Drizzt Efsanesi 9. Kitap

UNUTULMUŞ DİYARLAR

R.A. SALVATORE

KARANLIĞIN KUŞATMASI

Drizzt Do'urden'in Maceraları

Cilt3

Karanlığın Kuşatması

R. A. Salvatore

GİRİŞ

Görünüş itibarıyla, Cehennem'in bu dumanlı katmanında girdap gibi dönen çamurlar arasında gezmeyecek kadar güzel bir yaratıktı. Çok güzeİdi. Yüz hatlan sanki bir oyma eseri gibi ince ve zarifti. Parlak abanoz renkli teni, ona canlı bir sanat eseri, yaşayan obsidiyen bir heykel havası veriyordu.

Etrafındaki yaratıklar, mesela sürüngen sümüklüböcekler ve yarasa kanatlı canavarlar, her hareketini takip ediyor, onu dikkatle ve ihtiyatla izliyordu. Hatta içlerinde en büyük ve en güçlü olanlar, yani büyük bir şehri tek başına yakıp yıkabilecek boyuttaki devasa iblisler bile ondan güvenli bir uzaklıkta duruyordu. Zira dış görünüş aldatıcı olabilirdi. Bu güzel vücutlu dişi, her ne kadar zarif ve hatta Cehennem'in korkunç canavarlannın standartlarına göre cılız görünse de, şu anda kendisini imleyen iblislerin herhangi birini, onunu ya da ellisini yok edebilirdi.

İblisler de bunu biliyor ve onu rahatsız etmiyorlardı. O, kara elflerin, yani drowlann tanncası Örümcek Kraliçe Lloth idi. Kaosun vücut bulmuş hali,

zarif yüzünün ardında bir canavar gizli olan bir yıkım aracıydı.

Lloth, çamurlu girdaplann üzerindeki küçük adacıklarda bulunan uzun ve gür mantar kümelerinin olduğu alana sakince girdi. Bir adacıktan diğerine kayıtsızca yürüyor, sıçrayan çamurlara o kadar hafifçe basıyordu ki kara renkli zarif terliklerinin altı bile çamura bulanmıyordu. Bu katmanın en güçlü sakinlerinden birçoğunu gördü, hatta mantar korularının altında uyuyan gerçek tanar'ri iblisleriyle bile karşılaştı ve hepsini kabaca uyandırdı. Bu sinirli yaratıklar kaçınılmaz olarak kalkıp hırladılar ve kendilerini uyandırana sonsuz bir azap vaat ettiler. Ve yine kaçınılmaz olarak, Lloth onlardan sadece bir sorunun cevabını istediği için epey rahatladılar.

Her seferinde Lloth, "Nerede o?" diye sordu ve canavarların hiçbiri o dev iblisin konumunu tam olarak bilmese de Lloth'a yön gösterdi. En sonunda aradığı yaratığı buldu; köpek çenesine, boğa boynuzlarına ve iri vücudunun arkasına kıvırdığı kocaman deri kanatlara sahip olan iki ayaklı, devasa bir tanar'riydi bu. Oldukça siklon görünen yaratık, tuhaf kafasını yukarı kaldırdığı elinin avuç içine koymuş, mantardan oyduğu tahtında oturuyordu. Pis, kıvrık pençeleriyle soluk çenesini ritmik bir şekilde kaşıyordu. Yaratık diğer elinde çok kayışlı bir kamçı tutuyor ve sık sık onu savurarak mantar tahtının yan tarafını kırbaçlıyordu; ki tahtın yanında, bu sonsuz bekleyiş sırasında işkence etmek için seçtiği bahtsız yaratıklardan birisi duruyordu.

Daha küçük olan yaratık acı içinde cıyaklayıp viyakladı ve bu hareketi, iblisin acı verici kamçısını bir kez daha yemesine sebep oldu.

Tahtta oturan iblis aniden homurdandı, kafası yukan kalktı ve kızıl gözleri mantar tahtının etrafında dönüp duran duman örtüsünün içine dikkatle baktı. Yakınlarda bir varlık olduğunu biliyordu, hem de güçlü bir varlık.

Lloth, kendi bölgesinin en büyük yaratığı olan bu canavara bakarken azıcık olsun yavaşlamadan iblisin görüş sahasına girdi.

Tanar'rinin dudaklarından gırtlaktan gelen bir hırıltı çıktı, ki dudakları şeytani bir gülümseme halini aldıktan sonra, bölgesine giren hoş lokmaya

bakarken çatılan kaslarıyla beraber kıvrıldı. İblis, ilk başta Lloth'un ayağına kadar gelen bir hediye, Madde Düzlem'den ve yuvasından çok uzaklara düşüp kaybolmuş bir kara elf olduğunu sandı. Fakat bu kara elfin esasında ne olduğunu anlaması iblisin uzun zamanını almadı.

Tahtında doğrulup oturdu. Sonra, o büyüklükteki bir yaratık için inanılmaz bir hız ve akıcılıkla tamamen ayağa kalktı. İblisin boyu dört metreydi ve davetsiz misafirin üzerinde bir kule gibi yükseliyordu,

"Otur, Errtu," diye buyurdu Lloth, elini sabırsızca sallayarak. "Seni yok etmeye gelmedim."

Gururlu tanar'riden ikinci bir hinin geldi, ama Errtu, Lloth'a karşı hiçbir ters harekette bulunmadı. Zira, Lloth'un buraya yapmak için gelmediğini az önce belirttiği şeyi kolayca yapabileceğini çok iyi biliyordu. Errtu, sadece gururunu biraz olsun koruyabilmek için ayakta kaldı.

"Otur!" dedi Lloth aniden ve hiddetle. Errtu ise daha hareket ettiğini bile algdayamadan kendisini mantar tahtının üzerine oturmuş buluverdi. Sinirleri altüst olan iblis, kamçısını aldı ve ayağının dibinde sızlanıp duran yaratığı dövdü.

"Neden buradasın drow?" diye homurdandı Errtu. Derin sesi, sanki arduvaz taşının üzerine sürtünen tırnaklar gibi yüksek ve iç gıcıklayıcı bir kişneme gibiydi.

"Panteon hakkındaki rivayetleri işitmişsindir,değil mi?" diye sordu Lloth.

Errtu bu soru üzerinde uzun bir süre düşündü. Diyarlar'daki tanrıların savaştığını, entrikalarla dolu güç oyunlarıyla bİrbirilerinin sırtına basıp yükseldiklerini ve bu özel oyunlarında piyon olarak akıllı yaratıkları kullandıklarını Errtu elbette ki duymuştu. Cehennem'de bunun anlamı, bütün yaratıkların, hatta Errtu gibi büyük tanar'rilerin dahi, sık sık istemedikleri bazı politik entrikalara dahil edilmeleriydi.

İşte Errtu, şu anda yaşanmakta olan şeyin tam olarak bu olduğu sonucuna varmıştı ve korkuyordu.

"Büyük bir çekişme süreci yaklaşıyor," diye açıkladı Lloth. "Tanrıların ahmaklıklarının bedelini ödeyeceği bir süreç."

Errtu gıcırtı dolu feci bir sesle güldü. Lloth'un kıpkırmızı parlayan gözleri ona hor gören bir bakış attı.

"Neden böyle bir hadise sizi rahatsız etsin ki, Kaos'un Hanımı?" diye sordu iblis.

"Bu sorun benden uzak olacak," diye açıkladı Lloth, ölümcül bir ciddiyetle, "hepimizden uzak. Panteondaki ahmakların itişip kakışmasını, kibirlerinin yıkılmasını ve hatta bazılarının öldürülmesini izlemekten zevk duyacağım. Ama tedbirli olmayan her türlü ilahi güç kendisini belaya bulaştıracaktır."

"Lloth asla tedbirli oluşuyla ün salmamıştır," diye soğukça belirtti Errtu.

"Lloth asla ahmak olmamıştır," diye hızla karşılık verdi Örümcek Kraliçe.

Errtu başıyla onayladı ama mantar tahtının üzerinde sessizce oturup duyduğu şeyleri hazmetti. "Bunun benimle ilgisi ne?" diye sordu en sonunda, zira tanar'riler ilahi varlıklar değildi, yanı Errtu gücünü kendisine İnananların dualarından sağlamıyordu.

"Menzoberranzan," diye yanıtladı Lloth, meşhur drow şehrinin adını vererek. Bütün Diyarlar'da ona tapuıanlann en fazla olduğu merkezdi bu şehir.

Errtu tuhaf kafasını yana doğru eğdi.

"Şehir daha şimdiden kaos içinde," diye açıkladı Lloth.

"Errtu!"

İblis, bunun bir rica olduğu kadar bir tehdit de olduğunu biliyordu.

"Armağan?" diye sordu.

"İşler hallolduğunda."

Errtu'nün iri yüzünde yeniden şüpheli bir bakış belirdi. "Drizzt Do'Urden benim için değersiz," dedi Lloth. "Ailesi olan Daemıon N'a'shezbaernon artık yok ve bu yüzden onun benim nazarımda hiçbir anlamı yok. Yine de, kudretli ve şeytani Errtu'nun o kaçak haine sebep olduğu bütün sıkıntıların cezasını vermesini izlemek beni memnun eder."

Errtu aptal değildi, hem de hiç değil. Lloth'un dedikleri mükemmel derecede mantıklı geliyordu, yine de kendisine bu baştan çıkarıcı teklifi sunan kimsenin Kaos Leydisi, Örümcek Kraliçe Lloth olduğu gerçeğini görmezden gelemezdi.

Ve onun armağanının da Errtu'nun bitmek tükenmez can sıkıntısına bir çözüm getirmeyi vaat ettiğini de göz ardı edemezdi. Bir gün ve her gün binlerce küçük iblis pataklayabilir, onlara işkence edebilir ve çamurlar içinde sefilce sürünmelerini sağlayabilirdi. Ama bunu milyonlarca gün boyunca yapsa bile, Madde Düzlem'deki zayıflar arasında, gazabım hak etmemiş olan kimselere ıstırap çektirerek geçireceği bir saate bedel olamazdı.

Büyük Tanar'ri teklifi kabul etti.

UYUMSUZLUĞUN GÜRÜLTÜLERİ

Mithril Salonu'nda yapılan hazırlıkları, savaş hazırlıklarım izliyordum. Her ne kadar biz, özellikle de Cattibrie, Menzoberranzan 'da Baenre Evi 'ne acı verici bir mağlubiyet tattırmış obak da, kara elflerin bir kez daha topraklarımıza geleceğinden hiçbirimiz şüphe etmiyorduk. Her şeyin ötesinde, Matron Baenre muhtemelen hiddetten köpürmüştü ve gençliğimi Menzoberranzan 'da geçirdiğimden dolayı biliyordum ki, ilk matron anayı düşman edinmek hiç de iyi bir şey değildir.

Yine de burada, cüce kalesinde gördüğüm şeyden hoşlanıyordum. En çok da Bruenor Battlehammer 'in değişiminden.

Bruenor! En yakın dostum. Buzyeli Vadisi 'ndeki günlerimden beri —ki o günlerin üzerinden oldukça fazla zaman geçmiş gibi görünüyor— yan yana

savaştığım cüce. Wulfgar öldüğünde, Bruenor 'un hayat sevincinin sonsuza kadar kaybolduğunu, cücelerin en inatçısının gözlerinde yanan ve tahtını geri alırken karşısına çıkan aşılması imkansız engelleri aşmasını sağlayan o ateşin sonsuza dek söndüğünü sanmıştım. Hazırlık günlerinde bunun böyle olmadığım öğrendim. Bruenor'un fiziksel yaralan şimdi daha derindi —sol gözünü kaybetmişti ve yüzünde çaprazlamasına uzanan, alnından çenesine kadar mavi bir hat çizen bir yara vardı.

Bruenor hazırlıkları yönetiyordu. En aşağı tünellerde yapılan tahkimat projelerine onay vermekten tutun, komşu yerleşim birimlerine elçiler göndermeye kadar her türlü isle ilgileniyordu. Karar verme işinde kimseden yardan istemiyordu ve yardıma da ihtiyacı yoktu. Zira söz konusu olan Bruenor idi; Mithril Salonu 'nün Sekizinci Kralı, çok sayıda macera göriip geçirmiş deneyimli biri, unvanını bileğinin hakkıyla kazanmış bir cüce.

Şimdi kederi uçup gitmişti; tekrar kraldı, dostlarının ve tebaasının neşe kaynağıydı. "Lanet drowlann geleceği varsa göreceği de var!" diye sık sık kükrüyordu Bruenor ve ben bu sırada yanında olursam, sanki kişisel bir hakaretle bulunmadığını belirtmek ister gibi bana doğru başını sallıyordu.

İşin aslı, Bruenor Battlehammer'dan duyduğum o kararlı savaş çığlığı, şimdiye kadar duyduğum en hoş şeylerden birisiydi.

'Keder içindeki cüceyi umutsuzluğun batağından çıkartan şey neydi?' diye merak edip duruyordum. Ve sadece Bruenor değil, dört bir yanımda heyecan görüyordum. Cücelerde, Cattibrie'da, hatta savaşa hazırlanmaktan çok öğle yemeğine ve uykuya hazırlanmasıyla tanınan buçukluk Regis 'te bile. Ben de hissediyordum, O kıpırtı dolu bekleyiş, birbirimizin sırtlarını sıvazlamamızı sağlayan o samimiyet, ortak savunma planına yapılan en ufak bir ilaveye sunulan övgüler ve her ne zaman iyi haberler duysak seslerimizi yükseltip neşeyle haykırmamız.

Neydi bu? Ortak korkudan fazla bir şeydi, kısa süre sonra bizden alınabileceklerini anladığımız için elimizde bulunanlara şükretmekten fazla bir şey. O zamanlar, çılgınlar gibi yapılan hazırlıkların coşkulu koşuşturmacası içindeyken bunu anlayamamıştım. Şimdi, geriye dönüp baktığımda, onun tanınması çok kolay bir şey olduğunu görüyorum.

Umut.

Her türlü akıllı varlık için, umuttan daha önemli başka bir duygu daha olamaz. Bireysel ya da ortaklaşa olarak, geleceğin geçmişten daha iyi olacağını, çocuklarımızın ve onlardan sonraki nesillerin ideal bir topluma biraz daha yakın olacağını umut etmek zorundayızdır, ideal toplum hakkındaki kanımız her ne olursa olsun. Savaşçı bir barbarın gelecek hakkındaki umutlan, barışçıl bir çiftçinin hayalinde canlanan ideal gelecekten kesinliklefark-lıdır. Ve bir cüce, bir eifin idealindekine benzeyen bir dünyada yasamak için çabalamayacaktır! Ama umut dediğimiz şey o kadar farklı değil. Gerçek mutluluğu hissettiğimiz anlar, nihai sona katkıda bulunduğumuzu hissettiğimiz anlardır. Tıpkı Menzoberranzan ile savasın kapıda olduğunu —kara elfleri mağlup edip o Karanlıkaltı şehrinden gelecek bütün tehlikeleri bir kez ve nihai olarak sonlandırabileceğimizi— düşündüğümüz sıralarda Mithril Salonu 'nda mevcut olan hava gibi.

Umut işin anahtarıdır. 'Gelecek geçmişten ya da bugünden daha iyi olacak.' Bu inanç yoksa, drow toplumunda olduğu gibi sadece bencillik ve sonuçta bomboş olan 'günü kurtarma' çabaları mevcuttur. Ya da sadece umutsuzluk vardır ve ölümü bekleyerek hayat boşa harcanır.

Bruenor kendisine bir amaç bulmuştu —hepimiz bulmuştuk— ve ben de kendimi, Mithril Salonu 'ndaki hazırlık günlerinde olduğu kadar hayatta hissetmemiştim hiç.

—DrizztDo'Urden

BÖLÜM 1

DİPLOMASİ

Gür kestane renkli saçtan omuzlarının altında salınırken Cattibrie, drowun girdap gibi dönen palalarını kontrol altında tutabilmek için çılgınlar gibi çabalamaktaydı. Yapılı bir kadındı, hayatı boyunca Bruenor'un cüce klaıııyla birlikte yaşadığı için altmış kiloluk vücudundaki kaslar iyice gelişmişti. Cattibrie demirhane ocağına veya demirci çekicine yabancı değildi.

Ya da kılıca. Bir tekboynuz kafasına benzer şekilde oyulmuş beyaz metal bir kabzası olan bu yeni kılıç, genç kadının şimdiye kadar savurduğu en dengeli silahtı. Yine de Cattibrie epey zorluk çekiyordu, bugün rakibi ona üstün geliyordu. Drow kolcu Drizzt Do'Urden ile kılıç dövüşü konusunda Diyarlar'da pek az kimse boy ölçüşebilirdi.

Sıkı kaslı yapısıyla drow, Cattibrie'dan daha iri değildi, ama belki birkaç kilo ağır olabilirdi. Beyaz saçları, Cattibrie'in yeleye benzer bukleleri kadar uzun ve en az o kadar gürdü. Abanoz renkli derisi ter damlacıklarıyla panldıyordu, ki bu da genç kadının becerisinin bir işaretiydi.

Drizzt, iki palasını (ki içlerinden birisi, üzerini kaplayan koruyucu güvenlik kaputuna rağmen yoğun bir mavi renginde ışıldıyordu) önünde çapraz bir şekilde kaldırdıktan sonra iki yana doğru genişçe açtı ve Cattibrie'ı aralarından dosdoğru kılıcını saplaması için davet etti.

Genç kadın, böyle bir girişimde bulunmaması gerektiğini biliyordu. Drizzt çok hızlıydı. Cattibrie'ın kılıcının uç kısmına bir palasıyla darbe indirebilir, bu sırada diğer palasıyla öfeki taraftan, aşağıdan savuşturma yapabilir ve kabzasının yakınına doğru aksi istikamette vurabilirdi. Ondan sonra Drizzt, yana doğru çaprazlamasına tek bir adım atıp daha yakında olan palasını takip ederek onu mağlup edebilirdi.

Cattibrie bunun yerine geri adım attı ve kılıcını kaldırıp drowa gösterdi. Derin mavi gözleri, etrafı ağır bir maddeyle kaplanıp kalınlaşmış olan kılıcın yanından baktı ve Cattibrie, drowun lavanta renkli gözlerine kendi gözlerini kenetledi.

"Bir firsat mı kaçırdın?" diye alay etti Drizzt.

"Bir tuzaktan sakındım," diye yanıtlamakta çabuk davrandı Cattibrie.

Drizzt hızla hücum etti. Kılıçları caprazlandı, iki yana açddı ve birisi alçaktan, diğeri yüksekten olmak suretiyle hamle yaptı. Cattibrie sol ayağını geriye doğru büktü ve yere sindi. Aşağıdan gelen palayı savuşturmak için kılıcını döndürdü ve yüksekteki paladan sakınmak için kafasını eğdi.

Aslında bu sıkıntıya girmesine sebep yoktu, zira kılıçlar çok çabuk bir şekilde, daha Drizzt'in ayaklan yaptığı harekete yetişemeden Önce geçti ve iki palası da hedefe kısa düşerek havada savruldu.

Cattibrie bu açığı kaçırmadı ve kılıcıyla ileri atıldı.

Drizzt'in palaları inanılmaz bir hızla geriye doğru döndü ve Cattibrie'ın kılıcına her iki taraftan darbe indirdi. Ama Drizzt'in ayaklan, bu hareketi takip edebilecek şekilde çaprazlama ilerleyip Cattibrie'ın dönen kılıcı karşısında yakaladığı avantajı kullanabileceği bir açıda durmuyordu.

Genç kadın ileriye ve yana doğru gitti, kılıcını çekip kıskaçtan kurtardı ve esas saldırısını gerçekleştirip Drizzt'in kalçasına doğru kesik darbesi indirdi.

Drizzt'in tersten gelen palası onu yan yolda kesti ve genç kadının kılıcını zarar veremeden yükseltti.

Tekrar birbirilerinden aynhp göz göze geldiler. Cattibrie'ın yüzünde kurnaz bir gülümseme vardı. Aylardır yaptıkları eğitim süresince, çevik ve hünerli drowa bir darbe indirmeye hiç bu kadar yaklaşmamışü.

Fakat Drizzt'in yüz ifadesi onun bu zafer anını calip götürdü. Drow, sıkkınlıkla kafasını sallayarak palalarının uçlarını zemine doğnı indirdi.

"Bileklikler mi?" diye sordu Cattibrie. Üzerleri parlak mithril halkalarla kaplı kara bir maddeden yapılmış büyülü bilekliklerden bahsediyordu. Drizzt onlan Menzoberranzan'rn ilk evinin eski silah ustası olan Dantrag Baeııre'den, onu ölüm dövüşünde yendikten sonra almıştı. Söylentilere göre, o muhteşem bileklikler Dantrag'ın ellerinin inanılmaz derecede hızlı hareket etmesini sağlıyor ve dövüşte ona avantaj sağlıyordu.

Drizzt, şimşek hızındaki Bacnre ile savaştıktan sonra bu söylentilere inanmış ve son birkaç haftada yaptığı kılıç müsabakalarında bilekliklerin gücünü doğrulamıştı. Ama Drizzt bu bilekliklerin faydalı olduklarından pek emin değildi. Dantrag ile yaptığı savaşta, Dantrag'ın görünüşteki avantajını ona karşı çevirmişti. Zira silah ustasının elleri, başladığı bir hareketi yan yolda değiştiremeyeceği kadar, rakibi beklenmedik bir dönüşte bulunursa doğaçlama yapamayacağı kadar hızlı hareket ediyordu. Şu sıralar yaptıkları kılıç dövüşü antrenmanları sırasında, Drizzt bileklerin başka bir dezavantaj daha getirdiğini öğrenmekteydi.

Ayakları ellerine uyum sağiayamıyordu.

"Onlara alışacaksın," diye temin etti Cattibrie.

Drizzt o kadar emin değildi. "Dövüş, bir denge ve hareket sanatıdır," diye açıkladı.

"Ve daha hızlısın işte!" diye yanıtladı Cattibrie.

Drizzt kafasını sallayarak, "Ellerim daha hızlı," dedi. "Bir savaşçı elleriyle kazanmaz. Düşmanının savunmasında açılan boşluğa en iyi darbeyi indirecek şekilde vücudunu yerleştirerek, ayaklarıyla kazanır."

"Ayaklar da alışacaktır," diye yanıtladı Cattibrie. "Dantrag, Menzoberranzan'ın en iyi savaşçısıydı ve bunun sebebinin bileklikler olduğunu sen kendin söyledin."

Drizzt, bilekliklerin Dantrag'a çok büyük yardımı dokunduğuna karşı çıkamazdı. Ama onun ustalığında, ya da babası Zaknafein'in seviyesinde birisi için ne kadar faydalı olacaklarından emin değildi. Drizzt, onların ancak daha aşağı seviyedeki bir savaşçıya, silahlarının kesin hızına bel bağlamak zorunda olan birisine yardımcı olabileceğini fark etti. Ama eksiksiz bir savaşçı, bütün kasları arasında uyum sağlamış olan bir kılıç ustası, bu bileklikler yüzünden dengesini yitirirdi. Ya da belki de, bu bileklikler daha ağır bir silah taşıyan, mesela Aegis-fang gibi kudretli bir savaş çekici kullanan bir savaşçıya fayda sağlayabilirdi. Drizzt'in bir iki kilodan daha ağır olmayan, hem işçilik hem de büyü sayesinde mükemmel bir dengeye sahip olan zarif palaları, zaten büyük bir çaba harcamadan

havada savruluyordu. Aynca, bileklikler olmadan bile, elleri ayaklarından daha hızlıydı.

"Haydi, gel bakalım öyleyse," diye azarladı Cattibrie, kılıcını önünde sallayarak, iri mavi gözleri dikkatle kısıldı, yere doğru sinip dengesini sağlarken biçimli kalçaları hafifçe sallandı.

'Eline geçen şansı sezdi,' diye fark etti Drizzt. Cattibrie, Drizzt'in dezavantajlı bir şekilde savaştığını biliyordu ve yaptıkları kılıç dövüşü antrenmanlarında drowun ona indirdiği birçok acı verici darbenin öcünü almak için eline şans geçtiğini hissetmişti.

Drizzt derin bir nefes aldı ve kılıçlarını kaldırdı. Cattibrie'a bir lütufta bulunmaya borçluydu, ama kızın bunu hak etmesini sağlamaya da niyetliydi hani!

Savunma yaparak yavaşça ilerledi. Genç kadının kılıcı ileri doğru savruldu ve Drizzt daha kılıç kendisine yaklaşmadan önce, sağ eliyle sol tarafina ve tekrar sol tarafına üst üste iki darbe indirdi. Böylece sol palasını, öne doğru uzanmış olan kılıcın hemen üzerine getirdi ve aşağı doğru bir savuşturma hamlesi yaparak kılıcı uzaklaştırdı.

Cattibrie bu çifte önleme hamlesini vücut devinimiyle takip etti ve tarn bir daire çizerek rakibinden uzaklaştı. Turunu tamamlayıp döndüğünde, tahmin edilebileceği üzere Drizzt ona yaklaşmıştı ve palalarını savurmaktaydı.

Yine de sabırlı drow, yaptığı saldırıyı ölçüp tarttı, çok hızlı ve çok güçlü bir şekilde hücum etmedi. Palalarını önce çapraz yapıp sonra iki yana açarak sonra kadına sataştı.

Cattibrie hırladı ve pek nadiren yakalayabildiği boşluklardan birisini bulmaya kararlı bir şekilde kdıcını tekrar dosdoğru sapladı. Ve iki yana açılmış olan palalar içeri doğnı dalışa geçip hızlı bir başarıyla sitaha çarptı ve yine ikisi de Cattibrie'ın kılıcının sol tarafına vurdu. Cattibrie, az önce yaptığı gibi sağa doğru dönüşe geçti, ama bu sefer Drizzt sertçe saldırdı.

Genç kadın, neredeyse yere oturacak kadar cömeldi ve geriye doğru harekete geçti. Drizzt'in iki palası da havada süzülüp Cattibrie'in üzerinden ve önünden geçti, zira bu kez de ayakları bir tepki verip vücudunu sabilleyemeden önce hamle yapmıştı.

Drizzt, Cattibrie'ın artık önünde olmadığını fark edince hayrete düştü.

Drizzt bu harekete "Hayalet Adımı" adını vermişti ve onu sadece bir hafta önce Cattibrie'a öğretmişti. Hamlenin sim, düşmanının savrulan silahını görüş hizasını kapayan bir kalkan olarak kullanmaktı. Bu manevrayı sergileyen kişi, görüşe kapalı alanın içinde o kadar mükemmel ve hızlı bir şekilde hareket etmeliydi ki, düşmana çaprazlamasına ileri doğru gittiğini ve esasında onun arkasına adım attığını sezdirmemeliydi.

Drow, içgüdüsel olarak öndeki palasını, keskin yeri aşağı gelecek şekilde geriye savurdu, zira Cattibrie yere doğru sinip arkasına geçmişti. Palasını doğru yere çok hızlı bir şekilde vurdu, böylece palasının devinimi, Cattibrie'ın hamle yapan kılıcına geçiş sağladı.

Tekboynuz kabzalı kılıç sertçe kalçasına vurduğunda Drizzt yüzünü buruşturdu.

Cattibrie için o an, katıksız bir haz anıydı. Bilekliklerin Drizzt'i engellediğini, bazı denge hataları yapmasına —ki Drizzt Do'Urden dövüşmeye başladığı ilk günlerden beri öyle hatalar yapmamıştı— sebep olduğunu elbette ki biliyordu. Ama rahatsızlık verici bilekliklerle bile drow güçlü bir rakipti ve birçok kılıç ustasını muhtemelen mağlup edebÜirdi.

Cattibrie'ın, kılıcının engellenmeden hedefi kesmekte olduğunu anlaması ne kadar nefis bir şeydi!

Dosdoğru Drizzt'e odaklanmış olan ani ve anlaşılmaz bir hiddetle birlikte kılıcı daha da derine saplama dürtüsü, Cattibrie'ın neşesini bir anlığına çalıp götürdü.

'Temas!" diye seslendi Drizzt, darbe aldığını belirtmek için. Cattibrie doğrulup da önündeki manzaraya baktığında, drowun Yarım metre ötede durmuş acıyan kalçasını ovuşturmakta olduğunu gördü.

"Üzgünüm," diye özür diledi, çok sert bir darbe vurmuş olduğunu fark ederek.

"Önemli değil," diye yanıtladı Drizzt muzipçe. "İndirmeyi başardığın tek bir darbe, palalarımın sana verdiği acıların toplamına kesinlikle denk değildir." Kara elfin dudakları yaramaz bir gülümseme halinde kıvrıldı. "Ya da karşılığında sana tattıracağım acılara!"

"Sana yetişmeye başladığımı düşünüyorum, Drizzt Do'Urden," diye sakin ve kendinden emin bir şekilde yanıtladı Cattibrie. "Bana darbe indireceksin, ama aynı zamanda darbe alacaksın!"

İkisi de buna güldüler ve Cattibrie odanın köşesine gidip antrenman takımını çıkartmaya başladı.

Drizzt palalarından birisini kaplayan kaputu çekerek çıkarttı ve genç kadının son sözlerini düşündü. 'Cattibrie gerçekten de gelişme gösteriyor,' diye hemfikir oldu. Onda, bir şairin felsefesiyle yumuşayan savaşçı bir yürek vardı, ki bu da hakikaten ölümcül bir kombinasyondu. Cattibrie da, tıpkı Drizzt gibi, savaş başlatmak yerine meseleleri konuşarak halletmeyi tercih ederdi. Ama diplomasi yollan kapandığında ve savaşmak hayatta kalmak için şart olduğunda, genç kadın açık bir bilinçle ve hararetli bir istekle savaşırdı. İşte o zaman tüm kalbiyle dövüşür ve bütün hünerini gösterirdi, ki Cattibrie'da bu iki unsur da hatın sayılır derecede yüksekti.

Ve daha yirmili yaşlarına yeni girmişti. Eğer Menzoberranzan'da doğmuş bir drow olsaydı, şimdi Lloth'un okulu olan Arach-Tinilith'te bulunur, güçlü ahlaki yapısı, Örümcek Kraliçe'nin rahibelerinin yalanlarıyla günbegün saldırıya maruz kalırdı. Drizzt bu düşünceyi silkeleyerek aklından uzaklaştırdı; Cattibrie'ı o feci mekanda tasavvur etmek dahi islemiyordu. 'Bunun yerine savaşçılar okulu Melee-Magtnere'e gittiğini farz et,' diye düşüncelere daldı. 'Genç drowlara karşı başının çaresine nasıl bakardı?'

'Pekala,' diye karar verdi Drizzt, 'Cattibrie kendi sınıfının en üst seviyelerine yakın oiurdu. Kesinlikle ilk on ya da on beşin içinde girerdi ve onu o seviyeye azmi ve hırsı getirirdi. Peki ya benim eğitimimle kim bilir ne kadar gelişecek?' diye merak etti Drizzt ve Cattibrie'ın ırkının sınırlayıcı özelliklerini düşününce yüzü ekşidi. Drizzt altmış yaşlanndaydı, yani drow

standartlarına göre çocukluktan henüz çıkmıştı, zira kara elfler yedi asra yakın ömür sürerlerdi. Ama Cattibrie, Drizzt'in yaşına geldiğinde iyi dövüşemeyecek kadar yaşlanmış olacaktı.

Bu düşünce Drizzt'e büyük bir acı veriyordu. Bir düşmanın kılıcı veya bir canavarın pençeleri ömrünü kısaltmazsa, Cattibrie'ın yaslanışını ve bu hayattan geçip gidişini izleyecekti.

Drizzt, o sırada kapitoneli kılıç kayısını ve metal boyun koruyucusunu çıkartmakta olan genç kadına baktı. Kapitoneli kayış dışında, belden yukarısına sadece hafif kumaştan bir gömlek giymişti. Gömlek terle sırılsıklam olmuş ve tenine yapışmıştı.

'O bir savaşçı,' diye kabul etti Drizzt, 'ama aynı zamanda genç ve güzel bir kadın. Vücudu biçimli ve güçlü. Koşmayı yeni öğrenen bir tay gibi heyecanlı ve kalbi coşkuyla dolu.'

Uzaktan gelen demirci ocaklarının sesleri ve çekicin çeliğe vuruş çınlamasının aniden yükselmesiyle birlikte Drizzt'in kapının açıldığını anlaması gerekirdi. Ama bu sesler, dalıp gitmiş olan drowun bilincine her nasılsa etki etmedi.

Dairenin yan tarafından, "Hey!" diye bir kükreme geldi ve Drizzt dönüp baktığında Bruenor'un hışımla odaya daldığını gördü. Cattibrie'ı evlat edinmiş olan aşın koruyucu cücenin, kendisine aval aval hangi cehenneme bakmakta olduğunu sormasını bekledi. Bruenor, bunun yerine alev kızılı sakalları tükürükle dolmuş bir halde Konaktaşı (Mithrim Salonu'nun güneyindeki barbar yerleşim yeri) hakkında söylenmeye başlayınca, Drizzt rahatlayarak nefes verdi.

Yine de drow, kafasını sallayıp geriye doğru taramak için parmaklarını beyaz saçlanna daldırdıktan sonra, antrenman takımını çıkartmaya başladığında kızarmakla olduğunun farkına vardı ve abanoz renkli derisinin bunu gizlemesini ümit etti.

Cattibrie, ter damlacıklarını silkelemek için gür kestane renkli saçlarını sallayarak cüceye doğru yürüdü. "Berkthgar zorluk mu çıkartıyor?" diye

tahminde bulundu. Bahsettiği kişi, Konaktaşı'nm yeni reisi olan Cesur Berkthgar idi.

Bruenor burnundan soludu. "Berkthgar zorluk çıkartmaktan başka bir şey yapamaz zaten!"

Drizzt kafasını kaldırıp güzel Cattibrie'a baktı. Her ne kadar birçok kişiden çok daha zarif bir şekilde yaşlanacağını bilse bile, onun yaşlandığını aklında canlandırmak dahi istemiyordu,

"O kibirli biri," diye babasına cevap verdi Cattibrie, 'Ve korkuyor."

"Pöh!" diye çıkıştı Bruenor. "Korkacak nesi varmış? Etrafında birkaç yüz tane güçlü kuvvetli adamı var ve görünürde tek bir düşman bile yok,"

"Kendinden önceki reisin gölgesinde kalmaktan korkuyor," diye açıkladı Drizzt ve Cattibrie başını sallayarak onayladı.

Bruenor kabadayılığını yanda kesti ve drowun sözlerini düşündü. Berkthgar, Wulfgar'ın gölgesinde yaşıyordu. Uzaktaki diyar Buzyeli Vadisi barbar kabilelerinin şimdiye kadar görmüş olduğu en büyük kahramanın, beyaz ejderha Buz Ölüm'ü öldüren; henüz yirmi yaşındayken vahşi kabileleri birleştirmiş ve onlara daha iyi bir yaşam biçimi öğretmiş olan adamın gölgesinde yaşıyordu.

Bruenor, Wulfgar'ın gölgesinden hiçbir insanın parlayıp çıkabileceğine inanmıyordu. Boyun eğmiş bir şekilde başını sallayışı, drowun sözleri yüzünden, Bruenor'un ifadesini yoğun bir hüzün kapladı ve çelik grisi gözleri yaşlarla acıyordu. Bruenor, Wulfgar'ı, onun için bir oğul gibi olan o insanı ne zaman düşünse böyle bir hüzün duyuyordu.

"Hangi konuda zorluk çıkartıyor?" diye sordu Drizzt, bu zor anı aşmaya çalışarak.

"Bütün lanet olası irtifak konusunda," diye pufladı Bruenor.

Drizzt ile Cattibrie meraklı ifadelerle bakıştılar. Elbette ki kulağa hiç mantıklı gelmiyordu. Konaktaşı barbarları ve Mithril Saionu cüceleri zaten

müttefiklerdi ve el ele çalışıyorlardı. Bruenor'un halkı, kıymetli mithril damarlarının madenciliğini yapıyor ve onları işleyip değerli eşyalar haline getiriyordu. Barbarlar ise yakındaki kasabaların, mesela TrolkırlarTndaki Nesme veya güneydeki Gümüsay'ın tüccarlarıyla malların satışı konusunda pazarlık yapıyorlardı. İki halk, yani Bruenor'un ve Wulfgar'ın halkları, Mithril Salomı'nu şeytani gri cüce ırkı duergarlardan temizlemek için omuz omuza mücadele etmişlerdi. Ve barbarlar, çok uzaktaki yurtlan olan Buzyefi Vadisi'nden buraya gelmiş, sadece Bruenor'un klanı ile aralarındaki sıkı dostluk ve ittifak sayesinde burada kalmaya karar vermişlerdi. Berkthgar'ın zorluk çıkartması kulağa hiç mantıklı gelmiyordu, özellikle de bir drow saldırısı ihtimali söz konusuyken.

"Çekici istiyor," diye açıkladı Bruenor, Drizzt ve Cattibrie'ın şüphelerini fark ederek.

Bu her şeyi açıklıyordu işte. İstediği şey, Wulfgar'in çekici olan kudretli Aegis-fang idi. Wulfgar gençliğinde kızıl sakallı cüceye hizmet ettiği yıllarda, Bruenor o çekici ona bir hediye olarak yapmıştı. O yıllar zarfinda Bruenor, Drizzt ve Cattibrie, yabani barbara daha iyi bir yaşam biçimi öğretmişlerdi.

'Berkthgar elbette ki Aegis-fang'i ister,' diye anlayıverdi Drizzt. 'O savaş çekici bir silahtan öte bir şey olup çıktı, Konaktaşı halkının sert insanlarının bir sembolü halini aldı. Aegis-fang, Wulfgar'ın hatırasının bir işareti oldu ve eğer Berkthgar çekici alma konusunda Bruenor'u ikna edebilirse, kendi halkı arasındaki önemi on kat daha artar."

Bu oldukça mantıklıydı, ama Drizzt, Berkthgar'ın çekici kendisine vermesi konusunda Bruenor'u asla ikna edemeyeceğini biliyordu.

Şimdi cüce, kızma bakıyordu ve aynı şekilde genç kadına bakan Drizzt, Cattibrie'ın şu anda savaş çekicini barbar liderine vermenin iyi bir iş olabileceği düşünüp düşünmediğini merak etti. Genç kadının zihninde kim bilir kaç farklı duygu dönüp duruyor olmalıydı! Drizzt bunu biliyordu. Cattibrie ile Wu]fgar evleneceklerdi; o ve Wulfgar birlikte büyüyüp yetişkin olmuş, hayatın birçok dersini yan yana öğrenmişlerdi. Şimdi Cattibrie bunu aşabilir, kederini atlatabilir ve ittifakı kesinleştirmek için mantıklı bir yol izleyebilir miydi?

"Hayır," dedi en sonunda, kesin kararlı bir sesle. "Çekici alamaz."

Drizzt başını sallayıp onayladı. Cattibrie'ın, Wulfgar konusundaki anılarını ve adama duyduğu sevgiyi bir kenara atmadığını gördüğü için memnun oldu. Drizzt de Wulfgar'ı bir kardeş gibi seviyordu ve başka kimseyi, ne Berkthgar'ı ne de tann Tempus'u, Aegis-fang'i taşırken tahayyül edemiyordu.

"Çekici ona vermeyi asla düşünmedim zaten," diye hemfikir oldu Bruenor. Bir yumruğunu hiddetle havaya doğru savurdu ve cücenin kolundaki kaslar bariz bir sinirle gerildi. "Ama eğer o rengeyiğinin evladı bir kez daha isteyecek olursa, ona başka bir şeyler vereceğimden hiç şüpheniz olmasın!"

Drizzt, tam sn noklada ciddi bir sorunun belirmekte olduğunu gördü. Berkthgar çekici istiyordu, bu kadan anlaşılabilir, hatta beklenebilirdi. Ama görünüşe bakılırsa genç ve hırslı barbar lideri, istediği şeyin derinliğini tam oiarak kavrayamıyordu. Drizzt bu durumun, vazgeçilmez müttefikler arasında küçük bir sürtüşmeden çok daha fazlasına yol açabileceğini biliyordu. Hatta iki halk arasında açıktan açığa savaşa bile neden olabilirdi. Zira Drizzt, Bruenor'un az önce iddia ettiği şeyi yapacağından biraz olsun şüphe duymuyordu. Eğer Berkthgar, aslında kayıtsız şartsız vermesi gereken şey karşılığında çekici isterse, buradan güneş ışığına kollan bacaklan kopmadan çıkabilirse kendisini şanslı saymalıydı.

"Drizzt ile ben Konaktaşı'na gideriz," diye önerdi Cattibrie. "Berkthgar'dan söz alınz ve karşılığında ona hiçbir şey vermeyiz."

"Herif ahmağın teki!" diye pufladı Bruenor.

"Ama halkı ahmak değil," diye ekledi Cattibrie. "Çekici, kendisini daha büyük bir lider yapmak için istiyor. Biz de ona, alamayacağı bir şeyi istemesinin onu daha küçük bir lider yapacağını öğreteceğiz."

'Güçlü, hırslı ve akıllı,' diye düşüncelere daldı Drizzt, genç kadını izlerken. Az önce yapacağını İddia ettiği şeyi gerçekten de başaracaktı. O ve Cattibrie, Konaktaşı'na gidecek ve Cattibrie'ın babasına söz vermiş olduğu her şeyi başararak geri döneceklerdi.

Bruenor ile Cattibrie uzaklaşırken ve genç kadın odanın köşesine koyduğu eşyalarını almak için ilerlerken, Drizzt uzun ve sessizce iç geçirdi. Bruenor'un adımlarmdaki yenilenmiş neşeyi, çılgın cüceye geri dönen yaşama coşkusunu izledi. 'Kral Bruenor Battlehammer kaç yıl hüküm sürecek?' diye merak etti Drizzt. 'Yüz? İki yüz?'

Bir düşmanın kılıcı ya da bir canavarın pençeleri ömrünü kısaltmazsa, cüce de Cattibrie'ın yaşlanıp ölüşünü izleyecekti.

Bu düşünce, o coşku dolu genç tayın hafif adımlarını izleyen Drizzt'in tahammül edebileceği cinsten değildi.

Khazid'hea diğer adıyla Kesici, Cattibrie'ın belinde sabırla duruyordu, hiddet anı geçip gitmişti. Bilinçli kılıç, genç kadının bir dövüşçü olarak gösterdiği gelişmeden memnundu. Cattibrie yetenekliydi ve buna hiç şüphe yoktu. Ama yine de Khazid'hea daha fazlasını istiyor, en iyi savaşçı tarafından kullanılmayı arzuluyordu.

Görünüşe göre şu anda o savaşçı, Drizzt Do'Urden idi.

Kılıç, kaçak drow onun daha önceki sahibi olan Dantrag Baenre'yi öldürdükten sonra Drizzt'in kendisini almasını sağlamaya çalışmıştı. Khazid'hea, çoğunlukla yaptığı gibi kabzasının şeklini bir iblis kafasından (ki Dantrag'ı böyle tavlamıştı) bir tekboynuz kafasına değiştirmişti, zira bunun Drizzt Do'Urden'in tanrıçasının bir sembolü olduğunu biliyordu. Yine de drow kolcu, kılıcı Cattibrie'ın almasını istemişti, çünkü onun tercihi palaydı.

Tercihi palaydı!

Khazid'hea, kabzasının şeklini değiştirdiği gibi keskin yerini de değiştirmeyi nasıl da istiyordu! Eğer keskin yerini kıvırıp kısaltabilse ve biraz kalınlastırabilseydi...

Ama Khazid'hea bunu yapamıyordu ve Drizzt de bir kılıç kullanmazdı. Fakat kadın da iyiydi ve git gide gelişiyordu. O bir insandı ve Drizzt kadar büyük bir ustalığa erişebilecek kadar uzun yaşamayacaktı, ama eğer Khazid'hea kadının Drizzt'i öldürmesini sağlayabilirse...

En iyi olmanın birçok yolu vardı.

Drow standartlarına göre bile hayatta kalamayacak kadar yaşh olan Malron Baenre, Menzoberranzan'ın ilk evinin, yani kendi evinin büyük ibadet salonunda duruyor, kubbe şeklindeki yapının tavanından içeri saplanmış olan sarkıt kayayı kaldırıp çekmeye çalışan köle isçileri izliyordu. Mekanın kısa süre içinde onarılacağını biliyordu. Yerdeki moloz yığınları çoktan temizlenmişti ve trajedi sırasında ölen bir düzine drowdan kalma kan lekeleri ise uzun süre önce silinerek çıkartılmıştı.

Ama o anın verdiği acı, gücünün doruk noktasına çıkmış olan Matron Baenre'nin Menzoberranzan'ın bütün önemli matron anaları karşısında yaşadığı o büyük utancın acısı hâlâ mevcuttu. Mızrağımsı sarkıt kaya, çatıyı yararak içeri girmişti, ama aslında Matron Baenre'nin kalbini deşmiş gibiydi. Drow şehrindeki savaşçı evler arasında bir ittifak kurmuşfu ve bu birleşme, drow ordusu Mithril Saloıu'nu fethettiği zaman elde edecekleri yeni bir görkemin vaadiyle güçlendirilmişti.

Örümcek Kraliçe için yeni bir görkem. Matron Baenre için yeni bir görkem.

Bütün bunlar bir sarkıt kayanın sivri ucuyla ve hain Drizzt Do'Urden'in kaçışıyla paramparça olmuştu. En büyük oğlu ve muhtemelen Menzoberranzan'ın en iyi silah ustası olan Dantrag'ı Drizzt yüzünden kaybetmişti. Kızı olan acımasız Vendes'i Drizzt yüzünden kaybetmişti. Yaşlı kocakarı için en acı verici olanı ise, Drizzt ve dostları yüzünden ittifakı, yani daha büyük bir görkem elde etme fırsatını yitirmişti. Zira, hem Menzoberranzan'ın yöneticileri hem de rahibeler olan matron analar, o sarkıt kayanın Lloth'un en kutsal mekanı olan bu binanın çatısını kutsal tören sırasında yararak İçeri dalışına tanık olmuşlardı. Böylece, tanrıçanın bu ittifakı ve yaklaşan savaşı takdis ettiği konusundaki inançları sarsılmıştı. Hepsi de aceleyle Baenre Evi'ni terk etmiş, kendi evlerine geri dönmüş ve kapılarını sıkı sıkıya kapayıp Lloth'un arzusunun ne yönde olduğunu düşünmeye başlamışlardı.

Matron Baenre büyük oranda prestij kaybetmişti.

Fakat olan biten her şeye rağmen ilk matron ana, ittifakı yeniden kurabileceği konusunda kendinden emindi. Boynunda asılı duran kolyesinin ucunda, çok eski bir cüce kralının dişinden oyulmuş bir yüzük vardı. O cüce kral ise, Battlehammer Klanı'nın atası ve Mithril Salonu'nun kurucusu olan Gandalug Battlehammer idi. Matron Baenre, Gandalug'un ruhuna sahipti ve ondan cüce madenleri hakkında bilgi alabiliyordu. Drizzt'in kaçışına rağmen, kanı elfler Mithril Salonu'na gidebilir, Drizzt ve dostlarını cezalandırabilirdi.

Matron Baenre ittifakı yeniden kurabilirdi, takat anlayamadığı bir sebepten dolayı Örümcek Kraliçe Lloth onu engelliyordu. Lloth'un yardımcıları olan yochlollar, Baenre'ye gelmiş ve ittifakı bir kenara bırakması, ilgisini kendi ailesine verip evinin savunmasını güçlendirmesi konusunda onu uyarmışlardı. Bu, Örümcek Kraliçe'nin hiçbir rahibesinin itaatsizlik etmeye cüret edemeyeceği bir emirdi.

Arkasında, zemine güm güm vuran sert çizrne seslerini ve bol sayıda mücevherattan gelen şıngırtıları işitti. Odaya Jarlaxle'ın girdiğini anlaması için arkasını dönüp bakması gerekmiyordu.

"İstediğin şeyi yaptın mı?" diye sordu, kubbeli tavanın onanın çalışmalarını seyretmeye devam ederek.

Her zaman iğneleyici konuşan erkek drow, "Size de selamlar İlk Matron Ana," diye yanıtladı. İşte bu, Baenre'nin dönüp ona bakmasını ve kaşlarını çatmasını sağladı (kendisi ve Menzoberranzan’ın diğer yönetici dişileri, her ne zaman bu paralı askere baksalar aynı şekilde kaşlarını çatarlardı).

Kasıntının tekiydi —onu tanımfayabilecek başka bir kelime yoktu. Menzobenanzan'daki kara elfler, özellikle de aşağı seviyeli erkekler, normalde basit ve pratik elbiseler giyerlerdi: örümcek veya ağ motifleriyle süslü, koyu renkli cübbeler, ya da esnek zincir zırhın altına düz ve siyah yelekler. Ve hem erkek hem de dişi drowlar, neredeyse her zaman İçin, kamuflaj özellikli piwqwifler, yani kendilerini birçok düşmanın meraklı gözlerinden gizleyen koyu renkli pelerinler kuşanırlardı.

Jarlaxle için durum böyle değildi tabii. Kafası tamamen tıraşlıydı ve devasa bir diatryma kuşunun tüyüyle süslü oian geniş siperlikli şapkasını

yanından hiç eksik etmezdi. Bir cübbe veya kaftan yerine, tayftaki bulun renklerle parlayan bir pelerini vardı ve bu pelerin, hem ışık dünyasını görenler hem de ısı algılayan gözler için bütün renkleri barındırıyordu. Kolsuz yeleği, karnındaki sıkı kasları gözler önüne serecek şekilde yüksek kesimdi ve üzerinde envai çeşit yüzükler, kolyeler, bilezikler ve hatta tıalhallar vardı. Bütün bu mücevherat kulak tırmalayıcı bir sesle şıngırdıyordu —tabi sadece paralı asker onların şıngırdamasını istediği zaman. Tıpkı ibadet salonunun sert zemininde net bir şekilde duyulan çizmeleri gibi, üzerindeki mücevherler de tamamen sessizleştirilebiliyordu.

Matron Baenre, paralı askerin alışılmış göz yamasının bugün sol gözünün üzerinde olduğuna dikkat etti. Ama bunun ne anlama geldiğini kestiremiyordu, tabu eğer bir anlama geliyorduysa.

Zira o göz yamasında, mücevherlerde, çizmelerinde, kemerindeki iki değnekte ve onların yanında asılı duran kaliteli kılıçla ne gibi büyüler olduğunu kim bilebilirdi. Matron Baenre, o nesnelerin yarısının, hatta değneklerden bir tanesinin muhtemelen sahte olduğuna, hepsinin de sessizleşmek dışında ya çok az büyülü, ya da tamamen büyüsüz olduğuna inanıyordu. Jarlaxle'ın yaptığı her şeyin yansı blöftü, ama diğer yansı kurnazca ve son derece ölümcüldü.

İşte bu kasıntı paralı askerin bu kadar tehlikeli olmasının sebebi buydu.

Matron Baenre'nin, Jarlaxle'dan bu kadar nefret etmesinin ve ona bu kadar ihtiyaç duymasının sebebi de buydu. Jarlaxle, çoğunlukla ailelerini evler arası savaşlarda yitirmiş olan haydut drow!ardan oluşan casuslar, hırsızlar ve katiller örgütü Bregan D'aerthe'nin lideriydi. Tıpkı tehlikeli liderleri kadar gizemli olan Bregan D'aerthe üyeleri toplum içinde tanınmıyorlardı, ama gerçekten de güçlü —şehrin tanınmış evlerinin birçoğu kadar güçlü- ve etkiliydiler.

"Ne öğrendin?" diye açıkça sordu Matron Baenre.

"Öğrendiğim her şeyi anlatmak asırlarımı alacaktır," diye yanıtladı kendini beğenmiş haydut.

Baenre'nin kırmızı renkle parlayan gözleri kısıldı ve Jarlaxle, kadının onun küstahlığına tahammül edecek havada olmadığını anladı. Kadının korktuğunu biliyordu ve kutsal törende yaşanan faciayı düşününce korkmakta haklı olduğunu anladı.

"Hiçbir komplo bulamadım," diye dürüstçe itiraf etti paralı asker.

Matron Baenre'nin gözleri genişledi ve bu damdan düşme yanıt karşısında şaşıran yaşlı kadın topuklan üzerinde geriledi. Elbette ki paralı askerin söyleyeceği her türlü yalanı saptayabilmesini sağlayacak bazı büyüler yapmıştı. Ve yine elbette ki Jarlaxle bunu biliyor olmalıydı. Görünüşe bakılırsa o büyüler, bu kurnaz paralı asker liderini hiç rahatsız etmiyordu. Jarlaxle, her türlü sorunun etrafında dans edip dolaşır, asla gerçeği tam anlamıyla söylemez ama asla açıkça yalan konuşmazdı.

Fakat bu sefer dürüstçe yanıtlamıştı ve bariz sorunun cevabını net bir şekilde vermişti. Ve Matron Baenre'nin anlayabildiği kadanyla gerçeği söylüyordu.

Baenre bunu kabul edemezdi. Belki de büyüsü istediği şekilde işe yaramıyordu. Belki de Lloth, onu Başarısızlığı yüzünden gerçekten terk etmişti ve bu sebeple Jarlaxle'ın dürüstlüğüne inanması için şimdi onu kandınyordu.

"Matron Mez'Bams Armgo," diye devam etti Jarlaxle, şehrin ikinci evi olan Barrison del'Arrngo Evi'nin Matron Anası'ndan söz ederek, "size karşı bağlılığını koruyor ve tabii davanıza da. Hem de kutsal törende yaşanan..." doğru sözü arayıp taradı, "rahatsızlığa rağmen," dedi en sonunda. "Hatta Matron Mez'Bams, eğer Mithril Salonu'na sefer harekatı devam ederse diye kendi garnizonuna hazır bekleme talimatı verdi. Onlann gitmeye çok hevesli olduğu konusunda sizi temin edebilirim, özellikle de..." Paralı asker duraksayıp yalancı bir hüzünle iç çekti ve Matron Baenre onun ne kastettiğini anlayıverdi.

Mantıken Mez'Barris'in, Mithril Salonu'na gitmeye hevesli olması doğaldı. Zira Dantrag Baenre öldüğüne göre, onun kendi silah ustası olan güçlü Uthgental, hain Do'Urden'i haklayabilirdi ve o takdirde Barrison del'Arrngo Evi ne büyük bir prestij kazanırdı!

Yine de bu mantık ve Jarlaxie'ın görünüşteki dürüst iddiası, Matton Baenre'nin korkularını körüklüyordu. Zira Barrison del'Arrngo'nun yardımı olmadan, Menzobenanzan'daki hiçbir ev ittifakı Baenre Evi'ni tehdit edemezdi.

"Hayatla kalan çocuklarınız arasındaki küçük sürtüşmeler elbette ki yatıştı," diye devam etti Jarlaxle. "Ama biıbirileriyle pek az irtibatları oldu ve içlerinden herhangi birisi size karşı harekete geçmeyi planlıyorsa bile, bunu hainin kaçışından beri Akademi'de meşgul oian Triel'in yardımı olmadan yapmak zorunda olacak."

Matron Baenre, bu açıklama karşısında duyduğu rahatlamayı gizlemek için çaba sarfetti. Eğer kızları arasında en güçlüsü olan ve kesinlikle Lloth'un takdisini elinde bulunduran Triel ona baş kaldırmayı planlamıyorduysa, içeriden bir iktidar darbesi gelmesi pek muhtemel görünmüyordu.

"Kısa süre içinde Berg'inyon'u silah ustası olarak tayin etmeniz bek-İeniyor ve Gromph'un da buna karşı çıkmaması umuluyor," diye belirtti Jarlaxle.

Matron Baenre başıyla onayladı. Gromph onun en büyük oğluydu ve Menzoberranzan'ın Başbüyücüsü olarak, şehirdeki bütün erkeklerden daha büyük bir nüfuza sahipti (tabii muhtemelen kurnaz Jarlaxle haricinde.) Gromph, Berg'inyon'un Baenre Evi silah ustası olmasına karşı çıkmazdı. Baenre kızları arasındaki mevki durumunun da güvende olduğunu kabul etmeliydi. Triel Akademi'de Arach-Tinilith'in Öğretmen Anası'ydı, Vendes'in ölümünden sonra boşalan görevler ve güç mevkiileri için birkaç kızı çekişme yaşayabilirdi, arna bu durum muhtemelen onun başını ağrıtmazdı.

Matron Baenre, Drizzt ile dostlarının tavandan içeri soktuğu dev sarkıta dönüp baktı ve gördüğü şeyden hiç memnun kalmadı. Zalim ve acımasız Menzoberranzan'da, memnuniyet ve kendini beğenmişlik, çoğunlukla beraberinde kaçınılmaz bir şekilde nihai yıkım getirirdi.

BÖLÜM 2

KARINDEŞEN TABURU

"O şeye ihtiyacımız olacak nıı dersin?" diye sordu Cattibrie, Drizzt ile birlikte Mithril Salonu'nun aşağı bölümlerinde ilerlerken. Sol tarafa doğru dönüp genişleyen ve cücelerin meşhur Yeraltı Şehri'nin büyük, yükseltili mağarasına açılan bir koridorda yürüyorlardı.

Drizzt duraksayıp ona baka, sonra sola dönüp Cattibrie'ı da ardından çekiştirdi. Geçitten dışan adımım attı ve geniş mağaranın zemininden yüksekteki ikinci katmana çıktı.

Mekan koşuşturmacatarla doluydu. Cüceler dört bir tarafa koşturuyor, iri pompalama körüklerinin sürekli uğultusu ve milhrile vuran çekicin kararlı çınlayıştan arasından seslerini duyurabilmek için haykınyorlardı. Burası Mithril Salonu'nun kalbiydi, doğu ve batı duvarları üzerine oyulmuş devasa basamak katmanların bulunduğu geniş ve açık bir mağaraydı. Bu nedenle burası tersyüz edilmiş bir piramidi andırıyordu. En geniş zemin, dev basamakların arasında bulunan en aşağıdaki katmandı ve iri demirci ocakları burada bulunuyordu. Güçtü cüceler, kendilerine söylenen yerlere doğru maden cevheriyie dolu el arabaları götürüyor, bu sırada bazıları ocak mekanizmasının çok sayıda manivela kollarının başında görev yapıyor, diğerleri ise bitirilmiş metal eşyaları küçük el arabalarında basamak katmanlardan yukarı taşıyorlardı. Orada, çok sayıdaki usta bu maden cevherlerinden yararlı nesneler yapıyorlardı. Normalde, burada çok çeşitli sayıda eşya yapılırdı, kaliteli gümüşçülük, mücevherli kadehler ve süslü miğferler gibi. Bunlar muhteşem eserlerdi, ama pratik olarak pek az işe yararlardı. Fakat şimdi, onları bekleyen bir savaş varken, cüceler silahlar ve savunmaya yönelik zırhlar yapmaya yoğunlaşmışlardı. Drizzt ile Cattibrie'ın beş metre ötesinde, üstü başı sakalının rengi seçilemeyecek kadar çok kurumla kaplanmış olan bir cüce, gövdesi demirden ve ucu

mithrilden yapılmış başka bir balista okunu duvara yasladı. Cüce, ikibuçuk metrelik mızrağın en tepesine erişemiyordu, ama mızrağın zıpkın gibi bir çok çengeli olan ucuna baktı ve kıkırdadı. Mızrağın hızla uçuşu ve drowlann sıra halinde arka arkaya duruşu hakkında bir fantezi kurmuş olduğuna hiç şüphe yoktu,

İki dostun yaklaşık elli metre üzerinde, katmanlar arasındaki bağlantıyı sağlayan kemerli köprülerden birisinde hararetli bir tartışma çıktı. Drizzt ile Cattibrie ortama hakim olan gürültü patırtı arasından konuşulan sözleri işitmediler. Ama, eğer kara elfler tesisin üst seviyelerine ulaşmaya çalışırsa onları belli bir yere doğru sürmek amacıyla o köprüyü ve diğer köprülerin birçoğunu çökertip çökertmemek konusunda tartıştıklarını tahmin ettiler.

Hepsi; Drizzt, Cattibrie ve Bruenor ile tüm halkı, bu işin o raddeye kadar gelmeyeceğini umuyordu.

İki dost bilmiş bilmiş bakıştılar. Mithril Saionu'nun uzun tarihi boyunca Yeraltı Şehri, bu denli bir heyecanı çok az yaşamıştı. Bu heyecan, neredeyse çılgınlık sınırlarında dolaşıyordu, iki bin cüce etrafta koşturuyor, bağırıp çağırıyor, çekiçleriyle metalleri dövüyor ve bir katırın dahi çeke-meyeceği kadar ağır yükler taşıyordu.

Bütün bunların sebebi drowlann geleceğinden korkmalarıydı.

Cattibrie, Drizzt'in neden bu mekana uğradığını ve Bruenor'un onlara söylemiş olduğu gibi, Konaktaşı'na gitmeden önce buraya gelip buçukluk Regis'i bulmaları konusunda neden ısrar ettiğini o zaman anladı.

"Haydi gidip şu sinsi ufaklığı bulalım," dedi Drizzt'e, sesini duyurabilmek için bağırmak zorunda kalarak. Drizzt başıyla onayladı ve nispeten daha sessiz ve daha loş olan koridorlara doğru genç kadını takip etti. Ondan sonra Yeraltı Şehri'nden ayrıldılar ve Bruenor'un onlara buçukluğu bulabileceklerini söylemiş olduğu uzak dairelere doğru yola koyuldular. Sessizce ilerliyorlardı —ve Drizzt, Cattibrie'ın sessiz hareket etmeyi bu kadar iyi öğrenmiş olması karşısında etkilendi. Tıpkı onun gibi, genç kadın da ince ama inanılmaz derecede güçlü mithrii halkalardan oluşan kaliteli bir örgü zırh giyiyordu. Bu zırh onun üzerine tam olarak oturması için Mithril Salonu'ndaki en iyi zırh ustası olan Buster Bracer'in

elinden geçmişti. Cattibrie'in zırhı, cücenin ününe hiç de gölge düşülmüyordu, zira o kadar mükemmel bir şekilde yapılmıştı ve o kadar esnekti ki, genç kadının her hareketiyle birlikte sanki kalın bir gömlefoniş gibi rahatça kıvrılıp bükülüyordu.

Drizzt'inkiler gibi Cattibrie'ın çizmeleri de inceydi ve ayağına tam oturuyorlardı ama drowun keskin kulakları için, pek az insan bu kadar sessiz harekel edebilirdi. Drizzt, uzun aralıklarla duvara yerleştirilmiş olan meşalelerin titreşen loş ışığında, çaktırmadan ona göz gezdirdi. Genç kadının bir drow gibi adım atmakta olduğuna dikkat etti. insanlar arasında yaygın olan önce topuk sonra parmaklar seklindeki adım metodu yerine, zemine önce ayağının burun kısmı değiyordu. Drizzt'i Menzoberranzan'a kadar takip ederken Karanlıkaltı'nda geçirdiği zaman Cattibrie'ın işine yaramıştı.

Drow başını sallayıp onu iakdir etti ama hiçbir yorumda bulunmadı. 'Cattibrie bugünkü iftihar puanlarını zaten kazandı,' diye sonuca vardı Drizzt. 'Egosunu daha fazla şişirmenin hiç alemi yok.'

Koridorlar boştu ve gitgide daha da karanlıklaşıyordu. Drizzt bu oerçeği gözden kaçırmadı. Hatta gözlerinin ısı görüş tayfına geçmesine izin dahi verdi; bu şekilde, nesnelerin farklı ısı dereceleri onların dış hatlarını genel olarak belirliyordu. insan olan Caii-brie buna benzer bir Karanlıkaltı aörüş yeteneğine elbette ki sahip değildi. Ama ahunda ince, gümüşten bir zincir taç vardı. Bu tacın ön tarafında ise ortasında kara bir çizgi olan yeşil bir mücevher, bir kedi gözü akik taşı mevcuttu. Bu taç ona bizzat Leydi Alustriel tarafindan verilmişti ve onu takan kişinin, en karanlık ve en derin tünelde bile sanki yıldızlı bir gecede açık bir çayırda duruyormuş gibi etrafi görmesini sağlıyordu.

İki dost karanlıkta yönlerini bulmakta hiç sıkıntı çekmeseler bile pek rahat değillerdi. 'Neden meşaleler Yarımıyor?' İkisi de bunu merak ediyor, ikisi de ellerini silahlarının kabzalarına yalan tutuyorlardı. Cattibrie, büyülü yayı Kalp Avcısı TaulmariFi yarımda getirmediği için aniden pişmanlık duydu.

Feci bir çarpma sesi geldi ve ayaklarının altındaki zemin sarsıldı. İkisi de derhal yere sindiler; Drizzt'in palaları ellerinde o kadar hızlı bir şekilde

belirdi ki, Cattibrie drowun hareket edip etmediğini dahi göremedi. Genç kadın ilk başta, bu imkansız derecede hızlı manevranın büyülü bilekliklerin bir sonucu olduğunu sandı. Ama Drizzt'e şöyle bir baktıktan sonra, drowun bileklikleri takmamış olduğunu fark etti. O da kılıcını çekti ve derin bir nefes aldı. Bu sırada, dövüş yeteneği konusunda inanılmaz kolcuya yaklaşmakta olduğunu düşünmüş olduğu için kendisini gizliden gizliye azarladı. Cattibrie bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı —şimdi hiç sırası değildi— ve ileride uzanan dolambaçlı koridora yoğunlaştı. Drizzt ile genç kadın, düşmanların saklanmış olabileceği gölgelere bakınarak ve yan geçitlere açılan kumaz gizli kapılan belli edecek çizgileri görmek için duvarlara dikkat ederek yan yana ve yavaşça ilerlediler. Cüce tesisinde böyle yan geçitler yaygındı, zira çoğu cüce o geçitleri inşa edebilirdi ve doğa itibarıyla açgözlü olan cücelerin çoğu ise kişisel eşyalarını saklardı. Cattibrie, Mithril Salonu'nün az kullanılan bu bölümünü pek iyi bilmiyordu. Drizzt de öyle.

Bir başka çarpma sesi geldi, zemin öncekinden daha da fazla sallandı ve dostlar olay mahaline yaklaşmakta olduklarını anladılar. Cattibrie bu kadar sıkı çalıştığına memnundu ve Drizzt Do'Urden'in yanında olmasından daha da memnundu.

Cattibrie durdu, Drizzt de aynısını yaptı ve dönüp ona baktı.

"Guenhwyvar?" diye sessizce ağzını oynatarak sordu. Kast ettiği şey.

Drizzt'in kedi dostu olan ve drowun Astral Düzlem'den çağırabildiği sadık panterdi.

Drizzt bu öneriyi bir anlığına düşünüp tartn. Şu sıralar Guenhwyvar'ı; pek sık çağırmamaya dikkat ediyordu, zira pantere kısa süre içinde daha sık olarak ihtiyaç duyulacağını biliyordu. Büyünün sınırlan vardı; Guenhwyvar, Madde Düzlem'e her iki günde bir gelip yarım gün kalabiliyordu.

'Henüz değil,' diye karar verdi Drizzt. Bruenor, Regis'in buralarda neler yapıyor olabileceğine dair hiçbir bilgi vermemişti, ama aynı zamanda cüce, bir tehlikenin olabileceğine dair herhangi bir ipucu da vermemişti. Drow hafifçe kafesini salladı, iki dost, sessiz ve emin adımlarla yollarına devam ettiler.

Üçüncü bir çarpma sesi duyuldu ve onu bir inilti takip etti.

"Kafan, seni ahmak herif!" diye keskin bir azarlama geldi. "O leş kokulu kafanı kullancan!"

Drizzt ile Cattibrie derhal doğruldular ve silahlarının kabzaları üzerindeki ellerini gevşettiler. "Pwent," dediler aynı anda. Bahsettikleri kişi terbiyeden nasibini almamış savaş öncüsü Thibbledorf Pwent idi; yani Dünyanın Omurgası'nın güneyindeki (ve muhtemelen kuzeyindeki) cüceler arasında en pis ve en kötü kokulu cüce.

"Bundan soora kafana lanet olası bi miifer takmak istersin!" diye devam ediyordu nutuk.

İki yol arkadaşı, bir sonraki köşeyi döndüklerinde koridordaki bir yol, ayrımına gelip çattılar. Sol tarafta Pwent hiddetle kükremeye devam ediyordu; sağ tarafta ise, çok sayıdaki çatlağından meşale ışığı sızmakta olan bir kapı vardı. Sağ taraftan gelen hafif ve tanıdık bir kıkırdama sesi işiten Drizzt kafasını eğdi.

Cattibrie'a takip etmesini işaret etti ve kapıyı çalmadan içeri girdi, Regis içeride, sol laraftaki duvarın yanındaki bir manivela koluna yaslanmış bir halde yalnız başına duruyordu. Dostlarını gördüğünde yüzü birden aydınlanan buçukluk bir elini yükseğe —yani nispeten yükseğe, zira Regis buçukluk standartlarına göre bile küçük sayılırdı; kıvırcık kahverengi saçları taş çatlasa bir metrelik boyuna taçtık ediyordu— kaldırıp onlara doğru salladı. Buçukluk, gereğinden büyük bir göbeğe sahipti, fakat son günlerde zayıflamaya başlamış gibi görünüyordu. Zira yuvası haline gelen bu mekanın içinde bulunduğu tehlikeyi, bu tembel buçukluk bile ciddiye alıyordu.

Drizzt ile Cattibrie kendisine yaklaşırken, Regis bir parmağını dolgun dudaklarından birisinin üzerine koydu ve önünde duran 'kapıyı' işaret etti. İki yol arkadaşının da neler dönmekte olduğunu anlaması uzun sürmedi, Regis'in yanındaki manivela kolu, demir kızaklarla kapının üzerinde duran ve aşağı inen ağır bir methal levayı harekete geçiriyordu. Metal levha tam önünde durduğu için ahşap kapı şimdi zar zor görülebiliyordu.

Kapının öteki tarafında gök gürültüsüne benzer bir ses, "Fırla!" diye emir verdi. Bunun ardından hücuma geçmiş ayak sesleri ve hırıltı dolu bir oürleyiş duyuldu. Sonra hızla koşan cüce, arkası demirle desteklenmiş olan kapıya çarptığında ve elbette ki geri sektiğinde büyük bir gümbürtü koptu.

"Savaş öncüsü eğitimi," diye sakince açıkladı Regis.

Babasının ona Pıvent'in planlan hakkında söylediği şeyleri hatırlayan Cattibrie, Drizzt'e yüzünü ekşiterek baktı. "Karındeşen Taburu," diye belirtti ve Drizzt başıyla onayladı. Zira Bruenor, Thibbledorf Pwent'in pek de ince iş istemeyen savaş öncülüğü sanan konusunda bir grup cüceyi yetiştirmeyi planladığını ona anlatmıştı. Bu onun kendisine has Karındeşen Taburu olacaktı; yüksek motivasyonlu, çılgın dövüş konusunda hünerli ve pek zeki olmayan cücelerden oluşan bir birlik.

Bir başka cüce demir destekli kapıya muhtemelen kafa üstü bindirdi. Böylece Drizzt, Pwent'in askerlerinde beklediği üç özellikten en sonuncusunu nasıl elde etmeyi planladığını anlayıverdi.

Cattibrie kafasını salladı ve iç geçirdi. Bu taburun askeri değerinden hiç şüphesi yoktu. Pwent, Mithril Salonu'ndaki herkesi alaşağı edebilirdi, tabii Drizzt ve belki de Bruenor haricinde ama, küçük Thibbledorf Pwent'lerden oluşan bir güruhun etrafta koşuşturması fikri kesinlikle midesini altüst ediyordu!

Kapının öteki tarafında, Pwent askerlerini feci şekilde paylıyor, onlara her türlü cüce küfrünü savuruyordu. Yirmi yıldan uzun bir süredir klanın arasında yaşamakta olan Cattibrie, bu küfürlerden birçoğunu hiç duymamıştı ve Pwent birçoğunu o anda kafasından atıyor gibiydi; mesela, "eşek sevici, pire koklayan, su içen, lanet sütü saamak için lanet ineğin boazını sıkçaanı zanneden, kumlası çuvalı," gibi.

"Konaktaşı'na gidiyoruz," diye Regis'e açıkladı Drizzt, aniden buradan gitmeye hevesli olup çıkarak, "Berkthgar zorluk çıkartıyor."

Regis başıyla onayladı. "Savaş çekicini istediğini Bruenor'a söylediği zaman yanlanndaydım." Buçukluğun çocuğumsu yüzünde alışılmış,

hüzünlü gülümsemesi belirdi. "Bruenor'un onu ortadan ikiye böleceğini sandım!"

"Berkthgar'a ihtiyacımız var," diye buçukluğa hatırlattı Cattibrie.

Regis bu düşünceyi elini sallayarak geçiştirdi ve, "Blöf yapıyor," diye ısrar etti. "Asıl Berkthgar'ın bize ihtiyacı var. Aynca halkı, Berkihgar'ın kendilerine İyi davranan cücelere sırlını dönmesini hiç de hoş karşılamaz."

"Yok canım, Bruenor onu öldürmez," dedi Drizzt, hiç de inandırıcı olmayan bir sesle. Üç dost da duraksayıp birbirilerine baktılar ve hepsi de cüce kralının, yani eski ve hiddetli Bruenor'un geri dönmüş olduğunu düşündüler. Silahların en güzeli olan ve parlak mithril kafasının iki yanında cüce tanrılarının kutsal rünleri bulunan Aegis-fang'ı akıllarında canlandırdılar. Silahın kafasının bir yanında Ruh Demircisi Moradin'in örs ve çekici, diğer tarafında ise savaş tanrısı Ciangeddon'un çapraz baltalan vardı ve' iki tarafında da, üzeri bir dağın içindeki mücevher ile mükemmel bir şekilde kaplanmıştı, ki bu da Sırlar Bekçisi Dumathoin'in sembolüydü. Bruenor cüce demirciler arasında en iyilerden birisiydi, ama Aegis-fang'i yaparak yaratıcılığının doruk noktasına çıktıktan sonra, pek nadiren demirhanesinin başına geri dönmüştü.

Aegis-fang'i ve Bruenor'un oğlu gibi olan, uzun boylu, sarı saçlı genç çocuk Wulfgar'ı düşündüler. Bruenor o kudretli çekici Wulfgar için yapmıştı, "Bruenor onu gerçekten öldürür," dedi Cattibrie, üçünün de düşüncelerini seslendirerek.

Drizzt konuşmaya yeltendi, ama Regis bir parmağını kaldırarak ona durmasını işaret etti.

Pwent, kapının öbür tarafında,"... şimdi kafanı aşsa eğ bakiim!" diye böğürmekteydi. Regis başını salladı, gülümsedi ve Drizzt'e sözüne devam etmesini işaret etti.

"Biz düşündük de—"

Başka bir çarpma sesi duyuldu, sonra başka bir inilti geldi. Bunun! ardından, yere çakılmış olan savaş öncüsü adayı, kafasını şiddetle

salladığında cücenin dudaklarının birbirine çarpışını işittiler.

"Kendine gelmek için iyi yöntemmiş!" diye tebrik etti Pwent.

"Biz senin de bizimle gelebileceğini düşündük," dedi Drizzt, Cattibrie'ın bıkkınlık dolu iç geçirişini duymazdan gelerek.

Regis bunu biraz düşündü. Her ne kadar yaz geçip gitmiş ve sonbahar, ayazlan daha şimdiden havayı soğutmaya başlamış olsa bile buçukluk, madenlerden dısan çıkmayı ve bir kez daha güneş ışığı altında şöyle bir gerinmeyi çok isterdi.

"Kalmam gerekli," diye belirtti buçukluk, alışılmadık bir şekilde kendini işine adama örneği sergileyerek. "Yapılacak çok işim var."

Drizzt ile Cattibrie başlarıyla onayladılar. Regis şu son birkaç ay, içinde, yani kriz zamanı sırasında çok değişmişti. Drizzt ile Cattibrie Menzoberranzan'a gittiğinde —Drizzt Mithril Salonu üzerindeki tehlikeyi sonlandırmaya, Cattibrie ise onu bulmaya gitmişti— Regis, keder içindeki! Bruenor'u savaşa hazırlanmaya teşvik etmek için kumandaya geçmişti. Hayatının büyük bir bölümünü, üzerine yatacağı en yumuşak divanı arayarak geçirmiş olan Regis, yeni edindiği hararetli enerjisiyle en sert cüce generallerini ve hatta Thiblledorf Pwent'i bile etkilemeyi başarmıştı. Şimdi de buçukluğun onlarla gitmekten hoşlanacağını, ama görevine sadık kaldığını ikisi de biliyordu.

Drizzt, uzun uzun Regis'e baktı ve talep edeceği şeyi söylemenin en iyi yolunu aradı. Buçukluk neyin gelmekte olduğunu anladı ve drowu şaşkına çevirecek şekilde elleri derhal boynundaki zincire gitti. Yakut süsü kafasının üzerinden çekip çıkarttı ve kayıtsızca Drizzt'e doğru fırlattı.

'Buçukluğun büyüdüğünün bir başka işareti,' diye düşündü Drizzt, zincirin ucunda asılı duran parlak yakuta bakarken. Regis'in Calimport'taki eski lonca başkanından çaldığı bu büyülü yakut, buçukluğun en kıymetli eşyasıydı. Buçukluk şimdiye kadar, tek bir yavrusu olan bir anne aslan gibi ona gözü gibi bakıp, onu herkesten sakmmıştı.

Drizzt yakuta bakmaya devam etti ve mücevherin çok sayıdaki yüzeyine dalıp gitmekte olduğunu, kendisine vaatler sunan derinliklerine doğnı döne döne gömülmekte olduğunu...

Drow silkindi ve başını çevirmeye zorladı. Onu kontrol edecek birisi olmadığında bile, tılsımlı yakut onu etkilemişti. Hayatında bu kadar güçlü bir tılsım görmemişti. Ama yine de, paralı asker Jarlaxle, bunu ona geri vermiş, Drizzt'in kaçışından sonra Menzoberranzan'ın dışında karşılaştıklarında gönüllü olarak yakutu elden çıkartmıştı. Jarlaxle'ın onu Drizzt'e geri vermesi beklenmedik ve önemli bir şeydi, fakal bunun ne gibi bir önem taşıdığını Drizzt henüz çözememişti.

"Onu Berkhlgar üzerinde kullanmadan önce dikkatli davranmalısınız," dedi Regis, Drizzt'i düşüncelerinden sıyırıp alarak. "O kibirli biri ve eğer kendisine karşı kara büyü kullanıldığını anlarsa ittifak gerçekten bozulabilir."

"Doğru dedin," diye hemfikir oldu Cattibrie ve Drizzt'e baktı.

"Sadece ihtiyaç duyarsak," diye belirtti drow, zinciri boynuna takarken. Yakut süs, drowun göğsünün üzerinde duran —ve tanrıçasının sembolü olan — fildişinden tekboynuz kafasının Yanına geldi.

Başka bir cüce, kapıya sertçe çarpıp yığıldı ve inleyerek yere serildi.

Pwent'in, "Pöh!" diye burnundan soluduğunu duydular. "Hepiniz elf aşıı cicilersiniz! Bu işin nassı yapıldını size göstercem şimdi!"

Regis başıyla onayladı —beklediği işaret işte buydu— ve derhal manivela kolunu çevirmeye başladı. Böylece kapının arkasındaki metal levhayı yukan kaldırmış oldu.

"Dikkat edin," diye iki yol arkadaşını uyardı, zira Pwent'in kapıyı parçalayıp giriş yapacağı yerde durmaktaydılar.

"Ben gidiyorum," dedi Cati-brie ve diğer, normal kapıya doğru ilerlemeye başladı. Genç kadın Pwent ile karşılaşmaya hiç niyetli değildi. Cüce, muhtemelen pis parmaklarıyla Cattibrie'ın yanağını çimdikler ve

güzel bir kadın olabilmesi için 'şu sakal üzerinde çalışması' gerektiğini söylerdi.

Drizzt'in de gitmek için pek ikna edilmeye ihtiyacı yoktu. Yakut süsü kaldırdı, Regis'e doğru kafasını sallayarak sessizce teşekkür etti ve Cattibrie'ın ardından hızla koridora çıktı.

Daha on adım atmamışlardı ki antrenman kapısının paramparça olduğunu işittiler. Bunun ardından Pwent'in histerik gülüşleri duyuldu ve saf Karındeşen Taburu üyelerinden övgü dolu "ooo" ve "vay canına" sesleri yükseldi.

"Hepsini Menzoberranzan'a yollamalıyız," dedi Cattibrie tatsızca. "Pwent koca şehri cehennemin dibine kadar önüne katar!"

İnanılmaz derecede güçlü drow evleri arasında büyümüş, yüce rahibelerin gazabına tanık olmuş ve yüzeydeki yıllarında gördüğü her şeyin ötesinde muhteşem büyülü numaralar İzlemiş olan Drizzt dahi Catti-bne'ın bu fikrine katılmadan edemedi.

Konsey üyesi Firble, buruş kınş ellerinden birisini kel kafasına görürdü. Meşale ışığı altında kendisini rahatsız hissediyordu, Firble bir svirfheblin, yani bir yeraltı gnomu idi. Bir metre boyunda bir vücuda sıkıştırılmış elli kiloluk sıkı bir kas yığınıydı. Karanlıkaltı'nda pek az ırk svirfhebliler kadar iyi bir dayanışma halindeydi ve nadiren görülen pechler dışında hiçbir ırk yer altı kayalarını onlar kadar iyi bilmezdi.

Yine de Firble şimdi, yuvası olan Blingdenstone'un sınırlarının ötesindeki boş (olduğunu umduğu) koridorlarda bulunduğu İçin epey korkuyordu. Meşale ışığından nefret ediyordu, aslında her türlü ışıktan nefret ederdi, ana Kral Schnicktick'in emirleri kesin ve tartışmasızdı: Hiçbir gnom elinde meşale olmadan koridorlarda dolaşmayacak!!.

Yalnızca bir gnom hariç hiçbir gnoın. Firble'ın bugünkü yol arkadaşı meşale taşımıyordu, zira elleri yoktu. Blingdenstone'un En Saygıdeğer Oyuk Sorumlusu olan Belwar Dissengulp'ın ellerini, çok uzun seneler önce bir drow, Drizzt Do'Urden'ın ağabeyi Dinin kesmişti, Yİne de diğer birçok Karanlıkaltı ırkının aksine, svirfiıeblüer merhamet sahibidirler. Böylece

gnom zanaatçılar, bu ellerin yerine tılsımlanmış som miihrilden muhteşem aletler yapmışlardı: Belwar'ın sağ kolunun ucunda blok şeklinde kafası olan bir çekiç ve sol kolunda ise iki başlı bir kazma vardı.

"Tüm tamamladık," diye belirtti Firble. "Blingdenstone'a geri dönüyoruz!"

"Hiç de bile!" diye homurdandı Belwar. Sesi çoğu svirneblininkinden daha derin, daha güçlüydü ve fıknaz, fiçıya benzer göğsünü hesaba katılacak olursa ona epey uyuyordu.

"Tünellerde hiç drow yok," diye ısrar etti Firble. "Üç haftadır tek bir çatışma bile çıkmadı!" Bu doğruydu; aylar boyunca Blingdenstone'un civarındaki tünellerde Menzoberranzan drowlarıyla yapılan çatışmalardan sonra koridorlar garip bir şekilde sessizi esmişti. Belwar, dostu olan Drizzt'in bu değişiklikte şu ya da bu şekilde rol oynadığını anlamıştı ve Drizzt'in yakalanmış veya Ölmüş olmasından korkuyordu.

"Etraf sessiz," dedi Firble daha hafifçe, sanki kendi sesinin getirebilecek tehlikeleri daha yeni anlamış gibi. Küçük svirfheblinin içini bir ürperti sardı. Belwar onu şehirden çıkartıp buraya zorla getirmişti —görev sırası ondaydı, ama normalde FİrbIe kadar deneyimli ve saygıdeğer birisi kaşiflik görevlerinden muaf tutulurdu. Fakat Belwar gelmesi için ısrar etmişti ve Firble'ın anlayamadığı bir sebepten dolayı Kral Schnicktick, en saygıdeğer oyuk sorumlusuyla hemfikir olmuştu.

Firble'ın tünellere alışık olmadığından değildi hani. Aslında tam tersine, Menzoberranzan ile irtibatı olan tek Blingdestone gnomu oydu ve drow şehrinin yakınlarındaki tüneller konusunda diğer bütün yeraltı gnomlanndan daha fazla bilgiliydi. Bu tehlikeli ayrıcalık, son günlerde Firble'ın başına dertler açmaktaydı, özellikle de Belwar sayesinde. Kılık değiştirmiş olan Cattibrie, svirfhebliler tarafından yakalandıktan sonra bir düşman olmadığı ortaya çıkınca, kendi hayatını büyük bir tehlikeye atarak genç kadına Menzoberranzan'a hızlı ve gizli giriş yolunu gösteren kişi Firble olmuştu.

Firble, şimdi Belwar'ın tünellerde herhangi bir drow varlığından korkmadığını biliyordu. Tüneller sessizdi. Gnom devriye birlikleri ve diğer gizli müttefikler etrafla herhangi bir drow aktivitesine dair hiçbir ize

rastlamamışlardı, hatta kara elfierin Menzoberranzan'a giden normal yollan üzerinde bile. Drow şehrinde Önemli bir hadise yaşanmış olduğu apaçık ortadaydı, ve Drizzt ile su baş belası Cattibrie'ın bir şekilde bu işin içinde olduğu da bariz gibi görünüyordu. Belwar'ın Firble'ı buraya zorla getirmesinin esas sebebi buydu ve Firble bunu biliyordu. Ayrıca Kral Sclınicktick'in de Belwar iie çabucak hemfikir oİduğunu düşününce öfkeden titriyordu.

"Bir şeyler oldu," dedi Belwar, sanki Firble'ın sessizce düşündüğü şeyleri anlamışçasma, beklenmedik bir şekilde kartlarını gösterip açık oynayarak. "Menzoberranzan'da bir şeyler oldu."

Firble, en saygıdeğer oyuk sorumlusuna şüpheyle baktı. Kendisinden ne isteneceğini, yani kısa süre içinde o üçkağıtçı Jarlaxle ile bir kez daha başa çıkmak morunda kalacağmı biliyordu.

"Taşlar bile huzursuz," diye devam etli Be!war.

"Sanki drowlar kısa süre içinde yürüyüşe geçecekmiş gibi," diye tatsızca ekledi Firble.

"Cosim camman denoctusd" diye hemfikir oldu Belwar. Bu eski bir svirheblin atasözüydü ve kabaca şöyle tercüme edilebilirdi, 'depremden önceki yerleşik zemin,' ya da, yüzey sakinleri arasında daha yaygın olanı haliyle, 'fırtınadan önceki sessizlik.'

"Krai Schnicktick, drow muhbir ile görüşmemi istiyor," diye mantık yürüttü Firble, bu tahmini daha fazla kendisine saklamakta hiçbir anlam göremeyerek. Belwar'in ona önermeye niyetli olmadığı bir şeyi zaten ona, önerecek değildi.

"Cosim camman denoctusd," dedi Belwar yine, bu sefer daha kararlı bir şekilde. Belwar, Schnicktick ve Blingdenstone'daki diğer birçok gnom, drowlann kısa süre içinde bir orduyla yürüyüşe geçeceğinden eminlerdi. Drizzt Do'Urden'in yuvası olan yüzey dünyasına giden daha kestirme tüneller Blingdenstone'un doğusunda, yani Menzoberranzan'ın öteki tarafında kalsa da, drowlar ilk olarak baftya gidecek ve gnom şehrine rahatsızlık verecek kadar yaklaşacaklardı. Bu düşünce o kadar tedirgin

ediciydi ki Kral Schnicktick doğuya ve güneye keşif birlikleri yollamış, svirheblilerin yurtlarından ve Menzoberranzan'dan şimdiye kadar hiç açılmamış olduğu kadar' uzağa izciler göndermişti. Hatla Blingdenstone'un tamamen boşaltılması dahi söz konusuydu, tabii rivayetler doğruysa ve yeni bir yerleşim yeri bulunabİlirse. Hiçbir gnom bunu istemiyordu, hatta belki de içlerinde en az! isteyen Belwar ve Firble idi. İkisi de yaşlıydı, ikinci asırlarının sonlarına yak- laşıyorlardı ve ikisi de hem kalben hem ruhen Blingdenstone adındaki o şehre bağlıydılar.

Ama bütün svirhebliler arasında yürüyüşe geçen bir drow ordusunun gücünü en iyi bu ikisi biliyordu ve eğer Menzoberranzan ordusu Blingdenstone'a gelirse, gnomların yok edileceğini anlıyorlardı.

"Bir buluşma ayarlayacağım," dedi Firble, boyun eğmiş bir tavırla içi çekerek. "Bana pek az şey söyleyecek, bundan hiç şüphem yok. Hiçbir zaman çok fazla şey anlatmıyor ve fiyatı her zaman yüksek!"

Belwar hiçbir şey söylemedi, fakat aç gözlü drow muhbirle yapılacak görüşmenin bedeli için pek içi sızlamıyordu. En saygıdeğer oyuk sorumlusu, bilgisizliğin bedelinin çok daha yüksek olabileceğini biliyordu. Ayrıca Firble'ın da bunu anladığını ve sergilediği bu sıkkın boyun eğişin sadece numara olduğunu fark etti. Belwar, Firble'ı iyi tanıyordu ve sık sık şikayet. eden bu gnomdan hoşlandığını fark etti.

Şimdi Belwar'in ve Blingdenstone'daki diğer bütün svirfheblilerin, Firble ile onun muhbir bağlantısına feci şekilde ihtiyacı vardı.

BÖLÜM 3

OYUNDA

Drizzt ile Cattibrie, kayalıklı patikadan hızla aşağı iniyorlar, oyun oynayan iki çocuk kadar zahmetsiz ve hevesli bir şekilde kaya yığınları arasında yollarını buluyorlardı, ikisi de taşlardaki yanklann üzerinden sıçrayıp ağaçların aşağı sarkan dallarını yakalamaya ve kendilerini, dağ yamacındaki ağaçların onları taşıyabileceği kadar aşağı sallandırmaya başladıklarında, yolculukları doğaçlama bir şekilde bir yarış halini aldı. Birlikte alçak ve düz bir noktaya geldiler, ikisi de küçük bir su birikintisinin üzerinden sıçradılar (fakat Cattibrie'in suyu tam olarak aştığı söylenemezdi) ve ikisinden uzun boylu bir kaya çıkıntısına yaklaşırken iki ayrı yöne döndüler. Cattibrie sağa gitti ve Drizzt sola doğru hamle yaptı, ardından ise fikrini değiştirip kaya çıkıntısının kenarından yukarı tırmanmaya başladı.

Cattibrie kayanın etrafından dolaştı ve öbür tarafa geçen ilk kendisi olduğu için memnuniyet duydu.

"Öne geçtim!" diye baylardı, ama daha bu sözleri söylerken, yol arkadaşının kara, zarif suretinin üzerinden uçmakta olduğunu fark etti.

"Pek sayılmaz!" diye düzeltti Drizzt. Yere öyle hafifçe kondu ki, sanki zeminden lûç ayağı kesilmemiş gibiydi. Cattibrie İnledi ve tekrar depara kalktı, ama Drizzt'in duraksamıs olduğunu fark edince o da durdu.

"Çok güzel bir gün," diye belirtti kara elf. Hakikaten de, Dünyanın Omurgası Dağlan'nın güney kısmının, sonbahar rüzgarları esmeye başladıktan sonra kişiye sunduğu en güzel günlerden biriydi. Hava taptazeydi, esinti serindi ve şişkin beyaz bulutlar —devasa kartopları gibi görünüyorlardı— güçlü dağ rüzgarlarıyla birlikte derin mavi gökyüzünde hızla süzülmekteydi.

"Berkthgar ile tartışılmayacak kadar güzel," diye ekledi Cattibrie, drowun düşüncesinin bu yönde olduğunu tahmin ederek. Biraz eğildi ve destek için ellerini beline koydu, sonra kafasını yukan kaldırıp soluklanmaya Çalıştı.

"Guenhwyvar'ı oyunun dışında bırakamayacağımız kadar güzei," diye neşeyle sözüne açıklık getirdi Drizzt.

Başını indirip Drizzt'in oniks panter heykelciğini sırt çantasından çıkarttığını görünce Cattibrie'ın yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. Bu heykelcik, Cattibrie'in şimdiye kadar gördüğü en güzel sanat eserlerinden birisiydi, iri kedinin kaslı böğrünü ve hakiki, anlayış dolu yüz ifadesini tasvir etmek üzere mükemmel bir şekilde detaylandırılmıstı. Fakat bu heykelcik her ne kadar mükemmel olursa olsun, Drizzt'in onu kullanarak çağırdığı muhteşem yaratığın yanında sönük kalıyordu

Drow, heykelciği saygıyla yere koydu. "Gel bana Guenhwyvar," diye hafifçe seslendi. Görünüşe bakılırsa panter gelmek için hevesliydi, zira heykelciğin etrafında neredeyse derhal gri bir bulut oluştu ve azar azar şekillenip katılaşü.

Guenhwyvar, Madde Düzlem'e kulaklarını dikmiş bir şekilde, rahat bir tavırla geldi. Sanki kedi, acil bir durum olmadığını ve sadece arkadaşlık etmesi için çağrıldığını Drizzt'in tonlamasından dolayı anlamış gibiydi.

"Konaktaşı'na kadar yarışacağız," diye açıkladı Drizzt. "Bize yetişebilir misin?"

Panter anladı. Guenhwyvar arka bacaklarını gererek yaptığı tek bir sıçrayışla Cattibrie'ın üzerinden aslı ve altı metre uçarak Drizzt ile genç kadının az önce asmış olduğu kaya çıkınlısının üzerine çıktı. Kedi, kaya çıkıntısının düz tepesine kondu, geri geri yürüyerek hızla döndü ve iki yol arkadaşına baktı. Sonra Guenhwyvar, sadece günün güzelliğini kutlamak için şaha kalktı ve dimdik durdu. Bu görüntü, dosdannın kalplerini huşuyla doldurdu. Guenhwyvar üç yüz kiloydu, yani sıradan bir panterin iki katıydı. Kafası neredeyse Drizzt'in omuz genişliği kadar iriydi, patisi bir adamın suratını tamamıyla kaplayabilirdi ve yeşil renkle parlayan olağanüstü gözlerinde ise, herhangi bir hayvanda olması gerekenin çok ötesinde bir zeka ışıltısı vardı. Guenhwyvar en sadık yoldaş, yargıda bulunmayan bir dosttu ve her ne zaman Drizzt, Cattibrie, Bruenor ya da Regis bu kediye baksa, hayatlarına biraz daha neşe gelirdi.

"Bence biraz avans almalıyız," diye yaramazca fısıldadı Cattibrie.

Drizzt çaktırmadan hafifçe basını sallayıp onayladı ve ikisi aynı anda harekete geçip patikadan aşağı doğru depara kalktılar. Birkaç saniye sonra,

hâlâ kaya çıkıntısı üzerinde durmakta olan Guenhwyvar'ın arkalarından kükrediğini duydular. Patika nispeten açıktı ve Drizzt hızlanıp Cattibrie'ın önüne geçti. Fakat, sert bir cücenin göğsüne çok daha uygun bir yüreğe sahip olan genç ve güçlü kadın hiç istifini bozmadı.

"Beni yenemeyeceksin!" diye haykırdı, ki Drizzt buna güldü. Bİr köseyi dönüp de inatçı ve cürelkar Cattibrie'ın oldukça hilekar bir kestirme yol takip ettiğini, kırık ve engebeli taşlardan oluşan bir yatağın üzerinden hızla aşıp beklenmedik bir şekilde öne geçtiğini gördüğünde Drizzt'in kahkahası kesiliverdi.

Bu yarış, aniden dostane bir mücadeleden öteye gidiverrnişti. Drizzt kafasını öne eğdi ve tüm hızıyla koşmaya başladı. Kafasını yere doğru o kadar pervasız bir şekilde eğdi ki bir ağaca bodoslama çarpmayı kıl payı atlatabildi. Cattibrie ise hâlâ liderliğini sürdürerek onunla aynı tempoyu tutturdu.

Guenhwyvar yine kükredi. Kedinin hâlâ kayaların tepesinde olduğunu ve onlarla dalga geçtiğini biliyorlardı.

Orası kesindi. Sadece birkaç saniye sonra kara bir suret, bir taş duvardan sekip Drtzzt'in yanına sıçradı ve drowun kafasının hizasından geçti. ûuenhwyvar, iki yol arkadaşının arasındaki patikaya geri döndü ve Cattibrie'ı o kadar çabuk ve sessiz bir şekilde geçti ki genç kadın artık en önde olmadığını zar zor fark edebildi.

Bir süre sonra, Guenhwyvar genç kadının tekrar öne geçmesine izin verdi, derken Drizzt hile yapıp kestirme bir yol takip ederek en öne çıkıverdi —tabii sadece panter tarafindan geride bırakılmak üzere. Yarış böylece devam etti, rekabet içindeki Drizzt ile Cattibrie canla başla çabalıyordu ve Guenhwyvar ise oyun oynuyor dahi sayılmazdı.

Kuzey ve doğu cephesindeki yüksek kaya duvarlarla rüzgardan korunan ve güneye doğru sarp bir uçuruma dönüşen küçük bir açık alanda öğle yemeği için mola verdiklerinde üç yoldaş bitkin düşmüştü —en azından Drizzt İle Cattibrie bitkin düşmüştü; zira Guenhwyvar'ın nefesi dahi kesilmemişti. Bu açık alanı birkaç kaya parçası süslüyordu ve bu kayalar yorgun yol arkadaşları için mükemmel birer tabure oldular. Tam ortadaki

taş yığını bir ateş çukuru olarak işe yaradı, zira burası sık sık yolculuk eden drowun her zaman uğradığı bir kamp yeriydi.

Drizzt küçük bir ateş yakarken Cattibrie gevşeyip rahatladı. Çok aşağıda, Konaktaşt evlerinin çanlarından berrak gökyüzüne yükselip süzülen gri duman bulutlarını görebiliyordu. Bu, insanı kendisine getiriveren bir manzaraydı. Zira, sabahı koşturup oynamakla geçirmiş olan genç kadına, görevinin ve içinde bulundukları durumun ciddiyetini hatırlattı. Eğer kara elfler gelirse, Drizzt ve Guenhwyvar ile birlikte kim biiir kaç kez daha koşacaktı?

Bu duman hareleri aynı zamanda Cattibrie'a, barbarları ta Buzyeli Vadisi'nden buraya getiren adamı hatırlattı. Kocası olacak olan adamı. Wultğar onu kurtarmaya çalışırken ölmüştü. Şeytani Lloth'un hizmetkarı olan bir yochlolun dişleri arasında can vermişti. Hem Cattibrie, hem de Drizzt kaybettikleri bu adamın ölümü için sorumluluk duyuyorlardı. Fakat şimdi genç kadına ve Drizzt'e acı veren şey suçluluk duygusu değildi. Drizzt de dumanlan fark etmiş, ateş yakma işine ara verip izlemeye ve düşünmeye koyulmuştu.

Yol arkadaşları şimdi içlerine dolan yitiriş hissinden dolayı gülümseyemiyorlardı. Zira eskiden de bugünkü gibi birçok koşu müsabakası yap-mışlardı. Fakat o zamanlar Wulfgar da onların yanında yansır, daha küçük. olan iki yoldaşının tüm hızlarıyla aşmayı başardığı kayalıklar arasından sığ-, maması dezavantajını, attığı uzun adımlarla telafi ederdi.

"Keşke . . ." dedi Cattibrie ve bu söz, aynı şeyi dilemekte olan kara elfin kulaklarında yankıladı.

"Savaşımızda, tabii eğer yaşanırsa, Beornegar oğlu Wulfgar, Konaktası halkına liderlik etseydi çok daha iyi olurdu," diye hemfikir oldu Drizzt. Hem dramın, hem de Cattibrie'tn o anda düşündüğü şey ise, Wulfgar hayatta olsaydı bütün yaşamlarının çok daha iyi olacağıydı.

İşte. Drizzt bunu açıkça söylemişti ve söylenecek başka bir şey yoktu. Öğle yemeklerini sessizce yediler. Hatta Guenhwyvar bile hareketsiz yattı ve çıtım bile çıkartmadı.

Cattibrie'in zihni dostlanndan uzaklaşıp Buzyeli Vadisine, dümdüz tundranın ortasındaki bir benek olan kayalıklı dağ Kelvin Yığmı'na geri döndü. Bu yere o kadar çok benziyordu ki. Belki orası daha soğuktu, ama havada aynı tazelik, aynı berrak, yaşam dolu ferahlık vardı. O ve dostlan; Drizzt, Guenhwyvar, Brienor, Regis ve elbette ki Wulfgar o mekandan ne kadar uzaklara gelmişlerdi böyle! Ve bunu ne kadar kısa sürede yapmışlardı! Çdgın maceralar, hayat boyu süren heyecan, serüven ve yaptıklan iyi işler. Hep birlikteyken yenilmez bir gruptu onlar.

Öyle olduklarını sanmışlardı.

Cattibrie hakikaten de bir ömre yetecek kadar fazla duygu tatmıştı, daha ancak yirmili yaşlarındaydı. Hayatı boyunca, tıpkı bugün dağ patikasından aşağı koştuğu gibi hızlı koşmuştu. Özgürce, hevesle, pervasızca, dişini ölümsüz hissederek.

Neredeyse.

BÖLÜM 4

KOPMA NOKTASINDA

'Bir komplo mu?' diye hareket elti bir drowun parmaklan, kara elflerin sessiz el lisanını kullanarak. Hareketler o kadar karmaşık ve çeşitliydi ki, neredeyse drow lisanındaki her kelimeyi ve her yan anlamı ellerle betimlemek mümkündü.

Jarlaxle kafasını olumsuz anlamda hafifçe sallayarak yanıtladı ve iç çekti. Hakikaten de kafası kanşmış gibi görünüyordu —ki bu pek sık görülen bir

şey değildi. Kendisini daha güvenli bir bölgeye kadar takip etmeleri için adamlarına işaret verdi.

Menzoberranzan'ın geniş ve dolambaçlı caddelerini geçtiler, çeşitli drow ailelerinin evleri olan ve kule gibi yükselen dikit tepeciklerin arasındaki düz, açık alanları aştılar. Bu dikit tepelerin ve mağaranın tavanından aşağı sarkan uzun sarkıtların birçoğunun içi oyulmuş ve geniş balkonlarla, geçit yollarıyla doldurulmuştu. Her ailenin ev sahasındaki sütun kümeleri, çoğu yerde yüksek köprülerle birbirine bağlanıyordu ve birçoğu örümcek ağlarını andıracak şekilde inşa edilmişti. Bütün evlerde, özellikle de daha eski ve daha köklü aileninkilerde, bu muhteşem tasarımlar parlak peri ateşleriyle aydınlanıyordu. Mor ve mavi, bazen dış hatlarda kırmızı ve pek sık olmasa .da yeşil renkli büyülü ışıklar. Menzoberranzan dünyadaki en olağanüstü şehirlerden birisiydi. Nefes kesici, gerçeküstü bir havası vardı ve buraya gelen cahil bir ziyaretçi (ki uzun süre ne cahil ne de büyük ihtimalle hayatta kalabilirdi!) bu denli bir güzelliği meydana getiren sanatçıların, Toril ırkları arasında en şeytanisi olduğunu tahmin dahi edemezdi.

Jarlaxle, düşük seviyeli evleri çevreleyen daha karardık ve daha dar olan caddeler arasında çıt çıkartmadan dolaşn. İleriye ve iki tarafa odaklanmıştı. Keskin gözü (ve göz bandı o anda sağ gözünün üzerindeydi) en uzaktaki gölgeler arasındaki en ufak hareketi bile ayırt edebilirdi.

Paralı asker, arkasını dönüp yoldaşına baktığında ve birlikte yolculuğa çıktığı Bregan D'aerthe teğmeni M'tari'in yerinde başka bir drowun, çok güçlü bir drowun durduğunu gördüğünde tam anlamıyla şaşırmıştı.

Jarlax]e nadiren hızlı tepki veremeden yakalanırdı, ama Matron Baenre'nin en büyük oğlu ve Menzoberranzan'ın Başbüyücüsü olan Gromph Baenre'nin, hiç beklenmedik bir şekilde yarımda bitivermesi kesinlikle onu gafil avlamıştı.

"İşin bittiğinde M'tarl'ın yanıma geri döneceği konusunda sana güveniyorum," dedi Jarlaxle, nadiren kaybettiği soğukkanlılığını çabucak geri kazanarak.

Başbüyücü hiçbir söz söylemeden bir kolunu savurdu ve yerden birkaç metre yukarıda havada asılı duran parlak yeşil bir kürecik belirdi. Küreden

aşağı incecik, gümüş rengi bir ip sarkıyor ve görünen ucu neredeyse taş zemini süpürüyordu.

Jarlaxle omuz silkip ipe tutundu ve ona dokunur dokunmaz küreye, yani parlak geçidin arkasındaki ek boyut boşluğuna doğru çekilmeye başladı.

Jarlaxle bu büyünün etkileyici olduğu sonucuna vardı. Zira içeride, böyle oluşum büyülerinde yaygın olarak yaratılan bomboş bir alan değil, bolca mobilyası olan rahat bir oturma odası vardı. Odanın konfonı, daha oturmadan önce Jarlaxle'a kaliteli şarap ikram eden zombiye benzer bir hizmetkarla tamamlanmış oluyordu. Jarlaxle gözlerinin normal ışık tayfına dönüşüm geçirmesini sağlamak için bir saniye duraksadı, zira oda hafif mavi bir ışıkla aydınlanmıştı. Işık, büyücüler için, hatta Karanlıkaiü'nın ışıksız hayatına alışkın olan drow büyücüler için bile alışılmadık bir şey değildi, çünkü ışık olmadan parşömen rulolar ya da büyü kitaplan okunamazdı!

"Sohbetimizi bitirene kadar beklemesi için onu koyduğum yerden canlı kurtulabilirse sana geri dönecek," diye yanıtladı Gromph. Ek boyut cepciğine giren büyücü, M'tarl'ı pek de umursuyormuş gibi görünmüyordu. Kudretli Baenre gözlerini kapadı, bir söz fısıldadı ve piwajwi pelerini ite diğer önemsiz giysileri sekil değiştirdi. Şimdi prestijli mevkiinin kıyafetlerine bürünnıüşlü işte. Üzerinde birçok cep bulunan uzun cübbesi semboller ve güç rünleriyle süslenmişti. Tıpkı ev yapılarında olduğu gibi bu rünler de peri ateşleriyle aydınlanmıştı, fakat başbüyücü bu ışıkları tek bir düşüncesiyle karartabilirdi ve o zaman cübbesi onu, en kaliteli piwajwiden bile daha iyi gizlerdi. Bu muhteşem cübbeyi iki tane broş süslüyordu; bir tanesi kara bacaklı, kırmızı gövdeli bir örümcek, diğeri ise parlak yeşil bir zümrüttü. Fakat Jarlaxle onları zar zor görebiliyordu, zira yaşlı büyücünün uzun beyaz saçları kafasının iki yanından omuzlarına ve göğsüne kadar dökülüyordu.

Büyülü nesnelere ilgi duyan Jarlaxle, o broşları şehrin daha önceki başbüyücüsünde de görmüştü. Hem de Gromph'un o mevki iyi Menzoberranzan drowlannın birçoğunun yaşam süresinden daha uzun zamandır İşgal ediyor olmasına rağmen. Örümcek broşu, büyücünün Menzoberranzan'ın saat sütunu olan Narbondel'e yükselen ısı büyüsünü yapmasını sağlıyordu. Isı, saat sütunun en tepesine kadar on iki saatlik bir

zaman zarfında yükseliyor ve kayalar tekrar tamamen soğuyana kadar aynı sürede aşağı iniyordu. Böylece bu sütun, ısı algılayan drow gözleri için bariz ve etkili bir saat oluyordu.

Diğer broş ise Gromph'a ebedi bir gençlik sağlıyordu. Jarlaxle'ın tahminince bu drow yedi asır devirmişti, fakat o kadar genç görünüyordu ki drow Akademisi'nde eğitime başlamaya hazır olacak yaşa henüz girmiş gibiydi!

"Hiç değil,' diye sessizce fikrini değiştirdi Jarlaxle büyücüyü incelerken. Gromph'ta kudretli ve saygıdeğer bir hava vardı, uzun ve çoğunlukla acı olan deneyimleriyle edindiği bilgelik gözlerinden net bir şekilde yansıyordu. Bu drow kurnaz ve hilekardı, her durumu derhal dikkatle gözden geçirebiliyordu. İşin aslı Jarlaxle Gromph'un karşısındayken, Matron Baenre'nin huzurunda bulunduğu zamandan bile daha rahatsız ve daha savunmasız hissediyordu kendisini.

"Bir komplo mu?" diye tekrar sordu Gromph, bu sefer yüksek sesle. 'Diğer evler en sonunda annemden bıkıp Baenre Evi'ne karşı ittifak mı kurdular?"

"Matron Baenre'ye tafsilatlı bir şekilde bilgi verdim zaten—"

"Her kelimesini duydum," diye sözünü kesti Gromph, sabırsızlıkla hırlayarak. "Şimdi gerçeği öğrenmek istiyorum."

"İlginç bir kavram," dedi Jarlaxle, Gromph'un hakikaten gergin olduğunu görünce çarpıkça gülümseyerek. "Gerçek."

"Nadir bulunur bir şey," diye hemfikir oldu Gromph, soğukkanlılığını kazanıp sandalyesinde geri yaslanarak ve zarif parmaklarım birbirine hafifçe vurarak. "Ama bazen, her işe burnunu sokan ahmakların hayatta kalmasuu sağlayan bir şey."

Jarlaxle'ın gülümsemesi kayboldu. Bu kadar cürelkar bir tehdit karşısında şaşırarak Gromph'u dikkatle süzdü. Gromph güçlüydü — Menzoberranzan ölçülerine göre bu yaşlı herif, herhangi bir erkeğin olup olabileceğinden daha güçlüydü. Ama Jarlaxle, Menzoberranzan'ın Ölçülerine göre hareket

etmezdi. Ayrıca büyücünün Jarlaxle'ı tehdit etmek gibi bir riski göze almasına gelince ...

Jarlaxle Gromph'un, yani kudretli Gromph Baenre'nin, gerginlikten de ötede olduğunu, gerçekten korkmuş olduğunu fark edince daha da şaşırdı.

"Şana 'her işe burnunu sokan bu ahmağın' değerini hamlatma zahmetine dahi gitmeyeceğim," dedi Jarlaxle.

"Aman ne olursun hatırlat."

Jarlaxle büyücünün yüzüne karşı kahkahayı bastı.

Gromph ellerini dudaklarına götürdü. Bu hareketle birlikte cübbesinin dış kısmı ön taraftan açıldı ve kemerinde, kalçasının üzerinde bir çift büyü değneğinin durduğunu gözler önüne serdi.

"Komplo falan yok," dedi Jarlaxle aniden, sertçe.

"Gerçekten," diye belirtti Gromph, tehlikeli ve kısık bir tonlamayla.

"Gerçekten," diye yanıtladı Jarlaxle, şimdiye dek hiç yapmadığı kadar dosdoğru bir cevap vererek. "Baenre Evi'nden en az senin olduğu kadar benim de çıkanın var, Başbüyücü. Eğer aşağı seviyeli evler Baenre'ye karşı birleşiyor olsaydı, ya da Baenre'nin kızları onu alaşağı etmek için komplo kuruyor olsaydı, Bregan D'aerthe onun yanında yer alırdı. Ya da en azından, yaklaşan iktidar darbesinden onu haberdar ederdi."

Gromph'un yüz ifadesi çok ciddi bir hal aldı. Jarlaxle'ın dikkatle fark ettiği şey ise. Baenre Evi'nin büyük oğlunun, paralı askerin bariz bir şekilde (ve kasıtlı olarak) Matron Baenre'den sadece "Baenre" olarak bahsedişini görünüşe bakılırsa gözden kaçırmış olmasıydı. Bu denli hatalar çoğunlukla drowların, özellikle de erkek drowlann, hayatına mal olurdu.

"Nedir öyleyse?" diye sordu Gromph ve neredeyse açıktan açığa bir yalvarış gibi çıkan ses tonu Jarlaxle'ı hazırlıksız yakaladı. Daha evvel başbüyücüyü böylesine çaresiz bir durumda ne görmüş ne de duymuştu.

"Sen de hissediyorsun!" diye hırladı Gromph. "Soluduğumuz havada bile ters bir şeyler var!"

'Sayısız asırlardır bu böyle zaten,' diye sessizce ekletii Jarlaxle. Kendisine saklamakla akıllılık edeceği bir düşünceydi bu. Gromph'a ise sadece şöyle söyledi, "İbadet salonu hasar gördü."

Başbüyücü başıyla onayladı ve yüz ifadesi ekşidi. Baenre Evi'nin büyük kubbeli ibadet salonu, koca şehirdeki en kutsal yer ve Lloth'un en mükemmel mabediydi. Muhtemelen şu ana kadar Örümcek Kraliçe'nin yüzüne inen en feci tokat ise, hain Do'Urden ile dostlarının kaçarken mağaranın tavanından aşağı bir sarkıt kaya düşürmesi ve bu kayanın kıymetli kubbeyi devasa bir mızrak gibi yarması olmuştu.

"Örümcek Kraliçe öfkelendi," diye belirtti Gromph.

"Ben de olsam öfkelenirdim," diye hemfikir oldu Jariaxle.

Gromph, kendini beğenmiş paralı askere hiddetli bir bakış attı. Jarlaxle bu bakışın sebebinin Lloth'a karşı bir hakarette bulunmuş olması değil de lakındığı küstah tavır olduğunu anladı.

Bu dik bakış Jarlaxle'ın dudaklarına bir gülümseme getirmekten başka bir ise yaramayınca, Gromph oturduğu yerden hızla ayağa sıçradı ve kafese kapatılmış bir yanılsatan yaratığı gibi volta atmaya başladı. Düşünceden yoksun olan ve programlandığı üzere hareket eden zombi hizmetkar, elinde içkilerle hızla koşturdu.

Gromph hırladı ve avucunu açıp elini kaldırdı, ve aniden avuç içinde bir alev topu beliriverdi. Gromph diğer eliyle alevin içine —bir yılan pulu gibi görünen— küçük, kırmızı bir şey koydu ve uğursuzca mınidanmaya başladı.

Jarlaxle, Gromph'un sinirini çıkartmasını sabırla bekledi. Paralı asker, büyücünün vereceği sert yanıtı kendisine değil de zombiye yöneltmesini tercih ediyordu tabii.

Gromph'un elinden bir alev dili uzandı. Bu alev, avını zehriyle çoktan felç etmiş bir yılan gibi tembelce ve kararlılıkla zombiye doğru atıldı. Zombi ise, elbette ne kıpırdadı ne de şikayet etti. Sadece birkaç saniye içinde, bu yılan şeklindeki alev zombinin etrafını sanverdi. Gromph umursamaz bir şekilde tekrar yerine otururken, Yarımakta olan yaratık kendisi için ayrılmış yere doğru tepkisiz bir şekilde ilerledi. Yerine geri dönmeyi başardı, ama bacaklarından biri yanıp kül olduğu için kısa süre içinde yere yığıldı.

"Koku ..." diye başladı Jarlaxle, bir eliyie burnunu kapayarak.

"Gücün kokusu!" diye bitirdi Gromph, kırmızı gözleri kısılarak ve ince burun deliklerinden adeta alevler saçarak. Büyücü derin bir nefes aldı ve bu leş kokunun tadını çıkarttı.

"Havadaki o tersliği yaratan Lloth değil," dedi Jarlaxle aniden, bariz bir şekilde sinirleri bozulmuş olan büyücünün kabadayılığım söndürmek ve Gromph ile olan muhabbeti çabucak sonlandınp bu leş kokulu yerden çıkmak isteyerek.

"Ne biliyorsun?" diye cevap istedi Gromph, aniden bir kez daha gerginleşerek.

"Senin bildiğinden fazlasını değil," diye yanıtladı Jarlaxle. "Lloth muhtemelen Drizzt'in kaçışına ve ibadet salonuna verilen hasara öfkelenmiştir. O ibadet salonunun önemini herkesten iyi sen bilirsin." Jarlaxle'in muzip tonlaması, Gromph'un burun deliklerinden bir kez daha alevler saçmasına sebep oldu. Paralı asker onu can evinden, zırh gibi cübbesindeki zayıf bir noktadan vurduğunu biliyordu. Baenre ibadet salonunun en ihtişamlı parçasını Gromph yaratmıştı; merkezi sunağın tepesinde duran parlak bır illüzyon. Bu illüzyon sürekli olarak şekil değiştiriyor, güzel bir dişi drow surelinden devasa bir örümcek sureline bürünüp duruyordu. Gromph'un sıkı bir Lloth takipçisi olmadığı ve annesinin acımasız gazabından o muhteşem illüzyon sayesinde paçayı sıyırdığı Menzoberranzan'da bir sır değildi.

"Ama Lloth'un bütün bunların tek sebebi olamayacağı kadar fazla hadise gelişiyor," diye devam etti Jarlaxle, elde ettiği bu küçük zaferin ladini

çıkarttıktan sonra. "Ve içlerinden birçoğu Lloth'un güç alanını doğrudan etkiliyor."

"Rakip bir tanrı im?" diye sordu Gromph, merakını istemediği kadar fazla açık ederek. "Yoksa bir yeraltı başkaldırısı mı?" Büyücü, hedefi tutturduğunu düşünerek aniden arkasına yaslandı. Herhangi bir yeraltı başkaldırısının, belirli bir haydut paralı asker liderinin ilgi sahasına kesinlikle gireceğinde karar kıldı.

Ama Jarlaxle hiç de köşeye sıkışmış değildi, zira Gromph'un her iki şüphesinin de herhangi bir doğruluk payı vardıysa bile Jarlaxle bundan haberdar değildi.

Paralı askerin tek cevabı, "Bir şey," oldu. "Muhtemelen bizim için çok tehlikeli olan bir şey. Yirmi yıldan uzun bir süredir, bir ev ya da diğeri, kaçak Do'Urden'in yakalanmasını gereğinden fazla abarttı. Aşın hırsİan onun önemini arttırdı ve neden olduğu sorunları da çoğalttı,"

"Demek bütün bunların Drizzt'e bağlı olduğuna inanıyorsun," diye akıl yürüttü Gromph.

"Birçok matron ananın buna inanacağına inanıyorum," diye yanıtlamakta çabuk davrandı Jariaxle. "Ve bu sebeple, Drizzt'in kaçışı yakında gelecek olan şeyde gerçekten de bir rol oynayacak. Ama senin hissettiğin o tersliğin, hainin Baenre Evi'nden kaçmasının bir sonucu olduğunu söylemiyorum ve buna da inanmıyorum."

Gromph gözlerini kapadı ve bu mantığı zihninde ölçüp tarttı. Jariaxle elbette ki haklıydı. Menzoberranzan kendi entrikaları içine öylesine batmış bir yerdi ki, gerçeğin önemi şüpheden düşüktü, şüphe çoğunlukla kendi kendine gerçekleştirilen bir kehanete dönüşür ve bu sebeple çoğunlukla gerçeği doğururdu.

"Seninle yine konuşmak isteyebilirim, paralı asker," dedi başbüyücü sessizce. Jarlaxle ek boyut cepciğine girdiği yerin yanında bir kapı olduğunu fark etti. Kapının yanında duran zombi ise hâiâ yanıyordu ve şimdi neredeyse sırf kemiklerden oluşan kömürleşmiş bir yığın halindeydi.

Jarfaxle kapıya doğru yöneldi.

"Heyhat," dedi Gromph dramatik bir şekilde ve Jarlaxle duraksadı. "M'tarl hayatta kalmayı başaramadı."

"M'tarl'a yazık oldu," diye ekledi Jarlaxle, Gromph'un bu kaybın Bregan D'aertbe'ye herhangi bir darbe indireceğini düşünmesini istemeyerek.

Jarlaxle kapıdan dışarı çıktı, ipten aşağı indi ve sessizce şehrin gölgelerine karıştı. Bu sırada olup bitenleri hazmetmeye çalışıyordu. Gromph ile pek nadiren konuşurdu ve kendi korkunç üslubuyla görüşme talebinde bulunan kişi çok daha nadiren Grornph olurdu. Jarlaxle bunun önemli bir gerçek olduğunu fark etti. Burada çok garip bir şeyler oluyordu, havada hafif bir elektriklenme vardı. Bu şey, bir kaos aşığı olan (zira kaosun girdabından her zaman karlı çıkıyor gibiydi) Jarlaxle'in ilgisini çekmişti. Çok daha ilgi çekici olan şey ise, korkularına ve kaybedeceği o kadar çok şeye rağmen Gromph'un da bu konuya iigisinin çekilmiş olmasıydı!

Başbüyücünün muhtemel bir ikinci tanrıdan bahsetmiş olması ve elindeki bütün kartları açık oynaması bunu kanıtlıyordu. Zira Gromph, Menzoberranzan'daki birçok erkek drowun ulaşmayı umut edebileceğinden daha yüksek bir yere gelmiş olmasına rağmen yaşlı moruğun tekiydi.

'Hayır, ona rağmen değil,' diye sessizce kendi kendisini düzeltti Jar!axle. 'O sebeple.' Gromph neşesizdi ve asırlardır neşesiz olmuştu. Çünkü kendine biçtiği o yüksek değer üe yargıladığında, başbüyücülük mevkiini bile anlamsız olarak değerlendiriyor, cinsiyetinin ona getirdiği bir sınır olarak görüyordu.

Jarlaxle biliyordu ki, Menzoberranzan'daki en büyük zayıflık farklı evlerin rekabeti değil, Lloth'un takipçileri tarafından zorla dayatılan baskıcı anaerkil toplum yapısıydı. Drow nüfusunun yarısı, yalnızca erkek olarak doğdukları için boyunduruk altına giren kişilerden oluşuyordu.

İşte bu bir zayıflıktı.

Ve boyunduruk altına girmek kaçınılmaz bir şekilde neşesizliğe dönüşüyordu, hatta —ve özellikle— Gromph kadar yükselmeyi başarmış biri için dahi. Çünkü başbüyücü kendisine baktığı o yüce yerden, eğer farklı üreme organlarıyla doğmuş olsaydı ne kadar daha yol katedebileceğini görebiliyordu.

Gromph, Jariaxle ile bir kez daha görüşmek isteyebileceğini belirtmişti; Jarlaxle'ın içinde o neşesiz büyücüyle gerçekten buluşacakları, hem de sık sık buluşacakları gibi bir his vardı. Menzoberranzan'da yaptığı yürüyüşün bir sonraki yirmi adımını, Gromph'un zavallı M'tarl'dan ne gibi bilgiler edineceğini düşünüp hesaplayarak geçirdi. Zira, elbette ki teğmen ölmemişti, fakat kısa süre içinde ölmüş olmayı dileyeceği kesindi.

Jarlaxie kendi ahmaklığına güldü. Gromph'a doğruyu söylemişti ve bu sebeple M'tarl onu suçlu konumuna düşürecek bir şey açık edemezdi. Paralı asker iç çekti. Ne de olsa doğrulan söylemeye, Örümcek ağlan olmayan yerlerde doiaşmaya alışkın değildi.

Bu düşünceyi aklından uzaklaştıran Jarlaxle ilgisini şehre çevirdi. Bir şeyler oluyordu. Hayatta kalma ustası Jarlaxle bunu hissedebiliyordu, Grornph da öyle. Kısa süre içinde çok önemli bir hadise yaşanacaktı ve paralı askerin yapması gereken şey bundan nasıl kar edebileceğim bulmaktı; artık o hadise her neyse.

BÖLÜM 5

CATTİBRİE'IN SAVUNUCUSU

Yol arkadaşları aşağıdaki patikalara vardıklarında, Drizzt Guenhwyvar'ı yanına çağırdı. Panter olacaktan tahmin ederek sessizce oturdu.

"Kediyi de getirmelisin," diye önerdi Cattibrie, Drizzt'in ne yapmaya niyetli olduğunu anlayarak. Tundradaki yurtlarından çok uzağa gelmiş ve münzevi hayatlarını epey değiştirmiş olsalar bile, barbarlar hâlâ büyüye karşı güvensizlik içindeydi ve panterin görüntüsü Berkthgar'ın halkından birçoğunun ödünü patlatıyordu, ki Berkthgar'ın da onun yanında pek rahat ettiği söylenemezdi.

"Köylerine benim girecek olmam onlar için yeter de artar bile," diye yanıtladı Drizzt.

Cattibrie başını sallayıp hemfikir olmak zorunda kaldı. Drizzt'in, yani büyüleri ve şeytanlıklarıyla ünlü kara elf ırkından birisinin görüntüsü, Kuzeyli halk için panterinkinden bite daha korkunç olmalıydı. "Yine de, kediyi bir süre iepesine oiurtsaydın Berkthgar'a iyi bir ders olurdu," diye belirtti.

Drizzt Guenhwyvar'ı, yerde kıvranan iri adamın sırtına kurulmuş bir halde rahatça vücudunu gererken tasavvur etti ve kıkırdadı. "Konaktaşı halkı, tıpkı bana alıştıkları gibi panterin varlığına da alışacaklardır," diye yanıtladı drow. "Bruenor'un Guenhwyvar yakınlardayken rahat olabilmesi için kaç yıl geçmesi gerektiğini düşünsene bir."

Panter, sanki konuşulan her sözü anlıyormuş gibi hafifçe hırladı.

"Onun sebebi geçen yılların sayısı değil," diye cevap verdi Cattibrie. "Guen'in babamın kıçını kızgın alevlerden kurtarma sayısı!"

Guenhwyvar tekrar hırladığında Drizzt ile Cattibrie, huysuz Bruenor'u düşünüp kahkahayı başlılar. Drizzt heykelciği çıkartıp Guenhwyvar'a hoşçakal dediğinde bu neşeleri geçiverdi. Drizzt, Cattibrie ile birlikte tekrar patikalara çıkıp Mithril Salonu'na doğru yola koyulur koyulmaz onu geri çağıracağı konusunda panlcre söz verdi.

Heybetli panter hafifçe hırlayarak heykelciğin etrafında daireier çizdi.

Guenhwyvar önce duman bulutu halini alıp sonra da ortadan kaybolurken hnlamalar da azar azar dindi.

Drizzt heykelciği yerden aldı ve yakındaki Konaktaşf ndan yükselen baca dumanlarına baktı. "Hazır mısın?" diye sordu yol arkadaşına.

"İnatçılık edecek," diye kabul etti Cattibrie.

"Berkthgar'ın sadece Bruenor'un canının bu işe ne kadar sıkıldığını anlamasını sağlamamız gerekli," diye önerdi Drizzt, tekrar kasabaya doğru yürümeye başlayarak.

"Berkthgar'ın sadece Bruenor'un baltasının yukarıdan aşağıya, burnunun üzerine doğru inişini hayal etmesini sağlamamız gerekli," diye mırıldandı Cattibrie. "Tam iki gözünün ortasına."

Konaktaşı, bir vadinin içine kurulmuş olan, kule gibi yükselen Dünyanın Omurgası tarafından üç cephede korunan, kayalıklı ve mevsimlerle aşınmış taş evlerden oluşan bir kümeydi. Dev dağların önünde duran kağıttan evleri andıran kaya binalar, iki yüz yıl önce Mithril Salonu cüceleri, yani Bruenor'un atalan tarafından inşa edilmişti ve o zaman burasının adı Cücekasn idi. Bruenor'un halkı tarafından bir ticaret garnizonu olarak kullanılıyordu ve tüccarların Mithril Salonu'ndan gelen muhteşem eserlere şöyle bir göz atabileceği tek yer burasıydı, zira cüceler yabancıları gizli madenlerinde ağırlamak istemiyordu.

Cücekasn'nın tarihini bilmeyen birisi bile, burasının sakallı ırk tarafından inşa edilmiş olduğunu kestirebilirdi. Sadece cüceler kayalara böyle bir güç doldurabilirdi, zira bu yerleşim yerinde asırlardır hiç kimsenin yaşamamış olmasına ve rüzgarın uzun dağların yamaçlarından aşağı doğru aman-sızca esmesine rağmen, bu binalar sağlam kalmayı başarmıştı. Bu yere kendileri İçin tekrar çeki düzen verirken Wulfgar'ın halkına, belirli birkaç duvarı desteklemek, evlerin bazılarını yan yanya gömmüş olan tonlarca çakıl taşını kaldırmak ve burada yaşamaya başJamış olan hayvanları kovalamaktan başka pek fazla iş düşmemişti.

Böylece burası yine bir ticaret garnizonu halini almıştı ve tıpkı Mithril Salonu'nün altın cağında göründüp gibi görünüyordu. Ama şimdi burasının

adı Konaktaşı 'ydi ve şimdi çalışkan cücelerin ticari temsilcileri olarak çalışanlar insanlardı. Yaptıkları antlaşma iki taraf için de mantıklı ve kârlı gibi görünüyordu, ama Berkthgar'ın ilişkilerin bir anda ne kadar sallantıya girdiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Drizzt de Cattibrie da biliyordu ki, eğer Berkthgar Aegis-fang'i alma isteğinden vazgeçmezse, Bruenor muhtemelen barbara halkını da alıp bu topraklardan defolmasını emredecek».

Elbette ki gururlu barbarlar bunu asla yapmayacaktı. Zira bu topraklar onlara Ödünç verilmemiş, bahşedilmişti.

Savaş ihtimali, yani Bruenor'un halkının dağlardan aşağı inip barbarları bu topraklardan dışarı sürmesi olasılığı hiç de uzak görünmüyordu.

Bütün bunların sebebi Aegis-fang idi.

"Wulfgar bu sürtüşmenin kaynağını bilseydi bundan hiç memnun olmazdı," diye belirtti Cattibrie, Drizzt ile birlikte yerleşim yerine yaklaşırlarken. "İki ırkı bir araya getiren kişi oydu. Onun anısının onları birbirinden kopartma tehlikesinin olması hakikaten de çok acı bir şey."

'Çok acı bir şey ve feci bir ironi,' diye sessizce hemfikir oldu Drizzt Adımlan daha kararlı bir hâl aldı; o açıdan bakınca, üstlendikleri bu diplomatik görev çok daha önem kazanıyordu. Drizzt bir anda, Konaktaşı'na iki inatçı hükümdar arasındaki önemsiz tartışmadan çok daha fazla bir şey için gittiğini anladı. Drow, Wulfgar'ın anısı için oraya gidiyordu.

Vadi zeminine geldiklerinde, şarkı sesleri duydular. Efsanevi bir savaşçının marifetlerini konu alan ritmik ve vakur bir şarkıydı bu. Boş yollarda ilerlediler, sert ballan asla kapatıp da evlerini güvence altına alma zahmetine dahi girmediği ev kapılanılın önlerinden geçtiler. İkisi de bu şarkı seslerinin nereden geldiğini ve Konaktaşlı erkekleri, kadınlan, çocukları nerede bulabileceklerini biliyordu.

Barbar yerleşimcilerin bu kasabaya yaptığı tek ekleme, Konaktaşı'nın dört yüz kişilik nüfuzunu ve aynı sayıda misafiri içinde barındırabilecek olan devasa bir yapıydı. O yapının adı Hengorot, yani "Bal Likörü Salonu" idi. Orası, ibadetlerin yapıldığı, büyük kahramanlıkların hatırlandığı ve en önemlisi de, yiyecek içeceğin dostça paylaşıldığı kutsal bir yerdi.

Hengorot'un inşası henüz bitmemişti. Uzun ve alçak duvarlarının yansı taştandı, ama geri kalan kısmı geyik derisinden tentelerle kapanmıştı. Drizzt bunu uygun buldu, Wulfgar'ın halkının ne kadar yol kat ettiğini ve daha ne kadar yol kat etmeleri gerektiğini yansıtıyordu. Buzyeli Vadisi'nde tundrada yaşarken, bu insanlar göçebe bir hayat sürüyor ve rengeyiği sürüsünü izliyorlardı. Bu sebeple bütün evleri hayvan derisinden yapılan ve göçebe kabileyle birlikle toplanıp kolayca taşınabilen çadırlardan ibaretti.

Artık bu sert halk göçebe değildi; artık hayatları rengeyiği sürülerine bağlı değildi. Rengeyiği sürüsü, sık sık kabileler arasında çatışmalara, ya da Buzyeli Vadisi'nde üç gölün etrafına kurulmuş olan ve barbarlardan oluşmayan On-Kasaba halkıyla savaş çıkmasına sebep olan güvenilmez bir yaşam kaynağıydı.

Drizzt, kuzeyli halkın eriştiği banş ve uyum düzeyinden memnundu, ama yine de Hengorol'un henüz tamamlanmamış olan tarafina, deri tentelere bakmak ve bu nallan yaptığı fedakarlığı hatırlamak ona hüzün veriyordu. Binlerce yıldır sürdürdükleri yasam biçimleri artık sona ermişti. Şu anda, Bal Likörü Salonu'nun eski görkeminin sadece bir gölgesi olan Hengorot'un inşasına, bu gururlu halkın etrafını çevrelemiş olan taşlara bakan Drizzt, bunun gerçekten de "gelişme" olup olmadığını merak etti.

Gençliğinin büyük bir kısmını Buzyeli Vadisi'nde yaşamış ve göçebe barbarlar hakkında sayısız hikaye duymuş olan Cattibrie, ta en başından beri bu kaybın farkındaydı. Barbarlar, Konaktaşı'na gelmekle özgürlüklerinin bir kısmını feda etmiş ve kültürlerinin büyük bir kısmını kaybetmişlerdi. Şimdi daha zengin, hayal edebileceklerinden bile daha çok zenginlerdi ve artık amansız kışlar hayatlarını tehdit edemeyecekti. Ama bunun bir bedeli vardı. Mesela yıldızlar. Burada, dağların dibinde yıldızlar farklıydı. Dümdüz uruk çizgisine inip insanın ruhunu göklere doğru çekmiyorlardı.

Boyun eğmiş bir şekilde iç geçiren ve Buzyeli Vadisi için bir parça sıla hasreti çeken Cattibrie, kendisine şu andaki acil durumu hatırlattı. Berkthgar'ın inatçılık ettiğinin farkındaydı. Ama Wulfgar'in ölümünün barbar lideri ne kadar üzdüğünü ve kabilesinin tarihindeki en saygın silah olan o savaş çekicinin bir cücenin ellerinde olmasının ona ne kadar acı verdiğini biliyordu.

Silahı bahsi geçen o cücenin yapmış olması Önemü değildi; silahı o kadar büyük bir şan şöhrete kavuşturan adamın ise, asluıda cüce İçin bir oğul gibi olması da önemli değildi. Cattibrie biliyordu ki, Berkthgar için o kayıp kahraman adam Bruenor'un oğlu değil, Alageyik Kabilesi'nden Beomegar oğlu Wulfgar idi. Mithril Salonlu değil, Buzyeli Vadili Wulfgar. Barbar halkı arasında saygı duyulup değer verilen her şeyin somut bir örneği olan U'ulfgar. Cattibrie onlan bekleyen görevin ciddiyetini belki de herkesten daha iyi anlıyordu.

İki tane uzun boylu, geniş omuzlu muhafız Bal Likörü Salonu'nun giriş cebinin iki yanında dikilmiş duruyordu. Sakallan ve nefesleri ise ağır bir şekilde bal likörü kokuyordu. İlk başla ürküp alarma geçtiler, ama ziyaretçilerin kim olduğunu anladıklan anda aceleyle kenara çekildiler. Bir tanesi, salonun merkezinde bulunan uzun masanın en yakındaki ucuna koşturdu, Drizzt ile Cattibrie'in marifet üstesini saydı ve kan bağlarından bahsetti (yani en azından Cattibrie'in kan bağından, zira Drizzt'in ırksal özellikleri Konaktaşı'nda bir itibar kaynağı sayılmazdı).

Drizzt ile Cattibrie, ikisinin toplamından bile daha kilolu oian diğer adamla birlikte kapının eşiğinde kalıp sabırla beklediler. İkisi de bakışiannı, masanın sağ tarafında, ortalarda bir yerde oturmakta olan Berkthgar'a kenetlediler. Berkthgar'ın bakışlan da kaçınılmaz bir şekilde, ziyaretçileri takdim eden adamın ötesine geçip onlara takıldı,

Cattibrie, Brıenor ile girdiği tartışma konusunda adamın ahmaklık ettiğini düşünüyordu, arna ne o ne de Drizzt, bu dev barbarın görüntüsü karşısında etkilenmeden edemediler. Boyu neredeyse Wulfgar kadar uzundu, lamı tamına iki metre on santimdi. Geniş omuzlara ve şişko bir cücenin bacakları kadar kalın olan sen kollara sahipti. Esmer sacları dağınık bir şekilde omuzlarına dökülüyordu ve kış için sakal bırakmaya başlamıştı; boynundaki ve çenesindeki gür kıllar, adamın daha da vahşi ve heybetli görünmesini sağlıyordu. Konaktaşı liderleri, tıpkı barbarların tarihleri boyunca liderlerini belirledikleri gibi güç müsabakalarıyla ve şiddetli dövüşlerle seçiliyordu. Konaktaşı'nda hiç kimse Berkthgar'ı —ona Cesur Berkthgar deniliyordu— mağlup edemiyordu ve yine bu gerçek sebebiyle Berkthgar, efsane halini almış olan ölü bir adamın gölgesinde diğer herkesten daha fazla yaşıyordu.

"Lütfen bize katılın!" diye dostça selamladı Berkthgar. Ama yüz ifadesi, yoldaşlara bu ziyareti beklediğini ve onları gördüğüne pek de heyecanlanmadığını gösteriyordu. Barbar reisi özellikle Drizzt üzerine odaklandı ve Cattibrie, iri adamın gök mavisi gözlerinde hem heves hem de kaygı olduğunu gördü.

Drizzt ile Cattibrie'a tabureler verildi (ki bu Cattibrie'a gösterilen büyük saygının bir işaretiydi, zira masadaki diğer hiçbir kadın oturmuyordu, tabii bir erkeğin kucağına oturmak dışında). Hengorot'ta ve bu toplumda, büyük erkek evlatlar haricinde tüm çocuklar ve kadınlar hizmetkar sayılırdı. Şimdi ise aceleyle koşturuyor ve en yeni misafirlerin önüne bal likörü kupaları koyuyorlardı.

Drizzt ve Cattibrie içkilere şüpheyle baktılar. Zihinlerini mükemmel bir şekilde açık tutmaları gerektiğini biliyorlardı, ama Berkthgar onlarla birlikte kadeh kaldırmak isteyip kendi kupasını havaya yükseltince, nezaket icabı onların da aynı şeyi yapmaları gerekti. Ve Hengorot'ta bal likörü, yudumlayarak içilen bir içki değildi!

İki dost da, yükselen tezahüradar eşliğinde kupalarını fondiplediler ve boşalmış olan kupanın yerine yenisi gelince ikisi de çaresizlik içinde birbiri-j erine baktılar.

Drizzt, hiç beklenmedik bir şekilde ayağa kalktı ve uzun masanın üzerine miadı.

"Konaktaşı erkekleri ve kadınlarına, Cesur Berkthgar'ın halkına selamlar olsun!" diye başladı ve kulakları sağır edici bir gürültü yükseldi, bununla birlikte kasabanın gurur kaynağı olan Berkthgar için tezahüradar yapıldı. Bir sonraki dakika içinde iri ve dağınık saçh adamın sırtı en az yüz kez sıvazlandı, ama Berkthgar bir kez olsun gözünü kırpmadı ve şüphe dolu bakışlarını bir kez olsun kara elfin üzerinden ayırmadı.

Cattibrie burada neler dönmekte olduğunu anladı. Barbarlar istemeyerek de olsa Drizzt'i kabullenmişlerdi, ama o yine de hâlâ cılız bir elfti ve hepsinden beteri bir kara elfti! Bu çelişki onlar için oldukça rahatsızlık vericiydi. Drizzt'i zayıf —muhtemelen sert barbar kadınlarından büe daha güçsüz— birisi gibi görüyorlardı ve yine de içlerinden hiçbirisinin drowu

dövüşte yenemeyeceğini biliyorlardı. Bundan en çok rahatsız olan ise Berkthgar idi. Zira Drizzi ile Cattibrie'ın buraya neden geldiğini biliyor ve çekiç konusundaki o meselenin kendisi ile Drizzt arasında yapılacak bir müsabakayla halledileceğini tahmin ediyordu.

"Misafirperverliğiniz karşısında gerçekten müteşekkir kaldık, hayrr buna çok memnun olduk. Koca Diyarlar'da hiç kimse bu kadar davetkar bir masa donatamazdı!" Yine tezahüratlar. Drizzt onlara iyi bir konuşma yapıyordu ve yansından fazlası sarhoşluktan yerlere düşecek durumda olduğu için sorun çıkmıyordu.

"Ama uzun süre kalamayız," dedi Drizzt, sesi aniden ciddileserek. Bu sözün drowun yakınlarında oturanlara bıraktığı etki şaşırtıcıydı. Neredeyse derhal ayılmış ve drowun ziyaretinin ciddiyetini aniden kavrayıvermiş gibiydiler.

Cattibrie, Drizzt'in boynunda asılı duran yakut süsün parıltısını gördü ve Drizzt büyülü mücevheri açıktan açığa kullanmasa bile, yalnızca yakutun varlığının bile koyu bal likörü gibi uyuşturucu bir etki yarattığını anladı.

"Savaşın ağır kılıcı hepimizin başı üzerinde asılı duruyor," diye ciddiyetle devam etti Drizzt. "Zaman ittifak zamanı—"

Berkthgar, kupasını masaya şiddetle indirip yakınlarda oturanların üzerine esmer-altm renginde bal likörü damlalan ve cam parçacıkları saçarak dramın konuşmasını hiç beklenmedik bir şekilde yanda kesti. Hâlâ kupanın kulbunu elinde tutan barbar lideri dengesiz bir şekilde, hantalca masanın üzerine çıkıp kara elfin önünde bir kule gibi yükseldi.

Hengorot, göz açıp kapayıncaya kadar sessizleşti.

"Buraya ittifak iddialarıyla geldiniz," diye yavaşça başladı barbar lider. "Buraya ittifak talebiyle geldiniz." Duraksadı ve dramatik bir hava yaratmak için etrafında toplanmış olan heyecanlı halkına bakındı. "Ama yine de halkımın bir sembolü haline gelmiş olan silahı, Beornegar oğlu Wulfgar tarafindan görkemle taşınmış olan siiahı elinizde tutuyorsunuz!"

Gök gürlemesine benzer tezahüratlar yükseldi ve Cattibrie kafasını kaldırıp Drizzt'e bakarak çaresizce omuz silkti. Barbarların Wulfgar'dan kan bağıyla, yani "Beornegar oğlu" diye söz ermesinden hep nefret etmişti. Onlar için böyle yapmak bir gurur göstergesiydi ve yalnız başına gurur, pragmatik kadına hiç uyan bir şey değildi.

Aynca, kısa hayatında elde ettiği basanların değerini arttırmak için Wulfgar'ın geldiği soydan söz etmeye hiç ihtiyacı yoktu. Onun çocuklan olsaydı, babalarından hakkıyla söz edebilecek kişiler olurdu.

"Bizler senin hizmet ettiğin cüce kralın dostlarıyız, kara elf," diye devam etti Berkthgar, gürnbürdeyen sesi Hengorot'un taş olan kısımlarına çarpıp yankılanarak. "Ve Ganımn'un torunu, Bangor'un oğlu Bruenor

Battlehammer'dan da aynı şeyi bekliyoruz. İttifakınıza kavuşacaksınız, ama Aegis-fang bana teslim edilmeden olmaz.

"Ben Berkthgar!" diye böğürdü barbar lider.

"Cesur Berkthgar!" Adamın danışmanlarından birkaçı yardakçılık etmekte çabuk davrandı ve bir tezahürat daha koptu, Konaktaşı'inn güçlü reisinin şerefine kadehler havaya yükseldi.

"Bruenor kısa süre içinde kendi baltasını sana teslim edebilir," diye yanıtladı Drizzt, Berkthgar'ın böbürlenmelerinden feci şekilde bezmiş bir halde. Drow işte o zaman kendisinin ve Cattibrie'ın Konaktaşı'nda beklendiğini fark etti. Zira Berkthgar'ın küçük konuşması ve ona verilen tepkiler dikkatle planlanmış, hatta provası bile yapılmıştı.

"Ve baltayı sana teslim ediş seklinden pek hoşlanacağını sanmıyorum," diye sessizce bitirdi drow, kükreyişler dindiği vakit. Yine beklenti dolu bir sessizlik oldu, zira drowun sözleri bir meydan okuma olarak anlaşılabilirdi ve mavi gözleri tehlikeli bir şekilde kısılmış olan Berkthgar, bu meydan okumayı kabul etmeye epey hevesli görünüyordu.

"Ama Bruenor burada değii," dedi barbar lideri dosdoğru bir şekilde. "Yoksa Drizzt Do'Urden onun davasının savunucusu mu olacak?"

Drizzt, ne yapması gerektiğini bulmaya çalışarak doğruldu.

Cattibrie'ın zihni de çok hızlı çalışıyordu. Drizzt'in bu meydan okumayı kabul edeceğinden ve Berkthgar'ı tek bir darbede yere sereceğinden hiç şüphesi yoktu. Ve Konaktaşı halkı da bu denli bir aşağılamaya kesinlikle müsamaha göstermeyecekti.

"Wulfgar benim kocam olacaktı!" diye haykırdı, tam Drizzt cevap vermek için ağzını açmışken sandalyesinden kalkarak. "Ve ben Bruenor'un kızıyım —ve hakkıyla, Mithril Salonu'nun prensesiyim. Eğer burada babamın davasını savunacak bir kişi varsa—"

"O adamı da ancak sen belirlersin," diye mantık yürüttü Berkthgar.

"Hayır o kadın... ben olacağım." diye sertçe yanıtladı Cattibrie.

Bütün bal likörü salonu boyunca tekrar kükreyişler yükseldi. Salonun gerisinde duran kadınların birçoğu ise kıkır kıkır gülüp umutla başlarını salladılar.

Drizzt bundan pek hoşlanmısa benzemiyordu ve Cattibrie'a attığı bakış bunu açıkça dile getiriyor, işler kontrolden çıkmadan evvel bu durumu düzeitmesi için ona yalvanyordu. Hiçbir dövüşün yaşanmasını istemiyordu. Cattibrie da istemiyordu ama salon o anda çılgınlık içindeydi. Saiondakilerin yansından fazlası, sanki Cattibrie'ın meydan okuması çoktan yapıimışçasına Berkthgar'a "kadınla dövüşmesi" için haykırıyordu.

Berkthgar'ın Cattibrie'a attığı bakış ise katıksız bir hiddetle doluydu.

Cattibrie, adamın içinde bulunduğu bu zor durumu anlıyor ve takdir ediyordu. Sözüne devam etmeyi ve eğer bir savunucu olması gerekiyorsa Bruenor'un davasını yalnızca kendisinin savunabileceğini açıklamaya, fakat buraya dövüşmeye gelmediğini anlatmaya niyetliydi. Ama her nasılsa bu hadise o noktayı bir anda aşıvermişti.

"Asla!" diye gurultuyu bastırarak kükredi Berkthgar ve odadaki kargaşa biraz dindi, hevesli haykırışlar kesilip fısıltı halini aldı. "Hayatımda bir kadınla dövüşmedim hiç!"

'Berkthgar bu tavrından vazgeçse iyi olur.' diye düşündü Drizzt, zira eğer kara elfler gerçekten de Mithril Salonu'na yürüyüşe geçmişse, bu denli çekincelere hiç yer olmazdı. Hem büyü hem ds silah kullanımı açısından dişiler, drow savaşçılarının en güçlüleriydi.

"Onunla dövüş!" diye haykırdı bir adam, bariz bir şekilde sarhoştu ve tıpkı etrafındaki dostları gibi bir yandan haykırırken bir yandan gülmekteydi. Berkthgar adamdan bakışlarını çevirip Cattibrie'a döndü. Hiddetini yatıştırma çabasıyla derin derin nefes alırken iri göğsü inip kalkıyordu.

'Kazanamaz,' diye fark etti Cattibrie. Eğer dövüşürlerse, Berkthgar onu her ne kadar hırpalasa bile müsabakayı kazanamazdı. Ayrıca Konaklaşı'nın sert halkına göre. bir kadına silah kaldırmak bile korkaklık olarak nitelendirilirdi.

Cattibrie masaya çıktı ve Drizzt'in önünden geçerken drowa doğru hafifçe başını salladı. Ellerini beline koydu-—dişisel heybetini daha iyi vurgulamak için bir kalçasını yana doğru çıkarttı— ve barbar lidere gülümsedi. "Belki silahlarla değil," dedi. "Ama bir erkekle bir kadının müsabaka etmesi için başka yoilar da var."

Bu cümle üzerine bütün oda kahkahaya boğuldu. Kupalar o kadar büyük bir güçle birbirine tokuşturuldu ki, adamların hevesli ağızlarına geri döndüklerinde içlerinde pek az bal likörü kaldı. Hengorot'un arka tarafinda-ki birkaç kişi müstehcen bir şarkı söylemeye ve her yükselişte birbirilerinin sırtlarına vurmaya başladı.

Drizzt'in lavanta renkli gözleri o kadar genişlemişti ki, sanki göz yuvalarından fırlayıp düşeceklermiş gibiydi. Cattibrie ona baktığında, Drizzt'in silahlanın çekeceğinden ve odada bulunan herkesi Öldüreceğinden korktu. Bir anlığına gururu okşandı, ama bu his çabucak geçti ve drowun ona böyle aşağılık bir şeyi yakıştırmasına karşı hayal kırıklığı duydu.

Drizzt'e tam olarak bunu söyleyen bir bakış attı ve dönüp masadan aşağı sıçradı. Yakınlarda duran bir adam ona dokunmak için ileri uzandı ama Cattibrie adamın ellerini savuşturdu ve meydan okurcasına kapıya doğru ilerledi.

"Kız çok ateşli canım!" diye bir yorum geldi arkasından.

"Zavallı Berkthgar'a yazık olacak!" diye başka bir kaba haykmş duyuldu.

Masanın üstündeki afallamış barbar lideri bir o yana bir bu yana baktı ve kara elfin bakışlarından kasten kaçındı. Berkthgar'ın kafası karışmıştı; Bruenor'un kızı, her ne kadar meşhur bir maceracı olsa da böyle soytarılıklarıyla ünlü değildi. Ama aynı zamanda, Berkthgar'ın merakım da cezbetmişti. Konaktaşı'ndaki her erkek, Mithril Salonu prensesi olan Cattibrie'ı yöredeki en güzel kadın olarak görüyordu.

"Aegis-fang benim olacak!" diye haykırdı Berkthgar en sonunda ve onun ardından etrafında yükselen kükreme kulakları sağır edecek cinstendi.

Barbar lider, arkasını dönüp bakınca artık Drizzt'in ona dik dik bakmadığını, hatta etrafta bile olmadığını fark etti ve rahatladı. Kara elf tek bir sıçrayışta masadan inmiş ve aceleyle kapıya doğru yürümüştü.

Hengorot'un dışında, boş bir evin yanındaki sessiz bir noktada Drizzt Cattibrie'ı kolundan kavradı ve kendisine doğru döndürüp onunla yüzleşti. Genç kadın, drowun kendisine bağırmasını, hatta ona tokat atmasını bekledi.

Fakat Drizzt bunlar yerine kahkahayı bastı.

"Zekiceydi," diye tebrik etti Drizzt. "Peki onu alaşağı edebilir misin?"

"Söylediğim şeyi gerçekten kastetmediğimi nereden biliyorsun?" diye cevap olarak çıkıştı Cattibrie.

"Çünkü kendine bunu yapmayacak kadar çok saygı duyuyorsun," diye tereddüt dahi etmeden cevap verdi Drizzt

Bu mükemmel bir cevaptı, Cattibrie'ın dostundan duymaya ihtiyaç duyduğu cevap. Genç kadın bu konuyu daha fazla üstelemedi.

"Peki onu alaşağı edebilir misin?" diye tekrar sordu drow ciddiyetle. Cattibrie iyiydi ve gördüğü her dersle daha da iyiye gidiyordu. Ama Berkthgar dev gibiydi ve olağanüstü bir güce sahipti,

"Herif sarhoş," diye yanıtladı Cattibrie. "Ve yavaş, tıpkı sen ona daha iyi dövüşme yöntemini öğretmeden önce Wulfgar'ın olduğu gibi yani." Şafak Öncesi göğü gibi derin mavi gözlerinde kıvılcımlar parladı. "Bana öğrettiğin gibi."

Drizzt, bu dövüşün en az Berkthgar için olduğu kadar onun için de önemli olduğunu o anda anlayarak hafitçe kızın omzunu sıvazladı. O sırada barbar paldır küldür çadırdan dışarı firladı ve ağızlarından köpükler saçıp açık çadır cebinden dışarı bakman bir güruhu ardında bıraktı.

"Onu alaşağı etmek, gururunu incitmemesini sağlamaktan çok daha kolay olacaktır," diye fısıldadı Cattibrie.

Drizzt başıyla onayladı ve tekrar omzunu sıvazladı, sonra Berklhgar'dan uzaklaşıp geniş bir daire çizerek çadıra doğru geri yürüdü. Cattibrie'ln işleri kendi üzerine aldığı kararına vardı ve ona duyduğu saygı, bu işi onun halletmesine İzin vermesini gerektiriyordu.

Drow çadıra geri girdiğinde barbarlar geri çekildi. Drizzt çadır cebini kapamadan önce, Cattibrie'a son bir bakış atıp kızın Berkthgar ile birlikte sokak boyunca yan yana ilerleyişini izledi (adam arkadan bakınca iri Wulfgar'a ne kadar da çok benziyordu!)

Drizzt Do'Urden için bu görüntü pek de hoş değildi.

"Hiç şaşılmadın değil mi?" diye sordu Cattibrie, sırt çantasından antrenman koruyucusunu çıkartıp kılıcının keskin kenarına takarken. Bunu yaparken garip bir şey hissetti. Sebebini anlayamadığı ani bir hayal kırıklığı, hatta bir hiddet duygusuydu bu.

"Beni buraya ima ettiğin şey için getirdiğine bir an olsun inanmadım," diye kayıtsızca yanıtladı Berktlıgar. "Ama eğer öyleyse—"

"Kapa çeneni be," diye sertçe sözünü kesti Cattibrie.

Berkthgar'ın çenesi kasıldı. Kendisiyle bu şekilde konuşulmasına, özellikle de bir kadının böyle konuşmasına hiç alışık değildi. "Biz

Konaktaşiriar dövüşürken kılıçlarımızı örtmeyiz," dedi kendini beğenmiş bir tavırla.

Cattibrie, barbar liderin kararlı bakışlarına karşılık verdi ve bu sırada kılıcı koruyucu kaputundan çekip çıkarttı. İçine ani bir neşe hissi doldu. Tıpkı az önce duyduğu his gibi bunun da sebebini anlayamıyordu. Bu sebeple, Berkihgar'a karşı duyduğu hiddetin belki de kendisine itiraf ettiğinden çok daha derin olduğunu düşündü.

Berkthgar o anda evine doğru yürüyüp uzaklaştı. Kısa süre sonra yüzünde kendini beğenmiş bir gülümseme ve sırtına asılmış bir kılıç kınıyla geri döndü. Cattibrie, adamın sağ omzunun üzerinden yukan uzanan kabzayı görebiliyordu —ki o kabza neredeyse genç kadının kılıcının metal kısmı büyüklüğündeydi!— ve Berkthgafın sol kalçasının altından kının aşağı kısmı çaprazlamasına uzanıyor, neredeyse yere değiyordu.

Cattibrie hayretler içinde izledi ve Berkthgar kolunu genişçe uzatıp kılıcını vakarla çekerken, genç kadın başını ne gibi bir belaya soktuğunu kara kara düşündü. Kının üst kısmı, barbar devasa kılıcını çekip alabilsin diye yanın metrelik bir deri parçasından sonra kesilip sökülmüştü.

Ve Berkthgar'ın kılıcı gerçekten de devasaydı! Kılıcın keskin metali bir metreden uzundu, onun üstünde kabza haçı ve keskin çelikten yapılmış bir köprünün arasında yirmi santimlik ek bir bolüm vardı.

Berkthgar, demir halatlar gibi sımsıkı duran kaslarını gerdi, yalnızca bir koluyla kılıcı kafasının üzerinde çevirdi ve büyük bir "vuuff' sesi çıkmasını sağladı. Sonra kılıcın ucunu yere indirdi ve kolunu kabza haçına dayadı ki kılıcın kabzası iki metre on santimlik adamın omuz seviyesine geliyordu.

"O şeyle savaşmayı mı planlıyorsun, yoksa semirmiş inekleri öldürmeyi mi?" diye sordu Cattibrie, adamın git gide yükselen kibnni biraz zedeleme çabasıyla.

"Hâlâ diğer müsabakayı seçmene izin verebilirim," diye yanıtladı Berkthgar sakince.

Cattibrie'ın kılıcı hızla önünde doğrulup hazır bir hal aldı ve genç kadın eğilip savunma pozisyonunda yere sindi.

Barbar haykırdı ve benzer bir poz takındı, ama sonra kafası karışmış bir halde yeniden doğruldu. "Yapamam," diye başladı Berkthgar. "Sana şöyle hafifçe vursam bile Kral Battlehammer’ın kalbi fena halde kırılır, kafatasın da öyle tabii."

Cattibrie aniden ileri alıldı, Berkthgar'ın omzuna bir kesik indirdi ve kürklü yeleğine bir çizgi çekti.

Adam kafasını eğip kesiğe baktı, sonra gözleri yavaşça Cattibrie'a doğru kalktı, ama Berkthgar bunun dışında hiçbir harekette bulunmadı.

"Korkuyorsun, çünkü o öküz öldüreni yeterince hızlı hareket ettiremeyeceğini biliyorsun," diye alay etti genç kadın.

Berkthgar çok yavaşça göz kırpıştırdı ve bu hadiseyi ne kadar sıkıcı bulduğunu göstermek için bu hareketini abarttı. "Sana Bankenfuere'nin asili durduğu duvar kilimini göstereyim," dedi. "Ve o kilimin önündeki yatağı da."

"O şey bir savaşçının ellerinden çok kilime yakışır zaten!" diye hırladı Cattibrie, herifin ergenlikten bozma cinsel imalarından bıkarak. Tekrar ileri atıldı ve kılıcının düz kısmını Berkthgar'ın yanağına sertçe vurdu, sonra geri sıçradı. Hâlâ hırlıyordu. "Eğer korkuyorsan bunu itiraf et!"

Berkthgar'ın eli derhal yüzündeki yaraya gitti ve barbar, elini geri çektiğinde parmaklarının kana bulanmış olduğunu gördü. Cattibrie bunu görünce yüzünü buruşturdu, zira ona bu kadar sert vurmaya niyetlenmemişti.

Khazid'hea'nın zihinsel saldırıları çok sinsiceydi.

"Artık sana sabnm taştı, ahmak kadın," diye hırladı barbar ve devasa Bankenfuere, yani 'Kuzeyin Öfkesi' havaya doğruldu.

Berkthgar hırlayıp ileri atıldı. Bu sefer kılıcın sapını iki eliyle kavradı ve iri silahı önünde savurdu. O da Cattibrie'jn yaplığı gibi kılıcın düz kısmıyla saldırıyordu, ama genç kadın bunun pek bir farkı olmayacağını anladı. O dev barbar kılıcının düz kısmıyla bir darbe yemesi bile kemiklerinin uıuufak olmasına yeierdi!

Cattibrie o anda Berkthgar'ın yakınında değildi. Genç kadın, kılıç havaya yükselir yükselmez hızla geri çekildi (ve acaba boyundan büyük bir işe mi kalkıştığını yine merak etti). İri kılıç soldan sağa ve geriye doğru bir yay çizdikten sonra aşağı doğru meylederek ikinci kez savruidu. Berkthgar, Cattibrie'tn beklediğinden çok daha hızlı bir şekiide kıiıcın yönünü değiştirdi ve silah tekrar yatay bir şekilde, bu sefer sağdan sola doğru savruldu. Ondan sonra geri çekildi ve barbarın kash omzuna dayanıp hazır bir şekilde durdu.

Hakikaten etkileyici bir gösteriydi, ama Cattibrie bu hamleleri dikkatle izlemişti. Fakat artık hayrei dolu gözlerle bakmıyordu ve barbarın savunmasında epey açık fark etmişti.

Elbette ki mükemmel bir zamanlamaya sahip olmalıydı. Tek bir hatada Bankenfuere onu solucan yemine çeviriverirdi.

Berkthgar başka bir yatay kesik hamlesiyle ileri atıldı. Bu beklenen bıı salduıydı, zira birinin o denli büyük bir silahla manevra yapabileceği sadece birkaç yöntem mevcuttu! Cattibrie bir adım geriledi, sonra sadece işini sağlama almak için bir adım daha geriledi ve hantalca savrulan kılıcın ardından içeri dalışa geçip barbarın koluna bir darbe indirmeye çalıştı. Ama Berkthgar düşündüğünden daha hızlıydı ve kıhcı o kadar hızlı geri çevirip savurdu ki, Cattibrie'ın saldırıyı kesmesi ve kılıçtan kaçmak için aceleyle çekilmesi gerekti.

Yine de Cattibrie bu hamleden kendisinin galip çıktığı sonucuna vardı, zira şimdi Berkthgar'ın uzanabileceği mesafeyi daha iyi ölçüp tartmıştı. Ve ona soracak olursanız geçen her saniye onun lehineydi. Zira sarhoş barbarın alnında boncuk boncuk terler belirdiğini ve göğsünün öncesine nazaran biraz daha sık inip kalktığını fark etti.

"Eğer diğer şeylerde de dövüşte olduğun kadar kötüysen, bu müsabaka türünü seçmekle kesinlikle iyi iş yapmışım demektir," dedi Cattibrie. Attığı bu laf, gururlu Berkthgar'ın tekrar çılgınlar gibi kılıcını savurmasını sağladı.

Bankenfuere birkaç devasa ve son derece başarısız yay çizerken Cattibrie eğilip kenara çekilerek kılıcın önünden kaçtı. Hiddetini henüz çıkartmamış olan barbar kılıcı tekrar savurdu ve Cattibrie yine geri sıçradı. Berkthgar ileri atıldı, kılıcı omzu üzerinde dönüp kafasının üzerine kalktı ve Cattibrie yana doğru kaçıp uzaklaştı. Dev kılıç aşağıya doğru çaprazlamasına indiğinde genç kadın kıl payıyla kurtulmayı başardı.

"Az sonra seni yakalayacağım!" diye söz verdi Berkthgar. Dosdoğru genç kadına döndü ve iri kılıcını bir kez daha soldan sağa savurdu, sonra sağ omzuna doğru kaldırıp tekrar savurmaya hazır bu" şekilde durdu.

Cattibrie hamlenin ardından dalışa geçti, sağ ayağıyla uzun bir adım attı ve kılıç tutan kolunu Berkthgar'ın açıkta kalan kalçasına doğru uzattı. Fakat sol ayağını sertçe yere sabitlemişti ve bu hamleye devam etmeye hiç niyetli değildi. Bankenfuere darbeyi savuşturmaya geldiği anda Cattibrie geri sıçradı, yere sabitlediği bacağının üzerinde döndü, kılıcın ardından tekrar dalışa geçip Berkthgar'ın sağ kalçasına hamle yaptı ve acı verici bir darbe indirdi.

Barbar hırladı ve o kadar şiddetli bir şekilde döndü ki neredeyse dengesini kaybedecekti.

Cattibrie, bir metre ötede yere sinip hazır bir şekilde durdu. O ağır silahı havada sallama işinin adamı yormaya başladığrna hiç şüphe yoktu, özellikle de kafaya diktiği bol miktarda bal liköründen sonra.

"Birkaç hamle daha yapsın," diye fısıldadı Cattibrie, kendisini sabırlı olmaya zorlayarak.

Böylece, dakikalar geçerken ve Berkthgar'ın soluklan inleyen rüzgar kadar gürültülü bir hal alırken Cattibrie oyuna devam etti. Bu saldırılar sırasında genç kadın, sergileyeceği en son hamlede karar kıldı. Berkthgar'ın iri kılıcı ve kalın kollarının mükemmel bir görsel engel oluşturmasından faydalanacağı bir hamleydi bu.

Drizzt, yarım saat boyunca kaba saba yorumları dinlemek zorunda kaldı.

"Hiç bu kadar uzun kalmamıştı!" dedi bir barbar,

"Brauzen Berkihgar!" diye haylordı bir diğeri, barbar dilindeki 'dayanıklı' kelimesini kullanarak.

"Brauzen!" Gürültücü adamlar hep bir ağızdan haykınp neşeyle kupalarım tokuşturdular. Hengorot'un arka kısmında duran kadınların bazıları bu müstehcen imalar karşısında kıkırdadılar, ama çoğunun yüzünde ekşi ifadeler vardı.

"Brauzen," diye fısıldadı drow. Drizzt bu kelimenin, çekilmez derecede uzun gelen o dakikalar sırasında kendi sabrına mükemmel bir şekilde uyduğunu düşündü. Cattibrie adına yapılan kaba şakalara hiddetlendiği kadar, Bekthgar'ın ona zarar vereceğinden, hatta belki de dövüşte onu yenip başka şekilde ona sahip olacağından korkuyordu.

Drizzt hayal gücünü kontrol aiimda tutmak için savaş verdi. Bütün o böbürlenmelerine ve halkının böbürlenmesine rağmen, Berkthgar şerefli bir adamdı. Ama sarhoştu...

'Onu gebertirim,' diye karar verdi Drizzt ve eğer drowun korktuğu herhangi bir şey gerçek olursa, hakikaten de iri Berkthgar'ı kesip doğrardı.

Fakat işier o noktaya varmadı. Zira Berkthgar İle Cattibrie çadıra girdiler. Üstleri başlan biraz burusmuştu, barbarın keçe gibi sakallarının bakısını kurumuş kanla lekelenmişti ama bunun dışında gayet düzgün görünüyordu.

Cattibrie, drowun yanından geçerken hafifçe göz küpü.

Hengorot sessizleşti. Sarhoş adamların, liderlerinin yataktaki marifetleri hakkında açık saçık bir hikaye beklediklerı kesindi.

Bekthgar, Cattibrie'a bakn ve genç kadın gözünü dahi kırpmadı.

"Aegis-fang'i taşımayacağım," diye ilan etti barbar lideri.

İniltiler ve yuhalamalar yükseldi ve "müsabakayı" kimin kazandığı hakkında iahminier yapılmaya başlandı.

Berkthgar kıpkırmızı kesildi ve Drizzt bir sorun yaşanacağından korktu.

Cattibrie masanın üzerine çıkn. "Konaktaşı'nda ondan daha iyisi yok!" diye ısrar etti.

Birkaç barbar, meydan okumaya hevesli bir şekilde hızla masanın kenarına koşturdu.

"Daha iyisi yok!" diye onlara hırladı Cattibrie, hiddetiyle adamları geri püskürterek.

"Savaş çekicini Wulfgar'ın anısına saygımdan dolayı taşımayacağım," diye açıkladı Berkthgar. "Ve Cattibrie'a duyduğum saygıdan dolayı."

Adama doğru boş bakışlar atıldı.

"Eğer Kral Bruenor'un, dostumuz ve müttefikimizin kızına hakkıyla layık olmam gerekiyorsa," diye sözüne devam etti barbar lider ve Drizzt onun bu sözleri karşısında gülümsedi, "o zaman benim kendi silahını Bankenfuere'nin bir efsane olması gerekli." Devasa kılıcı havaya kaldırdı ve kalabalık neşeyle haykırdı.

Konu kapanmış, ittifak güvence altına alınmıştı ve daha Cattibrie masadan aşağı inip Drizzt'in yanına doğru ilerlemeye başlamadan evvel daha fazla bal likörü ikram edildi. Genç kadın, barbar liderin yanından geçerken durdu ve adama gaddar bir bakış attı.

"Eğer yalan konuşursan," diye fısıldadı, kimsenin duymamasına dikkat ederek, "ya da benimle yattığını ima dahi edersen, geri gelip seni halkının önünde ikiye böleceğimden emin ol."

Bu sözler üzerinde Berkthgar'ın yüz ifadesi karardı. Cattibrie'ın yürüyüp uzaklaşmasını izlemek için döndüğünde, genç kadının ölümcül drow dostunu görünce daha da karardı. Kara elf, ellerini palalarının kabzalarına dayamış bir halde duruyordu ve lavanta renkli gözleri, Cattibrie'a beslediği

hislerini barbara net bir şekilde söylüyordu. Berkthgar bir dalıa Cattibrie'a bulaşmak istemiyordu, ama drow kolcuyla karşılaşmaktansa yüzlerce kez genç kadınla dövüşmeyi tercih ederdi.

"Geri gelip onu ikiye mi böleceksin?" diye sordu Drizzt, ikisi kasabadan ayrılırken. Böylece, Cattibrie'in barbara ettiği son sözlerin keskin kulaklarından kaçmamış olduğunu da belirtmiş oluyordu.

"Denemeye çalışmak bile istemediğim bir tehdit," diye yanıtladı Cattibrie. kafasını sallayarak. "O kadar çok bal likörüyle dolu değilken o herifle savaşmak, huzursuz bir ayının mağarasına girmek gibi bir şey olur."

Drizzt aniden durdu. Cattibrie da birkaç adım attıktan sonra duraksayıp arkasını döndü ve ona baktı.

Drow, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle ona doğru parmağını uzatmış duruyordu. "Ben o dediğini yaptım!" diye belirtti. Böylece, ikisi (daha doğrusu üçü, zira Drizzt Guenhwyvar't geri çağırmakta çabuk davranmıştı) patikalar üzerinde ilerleyip dağlara doğru yolculuk ederken Drizzt'e anlatacak bir başka hikaye daha çıkmış oldu.

Daha sonra, yıldızlar panldayıp ışddarken ve kamp ateşi hafitçe yanarken, Drizzt kıvrılmış yatmakta olan Cattibrie'ın suretine bakarak öyiece oturdu. Genç kadının ritmik solukları, drowa onun mısd mışıl uyuduğunu söylüyordu.

"Onu sevdiğimi biliyorsun," dedi drow, Guenhwyvar'a.

Panter, parlak yeşil gözlerini kırpıştırdı ama başka bir harekette bulunmadı.

"Ama, bunu nasıl yapabilirim?" diye sordu Drizzt. "Ve yalnızca Wulfgar'ın anısından dolayı değil," diye çabucak ekledi. Bu sözlerin kendi ağzından çıktığını duyduğunda başıyla onayladı. Drizzt'i tıpkı Drizzt'in onu sevdiği kadar sevmiş olan Wulfgar'ın buna karşı çıkmayacağını biliyordu.

"Nasıl yapabilirim?" diye tekrarladı, sesi yalnızca bir fısıltı halinde çıkarak.

Guenhwyvar uzunca ve kısık sesle hırladı, ama bunun herhangi bir anlamı vardıysa bile (tabii panterin drowun söylediği sözleri dinleyip onunla ilgilendiğini belli etmek istemesinden başka) Drizzt kestiremedi.

"O kadar uzun süre yaşamayacak," diye sessizce sözlerine devam etti Drizzt. "O bu dünyadan gittiğinde ben hâlâ genç bir drow olacağım." Drizzt, Cattibrie'dan kafasını çevirip pantere baktı ve aklına yeni bir düşünce geldi. "Böyle şeyleri anlıyor olmalısın, benim ebedi dostum," dedi drow. "Senin yaşam süren içinde benim yerim nedir ki? Beni koruduğun gibi kim bilir kaç kişiyi korudun, biricik Guenhwyvar'ım, ve daha kaç kişi olacak?"

Drizzt sırtını dağ duvarına yasladı ve Cattibrie'a baktı. Sonra kafasını yıldızlara doğru kaldırdı. Düşünceleri hüzünlüydü, ama yine de birçok açıdan huzur vericiydi; sonsuz bir oyun gibi, paylaşılan duygular gibi, Wulfgar'ın hatırası gibi. Drizzt o düşüncelerini göğe doğru, gökyüzünün tentesine doğru yolladı ve hepsinin dinmek nedir bilmeden esen mahzun rüzgarla savrulmasını sağladı.

Rüyaları dostlarının görüntüleriyle doluydu. Babası Zak'nafein'in; svirfheblin gnomu Belwar'ın; Su Perisi gemisinin kaplanı Deudermont'un; Regis'in ve Bruenor'un; Wulfgar'uı ve hepsinden de çok Cattibrie'ın görüntüleriyle.

Drizzt Do'Urden'in şimdiye kadar çektiği en tatlı ve huzurlu uykuydu bu.

Guenhwyvar bir düre drowu izledikten sonra iri kafasını geniş patilerinin üzerine koydu ve yeşil gözlerini kapadı. Drizzt'in söyledikleri doğruydu, elbette ki kedinin onu gelecek asırlar içinde hatırlamayacağı zannı haricinde. Guenhwyvar hakikaten de geçen bin yıldır, halta daha uzun bir süredir, çoğu iyi, bazdan da şeytani olan birçok efendinin çağrışma kulak vermişti. Panter bazılarını hatırlıyor, bazılarını hatırlamıyordu. Ama Drizzt...

Guenhwyvar, iyi ve güçlü bir yüreğe sahip olan ve sadakati panterinkinden aşağı kalmayan o kaçak kara elfi sonsuza dek hatırlayacaktı.

KISIM 2

KAOSUN BAŞLANGICI

Çok sonraları, Diyarlar 'dahi ozanlar o hadiseye "Sıkıntılar Zamanı" adım verdiler. Tanrıların göklerden dışarı sürüldüğü, avatarlannm ölümlüler arasında dolaştığı zamanlardı. Kader Tabletleri'nin çalındığı, Tanrıların Yüce Lordu Ao'nün gazabının ıtyandırıldığı, büyülerin bozulduğu ve bütün bunlar sonucunda, çoğunlukla büyüye dayalı olarak kurulmuş olan sosyal ve dinsel hiyerarşilerin kaos içine düştüğü bir zaman.

Fanatik rahiplerden, kendi tanrılarının avatarlarıyla karşılaşmaları hakkında bir sürü hikaye dinledim, tanrılarına baktıklarını iddia eden kadın ve erkeklerin anlattığı çılgın hikayeler İşittim. Bu zorlu zamanlarda bir sürü kimse din değiştirdi, her ne kadar bulunması zor oba bile onlar da aynı şekilde ışığı ve doğru yolu gördüklerini iddia ediyorlardı.

Bu iddialara karşı çıkmıyorum ve dayanak noktalarına karşı da açıktan açığa tartışacak değilim. Kaosun ortasında zenginlik bulanlar adına seviniyorum- her ne zaman birisi ruhani yardımın huzurunu yaşasa ben de memnun oluyorum.

Peki ya inanç ne olacak?

Bağlılık ve sadakat ne olacak? Eksiksiz güven? inanç somut kanıtla sağlanmaz. Yürekten ve ruhtan gelir. Eğer bir itişi, bir tanrının varlığına dair kanıta ihtiyaç duyuyorsa, o zaman maneviyat kavramı maddiyata indirgemiş oluyor ve biz de kutsal olan bir şeyi mantıksal olan bir şeye dönüştürmüş oluyoruz.

Tekboynuz'a, yani kalbimin ve ruhumun sahibi olan tanrıça Mielikki 'nin sembolüne, o nadir görülen, değerli hayvana dokundum. Bu hadise

Sıkıntılar Zamanı 'nin başlangıcından önceydi. Fakat eğer avatarlan gördüklerim iddia edenlerle aynı fikir yapısına sahip olsaydım, ben de aynı şeyleri söyleyebilirdim. Mielikki'ye dokunduğumu, Ölü Ork Geçidi'nin yakınlarındaki dağlarda bulunan büyülü bir koruda tanrıçamın bana göründüğünü söyleyebilirdim.

O tekboynuz Mielikki değildi ama aynı zamanda oydu. Tıpkı gündoğu-munun, mevsimlerin, kuflann ve sincapların, ve asırlar devirmiş bir ağaçtaki gücün de o olduğu gibi- Güz rüzgarlarında uçuşan yapraklar ve soğuk dağ vadilerinde tepecikler oluşturan kar tanecikleri de o; berrak bir gecenin kokusu, yıldızlı gök kubbenin parıltısı ve uzaklardaki bir kurdun uluyuşu da.

Hayır, bir avatar gördüğünü iddia edenlere karşı açıktan açığa tartışmayacağım. Zira o kimse, öyle bir şeyin varlığının bile, inancın amacını ve değerini hiçe saydığını anlayamayacaktır. Zira eğer gerçek tanrılar o kadar somut ve ulaşılabilir nitelikte olsaydı, o zaman bizler gerçeği bulmak için yolculuğa çıkmış bağımsız yaratıklar olamazdık. Bir çobana ve onun köpeklerine ihtiyaç duyan bir koyun sürüsünden farkımız kalmazdı. Düşünmeyen ve özünde inanç olmayan yaratıklar olurduk.

Öğüt orada bir yerlerde, biliyorum. O kadar somut bir surette değil, bizim iyi ve adil olduğunu bildiğimiz şeylerde. Kendi hareketlerimizin değerini bize gösteren şey, başkalarının hareketlerine verdiğimiz tepkilerdir ve eğer bize yol göstermesi içut bir avatara, yani bir tannnm reddedilemez kanıtına ihtiyaç duyacak kadar alçaldıysak, o zaman gerçekten de çok açması yaratıklarız demektir.

Sıkıntılar Zamanı mı ? Evet. Ve eğer avatarlann tavsiyelerine inanırsak daha da zorlu geçecek demektir. Zira gerçek tektir ve bir sürü farklı ve hatta birbirine tezat oluşturan iddiayı içinde banndıramaz,

O tekboynuz Mielikki değildi, ama yine de oydu ve ben Mielikki'ye dokundum. Bir avatara, ya da tekboynuza dokunarak değil, dünyadaki yerime bakış açımla. Mielikki benim kalbim. Onun prensiplerim takip ediyorum, zira eğer ben kendi vicdanımla prensipler ve düsturlar düzecek olsaydım, onunkiyie aynı olurdu. Mielikki 'yi takip ediyorum çünkü o benim gerçek dediğim şeyi simgeliyor.

Çeşitli tanrıların diğer birçok takipçisinde de durum böyle. Eğer Diyarlar 'in panteonuna daha dikkatle bakacak olursak, "iyi" tanrıların düsturlarının birbirinden pek de farklı olmadığını görürüz; inançtan inanca değişen şey ise o düsturların dünyevi açıdan faklı olar ak yorumlanmasıdır. Diğer tanrılara, mesela Menzoberranzan'ı yöneten rahibelerin kalplerine sahip olan Örümcek Kraliçe Lloth gibi çekişme ve kaos tanrılarına gelince...

Onlardan bahsetmeye bile değmez. Onlarda hakikat yok, sadece dünyevi kazanç kaygısı mevcut. Ve öyle prensipler üzerine kurulmuş her türlü din aslında, kişinin kendisini şımartmasından başka bir şey değildir ve nıhaniyetle hiçbir ilişkisi yoktur. Dünyevi koşullarıyla bakılırsa Örümcek Kraliçe'nin rahibeleri oldukça çetinlerdir; ruhani açıdan bakacak olursak hepsi bomboş, işte bu sebeple, hayatları sevgi ve neşeden yoksundur.

Öyleyse bana avatarlardan bahsetmeyin. Bana sizinkinin gerçek tanrı olduğuna dair bir kanıt göstermeyin. Sizin İnançlarınıza hiç sorgulamadan saygı duyuyorum, eğer siz de benim kalbmdekine saygı duyuyorsanız söyleyeyim; o denli somut bir kanıt gayet Önemsizdir.

-DrizztDo'Urden

Menzoberranzan'ın ilk evinin kılıçlarını göz kamaştırıcı bir hamle binin, yani kendisine itaatsizlik etmi da daireler çizdi.

Çoğunluğu erkek olsa bile sıkı eğitim görmüş Baenre ev muhafızlarından oluşan bir güruh, dövüşen çiftin tarafında bir yarım daire oluşturmuştu Bu sırada diğer kara elfler yüksek kertenkelelerine sıkıca bağlanmış ya da kule gibi yükselen dikit sütun yakınlardaki sarkıtların dik yüzeyleri üzerinde rahatça durmaktaydı.

Muhteşem bir silahşor olan kadar iyi olduğunu düşünürdü. Berg'inyon, ya da hızla sergilenen bir at pek az kişi onun ağabeyi Dantragınyon ne zaman küçük bir darbe indirip savuştursa, bu güruh tezahürat yapıyordu

Silah ustası alçak sesle hırladı ve etrafındakilere, emri altındakilere duyduğu nefretle coşarak vahşice saldırdı. 'Benden nefret etsinler bakalım!'

diye karar verdi. 'Ama bunu yaparken, aynı zamanda bana saygı duymalılar —hayır saygı değil,' diye karar verdi Berg'inyon. 'Benden korkmalılar.

Önce ileri doğnı bir adım attı, sonra bir iane daha. Kılıçlan sağa ve sola doğru birbirinden ayn hareket etti ve ikisi de temiz bir şekilde savuşturuldu. Berg'inyon'un ileri doğru iki adun attıktan sonra geri çekilerek sergilediği vur-kaç taktiği alışıldık bir numaraydı. Ama bu sefer Baenre geri çekilmedi. İki adım daha ilerledi ve rakibinin kılıçlan savuşturma için aceleyle çırpınırken kendi kılıçlarını hızla savurdu.

Berg'inyon düşük seviyeli drowu savunmaya çekilmek zorunda bırakmıştı ve böylece genç Baenre tekrar hücum etti. Rakibi bu beklendik saplama hamlesini savuşturacak kadar hızlı kılıç kullanıyordu, ama muntazam bir şekilde geri çekilemedi. Böylece Berg'inyon bir kucaklaşma halinde onun üzerine çullandı, kılıçlan ise kabza kısımlarından aşağıda birbirine kenetlendi.

Bu durumda gerçek bir tehlike yoktu —bu daha çok dövüşün içinde verilen bir mola gibiydi— ama Berg'inyon, düşmanının görünüşe bakılırsa anlamadığı bir şeyi fark etmişti. Hırlayan genç Baenre, dengesini yitirmiş olan rakibini ileri ittirdi. Drow birkaç adım geriledi ve bu saldınyı devam ettirecek olan hamleleri savuşturmak için kılıçlarını derhal kaldırdı.

Ama hamle falan gelmedi; sadece kucaklaşmanın çözülmesi gibi görünüyordu.

Derken gerileyen drow Baenre Evi'nin ağ çitine çarptı.

Menzoberranzan şehrinde, ev sahasındaki dikit sütunlar arasına örülmüş bir halde Baenre Evi'nin etrafını çevreleyen yedi metre yüksekliğindeki örümcek ağı çitinden daha muhteşem bir şey muhtemelen yoktu. Gümüşi metalik iplikleri bir kara elfın bacağı kadar kalındı ve tıpkı bir örümceğin dokuyacağı kadar karmaşık bir şekilde, güzel ve simetrik bir örgü halinde yapılmıştı. Hiçbir süah onu kesemez, Matron Baenre'nin sahip olduğu büyülü bir nesne dışına hiçbir büyü onu aşamazdı ve o tılsımlı iplere tek bir sürtünüş ya da dokunuş, bir titanı bile sımsıkı yapıştırırdı.

Berg'inyon'un rakibi sırlıyla bu çite sertçe çarpmıştı. Genç Baenre'nin taktiğini aniden anlayınca, bu kurnaz taktiği onaylayan kalabalıktaki yüzlerin aydınlandığını görünce ve hilekar, acımasız Berg'inyon'un sakince üzerine doğru gelişine bakınca gözleri fal taşı gibi açıldı.

Drow çitten sekip uzaklaştı ve yaklaşan silah ustasını karşılamak için ileri atıldı.

İkisi hızla birbirilerine saldınp hamleler sergilemeye başladı ve afallayan Berg'inyon savunmaya çekildi. Asilzade drow, sadece yıllar boyu gördüğü üstün eğitimi sayesinde şaşırtıcı rakibine karşı dununu eşitlemeyi başarabildi.

Orada bulunan her dramın yüz ifadesi ve fısıltıların da doğruladığı üzere, karşısındaki hakikaten de şaşırtıcı bir rakipti.

"Çite değdin," dedi Berg'inyon.

Drow asker buna itiraz etmedi. Berg'inyon da asker drow da kılıçlarının ucunu yere doğru eğdiler ve asker drow, olmasının imkansızlığını diğer herkes gibi bildiği o şeyin gerçekten olduğunu, doğrulamak için etrafına bakındı.

"Çite çarptın," dedi Berg'inyon kuşkuyla, drow dönüp de kendisine baktığında.

"Tüm sırtımı," diye kabul etti.

Berg'inyon'un kılıçlan kınlarına girdi ve genç Baenre, rakibinin yanından hışımla geçip büyülü ağın önüne geldi. Rakibi ve diğer bulun kara elfler dikkatle onu takip ettiler, dövüşe devam etmeyi düşünmeyecek kadar meraklanmışlardt.

Berg'inyon yakınlardaki bir dişiye işaret etti. "Kılıcını üzerine koy," diye emir verdi.

Dişi drow kılıcını çekti ve kalın ağ iplerinden birisine değdirdi. Berg'inyon'a ve etraftaki diğer drowlara baktıktan sonra kılıcı rahatça çitin

üzerinden kaldırdı.

Çitin daha ilerisindeki başka bir erkek drow, elini ağın üzerine koymaya cesaret etti. Onun çok tehlikeli bir şeye cesaret ettiğini düşünen diğer kara elfler, erkek drowa gözlerine inanamayarak baktılar, ama drow elini metalin üzerinden kaldırmakta hiç zorluk çekmedi.

Berg'inyon'u panik sardı. Bu çit, söylenilenlere göre, bin yıl önce bizzat Lloth tarafından verilmiş bir hediyeydi. Ağın artık iş görmemesi, Baenre Evi'nin Örümcek Kraliçe'nin gözünden düşmesi demek olabilirdi. Lloth'un, diğer evlerin komplolarına izin vermek için Baenre Evi'nin savunmasını düşürdüğü anlamına da gelebilirdi.

"Görevinizin başına, hepiniz!" diye haykırdı genç Baenre ve Berg'inyon ile aynı mantığı kurup aynı korkulan paylaşan diğer kara elflerin itaat etmeleri için bu emri iki kez duymaları gerekmedi.

Berg'inyon, annesini bulmak üzere ev sahasının devasa merkez tepesine doğru ilerledi. Az önce dövüşmekte olduğu drow ile karşılaştı ve avam drowun gözleri aniden korkuyla fal taşı gibi açıldı. Yalnızca kara elflerin düşük standartlarına göre şerefli olan Berg'inyon, normalde kılıcını savurur ve müsabakayı sonlandınrdı. Ağ çitin Başarısızlığına heyecanlanan drow askeri hazırlıksızdı. Bunu biliyordu ve Berg'inyon'un kendisini Öldürmesini bekliyordu.

"Görevinin basına," dedi Berg'inyon ona. Zira eğer genç Baenre'nin şüpheleri doğru çıkarsa, eğer Baenre Evine karşı bir komplo düzenlenmişse ve Lloth onları terk etmişse, evin iki bin beş yüz askerinin her birine tek tek ihtiyaç duyulacaktı.

Kral Bruenor Battlehammer, sabahı Mithril Salonu'nun üst katmanlardaki dua salonunda, cüce tesisindeki rahip hiyerarşisini hale yola koymaya uğraşarak geçirmişti. Daha önceki baş rahip, güçlü büyülere ve derin bilgeliğe sahip bir cüce olan, yakın dostu Cobble idi.

Fakat o bilgelik, zavallı Cobble'ı pis bir drow büyüsünden kurtarmayı başaramamıştı ve cüce ruhban, üzerine çöken demirden bir duvar tarafından ezilerek can vermişti.

Mitlini Salonu'nda bu- düzineden fazla din görevlisi mevcuttu. Bruenor'un makam tahtının her iki tarafında birer sıra oluşturmuşlardı. Bütün rahipler (ve Stumpet Rakingclaw adındaki bir rahibe) krallarını etkilemek için heyecanlıydı.

Bruenor sol tarafındaki sıranın başında duran cüceye doğru başıyla bir işaret verdi. Bunu yaparken, bu rahibin hazırlayıp kendisine sunmuş olduğu kutsal suyu, yani bir kupa bal likörünü kaldınp selam verdi. Bruenor bir yudum aldı ve sonra şaşırtıcı bir şekilde ferahlatıcı olan bal likörünü bir dikişte bitirdi. Bu sırada rahip ileri çıktı.

"Kral Bruenor'un şerefine bir ışık patlaması!" diye haykırdı baş rahip adayı. Ellerini sağa sola sallamaya ve bir cüce fannsı olan Ruhdemircisi Moradin'e dualar etmeye başladı.

"Temiz ve taze, sadece hafif bir kekreliği var," diye belirtti Bruenor, son damlayı da harcamamak için boşalmış kupanın kenarına parmağını sürüp emerek. Tahtın hemen arkasında duran katip, kralın ağzından çıkan her sözü nol aldı. "Hoş bir koku, burun kıllarım muntazaman gıdıklıyor," diye ekledi Bruenor. "Yedi puan,"

Diğer on bir rahip inieyip homurdandı. On üzerinden yedi, Bruenor'un şimdiye kadar tattığı beş kutsal su örneği arasındakilere verilen en yüksek puandı.

Eğer Jebollah, yani şu anda çılgınlar gibi büyü yapmakta olan cüce, büyüsünü de bu kadar iyi sergileyebilirse, o yüksek mevkiye erişmek için mağlup edilmesi gereken zor bir rakip olup çıkacaktı.

"Ve o ışığın rengi," diye haykırdı Jerbollah, büyüsünün doruk noktasına ulaşarak, "Kırmızı olacak!"

Sanki yüz tane cüce birden parmaklarını büzülmüş ağızlarına sokup hızla çekmisçesine büyük bir 'plonk' sesi geldi. Ve sonra . . . hiçbir şey olmadı.

"Kırmızı!" diye haykırdı Jerbollah neşeyle.

"Ne?" diye sordu Bruenor. Zira tıpkı diğer cüceler gibi, o da dua salonunun ışıklandırılmasında herhangi bir değişiklik göreıniyordıı.

"Kırmızı!" dedi Jerbollah yine ve dönüp baktığında, Bruenor ile diğerleri anlayıverdiler. Jerbollah'ın yüzü kıpkırmızı parlıyordu —hem de tam anlamıyla, zira şaşkına dönmüş olan rahip bütün dünyaya gül renginde bir peçenin ardından bakıyordu.

Hüsrana uğrayan Bruenor kafasını avuç içine gömdü ve inledi.

"Ama kutsal suyu iyi hazırlıyor," diye belirtti yakınlardaki bir cüce, herkesin kıkırdamasını sağlayarak.

Büyüsünün mükemmel bir şekilde işe yaradığını düşünen zavallı Jerboilah, neyin bu kadar komik olduğunu anlayamıyordu.

Anı değerlendiren Stumpet Rakingclaw ileri atıldı. Kendi kutsal su kupasını Bruenor'a uzattı ve tahtın önüne doğru koşturdu.

"Başka bir şeyler planlamıştım," diye çabucak açıkladı. Bu sırada Bruenor içkiyi yudumladı ve sonra fondipledi (cüce kralın yüzü bir kez daha aydınlandı ve Bruenor bu karışıma dokuz puan verdi). "Ama Moradin'in ve savaşı herkesten iyi bilen Clangeddon'ım bir rahibesi doğaçlama yapmaya hazır olmalıdır!"

"Anlat bize n'oolursun, ey Trompet!" diye kükredi cücelerden birisi ve dört bir yanda cüceler kahkahalara boğulurken Bruenor bile kıkırdadı.

Bu rumuza alışkın olan ve onu bir şeref arması gibi taşıyan Stumpet ise buna hiç alınmadı. "Jerbollah kırmızı istedi," diye açıkladı, "o zaman kırmızı olacak!"

"Ama zaten kırmızı," diye söze daldı Jerbollah ve bu ahmaklığıyla birlikte, arkasında duran cüceden ensesine bir şaplak yemeyi hak etti.

Hırslı genç Stumpet kısa kızıl sakalını kabarttı ve o kadar abartılı hareketler sergilemeye başladı ki sanki bir sarsıntı krizine girmiş gibiydi.

"Salla kıçını Stumpet," diye fısıldadı tahtın yanındaki bir cüce ve tekrar herkesi kahkahaya boğdu.

Bruenor kupayı kaldırdı ve parmağıyla üstüne vurdu. "Dokuz," diye hatırlattı sivri zekalı, espritüel cüceye. Stumpet şu anda net bir şekilde öndeydi; eğer Jerboliah'ın başarısızlığı üzerine bu büyüyü gerçekleştirebilirse mağlup edilmesi neredeyse imkansız olacaktı, ki bu da onu sivri zekalı, espritüel cücenin patronu yapacaktı.

Rezil olan şakacının arkasındaki cüce onun ensesine bir şaplak indiriverdi.

"Kırmızı!" diye tüm gücüyle haykırdı Stumpet.

Hiçbir şey olmadı.

Sıradaki rahiplerden birkaç tane kıs kıs gülüş geldi, arna aslında cüceler eğlenmekten çok meraklanmışlardı. Stumpet güçlü bir büyücüydü ve rengi her ne olursa olsun odaya birazcık ışık saçmış olması gerekirdi. Hepsinin içine burada bir şeylerin ters gittiğine dair bir his doğmaya başladı (tabii büyüsünün mükemmel bir şekilde çalıştığı konusunda ısrar eden Jerbollah hariç).

Stumpet, kafası karışmış ve utanmış bir halde tahta doğru döndü. Bir şeyler söyleyip özür dilemeye davranmıştı ki devasa bir patlama yeri sarstı. Stumpet ve odada bulunan diğer cücelerin yansı yere devrildi.

Stumpet yuvarlanıp döndü ve dua salonunun boş kısmında doğru baktı, Mavi kivi kamlar saçan bir küre belirip havada süzüldü ve sonra şaşkına dönmüş olan Bruenor'a doğru hızla uçtu. Cüce kral eğildi ve kendisini savunmak için kolunu kaldırdı ve Stumpet'in hazırladığı kutsal suyu barındıran kupa paramparça olup kulp yerinden yarıldı. Çılgın kıvılcımlardan oluşan mavi bir firtına koptu ve cücelerin etrafa kaçışıp saklanmasına sebep oldu.

Odanın içinde daha fazla kıvılcım patlamaları yaşandı. Parlak küreler bir o yana bir bu yana uçuştu, gök gümbürtüsüne benzer patlamalar yeri ve duvarları sarstı.

"Dokuz Cehennem adına ne halt ettin sen?" Tahtının üzerinde kıvrılıp bir top halini almış olan cüce krai, zavallı Stumpet'e çıkıştı.

Dişi cüce cevap vermeye ve bu beklenmedik hadiseden kendisinin sorumlu olmadığını anlatmaya çalıştı, ama havada küçük bir tüp belirdi. Tüp onun olduğu yöne doğru bakıyordu ve aniden farklı renklerdeki kürecikler fırlatarak Stumpet'in kenara kaçmasına sebep oldu.

Bu çılgınlık birkaç uzun ve korkunç dakika boyunca devam etti. Cüceler dört bir yana kaçışıyordu ve kıvılcımlar onları takip ediyor gibiydi. Kıvılcımlar cücelerin popolarını yakıp sakallarını tutuşturdu. Derken başladığı kadar ani bir şekilde sona erdi, dua salonu tamamıyla sessizliğe büründü ve havada ağır bir kükürt kokusu hasıl oldu.

Bruenor tahtında yavaş yavaş doğruldu ve zedelenen itibarını biraz olsun toplamaya uğraştı.

"Dokuz Cehennem adına ne halt ettin sen?" diye cevap istedi yine. Ki zavallı Stumpet cevap olarak sadece omuz silkebildi. Birkaç cüce buna hafifçe gülmeyi başardı.

"En azından hâlâ kırmızı," diye söylendi Jerbollah kendi kendine, ama duyulabilecek kadar yüksek bir sesle. Yine arkasındaki cüceden bir şaplak yedi.

Bruenor bıkkınlıkla kafasını salladı. Derken aniden önünde bir çift göz belirip ona dik dik bakınca durduğu yerde donup kaldı.

Sonra gözler yere duşlu ve gelişigüzel bir şekilde yuvarlandıktan sonra Bruenor'dan birkaç metre uzağa gidip durdu.

Havada hayaletirnsi bir el belirip gözieri bir araya topladığında ve ikisini de cüce krala doğru döndürdüğünde, Bruenor gözlerine inanamayarak baktı.

"Şey, bu daha önce hiç olmamıştı," dedi vücutsuz bir ses.

Bruenor korkuyla yerinden hopladı, sonra sakinleşti ve yine inledi. O sesi uzun zamandır duymamıştı, ama onu asla unutmayacaktı da. Ve bu ses, dua

salonunda »eler döndüğü hakkında bir çok şeyi açıklıyordu.

"Harkle Harpel," dedi Bruenor. Etrafta fısıldanmalar başladı, zira diğer cücelerin çoğu Miihrit Salonu'nun kuzeyindeki bir kasaba olan Uzunsemer hakkında Bruenor'un anlattığı hikayeleri duymuştu. Orası efsanevi ve eksantrik büyücü ailesi Harpeller'in yaşadığı yerdi. Bruenor i!e yol arkadaşları, Mithril Salonu'nu bulmak için çıkakları macerada Sarmaşık Konak'ı ziyaret etmişlerdi. Orası, sihirbaz büyülerine hiç de hayran olmayan cücenin asla unutmayacağı ve asla neşeyle hatırlamayacağı bir yerdi.

"Selamlar olsun, Bruenor Battlehammer," dedi ses, yan yana yerleştirilmiş gözlerin hemen altındaki zeminden gelerek.

"Gerçekten burada mısın?" diye sordu cüce kral.

"Hmmrn," diye mırıldandı zemin. "Hem sizi hem de Kıvırcık Çeyrekçomak'ta etrafımda bulunanları duyabiliyorum," diye yanıtladı Harkle, Uzunsemer'de Sarmaşık Konak'la bulunan tavernayı kastederek. "Bir saniyenizi rica edeceğim."

Zemin birkaç kez daha "hınmmladı" ve gözler bir iki kez kırpıştı. Bu, muhtemelen Bruenor'ıın gördüğü en acayip manzaraydı, zira boşluğun içinden bir çift göz kapağı belirip gözleri bir anlığına kapamış sonra tekrar kaybolmuştu.

"Görünüşe bakılırsa her iki mekanda birden mevcudum," diye açıklamaya çalıştı Harkle. "Burada tamı lamına körüm —eh herhalde yani, gözlerim orda yahu. Bakalım onları geri alabilecek miyim . . ." Hayaletimsi el tekrar belirdi ve göz kapaklarını yoklamaya başladı. İçlerinden birisini zarar vermeden kavramaya çalıştı, ama en sonunda göz küreciğini zeminde ters döndürmekten başka bir şey başaramadı.

"Vay be!" diye haykırdı Harkle sıkıntıyla. "Demek bir kertenkele dünyayı böyle görüyormuş! Bunu bir kenara not etmeliyim ..."

"Harkle!" diye sinirle haykırdı Bruenor.

"Ah, evet, evet tabii," diye yanıtladı Harkle, sahip olduğu kadarıyla aklını başına toplayarak. "Lütfen rahatsız etmemi mazur görünüz, Kral

Bruenor. Bu daha önce hiç olmamıştı da."

"Pekala, şimdi oldu işte," dedi Bruenor tatsızca.

"Gözlerim orada," dedi Harkle. sanki sesli düşünerek çözüm bulmaya çalışıyormuş gibi. "Ama, elbette ki, pek yakında ben de orada olacağım. Aslında şimdi lamamıyla orada olmayı umuyordum, ama bu pek işe yaramadı. Hakikaten de acayip bir olay. Bunu tekrar deneyebilir ya da biraderlerimin birisinden denemesini rica edebilirim—"

"Hayır!" diye böğürdü Bruenor, diğer Harpeller'in vücut parçalarının kafasından aşağı yağması düşüncesiyle içi kalkarak.

"Elbette," diye hemfikir oldu Harkle birkaç saniye sonra. "Çok tehlikeli. Çok acayip. Pekala öyleyse. Çağrınıza kulak verip geldim, dost cüce kral!"

Bruenor kafasını avuç içlerine gömdü ve iç geçirdi. Zaten bu sözleri duyacağı anın korkusunu iki haftadır yaşıyordu. Muhtemel savaşta yardımlarını talep etmek için Uzunsemer'e sadece Drizzt ısrar etti diye bir elçi yollamıştı.

Bruenor'a soracak olursanız, Harpeller'i müttefik olarak yanınıza alırsanız savaşacak bir düşmana ihtiyacınız kalmayabilirdi. "Bir hafta," dedi vücutsuz ses. "Bir hafta içinde orada olacağım!" Uzun bir duraksama oldu. "Şey, hmm, bana bir iyilik yapıp gözlerimi güvenle saklar mısınız?"

Bruenor yana doğru başını salladı ve birkaç cüce ileri atıldı. Gözler hepsinin de ilgisini çekmişti ve artık hiçbiri bu acayip şeylerden korkmuyordu. Gözleri yerden almak için itişip kakıştılar ve en sonunda bunu başardılar. İki ayrı cüce iki ayrı gözü almıştı —ve ikisi de elindeki göze doğru bakıp korkunç suratlar yaparak eğleniyordu.

Daha Harkle'ın sesi dehşetle haykırmadan Bruenor onlara oyun oynamayı kesmeleri için bağırdı.

"Lütfen!" diye yalvardı büyücü, oldukça kafası karışık bir sesle. "Her iki gözü de sadece tek bir cüce tutsun lütfen." İki cüce derhal kendi hazinelerine daha da sıkıca sarıldı.

"Onları Stumpet'e verin!" diye kükredi Bruenor. "Bütün bunları o başlattı!"

Cüceler isteksizdi, ama krallarının emrine karşı gelmeye cüret edemeyerek gözleri Stumpet'e uzattılar.

"Ve lütfen onları ıslak tutun," diye talep etti Harkle, ki bunun üzerine Slumpet gözlerden birisini derhal ağzının içine attı.

"Öyle değil!" diye haykırdı ses. "Ah, öyle değil!"

"Onları ben almalıyım," diye itiraz etli Jerbollah. "Benim büyüm işe yaradı!" Jerbollah'ın arkasında duran cüce yine bir şaplak indirdi.

Bruenor tahtında daha da aşağı çöktü ve kafasını salladı. Rahip rütbelerini hale yola koyma işi epey uzun zaman alacaktı ve Harpeller geldiğinde savaşa hazırlanma işi daha da uzun zaman alacaktı.

Maskaralıklarına rağmen cüceler içinde en seviyelilerden birisi olan Stumpet, bu duruma pek sevinmiş değildi. Harkle'ın aniden ortaya çıkışı diğer muhtemel sorunları belki savuşturmuş olabilirdi, ama Uzunsemerli büyücünün acayip bir şekilde belirmesi buradaki sorunu açıklamıyordu. Stumpet, diğer rahiplerin birçoğu ve hatta katip dahi, bir şeylerin feci şekilde ters olduğunu fark etti.

Guenhwyvar, Drizzt ve Cattibrie, Mithril Salonu'nun doğu kapısına açılan yüksek geçide geldiklerinde, panter yorulmuştu. Drizzt, panteri Madde Düzlem'de normalinden daha uzun süre tutmuştu ve her ne kadar gücünü tüketse de, Guenhwyvar onlarla kaldığına memnun olmuştu. Cüce tesisinin derin tünellerinde yapılan hazırlıklar dolayısıyla, Drizzt pek fazla dışan çıkmıyordu, sonuç olarak Guenhwyvar da öyle.

Panter heykelciği çok uzun bir süre boyunca Menzoberranzan'daki çeşitli drowlarm ellerinde kalmıştı ve bu sebeple panter, Madde Düzlem'de açık

havaya çıkmadan asırlar geçirmişti. Yine de açık hava Guenhwyvar'ın kendisini en çok yuvasında hissettiği yerdi. Burada doğal panterler ve Guenhwyvar'ın Madde Düzlem'deki ilk yol arkadaşları yaşıyordu.

Guenhwyvar, Drizzt ve Cattibrie ile birlikte dağ patikaları arasında sıçrayıp hoplayarak gezinti yapmaktan gerçekten keyif almıştı, ama şimdi yuvaya dönme ve Astral Düzlem'de tekrar dinlenmeye çekilme zamanıydı. Birbirilerinin arkadaşlığını her ne kadar sevseler bile ne drow ne de panterin böyle bir lüksü yoktu. Hele hele başlarında muazzam bir karanlık varken ve Drizzt ile Guenhwyvar'ın yan yana savaşarak muhtemelen büyük rol oynayacağı bir savaş yaklaşırken hiç yoktu.

Panter, heykelciğin etrafında dolaştı, yavaş yavaş solgunlaşlı ve en sonunda gri bir duman bulutu halini aldı.

Madde dünyasından ayrılan Guenhwyvar uzun, alçak ve dolambaçlı bir tünele girdi. Bu onu Astral Düzlem'e geri götürecek olan gümüşi yoldu. Gitmeye hiç hevesli ohnayan ve tüm hızıyla koşamayacak kadar yorulmuş olan panter rahat bir tempoyla ilerledi. Bu yolculuk ne de olsa pek uzun değildi ve her zaman olaysız geçerdi.

Guenhwyvar uzun bir virajı aldığında kayarak durdu ve kulaklarını yatırdı.

İlerdeki tünel alevler içindeydi.

Yaklaşan kediye hiç aldırış etmiyormuş gibi görünen şeytani suretler ve iblise benzer yaratıklar o alevlerin içinden dışan firhyordu. Guenhwyvar ileri doğru birkaç küçük adım attı. Yoğun ısıyı hissedebiliyor, ateşler içindeki iblisleri görebiliyor ve dairesel tünelin duvarlarını yakarken araklan kahkahalan işitebiliyordu.

Bir hava akımı oldu ve Guenhwyvar, varoluş düzlemleri arasındaki boşluğun bir yerinden tünelin yanldığını anladı. Ateş iblisleri uzayıp genişleyerek şekil değiştirdiler, sonra da yarıktan içeri emildiler; geride kalan alevler çılgınlar gibi dans ediyor, oradan oraya sıçrayıp parlıyordu. Hepsi de sönecekmiş gibi oldular, sonra ani ve şiddeili bir şekilde tekrar canlandılar. Rüzgar Guenhwyvar'ın arkasından güçlü bir şekilde esip onu ileri doğru gitmeye zorladı. Tünelde bulunan her şeyi o yarıktan dışan, hiçliğin ortasına uçmaya zorladı.

Guenhwyvar eğer bu güce yenik düşerse geri dönüşü olmayacağını, kayıp, çaresiz bir yaratığa dönüşüp düzlemler arasında öylece dolaşacağını içgüdüsel olarak anladı.

Panter, pençelerini yere batırdı ve yavaşça geri geri gitmeye başladı ve gittiği her santimde o şiddetli rüzgara karşı savaş verdi. Ters yöne doğru esen rüzgar sebebiyle düz tüyleri havaya kalkmış ve kara kürkü kabarmıştı.

Bir adım geri.

Tünel pürüzsüz ve sertti ve panter pençelerinin saplanacağı pek az şey vardı. Guenhwyvar'ın patileri çılgınlar gibi çnpındı, ama kedi kaçınılmaz bir şekilde yavaşça ileri doğru, alevlere ve yarığa doğru kaydı.

"Ne oldu?" diye sordu Cattibrie, heykelciği yerden aldığında Drizzt'in kafasının karıştığını görerek.

"Sıcak," diye yanıtladı Drizzt. "Heykelcik sıcak."

Cattibrie'ın da yüz ifadesi şaşkınlıkla buruştu. O anda katıksız bir korku hissetti, sebebini anlayamadığı bir histi bu. "Guen'i geri çağır," dedi.

Eşit derecede korkmuş olan Drizzt de zaten o anda bunu yapıyordu. Heykelciği yere koydu ve panteri çağırdı.

Guenhwyvar çağrıyı duyuyor ve ona kulak verebilmeyi deliler gibi istiyordu, ama kedi şimdi yarığa yaklaşmıştı. Çılgınlar gibi alevler yükseldi ve panterin yüzünü alazladı. Rüzgar eskisinden de güçlü bir hâl almıştı ve Guenhwyvar'ın tutunabileceği hiçbir şey, hiçbir nesne yoktu.

Panter korku ve keder hissetti. Bir daha asla Drizzt'in çağrısına kulak veremeyecekti; bir daha asla Mithril Salonu'nun yakınlarındaki ormanlarda kolcunun yanında avlanamayacaktı; asla Drizzt ve Cattibrie ile biriikte dağ yolundan aşağı yanş yapamayacaktı.

Guenhwyvar daha önce de keder duymuş, eski sahiplerinden bazılarının ölümüne üzülmüştü. Fakat bu sefer, Drizzt'in yeri doldurulamazdı. Tabii Cattibrie'ın, Regis'in ve hatta tüm yaratıkların en sinir bozucusu olan ve kediyle yaşadığı sevgi-nefret ilişkisi sayesinde ona birçok alay dolu eğlence yaşatan Bmenor'un yeri doldurulamazdı.

Guenhwyvar, Drizzt'in ona, uyumakta olan Bmenor'un sırtına çıkıp rahatça kestirmesini söylediği zamanı hatırladı. Cüce ne biçim kükremişti!

Guenhwyvar'ın yüzünü alevler ısırdı. Şimdi yangın ötesini, kendisini bekleyen engin boşluğu görebiliyordu.

Çok uzaklardan, kulakları tırmalayan rüzgar kalkanının ötesinden Drizzt'in çağrısı geliyordu. Kedinin cevap veremediği bir çağrıydı bu.

BÖLÜM 7

BAENRE'NİN HATASI

Menzoberranzan'ın ikinci Evi Barrison del'Anngo'nun hamisi ve silah ustası Uthegental Armgo, Jarlaxle'tn en sevdiği drowlardan birisi değildi. Aslında, Jarlaxle onun gerçekten bir drow olduğundan bile emin değildi. Yaklaşık iki metrelik bir boya ve neredeyse doksan kiloluk kash bir vücuda salup olan Uthegental, Menzoberranzan'daki en iri kara elfti ve normalde ince yapılı olan ırkın Karanlıkaltı'ndaki en iri temsilcilerinden birisiydi. Fakat sert silah ustasının göze çarpmasını sağlayan şey yalnızca iriliği değildi. Jarlaxle eksantrik biri olarak düşünülürdü, Uthegental ise korku vericiydi. Beyaz saçlarını kısa kesmiş ve kaynayan rothe memesinden elde edilen jölemsi bir maddeyle kirpi model yapmıştı. Uthegentai'in sert köşeli burnunda mithril bir halka vardı ve iki yanağına da altından iğneler geçirilmişti.

Kullandığı silah bir trident, üç dişli, çatallı bir zıpkındı ve iç içe geçmiş levhalardan oluşan, üzerine iyi oturan zırhı gibi karaydı. Ayrıca kemerinde, kolayca ulaşabileceği bir yerde -büyülü olduğu söylenen— bir ağ duruyordu.

Jarlaxle, Uthgental'in bugün en azından savaş boyasını sürmemiş olmasından memnundu. O savaş boyası, paralı askerin ne olduğunu bilmediği ve hem normal hem de enfiarujlu renk tayfında sarı-kırmızı olarak görülen bir maddeyle yüzüne çizdiği zikzaklardan oluşuyordu. UtlıegentaFin, Matron Ana Mez'Barris'in eşi olduğu gibi, aynı zamanda birçok Barrison del'Armgo dişisine de yatakta hizmet ettiği Menzoberranzan'da herkesçe bilinirdi, ikinci ev onu bir damızlık erkek olarak düşünüyordu ve düzinelerce küçük Uthegentai'in ortalıkta koşuşturması fikri Jarlaxle'in yüzünü buruşturmasına sebep oluyordu.

"Büyü çıldırdı, ama ben hâlâ güçlüyüm!" diye hırladı ilginç silah ustası. Sürekli olarak çatık duran kasları onu daha da heybetli kılıyordu. Demir gibi kaslara sahip kollarından birisini yana doğru çıkardı ve dirseğini bükerek pazılanm şişirdi. Kaya sertliğindeki ko kaslan heybetle yükseldi.

Jarlaxle nerede olduğunu kendisine hatırlatmak için biraz dıtraksadı. Kendi mekanında, kendi odasında ve kendi masasının arkasındaydı.

Etrafında gizlenmiş halde bekleyen, yüksek yelenekli ve yadsınamaz derecede sadık olan bir düzine Bregan D'aerthe askeri vardı. Gizlenmiş müttefikleri olmasa bile, Jarlaxle'ın masasında baş belası konuklar için hazırlanmış birçok ölümcül tuzak mevcuttu. Ve elbette ki Jarlaxle sıradan bir savaşçı değildi. Zihninin küçük bir kısmıyla —çok küçük bir kısmıyla— savaşta Uthegental'e karşı nasıl bir iş çıkartacağını merak ediyordu.

Drow olsun olmasın pek az kişi paralı asker liderinin gözünü korkutabilirdi, ama Jarlaxle bu manyakla yüz yüzeyken biraz tevazu sahibi olmak için kendisine izin verdi.

"Uliritı Sargtlin diye devam etti Uthegental, drow lisanında "En Muhteşem Savaşçı" manasına gelen terimi kullanarak. Ki Dantrag Baenre öldüğüne göre, Uthegental bu şehir için iddiasında haklıydı. Menzoberranzan drowlarının çoğunun günün birinde iki ezeli rakip arasında, yani Uthegental ve Dantrag arasında yaşanacağını tahmin ettiği savaşı Jarlaxle da sık sık akhnda canlandırırdı.

Dantrag daha hızlıydı—herkesten daha hızlıydı— ama öyle bir müsabaka için Jarlaxle'ın favorisi katıksız gücü ve iriiiğiyle Uthegental idi. Söylendiğine göre savaşta gözü döndüğünde Uthegental bir devin gücüne sahip oluyordu. Korkunç silah ustası o kadar sertti ki aşağı seviyeli yaratıklarla, mesela goblin kölelerle dövüşürken her zaman rakibinin ilk hamleyi yapmasına izin verir ve asla darbeyi savuşturmaya çalışmazdı. Düşmanını lime lime etmeden ve vücudunun belli kısımlarını akşam yemeği için ayırmadan evvel rakibinin indireceği şiddetli darbeyi kabul eder, acıyla haz duyardı.

Jarlaxle bu düşünceyle birlikte ürperdi, sonra Uthegental ile yapacağı daha önemli işleri olduğunu kendisine hatırlatarak bu görüntüyü zihninden uzaklaştırdı.

"Menzoberranzan'da karşıma çıkabilecek hiçbir silah ustası yok, hatta hiçbir drow yok," diye böbürlenmeye devam etti Uthegental. Jarlaxle bu böbürlenmenin ardında yabani ve abartılı kibirden başka bir sebep göremiyordu.

Her zaman yaptığı gibi atıp tutmaya devam etti. Jarlaxle bunun bir sebebi olup olmadığını sormak istese dahi, ikinci evden gelen elçinin en sonunda ciddi bir konuya gireceğini bilerek sessizliğini korudu.

Uthegental git gide yükselen tiradını kesti, eli ileri uzandı ve paralı askerin kağıt ağırlığı olarak kullandığı bir mücevheri masanın üzerinden kapıverdi. Uthegental, paralı askerin tam olarak seçemediği bir söz mırıldandı, ama Jariaxle'in keskin gözleri, iri drowun broşundaki Barrison del'Anngo ev ambleminin hafifçe ışıldadığını yakaladı. Uthegental ondan sonra mücevheri avucunun içinde tuttu ve bütün gücüyie sıktı. Kolundaki kaya gibi kaslar şişip kasıldı, ama mücevhere hiçbir şey olmadı.

"Bunu paramparça edebilmem gerekirdi," diye hırladı Uthegental. 'Lloth'ıın bana bahşettiği güç ve büyü böyle!"

"Mücevher toz haline geldiğinde hiç değerli olmaz," diye nahoşça yanıtladı Jarlaxle.' Uthegental sözü nereye getirmek istiyor?' diye merak etti. Elbette ya, bütün şehirde büyüyle ilgili ters giden bir şeyler vardı. Şimdi Jariaxle, Uthegental'in az önceki böbürlenmelerini daha iyi anlıyordu Acayip silah ustası hakikaten hâlâ güçlüydü, anıa o kadar güçlü değildi ve görünüşe bakılırsa bu gerçek, Uthegental'i epey rahatsız ediyordu.

"Büyü işe yaramıyor," dedi silah ustası, "her yerde başarısız oluyor. Rahibeler diz çöküp dua ediyor, drow üstüne drow kurban ediyor ama yine de yaptıkları hiçbir şey Lloth'un ve hizmetkarlarımı! takdisini onlara getirmiyor. Büyü işe yaramıyor ve bu Matron Baenre'nin hatası!"

Jarlaxle, Uthegental'in bazı şeyleri tekrar tekrar söylediğine dikkat etti. 'inuhtemelen ne konuşmakta olduğunu kendisine hatırlatıp durmak içindir,' diye düşündü paralı asker. Yüzüne takındığı ekşimiş ifade ise Uthegental'in zekâsı hakkında ne düşündüğünü yansıtıyordu. Elbette ki Uthegental bu hafif işareti asla fark edemezdi.

"Bunu bilemezsin," diye yanıtladı paralı asker. Uthegental'in az önce bulunduğu itham, hiç şüphesiz Matron Mez'Barris'ten gelmişti. Şimdi birçok şey paralı asker için daha netleşmeye başlamıştı. Mez'barris'in UÜıegental'i, Bregan D'aerlhe'nin ağzını yoklamak ve Baenre Evine bir darbe indirmek için doğru zaman olup olmadığını öğrenmek üzere

yolladığını anlıyordu. Uthegental'in sözleri başa bela açabilecek derecede olsa bile Barrison dePArmgo'nun başına bela açamazdı. Zira o evin silah ustası hiçbir zaman çenesini tutamaz ve kendisinden başka hiç kimseye iltifat dolu sözler söylemezdi.

"Hain Do'Urden'in kaçmasına izin veren kişi Matron Baenre idi," diye böğürdü Uthegental. "Başarısız olan kutsal törenin başındaki isim de oydu! Büyünün başarısız olduğu gibi o da başarısız oldu."

'Bir kez daha söylesene,' diye düşündü Jarlaxle, ama bu alaylı cevabi akillilik edip kendisine sakladı. Paralı askerin o anda sinirinin bozulmasının sebebi Uthegental'in açığa vurduğu cahilliği değil, onun bu düşüncesinin şehirde yaygın olmasıydı. Jarlaxle'a göre, Menzoberranzan kara elfleri, her şeyin daha derin bir mananın belirtisi olduğunu ve Örümcek Kraliçe'nin onların her hareketinin ardından büyük tasanlar kurduğunu düşünerek sürekli olarak kendilerini kısıtlıyordu. Rahibelere göre eğer Drizzt Do'Urden LloüYu inkar edip kaçtıysa, bunun tek sebebi Lloth'un Do'Urden Evi'nin düşmesini istemesi ve şehirdeki diğer hırslı evlerin onu yakalamak için rekabet etmesini arzulamasıydı.

Bu sınırlayıcı bir felsefeydi, özgür iradeyi hiçe sayan bir kanıydı.

Elbette ki Lloth, Drizzt'in yakalanma girişiminde rol oynayabilirdi. Kutsal törenin bozulmasına hiddetlenmiş de olabilirdi, tabii eğer o hadiseyi izleme zahmetine girdiyse! Ama şu anda yaşananların tamamen o hadiseye —ki Menzoberranzan'ın beş bin yıllık tarihi içinde kesinlikle önemsiz sayılırdı— bağlı olduğu mantığı ahmak bir kibrin sonucuydu, Menzoberranzan'da yaşayanların, koca alemlerin kendi etraflarında döndüğünü sanması dernek oluyordu bu.

"O zaman neden büyü her ev için başarısız oluyor?" diye Uthegental'e sordu Jarlaxle. "Neden sadece Baenre Evi için değil?"

Uthegental hızla kafasını salladı, bu mantığı düşünüp tartmaya dahi niyetli değildi. "Lloth'u hayal kırıklığına uğrattık ve cezalandırılıyoruz," diye ilan etti. "Keşke hain Do'Urden ile o sefil Dantrag Baenre yerine ben yüzleşseydim!"

İşte bu Jarlaxie'in görmek isteyeceği bir manzara olurdu! Drizzt Do'Urden, Uthegental'e karşı. Sadece bunun düşüncesi bile paralı askerin içini gıdıklıyordu.

"Dantrag'ın Lloth'un takdisini kazanmış olduğunu inkâr edemezsin," diye mantık yürüttü Jarlaxle, "fakat Drizzt Do'Urden kesinlikle değildi. Peki öyleyse Drizzt nasıl kazandı?"

Utnegentai'in kaşları öyle bir çatıldı ki kıpkırmızı parlayan gözleri neredeyse tamamen ortadan kaybolacaktı. Jarlaxle ise, yabani herifi bu mantıkta düşünmeye itmenin pek de akıllıca bir iş olup olmadığını yeniden düşündü. Matron Baenre'ye arka çıkmak ayn şeydi, dinle esir alınmış bir kölenin bütün dünyasını temelinden sarsmak ayn şeydi.

"Her şey muntazaman kendi kendine düzelecektir," diye temin etti Jarlaxle. "Arach-Tirith'te, bütün Akademi'de ve her evin dua salonunda Lloth'a dualar ediliyor."

"Dualarına cevap verilmiyor ama," diye çabucak hatırlattı Uthegental. "Lloth bize kızgın ve ona yanlış yapanları cezalandırmadan bizimle konuşmayacak."

'Dualarına cevap verilmiyor, ya da duaları hiç duyulmuyor,' diye düşündü Jarlaxle. Menzoberranzan'daki tipik yabana düşmanı drowlann aksine, paralı askerin dış dünyayla ilişkileri vardı. Kurduğu irtibattan öğrendiğine göre Blingdenstone svirheblilerinin rahipleri de aynı sıkıntıları çekiyordu ve yeraltı gnomiannın büyüleri de aynı şekilde bozuluyordu. Jarlaxle bütün panteona ve büyünün temel yapısına bir şeyler olduğuna inanıyordu.

"Sebebi Lloth değil," dedi cesurca, ki Uthegental'in gözleri bunun karşısında kocaman açılıverdi. Jarlaxle burada nelerin tehlikede olduğunu (bütün şehir hiyerarşisi ve muhtemelen Menzoberranzan drowlarının yarısının hayatı söz konusuydu) anladığı için konuyu üsteledi. "Daha doğrusu, sebebi yalnızca Lloth değil. Şehre geri çıktığında, Narbondel'e şöyle bir bak," dedi, Mezoberranzan'ın dikit kaya saatinden bahsederek. "Şu anda, yani karanlık gecenin serinliği olması gerekirken daha önce hiç olmadığı kadar parlak ve sıcak. O kadar sıcak ki ışıltısı enfrarujlu görüş olmadan bile algılanabiliyor, o kadar sıcak ki sütunun yanındaki hiçbir drow

gözlerinin ısı algılama tayfına geçiş yapmasım sağlayamıyor, çünkü o zaman kör olurlar.

"Fakat Narbondel bir rahibe tarafından değil, bir büyücü tarafından çalıştınlıyor," diye devam etti Jarlaxle, kıt zekalı UthegentaPin onun kurduğu mantığı kavrayabileceğini umarak.

"Lloth'un saat sütunu etkileyebileceğinden şüpheli misin?" diye hırladı silah ustası.

"Yapacağından şüpheliyim!" diye sert çıktı Jarlaxle. "Narbondel'in büyüsü Lloth'tan ayn bir şey, her zaman Lloth'tan ayn bir şey oldu. Gromph Baenre'den önce, Menzoberranzan'ın eski başbüyücülerinin bazıları Lloth'un takipçisi bile değildi!" Neredeyse Gromph'un da o kadar dindar olmadığını ekleyecekti, ama bu bilgi kırıntısını kendisine saklamaya karar verdi. Gözü dönmüş ikinci eve, Baenre Evi'nin Örümcek Kraliçe'nin gözünden düştüğüne inanmasını sağlayacak daha (azla bilgi vermek hiç akıl kan değildi.

"Her yapıyı aydınlatan peri ateşlerini düşün," diye devam etti Jarlaxle. Uthegental'in buruşan alnına bakarak yabani drowun aniden hiddetlenmekten çok meraklanmış olduğunu fark etti ki bu pek alışıldık bir görüntü değildi. 'Titreşip soluklaşıyorlar, ya da tamamen sönüyorlar. Büyücülerin peri ateşleri, rahibelerin büyüsü değil ve her evde bulunuyor, yalnızca Baenre Evi'nde değil. Ben derim ki bu hadiselerin sebebi bizim ve kutsal törenin ötesinde. Tüm saygılanmla Matron Mez'Barris'e, Matron Baenre'nin bunun için suçlanabileceğim sanmadığımı ve çözümün de ilk eve karşı savaş açarak bulunacağına inanmadığımı ilet. Tabii Lloth bizzat açık bir emir vermediği taktirde."

Uthegental'in yüz ifadesi kısa süre içinde eski çatık kaşlı haline geri döndü. 'Elbette ki sinirleri bozuk olacak,' diye fark etti Jarlaxle. Menzoberranzan'ın en akıllı drowlarının, Blingdenstone'un en zeki svirfheblilerinin dahi sinirleri bozuktu. Jarlaxle'ın söyleyebileceği hiçbir şey Uthegental'in fikrini değiştiremez, savaş aşığı yabani drowun Baenre Evi'ne saldırma arzusunu dindiremezdi. Sadece, Barrison de'Armgo Evi'ne geri döndüğünde Uthegental'in doğru şeyleri söylemesini sağlaması gerekiyordu. Mez'Barris'in bu denli seçkin birisini, yanı kendi hamisi ve

silah ustasını elçi olarak yollaması gerçeği dahi, Jarlaxle'a onun Bregan D'aerthe'nin yardımı, ya da en azından onay: olmadan Baenre'ye tezgah hazırlamayacağını söylüyordu.

"Gidiyorum," diye ilan etti Uthegental. Kaba drow onun karargâhına adımını attığından bu yana Jarlaxle'ın duyduğu en hoş sözdü bu.

Jarlaxle geniş siperlikli şapkasını başından cdcarttı ve sandalyesinde rahatça geri yaslanırken ellerini kel kafasında gezdirdi. Hadiselerin geniş kapsamını tahmin dahi edemiyordu. Gerçeğin özünde çıkan kaos sırasında, Lloth yok edilmiş dahi olabilirdi. 'Bu o kadar da kötü bir şey değil tabii,' diye düşündü Jarlaxle.

Yine de her şeyin kendi kendine düzeleceğini umuyordu, hem de Uthegenlal'e belirttiği gibi muntazaman düzeleceğini. Zira şimdi yapılan savaşa girme talebinin —ve bu bir talepti— tekrar geleceğini, ondan sonra tekrar geleceğini ve her seferinde git gide artan bir gözü dönmüşlükle güçleneceğini biliyordu. Er ya da geç Baenre Evi saldırıya uğrayacaktı.

Jarlaxle, Baenre'nin Mithril Salonu'na gidecek bir fetih ordusu için ittifak kurmaya ilk başladığı zaman Matron Baenre ile şehrin üçüncü ve muhtemelen en tehlikeli evi olan Oblodra'nın matronu K'yorl Odran arasında geçen karşılaşmaya tanık olmuştu. Baenre o zaman onunla bir güç mevkiinden, Lloth'un takdisiyle yüzleşmişti. K'yori'a ve üçüncü eve açıkça hakaret etmiş ve sağı solu belirsiz rnatron anayı sadece tehdiüeriyle ittifaka dahil etmişti.

Jarlaxle, K'yorl'un bunu asla unutmayacağını biliyordu. Aynca K'yorl, Mez'Barris Armgo'yu Baenre Evi'ne karşı savaşa teşvik ediyor da olabilirdi.

Jarlaxle kaosa aşıktı, kargaşadan karlı çıkardı, ama bu senaryo onu epey endişelendirmeye başlamıştı.

Genelde tahminlerinde isabetli olan paralı askerin inancının aksine, K'yorl Odran, Matron Mez'Barris'i Baenre Evi'ne karşı savaşa kışkırtmıyordu. Tam tersine, öyle bir çatışmayı engellemek için elinden geleni yapıyordu. Baenre Evi'nin altındaki altı yönetici ailenin matron analarıyla gizli buluşmalar düzenliyordu (tabii tahammül edemediği ve hiç

güvenmediği dördüncü ev Faen Tlabbar'ın matronu Ghenni'tiroth Tlabbar dışında). Bunun sebebi K'yorl'un, Matron Baenre'nin hakaretini affetmiş olması ve yaşanan garip hadiselerden korkması değildi. Tam aksine.

Eğer Oblodra Evi dışındaki geniş casus şebekeleri ve Narbondel, ya da sönüp duran peri ateşleri gibi bariz işaretler olmasaydı, üçüncü evin üyeleri bir şeylerin ters gittiğini dahi anlayamazdı. Zira Oblodra Evinin güçleri büyücü sihrinden, ya da Örümcek Kraliçe'ye sunulan rahibe dualarından gelmiyordu. Oblodralılar siyonisistlerdi. Yani güçleri zihin kudretine dayanıyordu ve bu sebeple şimdiye kadar Sıkıntılar Zamanı onları etkilememişti.

K'yorl şehrin geri kalan kısmının bunu öğrenmesine izin veremezdi. Emrindeki yirmi rahibeyi sıkı bir çalışma içine sokmuştu. Rahibeler, kendi evlerini aydınlatan ve peri ateşinin zihinsel eşdeğeri olan ışıkların, tıpkı diğer evlcrinki gibi yanıp sönmesini sağlıyordu. Aynca K'yorl, hem Mez'Barris'e hem de diğer malıon analara tıpkı onlar kadar rahatsız ve sıkkın görünüyordu.

Gözünü hadiselerden ayırmamalıydı; komplo hakkındaki söylentileri bastırmalıydı. Zira K'yorl büyünün kaybolması hadisesinin kurnaz bir hile olmadığından emin olduğu anda, ailesiyle saldıracaktı —tek başına. İlk olarak Faen Tlabbar'a haddini bildirebilirdi, zira bunca yılını onların yaptığı her türlü hırslı hareketi izleyerek geçirmişti. Ya da dosdoğru sefil Baenre Evi'ne saldırabilirdi.

Her iki seçenekte de, şeytani matron ana tek başına saldırmaya niyetliydi.

Matron Baenre, evinin büyük salonundaki meşale ışığıyla aydınlanmış yüksek kürsünün üzerinde dimdik oturuyordu. Drowlann en kutsal mekanı olan bu salonun sorumlusu olarak hizmet veren kızı Sos'Umptu, onun solunda oturuyordu. En yaslı Baenre kızı ve drow Akademisinin matron hanımı olan Triel ise sağındaydı. Üçü de yukarıya, Gromph'un yarattığı yanılsama büyüsüne bakıyordu. Bıı yanılsamanın drow suretinden örümceğe, sonra tekrar drowa dönüşerek şekil değiştirmeye devam etmemesi, dönüşümün tam ortasında durup öylece kalmış olması garip bir şekilde uygun görünüyordu. Tıpkı Baenre Evi'ni üstün duruma getiren gücün bozulması gibi.

Pek uzakta olmayan goblin ve minator köleler kubbeyi tamir etme işine devam ediyorlardı, ama Matron Baenre dua salonunu düzeltmesinin Menzoberranzan'da yaşanan garip ve feci hadiseleri bir hale yola koyacağına dair beslediği tüm umutlarını yitirmişti. Jarlaxle'in mantığına inanmaya başlamıştı; yani burada yaşanan garipliklerin, başarısız olmuş bir kutsal tören ve kaçmayı başaran lek bir hainden daha büyük nedenleri olduğuna. Menzoberranzan'da yaşanan şeylerin bütün dünyada, hatta bütün alemlerde görüldüğüne ve onun anlayışının ya da kontrolünün dışında olduğuna inanmaya başlamıştı.

Fakat bu düşünce Matron Baenre'nin içini hiç de rahatlatmıyordu. Eğer diğer evler bu inancı paylaşmıyorsa, işleri yoluna koymak için onu kurban etmeyi deneyeceklerdi. İki kızına da kısaca baktı. Sos'Umptu, onun tanıdığı en hırs yoksunu dişi drowlardan biriydi ve Baenre ondan pek korkmuyordu. Fakat Triel çok daha tehlikeli olabilirdi. Akademi'nin matron hanımı olarak hayatından her zaman memnunmuş gibi görünse de (ki bu mevkiin önemi hiç de düşük değildi) en yaşlı evlat olan Triel'in bir gün ilk evi yöneteceği herkesçe kabul ediliyordu.

Triel tıpkı annesi gibi sabırlı biriydi, ama yine tıpkı annesi gibi kurnazdı da. Eğer annesini Baenre Evi'nin lahtından indirmek gerektiğinden ve öyle bir şeyin Baenre Evi'nin prestijini geri kazanmasını sağlayacağından emin olursa, hiç acımadan bunu yapardı.

İşte Matron Baenre bu yüzden onu bir toplantı için Akademi'den çağırmış ve o toplantıyı dua salonunda yapmayı uygun görmüştü. Burası Sos'Umpru'nun yeriydi, daha doğrusu Lloth'un yeri. Triel, annesine burada saldırmaya cüret edemezdi.

"Hiçbir evin bir başkasına savaş açmak için bu sorunlu zamanları kutlanmaması hakkında Akademi'den bir ferman yayınlamayı planlıyorum," diye Önerdi Triel, görünüşteki sessizliği bölerek, zira Baenrelerden hiçbirisi, sadece otuz kırk metre yükseklerinde çalışmakta olan kölelerden gelen çekiç ve inleme seslerinin farkında bile değildi. Minatonın tekinin, sadece eğlence olsun diye bir goblini aşağı fırlatıp öldürüşünü dahi hiçbirisi fark etmedi.

Matron Baenre derin bir nefes alarak bu sözleri ve sözlerin ardındaki manayı düşünüp tarttı. Eibette ki Triel böyle bir ferman yayınlayacaktı. Akademi, muhtemelen Menzoberranzan'daki en dengeleyici unsurdu. Ama neden Triel bunu annesine söylemek için bu anı seçmişti? Neden ferman herkese açıkça bildirilene kadar beklememişti?

'Triel bana güven vermeye mi çalışıyor?' diye merak etti Matron Baenre. 'Yoksa sadece beni savunmasız bırakmaya mı çalışıyor?'

Düşünceler Matron Baenre'nin zihninde dönüp durdu, aklının içinde uçuşup birbirilerine çarptı ve onu ürperti dolu bir paranoya krizine gark etti. Mantıki olarak, her sözün ardında bir mana aramaya, pek düşman sayılmayan, hatta müttefik olabilecek kimselerin düşüncelerini kestirmeye çalışmanın yıkıcı doğasını bitiyordu. Ama Matron Baenre git gide çaresizliğe kapılıyordu. Birkaç hafta önce gücünün zirvesine çıkmıştı, yüzey yakınındaki cüce tesisi Mithril Salonu'na büyük bir darbe indirmek için bütün şehri seferber etmiş vaziyetteydi.

Gücü elinden ne kadar da hızlı bir şekilde, mağaranın tavanından aşağıya, kıymetli dua salonunun tepesine çöken bir sarkıt kadar hızlı bir şekilde alınmıştı.

Fakat henüz pes etmemişti. Matron Baenre iki bin yıldan fazla süredir, şimdi pes etmek için yaşamamıştı. Tahta geçmek için ona gerçekten de tezgah hazırlıyorsa Triel'in canı ceıιennemeydi. Hepsinin canı cehennemeydi!

Matron ana ellerini sertçe birbirine vurdu. Yerlere kadar uzanan muhteşem bir kırmızı cübbe giyen iki ayaklı, insan boyutlarında çirkin bir yaratık belirip hemen önlerine dikiliverdiğinde iki kızı da şaşırıp ürktü. Yaratığın morumsu başı bir ahtapotunkini andırıyordu, tabu yuvarlak ve çok dişli ağzının etrafından sadece dört tane cılız dokungaç uzanması dışında. Yaratığın gözleri ise gözbebeksiz ve süt beyazıydı.

Bu illithid, ya da diğer adıyla zihin yüzücü, Baenre evlatlarına yabancı değildi. Tam tersine EPViddenvelp, ya da sıkça kendisine hitap edildiği ismiyle Methil, Matron Baenre'nin danışmanıydı ve birçok yddır onun

yanındaydı. Şaşkınlıklarından kurtulan Sos'Umptu ve Triel, sürprizlerle dolu annelerine meraklı bakışlar attılar.

'Selam olsun sana Triel,' diye telepatik bir şekilde konuştu illithid,' Ve elbette ki kendi mekanında sana da selam olsun Sos'Umptu.'

İki kardeş başlarını sallayıp benzer şekilde zihinsel cevaplar verdiler, zira Methil'in bütün düşünceleri sanki yüksek sesle konuşulmuşçasına duyabileceğini biliyorlardı.

"Ahmaklar!" diye ikisine birden haykırdı Matron Baenre. Oturduğu yerden ayağa fırladı ve kırışık yüz hatlarında hiddetli bir ifadeyle onlara doğru döndü. "Baş kumandanlarım ve en yakın danışmanlarım bu denli ahmakken bu zorlu zamanlan nasıl atlatabihriz?"

Yanında duran Sos'Umptu kafası karışmış bir şekilde utanç içinde kaldı. Hatta kalın, mor ve siyah cübbesinin geniş yeniyle yüzünü Örtecek kadar ileri dahi gitti.

Genç kardeşinden daha çok görmüş geçirmiş olan Triel de ilk olarak aynı şekilde sok geçirdi, ama annesinin ne demek istediğini çabucak anlayıverdi. "İllithid güçlerini yitirmedi," diye belirtti ve Sos'Umptu kolunun üzerine kafasını kaldırarak merakla baktı.

"Hem de hiç," diye onayladı Matron Baenre ve ses tonu neşeli değildi.

"Ama o zaman elimizde bir avantaj var demektir," diye konuşmaya cüret etti Sos'Umptu. "Zira Methil oldukça sadıktır," dedi dobra dobra. Hislerini yalanlarla örtmesine hiç gerek yoktu, zira illilhid her halükarda onun zihnini okuyabiliyordu. "Ve o Menzoberranzan'da türünün tek örneği."

"Ama o yönde güç kullanma konusunda tek örnek değil!" diye ona kükredi Matron Baenre, kızının tekrar oturduğu yere büzüşüp sinmesini sağlayarak.

"K'yorl," diye nefesi kesildi Triel'in. "Eğer Methil güçlerini kullanabiliyorsa..."

"O zaman Oblodralılar da kullanabilir," diye sertçe tamamladı Baenre. 'Güçlerini sürekli olarak kullanıyorlar,' diye üçüne de telepatik mesaj yollayarak bunu doğruladı Methil. 'Oblodra Evi 'nin ışıklan, eğer K'yor!'un maiyetindekilerin zihinsel emirleri olmazsa yanıp sönmeye devam etmez.'

"Bundan emin olabilir miyiz?" diye sordu Triel. Zira büyünün bozulmasının belli bir sekli yok gibi görünüyordu, sadece kaolik bir karmaşa vardı. Belki de Methil henüz etkilenmemişti, ya da etkilendiğinin farkına varmamıştı. Ve belki de, Oblodra Evi'nin peri ateşleri de, diğer evlerdeki ışıklardan farklı şekilde yaratılmış olsalar bile aynı kaostan nasiplerini alıyordu.

'Zihinsel güçler bu gücü kullanan yaratıklar tarafından hissedilir,' diye onu temin etti Methil. 'Üçüncü evden enerji saçılıyor.'

"Ve K'yorl sanki öyle değilmiş gibi görünmesini sağlıyor," diye sinirli bir tonlamayla ekledi Matron Baenre.

"Sürpriz saldın yapmak istiyor," diye mantık yürüttü Triel.

Matron Baenre sertçe başını sallayarak onayladı.

"Peki Methil'e ne dersiniz?" diye umutla önerdi Sos'Umptu. "Onun güçleri muhteşem."

"K'yorl, Methil'e rakip bile olamaz," diye kızını temin etti Matron Baenre. Zaten Methil de sessizce aynı şeyi yapıyor, telepatik olarak kesin bir özgüven hissi yayıyordu. "Ama K'yorl zihinsel güç kullanan tek Oblodralı değil."

"Kaç tane var?" diye bilmek istedi Triel. Matron Baenre ise cevap olarak sadece omuz silkti.

'Birçok' diye yanıtladı Methil'in düşüncesi.

Triel bir şey düşünüyordu ve bunu Methİl'in de duyduğunu biliyordu, bu yüzden yüksek sesle şüpheci bir şekilde konuştu, "Peki ya Oblodralılar bize saldırırsa, Methil hangi tarafı seçecek?"

Mairon Baenre kızının densizliği karşısında bir anlığına şok geçirdi, ama sonra Triel'in şüphelerini saklama konusunda zaten seçeneği olmadığını fark etti.

"Ve pek uzakta olmayan illithid mağarasından bize müttefik getirir mi?" diye bastırdı Triel. "Eğer bu zamanda, yani ihtiyacımız olduğu anda yüz kadar illithid bize yardıma gelirse..."

Methil'den hiçbir şey çıkmadı, hiçbir telepatik iletişim sağlanmadı ve bu da, Baenreler için yeterli bir cevap oldu.

"Bizim sorunlarımız zihin yüzücülerin sorunları değil," dedi Matron Baenre. Bu yeterince doğruydu ve o da bunu biliyordu. Miihril Salonu'na yapılacak alanda illithidleri de müttefik olarak yanlarına almaya çalışmış. Onlara zenginlikler ve sağlara bir ittifak sözü vermişti. Ama ahtapot kafalı yabancı yaratıkların sebepleri kara elflerinkindeıı, ya da Karanlıkaltı'ndaki diğer bütün ırklardan farklıydı. Yıllardır Methil ile yan yana olmasına rağmen, o sebepler Matron Baenre'ıün anlayışının ötesinde kalıyordu. Önemli saldırısı için illithidlerden elde edebileceği en fazla şey Meihil ve illithid toplumunun küçük mağara şehrinde köle olarak kullanılacak olan yüz kadar kobold ile yirmi drow erkeği karşılığında setere katılmayı kabul eden diğer iki zihin yüzücüydü.

Söyleyecek pek az şey kalmıştı. Ev muhafızları tam teşkilatlı bir şekilde hazırlanıp konuşlandırılmıştı; boşta kalan her drow Örümcek Kraliçe'den yardım dileyerek dua ediyordu. Baenre Evi, felaketin önüne geçmek için elinden gelen her şeyi yapıyordu ve yine de Matron Baenre başarılı olacaklarına inanmıyordu. K'yorl, eskiden de büyülü çiti ve ev sahasına yerleştirilmiş olan biı- sürü büyülü engeli aşmayı başararak birkaç kez habersizce onunla görüşmeye gelmişti. Oblodra Evi'nin matron anası bunu sadece Baenre'yle alay etmek için yapmıştı ve işin aslında Baenre ile karşılaştığında alay etmek dışında pek bir şey yapacak gücü kalmamış oluyordu. Ama o büyülü koruyucular yokken K'yorl neler basarabüirdi? Baenre bunu düşünmeden edemedi. Matron Baenre karşılık olarak büyü yapmadan, zihin gücünü kullananlara karşı nasıl direnebilirdi?

Tek savunması, ne güvendiği ne de anladığı türden biı yaratık olan Methil gibi görünüyordu.

Bu durumdan hiç hoşlanmamıştı. doğru mahzun ve çaresiz bir bakış attı. Kasları sarsıldı ve sonra pes etti. Panter alevler içindeki yanğa doğru emildi.

BÖLÜM 8

BÜYÜSEL TEZAHÜRLER

Guenhwyvar acı içindeydi, şimdiye kadar hiç hissetmemiş olduğu kadar feci bir ıstırap çekiyordu. Ama bundan da ötede keder duyuyordu, gerçekkeder. Guenhwyvar büyüyle meydana getirilmiş bir yaratıktı, Toriİ'de panter diye bilinen hayvanın yaşam gücünün özüydü. Büyük panterin içindeki varoluş kıvılcımı büyüye bağlıydı, Drizzt ile ondan önceki sahiplerinin Guenhwyvar'ı Ana Madde Düzlem'e çağırmasını sağlayan aracı nesne de öyle.

Şimdi büyünün dengesi bozulmuştu; evrensel büyüyü mistik ve güvenilir bir şekilde dokuyan o kumaş yırtılmıştı.

Panter keder içindeydi.

Guenhwyvar, Drizzt'in sürekli olarak kendisini çağırdığını, yalvardığını duyuyordu. Drow, Guen'in başının dertle olduğunu biliyor, sesi çaresizliğini yansıtıyordu. Panter yoldaşına kalbiyle bağlı olan Drizzt Do'Urden, Guenfıwyvar'ı pek yakında sonsuza dek kaybedeceğini anlamıştı.

Bu içler ürpertici düşünce, pantere bir anlık kararlılık sağlamıştı. Guenhwyvar Drizzt'e yoğunlaştı, sevgili sahibine bir daha asla dönemezse hissedeceği acıyı aklında canlandırdı. Katıksız bir meydan okumayla

hırlayan panter, arka bacaklarını öyle bir güçle yere bastırdı ki birden fazla pençesi düz ve sert zemini kanca gibi çenttikten sonra hızla yerden kesildi.

Acı panteri durdurmadı. Guenhwyvar bunu, o alevlerin içine kaydığında ve madde dünya ile Driz?t Do'Urden arasındaki tek bağlantı olan tünelden dışarı düştüğünde yasayacağı gerçeklerle kıyasladığında, acısı onu durduramazdı.

Mücadelesi herhangi bir yaraHğın direnmeyi başarabileceğinden çok daha uzun sürdü. Ama Guenhwyvar yanğa doğru kayıp yaklaşmamış olsa bile, geriye, yani yalvarmakta olan sahibine doğru bir adımlık yol dahi kat edememişti.

En sonunda bitkin düşen Guenhwyvar, omzunun üzerinden geriye

Matron Baenre, her an bir muhafızın aceleyle içeri dalmasını, ev sahasının istila altında olduğu, bütün şehrin başlarına gelen bu belalar için onu suçlayarak Baenre Evi'ne karşı başkaldirmış olduğu haberini vermesini bekleyerek küçük odanın içinde tedirgin bir şekilde volta aüyordu.

Pek kısa bir süre önce Baenre fetih hayalleri kuruyor, gücünün zirvesine çıkmayı amaçlıyordu. Mithril Salonu avucunun içindeydi ve hatta bundan da ötede, bütün şehir onun liderliğini kabul edip yoİa koyulmaya hazır gibi görünüyordu.

Şimdi kendi evini, yani beş bin yıldır ayakta olan Baenre imparatorluğunu bile erinde tutamayacağına inanıyordu.

"Mithril Salonu," diye lanet yağdırarak hırladı şeytani drow, sanki bütün bunların sebebi o uzak mekanmış gibi. Narin göğsü zorlayarak aldığı soluklarla inip kalkmakta olan Baenre, iki elini birden boynuna attı ve orada duran zinciri koparttı.

"Mithril Salonu!" diye haykırdı yüzük şeklindeki kolye süsüne doğru. Bu yüzük Bruenor'un klanını atası ve yüzey dünyasıyla arasındaki gerçek bağlantı olan Gandalug Bailehammer'ın dişinden yapılmıştı. Her drow, hatta Matron Baenre'ye en yakın olanlar bile, yapılacak istilanın arttırıcı sebebi olarak Drizzt Do'Urden'i görüyordu. Bu yüzey dünyasına bu kadar yakın bir

yerde yapdacak fetih hareketinin Lloth tarafından takdis edilmesi için bir mazeretti.

Drizzt bu yap-bozun sadece bir parçasıydı, hem de küçük bir parçası. Zira esas önemli parça bu küçük yüzüktü. Yüzüğün içinde, Mithnl Salonu'nun ve Battlehammer Klanfmn usullerini iyi bilen Gandalug'un işkence görmüş ruhu mevcuttu. Matron Baenre yüzyıllar önce bu cüce kralını esir almıştı ve kör talih eseri bir Menzoberranzan kaçağı Bruenor'un klanıyla irtibata geçmiş, yine kör talih eseri o kaçak drow, Matron Baenre'nin birçok yıldır arzuladığı tetih için bir mazeret teşkil etmişti.

Baenre hiddetli bir haykırışla dişi odanın öbür tarafina fırlattı, sonra nesne infilak ettiğinde şok geçirerek geri çekildi.

Duman dağılırken Baenre odanın köşesine, diz çökmüş duran çıplak bir cücenin suretine boş boş baktı. Matron ana ayağa kalktı ve olanlara inana-nıayarak başını salladı, zira bu çağrılmış bir ruh değil, üandalug'un fiziksel bedeniydi!

"Buraya gelmeye nasıl cüret edersin?" diye haykırdı Baenre, ama hiddeti korkusunu maskelemek içindi. Daha önce Gandalıug'un fiziksel suretini ek boyut zindanından çağırdığında, cüce asla büsbütün bir vücutla —ve asla çıplak— gelmemişti. Şimdi ona bakan Baenre, Gandalug'un zindan hücresinin artık yok olduğunu, onu ilk yakaladığı andaki haline geri döndüğünü anladı, tabii giysileri dışında.

Yıpranmış yaşlı cüce kafasını kaldırdı ve kendisini esir eden, ona işkence eden kaduıa baktı. Baenre drow lisanında konuşmuştu ve elbette ki Gandalug tek bir kelime dahi anlamamıştı. Fakat bu pek önemli değildi, zira yaşlı cüce onu dinlemiyordu. İşin aslı sözleri duyamayacak haldeydi.

Yaptığı her acı verici harekette mücadele eden ve hırlayan Gandalug sırtın: doğrulmaya zorladı. Önce bir bacağını, sonra diğerini yere sabitleyip kararlılıkla ayağa kalktı. Bir şeyierin farkiı olduğunu anladı. İşkence görerek ve çoğunlukla boşluk içinde, gri bir hiçliğin ortasında durarak geçirdiği asırların arduıdan Gandalug Balllehammer bir şeylerin farklı olduğunu hissediyordu, kendisini lam ve gerçek olarak hissediyordu. Yaşlı cüce, yakalandığından beri gerçeküstü bir varoluş içinde, bir rüyanın içinde

yaşıyordu. Ki o rüya, bu yaşlı cadı onu her ne zaman çağırsa oldukça gerçek ve korkunç imgelerle dolu oluyordu. Zaman ve mekan kavramının tek bir uzun boşluk olduğu tanımlanamaz bir hiçlik süreci içindeydi.

Ama şimdi.,. şimdi Gandalug farklı hissediyordu, hatta yaşlı kemiklerindeki çatırtıları ve acıyı dahi hissediyordu. Ve o hisler ne kadar da muhteşemdi!

"Geri git!" diye emretti Baenre, bu sefer yüzey lisanını, yani yaşlı cüceyle iletişim kurmak için her zaman kullandığı İisanı kullanarak. "Seni çağırana kadar zindanına geri dön!"

Gandalug etrafına bakındı ve yerdeki zinciri gördü, takat diş yüzüğü ortalıklarda yoktu.

"Ben öyle düşünmüyorum," diye belirtti yaşlı cüce ağır ve eski lehçesiyle. Sonra bir adım ilerledi.

Baenre'nin gözleri tehditkar bir şekilde kısıldı. "Bu ne cüret?" diye fısıldadı, ince bir değnek çıkartarak. Bu cücenin ne kadar tehlikeli olabileceğini biliyordu, ve bu sebeple nesneyi ona doğru uzatıp büyü sözleri söylemekte hiç gecikmedi. Cücenin etratını kaplayacak ve onu sıkı sıkıya tutacak bir örümcek ağı fırlatmayı planlıyordu.

Hiçbir şey olmadı.

Gandalug her bir santimde aç bir hayvan gibi hırlayarak bir adım daha ilerledi.

Baenre çelik bakışlı gözlerini kaçırdı ve aniden duyduğu korkuyu gözler önüne serdi. O kendisini korumak ve düşmanlarını yok etmek için büyüsüne güvenen, büyüyle yetişmiş bir yaratıktı. Sahip olduğu nesnelerle (ki her zaman onları yanında taşırdı) ve kudretli büyülerden oluşan repertu-anyla hemen hemen her türlü düşmanı savuşturabilir, hatta sert cüce savaşçılardan oluşan koca bir tabutu bile muhtemelen yok edebilirdi. Ama o nesneler olmadığında ve büyüleri işlemediğinde Matron Baenre sadece blöf yapan, buruşuk, cılız ve sefil bir yaratıktı.

O anda karsısında bir dev duruyor dahi olsaydı Gandalug için fark etmezdi. Anlayamadığı bir sebepten dolayı hapisten kurtulmuştu, kendi vücudunda serbest kalmıştı. İki bin yıldır tatmadığı bir hisli bu.

Baenre'nin deneyecek başka numaralan vardı ve aslında, o numaralardan bazıları, mesela çağrısıyla gelecek olan bir örümcek güruhunu barındıran kesesi henüz Sıkıntılar Zamanı adındaki büyü kaosuna yakalanmamıştı. Fakat içini şansa bırakamazdı. Şimdi, yani bu kadar savunmasızken bunu yapamazdı.

Dönüp kapıya doğru koşmaya başladı.

Gandalug'un güçlü bacaklarrndaki kaslar gerildi, cüce ileri atıidı ve kapıyla arasındaki üç metrelik mesafeyi işkenceci droıvdan önce kapadı.

Baenre'nin göğsüne bir yumruk indi ve nefesini kesti. Yaşlı drow henüz bir tepki veremeden önce havaya yükselmişti ve hiddetten köpürmüş cücenin kafası üzerinde dönmekteydi.

Derken uçmaya başladı ve odanın Öbür tarafındaki duvara çarpıp yere yığıldı.

"Kafanı kopartacağım," diye yemin elti Gandalug, amansız bir şekilde yaklaşırken.

Kapı hızla açıldı ve Berg'inyon hışımla odaya daldı. Gandalug onunla yüzleşmek için döndü, bu sırada Berg'inyon ikiz kılıçlarını çekmişti. Karşısındaki görüntüyle şaşkınlığa uğrayan —bir cüce Menzoberranzan'a nasıl gelmiş, hatta annesinin özel odasına girmeyi nasıl başarmıştı öyle?— Berg'inyon silahlarını kaldırdı ve Gandalug kılıçları iki eliyle birden kavradı.

Eğer silah ustasının kılıçlarının tılsımı hâlâ dunıyoı olsaydı, cücenin tenini net bir şekilde kesip koparırlardı. Tılsımsız olmalarına, büyülerinin kaos girdabında kaybolmuş olmasına rağmen, kılıçlar derince kesti.

Gandalug hiç aldırış etmeden Berg'inyon'un koüannı iki yana açtı. Sıska Drow onun katıksız gücüyle basa çıkamazdı. Cüce başını öne doğru

savurdu ve Berg'inyon'un esnek zırhına vurdu, ki o zırh da güçlü olması için büyülenen zarif halkalardan oluşuyordu.

Gandalug bu harekeli üsl üste tekrarladı ve Berg'inyon'un homurtuları hızla boğulma seslerine dönüştü. Kısa süre içinde genç Baenre'nin ayaklan yerden kesildi ve Gandalug kılıçlarını elinden çekip aldığında bunun pek farkına varamadı. Cücenin kafası bir kez daha ileri savruldu ve artık yere basmayan, yani cüce tarafından ayakta tutulan Berg'inyon yere yapışıverdi.

Hâlâ ellerindeki derin kesiklere aldırış etmeyen Gandalug, Berg'inyon'un kılıçlarından birisini odanın kenarına savurdu diğerini düzgün bir şekilde kavradı ve hâlâ duvara dayanarak oturan ve kendisine gelmeye çalışan Matron Baenre'ye doğru döndü.

"Gülümsemene n'ooldu?" diye alay etti cüce, üzerine yürüyerek. "Kafanı kopartıp herkese sergilemek için havaya kaldırdığımda o pis suratında bir gülümseme görmek istiyorum!"

Bir sonraki adımı cücenin atabildiği son adım oldu. Zira hemen önünde ahtapot kafalı bir yaratık belirdi ve acayip dokungaçlannı ona doğru salladı.

Afallatıcı bir zihinsel enerji patlaması Gandalug'u geri püskürttü, cüce neredeyse kılıcı elinden düşürüyordu. Aklını başında tutabilmek için kafasını şiddetle salldı.

İkinci ve üçüncü beyin dalgası zihnine saldırırken hırlamaya ve gür saçlı kafasını sallamaya devam etti. Eğer o hiddetten ördüğü duvarı korumuş olsaydı, Gandalug bunlara ve halta daha sonra MethiFden gelen iki zihin saldırısına dahi karşı koyabilirdi. Ama hiddeti şaşkınlığa dönüşmüştü ve bu da, kudretli illithidin zihin saldırılarını ali edebilecek kadar güçlü bir his değildi.

Gandalug drow yapımı kılıcın yere düşüşünü duymadı. Matron Baenre'nin Methil ile kendisine yeni gelmekte olan Berg'inyon'a seslendiğini ve onlara cüceyi öldürmeme talimatı verdiğini de işitmedi.

Baenre korkmuştu, büyüde oluşan ve bir türlü anlayamadığı bu değişikliklerden korkmuştu. Ama o korkusu, kendi zalim kibrini

hatırlamasını engellemedi. Tarif edilemez bir sebepten dolayı, Gandalug yeniden hayata dönmüş, kendi vücuduna kavuşmuş ve paramparça olan yüzüğün hapsinden görünüşe bakılırsa kurtulmuştu.

Fakat bu gizemli hadise, saldırısı ve hakareti için Matron Baenre'nin bu cüceye dersini vermesini engellemeyecekti. Baenre, ruhlara işkence einıe konusunda bir ustaydı, ama o becerisi bile, canlı yaratıklara işkence etme konusundaki hüneri yanında solda sıfır kalırdı.

"Guenhwyvar!" Heykelcik şimdi feci şekilde sıcaktı, ama Drizzt inatla onu tutmaya devam etti. Pelerinin kenarından dumanlar tüfmeye ve ellerindeki derisinde yanık kabarcıkları oluşmaya başlamış olsa bde onu göğsüne, kalbine sıkıca bastırdı.

Ne olduğunu biliyordu, bu yüzden pes etmeyecekti. Guenhwyvar'ı çok kısa bir süre içinde sonsuza dek kaybedeceğini biliyordu ve heykelciğe ölmek üzere olan bir dostuna sıkıca saniir gibi sarılan Drizzt onu bırakmayacak sonuna kadar onun yanında olacaktı.

Çaresiz seslenişleri azalmaya başladı. Soyun eğdiğinden değil, sesi boğazındaki keder yumrusunu aşmayı başaramadığı için. Şimdi parmaklan da Yarımaya başlamıştı, ama bırakmayacaktı.

Bunu onun için Cattibrie yaptı. Kendisi de kedere boğulmuş olan genç kadın, içine doğan ani ve çaresiz bir hisle Drizzt'in kolunu sıkıca kavradı ve heykelciğe sertçe vurarak onu yere düşürdü.

Drizzt'in şaşkın yüz ifadesi hiddete ve itiraza dönüştü, tıpkı evladının tabutunun mezara indirilişini izleyen bir ananın yaşadığı son bir hiddet krizi gibi. Heykelcik yere değdiği anda, Cattibrie Khazid'hea'yı kınından çekti ve o noktaya doğru sıçradı. Kılıç genç kadının kafası üzerinde yükseldi. Keskin ucu hâlâ büyüsünün kırmızı rengiyle parlıyordu.

"Hayır!" diye haykırdı Drizzt, kıza doğru hamle yaparak.

Çok geç kalmıştı. Mavi gözlerine yaşlar dolan, düşünceleri karmaşa içinde olan Cattibrie kendisine son bir umutsuz deneme yapacak kadar cesaret buldu ve kudretli kılıcı aşağı indirdi. Khazid'hea taşı kesebilirdi ve

şimdi de öyle yaptı. Kılıç, Guenhwyvar'in yarıktan İçeri düştüğü anda heykelciğe çarptı.

Bir ışık patlaması oldu, zonklayarak nabız gibi atan bir büyü dalgası Cattibrie'ın kolundan vücuduna yayılarak onu geriye doğru fırlattı ve yere devirdi. Drizzt yana kaydı, tek bacağının üzerinde döndü ve eğilip sindi. Heykelciğin kafası kopup göklere kadar şiddetli bir alev duvan yükseldiğinde Drizzt koluyla kafasını örttü.

Alevler bir saniye sonra söndü ve kırık heykelciğin vücut kısmından dışarı gri bir duman bulutu süzüldü. Drizzt savunma pozisyonundan azar azar doğrularak kalktı ve Cattibrie da kendisine geldi. İkisi de karşılarında mahvolmuş bir halde duran Guenhwyvar'ı gördüler. Panterin gür kürkünden hâlâ duman tütüyordu

Drizzt dizleri üzerine çöktü ve panterin üzerine çullanıp ona sıkıca sarıldı. İkisi birlikte, hâlâ yerde yatmakta ve büyü patlamasından zayıf düşmüş olsa bile hem gülen, hem de hıçkıra hıçkıra ağlayan Cattibrie'a doğru ilerlediler.

"Ne yaptın öyle?" diye sordu Drizzt.

Cattibrie hemen cevap veremedi. Khazid'hea'inn büyülü heykelciğe çarptığı anda neler olduğunu nasıl açıklayabileceğini bilmiyordu. Şimdi yanında sessizce duran, kenan artık ışıldamayan ve daha önce pürüzsüz haldeki metalinde bir çentik bulunan kılıca baktı.

"Sanırım kılıcımı mahvettim," diye hafifçe yanıtladı Cattibrie.

Aynı günün ilerleyen saatlerinde Drizzt, Mithril Salonu'nıın üst kat-lanndaki odasında kendisini yatağına Mattı ve panter yoldaşına endişeyle baktı. Guenhwyvar geri dönmüştü ve Drizzt'in içgüdüleri bunun, eğer Cattibrie heykelciği kesmeseydi yaşanacak şeyden daha iyi olacağını söylüyordu.

Daha iyi bir şeydi, ama iyi bir şey değildi. Panter bitkindi, küçük odanın öbür tarafındaki şöminenin önünde başını koymuş, gözlerini dinlendiriyordu. Drizzt bu uykunun işe yaramayacağını biliyordu.

Guenhwyvar Astta! Düzlem'in bir yaratığıydı ve sadece yıldızların arasında dinlendiğinde tam anlamıyla güç toplayabilirdi. Birkaç sefer Drizzt, zorunluluktan dolayı Guenhwy var'ı Madde Düzlem'de daha uzun bir süre boyunca tutmak durumunda kalmıştı. Fakat kedinin normalde kaldığı yarım günün ardından bir gün bile Guen'i bitkin bırakıyordu.Şimdi dahi Mithril Salonu zanaatkarları, yetenekleri hiç de küçümsenmeyecek cüceler, kedi heykelciğini incelemekteydi. Bruenor ise Gümüşay'a bir elçi yollamış ve büyü konusunda büyük çöl Anauroch'un bu tarafındaki topraklarda bulunan en hünerii kişilerden birisi olan Leydi AlustrieFden yardım istemişti.

'Ne kadar zaman alacak?' diye merak etti Drizzt, içlerinden herhangi birinin heykelciği tamir edip edemeyeceğinden pek emin olamayarak. 'Guenhwyvar daha ne kadar hayatta kalabilir?'

Cattibrie hiçbir haber vermeden odaya daldı. Genç kadının yaş çizgileriyle dolu yüzüne attığı tek bir bakış Drizzt'e bir şeylerin ters gittiğini söyledi. Yatağından yuvarlanıp ayağa kalktı ve palasının asılı olduğu askıya doğru davrandı.

Cattibrie daha o adımını atmadan önce Drizzt'i durdurdu ve kollarını ona öylesine güçlü doladı ki ikisi birden yalağa devrildi.

"İstediğim tek şey buydu," dedi aceleyle, onu sıkıca kavrayarak.

Şaşırmış ve afallamış olan Drizzt de aynı şekilde sarıldı. Genç kadının gözlerinin içine bakabilecek kadar kafasını döndürmeyi başardı ve neler olduğuna dair bir işaret görmeye uğraştı.

"Senin için yaratılmışım, Drizzt Do'Urden," dedi Cattibrie, hıçkırıklar arasından. "Tanıştığımız günden beri düşüncelerimde hep sen varsın."

Bu çılgınlıktı. Drizzt kendisini çekmeye çalıştı, ama Cattibrie'in canını yakmak istemiyordu ve genç kadının kıskacı çok güçlü, gözü dönmüş gibiydi.

"Bana bak," diye hıçkırdı. "Bana aynı şeyi hissettiğini söyle!"

Drizzt Cattibrie'a baktı, şimdiye kadar genç kadına bakmamış olduğu kadar derin bir bakış attı. Onu önemsiyordu —elbette ki önemsiyordu. Onu seviyordu ve hatta tam da şu andaki durum konusunda birkaç fantezi kurmak için kendisine izin dahi verdiği olmuştu.

Ama şimdi bu çok garip geliyordu. Çok beklenmedik ve damdan düşme bir şekilde olmuştu. Kadında ters bir şeyler olduğunu kesin bir şekilde hissediyordu. Etraflarındaki büyü gibi delice bir şeyler vardı.

"Wulfgar'a ne oiacak?" demeyi başardı Drizzt, fakat Cattibrie daha da sıktığında ve saçları Drizzt'in yüzüne döküldüğünde bu isim drowun ağzından boğuk çıktı. Zavallı drow, kadının çekiciliğine, saçının hoş kokusuna, biçimli vücudunun sıcaklığına kayıtsız kalmayı başaramadı.

Cattibrie'in kafası, sanki drow ona tokat atmış gibi geri sekti. "Kim?"

Şimdi tokat yemiş gibi hissetme sırası Drizzt'teydi.

"Al beni," diye yalvardı Cattibrie.

Drizzt'in gözleri yuvalarından düşmeden daha fazla genişleyemezdi.

"Sahip ol bana!" diye haykırdı.

"Sahip ol bana?" diye mırıldandı Drizzt.

"Beni dansına alet et," diye devam etti. "Ah, yalvarıyorum! Bunun için yaratıldım, tek arzum bu." Aniden durdu ve doğrulup drowdan kol mesafesi kadar uzaklaştı ve sanki aklına yeni bir şey geimişçesine fal taşı gibi açık gözleriyle Drizzt'e baktı, "Diğerlerinden daha iyiyim," diye söz verdi işveyle.

'Hangi diğerleri?' diye haykırmak istedi Drizzt, ama şu noktada drow gevşemiş ağzından hiçbir kelime çıkartabilecek durumda değildi.

'Tıpkı senin gibi," diye devam etti Cattibrie. "Sen o kadından iyisin, bunu biliyorum!"

Drizzt neredeyse kendisine gelmiş, cevap verecek kadar kendisine hakim olmayı başarmıştı ki kadınm söylediği son sözün ağırlığı onu eziver-di. 'inceliğin canı cehenneme!' diye karar verdi drow ve kendisini büküp çekerek kadının kıskacından kurtuldu. Sonra yataktan yuvarlandı ve ayağa kalktı.

Cattibrie onun hemen ardından üzerine atıldı, kollarını drowun bacaklarından birisine doladı ve bütün gücüyle tutundu.

"Ah, beni reddetme aşkım!" diye haykırdı. O kadar çılgın bir sesle haykırmıştı ki şöminenin önündeki Guenhwyvar kafasını kaldırdı ve hafifçe hırladı. "Bana sahip ol, sana yalvarıyorum! Sadece senin ellerinde bir bütün olabilirim!"

Drizzl, bacağını kadının kıskacından kurtarmaya niyetlenerek iki eliyle birden aşağı uzandı. O sırada Cattibrie'in belinde bir şey fark etti. Duraksamasını, afallamasını ve her şeyi biranda anlamasını sağlayan bir şey. Cattibrie'ın Karanlıkaitı'ndan aldığı kılıcı gördü, kabzası bir tek-boynuz kafası şeklinde olan kılıcı. Fakat kılıcın kabzası artık bir tekboynuz kafası şeklinde değildi.

Cattibrie'in yüzünün şeklindeydi.

Drizzt tek bir hızlı hareketle kılıcı kınından çekip çıkarttı ve kendisini de kurtarıp iki adım geri sıçradı. Khazid'hea'ran keskin yerinin olsum olan kırmızı ışığı geri döndü ve şimdiye kadar hiç parlamadığı kadar yoğun bir şekilde parladı. Drizzt kadının tekrar bacağına sarılmasını bekieyerek bir adım daha geriledi.

Ama Cattibrie onu lakip etmedi. Genç kadın, yan yanya oturarak ve diz çökerek olduğu yerde kaldı. Sanki zevkin doruğuna çıkmış gibi başını geriye attı. "Ah, evet!" diye haykırdı.

Drizzt başını eğip kılıcın kabzasına baktı ve kabzanın Cattibrie'ın yüzünden tekboynıız kafasına şekil değiştirişird afallamış bir hayretle izledi. Silahtan yayılan ezici bir ısı, bir sevgilinin cinsel yakınlığı gibi bir bağ hissetti.

Nefes nefese kalan drow, şimdi dikleşip oturmuş ve şaşkınlıkla etrafına bakınmakta olan Cattibrie'a doğru döndü,

"Kılıcımla ne yapıyorsun?" diye sessizce sordu kadın. Tekrar etrafındaki odaya, Drizzt'in odasına bakındı. Kafası tamamen karışmış gibi görünüyordu. "Burada ne arıyorum ben?" diye sorabilirdi, fakat o soru genç kadının güzel yüzünde bariz bir şekilde görünüyordu zaten.

"Konuşmamız gerek," dedi Drizzt ona.

BÖLÜM 9

İMALAR

Gromph ile Triel Baenre'nin aynı anda annelerinin huzurunda bulunması pek nadir görülen bir şeydi. Yanlarında Berg'inyon, Sos'Umptu ve hatın sayılır diğer iki Baenre evladı olan Biaden'Kerst ile QuentheFin de bulunması çok daha nadir bir hadiseydi. Yedi kişiden altısı, dua salonundaki kürsünün etrafındaki rahat koltuklarda oturmaktaydı. Fakat Bladen' Kerst oturmuyordu. Her zaman kafesteki bir hayvan gibi görünen, ilk evin en sadist drowu Bladen'kerst, kaşlarını çatmış ve dudaklarını sıkıca birbirine bastırmış bir halde daireler çizerek volta atıyordu. TrieFden sonra en yaşlı evlat oydu ve bu zamana kadar evden ayrılmış olmalıydı. Akademi'nin bir matromı, ya da daha büyük olasılıkla kendi kuracağı aşağı seviyeli bir evin matronu olmalıydı. Fakat Matron Baenre, kızının drow standartlarına göre dahi medeniyetten yoksun oluşunun Baenre Evi'nin itibarını zedeleyeceğinden korktuğu için buna izin vermemişti.

Triel, önünden her geçişinde başını kaldırıp Bladen'kerst'e baktı ve hor gören bir edayla kafasını sağa sola salladı. Biaden'kerst'i pek umursamazdı. Kaçışı sırasında Drizzt Do'Urden tarafından öldürülen kız kardeşi Vendes Baenre gibi, Bladen'Kerst de annesi için bir işkence aletinden başka bir şey değildi. O bir maskaraydı, göstermelik bir süs eşyasıydı ve Baenre Evi'nde kimse için, bir avam askerinden daha büyük bir tehdit oluşturamazdı.

Fakat Quenthel için aynı şey söz konusu değildi ve Bladen'Kerst'in geçişleri arasında kalan uzun boşluklarda Triel'in tepeden tırnağa süzen sert bakışları o drowun üzerinden hiç ayrılmıyordu.

Quenthel ise ona açıktan açığa husumetle dolu bir bakışla karşılık veriyordu. Yüce rahibe mevkiine rekor sayılabilecek bir sürede yükselmişti ve Lloth'un en gözdelerinden birisi olduğu söyleniyordu. Quenüıel bulunduğu güvenilmez mevki hakkında boş hayallere kapılmıyordu; eğer Lloth'un takdisi olmasaydı Triel onu uzun süre önce yok etmiş olurdu. Zira Quenlhel hırslarını hiç gizlemiyordu, isteklerinin arasında Arach-Tinilith'in matron hanımı olmak gibi bir basamak taşı da mevcuttu. Ve Triel'in o mevkii bırakmaya hiç niyeti yoktu.

"Otur yerine!" diye sinir bozucu Bladen'Kerst'e çıkıştı Matron Baenre en sonunda. Baenre'niıı gözlerinden birisi şişmişti ve duvara çarpmış olduğu yüzünün sağ tarafinda darbe izi hâiâ duruyordu. Böyle yaralar taşımaya, diğerleri de onu bu şekilde görmeye alışkın değildi. Normalde bir iyileştirme büyüsüyle yüzünü eski halinde döndürürdü, ama bunlar normal zamanlar değildi.

Bladen'Kerst durdu ve annesine dik dik bakıp kadının yaralarına odaklandı. Bu yaralarda iki yönlü bir işaret vardı. Birincisi, Baenre'nin güçlerinin olması gerektiği gibi olmadığı, matron ananın ve hepsinin feci şekilde savunmasız olabileceğiydi, ikincisi ise, endişeli matron ananın yüz hatlarını sürekli olarak gölgeleyen o kaşları çatık bakışla birleşince, o yaraların Baenre'nin hiddetini yansıtıyor olduğuydu.

'Hiddeti, varsaydığım ve muhtemelen geçici olan savunmasızlığına ağır basar,' diye akıllıca bir karar verdi Bladen'kerst ve kendisi için ayrılmış olan sandalyeye oturdu. Drowlar için alışılmadık olan ama erkekleri tekmeleme

konusunda oldukça işe yarayan kalın çizmeleri sertçe ve tedirginlikle yere vurdu.

Fakat kimse ona aldınş etmedi. Hepsi birden Matron Baenre'nin tahmin edilebilir nitelikteki tehlikeli bakışlarını takip edip Quenthel'e doğru döndü.

"Zaman kişisel hırslara kapılma zamanı değil," dedi Matron Baenre sakince, ciddiyetle.

Ouenthel'in gözleri, sanki tamamıyla hazırlıksız yakalanmış gibi kocaman açılıverdi.

"Seni uyarıyorum," diye üsteledi Matron Baenre, bu masum yüz ifadesine biraz olsun kanmadan.

"Ben de öyle!" diye çabucak ve kararlı bir sesle araya girdi Triel. Normalde annesinin sözünü kesmezdi, bunu yapmasa daha iyi olacağını bilirdi. Ama bu meselenin bir kerede nihai olarak halledilmesi gerektiğini ve Baenre'nin onun desteğini takdir edeceğini düşünüyordu. "Bunca yıldır seni koruması için Lloth'un takdisine bel bağladın. Ama anlayamadığımız bir sebeplen dolayı Lloth şimdi bizden uzakta. Tehlikeye açıksın kardeşim, tehlikeye hepimizden daha fazla açıksın."

Quenthel koltuğunda öne doğru eğildi, hatla gülümsemeyi bile başardı. "Lloth'un bize geri dönmesi konusunda, ki ikimiz de döneceğini biliyoruz, işini şansa bırakabiür misin?" diye tısladı genç Baenre evladı. "Peki Örümcek Kraliçe'nin bizden uzaklaşmasına ne sebep olmuş olabilir1?" Son soruyu sorarken bakışları annesine doğru kaydı. Matron Baenre'nin huzurunda şimdiye kadar hiç kimsenin yapmadığı kadar cüretkar bir hareketti bu.

"Düşündüğün şey değil!" diye çıkıştı Triel. Quenthel'in bütün suçu Matron Baenre'nin üzerine atmaya çalışmasını bekliyordu zaten. Mafron ananın tahttan indirilmesi hırslı Quenthel'in ekmeğine yağ sürer ve hızla çöküşe geçmiş olan evin biraz prestij kazanmasını da hakikaten sağlayabilirdi. Aslında Triel de o yönde hareket etmeyi düşünüp taşınmıştı, ama daha sonra, Matron Baenre'nin başarısızlığının etraflarında olup biten

garip olaylarla bir alakası olmadığına inandığı zaman bundan vazgeçmişti. "Lloth her evi terk etti,"

"Bu iş Lloth'un ötesinde," diye üzerine basa basa ekledi Gromph. O, sihir gücünü bir tanrıdan veya tanrıçadan almayan bir büyücüydü.

"Yeter," dedi Baenre, etrafındakilere tek tek bakarak. Onun bu bakışı çocuklarını sakinleştirdi. "Bu hadiseleri başımıza neyin getirdiğiniz bilemeyiz. Bizim düşünmemiz gereken şey, o hadiselerin bize nasıl etki edebileceği olmalı."

"Şehir birpera'dene istiyor,1' diye mantık yürüttü Quenthel, drow lisanında günah keçisi manasına gelen sözü kullanarak. Kızının gözlerini kırpmadan Baenre'ye attığı bakış, günah keçisi olarak aklında kimin bulunduğunu matron anaya açıkça belirtiyordu.

"Ahmak!" diye çıkıştı Baenre, kendisine atılan dik bakışa cevaben. "Sadece benim kalbimi sökerek durdurulabileceklerini mi sanıyorsun?" Bu açık cümle QuenthePi hazırlıksız yakaladı. "Bazı aşağı seviyeli evler için, bu evi yerinden etme konusunda bundan iyi bir fırsat çıkmamıştı ve asla d!a çıkmayacak," diye devam etti Matron Baenre, hepsine birden konuşarak. "Eğer beni devirmeyi düşünüyorsanız bunu yapın, ama bunun bize karsı yükselen isyanı pek değiştirmeyeceğini de bilmiş olun." Ofladı ve çaresizce ellerini yukarı kaldırdı. "Aslında sadece düşmanlarımıza yardım etmiş olursunuz. Sizin Bregan D'aerthe ile bağlantınız benim ve emin olun ki düşmanlarımız da Jarlaxle'a başvuruyor. Ve Baenre benim, Triel değil, Quenthel değil! Ben olmazsam hepiniz kaos içine düşer, hepiniz ev muhafızlarından kendi emrinizdekileri kullanarak kontrolü ele geçirmek için didişirsiniz. K'yorl Odran ev sahasına girdiğinde siz nerede olursunuz peki?"

Bu, herkesi kendine getiren bir düşünceydi. Mafron Baenre, OblodralıJar'ın güçlerini yitirmediği haberini hepsine yaymıştı ve Baenre ailesinin her ferdi, üçüncü evin kendilerine karşı beslediği nefretin farkındaydı. "Zaman kişisel hırslara kapılına zamanı değil," diye tekrarladı Matron Baenre, "Zaman birbirimize sıkıca kenetlenme ve mevkiirnizi koruma zamanı."

Etrafından gelen onay hareketleri samimiydi, Baenre bunu biliyordu. Fakat Quen!heİ başıyla onaylamış değildi. "Lloth'un senden önce bana geri dönmemesi için dua etmeiisin," dedi hırslı kız kardeş küstahça, sözlerini dosdoğru TriePe yönelterek.

Triel hiç etkilenmemiş gibiydi. "Sen de Lloth'ıın geri gelmesi için dua etmelisin," diye kayıtsızca yanıtladı, "aksi taktirde kafanı kopartır ve gün ortasında parlasın diye NarbondePin tepesine asması için onu Gromph'a veririm."

Quenthel cevap vermeye yeltendi, ama Gromph lafı ağzına tıktı.

"Büyük bir zevkle, sevgili ablacığım," dedi Triel'e. iki kardeş arasında bir sevgi bağı falan yoktu. Ama Gromph, Triel'e karşı hiçbir şey hissetmezken, Quenthel'den ve onun tehlikeli hırslarından kesinlikle nefret ediyordu. Eğer Baenre Evi yok olursa, Gromph da yok olurdu.

İki yaslı Baenre evladı arasında mevcut olduğu ima edilen bu ittifak, zıpçıktı kız kardeşi sakinleştirmekte hayret verici bir etki yarattı ve Quenthel toplantının geri kalan kısmı boyunca tek bir kelime dahi etmedi.

"Şimdi K'yorl ve içinde bulunduğumuz tehlike hakkında konuşabilir miyiz?" diye sordu Matron Baenre. Hiçbir itiraz gelmeyince (ve eğer gelseydi, muhtemelen Baenre'nin sabn taşar ve konuşan her kimse onu yavaş bir ölüıne mahkum ederdi), matron ana ev savunması meselesini masaya yatırdı. Jariaxle ile çetesine hâlâ güvenebileceklerini söyledi, ama eğer savaş Baenre Evi aleyhine gelişirse paralı askerin taraf değiştirebileceği konusunda oyanda bulundu. Triel Akademi'nin sadık kaldığı konusunda hepsine teminat verdi ve Berg'inyon'un ev muhafızlarının hazır olduğu konusunda verdiği haber de neşe saçtı.

Umut vaat eden haberlere ve Baenre askerlerinin hakkıyla kazanılmış ününe rağmen, konu en sonunda K'yorl'u ve onun zihin güçlerini kullanan ailesini tamamıyla savuşturmanın görünürdeki tek yoluna geldi. Cüce Gandalug ile yapılan dövüşe karışmış olan Berg'inyon bu düşünceyi ilk seslendiren kişi oldu.

"Methil'e ne demeli?" diye sordu. "Ve temsil ettiği yüz kadar illithide? Eğer yanımızda yer alırlarsa, Oblodra Evi tehlikesi pek küçük kalır."

Diğerleri baslarını sallayarak bu görüşe onay verdiler, ama Matron Baenre zihin yüzücüler gibi dostlara güven olmayacağını biliyordu. "Methil bizim yanımızda kalıyor, çünkü bizim onun halkının güvenliği için bir kilit taşı olduğumuzu biliyor. İllithidlerin sayısı Menzoberranzan drowlannm yÜ7de biri kadar bile değil. İşte sadakatlerinin sınırı bu kadar. Eğer Methil, Oblodra Evi'nin daha güçlü olduğuna inanırsa yanımızda kalmaz." Matron Baenre ironik ve görünüş itibarıyla çaresiz bir şekilde güldü.

"Diğer illithidler K'yorl'un tarafına bile geçebilir," diye mantık yürüttü. "O sefil şey zihin güçleri konusunda onlara benziyor. Belki de birbiri- i leriyle iyi anlaşırlar."

"Bu kadar açıkça konuşmamız doğru mu?" diye sordu Sos'Umptu. Endişeyle kürsünün etrafına bakındı. Diğerleri onun, Methil'in görünmez olmuş bir halde aralannda bulunduğundan ve her sözü duyup her düşünceyi okuduğundan korktuğunu anladılar.

"Hiç fark etmez," diye kayıtsızca yanıtladı Matron Baenre. "Methil korkularımı zaten biliyor. Bunlan bıı illithidden saklamak imkansız."

"Peki öyleyse ne yapmamız gerekli?" diye sordu Triel. "Gücümüzü toplamalıyız," diye kararlılıkla yanıtladı Baenre. "Hiçbir korku ve zayıflık emaresi göstermemeliyiz. Ve Lloth'un bizden daha da fazla uzaklaşmasını sağlayacak hiçbir şey yapmamalıyız." Bu son sözleri İki rakibe, yani Ouenthel ile TriePe yöneltmişti. Özellikle de Lloth'un yokluğunda-ki bu zamanı baş belası kız kardeşinden kurtulmak için kullanmaya pek hevesli gibi görünen Triel'e.

"İllithidlere hâlâ Menzoberranzan'daki güç odağının biz olduğunu göstermeliyiz," diye devam etli Baenre. "Eğer bunu bilirlerse, Baenre Evinin K'yorl'un saldırısıyla zayıflamasını istemeyecekleri için bizim yanımızda olurlar,"

"Sorcere'ye gidiyorum," dedi başbüyücü Gromph. "Ve ben de Arach-Tinilith'e," diye ekledi Triel kararlılıkla. "Ve rakiplerimle dostluk kurma

hayallerine kapılmıyorum," diye ekledi Gromph. "Ama işler yoluna girince verilecek karşılıkların vaadi, müttefik bulmakta çok işe yarar."

"Öğrencilerin okul dışıyla ilişki kurması yasaktır," diye söze daldı Triel. "Sorunların genel olarak farkındalar tabii ki. Ama Baenre Evi'nin tehdit altında olduğundan hiç haberleri yok. Bilmedikleri için sadıklar."

Matron Baenre ikisine basıyla onay verdi. "Ve sen de ittifak kurduğumuz aşağı seviyeli evlerle görüşme yapacaksın," dedi Quenthel'e. Bu son derece önemli bir görevdi. Baenre Evi'nin gücünün büyük bir kısmı, daha önceki Baenre asilzadelerinin ayrılıp kendi ailelerini kurmak suretiyle oluşturduğu bir düzine aşağı seviyeli evde yatıyordu. O yüzden, bariz bir şekilde Lloth'un gözdesi olan Quenlhel, bu görev için biçilmiş kaftandı.

Yüzündeki ifade ikna olduğunu yansıtıyordu —hiç şüphesiz, annesinin ona attığı lezzetli lokmadan çok buna, Triel ile Gromph'un tehditleri sayesinde razı olmuştu.

Baenre, bu çekişmeleri yok etmekteki en önemli unsurun, hem Triel'in hem de Quenihel'in gururlarını korumak ve kendilerini Önemli hissetmelerini sağlamak olduğunu biliyordu. Böylece toplantı basanyla sonuçlanmış ve Baenre Evi'nin tüm güçleri işbirliği yapıp tek bir savunma kuvveti oluşturmuş oldu.

Fakat Baenre'nin gülümsemesi yine de zayifh. Methil'in neler yapabileceğini biliyordu ve K'yorl’un İllithid’den o kadar da zayıf olmadığından şüpheleniyordu. Bütün Baenre Evi hazır olacaktı, ama Lloth'un bahşettiği rahibe güçleri ve Gromplı'un büyülü becerileri olmadan bu hazırlık yeterli olabilecek miydi?

Mirhril Salonu'nün üst katmanında, Bruenor'un taht dairesinin hemen yanında, cüce kralın heykelciği tamir etmekle uğraşan zanaatkarlar için tahsis ettiği küçük bir oda bulunuyordu. Odanın İçinde küçük bir demirci ocağı, zarif alet edevatlar ve İçlerinde çeşitli karışım maddeleriyle çözeltiler ihtiva eden düzinelerce şişe bulunuyordu.

Drizzt o odaya çağrıldığında gerçekten de çok heyecanlanmışa. Elbette ki günde on defa oraya gidiyordu, ama davet edilmeden. Her seferinde

cüceleri, hâlâ kırık duran nesnenin üzerine eğilmiş bir halde sakallı başlarını düşünceli düşünceli sallarken buluyordu. Olay gününden beri bir hafta geçmişti ve Guenhwyvar öylesine bitkin düşmüştü ki arük ayakta duramıyor ve Drizzt'in odasındaki şöminenin önünde yatarken patilerinin üzerinden kafasını zar zor kaldırabiliyordu.

İşin en kötü kısmı beklemekti.

Fakat şimdi, Drizzt o odaya çağrılmıştı. O sabah Gümüşay'dan bir elçinin geldiğini biliyordu; sadece Alustriel'in bazı olumlu çözüm önerileri yollamış olduğunu umut edebilirdi.

Bruenor, taht dairesinin açık kapısından onun gelişini İzledi. Kırmızı sakallı cüce başını sallayıp onu selamladıktan sonra kafasıyla yandaki odayı işaret etti. Drizzt keskin köşeyi hızla döndü ve kapıyı çalma zahmetine dahi girmeden içeri daldı.

Karşısında Drizzt Do'Urden'in şimdiye kadar gördüğü en garip manzaralardan birisi duruyordu. Kırık —hâlâ kırık— olan heykelcik küçük, yuvarlak bir masanın üzerinde duruyordu. Regis masanın yanındaydı, ellerinde tuttuğu havan ve havaneliyle çılgınlar gibi çalışıyor, kara renkli bir maddeyi ezmekle uğraşıyordu.

Drizzt'in karşısındaki masanın öbür tarafında tıknaz bir cüce vardı. Bu meşhur zırhçı Buster Bracer idi, hatta Buzyeli Vadisi'nde Drizzt'in bükülgen zincir zırhını da o yapmıştı. Drizzt, çalışma konsantrasyonunu bozmaktan korktuğu için cüceyi selamlamadı. Buster bacaklarım iki yana açmış duruyordu. Sık sık abartılı bir nefes alıyor, sonra mükemmel bir şekilde kıpırtısız duruyordu. Zira ellerinin içinde, ıslatılmış kaliteli kumaşlara sanlı bir halde bir şeyler... göz kürecikleri tutuyordu.

Drizzt'in neler döndüğü hakkında hiçbir fikri yoktu. Derken bir ses, tanıdık ve coşkun bir ses onu geçirdiği şoktan kurtardı.

"Selamlar, Gece Tenli!" dedi vücutsuz büyücü neşeyle.

"Harkle Harpel?" diye sordu Drizzt.

"Başka kim olabilir ki?"diye belirtti Regis nahoşça.

Drizzt bu fikre onay verdi. "Neler dönüyor?" diye sordu, bilhassa buçukluğa doğru bakarak. Zira Harkle'dan gelecek her türlü cevabın, zaten muğlak olan durumu daha da belirsizleştireceğini biliyordu.

Regis havanı biraz daha havaya kaldırdı. "Gümüşay'dan gelen bir madde," diye açıkladı umutla. "Karışımın hazırlanışına Harkle göz attı."

"Göz atmak," diye espri yaptı ortalıkta olmayan büyücü, "bu da gözlerimi havanın üstünde tuttular demek oluyor!"

Drizzt gülümsemeyi başaramadı. Onun için her şeyden önemli olan heykelciğin kalk kısmı, hâlâ ayak kısmının yanında dururken gulümseyemezdi.

Regis, espriyi komik bulduğundan çok hor görerek sırtta. "Madde hazır," diye açıkladı. "Arna senin birleştirmeni istedim."

"Drow parmakları çok hünerlidir!" diye öttü Harkle.

"Neredesin?" diye cevap istedi Drizzt, bu garip buluşma karşısında sabırsızlanıp sinirleri bozularak.

Harkle göz kırpıştırdı ve hiç yoktan göz kapaklan beliriverdi. "Nesme'de," diye yanıtladı büyücü. "Kısa süre içinde Trolkırlan'nın kuzeyinden geçeceğiz."

"Sonra da Mithril Salonu'na geleceksin, yani gözlerine yeniden kavuşabileceğin yere," dedi Drizzt.

"Dört gözle bekliyorum!" diye kükredi Harkle, ama yine yalnız başına güldü.

"Eğer buna devam ederse, lanet gözleri demirci ocağıma atacağım ona göre," diye hırladı Buster Bracer.

Regis havanı masaya koydu ve metalden yapılmış, minik bir alet aldı. "Çok miktarda kanşıma ihtiyacın olmayacak," dedi buçukluk, zarif aleti

Drizzt'e verirken. "Ve Harkle kanşımı birleşen parçaiann dış kısmına sürmeye dikkat etmemiz konusunda bizi uyardı."

"Sadece bir yapışkan," diye ekledi büyücünün sesi, "Aslında nesneyi yeniden bir araya getirecek olan şey heykelciğin kendi büyüsü. Bu karışımın birkaç gün sonra kazıyarak çıkartılması gerekecek. Eğer planladığımız gibi işe yararsa, heykelcik..." Duraksadı ve doğru kelimeyi aradı. "İyileştirilmiş olacak," diye sözünü bitirdi.

"Eğer işe yararsa," diye tekrarladı Drizzt. Ellerini, zarif alete alıştırmak için biraz bekledi. Heykelciğin büyüsünün çıldırdığı sırada ellerinde oluşan yanıkların iyileştiğinden ve aleti elinin içinde mükemmel bit şekilde hissede- . bildiğinden emin oldu.

"İşe yarayacak," diye temin etti Regis.

Drizzt derince nefes alıp kendisini hazırladı ve panter heykelciğinin kafasını aldı. Guenhwyvar'ın akıllı gözlerine tıpatıp benzeyen oyma gözlere baktı. Drizzt çocuğuyla ilgilenen bir ebeveynin özeniyle kafa kısmını vücu-V da bastırdı ve oldukça dikkat isteyen işine, yani yapışkanımsı maddeyi kınk yerin etrafina sürme işine başladı.

Dri?zt ile Regis, iki saati aşkın bir süre sonra odayı terk edip, Bruenor'un hâiâ Leydi Alustriel'in elçisi ve diğer birkaç cüceyle toplantı yapmakta olduğu taht salonuna geçtiler.

Bruenor pek neşeli görünmüyordu. Ama Drizzi, cücenin bu garip sürecin başlangıcında olduğundan çok daha rahatlamış göründüğüne dikkat etti.

"Bu, drowların bir numarası değilmiş," dedi cüce kral. Drizzt ile Regis ona yaklaşır yaklaşmaz. "Ya da o lanet drowlar hiçbirimizin tahmin edemeyeceği kadar güçlüler! Bütün dünyada böyleymiş, Alustriel öyle diyor."

"Leydi Alustriel," diye düzeltti elçi. Yerlere kadar uzanan beyaz bir cübbe giyen, kısa ve muntazam tıraşlı sakalı olan teiniz görünüşlü bir cüceydi.

"Selamlar, Fredegar," dedi Drizzt, Leydi Alustriel'in en gözde ozanı ve danışmanı olan Fredegar Rockcrusher'ı, yani daha yaygın ismiyle Fret'i tanıyarak, "Demek en sonunda Mithril Salonu'nun harikalarını görme firsatı bulabildin."

"Daha iyi bir zamanda olsaydık öyle olurdu," diye asık bir suratla cevapladı Fret "Lütfen söyle bana, Cattibrie nasıl?"

"Gayet iyi," diye yanıtladı Drizzt. Bruenor'dan bazı bilgiler götürmek üzere Konaktaşı'na geri gitmiş olan genç kadını düşününce Drizzt'in yüzünde bir gülümseme belirdi.

"Bu, drowlann bir numarası değilmiş," dedi Bruenor yine, bu sefer daha vurgulu bir şekiide. Böylece, öyle havadan sudan ve anlamsız muhabbetlerin ne yeri ne de zamanı olduğunu düşündüğünü net bir şekilde belirtmiş oldu.

Drizzt başıyla onayladı —zaten en basından beri Brucnor'u, kendi halkının bu işle hiçbir alakası olmadığına inandırmaya çalışıyordu. "Her ne olduysa, Regis'in yakutunu işe yaramaz hale getirdi." dedi drow. Uzandı ve yakut süsü buçukluğun göğsünden yukarı doğru kaldırdı. "Şekli oldukça , basit, ama yadsınamaz derecede güzel bir taştan ibaret. Ve o bilinmedik güç Guenhwyvar'ı da etkiledi, hatta Harpeller'e kadar uzandı. Drowlann hiçbir büyüsü bu kadar güçlü değildir, aksi taktirde yüzey dünyasını çok uzun zaman önce fethetmiş olurlardı."

"Bana yeni bir şey söyler misin?" diye sordu Bruenor.

"Etkiler birkaç haftadır hissediliyor," diye söze karıştı Fret. "Fakat büyü sadece son iki haftada bu denli belirsiz ve tehlikeli bir hal aldı."

Büyüye asla pek aldırış etmeyen Bruenor yüksek sesle burnundan soludu.

"Bu iyi bir şey öyleyse!" diye karar verdi. "Lanet drowlann büyüye benim halkımdan, ya da KonaktEşı insanlarından daha fazla ihtiyacı olacak! Ben derim ki, bütün büyü yok olup gitsin ve ondan sonra drowlar gelsin de oynayalım!"

Thibbledorf Pyvent, bu düşünceyle birlikte neredeyse çizmelerinden dfşan zıplayacaktı. İleri doğru sıçrayıp Bruenor ile Fret'in önüne geldi ve kirli, leş kokulu ellerinden birisiyle derli toplu cücenin sırtına vurdu. Heyecanlanmış bir savaş öncüsünü dünyada pek az şey sakinleştirebilirdi. Ama Fret'in önce dehşet ve daha sonra hiddet dolu yüz ifadesi Pwent'i tamamıyla şaşırtarak bunu yapmayı başardı.

"Ne var be?" diye sordu savaş öncüsü.

"Eğer bana bir kez daha dokunursan katanı paramparça ederim," diye sakin bir tonlamayla tehdit etti Fret —ki cüssesi kudretli Pwent'in yansı kadar bile değildi— ve Pwent anlaşılmaz bir sebepten dolayı ona uzanıp bir adım geriledi.

Gümüşay'a yaptığı birçok ziyaret sayesinde titiz Fret'i gayet iyi tanıyan Drizzt, Fret'in bir dövüşte Pwent'e karşı on dakika bile dayanamayacağını biliyordu —tabii eğer dövüş çamurlu bir yerde yapılmazsa. Eğer çamurda yapılırsa ve Pwent Fret'in tertemiz giysilerini çamur edecekse, o zaman Drizzt bütün parasını Fret'e yatırırdı. Drowa soracak olursanız bu epey kesin bir bahis olurdu.

Fakat mesele çıkmadı. Zira her ne kadar kaba saba olsa bile Pwent, Bruenor'un razı olmayacağı hiçbir şey yapmazdı ve Brucnor'un bir elçiyle, özellikle de dost Gümüşay'dan gelen bir cüce elçiyle sorun yasamak istemediği besbelliydi. Odadaki herkes bu hadiseye kahkahalarla güldü ve olan bitenlerin gizemli kara elflerle bir alakası olmadığını anladıkları için hepsi de rahatlamış gibi görünüyordu.

Drizzt Do'Urden hariç hepsi. Drizzt, heykelcik tamir edilmeden, büyüsü geri gelmeden ve zavallı Guenhwyvar Astral Düzlem'deki yuvasına geri dönmeden rahat edemeyecekti.

BÖLÜM 10

ÜÇÜNCÜ EV

Her zaman için diğerlerinden daha ileri görüşlü olan Jarlaxle'ı o denli rahatsız eden şey bu ziyareti beklemiyor olması değil, K'yorl Odran'ın onun karargahına sızmış, muhafizlarını atlatmış ve özel odasının duvarından geçerek içeri dalmış olmasıydı. Kadının hayalelimsi görüntüsünün içeri girdiğini gördü ve dişi drow daha somut, daha tehditkar bir hal alırken Jarlaxle kendini toparlamak için mücadele verdi.

"Sizin birçok gün evvel gelmenizi bekliyordum," dedi Jarlaxle sakince.

"Bir matron anayı münasip bir şekilde selamlama yolu bu mu?" diye sordu K'yorl.

Jarlaxle neredeyse kahkahayı basacaktı, ama dişi drowun tavrını hesaba katılınca bunu yapmadı. 'Çok rahat,' diye karar verdi, 'cezalandırmaya, hatta öldürmeye çok hazır.' K'yorl, görünüşe bakılırsa Bregan D'aerthe'nin önemini arılamıyordu. Bu da, blöf ve entrikanın ustası olan Jarlaxle'ı oldukça dezavantajlı bir duruma sokuyordu.

Rahat sandalyesinden kalktı ve masasının arkasından öne çıktı. Geniş siperliği olan ve üzerinde abartılı bir tüy bulunan şapkasını başından çıkartıp yerleri süpürerek reverans yaptı. "Selam olsun size K'yorl Odran, Menzoberranzan’ın Üçüncü Evi Oblodra'nın Matron Ana'sı. Benim bu fakir yuvam böyle şereflere pek sık nail olmaz .,."

"Yeter," diye adeta tükürdü K'yorl ve JarlaxJe doğrulup şapkasını başına taktı. Parafı asker, gözünü dişiden hiç ayırmadan ve kırpmadan sandalyesine geri döndü, rahatça oturdu ve yankılanan bir gümleme sesiyle birlikte çizmelerini masasının üzerine koyda

Jarlaxle tam o sırada zihnine sıkıldığını, oldukça rahatsız edici bir şekilde düşüncelerinin okunduğunu hissetti. Koruyucu büyüsünün işe yaramaması karşısında saydırdığı birçok küfrü çabucak akJından uzaklaştırdı — normalde, tılsımlı göz bandının onu bu çeşit zihinsel saldırılardan koruması gerekirdi— ve bunun yerine zekasını kullandı. Bakışlarını K'yorl 'a odakladı, onu çıplak olarak hayal etti ve zihnini o kadar fazla cinsel

düşünceyle doldurdu ki, ciddi bir iş üzerinde olan matron ananın bütün sabrı taşıverdi.

"Böyle düşünceler yüzünden etlerini kemiklerinden ayırtabilirim," diye onu uyardı K'yorl.

"Böyle düşünceler mi?" dedi Jarlaxle, sanki ona alınmış gibi. "Herhalde zihnimi okumuyordunuz, Matron K'yorl! Sadece bir erkek olsam bile bu tür uygulamalar kesinlikle ters karşılanır. Uoth bundan hiç memnun olmaz."

"Lloth'ıın canı cehenneme," diye hırladı K'yorl ve Jarlaxle onun bunu bu kadar net ve açık bir şekilde söylemesi karşısında afallayıp kaldı. Oblodra Evi' nin drow evleri arasındaki en dindar aile olmadığı elbette ki herkesçe bilinirdi, ama Oblodralılar her zaman için en azından dİndarmış gibi yapmışlardı.

K'yorl hafifçe şakağına vurdu, yüz ifadesi sertti. "Eğer Lloth benim şükranıma layık olsaydı, o zaman gerçek gücü fark etmiş olurdu," diye açıkladı matron ana. "Bizi, bizden düşük seviyede olan kimselerden ayıran şey zihindir, düzeni kararlaştıracak şey de zihin olmalıdır."

Jarlaxle cevap vermedi. Bu kadar tehlikeli ve sağı solu belirsiz bir rakiple böyle bir tartışmaya girmeye hiç niyetli değildi.

K'yorl bu konuyu üstelemedi, aksine sanki geçiştirirmişçesine elini savurdu. Jarlaxle kadının sinirlerinin bozuk olduğunu görebiliyordu ve bu kadının sinir bozukluğu tehlikeyle aynı kapıya çıkıyordu.

"Artık durumlar Örümcek Kraliçe'nin ötesinde," dedi K'yorl. "Ben de Lloth'un ötesindeyim. Ve bugün başlıyor."

Jarlaxle yüz hatlarında bir şaşkınlık ifadesi belirmesini sağladı.

"Bunu bekliyordun," dedi K'yorl suçlayıcı bir şekilde.

Bu oldukça doğruydu —Jarlaxle, diğer evler bu denli savunmasızken Oblodrahlar'ın neden bu kadar beklediğini merak edip duruyordu hep— ama bunu kabul etmeyecekti.

"Bregan D'aerthe bu meselede hangi tarafta duruyor?" diye cevap talep etti K'yorl.

Jarlaxle'ın içinde, vereceği her türlü cevabın muğlak olacağı gibi bir his vardı, zira ona Bregan D'aerthe'nin tam olarak ne tarafta olduğunu muhtemelen K'yorl söyleyecekti. "Kazananların yanında," diye üstü kapalı ve kayıtsız bir cevap verdi.

K'yorl gülümseyerek onun zekasuu takdir etti. "Kazanan ben olacağım," diye onu temin etti. "Hemen bugün, çok hızlı bir şekilde bitecek ve pek az drow ölecek,"

Jarlaxle işte bundan şüpheliydi. Oblodra Bvi, drow olsun ya da olmasın asla kimsenin yaşamına saygı göstermemişti. Üçüncü Ev'in bünyesindeki drow sayısı düşüktü, çünkü vahşi aile üyeleri üreyip çoğaldıkları oranda bir-birilerini öldürüyorlardı. Oynadıkları bir oyunla, çok yüksek bahislerin ortaya koyulduğu bir kumarla meşhurlardı. Oyunun adı Khaless idi —ne ironiktir ki bu söz, drow dilinde güven anlamına geliyordu. Pençe Yangı adındaki iri uçurumun en derin noktasının üzerinde bir karanlık küresi oluşturulur ve sessizlik büyüsü yapılırdı. Müsabık kara elfler kürenin içine levi- tasyonla yükselir, göremedikleri ve duyamadıkları için bu oyun, katıksız bir cesaret müsabakası halini alırdı.

Kürenin dışına çıkıp güvenle iki ayak üzerine konan ilk kişi kaybetmiş olurdu. Yani oyunun püf noktası levitasyon büyüsünün en son anına kadar kürenin İçinde kalmaktı.

Oldukça sık bir şekilde, iki inatçı rakip de çok uzun süre bekleyip ölümlerine doğru çakılırlardı.

Şimdi acımasız ve inanılmaz derecede şeytani olan K'yorl, drow kayıplarının en aza indirgeneceği konusunda Jarlaxle'ı temin etmeye uğraşı-yordu. 'Kimin standartlarına göre?' diye merak etti paralı asker. Eğer cevap K'yorl'un standartlarına göre ise, o zaman gün sona ermeden önce muhtemelen şehrin yansı ölmüş olacaktı.

Jarlaxle, bu konuda yapabileceği pek az şey olduğunu fark etti. O ve Bregan D'aerthe de en az diğer drow evleri kadar büyüye bet bağlamış

durumdaydı ve büyü olmadan K'yorl'u kendi özel odasının —hatta düşüncelerinin bile!— dışında tutmayı başaramıyordu.

"Bugün," dedi K'yorl yeniden, sertçe. "Ve iş bittiğinde seni çağıracağım, sen de geleceksin."

Jarlaxle başıyla onaylamadı, hiçbir cevap vermedi. Cevap vermesi de gerekmiyordu zaten. Zihinsel saidınyı yeniden hissedebiliyor ve K'yorl'un kendisini anladığını biliyordu. Kadından nefret ediyordu, yapmak üzere olduğu şeyden de nefret ediyordu. Ama Jarlaxle her zaman faydacıydı ve eğer hadiseler K'yorl'un önceden belirttiği gibi gelişirse, onun çağrısına gerçekten ete kulak verecekti.

Kadın yeniden gülümsedi ve soluklaştı. Sonra tıpkı bir hayalet gibi, Jarlaxie'in taş duvarının içinden rahatça geçip gitti.

Jarlaxle sandalyesinde arkasına yaslandı ve parmaklarım rahatsızlıkla birbirine vurdu. Kendisini hiç bu kadar savunmasız hissetmemiş, ya da bu denli rahatsız edici bir durumun tam ortasında bulmamıştı. Elbette ki Matron Baenre'ye haber uçurabilirdi, ama bundan ne kazancı olacaktı? O kadar büyük ve kibirli oian Baenre Evi bile, K'yorl'un büyüsü işe yararken ve kendi büyüleri işe yaramazken ona karşı koyamazdı. Muhtemelen çok' yakında Mairon Baenre ölecekti ve ailesi de onunla beraber gömülecekti. Peki ondan sonra paralı asker nereye saklanacaktı?

Tabu ki hiçbir yere saklanmayacaktı. K'yorl'un çağrısına kulak verip onun yanına gidecekti.

Jarlaxle, K'yorl'un kendisini neden ziyaret ettiğini ve bütün avantajlan elinde tutuyormuş gibi görünen K'yorl için Jarlaxle'ı kendi tarafına çekmenin neden bu kadar önemli olduğunu anlıyordu. Menzoberranzan'da dış dünya ile bağlantısı olan drowlar sadece o ve onun çetesiydi ve birinci matron ana olma mevkiine göz diken birisi için bu son derece Önemli bir faktördü —kaldı ki bin yıla yakın bu" süredir o mevkiye Matron Baenre'den başkasının göz diktiği de yoktu zaten.

Jarlaxle'ın parmaklan birbirine vurmaya devam etti. 'Belki de bir değişikliğin zamanı gelmiştir,' diye düşündü. Bu umut dolu düşünceyi

derhal aklından uzaklaştırdı, zira haklı bile olsa bu değişildik daha iyi olacakmış gibi görünmüyordu. Fakat görünüşe bakılırsa K'yorl, büyülerin külli bir şekilde bozulma durumunun geçici bir şey olduğuna inanıyordu, yoksa Bregan D'aerthe'yi kendi tarafına çekmeye o kadar da ilgili olmazdı.

Jarlaxie, kadının tahmininde doğru olduğunu ummak, hatta bunun için dua etmek zorundaydı, özellikle de eğer K'yorl'un taht darbesi başanh olursa (ki paralı askerin bu harekatın başanh olmayacağına inanmak için hiçbir geçerli sebebi yoktu). Diğer herkesten daha fazla nefret ettiği bu drow olan İlk Matron Ana K'yorl, her istediğinde onun düşüncelerine sızmayı başarırsa, uzun süre hayatta kalamayacağını fark etti.

Bir drow olamayacak kadar güzeldi. Dişi ya da erkek, kendisine her kim bakarsa baksın bir drowun en kusursuz örneği olarak görünüyordu. Baenre Evi muhafızlannın ölümcül mızraklarını ve arbalet yaylarını durduran, Berg'inyon Baenre'nin ona bir kez baktıktan sonra ev sahasına girmesine izin vermesini sağlayan şey de yalnızca güzelliğiydi.

Büyülü çit ise yaramıyordu ve Baenre ev sahasının etrafında başka bir cümle kapısı da mevcut değildi. Normalde çitin örümcek ağı, bir emirle birlikte dışarı doğru bükülerek geniş bir boşluk oluştururdu, ama şimdi Berg'inyon, drowdan onun üzerinden aşmasını rica etmek zorunda kaldı.

Dişi drow tek bir kelime dahi etmeden çite yaklaştı. Ve örümcek ağı içinde kalan son büyüyle bu varlığın önünde, yani kendisini yaratan tanrıçanın avatan önünde dışarı doğru açıldı.

Berg'inyon ona kdavuzluk etti, ama bu dişi dramın hiçbir kılavuza ihtiyaç duymadığını da şüphesiz bitiyordu. Drowun dua salonuna doğru gittiğini biliyordu —elbette ki dua salonuna doğru gidecekti!— bu sebeple askerlerinden birkaçına matron anayı bulmaları talimatını verdi.

Sos'Umptu onları dua salonunun, yani onun sorumluluğunda olan mekanın kapısında karşıladı. Bir anlığına itiraz etti, ama sadece bir anlığına.

Berg'inyon dindar kız kardeşinin bu denli afalladığını, güçsüzlükten dolayı ağzının bu kadar gevşediğini daha önce hiç görmemişti. İkisinden uzaklaşıp dizleri üzerine çöktü.

Güzel drow ona tek kelime dahi etmeden yanından geçip gitti, sonra keskin bir dönüş yaptı —o anda Sos'Umptu boğulur gibi oldu— ve onu takip etmeye devam eden Berg'inyon'a dik dik baktı.

"Sen sadece bir erkeksin," diye fısıldayarak açıkladı Sos'umptu. "Bu kutsal mekandan defol git."

Berg'inyon cevap veremeyecek kadar şok geçirmişti, hatla o anda ne hissettiğini dahi anlayabilecek durumda değildi. Arkasını dönmedi, sadece ahmakça reveranslar yapıp dua salonunun kapısından dışarı, avluya geri çıktı.

Hem Bladen'Kerst hem de Quenthel dışarıdaydı, ama fısıltılarla yayılan söylentilerle birlikte oraya doluşmuş olan kalabalık grup, iki kız kardeş tarafindan çabucak dağıtıldı.

"Görev yerine geri dön," diye Berg'inyon'a hırladı Bladen'Kerst "Hiçbir şey olmadı!" Bu bir ifadeden çok bir emirdi.

"Hiçbir şey olmadı," diye tekrarladı Berg'inyon ve bu günün emri oldu. 'Akıllıca bir emir,' diye derhal anlayıverdi Berg'inyon. Bu Lloth'un ta kendisi, ya da çok yakın bir hizmetkarıydı. Berg'inyon bundan emindi.

O bunu biliyordu ve askerler bu haberleri fısıldaşacaklardı, ama düşmandan öğrenmemeliydi!

Berg'inyon ev avlusu boyunca aceleyle koşturdu, "hiçbir şey olmadı" haberini, daha doğrusu emrini etrafa yaydı. Dua salonuna yukarıdan bakmasını sağlayan bir izleme yeri buldu ve hırslı ablalarının içeri girmeye cüret edemediğini, sadece ana giriş kapısının önünde tedirgince volta altığını , görünce şaşırdı.

Sos'Umptu da dışarı geldi ve onlara katıldı. Matron Baenre ev avlusu boyunca apar topar ilerlerken açıktan açığa tek bir kelime dahi konuşulmadı —hatta Berg'inyon sessiz el lisanında bir hareket dahi görmedi. Matron ana kızlarını geçip aceleyle dua salonuna daldı ve kapının dışında atılan voltalar yeniden başladı.

Matron Baenre için bu hadise, hem dualarının kabul olması hem de kabuslarının gerçek olması manası taşıyordu. Merkezi kürsünün üzerinde, karşısında duran kişinin kim ve ne olduğunu derhal anlayıverdi. Anladı ve inandı.

"Eğer suçlu kişi bensem kendimi size sunarım…" diye başladı, konuşurken dizleri üzerine çökerek.

"Wael?' diye ona çıkıştı avatar, drow lisanındaki ahmak kelimesini kullanarak. Baenre utanç içinde elleriyle yüzünü kapadı.

"Ussfankargh wael diye devam etti güzel drow, Matron Baenre'ye kibirli ahmak diyerek. Baenre bu söz saldınsı karşısında titredi. Bir anlığına en feci korkularından bile daha beterinin gerçek olduğunu ve tanrıçasının sadece onu utanç içinde öldürmek için geldiğini düşündü. Zihninde, işkence görmüş cesedinin Menzoberranzan caddelerinde sürüklenişini canlandırdı, kendisini yıkılmış bir drow liderinin en büyük timsali olarak düşündü.

Fakat Matron Baenre aniden fark etti ki, bir drowdan daha büyük bir varlık olan bu yaratığın kendisini azarlamasına da tam olarak bunun gibi düşünceler sebep olmuştu. Kafksını kaldırıp bakmaya cüret etti. "Kendini bu kadar önemli sanma," dedi avatar sakince. Matron Baenre bunun kendisiyle bir alakası olmadığını anlayarak rahat bir nefes aldı. Bütün olanlar, büyünün bozulması ve duaların cevapsız kalması onun, ölümlü alemlerin çok ötesindeydi.

"K'yorl hata yaptı," diye devam etti avatar, bu felaket niteliğindeki hadiseler onun ötesinde olsa bile neden olacağı sonuçların kesinlikle öyle olmadığım Baenre'ye hatırlatarak.

"Sizin takdisiniz olmadan kazanabileceğine inanma cüretini gösterdi," diye mantık yürüttü Matron Baenre ve bu camie karşısında avatar onunla alay edince tam anlamıyla şaşkınlığa uğradı. "Seni tek bir düşüncesiyle yok edebilir." Matron Baenre ürperdi ve bir kez daha kafasını önüne eğdi. "Ama tedbir alma konusunda hata yaptı," diye devam etti avatar. "Saldırısını geciktirdi ve şimdi gerçekten de avantajın kendi ellerinde olduğuna karar verdiğinde ise, kişisel bir kan davasının onun en önemli saldırısını daha da geciktirmesine neden oldu."

"O zaman güç geri döndü!" diye nefesi kesildi Baenre'nin. "Geri döndünüz."

"Wael!" diye haykırdı tepesi atan avatar. "Geri dönmeyeceğimi mi sanıyordun yani?" Matron Baenre yere kapaklandı ve tüm kalbiyle ona secde etti.

"Sıkıntılar Zamanı bitecek," dedi avatar birkaç saniye sonra, bir kez daha sakinleserek. "Ve her şey yoluna girdiği zaman sen ne yapman gerekliğini bileceksin."

Baenre kafasını kaldırdı ve sadece avatarın kıstığı gözleriyle attığı dik bakışı görene kadar yukarıda tutabildi. "O kadar beceriksiz olduğumu mu sanıyorsun?" diye sordu güzel drow.

Baenre'nin yüzünde tamamıyla içten bir dehşet ifadesi beiirdi ve ınarron ana uyuşuk bir şekilde başını sağa sola sallayarak inancını kaybetmiş olduğunu inkâr etti.

Tekrar yere kapandı ve secde etti ve sadece kafasının yanına, zemine sert bir şey düştüğünde dua etmeyi kesti. Kafasını kaldırıp bakmaya cesaret ettiğinde yanında sarı bir taş, bir sülfür parçası durduğunu gördü.

"K'yorl'dan kısa bir süreliğine korunmahsm," diye açıkladı avatar. "Git toplantı odasındaki matron analara ve en yaşlı kızınla oğluna katıl. Alevleri canlandır ve bu isten yakayı sıyıracak olanların senin yanında yer almalarına izin ver. Hep birlikte K'yorl'a gerçek güç neymiş öğreteceğiz!"

Lloth'un gözünden düşmemiş olduğunu, tanrıçasının bu kritik anda ona önemli bir görev vermiş olduğunu fark ettiğinde Baenre'nin yüzünde bir gülümseme belirdi. Lloth'un hâlâ yeterince güçlü olmadığını neredeyse itiraf etmiş olması önemli değildi. Örümcek Kraliçe geri dönecekti ve onun gaddar nazarında Baenre bir kez daha parlayacaktı.

Matron Baenre yerden kalkacak cesareti kendisinde bulduğunda, güze! drow dua salonunu çoktan terk etmişti. Ev sahasını hiç rahatsız edilmeden aştı, geldiği zaman yapmış olduğu gibi çitin içinden geçti ve şehrin gölgeleri arasında kayboldu.

Menzoberranzan'ın Dördüncü Evi Faen Tlabbar'ın Malron Anası Ghenni'tirorh Tlabbar, Oblodra Evİ'ıiin garip zihinsel güçlerinin diğer büyülere olan o hadiseden hiç etkilenmediği hakkındaki feci söylentileri işitir işitmez korkunç bir tehlike içinde olduğunu anlamıştı. K'yorl Odran, uzun boylu ve zarif Ghenni'tiroth'tan diğer herkesten daha fazla nefret ediyordu, zira Ghenni'tiroth Menzoberranzan'ın üçüncü evinin Oblodra değil de Faen Tlabbar olması gerektiği kanısmı hiç gizlemeden dile getiriyordu.

Yaklaşık sekiz yüz drow askerine sahip olan Faen Tlabbar'ın sayısı, Oblodra Evi'nİn neredeyse iki katıydı ve sadece K'yorl ile tebaasının pek anlaşılmayan güçleri Faen Tlabbar'ı engelliyordu.

Şimdi bütün konvansiyonel büyüler en iyi ihtimalle belirsiz bir hal almışken o güçler nasıl da daha heybetli görünüyordu!

Bütün bu süre zarfinca Ghenni'tiroth, ev sahasındaki merkezi dikit zirvesine yakın bir yerde bulunan ve epey küçük sayılan dua salonunda kaldı. Sunağın üzerinde tek bir mum yanıyor, yüzey standartlarına göre çok az ışık yayıyor ama karanlığa alışkın olan kara elfler için neredeyse fener görevi görüyordu. İkinci ışık kaynağı ise odanın batıya bakan penceresinden geliyordu, zira şehrin neredeyse öbür ucunda olsa bile Narbondel'in yoğun parıltısı görülebiliyordu.

Ghenni'tiroth saat sütun için pek endişelenmiyordu, tabii yaşadıklan sorunları belirten bir işaret olması dışında. Lloth rahibelerinin en fanatikleri arasındaydı, Örümcek Kraliçe'ye sorgusuz sualsiz hizmet ederek altı asırdan uzun bir süre hayatta kalmayı başarmış bir dişi drowdu. Ama şimdi başı beladaydı ve Lloth, onun anlayamadığı bir sebepten dolayı çağrışma kulak vermiyordu.

İnancına sıla sıkıya tutunması gerektiğini kendisine sürekli olarak hatırlatarak platin bir labağın üzerine eğildi, bu meşhur Flaen Tlabbar İkram Tabağı idi. En son kurbanın, yani hiç de önemsiz sayılmayan bir erkek drowun kalbi tabağın üzerinde duruyordu. Ghenni'tiroth'un çaresiz dualarına yanıt vermeyen tanrıçaya sunulan bir kurbandı bu.

Kalp kanlı tabağın üzerinde havaya kalkıp birkaç santim yükseldikten sonra asılı kalınca, Ghenni'tiroth aniden dogruluverdi.

"Kurbanın yeterli olmadı," diye bir ses geldi arkasından. Sıkıntılar Zamanı'nm başlangıcından bu yana duyacağı için ödü patladığı sesti bu. Dönüp K'yorl Odran ile yüzleşmedi. "Ev sahasında savaş var," diye belirtti Ghenni'liroth. K'yorl bu düşünceyle alay etti. Elini şöyle bir savurarak kurban edilen organın odanın öbür tarafına uçmasını sağladı.

Ghenni'tirolh, gözleri hiddetten fal taşı gibi açılmış bir şekilde hızla döndü. Drow lisanında kafir manasına gelen kelimeyi haykırmaya başladı, ama başka bir kalp K'yorPun yanından ona doğnı uçarak geldiğinde bu ses boğazına düğümlenip kaldı.

"Kurbanın yeterli olmadı," dedi K'yor sakince. "Bir de bu kalbi dene, Fini'they'in kalbini."

Ghenni'tirolh, öldüğü besbelli olan rahibenin isminin anılmasıyla geri tökezledi, o rahibe ev hiyerarşisinde kendisinden hemen sonra geliyordu, ühennı'tiroth, Fini'they'in düşük seviyeli ve önemsiz ailesi rakip bir ev tarafından yok edildiğinde onu kendi kızı olarak evine almıştı. Fini'they'in evi gerçekten de önemsizdi —hatta Ghenni'tiroth ismini bile tam olarak hanr-layamıyordu— ama Fini'they öyle değildi. O çok güçlü bir rahibeydi, üvey annesine kesin bir şekilde sadıktı ve hatta onu seviyordu.

Ghenni'tiroth, kızının kalbi yanından geçip mide bulandırıcı, ıslak bir sesle platin tabağın üzerine düşünce dehşete uğramış bir lıalde biraz daha geriledi.

"Lloth'a dua et," diye emretti K'yorl.

Ghenm'tiroth zaten bunu yapıyordu. 'Belki de K'yorl hata yapmıştır,' diye düşündü. 'Belki de Fini'they'in ölümü çok faydalı olur, Örümcek Kraliçe'nin takdisini Faen Tlabbar Evi'ne geri getirmek için uygun bir kurban olur.'

Uzun ve hadisesiz bir süre ardından Ghenni'tiroth, K'yorl kahkahasının farkına vardı.

"Belki de daha büyük bir kurban vermemiz gerekiyordur," dedi Oblodra Evinin acımasız matron anası şeytanca.

Faen Tlabbar Evi'nde Fini'they'den daha büyük tek isini olan Ghenni'tiroth'un, K'yorl'un kimden bahsettiğini anlaması pek zor olmadı.

Ghenni'tiroth gizlice, parmaklarını çok hafifçe oynatarak örümcek suretleriyle süslü cübbesinin altında gizli olan kınından ölümcül ve zehirli hançerini çekti. Bu ismini su trollerinden alan bu hançerin adı "Scrag-dişi" idi ve gençliğinde Ghenni'tiroth'u bunun gibi bir çok durumdan kurtarmıştı.

Elbette ki o hadiselerde büyü dengeli, güvenilir bir haldeydi ve düşmanları K'yorl kadar zorlu değildi. Ghenni'tiroth bakışlarını Oblodrah'ya kenetleyerek K'yorl'u oyalayıp hafifçe eiini kaldırırken, K'yorl onun düşüncelerini okudu ve saldırıdan haberdar oldu.

Ghenni'tiroth bir emir sözü söyledi ve hançerin büyüsü ise yaradı. Hançer, cübbesinin altından dışan nrlayıp dosdoğru rakibinin kalbine yöneldi.

'Büyü işe yaradı!' diye sessizce neşeye boğuldu Ghenni'tiroth. Ama hançer, K'yorl Odran'ın hayaletimsi suretinin içinden geçip odanın öbür duvarını süsleyen bir duvar halısına saplanınca Ghenni'tiroth'un neşesi çabucak soluverdi.

"Zehrin, halının desenini bozmamasını o kadar çok isterim ki," diye belirtti K'yorl. Suretinin çok uzağında, solda duruyordu.

Ghenni'tiroth kıpırdandı ve kendisiyle alay eden kadına doğru dönüp buz gibi ve sert bir bakış ata.

"Benden iyi dövüşemezsin, benden iyi düşünemezsin," dedi K'yorl dümdüz bir şekilde. "Düşüncelerini benden gizleyemiyorsun biie. Savaş daha başlamadan bitti."

Ghenni'tiroth itiraz içinde haykırmak istiyordu, ama kalbi önündeki tabakta duran Fini'they kadar sessiz bir halde buldu kendisini.

"Daha kaç kişi ölmeli?" diye sordu K'yorl, Ghenni'tiroth'u hazırlıksız yakalayarak. Faen Tlabbar'ın matronu şüpheli, ama kesinlikle meraklı bir ifadeyle rakibine baktı.

"Evim küçük," diye belirtti K'yorl. Ve eğer Oblodra Evi'nin hemen altında, Pençe Yanğı'nda bulunan binlerce kobold köle hesaba katılmayacak olursa bu oldukça doğruydu. "Ve o sefil Baenre ile kabarık ailesinden kurtulmak istiyorsam müttefiklere ihtiyacım olacak."

Ghenni'tiroth dilinin ağzından dışan çıkıp ince dudaklarının üzerinde gezindiğinin farkında bile değildi. Bir umut parıltısı vardı.

"Beni yenemezsin," dedi K'yorl kendisine son derece güvenerek. "Belki de teslim olmanı kabui edebilirini."

Bu söz, dördüncü evin gururlu liderinin pek hoşuna gitmemişti. "Bir ittifak öyleyse, eğer takmak istediğin isim buysa," diye açıklık getirdi K'yorl, kendisine atılan bakışı fark ederek. "Örümcek Kraliçe'yle durumumun mükemmel olmadığı bir sır falan değil."

Ghenni'tiroth ağırlığını geriye doğru verdi ve bunun ne manaya gelebileceğini düşünüp tarttı. Eğer Lloth'un takdisine sahip olmayan K'yorl'a, Baenre'yi mağlup etme işinde yardım ederse, her şey yoluna girdiğinde, tabii girerse onun evinin başına neler gelebilirdi?

"Bütün bunlar Baenre'nin hatası," diye belirtti K'yorl, Ghenni'tiroth'un her düşüncesini okuyarak. "Örümcek Kraliçe'nin bizi terk etmesine Baenre sebep oldu," diye alay etti K'yorl. 'Tek bir esiri bile elinde tutamadı, münasip bir kutsal tören bile yapamadı."

Bu sözler, Matron Baenre'yi K'yol Odran'a birçok açıdan tercih eden Ghenni'tiroth'un kulağına doğru, acı verecek şekilde doğru geliyordu. Bunu inkar etmek istedi, ama K'yorl bu kadar bariz bir avantaj sahibiyken bunu yapması demek, onun ve evinin ölümü demek olurda

"Belki de teslim olmanı kabul—"

K'yorl acımasızca kıkırdadı ve sözünü yanda kesti. "Belki de bir ittifak ikimizin de işine yarayabilir," dedi bunun yerine.

Ghenni'tiroth ne yapacağını bilemeyerek dilini bir kez daha dudaklarının üzerinde gezdirdi. Fakat İkna olması için Fini'they'in kalbine şöyle bir bakması yeterli oldu. "Belki de yarayabilir," dedi.

K'yorl başıyla onayladı ve o kurnaz, kötü şöhretli sıntışım takındı. Bu sıntışın, K'yorl'un yalan söylediğini belirttiğini bütün Menzoberranzan bilirdi.Ghenni'tiroth bu sırıtışa karşılık verdi —kiminle karşı karşıya olduğunu, K'yorl 'un ona sunduğu alaycı yeminin cazibesinden zorla sıyrılıp ıirowların en acımasızı olan bu kadının kötü şöhretini hatırlayana kadar tabii.

"Belki de yaramaz," dedi K'yorl sakince ve Ghenni'tiroth görülmeyen bir güçle, K'yorl'un görünmez nitelikte ama fiziksel olan güçlü iradesiyle aniden geriye doğru uçtu.

Faen Tlabbar matronu şiddetle silkelenip sarsıldı ve kaburga kemiklerinden birisinin çatırdadığını işitti. K'yorl'a karşı Lloth'a son bir kez, çaresizce dua etmeye çalıştı, ama görünmeyen bir el gırtlağını sıkıca kavrayıp nefesini kestiğinde sözleri boğazına düğümlendi.

Ghenni'tiroth tekrar ve tekrar şiddetle sarsıldı, göğsünün içindeki baskıdan dolayı göğüs kafesinden daha fazla çatırtı sesi geldi. Geriye doğru tökezledi, eğer K'yorl'un iradesi zarif vücudunu ayakta tutmasa yere yığıhrdı.

"Fini'they'in senin o güçsüz Örümcek Kralice'ni geri getirmek için yeterli olamayışına üzüldüm," diye afay etti K'yorl, küstah bir kafirlik sergileyerek.

Ghenni'tiroth'un gözleri sanki yuvalarından dışarı fırlayacakmış gibi açıldı. Sırtı garip bir açıyla, ıstırap verecek şekilde eğildi ve boğazından lıkırö sesleri çıkmaya devam elli. Görünmeyen eli kavrama çabasıyla kendi boğazını tırmıkladı, ama sadece kendi parlak kanından oluşan çizgiler meydana gelirmeyi başardı.

Derken son bir çatırtı, şiddetli bir kırılma sesi geldi ve Ghenni'tiroth direnç göstermeyi kesti. Boğazmdaki baskı gitmişti, artık her ne işine yaradıysa. K'yorl'ım görülmeyen eli Ghenni'tiroth'un saçını kavradı ve sol göğsünün yajnnda duran alışılmadık şişkinliğe bakması için kafasını zorla Öne eğdi.

Cübbesi aralandığında ve derisi patladığında Ghenni'tiroth'un gözleri dehşetle genişledi. Yaradan vahşet dolu bir şekilde kan ve iç organları fişkırdı, ve Ghenni'tiroth gevşeyerek platin tabağın hemen Yarıma yığıldı kaldı.

Kurban tabağının üzerinde duran kendi kalbinin son atışını gördü.

"Belki de Lloth bu duayı duyacaktır," diye belirtti K'yorl, ama artık Ghenni'tiroth bu sözleri arılamıyordu.

K'yorl cesedin yanına gitti ve hem Ghenni'tiroth'un hem de evdeki bütün dişilerin yanlarında taşıdığı iksir şişelerinden birisini aldı. Erkek drowlann büyük bir arzuyla hizmet etmesini sağlayan bu karışım çok ' kuvvetliydi — daha doğrusu, büyü güçleri geri döndüğünde öyle olacaktı. En güçlü iksir muhtemelen bu şişedeydi ve K'yorl onu belirli bir paralı asker h- deri üzerinde kullanmak için bir kenara koydu.

K'yorl duvara doğru gitti ve Scrag-dişine el koydu.

Kazananın hakkıydı,..

K'yorl, ölü malron anaya son bir kez baktıktan sonra, zihin güçierini i kullanarak somut suretinden sıyrılıp duvarlar içinden geçebilen bir hayalet halini aldı ve sıkıca korunan ev sahasındaki muhafızları aştı. Gülümsemesi ' çok büyüktü, kendisine güveni de öyle. Ama Lloth'un avatannın Baenre'ye ; söylemiş olduğu gibi, Odran hakikaten hata yapmıştı. Kişisel intikam peşinde koşmuş ve ilk olarak daha aşağı seviyeli bir düşmana darbe indirmişti.

K'yorl, en nefret ettiği kişinin ölümünden şeytani bir haz duyarak Faen Tlabbar Evinin binaları içinden geçerken, Matron Baenre ile Mez'Barris Armgo, yanlarında Triel, Gromph ve Menzoberranzan'ın beşten sekize

kadar olan evlerin matronlarıyla birlikte Ou'ellarz'orl'un (yani Baenre Evi dahil olmak üzere önemli evlerin bazılarım içinde bulunduran yüksek platonun) arka kısmındaki gizli bir odada toplanmışlardı. Sekizi de küçük odada bulunan tek masanın üzerindeki örümcek şeklindeki mangalın etrafında, her biri bir bacağa gelecek şekilde otunıyordu. Hepsi çabuk alev alır nitelikte olan en değerli eşyalarım getirmişlerdi ve Matron Baenre, vermiş olduğu sülfür parçasını elinde tutuyordu.Hiçbiri dile getirmiyor, ama hepsi biliyordu ki bu onların tek şansı olabilirdi.

KOZ

Normalde böyle bir çekişmenin lam ortasında yer almak, kavga eden iki tarafin da ilgi odağı olmak Jarlaxle'ı memnun ederdi. Fakat bu sefer Jariaxle bu durumdan rahatsızdı. Hiçbir şekilde, dost olarak ve özellikle de düşman olarak K'yorl Odran ile uğraşmaktan hoşlanmıyordu ve Baenre Evi'nin bu denli çaresiz bir şekilde herhangi bir çatışmaya girmesinden rahatsızlık duyuyordu. Jarlaxle'in, Malron Baenre'den çok çıkarı vardı, Tedbirli paralı asker lideri genellikle hiçbir şeye güvenmezdi. Ama Baenre Evi'nin en azından kendi hayatının sonuna kadar Menzoberranzan'ı yönetmesini umuyordu, tıpkı hayatının başlangıcından ve ondan bin sene evvelsinden beri yönettiği gibi.

Jarlaxle'ın şehrin ilk evine özel bazı hisler beslediğinden değildi hani. Sadece Baenre'nin ona bir güven kaynağı olması, Menzobeıranzan'ın sürekli olarak değişen güç çekişmeleri arasında ona bir derece istikrar sağlamasıydı.

Bunun hep böyle süreceğini düşünmüştü, ama K'yorl ile konuştuktan sonra —ah o kadından nasıl da nefret ediyordu! — Jarlaxle bu konudan pek emin değildi.

K'yorl onu kendi yanına çekmek istiyor, büyük bir ihtimalle Bregan D'aerthe'nin ona Menzoberranzan dışındaki dünya ile bir bağlantı aracı oiarak hizmet etmesini arzuluyordu. Bunu yapabilirlerdi, hem de iyi yaparlardı. Ama her zaman kendisine özel bir yapılacak işler listesi bulunan Jarlaxle, K'yorl'un takdirini uzun süre koruyabileceğinden şüpheliydi. Er ya da geç, bir şekilde onun zihnindeki gerçekleri okuyacak ve onu ortadan kaldırıp yerine başkasını getirecekti.

Drowların usulü buydu.

İblis heyula gibi, devasa, iki ayaklı, köpeğe benzeyen bir yaratıktı. Dört tane kaslı kolu vardı ve ikisinin ucunda güçlü kıskaçlar bulunuyordu.

Jarlaxle'ın, Oblodra Evi'nin yüz metre aşağısında ve arkasında kalan, Pençe Yarığı'na doğru bakan sarp yamaçtaki gizli mağarasına nasıl girdiğini ise muhafızlardan hiçbirisi bilmiyordu.

"Tanar'ri!" Cehennem'deki en büyük yaratıkların adı olan ve Diyarlar'daki bütün lisanlarda bilinen bu uyan sözü, bütün karargah boyunca sessiz el işaretleriyle etrafa yayıldı ve bu söz karşısında alınan tepkilerin hepsi de dehşet doluydu.

Beş metrelik boyuyla kule gibi yükselen canavarla ilk karşılaşan iki drow muhafızına yazık oldu. Bregan D'aerthe'ye sadık olan ve diğerlerinin onların arkasında duracağına inandıkları için cesaret duyan iki muhafız, dev yaratığa durmasını emrettiler. Yaratık durmayınca muhafızlar saldırdılar.

Eğer silahlarında daha önce mevcut olan tılsımlar bulunsaydı, bu yaratığın canını biraz yakabilirlerdi. Ama büyü, Madde Düzlem'e dengeli ve güvenilir bir şekilde geri dönmemişti. Bu sebeple Tanar'ri de hatırı sayılır büyü repertuarından yoksundu, ama iki bin kiloluk bir kas ve fiziksel saldırı yığını olan bu iblisin büyü desteğine pek de ihtiyacı yoktu.

İki drow çabucak paramparça oldu ve tanar'ri, Errtu'nun kendisine emrettiği üzere Jarlaxle'ı arayarak yoluna devam etti.

Paralı asker liderini, ilk köseyi döndükten sonra yanında en iyi yirmi askeriyle birlikte buldu. Birkaç drow savunma amacıyla ileri atıldı, ama bu yaratığın gücünü daha iyi anlayan Jarlaxle, drow hayatlarını öyle kolayca çarçur etmek istemediği için onlan durdurdu.

"Glabrezu," dedi bütün saygısıyla, yaratığı tanıyarak. Glabrezunun köpek ağzı bir hırlamayla kıvrıldı ve Jarlaxle'ı inceleyerek onun doğru kara elf olduğundan emin olurken gözleri kısıldı.

"Baenre çok diemrey nochtem," dedi tanar'ri bir hinin halinde. Devasa yaraük herhangi bir cevap beklemeden hantal bir şekilde paylak paytak yürüyerek ve kafası koridorun yüksek tavanına çaıpmasrn diye eğilerek uzaklaştı. Yine birkaç cesur, ahmak drow onu takip etmeye niyetliymiş gibi ileri alıldı ve yine Jarlaxle, hartalardır gülümsernediğı kadar neşeli bir şekilde gülümseyerek onlan durdurdu. Tanar'ri aşağı düzlemlerin lisanında, Jarlaxle'ın mükemmel bir şekilde anladığı bir lisanda konuşmuştu ve Jarlaxle'ın duymak için yanıp tutuştuğu sözleri söylemişti.

Yanında duran tedirgin drowlann yüzlerindeki som işaretleri net bir şekilde görülüyordu. O lisanı anlamıyor ve tanar'ri'nin ne dediğini öğrenmek istiyorlardı.

"Baenre çok diemrey nochtem," diye açıkladı Jariaxle onlara. "Baenre Evi üstün gelecek."

Umutla dolu çarpık gülümsemesi ve hevesle yumruğunu sıkışı, asker-leıine böyle bir kehanetin güzel bir şey olduğunu gösterdi.

Beşinci evin Matron Anası Zeerith Q'Xorlarrin, toplantının şu anki hali vaziyetinin önemini anlıyordu. Her şeyden önce, örümcek seklindeki mangalın etrafındaki iki boş yeri Triel iie Gromph işgal ediyordu. O yerlerden birisi hakkıyla K'yorl'a aitti ve onlar Örümcek Kraüçe'nin avatannın onlara emrettiği üzere K'yorl'u alaşağı etmek için toplandıklarına göre, o buraya davet edilmemişti.

Gromph tarafından işgal edilen diğer boş yer ise normalde, Zeerith'in en yakın drow dostu olan Matron Ana Ghenni'tiroth Tlabbar'a aitti. Kimse yüksek sesle dile getirmiyordu, ama Zeerith, Matron Ananın gelemeyişinin ve onun yerinde Baenre'nin oğlunun bulunmasının önemini anlıyordu.

K'yorl, Ghenni'tiroth'tan nefret ediyordu —bu bir sır değildi. Ghenni'tiroth, Oblodrd Evi'nin saldırısını geciktirmek için bir kurban olarak tek başına bırakılmıştı, etrafındaki sözde müttefikler ve hepsinin hizmet ettiği tanrıça, Zeerith'in en yakın dostunun yok olmasına izin vermişti.

Fakat bu düşünce matron anayı yalnızca kısa bir süre rahatsız etti, ta ki dairede bulunan üçüncü en yüksek mevkili drowun kendisi olduğunu fark

edinceye kadar. Eğer yaptıkları cağn başanıı olur da K'yorl ile Oblodra Evi geri püskürtülürse, o zaman hükümdar evler hiyerarşisi de kesinlikle değişecekti. Oblodra yok olup üçüncü sırayı boş bırakacaktı ve Faen Tlabbar da aniden matron anasız kaldığına göre, Xorlarrin Evi'nin Tlabbar'ı aşıp o mevkiye sıçraması gayet olasıydı.

Ghenni'tiroth kurban edilmişti. Zeerith Q'Xorlarrin'in yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi.

Drowların usulü böyleydi.

Gromph'un kıymetli örümcek maskesi mangalı boyladı. Bu büyülü bir maskeydi ve koca Menzoberranzan'da birisinin Baenre Evi ağ çitini ; aşmasını sağlayan tek nesneydi. Alevler kavuniçi ve şiddetli yeşil tonlarıyla havaya yükseldi.

Mez'Barris, Baenre'ye doğru başını sallayıp işaret verdi ve buruşuk yaşlı matron ana, avatann kendisine vermiş olduğu sülfür parçasını mangala fırlattı.

Yüz tane hırslı cüce devasa bir körüğü pompalasaydı dahi bundan şiddetli bir ateş elde edemezlerdi. Alevler çok renkli bir sütun halinde dosdoğru yukan yükseldi ve kendisini izleyen sekiz kişiyi o uğursuz ihtişamıyla büyüledi.

"Nedir bu?" diye bir ses geldi odanın ön tarafından, dairedeki kapının yanından. "Oblodra Evi'ne haber vermeden konsey toplantısı yapmaya nasıl cüret edersiniz?"

Masanın başında oturan ve bu sebeple sırtı tamamıyla K'yorl'a dönük duran Matron Baenre, Örümcek şeklindeki mangalın etrafinda toplanmış olan diğer drowlan yatıştırmak için bir elini kaldırdı. En çok nefret ettiği drowla yüzleşmek için yavaşça döndü ve ikisinin nefret dolu bakışları derhal birbirine kenedendi.

"Cellat, kurbanını idam kütüğüne davet etmez," dedi Baenre serinkanlılıkla. "Onu ya kendisi götürür, ya da yemle oraya çeker."

Baenre'nin dobra sözleri, toplanmış olan drowlann bir çoğunu tedirgin etti. Eğer K'yorl i!e daha nazik bir şekilde konuşulsaydı, bazıları kaçıp hayatlarını kurtarmayı başarabilirdi.

Fakat Matron Baenre onlardan daha iyi biliyordu. Onların tek umudu, onun tek umudu Örümcek Kraliçe'ye güvenmek ve avatarın onları yanlış yönlendirmediğine tüm kalpleriyle inanmaktı.

K'yorl'un ilk zihinsel enerji saldırısı Baenre'nin üzerinde patladığında da biraz şüphelenmeye başladı. Birkaç saniyeliğine yerini korumayı başardı, ki bu hatırı sayılır bir irade gösterisiydi. Ama sonra K'yorl ona üstün geldi ve onu masaya doğru geri ittirdi. Baenre ayaklarının yerden kesildiğini hissetti. Sanki görünmeyen, devasa bir el ileri uzanıp onu yakalamıştı ve şimdi alevlerin içine doğru ittirmekteydi.

"Matron Baenre de alevlere eklendiğinde," diye neşeyle haykırdı K'yorl, "Lloth'a yapılan çağn kim bilir ne kadar daha büyük olacak!"

Odada bulunan diğerleri, özellikle de diğer beş matron ana, nasıl tepki vereceklerini bilemediler. Mez'Barris kafasını önüne eğdi ve Lloth'un kendisini duyup bu sefer ona yardım etmesi için dua ederek sessizce bir büyünün sözlerini mırıldanmaya başladı.

Zeerith ve diğerleri alevleri izlediler. Avatar onlara bunu yapmalarını söylemişti. Peki neden bir tanar'ri ya da başka bir iblis gelmemişti?

Çamurlarla dolu Cehennem'de, mantar tahtının üzerine tünemiş olan Kntu bu kaotik sahneden büyük bir haz duyuyordu. Büyük tanar'ri, Lloth'un ona hazırladığı görme cihazından dahi, toplanmış kulların korkularını hissedebiliyor, K'yorl Odran'ın dudaldanndaki fect nefretin tadım alabiliyordu.

Errtu, K'yori'dan hoşlandığına karar kıldı. İşte bu kadın kendisine benziyordu; katıksız ve feci şekilde gaddar biri, sadece zevk için öldüren bir katil, sadece oyunun eğlencesi için entrikalar çeviren bir oyunca Büyük tanar'ri, K'yorl'un rakibini alev sütunun içine ittirişini izlemek istiyordu.

Ama Lloth'un talimatları netti ve vaat ettikleri ise iblisin bir kenara atamayacağı kadar cezbediciydi. Büyünün o andaki durumu hesaba katılacak olursa, boyut kapısı hayret verecek şekilde ardına kadar açılıyordu.

Errtu daha küçük bir boyut kapısından elçi olarak bir tanar'ri, dev bir Glabrezu yollamıştı. Ama avatann kendisi larafindan acılan o kapı oldukça zayıftı ve sadece bir süreliğine açık kalmıştı. Errtu bu işin, şu an için bir daha başarılacağına inanmıyordu.

Büyünün yaşadığı kaosun düşüncesi, iblisin aklına aniden bir fikir getiriverdi. Belki de eski kovma hükümleri artık geçerli değildi. Belki de açılan bu kapıdan kendisi de geçebilir ve bir kez daha Madde Düzlem'e çıkabilirdi. O zaman Lloth'a uşaklık etmek zorunda kalmazdı ve o drowu cezalandırdıktan sonra, efsanevi Kristal Parçası Crenshinibon'un karlar içine gömülmüş bir şekilde beklediği ayaz Kuzeydiyarı'na geri dönebilirdi!

Kapı açılmıştı, Errtu adım attı.

Ve derhal reddedildi, yüz yıllık sürgün cezası almış olduğu Cehennem'e gen itildi.

Açılan kapıyı hissedip ona doğru yönelen birkaç iblis, büyük tanar'rinin yanına geldi, ama mağlubiyetiyle hiddetlenen Errtu, harlayarak onları geri püskürttü.

'Bırak bu gaddar drow K'yorl, Lloth'un gözdesini alevlerin içine atsın,' diye karar verdi şeytani Errtu. Bu kurbanla birlikte kapı açık kalacaktı, hatta daha da genişleyebilirdi.

Errtu kovulmayı hiç sevmiyordu, hiçbir varlığa uşaklık etmekten hoşlanmıyordu. Lloth zarara uğrasın; Baenre cayır cayır yansın, sadece ondan sonra Örümcek Kralice'nin kendisinden istediği şeyi yapacaktı!

Matron Baenre'yi o anki körü kaderinden kurtaran tek şey, illithid MethiPin beklenmedik bir şekilde araya girmesiydi. Glabrezu, Jarlaxle'ı ziyaret ettikten sonra Methil'i bulmuş ve Baenre Evi'nin uslun geleceği

kehanetini ona da söylemişti ve kendi ırkının bir elçisi olan Meihil, kazanan tarafta yer almak için bunu geçerli bir sebep saymıştı.

İllithidin zihin dalgalan, K'yorl'un telepatik saldırısını bozdu ve Matron Baenre masanın yan tarafında doğru yığılı verdi. Yenilgiyle şaşkına, uğrayan K'yorl'un gözleri fal taşı gibi açılmıştı —tabii görünmez olmuş biri halde ve gizlice Matron Baenre'nin yanında durmakta olan Meihil görünür olana dek.

'Bunun bitmesini bekle,' diye haykırdı K'yorl'un düşünceleri, ahtapot kafalı yaratığa. 'Kimin kazandığını gör ve kimin müttefiki olduğuna ondan sonra karar ver'

Methil'in sonucu zalen bildiğine dair verdiği teminat, K'yori'u, alev sütununun içinde aniden beliriveren devasa, yarasayı andıran kanatların görüntüsünün yansı kadar rahatsız edemedi. Bu bir tanar'riydi —hem de gerçek bir tanar'ri!

Başka bir Glabrezu ateşin içinden dısıın sıçrayıp Baenre ile rakibinin arasına kondu. K'yorl onu zihinse! bir yaylım ateşine tuttu, ama böyle bir yaratık için bir rakip bile sayılmazdı ve bunu kendisi de biliyordu.

Sütunun hâlâ çılgınlar gibi savrulmakta olduğuna, yani alevlerin içinden başka bir iblisin geimek üzere olduğuna şahit oldu. 'Lloth bana karşı!' diye aniden fark etti. Sanki bütün Cehennem, Matron Baenre'nin çağrısına kulak veriyor gibiydi!

K'yorl yapabileceği lek şeyi yaptı; bir kez daha soyul bir yapı halini aldı ve şehir boyunca hızla giderek kendi evine geri kaçtı.

Açık kapıdan dışan iblisler firladı, yüz tane belki daha da fazla. Errtu'nun ve bu sebeple Lloth'un hizmetkarlarının, çaresiz matron analarının çağrılarına kulak verip gelmesi ve Oblodra Evi'ni kuşatmak üzere şehir boyunca çılgına dönmüş bir neşeyle koşturmaya başlamalan bir saatten uzun sürdü.

Qu'ellarz'orl'un arka tarafındaki toplantı odasında karşılıklı latmin dolu gülümsemeler, hatta açıktan açığa neşe nidaları paylaşıldı. Avatar vaat

ettiğini yapmıştı ve Lloth'a sadık kalanlar için gelecek, bir kez daha leziz bir şekilde karanlık görünüyordu.

Orada toplanmış sekiz kişi arasında gülümsemesi pek samimi olmayan tek kişi Gromph idi. Elbette kj Oblodra Evİ'nin kazanmasını istediğinden değildi. Ama her şeyin kısa süre içinde eskiye döneceği, kendisinin ise her şey bir yana, büyü gücüne ve azmine rağmen yine basit bir erkek olacağını düşünmek Gromph'u rahatsız ediyordu.

Alevler söndüğünde ve diğerleri odayı terk etmeye başladığında, kıymetli örümcek maskesi de dahil olmak üzere, adak oiarak sunulan nesnelerden birkaçının büyülü alevlerle Yarımamış olduğunu görünce biraz teselli buldu. Gromph kapıya, matron analara ve Triel'e doğru baktı. Hepsi de iblisleri izlemeye kendilerini o kadar kaptırmışlardı ki ona hiç aldırış etmiyorlardı.

Açgözlü drow büyücü, sessizce ve dikkat çekmeden kıymetli eşyasını cübbesinin içine geri sokuşturdu, sonra da Menzoberranzan'ın en büyük evlerinin en önemli ziynetlerinden bazılarını koleksiyonuna ekledi.

Kılıcının tehlikelerini fark ettikten sonra Cattibrie 'in yanına gitmeyi^ ne kadar da çok istemiştim! Yanında olmayı ve onu korumayı nasıl da istemiştim! Ne de olsa o nesne onu etkisi altına almıştı, ayrıca çok güçlü ve bariz bir şekilde bilinçli bir büyüsü vardı.

Cattibrie beni yanında istiyordu —önünde bu denli bir mücadele beklerken, kim bir dostun destek veren omzunu yanında istemez ki?— ama bir açıdan bakınca da istemiyordu. Beni yanına alamazdı, zira bu savaşı yalnız başına vermesi gerektiğini biliyordu.

Onun kararma saygı duymam gerekliydi. Sıkıntılar Zamanı bitmeye ve dünyanın büyüleri yeniden yoluna girmeye başladığında, bazen en zor savaşların savaşmamak zorunda kaldığımız savaşlar olduğunu öğrendim.

Anne babaların neden fazla tırnaklarının olmadığını ve sık sık mahzun bir kabulleniş ifadesi taşıdıklarım öğrendim. Gümüşay 'daki bir ebeveynin,' artık bir çocuk olmayan evladının batıya, Derinsu'ya gidip Kılıç Sahili 'nde maceraya atılmak için denize açılma kararı aldığını öğrenmek ne feci bir ıstırap olmalı. O ebeveynin içindeki her şey "Kal!" diye haykırmak ister,

ebeveynin bütün içgüdüleri evladına sıkıca sarılmak ve onu daima körüme İster. Ve yine de nihai olarak, o içgüdüler yanlıştır.

Kalplerimizde, sevdiğimiz birisinin verdiği mücadeleleri izlemekten daha hassas bir nokta yoktur. Biliriz ki o kişi, sadece öyle bir mücadeleyi atlatarak büyüyebilir ve varoluşunun gizli gücünü fark edebilir. Diyarlar 'daki birçok hırsız, mutluluğun formülünün korunmayan bir hazim sandığında yattığına İnanır. Birçok büyücü, gerçek güce ulaşmak için gereken yıllar boyu sürecek çalışmalardan kurtulmak İster. Anlayışlarının ötesinde bir büyü parşömeni veya tılsımlı bir nesne bulurlar ve yine de onu, kullanmayı deneyip güçlü büyüler tarafından yok edilirler. Diyarlar'daki birçok rahip ve genel olarak bir sürü dini mezhep, kendilerine ve cemaatlerine sadece alçakgönüllülükle hizmet etmeyi düstur beller.

Gerçek mutluluk sınavında hepsi başarısız olmaya mahkumdur. Korunmayan bir hazine yığınına denk gelmekte eksik bir unsur var düşük seviyeli bir çırağın eline bir başbüyücü asası geçirmesinde eksik olan bir öğe var; alçakgönüllü, sorgusuz sualsiz ve hırstan yoksun bir şekilde itaat etmekte gözden kaçırılan bir nokta var.

Başarıya ulaşma hissi.

Bu, her türlü akıllı varlığın mutluluk formülündeki en Önemli unsurdur, Öz güvenimizi inşa eden ve diğer görevlere, daha büyük görevlere atılmamıza izin veren bir öğedir. Kendine değer verme hissinin gelişmesine» yardımcı olur, her insanın kendisinde değerli bir şeyler olduğuna inanmasına izin verir, ki bu da hayatın cevaplanması imkansız sorularıyla yüzleştiğimizde bizi ayakta tutan bir gaye modana getirir

İşte Cattibrie- ve kılıcıyla İlgili durum da böyleydi. Bu savaş onu bulmuştu ve o da savaşmaya kararlıydı. Eğer koruyucu içgüdülerimi izlemiş olsaydım, onun bu göreve atılmasına yardım etmeyi reddetmiş olurdum. Koruyucu içgüdülerim bana Bruenor'a gitmemi söylüyordu, la o da kesinlikle bu akıllı kılıcın yok edilmesini emrederdi. Bunu yapsaydım, ya da Cattibrie'in mücadelesini baltalayacak herhangi bir girişimde bulunsaydım, sonuç olarak ona güvenmemiş, kişisel ihtiyaçlarına saygısızlık etmiş olurdum ve bu sebeple özgürlüğünün bir parçalını çalıp götürürdüm. Wulfgar'in tek hatası buydu. Cesur ve gururlu barbar, canı gibi

sevdiği kadın için duyduğu endişeler sonucunda, onu koruyucu kıskacında boğmaya kalkışmıştı.

Sanırım ölümünden önceki dakikalarda hatasını gördü. Sanırım o zaman Cattibrie'ı sevme sebeplerini hatırladı; gücü ve bağımsızlığı. Ne kadar ıroniktir ki, içgüdülerimiz çoğunlukla sevdiklerimiz için asıl istediğimiz şeylerin tam aksi yönünde gelişir.

Daha önce verdiğim örnekte belirttiğim gibi, ebeveynler çocuklarının Derinsu 'ya ve Kılıç Sahili'ne gitmesine izin vermek zorundadır. Ve Cattibrie için de bu böyleydi Muhtemelen kendisini büyük bir tehlike içine atarak, kılıcı Yarıma almayı ve onun bilinçli yönünü keşfetmeyi seçmişti. Bu karan vermek ona düşüyordu ve karart verdiğinde ise bana düsen şey onun seçimine saygı duymak, Cattibrie'a saygı duymaktı. Kişisel savasını başlattığı o iki hafta içinde onu pek göremedim.

Ama her an onu düşünüp onun için endişelendim, hatta rüyalarımda bile.

BÖLÜM 12

ZAHMETE DEĞER

"Tanar'rileri senin şehrine, Menzoberranzan'a gitmeleri için kandırdım ve kısa süre içinde onları zorla geri çekmeliyim," diye kükredi heybetli Errtu. "Ve yıkıma katılmak için, hatta onları geri getirmek için oraya gidemiyorum bile!". Baior, manlar tahtının üzerinde oturuyor ve drowlann şehrini görmesini sağlayan cihaza bakıyordu. Daha önceleri, bu cihazın büyüsü de garip zamanların etkilerine karşı mücadele verdiği için sadece kısa süreli görüntüler alabiliyordu. Fakat son zamanlarda görüntüler daha netleşmişti

ve şimdi aletin aynamsı yüzeyi buğulu değildi. Pençe Yanğı'nm parmaklan arasına yerleştirilmiş olan Oblodra Evi'ni net bir şekilde gösteriyordu. Büyüklü küçüklü iblisler, surlu ev sahasının etrafında uçuşup hücum ediyor, güçlü yumruklarıyla taslara vuruyor, tehditler ve kaya parçalan savuruyordu. Oblodralılar bu mekanı sıkıca kapamışlardı, zira, zihinsel güçlerine ve iblislerin büyüsünün de diğerlerininkinden daha iyi olmamasına rağmen, bu yabancı yaratıklar fiziksel olarak çok güçlüydü ve zihinleri telepatik saldırılarla etkilenmeyecek kadar çok şeytanlıkla doluydu.,

Ve iblis saflarının arkasında ise destek olarak birleşik bir drow ordusu vardı. Yüzlerce kurmalı yay ve cirit Oblodra Evi'ne doğru yöneltilmişti. Yeraltı kertenkelelerine binen onlarca drow, sonu gelmiş olan evin yakınındaki duvarlarda ve tavanda geziniyordu. Yüzünü gösteren herhangi bir Oblodrah, her biçimde bir yaylım ateşine tutulacaktı.

"Yine bu iblisler üçüncü evin saidınya uğramasını engelliyor," diye Lloth'a hırladı Errtu, burada kontrolü elinde tutanın kimin ordusu olduğunu Örümcek Kraliçe'ye hatırlatarak. "Senin tebaan benim tebaamdan korkuyor, ki bunda da haklılar hani!"

Bir kez daha Cehhennem'e geri dönmüş olan güzel drow, Errtu'nun bu hiddet patlamasının, onda bir öfke ve onda dokuz kabadayılıktan ibareti olduğunu anladı. Hiçbir tanar'rinin, zarar ziyan çıkarabileceği bir yer olan Madde Düzlem'e gitmek için "kandırılmasına" ihtiyacı yoktu. Bu onların doğasında vardı, sefil varoluşlarının en derin neşesiydi.

"Çok şey istiyorsunuz. Örümceklerin Hanımı," diye homurdanmaya devam etti Errtu.

"Karşılığında çok şey veriyorum," diye ona hatırlattı Lloth.

"Göreceğiz bakalım."

Tanar'rinin devam eden iğnelemeleri karşısında Lloth'un kıpkırmızı parlayan gözleri kısıldı. Errtu'ya teklif ettiği karşılık, yani iblisi yaklaşık yüz yıllık bir kovma hükmünden serbest bırakması muhtemel olan ödül hiç de küçük bir şey değildi.

"Dört Glabrezuyu geri getirmek zor olacak," diye devam etti Errtu, abartılı bir şckiide Öfkeli numarası yaparak. "Her zaman zordurlar zaten!"

"Bir balordan daha zor değiller," diye dobra bir yanıt verdi Lloth. Errtu, yüzünde bir nefret maskesiyle ona doğru döndü.

"Sıkıntılar Zamam'nın sonu yaklaşıyor," dedi Lloth sakince, iblisin tehlikeli yüzüne doğru.

"Çok uzun sürdü!" diye kükredi Errtu.

Lloth bu yorumdaki ses tonunu duymazdan geldi. Lloth'un, onun kendisine bir şeyler daha borçlu olduğu sonucuna varmasını engellemek için Errtu'nun hiddetli davranması ve sırtına aşın derecede yük binmiş gibi yapması gerektiğini anlıyordu. "Benim için sana olduğundan daha uzun sürdü, iblis," diye çıkıştı Örümcek Kraliçe,

Errtu, leş kokulu ağzının içinden küfretti.

"Ama sonu yaklaşıyor," diye sessizce ve soğukkanlılıkla devam etti Lloth. O ve Errtu görme cihazının yüzeyindeki görüntüye baktılar; dev kanatlı bir tanar'ri Pençe Yanğı'ndan aşağı dalışa geçti yaptı ve kıpır kıpır oynayan küçük bu yaratığı dev yumruklarından biriyle kapıverdi. Bu sefil yaratık bir metreden uzun olamazdı ve dev iblisin pençeleri arasında bundan da küçük gözüküyordu. Pas rengindeki pullarını gizlemeyen yırtık pırtık bir yelek giyiyordu, ki o yeiek tanar'rinin yanp desen pençesiyle daha da yırtık pırtık bir hal aldı.

"Bir kobold," diye belirtti Errtu.

"Oblodra Evi'nin meşhur müttefikleri," diye açıkladı Lloth. "Uçurumun duvarlarının altındaki tünellerde o sefil şeylerden binlercesi var."

Uçan lanar'ri neşeyle önü, koboldu öbür pençesiyle de kavradı ve ciyak ciyak bağıran yaratığı ikiye ayırdı.

"Oblodra Evi'nin bir müttefiki daha eksildi," diye fısıldadı Errtu ve balorun yüzündeki memnuniyet dolu ifadeyi gören Lloth, Errtu'nun bütün

bu hadise hakkındaki gerçek hislerini anladı. Büyük lanar'ri kendisini tebaasının yerine koyuyor, onların yıkım dolu marifetlerini izliyor ve bu sahneyle besleniyordu.

Lloth'un aklına yaptığı teklifi bir kez daha düşünüp taşınmak gibi bir fikir geldi. Bu kadar bariz bir şekilde yapmak istediği şeyi yapıyor diye iblise neden karşılık olarak bir şey versindi ki?

Asla bir ahmak olmayan Örümcek Kraliçe bu düşünceleri silkeleyerek aklından uzaklaştırdı. Errtu'ya vaat ettiği şeyi verirse hiçbir şey kaybetmezdi. Gözlerini Mithril Salonu'nun fethine dikmişti. Matron Baenre'yi nüfuzunu arttırmaya zorlayacaktı, böylece drow şehri daha az güvende olacak, daha kaotik bir hal alacak ve evler arası savaşlara daha açık olacaktı. Hain Do'Urden onun için hiçbir şeydi, ama onun ölmesini kesinlikle istiyordu.

'Bunu Errtu'dan daha iyi yapacak kim olabilir ki?' diye düşündü Lloth. Hain drow, yaklaşan savaştan sonra hayatta kalsa bile —ki Lloth kalabileceğine inanmıyordu— Errtu, onun verdiği armağanı kullanarak Drizzt'in kendisini sürgünden geri çağırmasını, Madde Düzlem'e geri dönmesine izin vermesini sağlayabilirdi. Oraya gittikten sonra, kudretli balorun ilk hedefi, hiç şüphesiz hain drowdan intikam almak olurdu. Drizzt Errtu'yu bir kez mağlup etmişti, ama hiç kimse bir baloru ikinci kez mağlup edemezdi.

Lloth Errtu'yu iyi tanıyordu, Drizzt Do'Urden'in yaklaşan savaşta hızlı bir şekilde ölürse daha şanslı olacağını bilecek kadar iyi tanıyordu onu.

İblisin yardımı için ödeyeceği karşılık hakkında başka bir şey söylemedi. Zira o hediyeyi Errtu'ya vererek, sonuç itibarıyla kendisini ödüllendirmiş olacağını anlamıştı. "Sıkıntılar Zamanı geçince, tanar'rileri Cehennem'e zorla geri getirme işinde rahibelerim sana yardımcı olur," dedi Lloth.

Errtu şaşkınlığını pek iyi gizleyemedi. Lloth'un bir çeşit fetih seferi planladığını biliyordu ve kendi canavar tebaasının da drow ordusunun yanında sefere gönderileceğini sanmıştı. Fakat şimdi, Lloth niyetlerini net bir şekilde belirttikten sonra, iblis onun mantığını anladı. Eğer bir tanar'ri güruhu drowlann yanında savaşa girerse, bütün Diyarlar onlara karşı

ayaklanırdı ki buna yüksek düzlemlerde bulunan kudretli ve iyi yaratıklar da dahildi.

Aynı zamanda, Lloth da Errtu da biliyordu ki, savaşın taşkınlığı başladıktan sonra drow rahibeler-her ne kadar güçlü olsalar bile—öyle bir güruhu kontrol altında tutmayı başaramazdı.

"Birisi hariç hepsi," diye düzeltti Errtu.

Llotb ona merakla baktı.

"Drizzt Do'Urden'e ginnesi için bir elçiye ihtiyacım olacak," diye! açıkladı İblis. "Ahmağa elimde olan şeyi ve onu teslim etmek için karşılığında istediğim şeyi söylemesi için."

Lloth bir süre bu sözleri düşündü. Bu oyunu dikkatle oynamalıydı. Errtu'ya ket vurması gerekliğini biliyordu, yoksa cüce salonlarının nispeten dolambaçsız bir şekilde tetlüni karmaşıklaştırma riskini göze almış olurdu. Ama ordusunun saldıracağı yeri iblisin öğrenmesine izin veremezdi. Eğer Errtu, Lloth'un tebaasının Drizzt Do'Urden'i, yani yakın zaman içinde Madde Düzlem'e tek dönme şansı olan drowu tehlike altına sokacağım düşünürse, gizli gizli ona karşı çıkardı.

"Henüz değü," dedi Örümcek Kraliçe. "Drizzt Do'Urden şimdi ayak altında değil ve şehrim düzene girene kadar da öyle kalacak."

"Menzoberranzan asla düzene girmedi ki," diye muzipçe yanıtladı tirrtu.

"Nispeten düzene girdiğinde," diye düzeltti Lloth. "Armağanını ben verdiğimde alacasın ve sadece ondan sonra elçini yollayabilirsin."

"Örümceklerin Hanımı..." diye tehditkar bir şekilde hırladı balor. "Sıkıntılar Zamanı'nın sonu yaklaşıyor," diye Errtu'nun çirkin yüzüne doğru çıkıştı Lloth. "Gücüm tam olarak geri dönüyor. Tehditlerine dikkat et, balor, aksi takdirde kendini buradan çok daha sefil bir yerde buluverirsin!" Örümcek Kraliçe, morumsu kara cübbesi şiddetli bir şekilde ardından uçuşarak keskince döndü ve girdap gibi dönen duman bulutu arasında hızla kaybolarak oradan gitti. Bu buluşmanın uygun bir şekiide bitmesi

karşısında sırıttı. Diplomasi, kaotik iblislerle ancak bir yere kadar başarılı olurdu. Belli bir noktaya ulaştıktan sonra, kaçınılmaz bir şekilde açık tehditlerin zamanı gelirdi.

Errtu, Lloth'un duruma tamamen hakim olduğunu fark ederek mantar tahtına geri çöktü. Madde Düzlem ile onun tebaası arasındaki bağlantı onun elindeydi ve Errtu'nün kovulma hükmüne son verecek armağan da ondaydı. Hepsinden önemlisi Errtu, panteonun en sonunda bir düzene girdiği konusunda Lloth'un ettiği iddialardan şüphe duymuyordu. Ve eğer Sıkıntılar Zamanı hakikaten de geçici bir dönem idiyse ve Lloth'un güçleri tamamıyla geri dönüyorsa, balordan katbekat üstündü.

Errtu kaderine razı olmuş bir şekilde, gözetleme cihazının üzerindeki görüntüye geri döndü. Pençe Yarığı'nın dibinden beş kobold daha kapılıp götürüldü. Bir iblis güruhu etraflarında dönerek onlarla alay ederek işkence çektirirken, koboldlarsıkı bir grup halinde bir araya toplanmıştı. Büyük balor onların korkusunu hissedebiliyor ve sanki daireler çizen iblislerin arasındaymış gibi işkence dolu cinayetlerin tadını alabiliyordu. Errtu'nün morali çabucak yerine geldi.

Belwar Dissengulp ile yirmi tane svirfhebli savaşçısı, kayalar ve sarkıtlarla dolu geniş bir mağaraya yukarıdan bakan bir çıkıntının üzerinde oturmaktaydı. Hızla yere inebilmek için hepsinin elinde bir ip duruyordu Belwar. kemerinden bir ilmikle bağlanmıştı ve kazma şeklindeki elinin üzerinde ise mantar derisinden bir kayış vardı. Çok aşağıda gnom rahipler iş başındaydı. Isıtılmış boyalarla yere güç tünleri çiziyor, daha evvelki başarısızlıkları hakkında ve güçlerini en etkili bir şekilde nasıl birleştirebilecekleri konusunda tartışıyorlardı —hem çağırma işlemi için, hem de daha evvel iki kez olduğu üzere çağırma işlemi ters giderse diye.

Gnom rahipler, tanrıları Segojan'ın çağrısını duymuş ve rahip büyülerinin geri dönmekte olduğunu hissetmişlerdi. Dev bir toprak elementali çağırmaktan başka hiçbir şey svirüıeblilere bu garip sürecin soniandığını daha iyi kanıtlayamaz, her şeyin bir kez daha yoluna girdiği konusunda emin olmalarını sağlayamazdı. Onların ilgi alanı, yaşamları ve sevdası buydu. Kayalara ayak uydurmuşlardı, evlerinin etrafını çevreleyen taş ve toprakla tek vücul gibilerdi. Sadece bir toprak elementali çağırmak ve

onunla dost bir ilişki kurmak, tanrılarının iyi olduğu konusunda rahipleri tatmin ederdi. Bundan daha aşağısı yeterli olmazdı.

Birkaç kez denemişlerdi. İlk çağırma işlemi hiçbir şey getirmeyi başaramamış, halta yeri bile sarsmamıştı. İkinci, üçüncü ve dördüncü girişimlerde uzun tas sütunlar yükselmiş, ama hiçbir kıpırtı emaresi göster-: memişlerdi. Şu anda içinde durdukları mağarada bulunan dikitlerden üç tanesi o başarısızlıkların katıntılarıydı.

Beşinci denemede bir elemental gelmişti ve gnom rahipler neşeye boğulmuştu —tabii bu sevinç, canavar hiddetle onlara saldırana ve Belwar ile askerlerinin müdahalesinden önce bir düzine gnoınu öldürene kadar sürmüştü. O başarısızlık, muhlenıelen gnomlann başına gelebilecek en kot şeydi. Zira Segojan'ın sadece kendilerinden uzaklaşmış olmakla kalmayıp, muhtemelen onlara hiddetlenmiş olduğuna inanmaya başlamışlardı. Bir kez daha denemişlerdi ve bu sefer de elemental gelip onlara saldırmıştı.

Altıncı denemede Belwar'in savunma birliği -tıpkı şimdi olduğ gibi- yerini daha iyi almıştı ve taş vücutlu canavar, hiçbir svirfhebli canından olmadan hızla mağlup edilmişti.

Bu ikinci faciadan sonra, Belwar bir deneme yapmadan önce rahiplerin biraz beklemesini talep etmİşli. Segojan'ın takdisini kazanmak için, tanrılarının kendileriyle olduğunu bilmek için gözleri dönmüş olan rahipler bunu reddetmişti. Fakat Belwar toplumda sözü geçmeyen birisi değildi ve Kral Schnicktick'e gidip bir uzlaşma sağlamak için diretmişti.

Altıncı çağırma işleminden bu yana beş gün geçmişti, gnom rahiplerin ve bütün Blingdenstone halkının Segojan'a dua ederek, onlara sırtını dönmemesi için tanrılarına yalvararak geçirdiği beş gün.

Svirheblilerin haberi yoktu, ama aynı zamanda o beş gün, Sıkıntılar.

Zamanı'nın sonuna denk gelmiş, panteon tekrar düzene girmişti.

Belwar, şimdi yere çizdikleri rünlerle süslü dairenin etrafında dans etmeye başlayan cübbeli rahipleri izledi. Hepsinin eiinde bir tas, daha önceden tılsımlanmış küçük yeşil bir mücevher vardı. Hepsi iek tek

mücevherlerini dairenin etranna yerleştirdiler ve onları iri tokmaklarla paramparça ettiler. Bu iş tamamlandıktan sonra yüce rahip dairenin içine girdi, tam merkezine gitti, mücevherini yere koydu ve büyünün son sözünü haykırarak mücevheri mithril toknıağıyla paramparça etti.

Bir süreliğine sadece sessizlik oldu, sonra zemin hafifçe sallanmaya başladı. Yüce rahip, aceleyle dairenin içinden çıkarak bir araya toplanan dostlarına katıldı.

Sarsıntılar arttı ve çoğaldı; büyülü alanın çevresinde geniş bir çatlak meydana geldi ve o bölümü mağaranın geri kalan kısmından ayırdı. Dairenin içinde kayalar yarılarak açıldı ve ikiye ayrıldı, dönüp durarak ve karışarak yumuşak çamur halini aldı.

Kabarcıklar büyüdü ve yüksek patırtı sesleriyle patlamaya başladı; bütün mağara ısındı.

Kocaman bir kafa —dev bir kafa— zeminden yukarı yükseldi.

Çıkıntının üzerinde duran Belwar ile adamları inlediler. Daha evvel bu kadar iri bir elemental görmemişlerdi hiç! Bir anda. saldın yöntemleri düşünmek yerine kaçış yöntemleri düşünmeye başladılar.

Omuzlar yerden çıktı, her iki yanda bir kol mevcuttu —ki o kollar tek bir hareketle o rahiplerin birçoğunu öbür dünyaya yollayabilirdi. Rahiplerin ve savaşçıların yüzlerinde endişeyle karışık meraklı bakışlar belirdi. Bu yaratık şimdiye kadar gördükleri bütün elementallerden farklıydı. Taş derisi daha pürüzsüz olduğu, üzerinde hiçbir çatlak bulunmadığı halde, diğerleri kadar bütün görünmüyordu, iki ayaklı bir yaralığa diğerlerinden daha az benziyordu. Ama aynı zamanda, gnomlann şimdiye kadar görmüş olduğu her şeyden daha fazla bir bütünlük ve katıksız güç yayıyordu.

"Segojan'ın görkemine tanık oiuyoruz!" diye neşeyle haykırdı Belwar'ın yanında duran gnomlardan birisi.

"Ya da halkımızın sonuna," diye kimsenin duyamayacağı kadar sessiz bir şekilde ekledi Belwar.

Gnomlar, elementalin kafa ve omuz ölçüsüne bakarak onun on metreden daha uzun olacağını talimin ettiler, ama sarsıntılar kesildiğinde ve ortalık sessizleşiiğinde, yaratık ancak beş metre uzunluğundaydı —tek bir svirftıebhn rahibinin daha önce çağırdığı elementallerin birçoğundan daha kısaydı. Yine de, bunun çok daha büyük bir basan olduğu, bu yaratığın şimdiye kadar çağırdıklan her şeyden daha kudretli olduğu konusunda gnomlann hiçbir şüphesi yoklu. Rahiplerin şüpheleri vardı — tabii uzun bir ömür yaşamış ve halkına kimliğini, gücünü veren efsaneleri dikkatİe dinlemiş olan Be!war'ın da öyle.

"Entemoch!" diye nefesi kesildi, en değerli oyuk sorumlusunun. Bu isim, yani Toprak Elementallerinin Prensi'nİn ismi gnornlar arasında yankılandı.

Tahmin edilebilir şekilde bunu başka bir isim takip etti; Entemoch'un şeytani ikizi Ogremoch. Bu isim keskince ve açık bir korkuyla söyleniyordu. Eğer bu Entemoch değil de Ogremoch idiyse, hepsinin sonu gelmiş demekti.

Zangır zangır titreyen rahipler yere diz çöküp saygılarım sunarken, bunun hakikaten de her zaman dostları olan Entemoch olduğunu ümit ettiler.

Çıkıntı tabakadan aşağı ilk inen Belwar oldu. Yere bir homurtuyla kondu ve hızla koşup çağrılmış yaratığın önüne gitti.

Yaratık ona tepeden baktı, hiçbir harekette bulunmadı ve neye niyetli olduğuna dair hiçbir işaret göstermedi.

"Entemoch!" diye haykırdı Belwar. Onun arkasındaki rahipler baslarını kaldırdılar; hatta bazıları ayağa kalkıp cesur oyuk sorumlusunun yanına gidecek kadar cesaret buldular.

"Entemoch!" diye seslendi Belwar yine. "Çağrımıza kulak verdin. Bunu Segojan ile her şeyin yolunda olduğuna, onun takdisini kazanmış olduğumuza dair bir işaret olarak alabilir miyiz?"

Yaratık avucumı açtığı iri elini zemine, Belwar'ın önüne doğru indirdi. Oyuk sorumlusu, sağ tarafinda duran yüce rahibe baktı.

Rahip başıyla onayladı. "Segojan'a güvenmek görevimizdir," dedi ve ikisi birlikte elin avuç içine adım aralar.

Yükseldiler ve dev yaratığın yüzünün hemen önünde durdular. İkisi de rahatlayıp memnuniyet duydular, zira orada sevecenlik ve dostluk görmüşlerdi. İkisi de yüreklerinde biliyorlardı ki bu Ogremoch değil Entemoch idi ve Segojan onlarla beraberdi.

Elemental prensi elini kafasının üzerine koydu ve zemine doğru eriyip ortadan kayboldu, böylece Belwar İle yüce rahibi, mükemmel bir şekilde yeniden eski haline dönmüş olan dairenin tam merkezine indirmiş oldu.

Mağarada tezahüratlar yankılandı; birçok sert svirfheblin yüzü yaşlarla ıslanmıştı. Rahipler birbirilerinin sırtlarını sıvazlayarak kendilerini ve bütün Blingdenstone gnomlannı tebrik ettiler, Liderliğiyle onları svirheblin basanlarının doruğuna çıkartmış olan Kral Schnicktick'e övgü sarkılan söylediler.

En azından içlerinden birisi için, yani Belwar için bu kudamalar kısa ömürlü oldu. Görünüşe bakılırsa tanrıları onlara geri dönmüştü ve büyüleri de geri dönmekteydi. 'Peki bunun anlamı Menzoberranzan drowlan için ne?' diye merak etti en saygıdeğer oyuk sorumlusu. 'Örümcek Kraliçe de geri döndü mü? Ve aynı şekilde drow büyücülerin güçleri?'

Bütün bu gariplikler başlamadan önce gnomlar, drowlann savaş planladığına inanmaya başlamışlardı ve bunun için geçerli sebepleri de vardı hani. Bu kaotik sürecin başlangıcıyla birlikte, o savaş yaşanmamıştı. Ama Belwar bunun akla yatkın olduğunu biliyordu, zira drowlar büyüye gnom-lardan daha çok bel bağlıyordu. Eğer her şey yeniden düzene girdiyse, ki Entemoch'un geiişi öyle olduğuna işaret ediyordu, o zaman Blingdenstone kısa süre içinde tehdit altına girebilirdi.

En saygıdeğer oyuk sorumlusunun dört bir yanında gnom rahipler ile savaşçılar neşeyle dans edip haykırıyordu. 'Ne kadar kısa süre içinde,' diye merakla düşündü, 'bu haykmşlar acı feryatları ve ıstırap çığlıklarına dönüşebilir?'

BÖLÜM 13

HASAR ONARILIYOR

"Nazik ol!" diye sertçe fısıldadı Fret panter heykelciğinin boynunu etrafindaki kurumuş karışımı kazıyıp yontarak çıkartmakta olan Drizzt'i izlerken. "Ah, dikkat etsene yahu!"

Elbette ki Drizzt dikkat ediyordu! Drow, şimdiye kadar yaptığı hiçt işte olmadığı kadar dikkatliydi. Heykelcik Fret için ne kadar öner görünüyorsa, panter yoldaşına büyük değer verip onu seven Drizzt için cüc ye olduğundan yüz kat daha önemliydi. Drow daha önce, ne aklıyla ne silahlarıyla hiç bu kadar kritik bir iş yapmamıştı. Şinıdi ise, Fret'in verdiğ zarif aleti kullanıyordu, düzleştirilrniş ve hafifçe kıvrık ucu olan ince bil gümüş çubuktu bu.

Bir başka karışım parçası kopup düştü —panterin boyun kısmını neredeyse yarım santimlik yerindeki kanşırn maddesi temizlenmişti. Drizzt hiçbir çatlak olmadığım da umutla fark etti. Karışım, oniks heykelci! o kadar mükemmel bir şekilde birleştirmişti ki kırılmanın olduğu yerde bir çizgi dahi görülemiyordu.

Drizzt heyecanını bastırdı, zira heyecanının kaçınılmaz bir şekilde işiı aceieye getirmesini sağlayacağını biliyordu. Acele etmemesi gerekiyor Heykelciğin boynunun çevresi birkaç santimden fazia değildi, Ama Driz bu işin bütün sabahı alacağını tahmin etmiş ve Fret de onunla hernfil olmuştu.

Drow kolcu, Fret temizlenmiş alanı görebilsin diye doğrulup heykelciğin üzerinden çekildi. Titiz cüce şöyle bir baktıktan sonra Drizzt'e doğ başını sallayıp onay verdi, hatta umutla gülümsedi. Fret, Leydi Alustriel'in büyüsüne ve bir faciayı onarmaktaki becerisine güveniyordu.

Drizzt'in omzuna hafifçe vuran cüce kenara çekildi ve Drizzt işiı başına geri döndü. Yavaşça, nazikçe, her harekette tek bir küçük parça kazıyarak işine devam etti.

Öğle vaktinde boyun kısmı karışımdan temizlenmişti. Drizzt heykelciği ellerinin içinde çevirip, kırılmanın olduğu bölgeyi inceledi. Fakat heykelciğin hasar görmüş olduğuna dair hiçbir iz göremedi; ne bir çatlak ne de yapışkan kahntısı mevcuttu. Nesneyi kafasından kavradı ve derin bir hazırlık nefesi aldıktan sonra, heykelciğin bütün ağırlığı kesilmiş olan yere binecek şekilde onu havada tutmaya cesaret etti.

Sımsıkı duruyordu. Drizzt elini salladı, hatta kırılması için zorladı, ama heykelcik kırılmadı.

"Birlesen kısım da nesnenin diğer her yeri kadar güçlü oldu," diye drowu temin etti Fret. "Heykelciğin bir kez daha tek parça olduğuna güven."

"Kabul," diye yanıtladı Drizzt, "peki ya büyüsü?" Fret'in verecek cevabı yoktu.

"Esas zor iş, Guenhwyvar'ı Astral Düzlem'deki yuvasına geri yollamak olacak," diye sözüne devam etti drow,

"Ya da panteri geri çağırmak" diye ekledi FreL Bu düşünce Drizzt'e acı verdi. Titiz cücenin haklı okluğunu biliyordu. Guenhwyvar'ın yuvasına geri dönmesini sağlayacak bir tünel açmayı başarabilir ve ondan sonra panteri sonsuza dek kaybedebilirdi. Yine de, Drizzt kediyi yanında tutmayı hiç düşünmüyordu. Guenhwyvar'ın durumu durağanlık kazanmıştı —görünüşe bakılırsa, panter Madde Düzlem'de mühletsiz bir şekilde kalabiliyordu— ama büyük kedinin ne sağlığı ne de morali yerindeydi. Artık ölüm tehlikesi altında görünmemesine rağmen, Guenhwyvar sürekli bir bitkinlik halinde dolaşıyor, bir zamanlar dümdüz olan böğründeki kaslar gevşek duruyor ve çaresiz bir şekilde ihtiyaç duyduğu uykuyu burmaya çalışırken gözleri sık sık kapanıyordu.

"Guenhwyvar'ı yuvasına yollasak daha iyi olur," dedi Drizzt kararlılıkla. "Eğer Guenhwyvar'ı geri çağıramazsam kesinlikle hayatimin neşesi azalır, ama bu, onun burada katlanmak zorunda olduğu hayattan iyidir."

Yanlarında heykelcikle birlikte Drizzt'in odasına gittiler. Alışıldığı üzere, Guenhwyvar şöminenin önündeki halının Üzerinde yatıyor ve parıldayan közlerle içini ısıtıyordu. Drizzt hiç tereddül etmedi. Dosdoğru panterin yanına gitti —panter uyuşuk bir şekilde kafasını kaldırıp ona baktı— ve heykelciği onun Yanına zemine bıraktı.

"Leydi Alustriel ve iyi yürekli Fret yardımımıza koştular, Guenhwyvar," diye bildirdi Drizzt. Sözlerine devam etmeye çalışırken, bunun panteri en son görüşü olabileceğini fark etliği için sesi biraz titredi.

Guenhwyvar bu rahatsızlığı sezdi ve büyük bir caba sarf ederek doğrulup oturmayı, karasını diz çökmüş Dıızzt'in yüzünün hizasına kaldırmayı başardı.

"Yuvana dön dostum," diye fısıldadı Drizzt "yuvana dön." Panter tereddüt etti, Drizzt'in bariz rahatsızlığının kaynağının ne olduğunu anlamaya çalışıyormuscasına onu dikkatle inceledi. Guenhwyvar da, bunun iki yakın dostun en son vedası olabileceği hissine kapıldı — bunun sebebi, bir kez daha tek parça görünen heykelcik değil Drizzt'ti.

Ama kedinin bu konuda yapabileceği bir şey yoktu. Guenhwyvar bu bitkin haliyle, deneseydi bile büyünün çağrısını reddedemezdi. Kedi titrek bir şekilde ayağa kalktı ve heykelciğin etrafında dolaştı.

Guenhwyvar'ın sureli önce gri bir duman bulutu halini alıp sonra ortadan kaybolurken, Drizzt hem heyecanlandı hem de korktu.

Kedi gittiğinde Drizzt heykelciği yerden aldı. Üzerinden hiçbir ısı yayımladığını, geçen sefer Guenhwyvar'ı yuvasına yollarken ters giden şeyin görünüşe bakılırsa yeniden yaşanmadığını anlayınca rahatladı. Aniden ne kadar anmakça davranmış olduğunu fark etti ve menekşe renkli gözleri şok içinde fal taşı gibi açılmış bir halde Fret'e baktı.

"Ne oldu?" diye sordu titiz cüce.

"Cattibrie'ın kılıcı yanımda değil!" diye sertçe fısıldadı Drizzt. "Eğer Astral Düzlem' e giden yol temiz değilse . . ."

"Büyü düzeldi," diye derhal yanıtladı Fret, onu yatıştırmak için elini hafifçe havada sallayarak, "hem heykelcikte hem de bütün dünyada. Büyü düzeldi."

Drizzt heykelciği göğsüne bastırdı. Cattibrie'ın nerede olabileceğine dair hiçbir fikri yoktu ve kılıcının onun yanında olduğunu biliyordu. Yapabileceği tek şey oturduğu yerde oturup beklemek ve ümit etmekti.

Bruenor tahtında oturuyordu. Regis de yanındaydı ve buçukluk, kraldan çok daha fazla heyecanlıymış gibi görünüyordu. Regis, az süre sonra, Bruenor'a takdim edilecek olan misafirleri çoktan görmüştü ve meraklı buçukluk Uzunsemeri acayip Harpeller'i görmekten her zaman neşe duyardı. Mithril Salonu'na dört Harpel gelmişti, cüce tesisini savunma işinde önemli rol oynayabilecek dört büyücü — tabii kazara bütün mekanı kendileri yerle bir etmezlerse.

Harpeller'le iş yapmanın riskleri böyleydi işte.

Dördü paldır küldür taht odasına daldılar, onları takdim etmek için önden giren bahtsız cüceyi neredeyse yere devireceklerdi. Elbette ki yüzünde bir bant sanlı olan kişi Harkle idi, zira gözleri çoktan Mithril Salonu'na, gelmişti bile. Ona yol gösteren kişi şişko Regweld idi. Salonların dış kısmına, ön tarafı bir atı andıran, arka bacakları ve kıç kısmı daha çok bir kurbağanınkine benzeyen garip bir binek üzerinde gelmişti. Regweld, o yaratığa uygun bir şekilde Hendekatlayan ismini vermişti.

Bruenor ile Regis üçüncü Harpel'i tanımıyordu ve büyücü ismini söylememiş, sadece hafifçe hırlamış ve onlara doğru kafasını sallamıştı.

"Ben Bella don DelRoy Harpel," diye kendisini takdim etti dördüncüsü. Kısa boylu ve oldukça güzel bir genç kadındı, tabii iki gözünün aynı yöne bakmaması dışında. İki gözü de yeşildi, ama birisi şiddetli bir ışıkla parlarken diğeri donuklaşmış ve grilesmişti. Fakat bu gerçek sadece Bella'nın güzelliğine güzellik katıyor, biçimli yüz hatlarına egzotik bir görünüm veriyor gibiydi.

Bruenor kadının söylediği adlardan Dirisini tanıdı ve Bella'nın rnuhtemelen bu grubun lideri olduğunu anladı. "Uzunsemer'in lideri olan

DelRoy'un kızı mı?" diye sordu cüce. Minyon kadın buna cevaben eğilip reverans yaptı, hatta o kadar çok eğildi ki parlak san saçları neredeyse yeri süpürecekti.

"Uzunsemer'den selam ola, Mithril Salonu'nun Sekizinci Kralı," dedi Bella kibarca. "Çağrınız cevapsız kalmadı."

'Ne yazık ki,' diye düşündü Bruenor, ama naziklik edip sessiz kaldı. "Yanındakiler—"

"Harkle ile Regweld," diye sözünü kesti Regis. Daha önce Uzun-semer'de konakladığı Zamandan bu ikisini gayet iyi tanıyordu. "Hoş geldiniz! Ayrıca bir atla kurbağayı melezleme deneyinin de meyve vermiş olduğunu görmek çok hoş."

"Hendekatlayan!" diye neşeyle yanıtladı genelde mahzun olan Regweld.

Bu isim, Regis'in görmek isteyeceği türden bir manzara vaat ediyordu!

"Ben DelRoy'un kızıyım," dedi Beila oldukça sert bir şekilde, dosdoğru buçukluğa bakarak. "Lütfen bir daha sözümü kesme, yoksa seni lendekatlayan'ın yemekten hoşlanacağı bir şeylere çevirmek durumunda kalacağım."

Regis'e bakarken güzel yeşil renkli olan gözünde beliren parıltı ve buçukluğun kurşuni gözlerindeki benzer ışıltı, bu tehdidin boş olduğunu açıkça gösleriyordu. Yine de Regis aniden Bella'nın iyi huylu iarafinı korumaya karar kılarak bu ricaya kulak verdi. Kadın bir metre altmış santimden daha uzun değildi, Regis'in biraz daha büyük bir halini andırıyordu tabii kadınsı özelliklerini gözden kaçırmak imkansızdı. Yani en azından Regis için.

"Üçüncü yol arkadaşım ise Bidderdoo," diye devam etti Bella.

Bu isim Bruenor ile Regis'e garip bir şekilde tanıdık geldi ve Bidderdoo bu takdime havlayarak cevap verdiğinde ise ikisi de net olarak hatırladılar.

Bruenor inledi; Regis el çırpıp kahkahayı bastı. Mithril Salonu'nu bulmak için yolculuğa çıktıkları zaman Uzunsemer'de konakladıklarında, kötü bir iksir kullandığı için dönüşüm geçiren Bidderdoo, Harpel ailesinin maskot köpeği durumundaydı.

"Dönüşüm henüz tamamlanmadı," diye özür diledi Bella ve Bidderdoo'nun omzuna elinin tersiyle hızla vurarak ona dilini ağzının içine geri sokmasını hatırlattı.

Harkle yüksek sesie boğazını temizledi ve rahatsızca kıpırdandı.

"Elbette," dedi Bnıcnor derhal, işareti anlayarak. Cüce keskin bir ıslık çaldı ve uşaklarından birisi, her bir elinde bir göz küresi taşıyarak yan odadan içeri geldi. Hakkını yememek lazım ki, cüce onlan elinden geldiğince sabit, tuttu ve ikisini de Harkle'a doğru çevirdi.

"Ah, kendimi yeniden görmek çok hoş!" diye belirtti büyücü ve hızla donuverdi. Görebildiği şeyi takip edebildiği için kendisine, ya da gözlerine, daha doğrusu dostlarıyla birlikte az önce içeri girmiş olduğu kapıya doğru ilerlemeye başladı. "Hayır, hayır!" diye haykırdı ve tam bir daire çizerek yönünü bulmaya çalıştı, ki odanın öbür tarafindan kendisine bakarken bunu yapmak hiç de kolay iş değildi.

Bruenor yine inledi.

"Çok kafa karıştırıcı!" diye belirtti sinirlenen Harkle, bu sırat Regweld onu yakalamış doğru yöne döndürmeye uğraşıyordu.

"Ah evet," dedi büyücü ve bir kez daha yanlış yöne doğru dönü kapıya yöneldi.

"Diğer tarafa!" diye haykırdı Regweld tepesi atarak.

Bruenor cüce uşağı yakaladı ve gözleri aldı, ikisini de dosdoğru kend kasları çatık yüzüne doğru çevirdi.

Harkle çığlığı bastı.

"Hey!" diye kükredi Bruenor. "Arkanı dön."

Harkle sakinleşip kendisine söyleneni yaptı ve vücudu bir kez Bruenor'a doğru döndü.

Bruenor, Regis'e bakıp kıs kıs güldü ve gözlerden birisini Harkle'a'J doğru fırlara, yarım saniye sonra öbür gözü de arkasından attı ve havadaf uçarken dönsün diye hafifçe bileğini büktü.

Harkle tekrar çığlık attı ve bayıldı.

Gözlerden birisini Regweld yakaladı; Bidderdoo ise diğerini ağzıyla yakalamak için hamle yaptı. Bereket ki Bella onu engelledi. Fakat gözü yakalayamadı ve göz koluna çarpıp sektikten sonra yere düşüp yuvarlandı.

"Bu çok edepsizceydi, Cüce Kral!" diye azarladı DelRoy'un kızı. "Bu..." Sert ifadesini pek fazla koruyamadı ve az süre sonra tıpkı yol arkadaşları gibi o da kahkahalara boğuldu (fakat Bidderdoo'nun kahkahası daha çok hırıltı gibi çıkıyordu). Regis onlara katıldı. Bruenor da öyle, fa sadece bir saniyeliğine. Cüce kral, bu zevzek büyücülerin, koca bir kara ordusuna karşı elinde bulunan tek büyülü savunma olabileceği gerçeği unutamıyordu.

Bu hiç de hoş bir düşünce değildi.

Ertesi sabahın şafak vaktinde Drizzt Mithril Saionu'nu terk etti. Önceki gece dağın yamacında bir kamp ateşi görmüş ve onun Cattibrie'a ait olduğunu anlamıştı. Hâlâ Guenhwyvar'ı geri çağırmayı denememişti ve şimdi dahi bunu yapma dürtüsüne karşı direniyor, her sorunu sırasıyla ele alması gerektiğini kendisine hatırlatıyordu.

Şu andaki sorun Cattibrie idi, daha doğrusu onun kılıcı. Patika üzerinde bir köşeyi döndüğünde Cattibrie'ı buldu ve iki iri kayanın arasındaki gölgelere gizlendi. Genç kadın neredeyse hemen aşağı-sındaydı. Mithril Salonu 'nün güney kesiminde uzanan engin araziye tepeden bakan küçük ve düz bir açıklığın üzerindeydi. Doğan güneş kadının tam önünden ufku yarmakla olduğu için, Drizzt onun sadece siluetini görebiliyordu. Kılıcıyla antrenman dansı yaparken, silahı önünde ve kafasının üzerinde ağır, uzun kesikler halinde savururken hareketleri zarafet doluydu. Drizzt yerine kuruldu ve kadının dansının hem zarafetini hem de mükemmelliğini takdirle izledi. Bunu ona kendisi göstermişti ve Cattibrie da her zaman olduğu gibi

iyi öğrenmişti. 'Hareketleri o kadar mükemmel ve eş zamanlı ki sanki benim gölgem,' diye fark etti Drizzt.

Hem antrenmanın önemli olmasından hem de onu izlemekten hoşlandığından dolayı genç kadının devam etmesine izin verdi.

En sonunda, yaklaşık yirmi dakika sonra, Cattibrie derin bir nefes aldı ve kollannı genişçe iki yana açarak yeni doğan güneşin tadını çıkarttı. "Aferin," diye tebrik etti Drizzt, kadının yanına inerken. Cattibrie sesi duyduğunda neredeyse yerinden sıçrayacaktı. Biraz utanmış ve sinirlenmiş bir halde drowa doğru döndü. "Bir kızı uyarman gerekir," dedi.

"Tamamen tesadüf eseri seni buldum," diye yalan söyledi Drizzt, "ama görünüşe bakılırsa hoş bir tesadüf"

"Dün Harpeller'in Mithril Salonu'na girdiğini gördüm," diye yanıtladı Cattibrie. "Onlarla konuştun mu?"

Drizzt kafasını olumsuz anlamda salladı. "Onlar şimdi önemli değil," dedi. "Sadece seninle konuşmam gerek."

İş ciddiye benziyordu. Cattibrie kılıcını kınına sokmaya davrandı, ama ürizzt'in eli ileri uzandı ve ona durmasını işaret etti. "Kılıç için geldim," diye açıkladı.

"Khazid'hea için mi?" diye sordu Cattibrie, şaşırmış bir halde

"Ne?" diye sordu, daha da şaşırmış olan drow.

"İsmi bu," diye açıkladı Cattibrie, ustura keskinliğindeki metali kez daha kırmızı renkie ışıldayan kıhcı önünde tutarak. "Khazid'hea."

Drizzt bu kelimeyi biliyordu, drow dilinde bir kelimeydi bu! Bu söz "kesmek" veya "kesici" manasına geliyordu ve sert kayaları kesip biççbilea bir kılıç için hakikaten de münasip bir isimdi. 'Ama Cattibrie bunu nasıl öğrendi?' diye merak etti drow ve yüz ifadesi bu soruyu sözlerle sorabileceği kadar net bir şekilde belli etti.

"Bana kılıç söyledi!" diye yanıtladı Cattibrie.

Drizzt basıyla onayladı ve sakinleşti. Bu kadar şaşırmaması gerekirdi, ne de olsa kılıcın bilinçli olduğunu biliyordu.

"Khazid'hea," diye kabul etti drow. Parıltı'yı kınından çıkarttı, elinin içinde döndürdü ve kabzası Öne gelecek şekilde onu Cattibrie'a takdim etti.

Genç kadın neler olduğunu anlamayarak, kendisine sunulan kılıca boş boş baktı.

"Adil bir değiş tokuş," diye açıkladı Drizzt, "Khazid'hea karşılığında Parıltı."

"Sen palayı tercih edersin," dedi Cattibrie.

"Bir palayla bir kıhcı uyum içinde kullanmayı öğreneceğim," diye yanıtladı Drizzt. "Değiş tokuşu kabul et. Khazid'hea benim onun sahibi olmam için yalvardı ve ben de bunu kabul edeceğim. Kılıç ile benim bin araya germemiz en doğrusu."

Cattibrie'ın şaşkın bakışı duyduklarına inanamaz bir ifadeye dönüştül Drizzt'in kendisinden bunu istediğine inanamıyordu. Kılıcıyla antrenman yaparak, onun doğa dışı zekasıyla iletişim kurmaya ve aralarında bir bal oluşturmaya çalışarak bu dağlarda yalnız başına günler hatta haftalar geçirmişti.

"Başımıza geleni unuttun mu?" diye sordu Drizzt, oldukça acımasız bil! şekilde. Cattibrie kıpkırmızı kesildi. Gerçekten de unutmamıştı ve asla unutmayacaktı. Kendisini —ya da bedenini kullanan kılıcının onu— Drizzt'id üzerine attığını anladığında kendisini ne kadar da ahmak hissetmişti.

"Kılıcı bana ver," dedi Drizzt sertçe, Parıltı'nın kabzasını aMamıa olan genç kadının önünde savurarak, "ikimizin bir araya germesi en iyisi."

Cattibrie, Khazid'hea'yı savunmacı bir şekilde sıkıca kavradı. Derken gözlerini kapadı ve sanki kendisinden geçiyormuş gibi göründü. Drizzt onun kılıçla iletişim kurduğu, hislerini dinlediği izlenimine kapıldı.

Genç kadın gözlerini tekrar açtığında Drizzi'in serbest olan eli kılıca doğru uzandı. Drowu şaşırtacak ve memnun edecek bir şekilde, kjlıcın uç kısmı aniden yükselip Driat'in elini çentti ve onu geri çekilmeye zorladı, "Kılıç seni istemiyor!" derken hemen hemen hırladı Cattibrie.

"Bana vuracak miydin?" diye sordu Drizzt, ve bu sorusu genç kadını sakiıılеştirdi.

"Sadece bir tepki," diye kekeledi, özür dileme çabasıyla.

'Sadece bir tepki,' diye sessizce tekrarladı Drizzt, 'ama bu tamı tamına görmeyi umut ettiğim tepkiydi.' Kılıç kendisine sahip olması konusunda kadmın hakkını korumaya niyetliydi; hakkıyla sahibi olan kadın için onu reddetmişti.

Göz açıp kapayıncaya kadar Drizzt Parıltı'yı elinde çevirdi ve kınına geri taktı. Gülümsemesi, Cattibrie'a bu hadisenin esas sebebi hakkında ipucu verdi.

"Bir sınav," dedi. "Az önce beni bir sınavdan geçirdin!"

"Yapılması gerekliydi."

"Khazid'hea'yı almak gibi bir düşüncen yoktu," diye devam etti kadın, sesi hiddetle yükselerek. 'Teklifini kabul etmiş olsaydım bile ..."

"Kılıcı alırdım," diye dürüstçe yanıtladı Drizzt "Ve sergilenmesi için Dumathoin Salonu'nda güvenli bir yerde koyardım."

"Ve Parılrtıyı da geri alırdın," diye pufiadı Cattibrie. "Seni yalancı drow!"

Drizzt bu sözleri düşünüp tarttı, sonra omuz silkti ve başını sallayarak onun düşüncesiyle hemfikir oidu.

Cattibrie kabaca somurttu ve kestane rengi saçlarını omuzlarının üzerinde uçuşturarak kafasını savurdu. "Kılıç şimdi benim daha iyi dövüşçü olduğumu biliyor," dedi, oldukça samimi bir sesle.

Drizzt kahkahayı bastı.

"Çek kılıçlarını öyleyse!" dedi Cattibrie huysuzca, geriye çekilip hazırlanarak. "Sana kılıcım ile birlikte neler yapabileceğimizi göstereyim bakalım!"

Palaları ellerinde belirirken Drizzt'in yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. Cattibrie'ın kılıca gerçekten hakimiyet kazandığından emin olabilmek için bunların en son ve en önemli sınamalar olacağını biliyordu.

İki dost yerlerini almak için zıplarken ve nefesleriyle soğuk havada buğu bulutlan çıkartırken, tertemiz sabah havasında ınelai sesleri çınladı. Dövüş başladıktan kısa bir süre sonra Drizzt'in savunması açıldı ve Cattibrie'a mükemmel bir darbe firsatı sundu.

Khazid'hea dalışa geçti, ama hedefin çok uzağında durdu ve genç kadın geri sıçradı. "Bunu kasten yaptın!" diye suçladı Cattibrie ve doğru bilmişti, aynca gaddarca bir darbe indirmeye yellenmedikleri için o ve kılıcı ikinci sınavı da geçmişlerdi.

Sadece bir sınav kalmıştı.

Drizzt tekrar yere sinerken hiçbir şey söylemedi. Cattibrie dro bilekükleri lakmadığını fark efti. Bu da dengesini yitirmesinin pek muhtemel olmadığı anlamına geliyordu. Yine de genç kadın memnuniyetle, şiddetle saldırdı ve güneş ufuk çizgisinden sıynhp doğu göğünde yavaşça yüksel- meye başlarken gayet iyi bir dövüş çıkarttı.

Fakat drowla boy Ölçüşemezdi ve aslında, Drizzt'in uzun süredir bu denli dinç bir şekilde dövüştüğünü görmemişti. Müsabaka bittiğinde Cattibrie poposunun üzerine çökmüş oturuyordu, iki omzunun üzerinde de rahatça daYarımış duran bir pala vardı ve kendi kılıcı birkaç metre Ötede yerde yatmaktaydı.

Drizzt, sahibinin bu denli net bir şekilde mağlup olması karşısında bilinçli kılıcın hiddetten köpüreceğinden korkuyordu. Cattibrie'dan uzaklaşıp ilk olarak Khazid'hea'ya doğru gitti ve onu yerden almak için eğildi. Fakat eli kılıcı kabzasından bir santim ötedeyken drow duraksadı.

Khazid'hea'nm kabzası arak unicorn şeklinde değildi, ya da Dantrag Baenre'nin ellerindeyken büründüğü iblis simasına da sahip değildi. Kabzası şimdi zarif bir kedi vücudunu andırıyordu, sanki hızla koşan Guenhwyvar gibi bacakları öne ve arkaya doğnı açılmış bir haldeydi. Fakat Drizzt için daha önemli olanı, o kedinin yan kısmında bulunan ründü; cüce tannsı, Cattibrie'ın da tannsı. Dağ Altındaki Sırlar Bekçisi Dumathoin'in sembolü olan ikiz dağlar.

Drizzt Khazid'bea'yı yerden aldı ve kılıcın daha önce kendisine göstermiş olduğu husumeti veya arzuyu hissetmedi. Derken Cattibrie onun yanına geldi ve drownn kendisinin kabza seçimini takdir ettiğini görerek gülümsedi.

Drizzt, Khazid'hea'yı hakkıyla sahibi olan kadına geri uzattı.

BÖLÜM 14

LLOTH'UN GAZABI

Baenre kendisini tekrar güçlü hissediyordu. Lloth geri dönmüştü ve onun yanındaydı. K'yorl, o sefil K'yorl Odran ise feci bir hata yapmıştı. Daha önceleri, her ne kadar sözde "rahibeleri" hiç dindar olmasa ve hatta Lloth'u hor gördüklerini bazen açıkça dile getirse bile, Örümcek Kraliçe Oblodra Evi'ni her zaınan himayesinde tulmuştu. Oblodralılann bu garip güçleri, yani zihinsel kudretleri, Menzoberranzan'nın diğer evlerini korkuttuğu kadar Lloth'un ilgisini de çekiyordu. O evlerden hiçbirisi K'yorl ile ailesine karşı savaşmayı arzulamıyordu ve Lloth da bunu hiç emretmemişti. Eğer Menzoberranzan dışarıdan, özellikle de mağaraları pek uzakta olmayan

illithidler tarafından bir saldınya uğrarsa, K'yorl ile Oblodralılar çok işe yarardı.

Ama artık değil. K'yorl çok tehlikeli bir çizgiyi aşmıştı. Bir matron anayı öldürmüştü ve bu her ne kadar alışılmadık bir şey olmasa bile, Lloth'un bir rahibesinin gücünü gasp etmeye çalışmıştı, hem de bunu Örümcek Kraliçe'ye ithaf etmeden yapmıştı.

Matron Baenre bunların hepsini biliyor, Lloth'un iradesini ve gücünü içinde hissediyordu. "Sıkıntılar Zamanı geçip gitti," diye ilan etti ailesine, yeni onarılmış dua salonunda toplanmış olan herkese.

Matron Baenre'nin özel davetiyle gelmiş olan Mez'Barris Amigo da oradaydı ve merkezi kürsünün üzerindeki şeref koltuğunda oturuyordu.

Toplanmış olan kalabalık önce tezahüratlara boğulup sonra Triel'in öncülüğüyle Örümcek Kraliçe'ye şarkı söylemeye başladığında Matron Baenre, ikinci evin matron anasının yanındaki koltuğa oturdu.

'Bitti mi?' diye Baenre'ye sordu Mez'Barris, sessiz el lisanını kullanarak, zira iki bin Baenre askerinin kükreyişleri arasından seslerini duyuramazlardı.

'Sıkıntılar lamam bitti,' diye yanıtladı Matron Baenre'nin ince parmaklan.

'Oblodra Evi haricinde herkes için,' diye mantık yürüttü Mez'Barris. Matron Baenre ise buna cevaben acımasızca kıkırdadı. Oblodra Evi'nin başının ciddi bir belada olduğu Menzobenanzan'da bir sır değildi. Hakikaten de hiç sır değildi, zira tanar'riler ve diğer iblisler Oblodra ev sahasını kuşatmaya, Pençe Yarığı'ndaki çıkıntılardan koboldlar kapmaya, hatta yüzünü gösteren her Oblodralı'ya çılgınca saldırmaya devam ediyorlardı.

'K'yorl affedilecektir?' diye sordu Mez'Barriz, hareketin sonunda bir soru işareti olduğunu vurgulamak için sol başparmağını kaldırarak.

Matron Baenre kısa ve öz bir şekilde başını bir kez salladıktan sonra kasten kafasını çevirdi ve toplanmış kalabalığın Örümcek Kraliçe'ye yükselttiği dualara öncülük eden Triel'e baktı.

Mez'Barris uzun ve kıvrılmış tırnağıyla tedirgince dişlerine vurdu ve Eaenre'nin bu kararından nasıl bu kadar emin olabildiğini merak etti. Baenre, Oblodra Evi'ne tek başına saldırmayı mı planlıyordu, yoksa Barrison del'Armgo'ya bir ittifak daha teklif etmeye mi niyetliydi? Kendi evi ile Baenre Evi'nin, Obldora'yı yok edebileceğinden emindi, ama K'yorl'a ve onun keşfedilmemiş güçlerine bulaşma fikriyle hiç de heyecan duymuyordu.

Kürsünün yan tarafında görünmez olmuş bir halde duran Methil, konuk matron ananın düşüncelerini rahatça okudu ve onları Matron Baenre'ye bildirdi.

"Bu Lloth'un emri," dedi Matron Ana sertçe, hızla dönüp Mez'Barris'e bakarak. "K'yorl, Örümcek Kraliçe'yi alenen kötüledi ve bu sebeple cezalandırılacak."

"Âdet olduğu üzere Akademi tarafından mı?" diye sordu Mez'Barris, ki bunu ümit ediyordu.

Matron Baenre'nin kıpkırmızı parlayan gözlerinin gerisinde aievli bir kıvılcım çakti. "Benim taraflından," diye açık açık yanıtladı ve tekrar .. kafasını çevirerek Mez'Barris'in daha fazla bilgi edinemeyeceğini belirtti.

Mez'Barris bu konuyu üslelemeyecek kadar akıllıydı. Koltuğunda geri yaslandı ve bu şaşırtıcı, rahatsız edici bilgiyi hazmetmeye çalışü. Matron Baenre, Oblodra Evi'ne evler arası bir ittifakın saldıracağını ilan etmemişti; kişisel bir savaş ilan etmişti. K'yorl'u yenebileceğine gerçekten inanıyor muydu? Yoksa o iblisler, hatta büyük tanar'ri, Mez'Barris'e gösterildiğinden daha çok mu onun kontrolü altındaydı? Bu düşünce Barrison derArmgo'nıın Matron Anasını oldukça korkutuyordu, zira eğer doğruysa, hiddetli ve hırslı Matron Baenre'nin verebileceği daha başka ne gibi' "cezalar" olabilirdi?

Mez'Barris derince iç geçirdi ve düşünceyi aklından uzaklaştırdı. Şimdi, Baenre Evi'nin dua salonunda, etrafi iki bin Baenre askeriylı kuşatılmış bir halde otururken yapabileceği pek az şey vardı. Baenre'yı güvenmesi gerektiğini biliyordu.

'Hayır,' diye sessizce kendisini düzeltti, 'güvenmek değii, asla değil.' Matron Baenre'nin onun bu davaya —artık her neydiyse— canlıyken olduğundan daha fazla yarar sağlayacağını düşünmesini umut etmeliydi.

Qu'ellaz'orl'dan dışarı çıkan ve alılan her adımda Lloth'a övgü sarkılan söyleyerek şehir boyunca ilerleyen Baenre Evi ordusunun başında, mavi renkte parlayan bir uçan diskin üzerinde oturmuş olan Matron Baenre bulunuyordu. Berg'inyon'un emrindeki Baenre kertenkele süvarileri, ordunun ana vücudunu kanatlardan koruyor, hiçbir sürpriz saldırının yollarını kesmeyeceğinden emin olmak için diğer ev sahalarına girip çıkıyordu.

İlk matron ana her ne zaman dışarı çıksa bu tedbirin alınması gerekliydi, ama Matron Baenre şimdi herhangi bir pusudan korkmuyordu. Mez'Barris Armgo haricinde hiç kimseye Baenre Evi'nin yürüyüşe geçeceğinden söz edilmemişti ve aşağı seviyeli evler, saldırılarını mükemmel bir şekilde düzenlemedikleri takdirde tek başlarına ya da ittifak halinde ilk eve saldırmaya cüret edemezlerdi.

Devasa mağaranın öteki tarafından başka bir ordu geliyordu ve bu ordunun başında da bir Baenre vardı. Triel, Gromph ve drow Akadenıisi'nin diğer hanım ve beyleri, bütün öğrencilerine öncülük ederek kendi binalarından çıkıp gelmişlerdi. Normalde Menzobsrranzan'a karşı işledikleri suç için bu evi cezalandıran kuvvet bu birliğin ta kendisi, yani kudretli

Akademi'ydi. Ama bu sefer Triel emrindeki iere, sadece izlemek ve Lloth'un görkemine şahit olmak için gittiklerini bildirmişti.

İki grup, Pençe Yanğı'nda çoktan toplanmış olan kalabalığa katıldığında sayılan beş kat arttı. Şehirdeki her eve mensup asilzadeler ve askerler, Baenre ve Oblodra evlerinin bu mücadeleyi bir kez ve nihai olarak sonlandıracağını anladıklan anda olacaklan seyretmek için dışan çıkmıştı.

Oblodra Evi'nin ön kapısına geldiklerinde, Baenre askerleri Matron Baenre'nin etrafında bir Yarım daire oluşturdu; onu K'yorl ve Obiocİra ailesinden değil, toplanmış kalabalığın geri kalan kısmından koruyorlardı. Fısıldaşmalar çoktu, drow elleri hararetli tartışmalar halinde çılgınlar gibi hareket edip duruyordu ve felaketin yaşanmak üzere olduğunu anlayan iblisler çılgına dönmüş bir halde Oblodra ev sahası boyunca uçuşuyor, hatta arada sırada mavi-beyaz bir yıldırım veya alevtopu fırlatarak, geri dönmeye başlayan büyüleriyle alıştırma yapıyorlardı.

Matron Baenre, sonu gelen ev sahasının içine saldığı dehşeti fark ederek bu gösterinin birkaç dakika devam etmesine izin verdi. En çok bu anın tadını çıkartmak, en nefret ettiği ailenin ev sahasından yayılan dehşet kokusuyla kendisinden geçmek istiyordu.

Derken başlama zamanı geldi —daha doğrusu bitirme zamanı. Baenre ne yapması gerektiğini biliyordu. Savaştan önce düzenlenen tören sırasında bunu hayalinde görmüştü ve kendisiyle paylaştığında Mez'Bams'in duyduğu şüphelere rağmen, Baenre Örümcek Kraiiçe'ye güveniyor, Obiodra Evi'nin yok edilmesinin Lloth'un arzusu olduğuna inanıyordu,

Cübbesinden içeri elini soktu ve bir sülfür parçası çıkarttı. Rahibelerin Qu'ellarz'orl'un arka tarafındaki küçük odada Cehennem'e bir kapı açmalarını sağlamak için avatann ona verdiği san parçaydı bu. Baenre elini göğe doğru kaldırdı ve havaya yükseldi. Derken çatırtı dolu büyük bir infilak sesi geidi ve bir gök gürültüsü duyuldu.

Her taraf aniden sessizleşmiş, tüm gözler, mağara zemininden on metre yüksekte duran Matron Baenre'nin suretine çevrilmişti.

Annesinin güvenliğinden sorumlu olan Berg'inyon, yüzünde ters bir ifadeyle Sos'Umptu'ya baktı. Annesinin oradayken feci şekilde tehlikeye açık olduğunu düşünüyordu.

Sos'Umptu ona güldü. O bir rahibe değildi; Matron Baenre'nin o anda, uzun ömrü boyunca şimdiye kadar hiç korunmamış olduğu kadar korunduğunu anlayamazdı.

"K'yorl Odran!" diye haykırdı Baenre ve sesi, tıpkı bir devin sesi gibi yükseltilmiş çıkh.

Oblodra ev sahasındaki en yüksek dikitin en üst katında kendisini bir odaya kilitlemiş olan K'yorl Odran, Baenre'nin seslenişini nel bir şekilde işitti. Elleri, tahtının mermerden kollarını sıkıca kavradı. Gözlerini sırnsık kapaltı ve kendisini konsantre olmaya zorladı.

K'yorl'un güçlerine şimdi, diğer zamanlardan çok daha fazla ihtiyaç vardı ve yine şimdi, ilk defa onlara erişerniyordıı! Bir şeylerin feci şekilde ters gittiğini biliyordu. Lloth'un bu işin içinde parmağı olduğuna inandığ halde, tıpkı Sıkıntılar Zamanı başladığı vakit Örümcek Kraliçe'nin bütür rahibelerinin hissettiği gibi, bunun Lloth'un dahi ötesinde bir şey olduğum seziyordu.

Bu sorunlar, üzerine salman tanar'riler tarafından evine ger kovalanışından kısa bir süre sonra başlamıştı. O ve kızları, iblisleri ger püskürtmek için bir saldın planı hazırlamak üzere toplanmışlardı. Hızlı ve verimli Obiodra toplantılarmda her zaman olduğu üzere, grup düşüncelerini telepatik olarak paylaşmış ve aynı anda birkaç tane anlaşılabilir konuyu birden tartışmışlardı.

Savunma planı gayet iyi oluşuyordu —K'yorl tanar'rilerin kendi varlık düzlemlerine geri yollanacaklarından emin olmaya başlamıştı. Bu iş başarıyla tamamlandıktan sonra, o ve ailesi gidip Matron Baenre ile diğerlerini gerektiği gibi cezalandıracaktı. Derken feci bir şey oluvermişti, Tanar'rilerden birisi, Obiodra Evi'nin dış surunda bir çatlak meydana getiren kavurucu, kör edici bir yıldırım fırlatmıştı. Bu kendi başına o kadar kötü sayılmazdı; ev sahası, Menzoberranzan'ın diğer bütün evleri gibi inanılmaz

sayıda darbeyi kaldırabilirdi. Ama bu patlamanın, yani büyü güçlerinin geri dönüşünün anlamı Oblodraiılar için felaket niteliğindeydi.

Tam o anda, telepatik iletişim aniden kesilivermişti ve sonu gelen evin asilzadeleri her ne kadar denerlerse denesinler onu tekrar kuramıyorlardı.

K'yorl Menzobenanzan'daki en zeki drowlardan birisiydi ve konsantrasyon gücü benzersizdi. Zihinsel gücü, duvarların içinden geçmesini ve düşmanının göğsünde atan kalbi söküp çıkarmasını sağlayan kudreti içinde hissedebiliyordu. O güçler orada, zihninin derinindeydi, ama onlan çağıramıyordu. Kendisini felaketle yüz yüzeyken konsantre olamamakla suçlamaya devanı ediyordu. Hatta kafasının yan kısınma dahi vurdu, sanki bu fiziksel sarsıntı bir nebze olsun büyü meydana getirebilecekmiş gibi.

Çabaları boşunaydı. Sıkınalar Zamanı'nra sonu gelirken, Diyarlar'daki büyü halısı yeniden dokunurken, dalgalar halinde yayılan bir çok yan etki oluşmuştu. Diyarlar boyunca hiçbir büyünün işe yaramadığı ve daha da kötüsü hiçbir büyünün niyetienildiği şekilde işe yaramadığı ölü büyü bölgeleri meydana gelmişti. Bu yan etkilerden bir diğeri ise zihinsel güçleri, yani zihinde bulunan büyüye benzer güçleri kapsıyordu. K'yorl'un da sezdiği üzere kudreti hâla mevcuttu, ama o gücün ortaya çıkması için öncekinden daha değişik bir zihin yolu kullanmak gerekliydi.

Methil'in de Matron Baenre'ye bildirdiği üzere, illithidler o yolu çoktan keşfetmişlerdi ve güçleri neredeyse eskisi kadar muntazam bir şekilde iş görüyordu. Ama onlar tümüyle zihin güçlerini kullanan ve toplumsal bilince sahip olan bir ırktı. İllithidler, zihin güçlerine ulaşabilmek için gerekli olan değişiklikleri çoktan yapmışlardı, ama K'yorl Odran ve kudretli ailesi bunu başaramamıştı.

Böylece, üçüncü evin matron anası karanlığın içinde oturmuş, gözlerini sıkı sıkıya kapatmış bir halde konsantre olmaya çalışıyordu. Baenre'nin seslenişini işitti, eğer kendisi Baenre'ye gitmezse, Baenre'nin ona geleceğini anladı.

Eğer zaman verilmiş olsaydı, K'yorl bu zihinsel bulmacayı çözerdi. Belki de bir ayı olsaydı, güçlerini bir kez daha kullanmaya başlayabilirdi.

K'yorl'un bir ayı yoktu; K'yorl'un bir saati dahi yoktu.

Matron Baenre, sülfür parçasının içinde nabız gibi atan büyüyü, hızla yükselen yoğun ısıyı hissetti. Eli kıpırdadığında ve sülfür parçası ondan elinin açısını değiştirmesini istediğinde hayrete düştü.

Baenre başıyla onayladı. Madde Düzlenı'in ötesindeki bir kudretin, bir Cehennem yaratığının veya belki de bizzat Lloth'un bu hareketi yönlendirdiğini anlamıştı. Eli yukan kalktı ve nabız gibi atan parçayı Oblodra ev sahasındaki en yüksek kulenin en üst katıyla aynı seviyeye getirdi.

"Kimsin sen?" diye sordu.

'Ben Errtu,' diye zihnine ulaştı cevap. Baenre bu ismi tanıyor, bu yaratığın bir balor, yani tanar'riler arasındaki en teci ve kudretli türden olduğunu biliyordu. Lloth onu ne kadar sıkı donatmıştı!

Elindeki parçaya bağlanmış olan yaratığın katıksız kötülüğünün git gide sülfürün içinde büyümekte olduğunu, enerjinin infilak edecek ve muhtemelen Errtu'yu yanına getirecek şekilde arttığını hissetti.

Bu elbette ki olamazdı, ama Baenre bunu bitmiyordu.

Hissettiği şey bu büyülü nesnenin, yani zararsız gibi görünen ama aslında Lloth'un büyüsüyle dolu olan ve Örümcek Kraliçe'nin Menzoberranzan'daki en yüksek mertebeli rahibesi tarafından kullanılan sülfür parçasının gücüydü.

Baenre sadece içgüdüyle hareket edip elini açtı ve sülfür parçası, parlayan, çatırdayan, san bir ışık huanesi saçtı. Oblodra kulesinin duvannın yüksek bir yerine çarptı, yani K'yort ile Baenre arasında duran duvara. Işık ve enerji huzmeieri dikit tepenin etrafını sarmaladı, çatırdayarak taşın içine nüfuz etti ve binanın güvenliğini yok etti.

Görünüş itibanyla canlı olan enerjisini boşaltan sülfür tekrar sakinleşti. Ama Baenre ne elini aşağı indirdi ne de hayret dolu bakışlannı kule duvarından ayırabildi.

Arkasında duran on bin kara elf de öyle. Kule duvarının içine nüfuz edip yollarını açan san renkli yıkını çizgilerini aniden görmeye başlayan K'yorl Odran da öyle.

Kulenin en üst kısmı toz olup dağılarak uçtuğunda, bütün şehrin nefesi aynı anda kesiliverdi.

İşte K'yorl orada oturuyordu, hâlâ kara mermer tahtının üzerindeydi. Aniden dımdızlak açıkta kalmıştı ve aşağıda toplanmış olan olağanüstü kalabalığa bakıyordu.

Bir sürü kanatlı tanar'ri, savunmasız matron ananın etrafında turlar alıyor, ama eğlencesinin tek bir anını bile mahvederlerse Errtu'nun gazabına uğrayacaklanndan korkarak pek yaklaşmıyorlardı.

Her zaman kibirli ve güçlü olan K'yorl, tahtından kalkn ve kulenin kenarına doğru yürüdü. Toplanmış olan kalabalığa göz gezdirdi. Çoğu drow, hatta matron analar dahi onun garip güçlerine o kadar saygı duyuyordu ki, bakışlarını üzerlerinde hissettiklerinde, sanki K'yorl durduğu yüksek yerden bu saldın için kimi cezalandıracağına karar veriyormuş gibi başlarını çevirdiler.

En sonunda K'yori'un bakıştan Matron Baenre'ye kenetlendi, o ise ne ürktü ne de başını çevirdi,

"Bu ne cüret!" diye kükredi K'yorl aşağı doğru, fakat sesi çok küçük gibi geliyordu.

"Asıl seninki ne cüret!" diye haykırdı Matron Baenre, güçlü sesi mağaranın duvarlarına çarpıp yankılanarak. "Örümcek Kraliçe'yi inkar ettin."

"Lloth'un cehenneme kadar yolu var, yam hakkıyla ait olduğu yere!" diye yanıtladı inatçı K'yorl, ki konuşup konuşacağı son sözler de bunlardı.

Baenre elini daha da yukan kaldırdı ve gücün açığa çıkışını, düzlemler arası bir kapının açılışını hissetti. San ışık falan gelmedi, aslında gözle görülür hiçbir şey yoktu, ama K'yorl bunu yoğun bir şekilde hissetti.

İtiraz içinde haykırmaya çalıştı, ama yüz hailan aniden çarpılıp uzadığında bir sızlanma ve gurultudan başka bir ses çıkaramadı. Direnmeye çalıştı, topuklarım yere sıkıca bastı ve güçlerini kullanabilmek İçin bir kez daha konsantre oldu.

K'yorl derisinin kemiklerinden çekildiğini, bütün vücudunun şekli bozularak gerildiğini, uzadığını hissetli. Sanki sülfür parçası karşı koyulmaz bir güçle onu çekiyormuş gibiydi. Bu inanılmaz acıya inalla dayanarak ve sonunun geldiğini feci şekilde fark ederek yerini korudu. Son bir lanet savurmak için ağzını açtı. ama dışan çıkan tek şey sonuna kadar çekilen dili oldu. K'yorl bütün vücudunun kulenin üzerinden aşağı doğru gerilmekte, sülfür parçasına ve kapıya doğru emilmekte olduğunu hissetti. Şimdiye kadar ölmüş olabilirdi, bu denli şiddetli bir basınç karşısında şimdiye kadar ölmüş olmalıydı.

Matron Baenre elini sabit tuttu, ama K'yori'un acayip bir şekilde uzamış olan vücudu parçalanmış kulenin tepesinden aniden kalkıp dosdoğru kendisine doğru uçarken gözlerini kapamadan edemedi.

Yaşayan bir mızrağı andıracak kadar gerilmiş ve daralmış olan K'yorl sülfürün içine, yani onu Cehennem'e, Lloth'un kendisi için seçtiği İşkenceci olan Errtu'nun ellerine götürecek boyuta girdiği anda, Berg'inyon da dahil olmak üzere birçok drow çığlığı bastı, bazılarının nefesi tekrar kesildi diğerleri ise Lloth'un ihtişamına övgüler yağdırdı.

K'yorl'un ardından muazzam bir gürültüyle birlikte iblisler geldi. Kükreyerek Oblodra ev sahasına yıldırımlar yağdırdılar, infilak ederek yeri kavuran alev toplan savurdular ve binbir çeşit kör edici güç gösterileri sergilediler. Errtu tarafından çekilen iblisler de uzayıp daralarak sül içine uçtular. Matron Baenre ise duyduğu dehşete rağmen yerini korudu bu dehşeti katıksız bir güç hissine dönüştürdü.

Birkaç saniye içinde bütün iblisler, hatta büyük tanar'riler bile gitmişti. Matron Baenre her nasıl oluyorsa sülfürün içinde onların varlığını hâlâ hissedebiliyordu.

Aniden her taraf yine sessizleşti. Birçok kara elf, cezalandırmanın sona erip ermediğini, Oblodra Evi'nin yeni bir lider altında yaşamaya devam

etmesine izin verilip verilmeyeceğini merak ederek birbirilerine baka. Birçok farklı evin asilzadeleri birbirileriyle işaretleşerek konuştular ve Baenre'nin kızlarından birisini üçüncü evin başına geçirip şehir içindeki mükemmel yerini daha da sağlamlaştıracağı hakkındaki endişelerini dile getirdiler.

Ama Baenre'nin aklında öyle düşünceler yoktu. Bu Lloth tarafından emredilmiş bir cezalandırmaydı, büsbütün bir ceza, Menzoberranzan'da bir eve şimdiye kadar yapılmış her türlü şeyden daha feci bir ceza. Yine Errtu'nun telepatik talimatlarına kulak veren Matron Baenre. sülfür parçasını Pençe Yanğfna fırlattı. Törenin tamamlandığını düşünen kara elfler onun etrafmda tezahüratlar kopardığında. Baenre ellerini havaya kaldırıp iki yanar açtı ve hepsine Lloth'un gazabına şahit olmalarını emretti.

Ayaklarının altında, Pençe Yanğı'nın içinde başlayan ilk gümbürtüleri hissettiler. Çok sessiz ve çok suskun bir şekilde birkaç tedirgin saniye geçti,

K'yorl'un kızlarından birisi parçalanmış kulenin üzerindeki platform da belirdi. Kenara koştu ve Matron Baenre 'ye seslenip yalvardı. Bir saniye sonra, Baenre'den hiçbir cevap çıkmayınca, dişi drow yan tarafa, bu; Pençe Yanğf ndaki parmağı andıran uçurumlardan birisine şöyle bir baka.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve attığı çığlıklar şimdiye kadar hiçbi drowun duymadığı kadar dehşet doluydu. Levitasyon büyüsünün ona sunduğu yüksek yerden, Matron Baenre onun bakışlarını takip etti tepki ve sırası ona gelmişti. Baenre kollarını genişçe açıp havaya kaldırdı ve ken dişinden geçmiş bir halde tanrıçasına baylardı. Bİr saniye sonra, toplanırı kara elfler her şeyi anlayıverdi.

Devasa bir kara dokungaç, Pençe Yanğı'nın kenarından yukarı süzüld ve kendisini Oblodra Evi'nin etrafına doladı. On metre kalınlığında yapışkan ve korkunç şey öbür taraftan dolaşıp geri geldiğinde ve ön duvarı sarıp tekrar uçuruma doğru döndüğünde, kara elfler birbirilerine çarpıp tökezleyerek bir gelgit dalgası gibi geriledi.

"Baenre!" diye yalvardı sonu gelmiş olan çaresiz Oblodralı.

"Lloth'u inkar ettiniz," diye sakince yanıtladı ilk matron ana. "Onun gazabını tadın bakalım!"

Lloth'un hiddeili eli olan dokungaç, Oblodra Evi'ni daha da sıkıca kavradığında mağaranın zemini hafifçe sarsıldı. Yaratık sert bir şekilde yeri süpürmeye başladığında sur bükülüp çöktü.

K'yorl'un kızı, aynı şekilde yıkılmaya başlayan kuleden aşağı atladı. Dokungaçtan kurtulmayı başarmıştı, bir yerlerini kırmış olmasına rağmen hâlâ hayattaydı ve yerde yalıyordu. Üzerine bir kara elf güruhu koşmaya başladı. O grubun içinde Uthegental Amigo da vardı ve güçiü silah ustası diğerlerini geriye itip, sefil yaratığın işini bitirmelerini engelledi. Odran'ı güçlü kollarına sanp kaldırdı ve dişi drow kızarmış gözleriyle ona baktı, hatta sanki kendisini kurtarmaya geldiğini umuyormuşçasına zayıfça gülümsemeyi de başardı.

Uthegental ona güldü, kadını kafasının üzerine kaldırıp ileri koştu ve onu dokungacın yanına, eskiden evi olan moloz yığınının içine savurdu.

Tezahüratlar, çığlıklar kulakları sağır edecek cinstendi. Dokungaç bütün binalan ve drowlarıyla birlikte Oblodra Evi'ni yangın dibine süpürürken çıkan gümbürtü de öyle.

BÖLÜM 15

AÇGÖZLÜLÜK

Paralı asker kel kafasını sağa sola salladı, Matron Baenre'ye karşı! şimdiye kadar yaptığı en cüretkar hareketti bu. Şu anda, yani ilk matrofl

ananın dehşet verici güç gösterisinden kısa bir süre sonra ve onun Örümcek! Kraliçe'nin en yüksek takdisini kazandığı barizken, Jarlaxle'ın onun plan- lannı sorgulaması daha da tehlikeli görünüyordu.

Triel Baenre, Jarlaxle'a dudak büktü ve Berg'inyon gözlerini kapadı;! İkisi de oldukça işe yarayan erkek drowun dövülerek öldürüldüğünü görmek istemiyordu. Fakat zalim Bladen'Kerst, annesinin bu zevki ona bağışlamasını umarak heyecanla dudaklarını yaladı ve beline bağlı duran beş başlı ', kamçısını sıkıca kavradı.

"Korkarım zamanı değil," dedi Jarlaxle açıkça, dobra dobra,

"Lloth bana farklı talimatlar veriyor," diye yanıtladı Baenre ve basit bir! erkeğin küstahlığım hesaba katınca oldukça soğukkanlı ve sakin görünüyordu.

"Büyümüzün beklediğimiz gibi işe yaramaya devam edeceğinde™ emin olamayız," diye sebep sundu Jarlaxle.

Baenre başıyla onayladı ve diğerleri annelerinin, paralı askerin olumsuz bir rol oynamasından memnun kaldığını oldukça şaşırarak fark ettiler, Jarlaxle'ın sorgulamaları gayet yerindeydi ve aslında, Baenre'nin niyetlendiği yeni ittifakın ve Mithril Salonu seferinin detaylarını yerine oturtmasına yardımcı oluyordu.

Bütün bunları hazmeden Triel Baenre annesine şüpheyle baktı. Eğer Matron Baenre, az önce açıkça belirttiği üzere talimatlarını direkt olarak Örümcek Kraliçe'den aldıysa neden kendisine karşı çıkılmasını ya da düşüncelerinin sorgulanmasını istesin ve hatta buna müsamaha göstersindi ki? Matron Baenre, sefere çıkmanın akıllıca bir iş olup olmadığı konusunda ki en temel sorulan neden cevaplandırma ihtiyacı duyuyordu?

"Büyü güvende," diye yanıtladı Baenre.

Jarlaxle bunu kabul etti. Drow şehrinin içinden ve dışından aldığı her haber bu iddiaya destek veriyor gibiydi. "Oblodra Evi'nin yıkım hadisesinden sonra bir ittifak kurmakta hiç zorluk çekmezsiniz. Matron Mez'Barris Armgo zaten en basından beri destekçi olmuştur ve hiçbir

matron ana, onun sizin önderliğinizi takip etmeye korktuğunu, una etmeye dahi cüret edemez."

"Pençe Yangı bir sürü evin moloz yığınını barındıracak kadar geniş," dedi Baenre nahoşça.

Jarlaxle sırıttı. "Hakikaten öyle," dedi. "Ve hakikaten de zaman ittifak yamanıdır, artık o ittifak her ne amaç için kurulacaksa."

"Mithril Salomı'na yürüyüşe geçme zamanıdır," diye sözünü kesti Baenre, sesinde kati bir kararlılıkla, "umutsuzluğumuzdan silkinip ayağa kalkma ve Örümcek Kraliçe'ye daha büyük bir görkem kazandırma zamanı."

"Birçok kayıp verdik," diye listelemeye cüret etti Jarlaxle. "Saldırıda Oblodra Evi ile onların kobold kölelerinin başı çekmesi ve drowlar için kurulan tuzaklarda onların ölmesi gerekiyordu."

"Koboldlar Pençe Yangı'ndaki deliklerinden çıkartılacaklar," diye onu temin etti Baenre.

Jarlaxle buna itiraz etmedi, ama uçurumun altındaki tünelleri -şimdi Oblodra Evi'nin tüm sakinleri öldüğü İçin— herkesten iyi biliyordu. Baenre bir miktar, muhtemelen birkaç yüz kobold alabilirdi, ama Oblodra Evi olsaydı binlercesini lenıin ederdi.

"Şehrin hiyerarşisi sorun halinde," diye devam etti paralı asker. "Artık üçüncü ev yok ve dördüncü ev ise malron anasız kaldı. Sizin aileniz de hainin kaçışından ve Dantrag ile Vendes'in kaybından aldığı yaralan hâlâ sarmış değil."

Baenre aniden tahtında Öne doğru çıktı. Jarlaxle hiç ürkmedi. ama Raenre evlatlarından bir çoğu korkup sindi. Annelerinin, paralı askerin son sözlerindeki gerçeklik payını anladığından; kardeşlerinin ölümüyle açıkta kalan sorumluluk ve fırsatlar için, hayatta kalan çocukları arasında çıkacak önemsiz çekişmelere hiç müsamaha göstermeyeceğinden korkuyorlardı.

Baenre başladığı kadar hızlı bir şekilde durdu ve tahtının önünde ayağa kalktı. Tehlikeü bakışlarını toplanmış olan evlatları üzerinde tek tek gezdirdikten sonra dosdoğru küstah paralı askere kenetledi ve, "Gel benimle." diye emretti.

Jarlaxle onun önden buyurması için kenara çekildi ve akıllılık edip itaatkar bu- şekilde Baenre'nin ardından ilerlemeye başladı. Triel de onlan lakip etmeye davrandı, ama Baenre hızla geri dönerek kızını durduruverdi. "Sadece o," diye hırladı.

Taht odasının merkezinde kara renkli bir sütun vardı. Baenre ile paralı asker yaklaşırken, sütunun görünüşte mükemmel ve pürüzsüz olan yüzeyinde bir çatlak belirdi. Çatlak genişledi ve zekice tasarlanmış kapı kayıp açılarak içerideki silindirik bölmeye girmelerine geçit verdi.

Kapı tekrar kapanıp onlan ailenin geri kalan kısmından ayırdığında, Jarlaxle Baenre'nin bağırmasını, konuşmasını, hatta tehditler savurmasını bekledi. Ama matron ana hiçbir şey söylemedi, sadece zeminde duran deliğe doğru yürüdü. Deliğin üzerine adımını attı ama içeri düşmedi, bunun yerine bir alt seviyeye, yani büyük Baenre tepesinin üçüncü katına doğru büyülü bir enerji akımıyla birlikte süzüldü. Jarlaxle, yol açılır açılmaz onu takip etti. Fakat yine de, üçüncü kata indiği vakit, hızla İlerleyip bir diğer delikten aşağa süzülmekte olan matron anaya yetişmek için acele etmesi gerekti. Matron ana bir alt kata ve ondan sonraki kata indi, ta ki dev dikit tepesinin altında bulunan zindanlara gelinceye dek yoluna devam etli.

Baenre hâlâ hiçbir açıklamada bulunmamış ve Jarlaxle burada kert dişinin esir edilip edilmeyeceği konusunda meraklanmaya başlamıştı. Birçok drow, hatta asilzadeler bile, bu feci kadere kurban gidebilirdi; birçoğunun Baenre esiri olarak bir asırdan uzun süre burada tutulduğu, aralıksız olarak işkence gördüğü ve tekrar işkence edilebilmesi için rahibeler tarafından iyileştirildiği hakkında söylentiler mevcuttu.

Baenre'nin elini şöyle bir savuruşu, bir hücre kapısının önünde duran iki muhafızın aceleyle kaçışmasını sağladı.

Jarlaxle, Baenre'nin ardından hücreye girip de garip görünüşlü, iri göğüslü bir cücenin karşı duvara zincirlenmiş olduğunu gördüğünde en

azından rahatladığı kadar meraklandı ve paralı asker dönüp Baenre'ye baktı ve onun alışıldık kolyelerinden birisini —bir cüce dişiyle süslü olanını— takmadığını ancak o zaman fark edebildi.

"Yeni mi yakalandı?" diye sordu Jarlaxle, aksinden şüphelendiği halde.

"İki bin yıl önce," diye yanıtladı Baenre. "Sana Battlehammer Klanı'nın atası ve Mithril Salonu'nun kurucusu olan Gandalug Battlehammer'i takdim ederim."

Jarlaxle şaşkınlıkla topukları üzerinde geriledi. Baenre'niıı cüce dişinden kolye süsünün çok eski bir cücenin ruhunu içinde barındırdığı hakkındaki söylentileri elbette ki duymuş, ama bu derdi bir bağlantının söz konuşul olabileceğini asla tahmin etmemişti. Mithril Salonu'na yapılacak bol saldırının Drizzt Do'Urden ile hiçbir ilgisi olmadığını, o hainin, Baenre'nin çok uzun süredir arzuladığı bir şey için sadece bir bağlantı, bir mazeret teşkil etliğini bir anda anlayıverdi.

Jarlaxle aniden, merakla Baenre'ye baktı. "İki bin yıl mı?" diye yüksefcl sesle tekrarladı. Bu sırada, o buruşuk drowun aslen ne kadar da yaşlı olduğuna sessizce hayret etmekteydi.

"Onun ruhunu asırlar boyunca esir tuttum," diye devam etti BaenreU dosdoğru yaslı cüceye bakarak. "Lloth'un çağrılarımıza kulak veremediği tüm süreç sırasında nesne yok oldu ve Gandalug, bir kez daha canlanmış bir halde buraya geldi." Baenre ürperdi, çatık kaşlı yüzünü hırpalanmış, çıplak cücenin uzun, sivri burnuna yaklaştırdı ve bir elini geniş, sert omzuna koydu. "Canlı, ama önce olduğundan daha özgür değil."

Gandalug sanki Baenre'nin yüzüne tükürmeye hazırlanır gibi boğazını temizledi. Fakat kadının elindeki yüzükten dışan bir örümceğin çıkıp omzuna yürüdüğünü ve şimdi boynuna doğru ilerlemekte olduğunu fark ettiğinde durdu.

Gandalug, Baenre'nin kendisini Öldürmeyeceğini, amaçladığı fetih için ona ihtiyaç duyduğunu biliyordu. Ölümden korkmuyordu, tam tersine ölümü bu ıstıraba ve elinde olmadan kendi halkının çöküşüne yardım etme ihtimaline defalarca tercih ederdi. Baenre'nin korkunç zihin yüzücüsü, daha

şimdiden Gandalug'un düşüncelerini birkaç kez araştırmış, yaşlı ve inatçı cüceden sertlikle elde edilemeyecek nitelikte bir sürü bilgi almıştı.

Mantıki olarak Gandaiug'un korkmasına hiçbir sebep yoktu, fakat bu gerçek şimdi onu pek de rahatlatmıyordu. Gandalug örümceklerden her şeyden fazla nefret ederdi. Onlardan nefret eder ve korkardı. Kıllı, sürüngen yaratığı boynunda hissettiği anda donakaldı, gözlerini hiç kırpmadı ve alnında boncuk boncuk terler belirdi.

Baenre, evcil örümceğini cücenin boynunda bırakıp uzaklaştı. Yüzünde üstün bir iradeyle Jarlaxle'a doğru döndü; sanki Gandalug'un orada olması, şüpheci paralı askerin düşüncelerinde köklü bir değişiklik yapmalıymış gibi.

Ama yapmıyordu. Jarlaxle, Menzoberranzan'ın Mithril Saionu'nu mağlup edeceğinden, fetih hareketinin başarılı olacağından bir kez olsun şüphe etmemişti. Peki ya fetihten sonrası! Drow şehri karmaşa içindeydi; kısa sürede, Oblodra Evi'nin yıkımı ve Ghenni'tiroth Tlabbar'ın ölümüyle açıkta kalan mevkilerin doldurulması konusunda şiddetli mücadeleler yaşanacak, hatta belki de açıktan açığa savaş patlak verecekti. Gizli çetesiyle birlikte asırlardır felaketin eşiğinde yaşayan paralı asker, güç sınırın! haddinden fazla genişletmenin tehlikelerini anlıyordu. Birisi gücünü gereğinden fazla büyütmeye çalışırsa, hepsinin birden kolayca yıkılabileceğini biliyordu. Ama Jarlaxle, aynı zamanda Matron Baenre'yi ikna edemeyeceğini de biliyordu. 'Öyle olsun bakalım," diye karar verdi. Bırak, Baenre artık kendisinden daha fazla itiraz görmeden Mithril Salonu'na yürüsün. Flatta ona cesaret bile verecekti. Eğer her şey planlandığı gibi giderse, o zaman herkes için daha iyi olurdu. Eğer gitmezse...

Jarlaxle, o ihtimalleri düşünüp taşınma zahmetine girmedi. Gromph'un konumunu, büyücünün uğradığı hüsranları biliyordu. Aynı şekilde, neredeyse tamamı erkeklerden oluşan Bregan D'aerthe'nin uğradığı hû lan da biliyordu. Bırak Baenre, Mithril Salonu'na saldırsın. Eğer başarılı olursa, o zaman Jarlaxle, Baenre'nin kendi 'tavsiyesine kulak verip umutsuzluğundan silkinir ve ayağa kalkardı." Gerçekten de.

BÖLÜM 16

AÇIK KALPLER

Drizzt genç kadını, bunca haftadır anirenman yapmakta olduğu doğuya bakan platoda, iradesi kuvvetli lalıcı üzerinde en sonunda konlrol sağlamayı başardığı noktada buldu. Güneş arkalarında, gökyüzünün aşağısında asılı duruyor ve dağların üzerinde uzun gölgeler oynaşıyordu. Gecenin ilk yıldızlan belirmiş, net bir şekilde parlıyor, Gümüşay ve onun doğusunda kalan Sıındabar üzerinde göz kırpıyordu.

Cattibrie, bacaklarını bükmüş ve dizlerini sıkıca göğsüne çekmiş bir halde kıpırtısız oturmaktaydı. Neredeyse sessiz olan drowun yaklaştığını duyduysa bile hiçbir işaret göstermedi, sadece giderek derinleşen karanlığa bakarak ileri geri sallandı.

"Gece çok güzel," dedi Drizzt. Sesini duyunca Cattibrie'ın ürküp sıçramaması, Drizzt'e kadının onun geldiğini fark etmiş olduğunu belirtti. "Ama rüzgar ayaz."

"Kış güçlü geliyor," diye hafifçe yanıtladı Cattibrie, bakışlarını karar-nııs doğu göğünden hiç ayırmadan.

Drizzt verecek bir cevap aradı, çünkü konuşmaya devam eünek istiyordu. Kendisini oldukça acayip hissediyordu ve bu çok garipti, zira Cattibrie'ı tanıdığı bunca yıl içinde aralarında hiç bu denli bir gerginlik olmamıştı. Drow ilerledi ve Cattibrie'ın yanına çömeldi. Fakat kadına bakmadı, tıpkı kadının da kendisine bakmadığı gibi.

"Bu gece Guenhwyvar'ı çağıracağım,"diye bildirdi Drizzt

Cattibrie basıyla onayladı.

Genç kadının devam eden sessizliği drovra hazırlıksız yakalamıştı. Heykelcik onanldıktan sonra Guenhwyvar'ı ilk defa çağıracak olması hiç de önemsiz bir şey değildi. Acaba heykelciğin büyüsü gerektiği gibi işe yarayıp Gııenhwyvar'ın onun yanına geri dönmesini sağlayacak mıydı? Frei işe yarayacağı konusunda onu temin eimişti etmesine, ama Drizzt iş başarıyla tamamlanana ve panter iyileşmiş olarak onun yanına gelene kadar ne emin olabilir, ne de rahat edebilirdi.

Bu mesele Cattibrie için de önemli olmalıydı. O da en az Drizzt'in önemsediği kadar önemsemeliydi, zira o ve Guenhwyvar birbirilerine çok yakınlardı. Yine de genç kadın bir cevap vermemişti ve sessizliği, hiddetlenmeye başlayan Drizzt'in dönüp ona dikkatle bakmasına sebep oldu.

Mavi gözlerinin perçeminde yaşlar gördü. Bu yaşlar, Drizzt'in bütün hiddetini alıp götürdü ve kendisiyle Cattibrie arasında yaşanan şeyin, görünüşe bakılırsa pek de derinlere gömülmemiş olduğunu ona söyledi. En! son görüşmelerinde, tam bu noktada karşılaşmış ve ikisi de sormak istedikleri soruları bir kılıç dövüşünün enerjisi ardına gizlemişlerdi. O anda Cattibrie'in konsantrasyonunun tam olması gerekliydi, tabii aynı şekilde kılıca hakim olmaya uğraşmakla geçirdiği önceki günlerde de. Fakat şimdi o görev başarıyla sonuçlanmıştı ve artık o da tıpkı Drizzt gibi düşünmeye zaman bulmuştu. İşte o zaman zarfinda Cattibrie yaşananları hatırlamıştı.

"Kalıcın sebep olduğunu biliyorsun, değil mi?" diye sordu, neredeyse yalvarırcasına Cattibrie.

Drizzt onu rahatlatma çabasıyla gülümsedi. Cattibrie'ın kendisini Drizzt'in üzerine atmasına sebep olan şey elbette ki bilinçli kılıcın ta kendisiydi. Sebebi tamamen kılıçlı, yalnızca kılıç. Ama Drizzt'in —ki ona bakınca gördüğü üzere Cattibrie'ın da—gönlünün büyük bir kısmı bunun aksinin olmuş olmasını diliyordu. Bir süredir aralarında yadsınamaz derecede bir gerginlik, karmaşık bir durum mevcuttu, ki Khazid'hea'nm kadını kontrol altına almasından sonra bu durum daha da kötüleşmişti.

"Beni itmekle iyi yapün," dedi Cattibrie ve homurdamp boğazını temizlemek suretiyle burun çekişini gizledi.

Drizzt vereceği cevabın muhtemel ağırlığının farkına vararak uzun biri süre duraksadı. "Seni sadece kabzayı gördüğüm için ittim," dedi. Bu cümle, Cattibrie'ın ilgisini doğu göğünden ayınp drowa bakmasını ve kendi derin^ mavi gözlerini onun menekşe renkli gözlerine kenetlemesini sağladı.

"Sebebi kılıçtı," dedi Drizzt sessizce. "Sadece kıhç."

Cattibrie gözünü dahi kırpmıyor ve zar zor nefes alabiliyordu. Drowun ne kadar da soyluca davranmış olduğunu düşündü. Diğer bir sürü erkek, hiç soru sormadan bu durumdan faydalanırdı. 'Peki bu kötü bir şey mi* olurdu?' diye kendisine sormadan edemedi genç kadın. Drizzt için beslediği hisler derin ve samimiydi, aralarında bir dostluk ve sevgi bağı vardı. 'Drizzt o odada benimle sevişseydi körü mü olurdu?'

'Evet,' diye karar verdi. İkisi için de kötü olurdu. Zira ona vücudunu sunmuş olsa bile o sırada kontrol Khazid'hea'daydı. Zaten şu anda dahi aralarında garip bir hava mevcuttu; eğer Drizzt, Cattibrie'ın kendisine beslediğini bildiği hislere boyun eğmiş, o uygunsuz durumda bu denli soylu bir davranış sergilemeyip kendisine sunulan cazibeye yenik düşmüş olsaydı, muhtemelen ikisi de bir daha birbirilerinin gözlerine bakamazdı.

Dağların yukseklerindeki sessiz bir platoda, soğuk, taze bir rüzgar ve parlayan yıldızlar altında göz göze geldikleri gibi asla birbirlerine bakamazlardı. "Sen iyi bir adamsın, Drizzt Do'Urden," dedi minnettar kadın, samimi bir gülümsemeyle.

"Aslında pek adam sayılmam," diye yanıtladı Drizzt gülerek ve gerginlik biraz rahatladığı için memnun olarak.

Fakat bu rahatlama sadece geçiciydi. Drowun kahkahası ve kadının gülümsemesi neredeyse derhal kayboldu ve onları yine aynı yerde, romantizmle korku arasında takılıp kalmış olan aynı garip an içinde bırakıverdi. Cattibrie tekrar göğe baktı ve Drizzt de aynısını yaptı. "Biliyorsun, onu sevmiştim," dedi genç kadın. "Hâlâ da seviyorsun," diye yanıtladı Drizzt. Genç kadın tekrar dönüp ona baktığında, drowun yüzünde bir gülümseme belirdi.

Kadın neredeyse derhal kafesini çevirip parlak yıldızlara doğru döndü ve Wulfgar'ı düşündü.

"Onunla evlenecektin," diye devam etti Drizzt. Cattibrie bundan pek emin değildi işte. Wulfgar'a beslediği içten sevgiye rağmen, genç barbar, ırkının ve kadınlara eşler değil hizmetkarlar olarak bakan bir toplumun etkilerini etrafına yansıtıyordu. Wulfgar, kabile hayatının sığ görüşlü düşüncelerinin birçoğunu aşmayı başarmıştı, fakat Cattibrie ile düğünü yaklaştığında ona karşı hakaret derecesine varacak kadar aşın koruyucu bir hal almıştı. İşte her şey bir yana, gururlu ve becerikli Cattibrie'ın müsamaha göstermeyeceği de buydu.

Şüpheleri Cattibrie'ın yüzünden net bir şekilde görülebiliyordu ve onu herkesten iyi tanıyan Drizzt bunu kolayca okuyabildi.

"Onunla evlenecektin," dedi yine, kararlı ses tonuyla Cattibrie'ı kendisine bakmaya zorlayarak.

"Wulfgar ahmak değildi," diye devam etti Drizzt. "Bütün suçu Entreri'ye ve buçukluğun mücevherine atayım deme," diye uyardı Cattibrie. Drow akıncı birliği tehlikesi atlatıldıktan ve Wulfgar'ın ölümünden sonra Drizzt ona ve Bruenor'a (ki bu varsayımın doğrulanmasını işitmeye belki de herkesten fazla ihtiyaç duyan kişi de cüceydi) Regis'in kılığına bürünen Entreri'nin, yakut süsün hipnotize edici güçlerini Wulfgar üzerinde kullandığını anlatmıştı. Fakat bu teori, barbarın aşırı davranışlarını tam anlamıyla açıklamıyordu, zira Wulfgar, Entreri Mithril Salonu'na gelmeden çok önce o yolda ilerlemeye başlamıştı.

"Kesinlikle mücevher Wulfgar'ı daha da itti," diye karşılık verdi Drizzt.

"Onu gitmek istediği yere doğru itti."

Bizler, yani Mithril Salonu ve yakın civarının savunucuları, hazırlıkların sonuna, drowların geleceği zamana yaklaşırken gerçekten hayret veren ve içimi ısıtan bir şey fark ettim.

Ben drowum. Derim benim farklı olduğumu kanıtlıyor. Abanoz rengi ırkımı açıkça ve yadsınamaz bir şekilde gözler önüne seriyor. Yine de ba tek

bir dik bakış bile atılmadı, Harpeller ve Vzunathlar 'dan tek bir dehşet edası dahi gelmedi, dengesiz Berkthgar 'dan ve onun savaşçı halkından tek bir hiddetli söz dahi işitmedim. Ve hiçbir cüce, hatta cüce olmayan hiç kimseden hoşlanmayan General Dagna bile bana doğru parmağını suçlayıcı bir tavırla uzatmadı.

Drowların benim için mi, yoksa zengin cüce tesisinin vaat ettiği hazineler için mi geldiğini bilmiyorduk. Sebebi her neydiyse, savunucular nazarında ben hiç suçlu değildim. Birçok aydır kendisini suçlayıp duran, bir önceki akında, Wulfgar'ın ölümüne şahit olan dostunu ta Menzoberranzan'a kadar takip etmek zorunda kalan Cattibrie konusunda hep vicdan azab çeken benim için bu ne kadar müthiş bir histi.

Bu ağır tasmayı boynuma asmıştım ve yine de, en az benim kadar çok (kaybedecek şeyi olan diğerleri, üzerime hiçbir yük bindirmediler.

Benimki gibi bir geçmişe sahip birisi için bunu fark etmenin ne kadar özel bir şey olduğunu anlayamazsınız. Bu, içten bir dostluk işaretiydi ve onu, çok daha önemli yapan şey ise, kasıtsızca, üzerinde düşünülmeden ve belli bir amaç gütmeden gösterilmiş olmasıydı. Geçmişimde "dostlarım " çok sık olarak böyle hareketleri, sanki benden çok kendilerine bir şeyler kanıtlamak istiyormuş gibi sergilerdi. Aramızdaki bariz farklılığın, mesela derimin renginin ötesine bakabildikleri için kendilerini daha iyi hissederlerdi.

Guenhwyvar bunu asla yapmadı, Bruenor bunu asla yapmadı. Cattibrie ve Regis de öyle. Wulfgar ilk başta beni hor görmüştü, hem de açıkta açığa ve hiçbir sebebi olmadan, sadece drow olduğum için. Hepsi dürüstlerdi ve bu sebeple hepsi de her zaman dostumdu. Fakat savaş hazırlıklarıyla geçen o günlerde, bu dostluk küresinin kat kat genişlediğini gördüm. Mithril Salonu cücelerinin, Konaktaş'lı erkek ve kadınların, daha birçok, birçok kişinin beni gerçeklen de kabul etmiş olduğunu öğrendim.

İşte dostluğun dürüst doğası budur. Sadece samimi olduğunda ve bencillikten sıyrıldığında bulunur Böylece, o günlerde Drizzt Do'Urden Menzoberranzan'dan olmadığını ilk kez ve kesin bir şekilde öğrendi.Suçluluk tasmasını üzerimden attım. Gülümsedim.

BÖLÜM 17

BLINGDENSTONE

Onlar gölgeler arasında gezinen gölgelerdi. Gözle görülmeden yok olan hareketlerden ibaretlerdi ve çıtlan dahi çıkmıyordu. Sağ kanat, sol kanat ve merkezi birlik seklindeki bir savaş düzeninde üç yüz kara elf ilerliyor olsa dahi hiç ses yoktu.

Drowlar Menzobenanzan'ın batısına gelmiş, onları doğuya ve yüzeye, yani Mithril Salonu'na götürecek olan daha kolay ve daha geniş tünelleri; arıyorlardı. Drowlann diğer herkesten fazla nefret ettiği svirfheblilerin şehri olan Blingdenstone pek uzakta değildi ve bu gerçek de, izledikleri dolambaçlı rotanın sunduğu bir diğer faydaydı.

Uthegental Argmo, küçük ve korunaklı bir oyuğun içinde duraksadı. Tüneller bu civarda genişti, hem de rahatsızlık verecek derecede. Svirfhebliler taktikçi ve teknisyendi; bir çatışmada daha sessiz ve daha bireysel olan drowlarla başa çıkmak için sıkı savaş formasyonlarına, hatta savaş makinelerine başvurulardı. Uthegental biliyordu ki, bu tünellerin gelişmesi, ne bir tesadüftü, ne de doğanın bir sonucu. Bu savaş alanı, çok uzun bir süre! önce düşman tarafından hazırlanmıştı.

Peki neredelerdi? Uthegental yanında üç yüz drowla birlikte, sekiz bin kara elf ve binlerce iki ayaklı köleden oluşan bir orduya öncülük ederek onların bölgesine germişti. Ve yine de, Blingdenstone onun durduğu yerden yirmi dakika dahi uzakta olmadığı halde —ki gözcüleri bundan daha ya bir mesafedeydi— svirfvneblilerden hiçbir iz yoktu.

Barrison derArmgo'mın vahşi hamisi hiç mutlu değildi. Uthegent işlerin tahmin edildiği gibi gitmesinden hoşlanırdı, en azından düşmanlar söz konusu olduğunda. Kendisiyle savaşanların, şimdiye kadar gnomlara bir

çatışmaya girmiş olacağını ummuştu. Bu grubun, yani kendisinin, bütün drow ordusunun en önünde olması da bir tesadüf değildi. Baenre, Mez'Barris'e bir imtiyaz tanımıştı ama o imtiyazla birlikte sorumluluk gelmişti, ki Matron Mez'Barris o sorumluluğu derhal Uthegental'in iri omuzlarına yüklemişti. Barnson del'Armgo Evi'nin bu savaştan büyük bir başarıyla çıkması gerekiyordu, özellikle de Matron Baenre'nin, Oblodra Evi'nin yıkımında sergilediği inanılmaz gövde gösterisinin ardından. Mithril Salonu meselesi hallolduğunda Menzoberranzan'daki güç düzeninin yeniden yapılanmasının başlaması muhtemeldi. Evler arası savaşlar kaçınılmaz gibi görünüyordu. Üstüne üstlük, doldurulması gereken büyük boşluklar, mevki itibarıyla Barrison derArmgo Evi'nin hemen ardında bulunuyordu.

Matron Mez'Barris işte bu sebeple Matron Baenre'ye kesin bir sadakat yemini etmişti, tabii sefere katılmakan kişisel olarak muaf tutulması karşılığında. O, Menzoberranzan'da kalacak, evinin mevkiini sağlamlaştırmak ve Baenre Evi'ni daha başka hareketlerden korumak üzere bir yalanlar ve müttefikler ağı örme işinde Triel Baenre ile birlikte sıkı bir çalışmaya girişecekti. Mithril Salonu'nda işler o kadar da iyi gitmezse kendisinin de saldırıya açık olacağını bilen Baenre de onun bu teklifim kabul etmişti.

Evinin matron anası Menzoberranzan'da kalmış olduğu için, Barrison del'Armgo adına şan şöhret kazanmak Uthegental'e düşüyordu. Vahşi savaşçı bu görevden memnundu, ama aynı zamanda stresliydi. Gergin bir enerjiyle dolu olan Uthegental, yaklaşan hadiseye duyduğu açlığı bastırmak, acımasız tridentinin ucunu düşman kanıyla ıslatmak için bir savaş, herhangi bir savaş istiyordu.

'Peki o çirkin svirfhebliler nerede?' diye merak etti. Sefer planında Blingdenstone şehir merkezine herhangi bir saldırı emri yoktu, yani en azından gidiş yolunda. Eğer gnom şehrine bir saldırı yapılacaktıysa, o da Mithril Salonu'ndan dönüşte, yani esas hedefe ulaşıldıktan sonra gerçekleşecekti. Fakat svirfhebli savunma hatlarını denemesi ve savasçılarıyla birlikte açık tünellerde karşılaştıkları bütün gnomlaria çatışmaya girmesi konusunda Uthegental'e izin verilmişti.

Uthegental bunun için can atıyordu. Eğer gnom savunma hatlarını bulup suladıktan sonra işine yarar nitelikteki boşlukları tespit edebilirse, işi bir adını daha ileri götürmeye çok önceden karar vermişti ve Baenre'nin yanına tridentinin ucunda svifinebli kralının kellesiyle dönmeyi umut ediyordu.

Bütün övgüler Barrsion derArmgo içindi.

Ulaklardan birisi geriye gelip mulıaıizlan aştı ve vahşi savaşçının hemen yanında bitiverdi. Dişinin parmaklan sessiz drow lisanında hızla hareket ederek şehre daha da yaklaştığını, çok fazla sokulduğunu, hatta Blingdenstone'un devasa ön kapısına giden basamakları görecek kadar yaklaştığını açıkladı. Ama svirfhebiilere ait hiçbir ize rastlamamıştı.

Bu bir pusu olmalıydı; deneyimli silah ustasının bütün içgüdüleri ona svirfheblilerin tüm güçleriyle içeride gizlenip beklediklerini söylüyordu. Neredeyse diğer tüm kara elfler (ki onlar başkalarıyla savaşırken tedbirli olmalarıyla tanınan bir ırktı, bunun büyük bir sebebi de eğer doğru zamanda saldırırlarsa bu çatışmaları her zaman kazanabileceklerini bilmeleriydi) bu noktada vazgeçerdi. Aslında Uthegental'in esas görevi, yani keşif gezisi şimdi sona ermişti ve duymaktan memnun olacağı bir raporla birlikte Matron Baenre'nin Yanına geri dönebilirdi.

Ama vahşi Uthegental diğer drowlar gibi değildi. Hiç rahatlamamıştı, tam tersine hiddetten köpürüyordu.

'Beni oraya götür,' diye parmaklarıyla işaret etti, dişi ulağı şaşırtarak, 'Sen çok değerlim!' dişinin elleri cevap verdi.

"Hepimizi!" diye kükredi Uthegental, yükselttiği sesiyle etrafındaki birçok kara elfi şaşkına çevirerek. Ama Uthegental hiç ürkmemişti ve pes etmeyecekti. "Emri bütün saflara yayın," diye devam etti, "Blingdenstone'un kapısına kadar beni takip edecekler!"

Birçok drow askeri birbirlerine gergin bakışlar attılar. Sayılan üç yüzdü ve bu da çok çetin bir kuvvetti. Ama Blingdenstone'da bu sayının birçok katı mevcuttu, ayrıca hilelerle dolu olan ve sık sık Toprak Düzlemi'nden gelen güçlü canavarlarla ittifak yapan svirhebliler kolay düşmanlar değildi. Yine de, kara elflerden bir tanesi bile Uthegental Armgo'ya karşı çıkamazdı,

özellikle de Matron Baenre'nin bu öncü gruptan ne beklediğini bilen tek kişi o olduğu için.

Böylece hepsi birlikte basamaklara vardılar ve tırmanıp Blingdenstone'un kapılarına geldiler —ki bir drow mühendisin fark ettiği üzere bu kapılarda kurnaz bir tuzak vardı, eğer kapılar açılırsa, sivri çıkıntılarla dolu koca tavan kafalanna çökecekti. Uthegental bu grup için tayin edilmiş olan bir rahibeyi yanına çağırdı.

'İçimizden birisini bu engelin ardına geçirebilir misin?' diye parmaklarıyla sordu ve dişi drow başıyla onayladı.

Uthegental, svirfnebli şehrine bizzat kendisinin gireceğini işaret ederek herkesi şaşırtmaya devam etti. Bu daha önce duyulmamış bir istekti. Hiçbir drow lideri ilk olarak içeri girmezdi; avam askerler bu iş için vardı.

Ama yine, Uthegental'e kim karşı çıkabilirdi ki? Aslında rahibe, bu kendini beğenmiş erkeğin paramparça edilmesini gerçekten de hiç umursamıyordu. Derhal büyüyü yapmaya başladı. Bu büyü Uthegental'i bir hayalet gibi maddcsiz yapacak ve vücudunu en küçük çatlağın içinden geçebilecek bir hale dönüştürecekti. Büyü tamamlandığında, cesur Uthegental hiç tereddüt etmeden içeri daldı ve geri dönmediği taktirde neler yapmalan gerektiğine dair talimat verme zahmetine dahi girmedi.

Kibirli ve kendisinden son derece emin olan Uthegental bunun olacağını düşünmüyordu.

Birkaç dakika sonra, bir uçtan bir uca kadar örülen siperler ve barikatlarla dolu olan muhafız dairelerini geçtiğinde Uthegental, Drizztl Do'Urden'den sonra yuvarlak hatlı doğal svirfhebli evlerini ve gnomlann şehrini oluşturan dolambaçlı, gösterişsiz yollan gören ikinci drow oldu. Blingdenstone, Menzoberranzan'dan ne kadar da farklıydı; bir kara eifin daha çok hoşuna gidecek şekilde oyulup şekillendirilmemiş, gnomlann mağaralar içinde bulduğu doğal şekillere uyum sağlanarak inşa edilmişti.

Her şeyin kendi kontrolü altında olmasını isteyen Uthegentalbunu çok itici buldu. Aynı zamanda svirfhebli kentlerinin en eskisi ve en kutsalı olan bu şehri terkedilmiş buldu.

Belwar Dissengulp, Blingdenstone'un çok batısında kalan derin bir mağaranın kenarından dışarı baktı ve Kral Schıücktick'i gnom şehrini terk etme konusunda ikna etmekle iyi bir iş yapıp yapmadığını düşündü. En saygıdeğer oyuk sorumlusu büyü geri döndüğü için drowlann kesinlikle Midini Salonu'na yürüyüşe geçeceğini söylemiş ve bu rotanın onlan tehlike arz edecek derecede Blingdenstone'a yaklaştıracağını bildiğini belirtmişti.

Kara elflerin yürüyüşe geçeceği konusunda dosUarmı ikna etmekte pek güçlük çekmemiş olsa da, Blingdenstone'dan ayrılma, öylece eşyalarını toplayıp kadim anayurtlarım terk etme düşüncesi hiç iyi değildi. İki bin yıldan uzun bir süredir gnomlar Menzoberranzan'ın tehditkar gölgesi altında yaşamış ve birçok sefer, drowlann bütün güçleriyle savaşa geleceğini sanmışlardı.

'Bu seferki farklı,' diye karara vardı Belwar ve onlara da bunu söyledi. Konuşması coşku doluydu ve o feci şehirden kaçmış olan drow dostu ile arasındaki ilişkinin ağırlığını laşıyordu. Yine de Belwar, Schnicktick'i ve diğerlerini ikna etmekten çok uzaktaydı, ta ki Konsey Üyesi Firble da onun fikrine destek vererek söze kanşana kadar.

'Bu seferki gerçekten de farklı,' demişti Firble onlara, bütün samrmiyetiyle. Bu sefer bütün Menzoberranzan bir araya gelecekti ve saldırılar tek bir evin hırs dolu araştırma hareketlerinden ibaret olmayacaktı. Bu sefer gnomlar ve yürüyüşe geçen drowlann yoluna çıkacak kadar bahtsız olanlar, kendilerini kurtarmak için evler arası çekişmelere bel bağlayamazdı. Firble, Oblodra Evi'nin yıkımını Jarlaxle'dan öğrenmişti; svirfiıebli rahipler tarafından Menzoberranzan’ın altından gizlice Pençe Yangı'nm içme gönderilen bir toprak elementali, üçüncü evm kesin bir şekilde yok edilmiş olduğunu doğrulamıştı. Bunun sonucunda, en son buluşınalannda Jarlaxle ona "Drizzt Do'Urden'i barındırmanın akıllıca bir iş olmadığı" konusunda ipucu verince, drow usullerini iyi anlayan Firble, kara elflerin gerçekten de.

Üçüncü evi kesin bir şekilde yok edene duydukları korkuyla birleşerek Mithril Salonu'na yürüyüşe geçeceği sonucuna varmıştı.

Böylece svirfhebliler bu meşum muhtıra üzerine Blingdenstone'u terk etmişlerdi ve Belwar onların ayrılışında kritik bir rol oynamıştı. Bunun

sorumluluğu şimdi oyuk sorumlusunun omuzlarına ağır bir yük gibi biniyor, tehlikenin yakınlarda olduğunu sandığı zaman kulağına çok mantıklı gelen o karan bir kez daha düşünmesini sağlıyordu. Burada, batıdaki tüneller sessizdi ve sanki düşman kara elfler gölgeler arasında geziniyormuşcasına ürkütücü bir havası da yoktu. Tüneller barış sessizliğindeydi; Belwar'ın sezdiği savaş ise binlerce mil ve binlerce yıl uzakta gibi görünüyordu.

Diğer gnomlar da bunu hissediyordu. Belwar, Blingdenstone'u terk etme kararının (en iyimser yorumla) ahmakça olduğu hakkında birçok kişinin şikayet ettiğine kulak misafiri olmuştu.

Belwar, sadece en son svirfhebli de şehri terk ettiğinde ve uzun kervan batıya doğru yola koyulduğunda oradan ayrılmanın ağırlığını, üzerine binen duygusal yükü fark etmişti. Gnomlar şehirlerini terk etmekle drowlarla boy ölçüşemeyeceklerini, kendilerini veya yurtlarını kara elflerden koruyamayacaklarını kabul etmiş oluyorlardı. Bu gerçek konusunda birçok svirfhebli rahatsızlık duyuyordu, belki de Belwar da onlara dahildi. Güvenlik içinde olma, samanlarının güçleri ve hatta tanrılarının görkemi konusundaki bütün inançları tek bir damla svirhebli kanı dahi dökülmeden sarsılmıştı.

Belwar kendisini korkak gibi hissediyordu.

En saygıdeğer oyuk sorumlusu, hâlâ Blingdenstone'u kollayan gözlerin mevcut olduğu gerçeğiyle biraz teselli buluyordu. Taşlara karışmış bir dost elementale orada bekleyip izlemesi ve onu çağırmış olan svirfhebli samanlarına geri dönüp haber vermesi emredilmişti. Eğer kara elfler,, Belwar'ın beklediği gibi şehre girmişse gnomlar bundan haberdar olacaktı.

Peki ya gelmemişlerse?' diye sorguladı Belwar kendi kendisine. Eğer o ve Firble yamlmışsa ve drow!ar yürüyüşe geçmezse, o zaman svirfhebliler tedbir uğruna ne gibi bir kayıp vermiş olacaktı?

İçlerinden herhangi biri bir daha Blindenstone'da kendisini güvende hissedebilir miydi?

Matron Baenre, Uthegental'in gnom şehrinin terk edilmiş olduğuna! dair verdiği haberden hiç memnun kalmamıştı. Fakat ifadesi ne kadar tersi olsa

büe, yanında duran Berg'inyon'un yüzündeki bariz nefretle boy ölçüşemezdi. İkinci evin güçlü hamisin: incelerken Berg'inyon'un gözleri tehditkar bir şekilde kısıldı ve kendisine meydan okunduğunu gören Uthegental bu meşum bakışlara gayet iyi karşılık verdi.

Baenre, Berg'inyon'un hiddetinin sebebini anlıyordu ve kendisi de Uthegental'in Btingdenstone'a girme İşini kendisinin üstlenmiş olmasından memnun değildi. Bu davranış, Mez'Barris'in ne kadar çaresiz olduğunu net bir şekilde gösteriyordu. Mez'Barris, Matron Baenre'nin Oblodra'ya karşı sergilediği gövde gösterisinin gölgesi altında kendisini bariz bir şekilde savunmasız hissediyordu ve bu sebeple Uthegental'in geniş omuzlarına çok büyük bir yük bindirmişti.

Uthegental, Barrison derArmgo'nun sanı için yola çıkmıştı ve Matron Baenre bunu biliyordu; beraberinde üç yüzden fazla drow savasçısıyla gözü dönmüş bir halde şehre yürümüştü.

Berg'inyon için bu iyi bir şey değildi, zira kuvvetli silah ustasıyla dosdoğru rekabet içinde olan kişi Matron Baenre değil kendisiydi.

Matron Baenre bu haberleri, oğlunun yüz ifadesinin ışığında yeniden düşünüp tarttı ve en sonunda Uthegenlal'in yapmaya cesaret ettiği bu hareketin iyi bir şey olduğu sonucuna vardı. Aralarındaki çekişme, Berg'inyon'u mükemmelliğe teşvik edecekti. Ve eğer oğlu basansızlığa uğrarsa ve Drizzt Do'Urden'i öldüren kişi Uthegental olursa (zira ikisinin de elde etmeyi istediği ödül bariz bir şekilde buydu) ya da Berg'inyon bu sırada Uthegental tarafindan öldürülürse bile önemli değildi. Bu fetih hareketi Baenre Evi'nden, hatta herhangi birinin kişisel amaçlarından daha büyüktü tabii, elbette ki Matron Baenre'nin amaçları haricinde.

Mithril Salonu fethedildiğinde oğluna ne olursa olsun, Baenre Örümcek Kraliçe'nin en yüksek takdirini kazanacaktı ve diğer herkes ona karşı güçlerini birleştirse dahi kendi evi diğer evlerin entrikalarının üzerine yükselecekti!

"Çekilebilirsin," dedi Baenre, Uthegental. "En Öndeki yerine geri dön."

Kirpi saçlı silah ustası, gözlerini Berg'inyon'dan hiç ayırmadan şeytanca güldü ve eğilip reverans yaptı. Sonra ayrılmak üzere topuğu üzerinde döndü, ama Baenre ona bir kez daha hitap ettiğinde derhal geri baktı.

"Ve eğer kaçan svirfheblerin izlerine rastlayacak olursan” dedi Baenre, duraksayıp bakışlarını Uthegental'den Berg'inyon'a çevirerek, "takibe başladığınız konusunda bana bilgi vermesi için bir ulak yolla."

Uthegental'in testere gibi sivri dişlerini göstererek takındığı sıntış neredeyse kulaklarına değecek kadar yayılırken, Berg'inyon'un omuzlan çöküverdi. Ulhegenial tekrar eğilip reverans yaptı ve hızla uzaklaştı.

"svirhebliler güçlü düşmanlardır," dedi Baenre kayıtsızca, sözlerini Berg'inyon için söyleyerek. "Onu ve birliğinin tümünü öldürecekler." Bu iddiaya esasında inanmıyordu ve bunu sadece Berg'inyon'un içini rahatlatmak için söylemişti. Fakat zeki oğluna baktığında onun da buna inanmadığını fark etti.

"Ve eğer öyle olmazsa," dedi Baenre, diğer tarafa, umursamaz bin tavırla yanında duran, oldukça sıkılmış gibi görünen Quenthel ve her zaman oldukça sıkılmış gibi görünen Methil'e doğru dönerek, "gnomiar o kadar daj büyük bir ödül sayılmaz." Matron ananın bakışları hızla Berg'inyon'a geri döndü. "Bu saldırının esas ödülünü biliyoruz," dedi, sesi vahşi bir hırıltı halinde çıkarak. Kendi büyük amacıyla Berg'inyon'un amacının ayna olmadığını belirtme zahmetine girmedi.

Bu cümle, genç silah ustasında anlık bir etki yarattı. Annesi ona çekilme izni vererek elini sallar sallamaz hazır ol duruşuna geçti ve kertenkelesiyle uzaklaştı.

Baenre, Quenthel'e doğru döndü. 'Uthegental'in askerleri arasına casuslar yerleştir,' diye hafifçe parmaklarıyla işaret etti. Baenre, biraz durup vahşi silah ustasını ve eğer o casuslar ortaya çıkarsa neler yapacağını düşündü. 'Erkek olsunlar,' diye ekledi ve Quenthel bunu onayladı.

Erkekler harcanabilirdi.

Ordunun tam ortasında havada süzülen diskinin üzerinde tek başına oturmakta olan Matron Baenre, düşüncelerini daha önemii meselelere' yoğunlaştırdı. Berg'inyon ile Uthegental arasındaki rekabet pek önemli değildi, Uthegental'in görünüşe bakılırsa emirlere aldırış etmiyor olması da. öyle. Daha rahatsız edici olan şey svirfheblilerin ortada olmayışıydı. Yoksa, Baenre ile onlusu yürüyüşe geçip şehirden uzaklaşırken, o aşağılık gnomlar, Menzoberranzan'a bir saldın düzenlemeyi planlıyor olabilir miydi?

Bu saçma bir düşünceydi, Matron Baenre'nin çabucak aklından savuşturacağı cinsten bir düşünce. Kara elflerin yansından fazlası, Mez'Barris Armgo, Triel ve Gromph'un dikkatli denetimi altında Menzoberranzan'da kalmıştı. Eğer gnomlar saldırırsa kesin şekilde yok edilirlerdi, ki bu da Örümcek Kraliçe'nin şanına daha çok yakışırdı.

Ama şehir savunmalarım düşünürken, kendisine karşı hazırlanan bin komplo fikri Baenre'nin zihnini kemiriyordu.

Çok uzakta olmayan ve Baenre'nin her düşüncesini okuyan Methil'den, 'Triel size sadık ve kontrol altında,' diye telepatik bir güvence geldi.

Baenre bunun üzerine biraz rahatladı. Menzoberranzan'ı terk etmeden önce, Methil'e kızının onun planlarına verdiği tepkileri araştırmasını emretmiş ve illithid de tamamen olumlu haberlerle geri dönmüştü. Triel, Mıthril Salonu'na gitme kararından memnun değildi. Annesinin sınırlarını aşıyor olduğundan korkuyordu, ama Lloth'un bu savaşı onayladığına Oblodra Evi'nın yıkımı üzerine en az diğerlerinin inandığı kadar o da inanıyordu. Bu sebeple Triel, annesinin yokluğundan faydalanıp Baenre Evi'ne hakim olmak için bir taht darbesine öncülük etmeyecek, bu zamanda hiçbir şekilde annesine karşı harekel etmeyecekti.

Baenre rahatladı. Her şey taşanlarına uygun gidiyordu; korkak gnomların kaçmış olması da önemli değildi.

'Hatta her şey tasarladığımdan daha da iyi gidiyor,' diye karar verdi Baenre. Zira Uthegental ve Berg'inyon arasındaki rekabet çok eğlenceli olacaktı. Olasılıklar çok ilgi çekiciydi. Belki de, eğer Uthegental Drizzt'i haklar ve bunu yaparken Berg'inyon'u da öldürürse, o zaman Matron Baenre o kirpi saçlı valışiyi Baenre Evi'ne silah ustası olarak hizmet etmeye

zorlayabilirdi. Mez'Barris buna itiraz etmeye cüret edemezdi, bunu Mithril Salonu fethedildikten sonra yapamazdı.

BÖLÜM 18

TEDİRGİN TOPLANTILAR

"Bize liderlik edecek olan Regweld, Kral Bruenor ile şu anda görüşüyor," dedi bir süvari. Oldukça sıradışı bir zırh giyen bir şövalyeydi bu. Plakanın üzerinde tek bir düz nokta bile yoktu; tırtıklı ve çıkıntılıydı, çeşitli açılardan dışan uzanan parçalar vardı, amacı her türlü darbeyi savuşturmak, darbeleri alıp da yarımaktan çok geri sektirmekti.

Adamın elli yoldaşı —gerçekten de garip görünüşlü bir gruptu— da aynı şekilde donanmıştı, ki bu kılıkları, sıradışı bayrakianna bakınca kolayca açıklanabilirdi, saçları dimdik olan ve bir evin çatısında ellerini yukan kaldırmış bir halde durup havaya doğru şimşekler savuran ya da belki de' bulutlardan kafasına inen şimşekleri yakalıyordu —bunu kestirmek zordu tabii- bir çöp adam. Bu, Uzunsemer'in bayrağıydı ve bunlar da Uzunsemer'in askerleri olan Uzımath'lardı. Eksantrik olsa bile becerikli bir gruptu. Konaktaşı'na bu soğuk ve kasvetli günde, yağan ilk karın ilk taneleriyle birlikte gelmişlerdi.

"Regweld size liderlik edecek," diye yanıtladı bir başka süvari. Semerinin üzerinde dimdik, kendinden emin bir şekilde duruyordu ve girdiği , sayısız savaştan kalan bir sürü yarası vardı. Bu adam, tıpkı yanındaki kiriş yoldaşı gibi daha alışılmış bir zırh giyiyordu ve korkunç Trolkırları'nın hemen kenarında bulunan gururlu sınır kasabası Nesme'nin at ve mızraktan! oluşan

bayrağına tabiydi. "Ama bizi değil. Biz Nesme Süvarileri'yiz ve kendi liderimiz haricinde kimseyi izlemeyiz!"

"Buraya ilk olarak sizin varmış olmanız kuralları da sizin koyacağınız anlamına gelmiyor!" diye haykırdı Uzunatlı.

"Amacımızı unutmayalım," diye araya girdi üçüncü bir süvari, yanında iki yoldaşıyla birlikte atını tırıs bir şekilde sürüp yeni varanları karşılamaya gelerek. Adam daha da yaklaştığında, diğerleri onun biçimli hatlannıj parlak altın rengi saçlarını ve aynı renkteki gözlerini gördüler ve onun, hert ne kadar kendi ırkı için uzun olsa da bir insan değil elf olduğunu anladılar; "Ben Gümüşay'dan Besnell, Leydi Alustriel'in emri üzerine yüz askerle bir yere geldim. Hepimiz savaş başladığında kendi yerimizi bulacağız, fakat eğer aramızdan biri lider seçilecekse, o da Alustriel adına konuşan ben olacağım."

Nesme'li ve Uzunsemer'li iki adam birbirlerine çaresizce baktı. Kendi kasabaları, özellikle de Nesme, kesinlikle Gümüşay'ın gölgesi altında yaşıyordu ve ikisinin de hükümdarı Alustrierin otoritesine meydan okuyamazdı. "Ama Gümüsay'da değilsin," diye kükreyen bir cevap geldi. Bu ses, yalanlardaki bir kapı eşiğinin gölgeleri arasında duran, tartışmayı dinleyen ve laf salatasından daha eğlenceli bir şeye dönüşmesini ummakta olan Berktıigar'a aitti. "Berkthgar'ın hüküm sürdüğü Konaktaşı'ndasınız ve Konaktaşı'ndayken size Berkthgar hükmeder!"

Herkes gerginleşti, özellikle de Besnell'in iki yanında duran Gümüşay askerleri. Elf savaşçı bir süreliğine sessizce oturdu ve dev kılıcı sırtına asılı bir halde dimdik, sakince yaklaşmakta olan Berkthgar'ı izledi. Besnell aşırı derecede kibirli birisi değildi ve sadece Gümüşay müfrezesinde eriştiği mevkii dahi, asla kibrinin mantıklı düşünceyi yenmesine izin vermediğini kanıtlıyordu.

"İyi konuştun. Cesur Berkthgar," diye kibarca yanıtladı. "Ve oldukça doğru." Diğer iki atlı lidere doğru döndü. "Biz Gümüşay'dan geldik, siz Nesme'den ve siz de Uzunsemer'den geldiniz. Hepimiz Berkthgar'ın ve Bruenor Battlehammer'ın davasına hizmet etmek için buradayız."

"Biz Bruenor'un çağrısına geldik," diye homurdandı Uzunatlı, "Berkthgar'ınkine değil."

"O zaman atını Mithril Salonu'nun altındaki karanlık tünellere indirecek misin?" diye mantık yürüttü Besnell. Berkthgar ve Cattibrie ile yaptığı görüşmeler sonucunda, cücelerin yeraltındaki sorunlarla ilgilenirken, süvarilerin civardaki bölgeleri korumak için Konaklaşlı savaşçılarla birleşeceğini öğrenmişti.

"Atı ve kendisi beklediğinden daha kısa süre içinde yerin dibine girebilir," diye söze daldı Berkthgar, Uzunatlı'yı epey sarsan açık bir tehditti bu. "Yeter bu kadar," diye araya girmekte çabuk davrandı Besnell. "Hepimiz müttefik olarak bir araya geldik ve ortak bir amaç uğruna toplanmış müttefikler olarak kalacağız."

"Korku yüzünden toplanmış," diye yanıtladı Nesme askeri. "Biz Nesme'de bir kere Bruenor'un..." Duraksadı, uygun sözleri ararken destek görebilmek için önce diğer liderlere, sonra da kendi adamlarına bakındı. "Kral Bruenor'un kara derili dostuyla karşılaştık," dedi en sonunda, açıktan açığa alaycı bir ses tonuyla. "Şeytani drowlarla arkadaşlık etmekten nasıl bir iyilik doğar ki?"

Sözler ağzından daha henüz çıkmıştı ki Berkthgar adamın üzerine atıldı, ileri uzanıp zırhındaki kıvrımlardan birisini kavradı ve hiddet dolu yüzüne dosdoğru bakabilsin diye onu semerinde aşağı doğru çekti. Yakındaki Nesme askerleri silahlarım çekip hazırlamıştı, ama bütün taş evlerden ve her köşe başından çıkıp beliren Berkthgar'ın halkı da silahlıydı. Besnell inledi ve Uzunatlı'lar, hepsi birden, ümitsizlik içinde kafalarını salladılar.

"Eğer Drizzt Do'Urden hakkında bir daha kötü söz konuşursan," diye hırladı Berkthgar, pek de uzağında olmayan kılıç ve mızrakları hiç umursamadan, "bana ilginç bir seçim sunacaksın. Seni ikiye böldükten sonra er meydanında mı bırakayım, yoksa keüeni uçurma şerefine bizzat erişmesi için Drizzt'e mi götüreyim?"

Besnell atını barbarın üzerine sürdü ve hayvanın ağır vücudunu kullanarak Berkthgar'ı afallamış Nesme askerinden uzaklaşmaya zorladı.

"Drizzt Do'Urden olsaydı sözleri yüzünden bu adamı öldürmezdi," dedi Besnell kendinden oldukça emin bir şekilde, zira Drizzt'in sık sık bulunduğu Gümüşay ziyaretlerinde birçok kez onunla karşılaşmıştı.

Berkthgar eliin doğru söylediğini biliyordu. Böylece barbar lideri yumuşadı ve birkaç adım geriledi.

"Ama Bruenor olsa öldürürdü," diye demeden edemedi Berkthgar. "Doğru," dedi Besnell. "Ve daha birçoğu kara elfi savunmak için silahına sarılır. Ama, daha Önce de söylediğim gibi, bu kadarı yeter. Hepimiz birleşmiş ve bir davaya hizmet etmek için bir araya gelmiş yüz doksan süvariyiz." Konuşurken etrafına bakmıyor ve normalde elf vücuduyla görünebileceğinden çok daha uzun ve heybetli görünüyordu. "Berkthgar'a ve onun gururlu savaşçılarına katılmaya gelmiş yüz doksan kişi. Böyle dört grup pek nadiren müttefik olarak bir araya gelir. Uzunatlı'lar, Nesme Süvarileri, Gümüş Şövalyeler ve Konaktaşı savaşçıları. Hepimiz aynı amaç için birleştik. Eğer savaş yaşanırsa —ki bugün edindiğim müttefiklere şöyle bir bakınca yaşanmasını umut eder oldum— yaptığımız yiğitlikler Diyarlar boyunca konuşulacak! Drow ordusu bizden sakınsın!"

Mükemmel bir şekilde hepsinin gururunu yüceltrnisti, böylece hepsi de tezahürat yapmaya başladı ve gerginlik anlan geçip gitti. Haykırışlar devam: ederken Besnell gülümsedi ve başıyla onayladı, ama ilişkilerin olması gerektiği kadar sağlam ve dostane olmadığım biliyordu. Uzunsemer elli asker ve bir avuç büyücü yollamıştı, ki bu da, esasında Bruenor'un güvenliğinden pek çıkarı olmayan bir kasaba için büyük fedakarlık sayılırdı. Harpeller, ticaret ve İttifak için güneye baktıklarından çok batıya, yani Derinsu'ya bakıyordu. Yine de, liderlerinin kızıyla birlikte Bruenor'un çağrışma kulak verip gelmişlerdi.

Gümüşay da eşit derecede sadık». Bunun sebebi hem Bruenor ve Drizzt'e karşı dostlukları, hem de Alustriel'in, drow ordusunun yüzeye çıkması durumunda bütün dünyanın daha kötü bir yer haline geleceğini anlayacak kadar bilge olmasıydı. Alustriel, Berkthgar'a takviye olarak yüz şövalye yollamıştı ve bir yüz şövalye daha bağımsız olarak at sürüyor, Mithril Salonu'nun doğu yamaçlarında geziniyor ve Dördüncü Tepe'nin kuzey yüzünden dolaşıp batıdaki Bekçi Vadisi'ne doğru giden daha engebeli patikaları tutuyordu. Yani iki yüz tane atlı savaşçı gönderilmişti, bu da

meşhur Gümüş Şövalyeler'in tamı tamına beşte ikisini teşkil ediyordu. Büyük bir tabur ve büyük bir fedakarlıktı, özellikle de kışın ilk rüzgarları soğuk soğuk esmeye başlamışken.

Besnell, Nesme'nin fedakarlığının daha küçük olduğunu ve muhtemelen Nesme Süvarileri'nin sadakatinin de daha az olacağını fark etti. Kaybedecek en çok şeyi olan bu kasabaydı —elbette ki Konaktaşı haricinde— fakat yine de Nesme deneyimli garnizonunun sadece onda birini ayırmışü. Mithrii Salonu ile Nesme arasındaki gergin ilişkiler bir sır değildi. Bruenor'un daha anayurdunu bulmadan önce yol arkadaşlarıyla birlikte Nesme yakınlarından geçmesiyle başlamış olan ve git gide büyüyen bir kindi bu. Bruenor ile dostları, birkaç süvariyi çapulcu bataklık adamlardan kurtarmış ve savaş bittiğinde süvariler onlara karşı cephe almıştı. Drizzt'in derisinin rengi ve ırkının kötü şöhreti yüzünden Bruenor'un grubu geri çevrilmişti. Daha sonraları Mithril Salonu'nun geri alınışına Nesme'nin de katkıda bulunmasıyla birlikte cücenin hiddeti biraz dinmiş olsa bile, aralarındaki ilişkiler hep gergin kalmıştı.

Bu sefer gelmesi beklenen düşmanlar kara elflerdi ve hiç şüphesiz ki, sadece bu gerçek dahi Nesme'nin sakıngan insanlarına Bruenor'un en yakın dostuna karşı duydukları güvensizliği hatırlatıyordu. 'Ama en azından geldiler ve kırk kişi de hiç yoktan iyidir,' dedi Besnell kendi kendine. Elf açıkça Berkthgar'ı dört grubun lideri olarak ilan etmişti ve bu böyie olacakfı (fakat savaş patlak verdiğinde her bir taburun kendi taktiklerini izlemesi muhtemeldi ve bunu yaparken birbiriİerini tamamlayıcı nitelikte olacakiannı umut ediyordu) ama Besnel! kendisinin oynayacağı rolü görebiliyordu, Bu rol daha az göze çarpıyordu, ama daha önemsiz değildi. O uzlaştırıcı unsur olacaktı; grupları bir arada ve uyum içinde tutacaktı.

Eğer kara elfler gelirse işinin çok daha kolaylaşacağını biliyordu, zira o denli ölümcül bir düşmanla karşı karşıyayken önemsiz sürtüşmeler derhal unutulurdu.

Casusluk yapmakta olan elementalden, bir drmvun, en azından tek bir drowun Blingdenstone'a girdiği, boşaltılmış olan şehrin yanından koca bir drow ordusunun geçtiği ve doğuya giden tünelleri, yani Mithril Salonıı'na giden yolu buldukları haberi geldiğinde, Belwar rahatlasın mı kontsun mu bilemedi.

En saygıdeğer oyuk sorumlusu, şu aralar en çok görüldüğü yerde oturuyor ve dışarıdaki boş tünellere bakıyordu. SevgiH dostu Drizzt'i ve kara elfbı şimdi yuvam dediği yeri düşündü. Birkaç ay önce Menzoberranzan'a giderken Blingdenstone'a da uğramış olan Drizzt, Belwar'a Mithril Salonu'ndan bahsetmişti. Dostlarından bahsederken; Bruenor adındaki şu cüceden ve iasan kadın Cattibrie'dan (ki o da hemen Drizzt'in ardından Blingdenstone'dan geçmiş ve daha sonra alınan raporlara göre Drizzt'in drow şehrinden kaçmasına yardım etmişti) söz ederken Drizzt ne kadar da mutlu görünüyordu.

İşte o kaçış bu ordunun yola çıkışını tetiklernişti, Belwar bunu biliyordu ve yine de gnom, dostunun Matron Baenre'nin pençelerinden kurtulmasından memnundu. Şimdi Drizzt yuvasındaydı, ama kara elfler onu bulacaktı.

Belwar, yüzeyde bulduğu dostlarından birisini kaybedişini anlatırken Drizzt'in lavanta renkli gözlerinde gördüğü derin hüznü hatırladı. 'Yeni yuvasını yok etmeye giden bir drow ordusu varken Drizzt kısa süre içinde daha ne feci hüzünler yaşayabilir?' diye düşündü gnom.

"Vermemiz gereken kararlar var," diye bir ses geldi gürbüz gnomun ardından. Belwar, başka hiçbir sebepten olmasa bile düşüncelerini toplayabilmek için mithril "ellerini" birbirine vurdu ve dönüp Firble'a baktı.

Bütün bu karmaşa arasında yaşanan iyi şeylerden birisi de, Firble ile Belwar arasında gelişen dostluktu. Blingdenstone'un iki yaşlı svirfheblisi çok uzun süredir birbirilerini tanıyor, ya da ismen biliyordu. Ancak Belwar. gözlerini dış dünyaya ve gnom şehrinin dışına çevirdiğinde (ki buna da Drizzt ile dostluğu sebep olmuştu) Firble gerçekten hayatına ginniş oldu. İlk, başta birbirilerine tamamen zıtmış gibi görünüyorlardı, ama ikisi de bir; diğerinin verdiği dostlukla güç buldu ve aralarında bir bağ oluştu —fakat ikisi de henüz bunu açıkça itiraf etmemişti.

"Kararlar mı?"

"Drowlar geçip gitti," dedi Firble.

"Dönmeleri muhtemeldir."

Firble başıyla onayladı. "Bariz," diye hemfikir oldu iri omuzlu meclis; üyesi. "Kral Schnicktick Blingdenstone'a dönüp dönmeyeceğimize karar vermeli."

Bu düşünce Belwar'a soğuk ve ıslak bir havlu gibi çarpıverdi. 'Blingdenstone'a dönmek mi? Elbette ki yurdumuza döneceğiz' diye haykırıyordu en saygıdeğer oyuk sorumlusunun düşünceleri. Diğer seçenekler düşünülmeyecek kadar saçmaydı zalen. Ama sakinleşip Firble'ın ciddi tavrını hesaba katan Belwar, işlerin aslını anlamaya başladı. Drowlar geri dönecekti. Eğer yüzeyde bir yeri ya da yüzeye yakın bir yeri fethederlerse (mesela Mithril Salonu'nu, ki çoğu kimse amaçlarının bu olduğuna inanıyordu) Menzoberranzan ile o uzak yer arasında açık bir yol meydana gelecekti, Blindenstone'un çok yakınlarından geçen bir yol.

"Daha batıya gidip yeni bir mağara, yeni bir Blingdenstone bulmama konusunda bazı konuşmalar var ve bunu söyleyenlerin çoğu nüfuz sahibi kimseler," dedi Firble. Ses tonuna bakılırsa, minik konsey üyesinin bu ihtimal karşısında hiç de heyecanlanmadığı barizdi. "Asla," dedi Belwar, ikna olmamış bir tonla.

"Kral Schnicktick, bu önemli mesele konusunda senin düşünceni soracak," dedi Firble. "Bunu iyi düşünüp tasın, Belwar DİssenguIp. Hepimizin hayatı senin cevabına bağlı olabilir."

Uzun ve sessiz bir süre geçtikten sonra Firble hafifçe başını salladı ve gitmek için arkasını döndü.

"Peki Firble ne diyor?" diye sordu Beiwar, Firble uzaklaşıp gidemeden önce.

Konsey üyesi yavaşça, kararlı bir şekilde döndü ve dosdoğru Belwar'ın gözlerinin içine baktı. "Firble diyor ki, sadece bir tane Blingdenstone var," diye cevapladı, Belwar'ın şimdiye kadar ondan hiç duymamış ve duymayı da hiç aklına getirmemiş olduğu bir kararlılıkla. "Drowlar geçerken terk etmek ayn bir şey, iyi bir şey. Dışarıda kalmak ise hiç iyi değil."

"Bazı şeyler için savaşmaya değer," diye ekledi Belwar. "Ölmeye değer mi?" diye sormakta çabuk davrandı Firble ve konsey üyesi dönüp uzaklaştı.

Belwar, yurdunu ve dostunu düşünerek yalnız başına oturdu.

BÖLÜM 19

DOĞAÇLAMA

Cattibrie, cüce ulağın suratını, yüz hatlarının endişe ve savaş arzusuyla karışık bir hal almış olduğunu gördüğü anda anlayıverdi. Anladı ve koşmaya başlayıp ulağın da önüne geçti, Mithril Salonu'nun dolambaçlı yollarında iierledi, şimdi neredeyse terk edilmiş gibi görünen, bütün ocakları kısık kısık yanan Yeraltı Şehri'ni aştı. Bir sürü göz ona bakıyor, adımlarındaki aceleyi inceliyor ve nedenini anlıyordu. O biliyordu, o zaman diğer herkes de biliyordu.

Kara elfler gelmişti.

Mithril Salonu merkezinden dışarı açılan ağır kapıyı korumakla görevli olan cüceler, onun geldiğini gördüklerinde başlarıyla onayladılar. "Atışın dosdoğru olsun kızım!" diye haykırdı bir cüce onun arkasından ve Cattibrie feci şekilde korkmuş olsa, sanki en kötü kabusu gerçekleşmek üzereymiş gibi görünse dahi bu haykırış yüzüne bir gülümseme getirdi.

Bruenor'u, Yarımda Regis ile birlikte geniş bir mağaranın içinde buldu. Burası cücelerin pek kısa bir süre önce bir goblin kabilesini mağlup ettikleri mağaraydı. Şimdi ise cüce kralın kumanda karargahı, dış ve aşağı tünellerin savunması için merkezi beyin olarak hazırlanmıştı. Karanlıkaltı'ndan bu mağaraya gelen tünellerin neredeyse hepsi ya tuzaklarla bezenmişti, ya tümden çökertilmişti, ya da yoğun bir şekilde korunuyordu ve böylece burası Mithril Salonu'nun dışındaki en güvenli yer haline gelmişti.

"Drizzt?" diye sordu Cattibrie.

Bruenor mağaranın öteki tarafına, daha derin bölgelere giden bir tünel çıkışına doğru baktı. "Orada," dedi, "kediyle birlikte."

Cattibrie etrafına bakındı. Hazırlıklar yapılmıştı; her şey zaman el verdiğince en iyi şekilde yerleştirilmişti. Pek yakınlarda Stumpel Rakingclaw ile ruhban takımı yere eğilmiş ve diz çökmüş bir halde, düzinelerce küçük iksir şişesini tasnif edip diziyor; yaralılar için bandajlar, battaniyeler ve bitkisel merhemler hazırlıyordu. Cattibrie yüzünü buruşturdu, zira bu iş bitmeden önce bütün o saıgı bezlerine ve çok daha fazlasına ihtiyaç duyulacağını biliyordu.

Ruhban takımının hemen yanında, üç Harpel, —Harkle, Bidderdoo ve BeHa don DelRoy— üzeri düzinelerce harita ve diğer parşömenlerle kaplı olan küçük bir masanın etrafında toplantı yapmaktaydı.

Bella kafasını kaidınp Bruenor'a işaret etti ve cüce kral aceleyle onun yanına koşturdu.

"Oturup bekleyecek miyiz?" diye Regis'e sordu Cattibrie.

"Şu an için," diye yanıtladı buçukluk. "Ama kısa süre içinde, Drizzt ve Pwent'le Tunult Mağarası'nda buluşmak üzere Bruenor ile ben, Harpeller'deıı biriyle beraber bir gruba öncülük edeceğiz. Bruenor'un seni de yanımıza almayı planladığından eminim."

"Hele bir beni durdurmaya çalışsın bakalım," diye kendi kendine mırıldandı Cattibrie. Yapılacak buluşmayı sessizce düşünüp tarttı. Tunuit Mağarası, Mithrit Salonu dışındaki en geniş mağaraydı ve eğer Drizzt ile kenar kuytu bir mekan yerine orada buluşacaklarsa —ve tabii, eğer kara elfler gerçekten de Mithril Salonu'nun yollarındaki tünellerdeyse— beklenen savaş kısa süre içinde patlak verecek demekti. Cattibrie derin bir nefes aldı ve büyülü yayı Taulmaril 'i sırtından çekti. Yayın gerginliğini tarttı, sonra, her ne kadar büyüsü hep dolu olmasını garantilese bile sadağının dolu olup olmadığını kontrol etti.

'Biz hazınz,' diye bir düşünce geldi zihnine. Bunun Khazid'hea tarafından gönderilmiş bir düşünce olduğunu biliyordu. Cattibrie en yeni yoldaşından memnundu. Şimdi kılıca güveniyordu ve ikisinin kafa dengi olduğunu biliyordu. Ve gerçekten de hazırlardı; her zaman hazırlardı.

Yine de, Bruenor ile Bidderdoo diğer Harpeller'in yanından ayrıldığında, cüce özel muhafızlarına ve Regis ile Cattibrie'a işaret verdiğinde genç kadının kalbi birkaç atıştığına sekti.

Karındeşen Taburu ite kaka, duvarlara ve birbiriierine çarpa çarpa paldır küldür ilerliyordu. Tünellerde drowlar vardı! Tünellerde drowfarın olduğunu tespit etmişlerdi ve şimdi birini yakalamaları ya da öldürmeleri gerekliydi.

Mithril Salonu'nun gerçekten de yakınında bulunan, yani ardından takip edecek büyük dalganın öncüleri olan birkaç kara elf için, Pwent'in birliğinin gürültüsü gerçekten de sağır edici nitelikteydi. Drowlar sessiz bir ırktı, Karanıikaltı'nın kendisi kadar sessizlerdi ve yüzey sakini cücelerin gürültü patırtısı, binlerce vahşi savaşçının onlara doğru geldiğini sanmalarına sebep oldu. Bu sebeple kara elfler geri çekilerek hatlarını daralttı. Daha önemli olan dişiler geri çekilme isinde başı çekti ve erkekler ise hattı koruyup düşmanı geciktirmek için beklemek zorunda bırakıldı.

İlk çarpışma dar ama yüksek bir tünelde gerçekleşti. Karmdeşenler doğudan sert ve hızlı bir şekilde geldiler. Levitasyonia sarkıtların arasında duran üç drow, el arbaletlerini ateşleyip en son sırada bulunan Pwent ile yanındaki iki cüceyi zehirli oklarla vurdular.

"Ne!" diye kükredi savaş öncüsü, tabii aniden batan dartlarla şaşkına dönen yoldaşları da öyle. Her zaman için ihtiyatlı, zeki ve kurnaz olan Pwent etrafına bakındı, sonra o ve yarandaki iki cüce yere devrildiler.

Karındeşenler'in geri kalanı şaşkınlıkla haybrarak dönüp kaçtılar ve yere devrilen yoldaşlarını taşımayı dahi akıl etmeden sıvıştılar.

'İkisini öldürün. Birisim sorgulamak için esir alacağız,' diye işaret etti; üç kara elf içinde en önemli olanı, iki yoldaşıyla birlikte zemine doğru! süzülürken.

Yere hafifçe kondular ve kaliteli kılıçlarını çektiler.

Üç savaş öncüsü, küçük bacaklarını çılgınca bir coşkuyla piston gibi', kullanarak hızla ayağa fırladı. Hiçbir zehir, hatta drowlann meşhur uyku zehri bile, bu grubun daha önceden almış olduğu karışımı alt edemezdi. Karındeşen sadece bir tabur değil, aynı zamanda bir içecekti ve eğer bir cüce içeceğin kendisinden sağ kıırtulabilirse belli bir süre için zehirlenmekten (ya , da üşümekten) korkmasına hiç gerek kalmazdı.

Kara elflere en yakın olan Pwent, kafasını ve onunla beraber miğfer sivrisini öne eğip bir elfi göğsünden şişledi. Kaliteli örgü zırhını kolayca ve vahşice deşip yardı.

İkinci drow, iki kılıcıyla birlikte miğfer sivrisini yana çevirerek öteki savaş öncüsünün hücumunu engellemeyi başardı. Ama boğum yerleri acımasız cengelli uçiarla dolu olan kolçaklı bir yumruk drowun çenesinin altında patladı ve yararak boğazında bir delik açtı. Nefes almak için savaş veren drow, rakibinin sırtına iki sert darbe indirmeyi başardı, ama o iki darbe gözü dönmüş cücenin sergilediği çılgın saldırı karşısında pek önemsiz kalıyordu.

İlk saldırıdan sadece üçüncü drow kurtulabildi. Havaya sıçrayıp bir kez daha levitasyon büyüsüne başvurdu ve fici gibi yuvarlanan üçüncü cücenin saldırısından kıl payı kurtuldu —ama bunun sebebi saldıran cücenin, Thibbledorf Pwent'in hızla öldürdüğü drowun kanına basıp kaymış olmasıydı.

Drow yukan yükselip sarkıt kümesinin içine daldı ve görünürden kayboldu.

Pwent ölü drowdan silkelenip kurtularak doğruldu. "O tarafa!" diye kükredi, koridorun öbür ucunu işaret ederek. "Tavanın açık bi kısmını bul ve gözünü üstünde tut! Bunun kaçmasına izin vermiycez!"

Karındeşenler'in geri kalan kısmı bağırıp çağırarak, zırhları langırdayarak, her bir zırhın üzerinde bulunan çok sayıdaki çıkıntı ve sivriler duvarlara sürtünüp arduvaz taşı üzerindeki tırnaklar gibi iç gıdıklayın sesler çıkartarak doğudaki dönemeci dönüp geldiler.

"Yukarıyı kollayın!" diye tavanı işaret ederek böğürdü Pwent ve cücelerin hepsi de hevesle yukarı bakınmaya başladılar.

İçlerinden birisi yüzünün tam ortasına bir arbalet oku yiyerek çığlığı bastı, ama bu acı feryadı çabucak neşe dolu bir haykırışa dönüştü. Zira cücenin havada süzülen drowun yerini tespit eönek için sadece okun geldiği yönü takip etmesi yeterliydi. Sarkıtların olduğu o bölümde derhal bir karanlık küresi oluştu, ama cüceler artık onu nerede bulabileceklerini biliyorlardı.

"Kement!" diye böğürdü Pwent. Başka bir cüce. kemerinden bir ip çıkarttı ve aceleyle savaş öncüsünün yanına geldi. İpin ucu sıkı ve güvenli bir ilmik halinde bağlanmıştı. Pwent'in niyetini yanlış anlayan cüce, kemendi basının üzerinde çevirmeye ve en iyi atışı nasıl yapabileceğini kararlaştırmaya çalışarak karardık alana bakmaya başladı.

Pwent onu bileğinden kavrayıp sıkıca tuttu ve ipin gevşeyerek yere düşmesini sağladı. "Savaş öncüsü kemendi," diye açıkladı Pwent.

Diğer cüceler onun etrafina toplandılar, liderlerinin aklından neler geçtiğini bilmiyorlardı. Pwent ilmiği ayağına geçirip bileğinin etrafina sıkıca düğümlediğinde ve bu drow-avcısını uçurmak için birden fazla cücenin yardımına ihtiyaç duyduğunu bildirdiğinde hepsinin yüzünde kocaman gülümsemeler belirdi.

Hevesli cücelerin hepsi birden ipi yakaladı ve çılgınlar gibi asılmaya başladı. Tabii Pwent'i yere düşürmeklen başka bir şey başaramadılar. En sonunda, vahşi savaş öncüsü kumandanın tehditleriyle kendilerine gelen cüceler bir ritim tutturmayı başardılar ve kısa süre içinde Pwent'i yerden kaldırıp döndürmeye başladılar.

Onu havaya yükselttiler ve çılgınlar gibi dönüp durmasını sağladılar. Ama ipin gevşek kısmı çok fazlaydı ve Pwent koridor duvarlarından birisine sertçe sürtündü, böylece miğfer sivrisi parlak kıvılcımlar saçtı.

Fakat bu grup çabuk öğreniyordu —-hele hele birçok günlerini çelik destekli kapılara kafa atmakla geçirdikleri hesaba katılırsa— ve lasa süre

içinde dönüş zamanlamasını ve ipin uzunluğunu mükemmel bir şekilde ayarladılar.

Savaş öncüsü iki tur, beş tur döndü ve hızla havaya uçup sarkıtların arasına daldı. Pwent sarkıtlardan birisini bir anlığına kavradı, ama kaya tavandan kopup kırıldı, böylece hem sarkıt hem de cüce yere düştü.

Pwent zemine sertçe çarptıktan sonra dosdoğru ayağa kalktı.

"Düşmanımızın bir siperi eksildi!" diye kükredi cücelerden birisi ve afallamış pwent itiraz edemeden önce diğerleri neşeyle haykınp asılarak savaş öncüsü kemendini bir kez daha harekete geçirdiler.

Pwent az öncekine benzer, acı verici sonuçlarla yukarı yükseldi. Sonra üçüncü kez, sonra dördüncü kez, ki sonuncusu bereketli geldi. Zira neler döndüğünü göremeyen zavallı drow en sonunda dışarı çıkmaya cesaret etmiş ve yavaş yavaş batıya doğru ilerlemişti.

Canlı kemendin kendisine doğru geldiğini sezen drow, uzun ince bir sarkıtın arkasına sıvışmayı başardı. Ama bu pek bir şey fark ettirmedi, zira Pwent kollanın sarkıtın ve onun ardında duran clrowun etianna dolayarak kayayı tamamen koparttı. Böylece drow, cüce ve sarkıt aşağı düşüp sertçe yere çakıldı. Daha drow kendisine gelemeden önce taburun yansı tepesine binip onu bayıltana kadar tartaklamaya başlamıştı.

Bilinci yan yarıya yerinde olan Pwent'in kurbanı bırakmasını sağla-malan ise bir beş dakikalarını daha aldı.

Kısa süre sonra yanlannda Pwent ile birlikte yola koyuldular. Drowu ayak ve kol bileklerinden uzun bir kazığa bağlamışlardı ve bu kazığı iki cüce omzunda taşıyordu. Fakat daha koridordan dahi çıkmamışlardı ki en batıdaki cüceler, yani Pwent'in gözcü olarak diktiği cüceler, "Drow!" diye haykınp hızla dönerek savaş durumuna geçtiler.

Koridora hızla yalnız bir kara elf girdi ve daha Pwent "O değil!" diye haykıramadan Önce iki cüce kafalarını önlerine eğip kükreyerek hücuma geçtiler.

Kara elf yarım saniye içinde önce sola, sonra sağa kaydı, sağa doğru bir tam daire çizdikten sonra açılarak uzaklaştı. Böylece iki Karmdeşen tökezleyip sertçe duvara bindirdi. Bir saniye sonra kocaman bir panter, drow yoldaşını takip ederek içeri geldiğinde cüceler ahmaklıklarını anladılar.

Drizzt cücelerin yanına geri dönmüş, ayağa kalkmalarına yardım etmekteydi. "Koşmaya devam edin," diye fısıldadı ve bu uyanyla birlikte duraksadıklan zaman pek de uzakta olmayan hücum gümbürtülerini işittiler.

Yanlış anlayan Karındeşenler gülümsedi ve batıya, yani saldıran birliğin üzerine doğru hücuma devam etmeye hazırlandı, ama Dnzzt onları sertçe durdurdu.

"Düşmanlarımız çok büyük sayılarla üzerimize çöktüler," dedi. "İstediğiniz dövüşü alacaksınız, hem de umduğunuzdan da fazlasını, ama burada değil."

Drizzt, iki cüce ve panter Pwent'e yetiştiğinde, yaklaşmakta olan ordunun gürültüsü açıkça duyulabiliyordu.

"Lanet drowlann sessiz hareket ettiini sööiediini sanıyodum," diye belirtti Pwent, hızlı kolcuya yetişebilmek için ikişer ikişer adım atarak

"Drowlar değil," diye yanıtladı Drizzt. "Koboldlar ve goblinler."

Pwent aniden kayarak durdu. "Leş kokulu koboldlardan mı kaçıyoz yani?" diye sordu.

"Binlerce leş kokulu kobolddan," diye net bir şekilde yanıtladı Drizzt, "ve daha büyük canavarlardan, ki muhtemelen onların ardında binlerce drow var."

"Ah," diye yanıtladı savaş öncüsü, kabadayılığı bir anda kaybolarak. Tanıdık tünellerdeyken Drizzt ile Karındeşenler, hızla yaklaşan ordunun önünden gitmekte zorluk çekmiyordu. Drizzt bu sefer hiçbir dolambaçlı yola sapmadan dosdoğru doğuya koştu ve cücelerin çökertmek üzere hazırladığı tünelleri aştı.

"Koşun," diye emir verdi drow, tuzağı çalıştırmakla görevli olan ve tünel yapısını destekleyen inleri serbest bırakacak manivelaların yanında duran birkaç cüceye. Hepsi birden bu hayret verici talimat karşısında boş boş baktı.

"Geliyorlar," diye belirtti birisi, zira bu cücelerin tünellerde bulunmasının sebebi tamamıyla bundan ibaretti zaten.

"Yakalayacağınız tek şey koboldlar," diye onlara bilgi verdi, drow taktiklerinden anlayan Drizzt. "Koşun da birkaç drow yakalayabilecek miyiz görelim bakalım."

"Ama burada tuzağı çalıştıracak kimse kalmaz!" diye öttü birkaç cüce, ki Pwent de onlara dahildi.

Drizzt'in acımasız sırıtışı oldukça ikna ediciydi, böylece kolcuya güvenmeyi öğrenmiş olan cüceler omuz silktiler ve geri çekilmekte olan Karındeşenler'e katıldılar,

"Nereye koşuyoz bööle?" diye sordu Pwent

"Biryüz adım daha," diye ona bilgi verdi Drizzt. "Tunult Mağarası'na, işte orada dövüşüne kavuşacaksın."

"Hep vaat, hep vaat," diye söylendi vahşi Pwent, Mithril Salonu'nun bu tarafındaki en açık alan olan Tunult Mağarası, esasında geniş ve kavisli tünellerle birbirine bağlanan yedi mağaranın birleşiminden oluşuyordu. Hiçbir yerde zemin düz değildi; bazı mağaralar diğerlerinden yüksekteydi ve yerlerde birden fazla derin çatlak bulunuyordu. Bruenor ile muhafızları işte burada bekliyordu, arkalannda ise Mithril Saionu'nun en iyi bin savaşçısı vardı. Orijinal plana göre Tunult Mağarası dış kumanda merkezi olacak ve drow ilerleyişi çökertilen kayalarla durdurulduktan sonra geriye kalan, takat daha dolambaçlı olan tünellerden asker yollama noktası olarak iş görecekti.

Drizzt bu planı değiştirmişti. Hızla Bruenor'un yanına geldi, cüce kral ve Bidderdoo Harpel ile konuştu, ki drow orada bir büyücü bulduğu için kesinlikle rahatlamıştı.

"Tuzak çalıştırma noktalarını bırakmışsın!" diye kolcuya böğürdü Bruenor. Ötedeki tünellerin hâlâ çökmemiş olduğunu anladığı anda.

"Pek sayılmaz" diye yanıtladı Drizzt emin bir şekilde. Gözlen, Bruenor un bakışlarını doğudaki tünele doğru çevirmesini sağlarken, ilk kobold ' safları içeri girdi ve bekleyen cücelerin karşısına kınlan bir bentten laşan sular gibi akarak mağaraya doluştu. "Sadece yem askerleri yoldan çektim."

BÖLÜM 20

TUNULT MAĞARASI SAVAŞI

Koboldlar düzine düzine içeri doluşurken ve cüceler sıkı savaş gruplar oluşturup onları karşılamak için hücuma kalkarken, aniden ve büsbütün bıı kargaşa patlak verdi.

Cattibrie yayını kaldırdı ve ana girişe nişan alarak ok üstüne ok yağdırdı. Büyülü oklar hızla uçarken duvara sürtünüşlerinde çatırdayıp kıvılcımlar saçıyor, her atışla birlikte şimşekler parlıyordu. Koboldlar sıra halinde yere devrildiler, bir ok çoğunlukla birkaçını öldürüyordu. Ama istilacı güruh o kadar büyüktü ki bu pek bir şey fark ettirmiyordu.

Guenhwyvar sıçrayarak uzaklaştı, Drizzt ise hızıı adımlarla onu takip etti. Yirmiye yakın kobold, her nasıl olduysa ilk dövüşü atlatmayı başarmış, Bruenor'un olduğu yere doğru çullanmaktaydı. Catii-brie'dan gelen bir atış içlerinden birisini alaşağı etti; Guenhwyvar'ın hücumu geri kalanların çil yavrusu gibi dağılmasına sebep oldu ve Drizzt. her zamankinden daha da hızlı hareket ederek araianna daldı, birini kesip biçti, tek ayağı üzerinde sola doğru döndü ve mavi renkle ışıldayan Panltı'yı savurarak bir diğer koboldun

savuşturma girişimini bozdu. Eğer Parıltı düz bir kılıç olsaydı koboldun küçük kılıcı yukarı kalkardı, ama Drizzt kıvrımlı silahı beceriklilikle elinde döndürdü ve saldırısının açısını hafifçe değiştirdi. Parıltı, koboldun kılıcı üzerinde kaydı ve göğsüne sapladı.

Drow koşmayı asla bırakmadı ve sağa dönüp bir dizinin üzerinde kaydı. Parıltı da savrulup gelerek bir kobold kılıcına vurdu ve bir diğer koboidun silahına kenetlenmesini sağladı. İki yaratıktan da güçlü olan ve daha iyi bir açı yakalayan Drizzt, koboldlann kdıçlanru ve savunmalarını yukarı kaldırdı. Bu sırada ikinci palası öteki taraftan savrularak geldi ve birisinin bağırsaklarını deşerek diğerinin bacaklarını uçurdu.

"Lanet drow bütün eğlencemizi çalıyor," diye söylendi Bruenor, arbedeye katılmak için hızla koştururken. Bruenor oraya vardığında, Drizzt, panter ve Cattibrie'm sürekli yaylım atışları arasında bulunan yirmi kobolddan pek azı hâlâ ayakta kalmayı başarabilmişti ve onlar da dönüp kaçtılar.

"Daha öldürmek için bol bol var," dedi Drizzt, Bruenor'un çatık kaşlı yüzüne doğru, cücenin huysuz ifadesini fark ederek.

Bu sözler drowun ağzından çıkar çıkmaz, ikisinin arasından gümüş kuyruklu bir ok geçiverdi. Gözlerindeki yıldızlar kaybolduğunda dönüp baktılar ve Cattibrie'ın en son aiışıyla deşilip ölmüş olan koboldlan gördüler.

Derken genç kadın elinde Khazid'hea ile birlikte yanlarına geldi, Bruenor'un uzun süre önce onun için yapmış olduğu gürzü elinde tutan Regis de onun hemen yanındaydı. Yoldaşları onun silah değişikliğine göz gezdirirken Cattibrie omuz silkerek etrafına bakındı ve dostları genç kadının taktiklerini anladı. İçeri daha fazla kobold doluşurken ve hücumla yüzleşmek için diğer mağaralardan daha fazla cüce gelirken, içerisi kadının savaşa yayıyla devam edemeyeceği kadar karmaşık ve tıkış tıkış bir hal almıştı.

"Koşun," dedi Cattibrie, güzel yüzünde hüzünlü bir gülümsemeyle.

Drizzt bu bakışa karşılık verdi ve Bnıenör'un, hatta Regis'in bile gözünde bir kıvılcım vardı. Bir anda her şey eskiden olduğu gibiydi işte.

Guenhwyvar hücumda başı çekti, Bruenor ise pantere yetişebilmek için çaba sarf etmek zorunda kaldı. Cattibrie ile Regis, cücenin iki yanındaydı ve hızla koşarak dönüp duran Drizzt koca grubun kanatlarını koruyordu. Önce soldaydı, sonra sağda. Nerede savaş varsa orada bitiveriyor gibiydi ve inanılmaz derecede hızlıydı.

Bidderdoo Harpel hata yapmış olduğunu anladı. Drizzt ondan kapısına gitmesini, ilk drow sırası mağaraya girene kadar beklemesini ve sonra, alevler destek iplerini yakıp kayalan çökertsin diye tünelin içine bir ateş topu fırlatmasını işlemişti.

"Zor bir iş değil," diye Drizzt'i temin etmişti Bidderdoo ve zor olmaması gerekiyordu. Sihirbaz kendisini oraya götürecek olan bir büyü ezberlemişti ve patlama sona erene kadar onu güvenle gizli tutacak olan başka büyüler de biliyordu. Böylece etrafındaki herkes arbedeye katılmak için koşturarak uzaklaşırken, tuzağın çalıştınlacağı, tünellerin çökertileceği ve düş-manlarm önünün kesileceğinden emindi.

Bir şeyler ters gitmişti. Bidderdoo onu tünel girişine götürecek olan büyüyü yapmaya başlamış, hatta istenilen noktada yeniden açılacak olan yedek boyut kapısının dış hatlarını dahi çizmişti. Ama derken sihirbaz, bir grup kobold gördü ve koboldlar da onu fark etti. Aslında bu zor bir şey değildi, zira enfrarujlu renk tayfına geçemeyen gözlere sahip bir insan olan

Bidderdoo, elinde parlak bir mücevher taşımaktaydı. Koboldlar, iş savaşmaya gelince ahmak yaratıklar değildi ve bu garip görünüşlü insanın aslında ne olduğunu anladılar. En deneyimsiz kobold savaşçılar bile, bir sihirbaza yaklaşmanın, tehlikeli büyücüyü yakın dövüşe zorlamanın ve ellerini patlayıcı büyü bileşenlerindense silahlarla meşgul etmenin Önemini anlayabiliyordu.

Yine de Bidderdoo onların hücumunu alt edebilir, gitmek istediği noktaya varmak için boyut kapısından geçebilirdi.

Bidderdoo Harpel, Sıkıntılar Zamanı'na kadar yedi yıldır yanlış giden bir iksirin etkileriyle birlikte yaşamış, Harpel ailesinin köpeği olarak hayatim sürdürmüştü. Büyü kontrolden çıktığında, Bidderdoo insan şekline geri dönmüştü en azından, kötü iksirin panzehirini yapmak İçin gerekli olan

nesneleri toplayacak kadar uzun bir süre. Az bir zaman sonra Bidderdoo pire torbası haline geri dönmüş, ama ailesinin onu bu büyüden kurtarmanın bir yolunu bulmasına yardım etmişti. Bidderdoo'yıı "iyileştirip" iyileştirmemek konusunda Sarmaşık Konak'ta hararetli tartışmalar yapılmıştı. Harpeller'in birçoğu köpeği sever olmuş gibiydi, Bidderdoo'yı insan haliyle sevdiklerinden daha çok hem de.

Hatta Bidderdoo, Harkle gözlerini yitirdiği vakit Mithril Salonu'na yapdaıı uzun yolculukta ona kdavuz köpeklik etmişti.

Ama derken büyü normale dönmüş ve tartışmalar son bulmuştu, zira tılsım kendiliğinden bozulup gitmişti.

Ya da gitmiş miydi? Bidderdoo, iyileşmiş olduğu hakkında şu ana kadar, yani koboldların kendisine yaklaştığını görene kadar hiç şüphe duymamıştı. Üst dudağı açıktan açığa bir hırıltıyla yukarı doğru kıvrıldı, ensesindeki tüylerin dikildiğini ve kuyruğunun gerginleştiğini hissetti, daha doğrusu, eğer hâlâ bir kuyruğu olsaydı, ardında gerilmiş bir halde duruyor olurdu.

Yere sindi ve patilerinin değil de ellerinin, hem de silahsız ellerinin olduğunu o anda fark etti. İnledi, zira koboldlar sadece beş metre ötedeydi.

Büyücü dövüş yerine büyü yapmaya çalıştı. Başparmaklarının uçlarını birleştirdi, ellerini iki yana doğru açtı ve çılgınlar gibi büyü sözleri söyledi.

Koboldlar dosdoğru İçeri dalıp etrafını sardı ve en yalandaki koboid darbe indirmek için kılıcını kaldırdı.

Bidderdoo'nun ellerinden alevler fişkırdı, yakıp kavuran ateşler Yarım daireler halinde dışan püskürdü.

Yarım düzine kobold ölü yatıyordu ve diğer birkaçı ise alazlanmış kirpiklerinin ardından hayretle göz kırpıştırıyordu.

"Hah!" diye haykırdı Bidderdoo ve parmaklarını şıklattı.

Koboldlar tekrar göz kırpışiınp hücuma geçtiler, Bidderdoo'nun onları durduracak kadar lıızlı bir büyüsü yoktu.

İlk başta koboldlar ve gobliıüler içeri üşüşen kargaşa dolu bir güruh gibi görünüyordu, zira çoğu disiplinsiz kavgacılardan oluşuyordu. Ama birkaç grup, Obiodra Ev sahasının altoda kapsamlı savaş eğitimi görmüştü. Bu gruplardan birisi -elli kişi kadarlardı— sıkı bir kama oluşturdular. En Önde üç iri kobold vardı ve onların ardındaki sıkı saflar geriye ve iki yana doğru açılıyordu.

Ana mağaraya girdiler, sıra oluşturabilecek bir süreliğine savaşmaktan sakındılar ve dosdoğru sola, yan mağaralardan birisinin girişine yöneldiler. Etrafta çok daha kolayca öldürülebilecek düşmanlar mevcutken cücelerin çoğu onlardan sakindi ve kobold grubu neredeyse yan mağaraya hiç hasar , görmeden varacaktı.

Fakat o mağaradan dışarı bir diizinelik bir cüce grubu çıkmaktaydı. Sakallı savaşçılar çığlık atıp kükrediler ve vahşice hücum ettiler. Ama koboldların savaş sırası hiç sarsılmadı ve cüceleri neredeyse tam olarak ikiye böldükten sonra, en öndeki koboldlann yan mağara girişine doğru gitmesiyle yarığı daha da genişleterek mükemmel bir şekilde işe yaradı. O hücum sırasında birkaç kobold alaşağı edildi ve bir cüce öldü. Ama kobold safları derhal kapandı ve iç taraftaki sırada kısıp kalan, yani koboldlar ile ana mağaranın meyilli duvarı arasında sıkışan cüceler kendilerini gerçekten de zor durumda buldular.

Öbür tarafta, "serbest" olan cüce grubu yaptıkları hatayı anladı. Koboldian çok hafife almış ve onlardan böyle detaylı taktikler beklememislerdi. Dostlarını kaybedeceklerdi ve şaşırtıcı derecede sıkı —ki koboldlar duvara doğru yaklaşıp, aşağı kadar uzanan sarkıt kümelerinin altına girdiğinde daha da sıkılaşmıştı— ve disiplinli savaş sırasının öbür tarafına geçebilmek için yapabilecekleri hiçbir şey yoktu.

Yine de, sonu gelen yoldaşlarının feryatlarıyla ateşlenen cüceler şiddetle saldırdılar.

Guenhwyvar, her türlü sarkıtın altından geçebilecek kadar yere sinmişti. Panter, kobold saflarına arkadan bodoslama girişti. İki koboidu kenara savurdu ve üzerinden geçip giderken daha iyi tutunmak için pençelerini batırarak bir üçüncüsünü çiğnedi.

Drizzt onun ardından gelip tekrar bir dizinin üzerine çöktü ve ilk saldın hamlesiyle iki koboid birden öldürdü. Onun yanından Regis hücum etti. Bir kobolddan daha uzun boylu değildi ve dimdik ayakta durarak düşmanıyla eşit şartlarda dövüşüyordu.

Büyük savunışlarla sergilediği balta dövüşü tekniğiyle Bruenor, dar köşelerde hiç rahat edemedi. Drizzt kadar çevik ve hızlı olmayan Cattibrie'ın durumu daha da körüydü. Eğer drowun yaptığı gibi bir dizinin üzerine çökerse gerçekten de büyük bir dezavantaja düşerdi,

Ama yüzünün tam karşısında bir sarkıtla birJikte dimdik dururken de hali ondan iyi sayılmazdı.

Khazid'hea ona cevabı verdi.

Yapacağı şey, kadının bütün içgüdülerine tersti. Hayatının büyük bir kısmını hasarlı silahlan onarmakla geçirmiş olan Bruenor'un ona dövüş konusunda öğrettiği her şeye zıttı. Aına Cattibrie, üzerine pek fazla düşünmeden kılıcının kabzasını iki eliyle kavradı ve muhteşem silahı yukarıdan dosdoğru savurdu.

Aşağı sarkan kayayla temas ettiğinde Khazid'hea'nın kırmızı çizgisi hiddetle parladı. Cattibrie'ın hızı yavaşladı, ama sadece hafifçe. Zira Kesici, ismine layık bir şekilde kayayı yanp geçiyordu. Kılıç sarkıt kayadan ayrıldığında Cattibrie yana doğru savruldu. O anda saldınya açık olabilirdi—tabii hemen önündeki sırada duran iki kobold, o sırada tavanın aniden kafalarına çökmesiyle daha fazla ilgili olmasaydı.

Birisi sarkıtın altında kaldı ve diğerinin de ölümü aynı şekilde hızlı oldu, zira açık alanı gören Bruenor, hücum edip baltasını kafasının üzerinden savurdu ve neredeyse sefil yaratığı tam ortadan ikiye bölüyordu.

Dış saflarda dostlarından aynlıp kalmış olan cüceler, böyiesine güçlü bir grubun gelişiyle cesaret buldular ve kapana kısmış dostlarına "dayanın!" diye haykınp kısa süre içinde yardımlarına koşma sözü vererek kobold hatlarına şiddetle çullandılar.

Regis dövüşmekten nefret ederdi, yani en azından düşmanı onun geldiğini gördüğü zaman. Fakat şimdi ona ihtiyaç vardı. Bunu biliyordu ve sorumluluklarından kaytarmayacaktı. Onun yanında, Drizzt dizleri üzerinde savaşıyordu; kafasını bir sarkıta çarpabilmek için ancak parmak ucunda kalkması gereken buçukluk, bu sefer drow dostunun arkasında durmasına ne gibi bir mazeret gösterebilirdi ki?

İki eliyle gürzünün sapını kavrayan Regis şiddetle saldırdı. Bir darbe indirdiğinde ve kaliteli silahı bir koboldun kolunu paramparça ettiğinde gülümsedi.

Fakat daha düşmanı devrilirken başka birisi kalabalığın arasından geldi ve darbe indirdi; koboldun kılıcı Regis'in havaya kaldırdığı kolunun altına çarptı. Onu kurtaran tek şey kaliteli cüce zırhıydı, eğer bu işten yakayı sıyırırsa Buster Bracer'a birkaç büyük maşrapa bal likörü ısmarlamayı aklının bir kenarına not etti.

Cüce zırhı dayanıklıydı, ama buçukluğun gürzünün bir saniye sonra kanıtladığı üzere, koboldun kafası o kadar da dayanıklı değildi.

"Aferin," diye tebrik etti Drizzt. Kendi dövüşü, buçukluğun darbesini izleyebileceği kadar hafiflemişti.

Regis gülümsemeye çalıştı, ama çürüyen kaburgalanndaki acıyla birlikte yüzünü buruşturdu.

Drizzt bu bakışı fark etti ve hızla ilerleyip Regis'in önüne geçti. Kobold safları genişleyen yarığı doldurmak için yer değiştirirken Drizzt saldırıyı karşıladı. Drowun palaları çılgınca raksetmeye başladı. Palalar kesip biçiyor alçaktaki sarkıtlara sıkça çarpıp etrafa kıvılcımlar saçıyor, ama daha çok koboldlara darbe indiriyordu.

Yan tarafta Cattibrie ile Bruenor doğaçlama bir ittifak kurmuşlardd Cattibrie ile Kesici, asılı duran kayalan tek tek devirip daha yüksek bir yaa açarken Bruenor düşmanı geride tutuyordu.

Fakat öteki taraftaki cüceler hâlâ feci şekilde baskı altındaydı; ikisi alaşağı edilmişti ve diğer beşi de darbe almaktaydı. Dostlarının hiçbiri

onlara zamanında yetişemeyecek, hiçbiri bu sıkı kobold hattını yarıp açamayacaktı ve cüceler bunu biliyordu.

Guenhwyvar haricinde hiçbiri.

Kara bir ok gibi uçan panter aralarına daldı, kobold üstüne kobold devirdi ve yediği bir sürü sert darbe karşısında bana mısın demedi. Panterin iki yanından kanlar akıyordu, ama Guenhwyvar vaz geçmeyecekti. Cücelere ulaşıp savunmalarını destekledi. Cüceler ise panteri görünce büyük bir neşe ve kurtulma hevesiyle baytardılar.

Cüceler, dudaklarında bir şarkıyla dövüşmeye devam ettiler, panter de dövüşmeye devam etti ve koboldlar başladıklan işi bitiremedi. Ötekitlaraftan gelen baskıyla birlikte kobold safları kısa süre içinde dağıldı ve yaralılar mağaradan götürülebilsin diye cüce grubu yeniden birleşti.

Drizzt ile Cattibrie'ın Guenhwyvar için duyduğu endişe bir anda boluverdi. Zira panter kükreyip koşmaya başladı ve beş yoldaşa en çok ihtiyaç duyulan bir sonraki bölüme doğru başı çekti.

Bidderdoo gözlerini kapayıp ölümün ne gibi gizemler sunacağını düşündü.

En azından biraz olsun gizem sunmasını umuyordu.

Önünden gelen bir kükreme sesi ve çelik tangırtısı işitti. Sonra bir hırıltı duyuldu ve bunu, parçalanmış bir cesedin sert zemine düşerken çıkarttığı iç gıcıklayıcı ses takip etti.

'Beni kimin öldüreceği konusunda kavga ediyorlar,' diye düşündü büyücü.

Daha fazla kükreyiş —cüce kükreyişleri— ve daha fazla hırıltı duyuldu; zemine daha fazla parçalanmış ceset düştü.

Bidderdoo gözlerini açınca koboldların yok edilmiş olduğunu gördü. Etrafinda akla gelebilecek en pis ve en leş kokulu cüceler zıplayıp hopluyor, bir o yönü bir bu yönü işaret ediyordu. Karındeşen Taburu'na mensup

cüceler en fazla zarar ziyana nerede yol açabileceklerini kestirmeye çalışmaktaydı.

Bidderdoo biraz durup koboldlara baktı. Yerde, öldürülmekten beter edilmiş bir düzine ceset yatıyordu. "Paramparça edilmişler," diye fısıldadı ve bunun duruma daha uygun bir kelime olduğuna karar vererek başıyla onayladı, "Şimdi iyisin," dedi cücelerden birisi —Bidderdoo bu cücenin adını Tlıibbledotf Pwent ya da buna benzer bir şey olarak işittiğini sanıyordu (Bidderdoo adındaki birisinin başkalarının ismiyle daiga geçebilecek hali yoktu tabii) "Ve ben ve benim çocuklar gitçez!" diye pulladı vahşi savaş öncüsü.

"Bekle!" diye Pwent'e haykırdı ve hem kendisini hem de cüceyi hayretlere gark etti, zira bu sözüyle birlikte köpeğimsi bir ciyaklama çıkartmıştı. Pwent, Harpel'e merakla baktı, Bidderdoo'nun hemen önüne geldi ve kafasını yana doğru eğdi, ki bu hareketi miğfer sivrisinin eğilmesiyle daha da abartılmış oldu.

"Bekle. Lütfen gitme, iyi kalpli ve soylu cüce," dedi Bidderdoo tatlılıkla, yardıma ihtiyacı varmış gibi.

Pwent, sanki bu büyücünün kiminle konuştuğunu anlamaya çalısırmışçasına etrafına ve arkaya baktı. Diğer Karındeşenler'in kafası da aynı şekilde karışmıştı. Bazılan öylece dikilmiş boş boş bakıyor ve kafalarını kaşıyordu.

Pwent tombul ve pis parmaklarından birisini kendi göğsüne bastırdı. Kendisini pek de "iyi kalpli ve soylu" olarak görmediği yüz ifadesinden belliydi.

"Beni terk etmeyin," diye yalvardı Bidderdoo.

"Hâlâ yaşıyon," diye karşılık verdi Pwent. "Ve burda öldürcek pek fazla bişii yok." Savaş öncüsü, sanki bu yeterli bir açıklamaymış gibi arkasını döndü ve bir adım attı.

"Ama Başarısız oldum," diye feryat etti Bidderdoo, cümlesinin sonunda dudakları arasından bir uluma sesi kaçırarak.

"Başarısız olduuuuum mu?" diye sordu Pwent.

"Ah, hepimizin sooooonu geldi!" diye dramatik bir şekilde devam etti uluyan büyücü. "Cooook geç."

Şu noktada bütün savaş öncüleri Bidderdoo'nun etrafına toplanmıştı, büyücünün garip aksanı, ya da her neydiyse, ilgilerini çekmişti. En yakında ki düşmanları —bir goblin grubu— o anda onlara saldırabilirdi, ama hiçbiri bu çılgın takımın yakınlarına sokulmak istemiyordu. Özellikle de, etrafta kanlı et parçaları halinde yatan en son kobold grubu bunun altını net bir şekilde çizerken.

"Çabuk olup sadede gelsen iyi edersin," diye Bidderdoo'ya haykırdı tekrar öldürmeye hevesli olan Pwent.

"Auuuu."

"Ve şu lanet ulumayı da kes bakiim!" diye emretti savaş öncüsü.

Aslında, zavallı Bidderdoo isteyerek ulumuyordu. Uzun süre boyunca bir köpek olarak yaşamış olan büyücü, içinde bulunduğu durumun stresiyil birlikte istemeden o deneyimlerini hatırlıyor ve bir kez daha o yabani köpek içgüdüleri yaşıyordu. Derin bir nefes aldı ve bir köpek değil de bir adara olduğunu kendisine şiddetle hatırlara. 'Tünel girişine gitmem gerekli," dedi ulumadan, havlamadan ve cıyaklamadan. "Drow kolcu bana, koridordan aşağı bir büyü yapmamı söyledi."

"Büyücü işleri umurumda diil," diye sözünü kesti Pwent ve tekrar gitmek için döndü.

"Peki o lanet tüneli lanet drowların kafasına gömçürtmek umrunda mı?" diye sordu Bidderdoo, yapabildiği en iyi savaş öncüsü taklidiyle.

"Pöh!" diye söylendi Pwent ve etrafındaki bütün cüce kafaları hevesle sallanmaktaydı. "Ben ve benim çocuklar seni oraya götürcez!"

Bidderdoo yüz ifadesini sert tutmaya dikkat etti. Ama cücelere sıısamışlıkların cezbeden bir şekilde yaklaştığı için kendisinin epey

olduğunu düşünüyordu.

Bir köpeğin gözünü açıp kapayıncaya kadar geçen süre içind Bidderdoo, koşan Karındeşenler'den oluşmuş bir gelgit dalgası arasını sürüklenmekteydi. Sihirbaz dolambaçlı bir yol takip etmeyi, savaşın daha yoğun olduğu bir yerden, mesela mağaranın sol tarafından veya kuzeyini dolaşmayı teklif etti.

Ahmak sihirbaz.

Karındeşen Taburu, koboldlan ve kobold saflarının ardından geleli daha iri goblinleri alaşağı ederek dosdoğru koşturdu. Neredeyse kenara kara mak için yeterince hızlı davranamayan birkaç cüceyi de çiğneyeceklerdi cüceler dikit kayalara çarpıp sekerek yuvarlandılar. Bidderdoo daha bu taktiğe itiraz etmeye dahi başlayamadan önce kendisini gitmek istediği yere yani tünelin girişine yaklaşmış bir halde buldu.

Bir saniye durup hangisinin daha hızlı olduğunu düşündü, boyut kapa açan bir büyü mü, yoksa bir grup savaşa susamış savaş öncüsü mü? Hatta Sai vaş Öncüsü Refakatçisi adında yeni bir büyü yaratmayı dahi düşündü, ama çok daha acil bir sorun baş gösterince, yani bir çift boğa kafalı minator ve onların anlından bir kara elf mağaraya girince bu düşünceleri aklından uzaklaştırdı.

'Savunma durumu!" diye haykırdı Bidderdoo. "Onlan geride tutmalısınız! Savunma durumu!" Ahmak sihirbaz.

En yakındaki iki Karındeşen bodoslama saldırarak, kule gibi yükselen iki buçuk metrelik minatorlann ayaklarına girişti. Minatorlar daha kendilerine neyin çarptığını anlayamadan öne doğru devrildiler. Ama ikisi de engellenmeden yere kapaklanmayı başaramadı. Zira Pwent ile başka bir gözü dönmüş cüce kükreyerek saldırdı ve minatorlann kafasını birbirine tokuşturdu. Bu kargaşanın gerisinde bir karanlık küresi belirdi ve drow ortalıktan kayboldu.

Bidderdoo akıllılık edip büyüsünü yapmaya başladı. Drowlar gelmişti! Tıpkı Drizzt'in tahmin ettiği gibi, kara elfler kobold yemlerin ardından içeri

giriyordu. Eğer ateş topunu şimdi fırlatabilirce, eğer tüneü şimdi çökertebilirse...

Büyünün sözlerini, boğazının derinlerinden yükselen içgüdüsel bir hınltmın arasından zorlayarak çıkartmak zorunda kaldı. Yere devrilmiş minatorlann etrafina doluşmuş olan ve yabani yaratıkları acımasızca lime lime eden Karındeşenler'e katılma güdüsü hissetti. Ziyafete katılma güdüsü hissetti.

"Ziyafet mi?" diye yüksek sesle sordu.

Bidderdoo kafasını salladı ve baştan başlayıp büyüye yoğunlaştı. Görünüşe bakılırsa sihirbazın ritmik sözlerini işiten drow, elinde arbalet tabancası hazır bir halde karanlığın içinden dışan çıkü.

Bidderdoo gözlerini kapadı ve sözlerin mümkün olduğunca çabuk akıp gitmesi için kendisini zorladı. Okun göbeğine saplandığım hissetti, ama konsantrasyonu tamdı ve ne irkildi ne de büyüsünü bozdu.

Bacakları çözüldü; drowun gelmekte olduğunu işitti, aklında öldürücü darbeyi indirmek için havaya kalkmış parlak bir kılıç canlandırdı.

Bidderdoo'nun konsantrasyonu bozulmadı. Tılsımı tamamladı ve küçük, parlak bir ateş topu elinden dışan firlayıp ötedeki karanlığı yardı ve tünelin içine uçtu.

Bidderdoo bitkinlikten düşecek gibi oldu. Gözlerini açıı, ama mağara bulanıktı ve dalgalanıyordu. Sonra geriye yuvarlandı, sanki zemin onu kucaklamak için yükseliyormusçasına yere devrildi.

Zihninin gerilerinde bir yerde zemine sertçe çarpmayı bekledi, ama derken ateş topu infilak etti. Ve tünel çöktü.

BÖLÜM 21

İYİLERE BİR SAYI

En saygıdeğer oyuk sorumlusunun omuzlarında ağır bir yük vardı, ama uzun ve dolambaçlı tünellerde ilerleyen Belwar'ın beli dahi bükülmüyordu, Kararını sağlam kafayla, kesin bir amaç için vermişti ve Mithril Salonu'na kadar kendisini sorgulamayı reddediyordu.

Müzakereler sırasında ona muhalif olanlar Belwar'ın, svirfnebliler içim en faydalısını düşünmek yerine kişisel dostluk hisleriyle hareket ettiğinil savunmuşlardı. Firble, Belwar'ın drow dostu Drizzt Do'Urden'iıu Menzoberranzan'dan kaçtığını öğrenmişti ve bütün belirtilere göre dosdoğru; Mithril Salonu'na yapılan drow yürüyüşünün sebeplerinden birisinin de Lloth'un o haine duyduğu nefret olduğu hiç şüphesizdi.

Öyleyse, Belwar koca Blingdenstone'u sadece bir drow uğruna savaşa sürükler miydi?

En sonunda, şiddetli tartışmalar Belwar tarafından değil başka bir yaşlı svirfnebli tarafindan, Blingdenstone terk edildiğinde çok derili bir acı duyan Firble tarafından sonlandınlmıştı.

"Önümüzde açık bir seçenek var," demişti Firble. "Ya şimdi gidip kara elflerin düşmanına yardım edip edemeyeceğimizi görürüz, ya da kendimize yeni bir yurt buluruz.Zira kara elfler kesinlikle geri dönecektir ve o zaman onlara karşı koymak istersek bunu yalnız başımıza yapmamız gerekecek."

Bu, konsey ve Kral Schnicktick için feci bir karardı. Eğer kara elfleri takip eder ve şüphelerinin doğrulandığını görürlerse, yani yüzeyde bir savaşa rastlarlarsa, hiç tanımadıkları yüzey cüceleri ve insan ırklarının ittifakına güvenebilirler miydi?

Belwar onları güvenebilecekleri konusunda temin etti. En saygıdeğeri oyuk sorumlusu Drizzt'in ve onun edindiği her türlü arkadaşın, kendisini yan yolda bırakmayacağına tüm kalbiyle inanıyordu. Ve dış dünyayı çok iyi bileni (ama kendisinin de kabul etliği üzere yüzey hakkında epey cahil olan) Firble da Belwar ile hemfikirdi. Bu fikri ise, her türlü ırkın, hatta pek akıllı olmayanı goblinlerin bile, kara elflere karşı müttefikleri seve seve kabul edeceği gibil basit bir mantığa dayanıyordu.

Böylece Schnicktick ve konsey en sonunda razı olmuştu, ama son derece muhafazakar olan svirfneblilerin verdiği diğer bütün kararlarda olduğu gibi sadece bir yere kadar onay verilmişti. Belwar, Firble ile birlikte drowların peşine düşebilir ve yanlarına gönüllü olan bütün gnomlan alabilirdi. Schnicktick onların keşif birliği olduğunun ve yürüyüşe geçen bir ordu olmadığının altını çizmişti. Svirfnebli balı ve Belwar'a muhalefet etmiş olan diğer bütün gnomlar, bu uzun ve tehlikeli yolculuğa ne kadar da çok kişinin gönüllü olduğunu görünce epey şaşırmışlardı. Gönüllüler o kadar fazlaydı ki, Sehnicktick şehir çalışmaları sebebiyle bu sayıyı üç yüzle sınırlamak zorunda kalmıştı.

Belwar diğer Svirfneblilerin neden geldiğini biliyordu ve kendi kararının asıl sebebinin de farkındaydı. Eğer kara elfler yüzeye gidip Mithril Salonu'nu ele geçirirlerse, gnomların Blingdenstone'a geri dönmesine izin vermeyeceklerdi. Menzoberranzan önce fethedip sonra terk eden bir şehir değildi; hayır, onlar cüceleri köle edip madenleri kendileri için çalıştırırlardı. Sonra Blingdenstone'un vay haline, zira svirfhebli şehri fethedilmiş topraklara giden en kolay rota üzerinde bulunuyor olurdu.

Bu yüzden Belwar ve Firble dahil olmak üzere bütün bu svirfhebliler, daha evvel Blingdenstone'dan hiç uzaklaşmadıkları kadar uzağa gidiyor olsalar da, sonuç olarak kendi anayurtları için savaşacaklarını biliyorlardı.

Belwar bu karan sorgulamayacaktı ve bunu aklından çıkartmadığı için yükü de hafifliyordu.

Bidderdoo ateş topunu tünelin içine fırlattı, ama dar koridorlar patlamanın katıksız şiddetini kaldıramadı. Tünelden dışarıya, mağaranın içine hiddetli bir kırmızı ejderhanın nefesi gibi bir alev sütunu patladı ve Bidderdoo'nün kıyafetleri tutuştu. Sihirbaz çığlığı bastı, etrafındaki bütün cüceler ve koboldlar, mağaraya doğru hücuma gecen bir sonraki minator sırası ve onların ardında sinsice gizlenen kara elfler de öyle.

Büyücünün alev topunun patladığı anda hepsi haykırdı ve aynı hızda bütün feryatlar boğuldu ve çöken yüzlerce tonluk kaya tarafından bastırıldı.

Yeniden mağaranın içine doğru bir geri püskürme oldu, öyle güçlü bir rüzgar çıktı ki Bidderdoo'nun cübbesini yakan ateşleri söndürdü. Aniden,

etrafındaki diğer herkes gibi geriye uçarken buldu kendisini. Uçuyordu ve afallamıştı, başından aşağı taşlar yağıyordu ve son derece şanslıydı. Zira Çöken sarkıt kayalardan ya da mağaradan dışarı püsküren taşlardan hiçbirisi onu ezmedi.

Zemin sarsılıp sallandı; mağara duvarlarından birisi büküldü ve yan dairelerden birisi çöktü. Derken sarsıntı sona erdiğinde, tünel yok olmuş, sanki hiç orada bulunmamışçasına ortadan kaybolmuştu. Tunult adındaki cücenin anısına isimlendirilmiş olan mağara ise şimdi çok daha küçük gözüküyordu.

Biddcrdoo toz toprak ve moloz yığınının içinden sarsılmış bir halde kalktı ve parlak mücevherin üzerindeki toprağı sildi. Havada uçuşan tozlar sebebiyle, tılsımlı mücevherden çıkan ışık hakikaten de yetersiz görünüyordu, Büyücü kendisine bakıp elbiseden çok derisini gördü. Düzinelerce çürük vardı ve bir kolunda, alevlerin derisine ulaşmış olduğu yerde, yapışıp kalan toprağın altında teninin parlak kırmızı olduğunu fark etti.

Hafifçe yana doğru bükülmüş olan bir miğfer sivrisi, pek uzakta olmayan bir yığının arasından uzanıyordu. Bidderdoo, kendisini buraya getirmiş olan savaş öncüsünün ardından birkaç ağıt sözü söylemek üzereydik ki Pwent aniden çakıl taşlan tükürüp çılgınlar gibi gülümseyerek toz toprağın içinden dışarı fırladı.

"Afferin be!" diye kükredi savaş öncüsü. "Bunu bi daa yap!"

Bidderdoo cevap vermeye davrandı ama damarlarındaki sinsi drow zehri, yaşadığı geçici adrenalin patlamasını mağlup edince bayıldı. Bahtsız, sihirbazın daha sonra bildiği tek şey, Pwent'in onu yukarı doğru kaldırmış olduğu ve şimdiye kadar hazırlanmış en pis kokulu karışımı boğazından aşağı boca ettiğiydi. Pis kokulu ama etkili, zira Bidderdoo'nun bitkinliği geçiverdi.

"Karındeşen!" diye kükredi Pwent, geniş kemerinde asılı duran güvenilir matarasını okşayarak.

Tozlar çöküp yatışırken, vücutlar tek tek kıpırdanmaya başladı. Kayalardan bile daha sert olan Karındeşen taburunun bütün cüceleri' sapasağlamdı ve hayatta kalabilen birkaç kobold ise daha yalvarmaya başlayamadan kesilip biçildi.

Mağaranın çöküşüyle, en yakandaki yan dairenin yıkılışıyla ve onun tam karşısındaki duvarın eğilmesiyle beraber, bu küçük grup kendisini ana birlikten kopmuş bir halde buluverdi. Fakat kapana kısdmamışlardı, zira dar bir geçit sola doğru uzanıyor ve Tunult Mağarası'nın tam kalbine doğru gidiyordu. Metal çınlamalarından ve hem cüce hem de kobold haykırışlarından anlaşıldığı kadarıyla buradaki dövüş devam etmekteydi.

Beklenenin aksine, Thibbledorf Pwent kendi birliğini dosdoğru arbedenin içine götürmedi. Geçidin bu kısmı dardı ve kısa bir mesafe ötede daha da daralıyor gibiydi. O kadar daralıyordu ki Pwent sıkışarak bile geçebileceklerini sanmıyordu. Aynı zamanda savaş öncüsü, Bidderdoo'nun omzunun ardında bir şey fark etmişti; çöken tünelin yanındaki duvarda bulunan derin bir çatlaktı bu. O noktaya yaklaşan Pwent, arka tünellerdeki hava basıncı yıkımın ardından uyum sağlarken çatlaktan dışarı sızan sert esintiyi hissetti.

Pwent haykırdı ve çatlağın altındaki duvara bütün gücüyle omuz attı Gevşek kaya kırılıp çöktü ve ötedeki derin koridorlara açılan meyilli bir yolı gözler önüne serdi.

"Geri gidip Kra! Bruenor'a rapor vermemiz gerekli," diye gerekçi sundu Bidderdoo, "ya da burada olduğumuzu anlamaları ve kazıp bizi kur tarabilmeleri için tünel el verdiğince ilerlememiz."

Pwent burnundan soludu. "Eer bu tüneli boş geçersek pek de keşfe çıkmış sayılmayız," diye tartıştı. "Eer drowlar bunu bulursa, Bruenor'un beklediinden daa hızlı geri dönerler. İşte bu vermeye deycek bir rapor sayılır!" Aslında, mağaradan yükselen cezbedici savaş seslerini duymazdar gelmek arsız cüce savaşçı için çok zor bir işti, ama Pwent kendisine dığeı taraftaki açık koridorlarda drowlar ya da minatorlar gibi daha büyük düşmanlar bulmak istediğini fark etti.

"Ve eer ordaki tünelde tıkılıp kalırsak," diye devam etti Pwent, Tunull Mağarası' ndan geri kalan yeri işaret ederek, "lanet drowlar hemen arkamızdan gelip bizi kıstırırlar!"

Karındeşen Taburu, liderlerinin arkasında sıra oluşturdu, ama Bidderdoo kafasını salladı ve sıkışarak dar geçide girdi. En feci korkulan kısa süre içinde gerçek oldu, zira geçit gerçekten de daralmıştı ve büyücü savaşın devam etmekte olduğu açık alana geçemiyordu. Hatta savaşın gürültü patırtısı arasından ilgi çekebilecek kadar dahi yaklasamıyordu.

'Belki de bana yardım edebilecek bu büyüm vardır,' diye mantık yürüttü Bidderdoo ve kıymetli büyü kitabını çıkartmak üzere inanılmaz bir derinliğe sahip ceplerinden birisine elini soktu. Büzüşmüş, kararmış ve alazlanmış sayfalardan oluşan bir yığın çıkarttı, aşırı ısıdan çoğunun mürekkebi akmıştı. Cildindeki yapışkanlar ve dikişler de erimişti ve Bidderdoo kağıt yığınını havaya kaldırdığında kitap parçalanıp dağıidı.

Zar zor nefes alan ve aniden bütün dünya üzerine yıkılmış gibi hisseden büyücü, elinden geldiğince fâzla parşömen topladı ve geçitten dışarı çıktı. Pwent İle diğerlerinin hâlâ kendisini beklediğini şaşırarak ve rahatlayarak fark etti.

"Fikrini değiştirceeni düşündük," diye belirtti savaş Öncüsü ve Karındeşen Taburu iie yeni yoldaşına öncülük ederek uzaklaştı.

'Elli drow ve koca bir minator grubu, ' diye hareket etti Quenthel Baenre'nin parmaklan. Yaptığı keskin ve hızlı hareketlere bakan annesi, kızının hiddetten köpürmüş olduğunu anladı.

'Ahmak,' diye düşündü Matron Baenre. Sonra kızının bu fetih harekeli konusunda hevesli olup olmadığını merak etti. Quenlhel güçlü bir rahibeydi, bunu kimse inkâr edemezdi. Ama buruş kınş yaşlı malron ana, Quenthel'in hayatı boyunca hiç savaş görmemiş olduğunu ancak o zaman fark etti. Baenre Evi birçok yüzyıldır hiç savaşmamıştı ve Akademi'deki hızlandırılmış eğitimi sebebiyle Quenthel, Menzoberranzan'ın dışındaki tehlikeli tünellerde yapılan devriye birliklerine eşlik etme işinden muaf olmuştu.

Kızının hayatı boyunca drow şehrinden dahi hiç çıkmamış olduğu Baenre'nin aklına dank etti.

'Mithril Salonu'na giden ana yol artık yok,' diye devam etti. Quenthelin elleri. 'Ve birkaç paralel geçit de çöktü. Daha da kötüsü". Ouenthel aniden durdu, derin bir nefes alıp kendisini toparlamak için biraz. duraksaması gerekti. Tekrar konuşmaya başladığında yüzünde bir hiddet maskesi vardı.' Ölü drowların birçoğu dişiydi, birkaçı güçlü rahibeler ve bir tanesi de yüce rahibe.'

Hâlâ hareketleri abartılı, çok keskin ve çok hızlıydı. 'Quenthel gerçekten de bu fethin kolay olacağına mı inanıyordu yoksa?' diye merak etti, Baenre. 'Hiçbir drowın ölmeyeceğini mi sanıyordu?'

Baenre, acaba Quenthel'i buraya getirerek yanlış bir iş yapıp yapmadığını ilk defa olmamak üzere merak etti. Belki de, rahibeler arasında en beceriklisi olan Triel'i getirmeliydi.

Ouenthel kendisine atılan sen bakışa dikkat etti ve annesinin hiç memnun olmadığını anladı. Baenre'yi, verdiği kötü raporun yapacağından çok: daha fazla rahatsız ettiğini anlaması biraz zamanını aldı.

"Saflar ilerliyor mu?" diye yüksek sesle sordu Baenre.

Quenthel boğazını temizledi. "Bregan D'aerthe birçok farklı yol keşfetti," diye yanıtladı, "hatta cücelerin dahi bilmediği ve Mithril Salonu'na giden tünellere açılan koridorlar buldu."

Matron Baenre gözlerini kapadı ve başıyla onaylayarak kızının aniden yenilenen iyimserliğini takdir etti. Gerçekten de cücelerin bilmediği tüneller, Mithril Salonu'nun en alt seviyelerine açılan küçük geçitler mevcuttu. Bu geçitler, cüceler madencilik çalışmalarını daha zengin cevherlere kaydır-; maya devam ettikçe unutulmuştu. Fakat o eski ve gizli yollan yaşlı Gandatug biliyordu ve Methil'in zihinsel sorgulamaları sayesinde drowlar da öğrenmişti. Gizli tüneller tam olarak cüce tesisine bağlanmıyordu, ama büyücüler bir kapı olmayan yerlerde geçitler açabilir, illithidler ise taşların içinden geçebilir ve zihinsel seyahatlerinde yanlarına drow askerleri de alabilirlerdi.

Baenre'nin gözleri aniden açıldı. "Berg'inyon'dan haber var mı?"

Quenthel başını olumsuz anlamda salladı. "Kendisine enıredildiği gibi tünellerden çıktı ama o zamandan beri ondan haber gelmedi."

Baenre'nin yüz hatları aksileşti. Berg'inyon'un dışan gönderildiği İçin somurttuğunu biliyordu. En büyük ve toplu birliğin başında o vardı; sayısal olarak konuşmak gerekirse, yaklaşık bin drow ve bu sayının beş katı kadar kobold ve goblin. Ayrıca kara elflerin birçoğu da iri kertenkelelere binmekteydi. Ama Berg'inyon'un görevleri, Mithril Salonu'nun fethi için her ne kadar hayati önem arz etse de, onu cüce tesisinin dışındaki dağlara çıkmak zorunda bırakıyordu. Büyük bir ihtimalle Drizzt Do'Urden en aşağı tünellerde olacak ve bir kara elfe daha çok uyan bir ortamda görev alacaktı. Büyük bir ihtimalle hainle ilk karşılaşan Berg'inyon değil Uthegental Argmo olacaktı.

Oğlunu ve kendisine bu görev verildiğinde geçirdiği öfke nöbetini düşünürken Baenre'nin sert ifadesi bir gülümsemeye dönüştü. Elbette ki kızmış, hatta hiddetlenmiş gibi davranmalıydı. Elbette ki tünellere yapılacak saldırıda kendisinin değil de Uthegental'in başı çekmesine itiraz edecekti. Ama Berg'inyon, drowların savaşçılar okulu olan Melee-Magthere'deki yıl-lannda Drizzt'in sınıf arkadaşı ve baş rakibiydi. Berg'inyon Drizzt'i, muhtemelen Menzoberranzan'da yasayan her drowdan daha iyi tanıyordu. Ve Matron Baenre de Berg'inyon'u tanıyordu.

İşin gerçeği şuydu; Berginyon o tehlikeli hain drowla hiçbir alakası olsun istemiyordu.

"Büyünle kardeşini araştır," dedi Baenre aniden, Quentlıel'i ürküterek. "Eğer inatçılık etmeye devam ederse onun yerine geç."

Quenthel'in gözleri dehşetle genişledi. Ordu tünellerden dışan çıkıp, dağın üzerinde derin bir yarığa bakan bir çıkıntı patikada yola koyulurken, Quenthel Berg'inyon'un yanında bulunmuştu. Gördüğü manzara onu ve diğer birçok drowu mahvetmiş, başlanın döndürmüştü. Dışandayken kendisini kaybolmuş, önemsiz ve savunmasız hissetmişti. Yüzey dünyası adındaki o mağara, karanlık kubbesi bilinmedik ışık noktacıklanyia parlayan o devasa daire onun kaldıramayacağı kadar engindi.

Matron Baenre bu dehşet dolu ifadeden hiç hoşnut kalmamıştı. "Git!" diye hırladı ve Quenthel sessizce uzaklaştı.

Daha Çuenthel görünürden yeni kaybolmuştu ki, bir sonraki raporu verecek olan drow mavi renkle parlayan bir uçan diskin üzerinde Baenre'nin Önüne geliverdi.

Ordunun gizlice aşağı tünellerde ilerlemekte olduğuna dair verdiği rapor daha iyiydi, ama Baenre onu pek dinliyor sayılmazdı. Onun için bu detaylar git gide bezdirici olmaya başlıyordu. Cüceler iyiydi ve hazırlanmak

için aylarca süreleri vardı, ama Matron Baenre en sonunda elde edilecek sonuçtan hiç şüphe duymuyordu. Zira kendisiyle bizzat Lloth'un konuşmuş olduğuna İnanıyordu. Drowlar kazanacaktı ve Mithril Salonu düşecekti.

Fakat bu raporu, ondan sonrakini ve ondan sonrakini dinledi; sanki hiç sonu gelmeyecekmiş gibiydi ama kendisini ilgiliymiş gibi görünmeye zorladı.

BÖLÜM 22

PARLAK YILDIZLAR ALTINDA

Bulunduğu yüksek noktadan büyüyle arttırılmış görüş yeteneğiyle baktığında, dağın en doğu ve dik yamacına doluşan, her yanı dolduran ve bütün kayaların üzerini kaplayan bir karınca sürüsüne benziyorlardı. Onların arkasından sıkı saflar halinde daha derin bir karanlık geliyordu, yani drow savaşçılarının sıkı safları.

Gümüşay Hanımı daha önce hiç bu denli endişe verici bir manzara görmemiş, bir sürü savaşa ve birçok maceraya katılmış olmasına rağmen hiç bu denli kaygılanmamıştı. Alustriel'in yüzü o savaşların izlerini yansıtmıyordu. Yaşayan her kadından daha güzeldi, teni pürüzsüz ve açık renkli, neredeyse saydamdı. Saçları uzun ve gümüş rengiydi —her ne kadar epey yaşlı olsa bile saçları yaşlılıktan ağarmış gibi gri değildi, gecenin dingin ışığı ve yıldızların ışıltısı gibi parlak ve canlıydı. Güzel hanım gerçekten de bir sürü savaş görmüştü ve o çatışmaların hüznü gözlerinden yansıyordu, tıpkı savaştan nefret etme bilgeliği gibi.

Koni şeklindeki dağın öteki tarafinda, güney yamacında, Alustriel toplanmış olan birliklerin sancaklarını görebiliyordu. İçlerinden en fazla göze çarpanı kendi şövalyelerinin gümüş bayrağıydı. Alustriel hepsinin de mağrur ve hevesli olduğunu biliyordu, zira çoğu gençti ve kederin ne demek olduğunu bilmiyorlardı.

Gümüşay Hanımı bu huzursuzluk verici düşünceleri aklından uzaklaştırdı ve ilgisini olması muhtemel hadiselere, bu işte oynayabileceği role yoğunlaştırdı.

Düşman ordusunun büyük bu- kısmı koboldlardı ve barbarlar ile zırhlı süvarilerin onları dağıtmakta pek güçlük çekmeyeceği sonucuna vardı.

'Peki drowlara karşı ne yapacaklar?' diye merak etti Alustriel. Uçan savaş arabasıyla geniş daireler çizerek izledi ve bekledi.

İnsan öncüler, yaklaşan koboldlarla çarpıştığında en uç noktada arbedeler patlak verdi.

Savaş sesleri ve geriye doğru iletilen raporlarla birlikte Berkthgar kendi birliğini salıvermeye, savaşa hücum etmeye ve dudaklarında bir Tempus şarkısıyla ölmeye hevesliydi.

Gümüş Şövalyelere liderlik ermekte olan Besnell ise sakin bir savaşçıydı ve daha çok stratejisin'. "Adamlarını tut," dedi hevesli barbara. "Bu gece hepimizin, hatta savaş tanrınız Tempus'un bile hoşuna gideceğinden daha fazla savaş göreceğiz. Onlarla kendi seçtiğimiz bir alanda savaşsak daha iyi olur." Hakikaten de şövalye o alanı seçme konusunda dikkatli davranmıştı

ve planına desteklerini sağlamak için hem Berkthgar'a hem de Kral Bruenor'a karşı gelmişti. Birlikler dört gruba bölünmüş ve Miti Salonu'na iki ayn giriş bulunan Dördüncü Zirve dağının güney taraflı konuşlandırılmıştı. Dağın kuzeybatısında Bekçi Vadisi bulunuyordu. Cüce tesisine açılan gizli batı kapısının bulunduğu geniş, derin, kayalıklı ve sisli bi vadiydi burası.

Dağın etrafında askerlerin durduğu yerin kuzeydoğusunda, açık kayalar ve dar, sarmal patikaların Ötesinde, Mithril Salonu'nun daha uzun olan vg daha çok kullanılan doğu kapısı bulunuyordu.

Bruenor'un sözcüleri ordunun ikiye bölünmesini, süvarilerin Bekçi Vadisi'ni savunmasını ve Konaktaşı halkının doğudaki yollan tutmalarını! istemişti. Fakat Besnell kendi düşüncesini sonuna kadar savunmuş ve gizlenip kendi girişlerini koruyabilecek dununda olmaları gerektiği konusunda ısrar etmek suretiyle Berkthgar'ı da kendi yanına çekerek durumu gururlu cücelerin aleyhine çevinnisti. "Eğer drowlar girişlerin ner olduğunu biliyorsa," diye tartışmıştı, "o zaman direnişle karşılaşmayı umacaklan yerler de oraları olacaktır."

Böylece Dördüncü Zirve'nin güney tarafi seçilmişti. Savunucuların bulunduğu yerin aşağısında bir sürü patika vardı, ama yukanlarındaki uçurumlar daha da sarplaşıyordu, bu sebeple o yönden hiçbir saldırının gelerf ceğini ummuyorlardı. Savunuculann gruplaştığı mevziler arazinin yer şekillerine göre tasnif edilmişti. Dar ve çatlaklı patikalarla dolu bir yer sadece barbarlar içindi, bir diğer yerde hem süvariler hem barbarlar duruyordu, üçüne mevzi ise bütün Nesine Süvarileri'nin konuşlandınldığı geniş, düz ve hafif meyleden bir kaya yüzeyinin üzerindeki platoydu.

Besnell ile Berkthgar şu anda ikinci birlik mevziinde bekliyor ve susuyordu. Savaşın yaklaştığını biliyorlardı; etraflarındaki adamlar, sinsice sok lan ordunun sessizliğini hissedebiliyordu. Barbarların ilk savunma hattı, cüce ruhbanların kendilerine hediye olarak verdiği tılsımlı bilyelerden oluşan bir sağanak başlattığında, dağın daha aşağısında doğuya bakan taraf parlak ışıklarla aydınlandı.

Koboldlar nasd da dağıtılmıştı! Minik yaratıkların ön saflarında bulunan birkaç kara elf de öyle. Dağ yamacının en yüksek yerinde, yani gizlenme

mevziinin yakınlarında bulunan canavarlar aniden tepelerine binen, iri kılıçlarla onları ikiye bölen, ya da koboldlan basitçe kafalarının üzerine kaldırıp dağ yamacından aşağı savuran bir barbar güruhu tarafından bozguna uğratılmışlardı.

"Gidip onlarla çarpışmalıyız!" diye kükredi Berkthgar, halkının savaşa tutuşmuş olduğunu görerek. İri Bankenfuere'yi havaya kaldırdı ve "Tempus'un şanı için!" diye kükredi, ki bu haykırış ikinci ve üçüncü mevzideki bütün barbarlar tarafından tekrarlandı.

"Pusu kuramayacak kadar fazlalar," diye mınldandı Regvveld Haıpel. Hendekatlayan adındaki at-kurbağasının üzerinde oturmaktaydı. Zamanı yaklaştığı için Besnell'e doğru başını sallayan Regweld. HendekatJayan'ın dizginini hafifçe çekti ve garip hayvan boğazından gelen kişnemeyle vraklama arası bir ses çıkarttıktan sonra batıya doğru sıçrayarak tamı lamına on metre aşn.

"Henüz değil," diye Berkthgar'a yalvardı Besnell, barbarın koca eliyle bir düzine kadar ışık saçan bilye kavradığını görünce. Şövalye aşağıdaki düşman birliğinin hareketlerini gösterdi. En doğudaki mevziiyi tutan savunucularla karsdaşmak için çoğu yukarı tırmanıyor olsa da, daha birçok, birçok düşmanın batıdaki alçak patikalardan geldiğini anlattı. Aynı zamanda artık ışıklar o denli yoğun değildi, zira kara elfler gözlerini yakan tılsımlara karşı doğuştan gelen büyü yeteneklerini kullanıyordu. "Ne bekliyorsun?" diye sordu Berkthgar. Besnell elini havada tutmaya, hücumu geciktirmeye devam etti. Doğudaki bir barbar, vücudunun aniden mavi alevlerle, derisini yakmayan büyülü ateşle aydınlandığını görünce çığlığı bastı. Fakat bu alevler lam anlamıyla zararsız sayılmazdı, zira adamın bulunduğu yeri net bir şekilde açığa vuruyorlardı. Daha aşağıdan bir yerden birçok arbaletın tıkırtısı duyuldu ve bahtsız barbar iki kez daha haykırdıktan sonra sesi kesildi.

Bu Berkthgar için yetti de arttı ve barbar bilyeleri firlattı. Yakınlanndaki adanılan da aynısını yapa ve güney cephesinin ikinci mevziisi büyüyle aydınlandı, Besnell her ne kadar onaylamasa da Konaktaşlı adamlar aşağı doğru hücuma geçti. İlk önce süvariler aşağı inmeliydi, ama henüz, yani düşman ordusunun ana kısmı geçmeden değil.

"Saldırmalıyız," diye fısıldadı Gümüşayh elf liderin arkasında duran bir şövalye ve Besnell sessizce başını sallayarak onay verdi. Önündeki sahneyi sadece bir saniyeliğine gözden geçirdi. Berkthgar ile yüz adamı daha şimdiden cenge tutuşmuş, dağ yamacından aşağı dosdoğru inmişti ve doğudaki yüksek zemini tufan cesur adamlarla birleşme şansları da yoktu. Aceleci barbara duyduğu hiddete rağmen Besnell, Berkthgar'ın marifetlerine hayran kaldı. Kudretli Bankenfinere tek bir savruluşuyla üç kobold birden haklıyor, onları ya tek parça halinde, ya da kesilip biçilmiş bir şekilde havada uçuşturuyordu.

"Işıklar da yanmayacak," diye belirtti Besnell'in arkasındaki şövalye.

"İki birliğin arasına," diye yanıtladı Besnell, etrafındaki süvariler de, duyabilsin diye yüksek sesle konuşarak. "Belli bir açıyla iki birliğin arasına inmeliyiz ki doğudaki adamlar bizim ardımızdan kaçabilsin."

Seçtiği yol her ne kadar dönekçe olsa bile ona karşı tek bir itiraz sözü dahi gelmedi. Yapılan esas plana göre, hem bu mevziide hem de batıdaki; diğer mevziide bulunan Gümüş Şövalyeler dosdoğru düşmanın üzerine at sürecek, bu sırada Berkthgar ile adamları da yavaş yavaş batıya doğru kayan ana savunma birliğiyle birleşecekti. Şimdi kana susamışlığıyla gözü dönen! Bekthgar o planı bırakmıştı ve Gümüş Şövalyeler onun bu davranışının bedelini ağır ödeyebilirdi. Ama hiçbir adam ya da elf itiraz etmedi.

"Bilyelerinizi sıkı tutun," diye emretti Besnell, "drowlar şu anda mevcut olan ışığa da karşı koyuncaya kadar."

Etki uyandırmak için atını bir kez şaha kaldırdı.

"Gürnüşay'ın şanı için!" diye haykırdı.

"Ve tüm iyi halkların iyiliği için!" diye hep bir ağızdan karşılığı geldi.

Gümbürtüleri Dördüncü Tepe'nin yamacını salladı ve kayaların altındaki cüce tünellerinde yankılandı. Mızraklarını aşağı indirmiş yüz süvari, öten borularla birlikte hücuma geçti ve uzun mızrakları deştikleri düşmanlara saplanıp katınca ya da kırılınca ışıltılar saçan kılıçlar meydana çıktı.

Gürbüz binekleri daha da ölümcüldü, gümbürdeyen toynaklarının altında koboldlan ezdiler, dehşete kapılan koboldların, goblinlerin ve drowların dört bir yana dağılmasını sağladılar. Zira Karanlıkaltı'nın en derinlerinden gelen bu istilacılar daha önce böyle bir süvari hücumu görmemişlerdi.

Sadece birkaç dakika içinde, düşmanın dağ yamacında ilerleyişi durdurulmuş ve ters çevrilmişti. Bunun kamu ise batıda öten borazanlar, Tempus ile Uzunsemer için atılan naralar ve Uzunatlılar'ın da Gümüş Şövalyeleri takip etmesiyle yenilenen gümbürtülerdi.

Hücuma öncülük eden ilk gerçek büyü saldırısı üçüncü mevziiden geldi. Regweld'in attığı, karanlığı yaran ve ziyandan çok dehşete yol açan biri yıldırım mızrağı büyüsüydü bu.

Hayrettir ki drowlardan, küçük karanlık büyüleri ya da seçilen savunucuları aydınlatan peri ateşlerinden başka hiçbir büyülü misilleme gelmedi.

Barbarların geri kalanı planın Öngördüğü şekilde davranıp Uzunatlılar ile ikinci mevziinin hemen altındaki bölgenin arasına ilerlediler. Fakat ilkbaşta planlandığının aksine Gümüş Şövalyelerle değil Berkthgar'ın taburuyla birleştiler.

Savaşın çok üzerinde süzülen Alustriel, kendisine hakim olabilmek için bütün disiplinini kullanmak zorunda kalmıştı. Savunucular beklendiği üzere kobold ve goblin saflarını lime lime ediyor, düşmanı elliye birden daha büyük bir oranla katlediyordu.

Eğer Alustriel büyüsünü salıverse o sayı kolayca ikiye katlanabilirdi, ama o bunu yapamazdı. Drowlar sabırla bekliyordu ve Alustriel o şeytani elflere, ilk saldırısının yapacağı tek saldın olabileceğini bilecek kadar saygı duyuyordu.

Uçan savaş arabasını taşıyan tılsımlı atlara fısıldadı ve daha aşağı süzüldü. Savaşın tahmin edildiği gibi geliştiğini gördüğünde sence başını salladı. Güney yamacında lam anlamıyla bir katliam vardı, ama kara güruh, batıdaki arbedenin altından akarak gelmeye devam ediyordu.

Alustriel, daha aşağıda bulunan o güruhun safları arasında birçok drowun mevcut olduğunu anladı.

Savaş arabası doğuya doğru süzüldü ve hızla savaşı ardında bıraktı. Gümüşay Hanımı düşman saflarının o kadar da uzun olmadığını, savunma mevziilerinin en doğu kısmından o kadar da uzakta olmadığını görünce rahatladı.

Dağın öteki taralında, doğuda patlak veren başka bir savaşın seslerini neden işitmiş olduğunu o anda anlayıverdi. Düşman, Mithril Salonu'nun doğu kapısını keşfedip tesise girmişti ve cücelerle içeride savaşıyordu!

Alçaktaki o kapının ötesinde yıldırım ışıklarıyla ateş patlamaları yaşanıyordu ve içeri giren yaratıklar küçük koboldlar ya da ahmak goblinler değildi. Onlar kara elflerdi. Bir sürü kara elf.

Aşağı girmek, büyülü ve patlayıcı bir hiddetle düşmanın tepesine binmek isledi. Ama Alustriel, Bruenor'un halkına güvenmeliydi. Tünellerin hazırlanmış olduğunu ve cücelerin dağların dışından bir saldın gelmesini beklediklerini biliyordu.

Savaş arabası uçmaya devam edip kuzeyden tur atmaya başladı.

Alustriel turunu tamamlamaya, diğer müttefiklerin, yani diğer yüz Gümüş Şövalye'nin beklemekte olduğu bandaki Bekçi Vadisi'ne gitmeye niyetliydi. Gördüğü şey içine sinmemiş, onu hiç rahatlatmamıştı.

Dördüncü Tepe'nin kuzey yamacı, tanı anlamıyla tırmanılmaz nitelikteki kaya yüzeylerinin ve hiçbir insanın geçemeyeceği kırık dökük uç lann bulunduğu tehlikeli, çorak bir araziydi.

Tam anlamıyla tırmanılmaz nitelikteydi, ama dev yeraltı kertenkelelerinin yapışkan ayaklan için değil.

Berg'inyon Baenre ve onun seçkin taburu, yani Baenre Evi'nin dört yüz kertenkele süvarisi, dağın kuzey yamacı üzerinde gidiyor ve hızla batıya, yani Bekçi Vadisi'ne doğru ilerliyordu.

Beklemekte olan şövalyeler, güney tarafindan gelecek birliğe karşı son savunma hattını desteklemek için konuşlandırılmıştı. Saldırılarının amacı (tabii eğer iş oraya varırsa) en son düşman safim yarmak, Besnell'in, Uzunatlılar'ın, Nesmeli ve Konaktaşlı adamların sadece dar bir geçit sayesinde erişim sağlanabilen vadiye girmesini sağlamak olacaktı.

Alustriel, oraya ilk olarak kertenkele süvarilerinin varacağını biliyor Ayrıca onlar kendilerini bekleyen şövalyelerden sayıca üstündü ve onlar drowdu.

Ama düşmanın sayısı fazlaydı ve Besnell bunu biliyordu Onların ardında ise daha da çok düşman mevcuttu. Plana göre batıya Bekçi Vadisı'ne, hatta eğer gerekirse Mithril Salomfnun içine düzenli bir şekilde gen çekilmeleri gerekiyordu.

Bu iyi bir plandı, ama şimdi o kanat düşmüş, batıya giden yol kapanmıştı.

Besnell'in elinden, durup dehşet içinde izlemekten başka bir şey geliniyordu.

En doğudaki mevzii düştü. Barbarİar, daha doğrusu saflarından geriye kalanlar, Berkthgar'a katılmak için hızla batıya doğru koşup Gümüş ŞÖvalyeler'in arkasından geçtiler.

Onlar geçtikten sonra Besnell de kendi birliğini batıya döndürdü vs neredeyse hayatta kalan bütün Konaktaşlı savaşçıları ihtiva eden Berkthgar'ın ordusunu da ilerlemeye zorladı.

Gümüş Şövalyeler'in lideri, Berkthgar'ın hatasının o kadar da yıkıcı olmayacağını ve geri çekilişin planlandığı gibi tamamlanabileceğini düşünmeye başlamıştı. Yüksek bir plato buldu ve bölgeyi gözden geçirdi. Aşağıdaki düşman ordusunun ilk üç mevziinin etrafindan geçmiş olduğunu görünce takdirle başını salladı.

Karanlık bulutun en öndeki ucunun tam olarak nerede bulunduğunu fark ettiğinde Besnell'in gözleri genişledi ve elfın nefesi kesildi. Nesme Süvarileri verilen çağrıyı kaçırmıştı! O kanadı tutmak için dağın yamacından hızla aşağı inmeleri gerekiyordu, ama yine de, bir sebepten

dolayı tereddüde düşmüşlerdi. Düşman ordusunun en ön kısmı ise dördüncü ve en son mevziinin de ötesine geçmiş gibi görünüyordu.

İşte Nesme Süvarileri meydana şimdi çıkmıştı ve güney yamacında bulunan en düzgün yüzeyden aşağı yaptıktan hücum gerçekten de yok edici nitelikteydi. Kırk atlı kendi sayılarının üç katı kadar koboldu birkaç

KISIM 5

YAŞLI KRALLAR

ve

YAŞLI KRALİÇELER

Bir ordu olarak geldiler, ama hiç de öyle değildiler. Sekiz bin karaelf ve o sayıdan da fazla köle; yani güçlü ve devasa bir birlik Mithril Salonu'na arı oğulu gibi doluştu.

Büyük sayılar ve güç konusunda bu tanımlamalar birbirine uyuyordu ama yinede "ordu" ve "birlik" kelimeleri daha fazla şeyi kapsıyor, biruyurra ve ortak amaç anlamını da içeriyor. Kesinlikle drowlar Diyarlar'daki en iyi savaşçılar arasındadır, en genç yaşlarından itibaren yalnız başlarına yada gruplar halinde savaşmak için eğitilirler. Ve yine kesinlikle, bu savaş ırklar arasında olunca, yani drowlar cücelerle savaşınca, sözü edilen o amaç besbelli ortada gibidir. Fakat taktikleri her ne kadar mükemmel olsa ve gruplar bir diğerini destekleyerek uyum içinde çalışsa bile, drow safları arasındaki bütünlük kavramı yüzeysel kalır.

Lloth 'un ordusunda bulunan pek az kara elf, yapacağı fedakarlığırâ ona Ölümden sonra Lloth 'un yanında yüce bir mevkii getireceğinden emin olmazsa başka birisinin hayatım kurtarmak için kendi hayatını feda eden (tabii feda edecek olan çıkarsa). Sadece kara elfler arasında aşın bağnazl olanlar başka birinin hayatını kurtarmak için bir darbe alır (ki o da sadecet küçük bir darbe olur) ve bunun tek sebebi de, o bağnazın bu davranışın kendn çıkarına olduğunu düşünmesidir. Drowlar Örümcek Kraliçe'nin şanı içim naralar atarak geldiler, ama aslında hepsi kendi şanını yüceltmenin peşindeydi.

Kişisel çıkar her zaman kara elflerin temel prensibi olmuştur.

İşte Mithril Salonu'nu savunanlarla onu fethetmeye gelenler arasındaki fark da buydu. O denli korkunç sayılarla yüzleşirken, yani deneyimli drow savaşçılara karşı sayıca azken, bizim tarafın tek umudu buydu!

Eğer bir cüce, dostlarının düşman tarafından bastırılmakta olduğu b& savaşa denk gelirse, sayılan ne kadar fazla olursa olsun kükreyerek meyda okur ve düşünmeksizin saldırırdı. Ama eğer biz bir grubu, mesela bir devriye birliğini pusuya düşürmeyi basarsak, bahtsız yoldaşlarının kanatlara, koruyan o destek grupları, zafer kazanacaklarından emin olmadıkça döv bulaşmazlardı.

Gerçek ortak amaç onlarda değil bizde mevcuttu. Birliğin ne deme olduğunu onlar değil biz anlıyorduk ve yüce bir ortak prensip için savaşa yapabileceğimiz her türlü fedakarlığın büyük amacımıza yönelik olacağır, anlayıp kabul eden de bizdik.

Mithri! Salonu'nda savaşların ve geçmişteki mücadelelerin edildiği bir daire —aslında birçok daire— var. Wulfgar'm çekici orac duruyor; tıpkı Cattibrie 'in bir kez daha iyiliğin hizmetine sunduğu o yay -bir elfin yayı— gibi. Yayı yıllardır kullanıp silahın ününe ün katmış olmasına rağmen Cattibrie ona hâlâ "Anariel'in yayı" diyor ve onu uzun süre önce ölmüş olan elfe ithaf ediyor. Bundan asırlar sonra, eğer o yay bir kez daha Battlehammer Klanı'nın bir dostu tarafından kullanılırsa, o zaman "Cattibrie'a Anariel'den geçen yay " olarak anılacak.

Mithril Salonu 'nda, Battlehammer Klanı hamilerinin, yani sekiz kralın devasa büstlerinin kazınıp ölümsüzleştirilmiş. olduğu "Krallar Salonu " adında başka bir daire daha mevcut.

Drowların böyle anıları yoktur. Annem Malice, Do Vrden Evi 'nin daha önceki mattan anası hakkında hiç konuşmamıstır. Bunun sebebi de büyük bir ihtimalle anasının ölümünde kendinin bir rol oynamış olmasıdır. Akademide daha önceki efendiler ve hanımların plaketleri bulunmaz. Hakikaten, simdi düşündükçe hatırlıyorum da, Menzoberranzan 'da bulunan anıtlar sadece Baenre tarafından cezalandırılan, Vendes ve acımasız kırbacı tarafından dövülen kimselerin heykelleriydi. Bu heykellerin derisi abanoz rengine boyanmıştı ve hepsi de itaatsizliğin ibreti olarak Akademi dışındaki Tier Breche platosunda sergileniyordu.

İşte Mithril Salonu'nu savunanlarla onu fethetmeye gelenler arasındaki fark buydu. İşte tek umut buydu.

BÖLÜM 23

GÜÇ BÖLGELERİ

Bidderdoo hayatında buna benzer bir şey görmemişti. Karındeşen Taburu üyeleri kendilerini tamamen savaş çılgınlığına kaptırdığında, dehşet içindeki Harpel'in kafasından aşağı tam anlamıyla koboldlar ve kobold parçaları yağmaktaydı. Küçük, geniş bir daireye gelmiş ve kendi sayılarının birçok katı büyüklüğünde bir kobold birliğine rastlamışlardı. Bidderdoo geri çekilmeyi (daha doğrusu buna 'Taktiksel kanat manevrası" demeyi planlıyordu, zira "geri çekilme" sözünün Thibbledorf Pwent'in kelime

haznesinde mevcut olmadığını biliyordu) öneremeden önce Pwent dosdoğru hücuma geçmişti.

Yedi tane gözü dönmüş cüce, Pwent'in mağaranın kalbine doğru yap tığı ve görünüş itibarıyla intihar niteliğinde olan hücumunu, korlemesine mutlulukla takip ettiğinde zavallı Bidderdoo taburun arasında kaynayıp savaşın içinde bulmuştu kendisini. Şimdi bu savaş, bütün hayatını korunaklı Sarmaşık Konak'ta (hatırı sayılır bir bölümünü de aile köpeği olarak) geçirmiş olan Harpel'in gözlerine inanamadığı bir çılgınlık ve katliama dönüşmüştü.

Pwent, miğfer sivrisinde şişlenmiş halde gevşekçe duran ve hoplayan ölü bir koboldla birlikte hızla yanından geçti. Savaş öncüsü kollarını genişçe iki yana açarak bir kobold grubunun üzerine atıldı ve elinden geldiğinden fazlasını kavrayarak onlara sıkıca sarıldı. Sonra öyle şiddetli bir şekilde sallanıp sarsılmaya başladı ki, Bidderdoo, cücenin damarlarında ıstırap verici bir zehrin akıp akmadığını merak etti.

Hiç de öyle değildi, zira bu bilinçli bir delilikti. Pwent sarsıldı zırhının acımasız çıkıntıları, sarıldığı düşmanlarının derilerini kaldır koparıp yardı. Onları bıraktı (ve üç kobold ölerek devrildi) sola doğru dir attı ve bu hareketi, demirli, sivrili kolçağını sıradaki bahtsız düşmanın alı birkaç santim uzağına getirdi.

Bidderdoo bu saldırının intihar niteliğinde olmadığını, Karındeşenler'in bu büyük sayılara katıksız şiddetleriyle üstün gelerek onları kolayca yeneceklerini anladı. Aynı zamanda, koboldlann bu hiddetli cücelerden sakınmayı çabuk öğrenmiş olduklarını da aniden anlayıverdi. Altı tanesi Pwent'in yanından geçerek savaş öncüsünden uzak durdu. AItı tanesi hızla döndü ve mağlup etmeyi umup umabilecekleri tek düşmanın üzerine çullandı.

Bidderdoo, parçalanmış büyü kitabından arta kalanları aceleyie çıkarttı ve yapraklan hızla çevirerek mürekkebin o kadar da kötü şekilde dağılmamış olduğu bir sayfayı açtı. Parşömeni bir elinde tuttu ve öbür elini ileri doğru uzatıp parmaklarını sallayarak hızla büyü sözleri söylemeye başladı.

Her bir parmak ucundan büyülü enerji patlamaları çıktı, yeşil huzmeler hazla ileri atıldı ve hepsi de şaşmaz bir şekilde düşmana çarptı.

Beş kobold ölerek yere yığıldı; altıncısı çığlık atarak ve küçük kılıcını Bidderdoo'nün göbeğine doğru nişanlayarak hücuma geçti.

Parşömen, dehşete kapılmış Harpel'in elinden düştü. Bidderdoo ölmek üzere olduğunu düşünerek çığlığı basü. Sadece içgüdüsel olarak hareket ederek kılıca doğru kendisini savurdu ve göğsünü yere doğru eğerek minik koboldu devirip altmda bıraktı. Küçük yaratığın kılıcı kaburgalarını deşince alev alev yanan bir acı hissetti, ama bu darbe güçlü değildi ve kılıç derinlere kadar saplanmamıştt.

Dövüşe hiç alışkın olmayan Bidderdoo dehşetle haykırdı. Ve acıyla, acıyla...

Bidderdoo'nun çığlıkları bir ulumaya dönüştü. Kafasını aşağı eğdi ve debelenen koboldu gördü, debelenen koboldun açıkta kalan boğazını daha da net gördü.

Derken ılık kan tadı aldı ve hiç de iğrenmedi.

Bidderdoo hırlayarak gözlerim kapadı ve sıkıca tuttu. Kobold debelenmeyi kestmişti.

Bir süre geçtikten sonra zavallı Harpel, etrafındaki savaş seslerinin dinmiş olduğunu fark etti. Yavaş yavaş gözlerini açtı, kafasını hafifçe yukan kaldırdı ve hemen tepesinde durmuş başını sallamakta olan Thibbledorf Pwent'i gördü.

Bidderdoo, koboldu öldürdüğünü, yaratığın canını boğazını ısırarak aldığını sadece o zaman arılayabildi.

"İyi teknikmiş," diye tebrik etti Vent ve dönüp uzaklaştı.

Karındeşen Taburu'nun manevraları gürültülü, dosdoğru ve sadece vahşete dayalıyken, bir diğer grubun hareketleri adeta bir gizlilik ve tapım dansıydı. Drizzt, Guenhwyvar, Cattibrie, Regis ve Bruenor sessizce

tünelden diğerine ilerlerken drow ile panter başı çekiyordu. Yaklaşan bir düşmanı ilk tespit eden Guenhwyvar oluyordu ve Drizzt de, panter kulakis yatırdığında hızla geriye işaret veriyordu.

Beşi birlik içinde çalışıyordu; ölümcül okuyla ilk olarak Cattibrie at yapıyor, bunu panterin sıçrayışı takip ediyor, ardından drow imkansız hızla arbedeye karışıyor ve Bruenor ise kükreyerek tipik bir cüce hücıı gerçekleştiriyordu. Regis her zaman dövüşe karışmanın bir yolunu buiuyc çoğunlukla, dostlarından birisi çok yakın bir baskı gördüğünde bir drowu sırtından şişlemek veya bir koboldım kafasına vurmak için gizlice sok gürzünü kullanıyordu.

Fakat bu sefer Regis savaşın tamamen dışında kalmaya karar ve Grup geniş ve yüksek bir koridordaydı, Guenhwyvar tam köşeyi dönme üzereyken yere sindi ve kulaklarını yatırdı. Drizzt bir oyuğun gölgeleri altına sıvıştı, Regis de aynısını yaptı. Bu sırada Bruenor, Cattibrie onu miğferinin boynuzların bir nişan kaidesi olarak kullanabilsin diye bir şekilde okçu kızının önüne adım attı.

Düşman köşeyi dönerek geldi. Beş drow ve beş minatordan oluşan bir grup, Mithril Salonu'nun bulunduğu yöne doğnı koşturuyordu,

Cattibrie akıllıca davranıp drowlara nişan aldı. Gümüş bir ışık parlması oldu ve bir drow düşüp öldü.

Guenhwyvar şiddetli ve hızlı bir şekilde meydana çıktı. Bir diğer elfi yere devirdi, pençeleyip ısırdı ve ondan yuvarlanıp uzaklaşarak üçüı drowun üzerine sıçradı.

İkinci bir ışık parlaması oldu ve bir elf daha öldü.

Ama minatorlar hızla geliyordu ve Cattibrie üçüncü atışı yapamayacaktı. Bruenor kükreyip en yakındaki canavarla yüzleşmek için hücuma kalkarken, Cattibrie da kılıcına elini aldı.

Minator boğa kafasını aşağı doğru eğdi; Bruenor çentikli baltasını havaya kaldırıp kafasının üzerinde geriye doğru bırakarak sapını iki eliyle sıkıca kavradı.

Minator geldi ve balta aşağı indi. Çıkan çatırtı, devasa bir ağacın devrilme sesine benziyordu.

Bruenor kendisine neyin çarptığını anlayamadı. Üç yüz kiloluk minatordan tos yemiş ve aniden geriye doğru uçmaya başlamıştı.

Drizzt'in bir palası yaratığın bacağının arkasına derin bir yarık açarak hücumunu durdurdu. Kolcu dönerek uzaklaştı ve bir dizinin üzerine çöküp parıltı'yi dosdoğru ileri savurdu. Mavi renkle parlayan palanın ucunu sıradaki canavarın dizkapağına geçirdi.

Minator uludu ve yan yanya devrilip, yan yarıya Drizzt'e saldırdı. Ama drow ayaklarını çoktan altına almıştı, çoktan harekete geçmişti. Böylece vahşi yaratık sertçe taşın üzerine kapaklandı.

Drizzt, Cattibrie ile Bruenor'a ve iki dostunun üzerine çöreklenmekte olan diğer yaratıklara doğru döndü, inanılmaz bir hızla koşarak onlara neredeyse derhal yetişti ve palaların birisi üzerinde işe koyuldu, yine bacaklara yönelİp canavarın hücumunu kesti.

Ama en son nûnator Cattibrie'a erişmeyi basardı. Sertleştirilmiş mantar sapından yapılan iri sopası uçarak geldi ve Cattibrie hızla eğilip kılıcını kafasının üzerine kaldırdı.

Khazid'hea sopayı net bir şekilde kesti ve m'inator elinde kalan parçaya afallamış bir halde bakarken Cattibrie tersfen gelen bir darbeyle karşılık verdi.

Minator, kadına merakla bakti. Cattibrie darbeyi kaçırdığına inanamıyordu.

Regis bu dövüşteki bütün düşmanların kendisinden üstün olduğunu bildiği için gölgeler arasından izlemekteydi. Ama eğer kendisine ihtiyaç duyulursa hazır olmak için yoldaşlarını kollamaya çalışıyordu. Daha çok Drizzt'i izliyordu, drowun saldınlan ve kaçınmalarının katıksız hızı karşısında adeta büyülenmişti. Drizzt her zaman hızlıydı, ama şimdi sergilediği gösteri kesinlikle muhteşemdi. Kolcunun ayakları o kadar süratli bir şekilde hareket ediyordu ki Regis onlan zar zor seçebiliyordu. Regis

birkaç kez Drizzt'in gideceği yönü tahmin etmeye çalışmış ve dönüp baktığında drowun orada olmadığını görmüştü.

Zira Drizzt, buçukluğun mümkün olabileceğine inandığından çok daha hızlı bir şekilde ya yana kaçmış, ya da tamamen yön değiştirmiş oluyordu.

Regis en sonunda başını salladı ve düşünmesi gereken daha başka ve daha önemli meseleler olduğunu kendisine hatırlatarak aklındaki sorulan başka bir zamana erteledi. Etrafina bakındı ve en son düşman drowun yan tarafa sıvışıp panterin yolundan kaçtığını fark etti.

Drizzt dönüp savrularak meydana çıktı. İlk minatora yandan daldı.

Sonra drow, Guenhwyvar ile hiçbir işi olsun istemiyordu ve ölümcüll yayı taşıyan kadının da yakın dövüşe tutuşmuş olmasından gerçekten memnundu. Kara elf yoldaşlarından ikisi okla Öldürülmüş yatıyor, bir üçüncüsünün yüzünün yarısı panterin pençeleri tarafından yarılmış bir halde yerda kıvranıyordu. Beş minator da ya alaşağı edilmiş ya da dövüşe tutuşmuştu. Dördüncü drow kaçarak uzaklaşıp köşeyi dönmüştü ama o acımasız panter onun sadece birkaç adım gerisindeydi ve saklanan kara elf, yoldaşının birkaa saniye içinde alaşağı edileceğini biliyordu.

Yine de drow bunu pek umursamıyordu, zira Drizzt Do'Urden'i, yada en çok nefret edilen haini görmüştü. Kolcu tamamen meşgul ve savunmasızdı; yaraladığı üç minatorun isini bitirmek için çılgınlar gibi çalışmaktaydı. Eğer bu drow Drizzt'i haklama fırsatını değerlendirebilirse, onun şanı ve evinin şanı kesin bir şekilde yücelecekti. Drizzt'in dostları tarafından öldürülse bile, Örümcek Kraliçe Lloth'un yanıbaşında bir şeref mevkiine erişecekti.

En kuvvetli daranı, ateş ve şimşek rünleriyle büyülenmiş okunu, iki elle kullanılan ağır arbaletine (ki bu bir kara elf için gerçekten de alışılmadığı bir silahtı) takıp nişan aldı.

Bir şey, yan taraftan arbalete çarptı. Drow içgüdüsel olarak tetiği çekti ama serbest bırakılınca ileri değil de aşağı doğru giden ok ayağının dibinde patladı. Bu sarsıntı ayağını yerden kesti patlayan alevler saçlannı alazladı ve onu bir anlığına kör etti.

Zeminde yuvarlandı ve yanan piwavisim üzerinden atmayı başardı. Afallamış bir halde baktı ve yerde bir gürz durduğunu fark etti, sonra tombul bir elin onu almak için uzandığını gördü. Üzerinde tüyler bulunan çıplak ayaklar ki Karanlıkaltı drowunun daha Önce hiç görmediği bir şeydi bu kendisine doğru yılmaz bir şekilde yaklaşırken, drow tepki göstermeye çalıştı.

Sonra her şey karardı.

Cattibrie haykırıp geri sıçradı, ama minator saldırmadı. Bunun yerıı vahşi yaratık mükemmel bir şekilde kıpırtısız durdu ve ona şaşkınlıkla baktı.

"Kaçırmadım," dedi Cattibrie, sanki bariz bir şekilde görünen şeye karşı yaptığı itiraz, içinde bulunduğu zor durumu değiştirecekmiş gibi. Cattibrie, yorulmamış olduğunu hayretler içinde fark etti.

Minatorun sol bacağı Khazld'hea'nın geçişi sırasında net bir şekilde kesilmişti, o anda yaratığın altından kopup gitti ve vahşi yaratık, bacağından gürül gürül kan fışkırarak yana doğru devrildi.

Cattibrie, yana dönüp baktığında Bruenor'un, öldürdüğü bir minatorun altından homurdanıp inleyerek dışan çıkmakla olduğunu gördü. Cüce toplayarak ayağa kalktı, etrafında dönen yıldızlan silkelemek için kafasını hızla salladı ve sonra ellerini beiine koyup başını sinirle sallayarak baltasına baktı. Kudretli silah, minatorun kalın kafatasına neredeyse otuz santim kadar gömülmüştü.

"Dokuz Cehennem adına o lanet şeyi nasıl çıkartabilirim acaba?" diye sordu Bruenor, kızına bakarak.

Drizzt işini bitirmişti, Regis de öyle. Guenhwyvar da en son kara elfi kırılmış boynundan tutup sürükleyerek köşeyi dönüp geldi.

"Bizim için başka bir zafer daha," diye belirtti Regis, dostlar tekrar bir araya toplanırken.

Drizzt başıyla onayladığı halde pek memnun görünmüyordu. Yaptıkları işin çok küçük olduğunu, Miihril Salonu'na gelen birliğin sadece dış

hatlarını temizlemekten ibaret olduğunu biliyordu. Bu son karşılaşmanın ve ondan evvelki üç dövüşün hızlı geçmiş olmasına rağmen, dostlar son derece şanslı çıkmışlardı. Dövüş başladıktan sonra bir başka drow, ya da minator, hatta kobold grubu köşeyi dönüp çıkageİseydi ne olurdu?

Hızla ve temiz bu" şekilde kazanmışlardı, ama zaferlerinin sınırlan incecik bu" çizgiden ibaretti ve bozgun kelimesinin kapsadığı anlamdan çok daha belirsizdi.

"Hiç memnun değilsin," dedi Cattibrie kolcuya, tekrar yola koyulduklarında.

"İki saat içinde bir düzine drow, bir avuç minator ve yirmi tane yem kobold askeri öldürdük," diye yanıtladı Drizzt.

"Ki daha binlercesi var," diye ekledi kadın, Drizzt'in sıkkınlığını anlayarak.

Drizzt hiçbir şey söylemedi. Onun tek umudu, Mithril Salonu'nün tek umudu, onlann ve diğer grupların düşmanın cesaretini kırabilecek kadar çok drow öldürebilmesiydi. Kara elfler kaotik ve son derece sadakatsiz bir milletti ve sadece Mithril Salonu savunucuları, drow ordusunun savaş arzusunu kırabilirce bir şanslan olurdu.

Guenhwyvar'ın kulaklan yeniden geri yattı ve panter sessizce karanlığın arasına karıştı. Aniden bunun farkına varan dostlar yerlerini aldılar ve en yeni grup paldır küldür görüntüye girdiğinde gerçekten rahatladılar. Bu seter drowlar, minatorlar ya da koboldlar gelmenüşti. Yirmiden fazla kişilik bir cüce grubu onları selamlayıp yaklaştı. Bu grup da Tunult Mağarası'ndaki arbededen bu yana savaşa karışmıştı. Birçoğunda taze yaralar vardı ve bütün cüce silahları düşman kanıyla lekelenmişti.

"Durumumuz nasıl?" diye sordu Bruenor, adım atıp öne çıkarak.

Cüce grubunun lideri yüzünü buruşturdu ve Bruenor cevabını almış oldu. "Yeraltıkent'te savaşıyorlar, Kralım," dedi cüce. "Oraya nasıl girdiklerini bilmiyoruz! Ve gelen raporlara göre üst katlarda da savaşıyorlar. Güney kapısı yarıldı."

Bruenor'ıın omuzlan gözle görülür şekilde çöktü.

"Ama Garumn Geçidini tutuyoruz!" dedi cüce, daha kararlı bir şekilde, "Nereden geldiniz ve nereye gidiyorsunuz?" diye sordu Bruenor.

"En son muhafız odasından," diye açıkladı cüce. "Sizi bulmak için kısal bir tur attık. Kralım. Tüneller drow pisliklerle dolu ve sizi hâlâ ayakta gördüğümüz için memnunuz!" Bruenor'un arkasını işaret elti ve sola doğru parmağını salladı. "Pek uzakla değiliz ve en son muhafız odasına giden yon hâlâ açık..."

"Ama pek uzun bir süre için değil," diye aksice lafa kanştı bir diğea cüce.

"Ve oradan Yeraltıkent'e giden yol da açık," diye sözünü bitirdi lider, Drizzt Bruenor'u kenara çekti ve fısıldayarak konuşmaya başladı! Cattibrie, Regis ve diğer cüceler sabırla bekledi.

Drizzt'in,"... aramaya devam etmeliyiz," dediğini duydular.

"Yerim halkımın yanıdır!" diye sertçe yanıtladı Bruenor. "Ve senin yerin de benim yanım!"

Drizzt art arda ve uzun uzun konuşarak onun sözünü kesti. Cattibrie ile diğerleri bu sözler arasından "başı avlamak," ve "dolambaçlı yol." gibi bazı kelimeler duydular. Böylece dış ve aşağı tünellerdeki arayışına devam etmesi için Drizzt'in Bruenor'u ikna etmeye çalıştığını anladılar.

Cattibrie, eğer Drizzt ile Guenhwyvar yola devam edecekse, keıtfl dişinin de Alustriel'in ona verdiği ve karanlıkta görmesini sağlayan Ke Gözü tacıyla onunla birlikte gideceğine karar verdi. Kendisini alışılmadık bir şekilde cesur ve yardımsever hisseden Regis de sessizce aynı karara vardı.

Yine de, Drizzt ile Bruenor grubun yanına geri döndüğünde ikisi şaşırdı.

"Siz son muhafız dairesine ve eğer gerek olursa Yeraltıkent'e gidin," diye emir verdi Bruenor grup liderine.

Cücenin ağzı hayretle bir karış açıldı. "Ama Kralım," diye kekeledi..

"Gidin dedim!" diye hırladı Bruenor.

"Ve sizi burada yalnız başınıza mı bırakalım?" diye sordu afalla cüce.

Bruenor, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle birlikte cüceden gözlerini çevirip Drizzt'e, Cattibrie'a, Regis'e ve Guenhwyvar'a baktı ve sonunda tekrar cüceye döndü.

"Yalnız başıma mı?" diye tekrarladı ve kralın yoldaşlarının hünerlerini bilen diğer cüce onun bu fikrine katildi.

"Gen dönün ve kazanın," dedi Bruenor ona. "Ben ve dostlanm avlanacağız."

İki grup bir kez daha ayrıldı. İki taktm da yılmaz bir kararlılık içindeydi, ama hiçbirisi fazlasıyla İyimser değildi.

Drizzt pantere bir şeyler fısıldadı ve Guenhwyvar bir kez daha başa geçti. Şu ana kadar yoldaşlar, yollarına çıkacak olan bütün düşman guruplarına pusu kuruyordu; ama şimdi Yeraltıkent'ten ve doğu kapısından gelen kötü haberler üzerine Drizzt bu taktiği değiştirdi. Eğer küçük drow gruplarından ve diğer canavarlardan sakınmayı başaramazlarsa savaşacaklardı, ama aksi taktirde şimdiki yollan daha düz olacaktı. Drizzt bu orduya liderlik eden rahibeleri bulmak istiyordu (ve rahibelerin olması gerektiğini biliyordu). Cücelerin tek şansı, düşman birliğinin başını haklamaktı.

Ve böylece dostlar şimdi, Drizzt'in de Bruenor'a sessizce belirttiği gibi, "başı avlamaya" çıkmışlardı.

En arkadan gelen Regis, birçok kez kafasını çevirip cüce grubunun gittiği yöne doğru baktı. "Nasıl oluyor da her zaman başımı belaya sokabiliyorum?" diye fısıldadı buçukluk. Sonra çetin ve çoğunlukla pervasız dostlarına bakınca cevabını aldığını anladı.

Cattibrie, buçukluğun kaderine razı olarak iç geçirdiğini duydu, bunun nedenini anladı ve gülümsemesini gizlemeyi başardı.

BÖLÜM 24

YANAN HİDDET

Alustriel durduğu yüksek yerden, Dördüncü Zirve'nin gökteki yıldızlar gibi yanıp sönen ışıklarla parıldayışım izledi. Savunucuların attığı tılsımlı bilyeler ve istilacılardan gelen karşı karanlık büyüleri müthişti. Savaş arabasını güneybatı uçurumları etrafından dolaştıran Gümüşay Leydi'si feci şekilde korktu, zira savunucular bir **U** haline getirilmişlerdi, goblinler, koboldlar ve acımasız drow savaşçılar tarafından dört bir yanları sarılmıştı.

Alustriel bunları düşünürken umutları sınava tabi tutuldu. Goblinlerin kıllı, üç metre boyundaki bir türü olan kocaman böcayılar tarafindan yönetilen bir goblin grubu, sıkı bir elmas halini aldılar ve savunucuların doğudaki kanadına bir mızrak gibi çullandılar.

Saflar sarsıldı; Alustriel neredeyse büyülü bir sağanak başlatıp kendisini açık edecekti. Ama bütün o kargaşanın ve baskının içinde, diğer bütün kılıçlardan daha yükseğe bir kılıç uzandı ve diğer bütün şarkılardan daha gör bir şarkı duyuldu.

Cesur Berkthgar, saçları çılgınlar gibi uçuşarak, tüm kalbiyle Tempus'i şarkı söylüyordu ve Bankenfuere de havayı yarıp savrulurken vızıldıyordu;, Berklhgar aşağı seviyeli goblinlere hiç önem vermeden dosdoğru böcayılara saldırdı ve savurduğu her bir kudretli darbeyle birisini deşip biçti. Konakta lideri art arda iki tane şiddetli darbe aldı, ama ne sert yüz ifadesini herhangi bir acı emaresi gölgeledi ne de kararlı ilerleyişinde bir yavaşlama oldu.

İri adamın hücumunun ilk şiddetli anlarından kurtulmayı basaran böcayılar ondan sonra adamın yanından kaçtılar ve liderleri böylesine dehşete kapılınca goblinler de saldın için heveslerini çabucak yitirdileö Böylece elmas oluşumu dağılıp etrafa kaçışan bir güruh halini aldı.

Alustriel, Berkthgar'ın anısma birçok şarkı yakılacağını biliyordu, ami sadece savunucular galip gelirse. Eğer kara elfler fetihlerinde başarılı olursa bu gibi kahramanlıkların hepsi gelecek çağlar İçin kaybolacaktı ve bütün şarkılar kara bir kasvet örtüsünün altında gömülecekti. 'Bu olamaz,' diye karar verdi Gümüsay Leydisi. Mithril Salonu ordusu bu gece, ya da ertesi gece mağlup olsa bile, savaş kaybedilmiş olmayacaktı. Bütün Gümüsay kara elflere karşı harekete geçecekti ve Alustriel, drowları Menzoberanzan'a geri püskürtmeye gerekli olan bütün güçleri toplamak için doğuda Sundabar'a, Kral Harbromme ve cücelerinin kalesi olan Adbar Kalesi'ne, hatta Kılıç Sahili'ndeki Derinsu'ya kadar gidecekti!

'Daha bu savaş kaybedilmedi,' diye kendisine hatırlattı ve güruha karşı yerini koruyan, savaşıp ölen kararlı savunuculara baktı.

Derken en başından beri beklediği ve korktuğu trajedi yaşanıverdi; patlayan alev topları ve yıldırım mızrakları, yakıp kavuran büyülü enerji huzmeleri ve dönüp duran yıkım okları.

Saldırı **U** şeklinin güneybatı bölümünde yoğunlaştı ve hem atlan hem de insanlan yakıp kavurarak Nesme Süvarileri'nin saflannı dağıttı. Birçok köle de öldü, ama bunlar sadece yem askerlerdi ve acımasız drow büyücülerin umurunda değillerdi.

Bu faciayı izlerken, insan ve hayvanların acı dolu feryatlarını duyarken, büyülü sağanağın katıksız gücü karşısında dağın köşesinin karanşına lanık olurken Alustriel'in yüzünden yaşlar süzüldü. Bu savaşı önceden göremediği için, drow saldırısının gücünü hafife aldığı için, savasçısıyla, büyücüsüyie ve rabipleriyle bütün ordusunu Mithril Salonu savunmasına yerleştirmediği için kendisini azarladı.

Katliam, savunuculara saatler gibi gelen birkaç saniye boyunca devam eni. Patlamalar ve haykırışlar sürdü de sürdü.

Alustriel tekrar cesaretini topladı ve büyülerin geldiği kaynağa bakındı. Onlan bulduğunda ise, yüzey dünyası hakkında cahil olan kara elf büyücülerin hata yapmış olduğunu gördü.

Gür ağaçlardan oluşan bir koruda yoğunlaşıp gizlenmiş ve büyülerden oluşan ölümcül bir yaylım ateşi açmışlardı.

Alustriel'in yüzü aydınlanıp acımasız bir gülümseme takındı, bu bir intikam gülümseyişiydi. Savaş arabasını sert bir açıyla döndürdü, yükseklerden dağlara doğru hızla inişe geçti ve düşmanlarının tam kalbine bir ok gibi uçtu.

Drowlar hata yapmıştı; ağaçların arasında duruyorlardı.

Savaş alanının kuzey ucundan geçerken Alustriel bir emir sözü söyledi ve savaş arabası ile onu çeken büyüiü atlar birden parlayarak alev aldılar.

Aşağısında, hem düşman hem de dostlanndan yükseien korku dolu haykınşlan ve savaş arabasını tanıyıp liderlennin geldiğini anlayan Gümüş Şövalyeler'in öttürdükleri borazanlan işitti.

Önünde giden devasa bir alev topuyla birlikte aşağıya, tam korunun kalbine ok gibi indi. Alustriel dosdoğru korunun uç kısmına gitti ve keskin bir manevra yaplıktan sonra gür ağaçlann üzerinden uçtu. Böylece savaş arabası onun geçtiği yerdeki dalları ateşe vermişti.

Drow büyücüler hata yapmıştı!

Kara elflerin büyük ihtimalle misilleme büyülerine -hatta belki kendilerine— karşı en yoğun ateşleri bile alt edebilecek korunmalar koydukların! biliyordu, ama ağaçların yanıcı doğasını bilmiyorlardı. Ateş onlan yakın kavurmasa bile, alevler gözlerini kör edecek ve onlan etkili bir şekilde savaşa dışı bırakacaktı.

Ve de duman! Gür koru önceki yağmurlar ve donlardan dolayı nemliydi ve dalgalar halinde gelen kara bulutlar da havayı boğuklaştınyordu. Drowlar için daha da kötüsüyse, büyücülerin bu ateşleri de her zaman yaptıkları gibi karşılamalarıydı, yani su oluşturan büyülerle. Verdikleri karşılık o kadar büyüktü ki alevler sönebilirdi, fakat Alustriel pes etmedi, korunun üzerinde hızla uçmaya devam etti, hatta ağaçların arasında açık bir alan bulunca aşağı bile daldı. Hiçbir su, hatta okyanusun kendisi bile onun savaş arabasının ateşlerini söndüremezdi. Alevleri körüklemeye devam

ederken, büyücülerden gelen sırılsıklam büyüler dumana duman kattı, havayı öyle biri kesifleştirdi ki kara elfler ne görebildi ne de nefes alabildi.

Alustriel, kendi iradesinin uzantılan olan atlara, onun amacını anlayacakları ve savaş arabasını doğru istikamette tutacakları konusunda güveniyordu. Büyülerini hazırlamış bir halde bekledi, zira düşmanın korunun içinde kalamayacağını biliyordu. Tıpkı beklediği gibi, bir drow ağaçların arasından, cehennem gibi alevlerin içinden yükseldi. Levitasyonla havaya yükseliyor vel gözlerini korunun ötesindeki manzaraya alıştırmaya çalışıyordu.

Alustriel'in yıldırım mızrağı ensesinde patladı ve damın döndükçe dönmesini sağladı. Derken ölmüş ve baş aşağı dönmüş bir şekilde havadm asılı kaldı, ta ki kendi büyüsü bitip onu ağaçların arasına geri düşürene kadar.

Fakat bu büyücüyü öldürürken, savaş arabasının hemen önüne bir alevi topu yükseldi ve Alustriel ile hızlı arabası dosdoğru dalıp alevlerin içinden geçti. Gümüşay Hamını kendi büyüsünün alevlerinden konulabiliyordu, ama bir ateş topundan değil. Alustriel haykırdı ve acı içinde, yüzü ısıdan yanmış bir halde alevlerin içinden dışarı çıktı.

Dağ yamacının yükseklerinde, Besnell ile askerleri Alustriel'e yapılan saldırıya tanık oldu. Elf, altın renkli gözlerinde çelik gibi bir bakışla adamları ise hiddetle haykırdı. Daha önceki hareketleri şiddetli şimdi katıksız bir şekilde vahşileşmiş sayılırlardı ve onların yanında savaşmakta olan Berkthgar ile adamlarının da böyle bir teşvike ihtiyacı yoktu.

Goblinler, koboldlar, böcayılar ve orklar, hatta iri minatortar ile hünerli drowlar bile savaşın bir sonraki dakikalarında yirmişer yirmişer öldüler.

Bu pek de bir fark yaralıyor gibi görünmüyordu. Ölen birinin yerini iki düşman alıyordu ve şövalyelerle barbarlar düşman saflarını yarabilecek olsa bile gidecek yerleri yoktu.

Daha batıda, kendi Uzunatlılar'ının da aynı şekilde baskı altında olduğunu gören Regweld ellerindeki tek umudu fark etti. Hendekatlayan'ı

düşmansız bir bölgeye sıçrattı ve Besnelle bir mesaj gönderebilmek için büyü yaptı.

'Batıya!' diye şövalye liderine yalvardı büyücü.

Regweld yeniden başı çekti ve kendi adamlarıyla onlara en yakın olan barbarlan batıya, yani ilk planın öngördüğü gibi Bekçi Vadisi'ne doğru çevirdi. Drow büyücüler susturulmuştu, en azından bir süreliğine ve bu da Regweld'in eline geçecek olan tek şanstı.

Kararmış havayı bir yıldırım mızrağı yardı. Bunu bir alev topu takip etti ve Regweld de onu takip ederek Hendekatlayan'ı düşman saflarının üzerinden sıçrattı. Bir yandan havada süzülürken diğer yandan büyülü bir saldın sağanağı başlattı.

Düşman saflarını bir karmaşa aldı. Bu karışıklık, hayatian boyunca Harpeller'le yan yana savaşmış olan ve Regweld'in taktiklerini iyi anlayan Uzunatlılar'ın bir yank açıp içinden geçmelerine yetecek kadar uzun sürdü.

Onların yanında Konaktaşlı birçok savaşçı ve Nesme birliğinden geriye kalan birkaç süvari geliyordu. Arkalarında ise barbar birliğinin geri kalan kısmı ve Gümüş Şövalyeler vardı. Kudretli Berkthgar en geri saflan koruyor ve takip eden canavarlan neredeyse tek eliyle kontrol ediyordu.

Savunucular çabucak yollannı açtılar, ama çoğunluğu drowlardan oluşan bir grup yollarını kesip kalın saflar oluşturduğunda hızlan azaldı.

Regweld büyülü yaylım ateşini sürdürdü, ölmeyi bekleyerek Hendekatlayan ile birlikte ileri hücum etti.

Ölecekti de, tabii drow sihirbazlann gittikçe artan karşı büyüleri sebebiyle korudan çıkmak zorunda kalan Alustriel dağ yamacına geri dönmüş, kara elf saflan boyunca ilerlemiş ve kaçmayan drowlan yere devirip yakacak kadar alçaktan uçmuş olmasaydı.

Besnell ile adanılan, kaçan birliğin önüne doğru dört nala at koşturdular, Alustriel için, iyi halkların iyiliği için naralar attılar ve yanan savaş arabasının hemen ardından karmaşaya boğulmuş drow saflarının arasına daldılar.

O cehennemvari dövüşün bundan sonraki birkaç dakikası içinde birçok adam ve birçok drow öldü. Ama savunucular batıya doğru yollarını açtılar, koşup at sürmeye devam ettiler ve düşman önlerini kesemeden önce Bekçi Vadisi'ne açılan patikaya ulaşmayı başardılar.

Tekrar savaşın üzerine yükselen Alustriel bitkinlikle çöküverdi. Birçok yıldır bu kadar yoğun bir büyülü yaylım ateşi açmamıştı ve Gümüşay'ı

yönetmeye başladığı günlerin öncesinden beri herhangi bir yakın çatışmaya da girmemişti. Şimdi yorulmuş, yaralanmış, Yanmış ve üstü başı alazlanmıştı, ayrıca drow safları arasından hızla geçerken hem kılıç darbesi almış hem de ok yemişti. Gümüşay'a döndüğünde kendisini hiç tasvip etmeyeceklerini! biliyordu. Danışmanlarının, şehir konseyinin ve diğer şehirlerdeki meslektaşlarının onun bu hareketini düşüncesizlik, hatta budalalık olarak değerlendireceğini de biliyordu. Pirleri ona, Mithril Salonu'nun hayatını vermesi için değmeyecek küçük bir krallık olduğunu söyleyecekti. Ve tabii bu kadar ölümcül bir düşmana karşı riske girmenin de budalalık olduğunu.

Onlar böyle söyleyecekti, ama Alustriel işin aslını bitiyorduk Gümüşay'ın sahip olduğu özgürlükler ve hakların, sadece şehrinin büyüklüğüne ve gücüne bağlı olmadığının farkındaydı. Bu haklar hepsi için geçerliydi; Gümüşay için, Derinsu için ve onlara sahip olmayı arzulayan en küçük krallıklar için de. Zira aksi taktirde, sundukları değerler anlamsız ve bencilce olurdu.

Şimdi yaralanmıştı, neredeyse öldürülecekti, bu sebeple göğe yükselirken savaş arabasının alevlerinin sönmesini emretti. Kendisini bu şekil açıkça göstermesi, onu muhtemelen yok edecek olan büyülü saldırıları kendine çekerdi. Feci şekilde yaralanmış olduğunu bildiği halde Alustriel gülümsüyordu. Gümüşay Leydi'si bu gece ölse bile yüzünde bir gülümsemeyle giderdi, çünkü kalbinin sesini dinliyordu. Kendi hayatından daha büyük bia şey için, ebedi ve kesin bir şekilde doğru olan değerler uğruna savaşıyordu.

Besnell ve şövalyeleri tarafından yönetilen birliğin düşmandan kurtulup Bekçi Vadisi'ne doğru hızla yol alışını tatminle izledi. Sonra soğtı gökyüzünde daha da yükseğe çıktı ve batıya doğru döndü.

Düşman takip edecekti, kuzeyden daha fazla düşman geliyordu ve daha yeni başlamıştı.

İki bin cücenin çoğunlukla en değerli zanaatlarını sergilediği Yeraltıkent, bugüne kadar böylesi bir kargaşa ve gürültü görmemişti. Hatta, Bruenor'un dedesinin krallık yıliannda, gölge ejderhası Kasvetparıltısı onun şeytani gri

cüce güruhu burayı istila ettiğinde dahi Yeraltıkent'te böyt bir savaş yaşanmamıştı.

Goblinler, minatorlar, koboldlar ve cücelerin ismini bilmediği acımas canavarlar aşağı tünellerden içeri doluşuyor ve zeminin içinden, yani illithidlerin büyüleri tarafından açılan boşluklardan dışarı çıkıyordu. Ve drowlar, onlarca kara elf, geniş zeminde attıkları her adımda mücadele edip savaşıyordu. Dansları, kısık kısık yanan ocakların parıltısı arasında gezinen ve dönüp duran korkunç gölgeler karışımıydı.

Yine de aşağı seviyelere inen ana tüneller aşılmamıştı ve düşmanların en yoğun olduğu birlikler, özellikle de kara elf birliği Mithril Salonu merkezinin dışındaydı. Şimdi Yeraltıkent'i ele geçirmiş olan kara elfler o yolu da açmayı ve Uthegental ile Matron Baenre'nin birlikleriyle birleşmeyi amaçlıyordu.

Ve bu birleşmenin yaşanması durumunda Mithril Salonu'nun düşeceğini bilen cüceler de onları durdurmaya niyetliydi.

Şimşekler parladı. Aşağıdan, drowlardan cızırdayan yeşil, kırmızı ve siyah şimşek mızrakları geldi. Bunların cevabını ise yukarıda duran Harkle ve Bella don DelRoy verdi.

Drowlar savaş alanını kendi avantajlarına çevirmek için büyülerini kullanırken en aşağıdaki katmanlar karardı.

Stumpet Rakingclaw ile cüce rahiplerden oluşan grubu bu büyülere karşılık verip alanı aydınlatırken, büyü üstüne büyü yapıp her bir köşedeki her bir gölgeyi yok ederken, yere düşen ışık bilyelerinin sesi hafif bir yağmur gibiydi. Cüceler karanlıkta dövüşebilirdi, ama ışıkta da dövüşebılirierdi ve drowlar ile diğer Karanlıkaltı yaratıkları ışıktan hiç hoşlanmazdı.

Yirmi kişilik bir cüce grubu geniş zeminde sıkı bir saf oluşturdu ve kaçmakla olan bir goblin güruhunun üzerine çullandı. Çizmelerinin sesleri yuvarlanarak ilerleyen ağır bir tekerlek gibiydi ve muazzam bir gürültü çıkarıyor, yollarına çıkmaya cüret eden bütün canavarları hallaç pamuğu gibi dağıtıyordu.

Birkaç kara elf acı veren arbalet oklan firlattı, ama cüceler aldıkları darbelerden silkelenerek kurtuldular ve kanlarında bütün zehirlere karşı koyabilecek kadar bol panzehir aklığı için, kötü şöhretli drow uyku zehrini de üzerlerinden silkelediler.

Saldırılarının etkisiz olduğunu gören drowlar dağıldı ve cüce kaması bir sonraki engelin üzerine hücum etti; bu engel, sakallı ırkın tanımadığı iki iane garip görünüşlü yaratıktı. Yapış yapış kafaları, ağızlarının bulunması gerektiği yerden uzanan dokungaçlan ve gözbebeksiz süt beyazı gözleri olan iki çirkin yaratık.

Cüce kaması durdurulamaz gibi görünüyordu, fakat illithidler onlara doğru dönüp harap edici zihinsel saldırılarını başlattığında, bu kama oluşumu sallanıp dağddı ve afallayıp kalan cüeeler amaçsızca sendelemeye başladı.

"Ah, işte oradalar!" diye cıyakladı Harkle, Yeraltıkent'in zemininden

İki yüz metre yüksekte olan üçüncü katmandan.

Zihin yüzücülere ilk defa bakan Bella don DeiRoy'un yüzü tiksintiyle buruştu. O ve Harkle bu yaratıkların gelmesini bekliyorlardı; Drizzt onlara Matron Baenre'nin "evcil hayvanından" söz etmişti. Tiksinmesine rağmen, Bella da tüm Harpeller gibi korkmaktan çok meraklanmıştı. İllithidlerin gelmesi bekleniyordu, sadece bu kadar çirkin olmalarını beklemiyordu!

"Bundan emin misin?" diye Harkle'a sordu minyon kadın, ki yumuşak. kafalı yaratıklara karşı savaşma stratejisini tasarlayan kişi Harkle idi. Kadının iyi olan gözü gerçek umutlarını yansıtıyordu, zira Harkle'la konuşmaya devam ederken o göz çirkin İllithidlerin üzerine kenetlenip kalmıştı.

"Yoksa değişik açılardan büyü yapmayı öğrenme zahmetine girişiri miydim sanıyorsun?" diye yanıtladı Harkle, kadının şüphesi karşısında incinmiş gibi görünerek.

"Elbette ki hayır," diye yanıtladı Bella. "Pekala, o cücelerin yardımımıza ihtiyacı var." "Hakikaten öyle."

DelRoy'un kızının hızla söylediği büyü sözleri, iki sihirbazın Önüı parlak mavi renkte, kapı şeklinde bir alan oluşturdu. "Önden buyur," dedi Bella kibarca.

"Ah, rütbe güzellikten önce gelir," diye yanıtladı Harkle, elini kapı doğru sallayarak ve Bella'nın bağı çekmesi gerektiğini işaret ederek.

"Harcayacak zaman yok!" diye net bir ses geldi arkalarından şaşırtıcı derecede güçlü iki el hem Bella'nın hem de Harkle'ın kalçalarını dürtükleyerek ikisini de kapıya doğru ittirdi. İkisi birlikte kapıdan girdiler titiz cüce Fret de onların hemen ardından içeri daldı.

İkinci kapı zeminde, Illithidler ile afallamış kurbanları arasında belit ve boyut yolculuğu yapan üç gezgin dışarı çıktı. Fret, saldırıya açık cücek bir araya toplama çabasıyla yana doğru kaydı. Bu sırada Harkle ile Bella DelRoy da cesaretlerini toplayıp ahtapot kafalı yaratıklarla yüzleşti.

"Hiddetinizi anlıyorum," diye başladı Harkle. Zihinsel bir enerji dalgası göğüslerinden, omuzlarından ve kafalarından karıncalanma his bırakarak geçerken Harkle ile Bella ürperip titrediler.

"Eğer sizin kadar çirkin olsaydım..." diye devam etti Harkle ve ikinci enerji dalgası geldi.

"... ben de sizin kadar yabani olurdum!" diye sözünü bitirdi Harkle ve üçüncü enerji dalgası da geldi, bunun ardından illithidler ileri atıldı. Canavar yaratıklar üzerlerine yürüyüp dokungaçlannı yanaklarına ve çenelerine kenetleyince Bella çığlığı bastı ve Harkle bayılacak gibi oldu. Dokungaçlardan birisi dosdoğru Harkle'ın burnu üzerinde gezindi ve emip kurutmak üzere beyni bulmaya çalışa.

"Emin misin?" diye haykırdı Bella.

Ama yapmakta olduğu en yeni büyüsüne dalıp gitmiş olan Harkle onu duymadı. İllithide karşı mücadele etmedi, zira yaratığın onu çok şiddetli bir şekilde sarsmasını istemiyordu. Yüzünün üzerinde dolasan ve derisi altına girmeye çalışan solucanımsı dokungaçlar varken konsantre olmak yeterince zordu zaten!

Avlarını emip çekmeye hazırlanan o dokungaçlar şimdi şisip kabarmışlardı.

İki yaratığın da normalde ifadesiz olan yüzlerinde kolayca görülebilen ekşimiş bir bakış belirdi.

Harkle'ın elleri yavaşça yukarı yükseldi, avuç içleri aşağı doğru bakıyordu, baş parmakları birbirine değiyordu ve diğer parmaklan genişçe açılmıştı. Ellerinden dışarı alevler fışkındı ve kafası kansan illithidi alazlayıp cübbesini yakü. Yaratık geri çekilmeye çalıştı ve dokungaçlar kayıp serbest kalırken Harkle'ın yüzü şişip kabardı.

Harkle bir sonraki büyüsüne geçmişti bile. Cübbesinin içine elini daldırdı, küçük bir dart, dövülüp loz haline getirilmiş bir yaprak ve tel gibi, vıcık vıcık bir şey (bir yılan bağırsağı) çıkarttı. Büyüsünün sözlerini tamamladığında bütün bu nesneleri birbirine çarptırdı.

O elinden küçük bir büyü oku firladı ve aradaki bir metrelik mesafeyi aşıp hâlâ Yanmakta olan illithidin göbeğine saplandı.

Yaratık anlaşılmaz bir şeyler mınldandı ve en sonunda tökezleyip yeni yarasını tutarak devrildi. Zira alevler bazı yerlerini yakıyor olsa bile, yapılan yeni saldırı canını daha fazla acıtmıştı.

Büyülü ok, kurbanın vücuduna asit pompalıyordu. İllithid, sıvılar sızdıran oku tutarak yere yığıldı. Düşmanını hafife almıştı ve bu mesajı aynı şekilde hatalarını anlamış olan dostuna ve derin mağaralarda, Marron Baenre'nin yanında bulunan Methil'e telepatik olarak yolladı.

Bella konsantre olamıyordu. Fiziksel dönüşüm büyüsü mükemmel bir şekilde çalıştığı, yani beyni illithidin bulamayacağı bir yere güvenle gizlenmiş olduğu halde, kafatasının etrafında gezinen vıcık vıcık dokungaçlar varken işine yoğunlaşamıyordu. Kendisini azarladı ve DeiRoy'un kızının daha kontrollü olması gerektiğini kendisine söyledi.

Bir gümbürtü duydu, yaklaşan bir el arabasıydı bu. Gözlerini açtığında Fret'in el arabasını illithidin hemen arkasına doğu ittirdiğini gördü. Peşinde

ise bir drow güruhu vardı. Cesaretini koruyan tiriz cüce el arabasının üzerine sıçradı ve küçük bir gümüş çekiç çıkarttı.

"Bırak onu!" diye haykırdı Fret, küçük silahıyla darbe indirerek. Çekiç, cüceyi şaşırtacak ve midesini kaldıracak bir şekilde illithidin şişkin kafasına saplandı, dışan balçığımsı bir nesne fışkırıp cücenin üzerine sıçradı cübbesini kirletti.

Fret drowlann üzerine kapanmak üzere olduğunu biliyordu; illithid sadece bir darbe indirip kara elflere doğru dönmeyi ve kendini savunmayı amaçlamıştı. Ama bu mide kaldıncı pislik karşısında bütün planlan aklında uçup gitti. Titiz cüceyi tamamen savaş hiddetine itebilecek tek şey de buydu zaten.

Hiçbir ağaçkakan bir kütüğü bu kadar süratli gagalamamıştır. Fret'in hızla çalışan çekici hayal meyal görünüyordu ve indirdiği her darbe illithidin beyninden daha fazla parçanın sıçramasını sağlıyordu, ki bu da sadece cücenin çılgınlığını körüklemeye yarıyordu.

Yine de bu Fret'in, hatta hepsinin sonu olabilirdi. Tabii Harkle hızla bir sonraki büyüsüne geçmiş olmasaydı. Sihirbaz, hücum eden drowlann onur deki alana yoğuniaştı, havaya bir parça domuz yağı fırlattı ve bir sonraki tılsımını gerçekleştirdi.

Zemin yağlarla kayganlaştı ve yuvarlanıp tökezleyen drowlann hücumu bozuldu.

Kafası damlalar akıtan bir hamur halini almış olan illithid, Bella'nın önünde yere devrildi ve hâla sıkıca tutan dokungaçiar kadını da aşağı çekti Kadın o dokungaçları çılgınlar gibi tutup çekerek kendinden ayırdı, sonra ayağa kalktı ve katıksız bir tiksintiyle ürperdi.

"Zihin yüzücülerle savaşmanın yolunun bu olduğunu sana söylemiştim!" dedi Harkle neşeyle, zira ta en başından beri planı buydu.

"Kes sesini," dedi Bella ona, midesi iki büklüm olarak, Etrafn bakındı ve birçok yönden düşmanların yaklaştığını gördü. "Ve bizi burad derhal çıkart!" dedi.

Harkle, onun bu sinirli tavrı karşısında kafası karışmış ve biraz kınlmn bir halde kadına baktı. Ne de olsa planı işe yaramıştı!

Bir saniye sonra, son bir küçük detayı unutmuş olduğunu ve onlaı yüksek katmanlara taşıyacak bir büyüsünün kalmadığını fark eden Harkle korkuya kapıldı, "Ummm," diye kekeledi, içinde bulundukları zor durumu en iyi şekilde anlatabileceği sözleri bulmaya çalışarak.

Cüceler önlerinde tekrar kama seti oluşturduğunda ve Fret de onla araşma katıldığında Harkle da Bella da rahatladı.

"Sizi yukarı geri çıkaracağız," diye söz verdi minnettar cücelerin lideri. Bir kez daha gümbürdeyerek hücuma geçtiler ve yollarına çıkan herkes alaşağı ettiler.

Hatta şimdiki hücumları daha da yok ediciydi, zira Harkle ve Bella da eğlenceye katıldığı için sık sık saflar arasından yıldıran patlamalan ve kavurucu ateş saldırıları fışkırmaktaydı.

Yine de Bella hâlâ rahatsızdı ve normal fizyolojik düzenine geri dönebilmek için bu işin bitmesini istiyordu. Harkle illithidleri dikkatle incelemişti ve onlar hakkında belki de Diyarlar'daki diğer lüm sihirbazlardan daha çok şey biliyordu. Zihinsel olarak zayıflatan saldırılarının koni şeklinde yayıldığı konusunda kadına teminat vermişti ve bu sebeple, eğer ikisi yeterince yaklaşabilirlerse sadece vücutlarının belden yukansı etkilenmiş olacaktı.

Böylece fiziksel bir dönüşüm büyüsü yapmışlardı. Bu büyü sonucunda Harkle ile Bella eskisi gibi görünüyordu, fakat vücutlarının iki bölümü yer değiştirmişti; yani beyinleriyle kaba etleri.

Cüce kaması gümbürdeyerek hücum ederken Harkle kendi zekiliği karşısında gülümsedi. Böyle bir dönüşüm çok hassas bir işti, birçok saatlik çalışma ve hazırlık gerektirmişti. Ama Harkle, illithidlerin çirkin yüzlerinde ki ekşimiş ifadeyi hatırladıkça saniyesi saniyesine bütün zahmetlere değdiğine inanır oldu.

Garumn Geçidi'nin yakınlanndaki köprülerin ve yan dairelerin çöküş gümbürtüleri, Mithril Salonu'nun en aşağı seviyelerinden, hatta daha da ötesinde, Karanlıkalü'mn üst kesimlerinden hissediliyordu. Tekrar doğu kapısını açmaya niyetlenirlerse kim bilir Bruenor ile halkının yapacak ne çok işi olacaktı!

Ama drowların ilerleyişi durdunılmuştu ve bu da ödenilen bedele değerdi. Zira şimdi General Dagna ve onun savunucular birliği gitmekte serbestti.

'Ama nereye?' diye düşündü savaş deneyimli, sert cüce. Yeraltıkent'in tamamıyla saldın altında olduğu konusunda ona raporlar geliyordu. Ama aynı zamanda Bekçi Vadisi yakınlarındaki batı kapısının da saldırıya açık olduğunu fark etti. Zira orada birçok dolambaçlı tüneli koruyan sadece birkaç yüz cüce vardı ve doğuda karşılaşılan felaket niteliğindeki sayılar karşısında hiçbir hazırlık yoktu. Batıdaki tüneller tamamıyla çökertilememişti; onları bu işe hazırlayacak kadar zaman olmamıştı.

Dagna etrafındaki bin adamına baktı. Çoğu yaralanmıştı, ama hepsi de daha fazla savaşmak, kutsal anayurflanru savunmak için hevesliydi.

Eğer batı kapısı düştüyse, istilacıların yollarını bulmaları gerekecekti, ki karşılarına çıkacak çok sayıdaki seçenek hesaba katılınca bu hiç de kolay bir iş sayılmazdı. Savaş daha şimdiden Yeraltıkent'e varmıştı ve bu sebepli Dagna'nın gitmesi gereken yer de orasıydı.

Normalde cücelerin savaşmak için aşağı inmesi, bütün yolu en hızlı tempolarıyla assalar bile birçok dakika, belki de yarım saatten fazla sürerdi. Ama bunun olacağı da önceden tahmin edilmişti, böylece Dagna kendi adamlarını kararlaştırılmış oian noktaya, devasa ocakların üzerlerinde uzanan bacaları birbirine bağlayan yeni kesilmiş kapılara götürdü. O kapılan açılır açılmaz Dagna ile askerleri savaş seslerini işittiler ve bacalara yerleştirilmiş olan kalın iplere tutunarak hiç gecikmeden tek tek aşağı inmeye başladılar.

Korkusuzca, Clangeddon'a şarkılar söyleyerek aşağı kaydılar. Yere inip tüm hızlarıyla zemine bastılar, ılık ocakların içinden süratle dışarı çıkanlar

ve tıpkı aşağı tünellerden gelen drowlar gibi ardı arkası kesilmeyen bir sel halinde savaşa katıldılar. Yeraltıkent'teki savaş çok daha şiddetli bir hal aldı.

BÖLÜM 25

BEKÇİ VADİSİ

Berg'inyon'un birliği, hiçbir patikanın olmadığı yerlerde yollarını bulabilen yapışkan ayaklı kertenkeleleriyle birlikte Bekçi Vadisi'ne hızla girdi. Puslu vadiye doluşan sel sulan gibi, uzun taş sütunlar arasından kayan meşum gölgeler halinde kuzey duvarından aşağı indiler.

Burası kuzeye bakan açık yamaçtan daha sıcak olsa bile drowlar rahatsızdı. Karanlıkaltı'nda bunun gibi yeryüzü şekilleri yoktu, görünmeyen volkanların zehirli gazlarıyla dolu olan daireler dışında puslu vadiler mevcut değildi. Fakat kaşiflerin raporları detaylıydı ve kaşifler tam olarak bu noktayı, yani Mithril Salonu'nun batı kapısını güvenli bir geçit oİarak raporlarında özellikle belirtiyorlardı. Böylece, hiddelü ınatron analarından, her türlü zehirli gazdan korktuklarından daha fazla korkan Baenre kertenkele süvarileri vadiye sorgusuz sualsiz dalmışlardı.

Vadiye girdiklerinde dağın güney kısmından gelen savaş seslerini işittiler. Berg'inyon savaşın yaklaşmakla olduğunu —yani her şeyin planlandığı gibi gittiğini— fark edince başıyla onayladı. Hiç şüphesiz ki düşman geri çekiliyor, aptal rothe sürüleri gibi vadiye doğru güdülüyorlardı. Katliamın tam anlamıyla başlayacağı yere doğru.

Berg'inyon'un hareket eden gölgelerden oluşan birliği, vadinin genel yapısını anlama ve en uygun pusu bölgelerini bulma çabasıyla sisin içinde sessizce süzüldü ve taş gözcüleri geçti.

Sisin yukarısında bir ateş sütunu gece göğünün hakim karardığını böldü, hızla uçtu ve açısını değiştirip vadiye doğru inişe geçti. Berg'inyon da birçoğunun yaplığı gibi bunun ne olabileceğini hiç anlamayarak seyretti.

Birliğin tepesinden geçen Alustriel en son büyülü sağanağını başlatmıştı; bir yıldırım patlaması, yakıp kavuran yeşil enerji dalgalanndan oluşan bir yağmur ve infilak edip taşları eriten ateş toplan.

Tetikteki kara elfler, savaş arabası daha vadinin kuzey ucunu asamadan önce tepki vererek büyülü arbalet oklarıyla ve Alustriel'inkine benzeyen yıkım büyüleriyle misilleme yaptılar.

Bir ateş topunun tam ortasına dalan savaş arabasının alevleri daha da genişledi ve taban kısmına bir yıldırım mızrağı çarptığında araba şiddetle yana doğru savruldu.

Alustriel'in büyüsü birkaç drow öldürmüş ve birçoğunun bineğini de altından almıştı, ama sihirbazın uçuşunun esas amacı hazırlanan tuzağın çalışmışıydı. Zira ikinci Gümüş Şövalyeler taburu, at nallarından kulaklar* sağu edici bir gümbürtü çıkartarak Bekçi Vadisi'nden hücuma kalkıp savaşai katıldığında bütün drowlann gözü göklere çevriliydi.

Mızraklarını aşağı doğru indirmiş olan şövalyeler ilk drow saflarına girişip daha iri olan binekleriyle onlan alaşağı ettiler.

Ama bunlar Baenre kertenkele süvarileriydi, yani Menzobemınzan'daki en seçkin tabur, korku nedir bilmeyen bir savaşçı ve büyücü kadrosu.

Berg'inyon'dan gelen sessiz emirler, kıpırdayan parmaklardan diğer parmaklara aktarılarak saflar arasına yayıldı. Gökten gelen sürpriz saldırının ve drowlann Bekçi Vadisi'nin neresinden çıkıp geldiklerini anlayamadığı birliğin hücumunun ardından dahi, kara elf safları Gümüş Şövalyeler'e karşı sayıca üçe bir oranında fazlaydı. O sayılar bire bir dahi olsaydı Gümüş Şövalyeler'in hiçbir şansı olmazdı.

Alaşağı edilmemiş şövalyelerin kaçınılmaz bir şekilde geri çekilip yeniden sıkı saflar oluşturarak bir araya gelmesiyle birlikte akın hızlı bir şekilde ters döndü. Toplu katliam yaşanmasını engelleyen tek şey sis ve alışılmadık araziydi; yiğit şövalyelerin direnmeye devam etmesine izin veren tek şey de ezici drow birliğinin bütün hedefleri net görememesiydi.

Berg'inyon, kara elf saflarının arka tarafındaki bahlsu bir insanın, kafasının karışması sonucunda atını istemeden kuzeye, yanı dostlarının aksj istikametine doğnı sürmesiyle birlikte çıkan kargaşayı işitti.

Baenre evladı özel muhafızlarına kendisini takip etmelerini, ama geride kalmalarını işaret etti. Sonra da iri kertenkelesiyle sinsice sokulup; önünü kesmek için ilerleyerek insanın peşine düştü. Gölgeli sureti gördü ve Berg'inyon güçlü bineğinin üzerinde dimdik ve yüksekte duran süvarinin, muhteşem bir heybeti olduğunu düşündü.

Ama bu görüntü Menzoberranzan'ın ilk evinin silah ustasını yıldıH madı. Bir taş sütunun etrafından dolaştı ve şövalyenin hemen yanına çıkıpı adama seslendi.

Şövalye, Berg'inyon ile yüzleşmek için bineğini döndürürken irijB kayarak durdu. Berg'inyon'un anlayamadığı bir şeyler söyledi, hiç şüphesiz ki bir meydan okumaydı. Sonra uzun mızrağını eğdi ve atını mahmuzlayıp hücuma kalktı.

Berg'inyon da kendi alacalı mızrağını eğdi ve topuklarını kertenkelenin böğrüne bastırarak hayvanın ilerlemesini sağladı. Şövalyenin atının hızıyla boy ölçüsemezdi, ama at da kertenkelenin çevikliğiyle boy ötçüse-mezdi. Rakipler birbirilerine yaklaştığında Berg'inyon yana doğru kırdı ve kertenkelesini kalın taş sulunun hemen yanına getirdi.

Hamlenin hızı karşısında şaşırıp kalan şövalye, mızrağını etkili bir darbe indirebilecek kadar çabuk kaldıramadı. Ama ikisi geçerken, Berg'inyon koşan atın böğrünü dürtmeyi başardı. Sert bir darbe değildi, sadece bir çizik sayılırdı, ama onunkisi sıradan bir mızrak değildi. Bcrg'inyon'un taşıdığı üç metrelik kargı şeyfani bir ölüm mızrağıydı, yani drow silahlan arasında en kurnaz ve en acımasızlarından birisiydi. Mızrağın ucu atın tenine değdiği ve hayvanın üzerindeki metal zırhı sanki kumaşmış gibi yarıp geçtiği anda, sürünen dokungaçlara benzer kara enerji dalgaları sapları aşağı yayıldı.

At acı içinde kişnedi, çifte attı, şaha kalktı ve kayarak durdu. Yine de şövalye bir şekilde semerinin üzerinde kalmayı başardı.

"Koş!" diye haykırdı, zangır zangır titreyen bineğine, "Koş!" Şövalye aniden altındaki atın sanki daha az somutlaştığını hissetti, yaratığın kaburgalarını baldırlarının altında hissetti.

At kafasını geriye doğru savurdu ve tekrar kişnedi; dünya dışı, namevt bir haykırıştı bu. Hayvanın gözlerine bakıp da şeytani bir büyüyle kıpkırmızı parlayan küreleri görünce şövalyenin beti benzi attı.

Ölüm mızrağı, yaratığın yaşam gücünü çalmış ve mağrur, gürbüz aygın sıska, iskelet gibi bir yaratığa, şeytani bir narnevte dönüştürmüştü. Hızlı düşünen şövalye mızrağını bırakıp iri kılıcını çekti ve tek bir savuruşla canavann kellesini uçurdu. At onun akında yığılıp dağılırken şövalye yana doğru yuvarlandı ve ayağa kalkıp şaşkınlık içinde etrafına bakındı.

Etrafini kara suretler sarmıştı; yakınlardaki kertenkelelerin tıslamalarını, taşın üzerinden kalkan yapışkan ayaklarının çıkarttığı vakum seslerini duydu.

Berg'inyon Baenre yavaşça ona yaklaştı. O da mızrağını indirdi. Bileğiyle yaptığı hafif bir hareketle birlikte semerindeki kayışlardan kurtuldu ve bineğinin üzerinden aşağı kaydı. Yüzey insanlarından birisini teke tek dövüşte sınamaya ve yakınlardaki drowiara liderlerinin hünerini kanıtlamaya kararlıydı.

Silah ustasının ikiz kılıçlan dışan çıktı. Bunlar drow silahlan arasında en iyilerinden olan keskin ve tılsımlı kılıçlardı.

Düşmanından yaklaşık otuz santim uzun olan. ama kara elflerin namını bilen şövalye korkmuştu ve buna hakkı da vardı. Fakat korkusunu bastırdı ve Berg'inyon ile kılıç kılıca yüzleşti.

Şövalye iyiydi, tüm yetişkinlik hayatı boyunca çalışmıştı, ama geri ysllan boyunca çalışsa bile kendisinden daha uzun Ömürlü olan Berg'inyon'un kılıçla geçirdiği yılların toplamına denk olamazdı. Şövalye iyiydi. Neredeyse beş dakika daha yaşamayı başardı.

Duvarının üzerine, vadinin yükseğine çıkarttı. Silah ustası ölen yoldaşlarını hiç mi hiç umursamıyordu, ki bunlara, parçalanmış cesetleri vadi zeminine saçılmış bir halde yatan birçok kara elf de dahildi.

'Bu savaş kolayca kazanılacak,' diye düşündü Berg'inyon, Ve Mithril Salonu'nun batı kapısı benim olacak.'

Her şey Baenre Evi için.

Berg'inyon Baenre, kana bulanmış ikiz kılıçlarını havaya kaldırarak kertenkele sırtındaki drowlann safları arasında bineğini sürdü. Kara eifler liderlerinin ardında bir araya toplandılar, bir dikilitaştan diğerine geçtiler ve savaş alanının yandan fazlasını aştılar. Daha iri olan atların hareketliliği ve sürati şövalyelerin lehineydi, ama kara elflerin kurnaz taktikleri o avantajı hızla yok etti.

Bereket ki şövalyeler bire bir oranında drow öldürüyordu, ki düşmanlarının becerisi ve kara eif sayısının daha fazla olduğu gerçeği hesaba katılırsa bu hatın sayılır bir başarıydı. Yine de şövalye safları azalmaktaydı.

Umut, yarı at-yarı kurbağa şeklindeki bir yaratığa binen şişko bir sihirbaz ve onun yönetimindeki güney yamacı askerleriyle birlikte geldi. Bu birlik -bir savaştan diğerine doğru— at süren ve koşturan yüzlerce adamdan oluşuyordu.

Berg'inyon'un birliği Bekçi Vadisi boyunca püskürtüldü ve kuzey duvarına doğru geri itildi. Şövalyeler ise bir kez daha serbestçe at sürmeye başladılar.

Ama güneyden gelen takipçiler, yani drowlar ve insana benzer canavarlardan oluşan büyük birlik de vadiye girdi. Alustriel'in gür koruda başlattığı yangından sağ kurtulmuş olan kara elf büyücüler de vadiye doluştu.

Savunmacıların safları hızla hizaya girdi. Berkthgar'ın sert savaşçıları kudretli liderlerinin ardında toplandı ve Besnell'in şövalyeleri de Bekçi Vadisi'nde yerlerini korumuş olan taburla birleşti. Aynı şekilde Uzunatlı'lar, Regweld'in ardında yerlerini aldı ve Nesme Süvarileri —hayatta kalmayı başaran iki kişi— batılı kardeşlerine katıldı.

Büyüler parladı ve metaller tangırdadı. Askerler ve hayvanlar ıstırap içinde feryat etti. Sis, vücutlardan yayılan terlerle daha da kesifleşti ve vadinin taş zemini kanla karardı.

Savunucular sert bir savunma hattı oluşturmayı dilerdi, ama bunu yapmak onlan büyücülere karşı feci şekilde savunmasız bırakırdı, bu sebepte vahşi Berklhgar'ı izlediler ve katıksız karmaşayı kabul ederek düşman birliğine bodoslama giriştiler.

Berg'inyon muhteşem katliama göz atmak için bineğini kuzeye sürdü.

Srumpet Rakingclaw Yeraltıkent'ten yukan çıkıp Mithril Salonu'nun batı kapısına geldiğinde dehşete kapıldı —bunun sebebi Bekçi Vadisi'nde yaşandığı rapor edilen şiddetli savaş değil, cüce muhafızlann yiğit savunuculara yardım etmek için dışarı çıkmamış olmasıydı.

Onlara verilen emirler kesindi: daha dar olan tünelleri korumak için tesisin içinde kalmaları gerekliydi. Ayrıca eğer gizli kapı düşman tarafından bulunur ve savunucular içeri püskürtülürse diye cüceler girişin yakınlarındaki tünelleri çökertmek için hazırlanmıştı. Bu emirleri veren ve Bruenor'dan sonra ikinci yetkili kişi olan General Dagna, Bekçi Vadisi savaşını önceden tahmin edememişti.

Bruenor, Stumpet'i Mithril Salonu'nun Yüce Ruhban'ı olarak tayin etmişti ve savaş başladıktan sonra rütbe konusunda hiçbir karışıklık çıkmasın diye bu işi halka açık bir şekilde, resmi bir törenle yapmışa. O karar, o halka açık tören Stumpet'e şu anda ihtiyacı olan gücü veriyor, mevcut emirleri değiştirme olanağı sağlıyordu. Böylece katliamı uzaktan dehşet içinde izlemekte olan, batı kapısını savunmakla görevli beş yüz cüce yeni emirleri duyduğuna çok sevindi.

Bütün Bekçi Vadisi'nin altında yerin dibinden gümbürtüler yükseldi, taşın taşa sürtünme sesi duyuldu. Vadinin kuzey kısmındaki Berg'inyon yapışkan ayaklı bineğine sıkıca tutundu ve yaratığın sarsılıp duvardan aşağı düşmemesini umut etti. Yankılan dikkatle dinleyip çıktıktan kaynağı bulduktan sonra vadinin güneydoğu köşesine bakn.

Mithril Salonu'nun batı kapısı kayarak açılırken muazzam, göz yakıcı bir ışık parlaması oluştu.

Berg'inyon'ın kalbi duracak gibi oldu. Cüceler yolu açmıştı!

Sakallı ırktan yüzlercesi dışan çıktı ve müttefiklerinin yardımına koşturdu. Şarkı söyleyip baltalarını ve çekiçlerini parlak kalkanlarına vurarak, artık gizliliği kalmamış olan kapıdan dışarı sel gibi akarak hücuma geçtiler. Berkthgar'ın safının yanına ve arkasına geldiler. Cücelerin sıkı savaş grupları goblin, kobold ve drow safları arasında gedikler açtı ve güruhun daha da derinlerine doğru kaydı.

"Ahmaklar!" diye fısıldadı Baenre silah ustası. Zira bin, hatta iki bin cüce Bekçi Vadisi'ne çıksaydı dahi bu savaşın gidişatı değiştirilemezdi Berg'inyon dışarı çıkma sebeplerinin ahlaki yapılan olduğunu biliyordu. Kapılarını açmış ve en iyi savunma pozisyonlarını terk etmişlerdi, çünkg' arak kulakları onlan savunmak için ölen adamlann çığlıklarına tahammül edemiyordu.

'Bu yüzey halklan ne kadar da zayıflar,' diye düşündü şeytani drow, zira Menzoberranzan'da cesaret ve acıma duygusu asla kanştınlmazdı.

Hiddetli cüceler savaşa sertçe girdiler, goblinler ve drowlann arasına gözleri dönmüş bir şekilde daldılar. Yeralokent'teki marifetleriyle savaşa, ısınmış olan Stumpet Rakingclaw başı çekti. Işık bilyeleri bitmişti, ama şimdi tannsına seslendi ve Bekçi Vadisi'ni aydınlatacak olan büyüler yaptı. Kara elfler, tıpkı cücenin tahmin ettiği gibi, her bu büyüye hızla karşılık verdi. Ama Stumpet, karanlık küresi oluşturmaya yoğunlaşan her dramın, en azından bir anlığına savaştan kopacağı sonucuna varmıştı. Moradin'in, Dumathoin'in ve Clangeddon'un büyüleri, rahibenin vücudunda serbestçe, akmaktaydı. Kendisinin tamamıyla bir aracı olduğunu, cüce tanrılarının yüzey dünyasıyla bağlantısı olduğunu hissediyordu.

Stumpet tüm kalbiyle tanrılarına seslenirken, cüceler onun yüksek sesli dualarının etrafında toplandılar. Diğer savunucular da cücelerin etrafında toplandılar ve aniden kaybettikleri toprakları geri almaya başladılar. Aniden, tek bir büyük savunma hattı fikri o kadar da saçma gelmez oldu onlara, öbür tarafta duvarın üstünde olan Berg'inyon bulun bu çabalarının beyhudelİği karşısında güldü. Bunun geçici bir dalgalanma olduğunu, batı kapısının bütün savunucularının son ve meyvesiz bir hücum için bir araya gelmiş olduğunu biliyordu. Bütün savunmalar ve bütün savunucular bir aradaydı ve Berg'inyon'un birliği yine de onların birçok katı kadardı.

Silah ustası, bineğini duvardan aşağı indirdi, seçkin askerlerini etrafında topladı ve düşmanın hızını nasıl geri çevireceğini tasarladı. Bekçi Vadis'i düştüğünde, aynı şekilde batı kapısı da düşecekti.

"Ve Bekçi Vadisi düşecek," diye yanındakileri büyük bir özgüvenlaj temin etti Berg'inyon, "bir saat İçinde."

BÖLÜM 26

KIRAN KIRANA

Mithril Salonu'nun aşağı kapısına giden ana koridorlar çökertilmiş ve kapatılmışa, ama bu, istilacı ordu tarafından bekleniyordu. Kapının ötesindeki tünellerde bulunan en yoğun drow grubu neredeyse sürüngen hızıyla ilerleyecek kadar yavaşlatılmış olsa bile, cüce tesisi zor durumdaydı. Ve dağın dışındaki savaş hakkında Uthegental'e hiçbir rapor gelmemiş olsa bile güçlü silah ustası, dağ yamaçlarında yapılan katliamı, cücelerin ve zayıf insanların onar onar ölüşünü aklında gayet iyi canlandırabiliyordu. Mithril Salonu'na açılan iki kapının da şu ana kadar muhtemelen aşılmış olduğuna ve Berg'inyon'un kertenkele süvarilerinin yüksek tünellere sel suları gibi doluştuğuna inanıyordu Uthegental.

Bu düşünce, Barrison derArmgo'nun silah ustasını epey rahatsız ediyordu. Eğer Berg'inyon Mithril Salonu'na girmişse ve eğer Drizzt Do'Urden oradaysa, hain drow Baenre evladının elinde can verebilirdi. Bu sebeple Uthegental ve yanına aldığı altı seçkin savaşçı şimdi onlan Mithril Salonu sahasının en aşağı kısmına götürebilecek olan dar geçitleri araştırmaktaydı. Yeraltıkent'ten yolu açmak için dışan çıkan kara elfier olduğuna göre o tüneller açık olmalıydı.

Silah ustası ile maiyetindeki askerler, daha önce Bruenor'un kumanda karargahı olarak iş gören mağaraya geldiler. Mağara şimdi terk edilmişti, dalıa evvel burada birilerinin bulunduğuna dair tek kanıt ise parşömenler ve mhban hazırlıklanndan kalan müsvedde kağıtlardı. Tünellerin düşüşünden ve Tunult Mağarası'nın bölümlerinin (aynca bu daireye açılan geçil de dahil olmak üzere bir sürü yan tünelin) çöküşünden sonra görünüşe bakılırsa Bruenor'un gruplan herhangi bir merkezi komut noktası olmaksızın etrafa dağılmıştı.

Uthegental üzerinde pek fazla düşünmeden bu mekanı geçti. Drow grubu hızla koridorlar arasında ilerledi. Genel olarak doğuya doğru gidiyor ve hızla ilerleyen silah ustasını takip ediyorlardı. Yolda geniş bir çatala geldiler, çok eskiden öldürülmüş olan iki kafalı bir canavarın duvara dayalı bir şekilde duran kemiklerini gördüler, ironiktir ki bu canavarı asırlar önce Bruenor Battlehammer öldürmüştü. Fakat onları daha çok ilgilendiren şey tünelde ikiye ayrılan yoldu.

Bir başka gecikme karşısında sinirleri bozulan Uthegental, sola ve sağa öncüler yolladı, sonra kendisi ve grubun geri kalanı daha doğuya giden sağ tarafa girdi.

Uthegental en sonunda aşağı kapıyı bulunca ve birkaç saniye sonra çıkagelen öncü kara elf ile başka bir drowu, bir rahibeyi görünce rahatlayarak nefes verdi.

"Selamlar, ikinci Ev'in Silah Ustası," diye selamladı rahibe, güçlü Uthegental'e normalde erkeklere gösterilen saygıdan çok daha fazlasını göstererek.

"Neden tünellerdesin?" diye cevap istedi Uthegental. "Hâlâ Yeraltıkent'ten uzaktayız."

"Düşündüğünüzden çok daha uzaktasınız," diye yanıtladı rahibe, hoşnutsuz bir şekilde doğuya, aşağı kapıda son bulan uzun tünelin ötesine doğru bakarak. "Yol açık değil."

Uthegental alçak sesle hırladı. O kara elflerin şimdiye kadar Yeraltıkent'i almış ve geçitleri açmış olması gerekliydi. Hışımla dişi drowun yanından geçti, adımlan hiddetini açığa vuruyordu.

"Asamayacaksın," diye onu temin etti rahibe ve Uthegental sanki kadın yüzüne tokat atmışçasına kaşlarını çatarak ona doğru döndü.

"Bir saattir kapıya saldırıyoruz," diye açıkladı rahibe. "Ve o engeli aşmak için bir hafta harcamamız gerek. Cüceler orayı iyi koruyor."

"Ultrin sargtün!" diye kükredi Uthegental, rahibeye namını hatırlatmak için en sevdiği unvanını kullanarak. Uthegental'in "En Muhteşem Savaşçı" unvanını hakkıyla elde etmiş olmasına rağmen dişi drow hiç de etkilenmişe benzemiyordu.

"Yüz drow, beş büyücü ve on rahibe kapıyı aşamadı," dedi dosdoğruca. "Cüceler bizim büyülerimize karşı büyük mızraklar ve yanan zift toplarıyla karşılık veriyor. Ayrıca kapıya giden tünel dar ve tuzaklarla dolu, yani Baenre Evi kadar iyi korunuyor. Oraya yirmi tane minator indi ve tuzakları asmayı başaran bir düzine minator da sert cüceleri kendilerini beklerken buldu. Cüceler küçük ve gizli oyuklarda saklandıkları yerden dışarı fırladılar. Yirmi minator sadece birkaç dakika içinde katledildi.

"Aşamayacaksın," dedi rahibe yine, ses tonu dobraydı ve hakaret dolu değildi. "Cüce tesisine girenler kapıya arka taraftan saldırmadığı taktirde hiçbirimiz aşamayız."

Uthegental dişi drowun üzerine saldırmak istiyordu, bunun büyük bir sebebi ise onun iddiasına inanmış olmasıydı.

"Neden tesise girmek istiyorsun?" diye beklenmedik bir sekide sordu rahibe, imalı bir şekilde.

Uthegental ona şüpheyle baktı, dişi drowun onun cesaretini sorgulayıp sorgulamadığuıı merak ediyordu. Aynca, neden kendisine bir savaş bulmak isternesindi ki?

"Fısıltılara bakılırsa avlamayı amaçladığın kurban Drizzt Do'Urden'miş," diye devam etti rahibe.

Uthegental'in yüz ifadesi şüpheden meraka döndü.

"Diğer fısıltılara bakılırsa hain Mithril Salonu dışındaki tünellerdeymiş," diye açıkladı, "panteriyle avlanıyor ve oldukça az drow öldurüyormuş."

Uthegental bir elini kirpi gibi kesilmiş saçlarına daldırdı ve batıya, geride bıraktığı çılgın tünel labirentine doğru bakn. Vücudunda bir adrenalin taşması hissetti. Kaslarını geren ve yüz hatlarının sert bir şekilde

kilitlenmesini sağlayan iç gıdıklayıcı bir histi bu. Cüce tesisinin dışındaki tünellerde birçok düşman grubunun çalışmakta olduğunu biliyordu. Bunlar, ilk savaşın yaşandığı yedi daireli mağaradan kaçıp etrafa dağılan gruplardı. Uthegenia! ve yoldaşları, bu noktaya kadar yaptıkları yolculuk sırasında o gruplardan birisine rastlamış ve hepsini katletmişlerdi.

Şimdi üzerinde düşününce, Drizzt'in de buralarda olması Uthegental'e mantıklı geliyordu. Hainin yedi daireli mağarada yaşanan savaşa katılmış olması muhtemeldi ve bu doğruysa, Drizzt neden Mithril Salonu'na geri kaçsındı ki?

Drizzt bir avcıydı, eski bir devriye birliği lideriydi, vahşi Karanlıkaltı'nda panteriyle birlikte on yıl boyunca yalnız başına hayatta kalmıştı —bu hiç de küçümsenecek bir iş değildi ve Uthegental'in bile saygı duyduğu cinstendi.

Evet, şimdi rahibe ona söylentilerden bahsettikten sonra, Drizzt Do'Urden'in burada, batıdaki tünellerde dolaşıp adam öldürmesi Uthegental'e hiç de mantıksızca gelmiyordu. Silah ustası yüksek sesle güldü, geldiği yöne geri baktı ve hiçbir açıklama sunmadı.

Zaten onun ardında sıraya giren rahibe ve Uthegental'in yoldaşlarının bir açıklamaya ihtiyaç duydukları da yoktu, ikinci evin silah ustası ava çıkıyordu.

"Kazanıyoruz," diye ilan etti Matron Baenre.

Etrafındaki hiç kimse ne Methil ne Jarlaxie, ne dördüncü evin matron anası Zeerith Q'Xorlarrin, ne şu anda beşinci ev olan Agrach Dyrr matron anası Auro'pol Dyrr, ne Bladen'Kerst, ne de Quenthel Bae onun bu açık ilanına itiraz etmedi.

Pislenmiş ve tartaklanmış, bilekleri bir devin dahi kıramayacağı kadar güçlü bir tılsıma sahip narin kelepçelerle bağlanmış olan Gandalug Battlehammer boğazını temizledi. Kulağa son derece alay doluynıuş gibi gelen bir ses çıkarttı. Cücenin tavrında gerçeklikten çok kabadayılık vardı, zira Gandalug sırtında büyük bir yük taşımaklaydı. Halkı muhteşem bir dövüş çıkartıyor olsa da kara elfler Yeraltıkent'e sızmıştı. Ve o mekana Gandalıug sayesinde, onun gizli yollar hakkındaki bilgisi sayesinde

ulaşmışlardı. Yaşlı cüce, hiç kimsenin illithidlerin zihinsel saldırılarına karşı koyamayacağını anlıyordu, ama suçluluk duygusu geçmiyor, öyle ya da böyle, yeterince güçlü olamadığı bilgisi ona ıstırap veriyordu.

Quenthel, daha Bladen'Kerst tepki veremeden önce harekete geçti inatçı esirin sırtına sertçe vurdu ve tırnaklarıyla kandan çizikler bıraktı.

Gandalug tekrar burnundan soludu ve bu sefer Bladen'Kerst beş kolluj, yılan başlı kamçısını savurup gürbüz cüceyi dizleri üzerine çökerten bir darbeyi indirdi.

"Yeter!" diye kızlarına hırladı Matron Baenre. İçinde köpüren sinir bozukluğu biraz su yüzüne çıkarak.

Hepsi biliyordu —ve iddiasına rağmen Baenre de biliyor gibi görünüyordu— ki savaş planlandığı gibi gitmiyordu. Jarlaxle'ın kaşifleri onları Mithril Salonu'nun en aşağı kapısının yakınlarındaki dar geçitten haberdar etmiş ve yüzeydeki doğu kapısının aşıldıktan kısa süre sonra tekrar kapandığı ve bunun birçok drowun canına mâl olduğu haberini vermişti. Quenthel'i kardeşiyle yaptığı büyülü iletişimler sayesinde Dördüncü Zirve'nin güney ve batı yamaçlarındaki savaşın hâlâ şiddetli olduğunu ve yüzeydeki batı kapısına henüz ulaşılamadığı öğrenilmişti. Ve iki illithid yoldaşını kaybeden Methil de Yeraltıkent için yapılan savaşın henüz kazanılmadığı, hatta hiç de kazanılmış sayılmadığı konusunda Matron Baenre'yi telepatik olarak temin etmişti.

Yine de Baenre'nin zafer tahminlerinde gerçeklik payı vardı, bunu hepsi biliyordu ve sergilediği özgüven tamamıyla yapmacık sayılmazda Tesisin dışındaki savaş henüz bitmemişti, ama Berg'inyon kısa sürede biteceği konusunda Quenthel’i temin etmişti ve Berg'inyon'un yanında yüzeye çıkan birliği düşündüğünde. Quenthel'in onun bu iddiasından şüphe etmek için hiçbir sebebi yoktu.

Aşağı tünellerde birçoğu can vermişti, ama kayıpların büyük bir kısmı kölelerdi, kara elfler değil. Şimdi mağaranın çöküşüyle birlikte tesislerinin dışında kalan cücelerin bütün taktikleri zorunlu olarak avlanma ve gizlenmeye dönüşmüştü, bu da kesinlikle sinsi kara elflerin lehine bir savaş türüydü.

"Bütün aşağı tüneller kısa süre içinde emniyete alınacak," diye lafına açıklık getirdi Matron Baenre. Belirttiği bu gerçek de, hiçbir çatışmaya girme riskini göze alamayacak olan bu grubun tekrar yola çıkışıyla birlikte bariz bir şekilde gözler önüne serilmişti zaten. Baenre'nin etrafını çevreleyen seçkin birlik, ilk matron anaya yön göstermek ve onu korumakla yükümlüydü. Önlerindeki alanın güvenli olduğu kesinleşmeden Baenre'nin hiçbir yere ilerlemesine izin vermezlerdi.

"Mİthril Salonu'nun yüzey çevresinde bulunan alan da emniyete alınacak," diye ekledi Baenre, "zira tesisin iki yüzey kapısı da yarıldı."

"Ve muhtemelen çökertildi," diye belirtmeye cüret etti Jarlaxle.

"Böylece cüceleri denklerinin içine tıkmış oldu," diye karşılık vermekte çabuk davrandı Matron Baenre. "Aşağıdaki bu kapıdan savaşarak geçeceğiz ve büyücülerimizle rahibelerimiz de tesisin tünellerine çıkan yeni yollar bulup açacak ki düşmanımızın safları arasına süzülebilelim."

Jarlaxle bu görüşe razı oldu, diğerleri de öyle. Ama Baenre'nin sözünü ettiği şey epey zaman alacaktı ve uzun süreli, çok yönlü bir kuşatma pianın bir parçası değildi. Bu ihtimal, Matron Baenre'nin etrafında bulunanların pek hoşuna gitmiyordu, özellikle de diğer iki matron ananın. Baenre dışarı gelmeleri için onlara baskı yapmıştı ve böylece onlar da gelmişti, hem de evlerinin ve bütün şehrin kritik bir güç değişimi içinde olmasına rağmen. Diğer evlerin, özellikle de diğer yönetici evlerin, kara elf kadrolarının en az yansını yollamış olmasına rağmen, sefere çıkan matron anaların bu uzun yolculuğa katılmalarının karşılığı olarak, Xorlarrin ve Agrach Dyrr evlerine askerlerinin çoğunu evlerinde tutma izni verilmişti. Ordunun dışarıda kalması beklenen birkaç ay zarfinda dördüncü ve beşinci evler güvende gibi görünüyordu.

Ama Zeerith ve Auro'pol'un başka endişeleri, yani aileleri içinde çıkabilecek olan güç çatışmaları hakkında kaygılan vardı. Baenre haricinde bütün drow evlerinin hiyerarşisi her zaman sallantıda olurdu. İki matron ana çok uzun süre dışarıda kalırlarsa, döndüklerinde kendilerini tahttan indirilmiş bulabileceklerini biliyordu.

Şimdi birbirilerine endişeli bakışlar atıyorlardı. Bunlar, gözlemci Jarlaxle'ın gözden kaçırmadığı şüpheli ifadelerdi.

Baenre'nin savaş grubu yavaş ve kararlı adımlarla ilerledi. Üç matron ana uçan disklerin üzerinde süzülüyordu, iki tarafta Baenre'nin iki kızı yürüyordu (cüceyi sürüklüyorlardı) ve yürümekten çok kayıyormuş gibi görünen, ayaklan uzun, ağırcübbesinin altında gizlenmiş olan illıthid de yanlarındaydı. Kısa süre sonra uygun bir mağara bulup merkezi bir taht odası kuracakları ve devam eden savaşı oradan yöneteceği konusunda Matron Baenre onlara bilgi verdi.

Bu, savaşın uzun süreceğinin bir başka göstergesiydi ve Zeerith ile Auro'pol yine birbirilerine huzursuz bakışlar attılar.

Bladen'Kerst Baenre ikisine de gözünü kısarak baktı ve onlan sessizce tehdit etti.

Jarlaxle hepsini, her türlü imayı, Matron Baenre'nin yaşayabileceği en büyük sorunlara işaret eden tüm ipuçlarını gördü.

Paralı asker lideri eğilip reverans yapa ve kendi çetesiyle buluşup daha sağlam bilgiler toplamaya çalışacağını açıklayarak müsaade istedi.

Baenre elini salladı ve hiç düşünmeden ona çekilme izni verdi. Ama ona refakat edenlerden birisi o kadar da umursamaz değildi.

'Sen ve paralı askerlerin kaçacaksınız,' diye Jarlaxle'ın zihnine beklenmedik bir mesaj geldi.

Paralı askerin düşünceleri bir karmaşa halini aldı ve hazırlıksız yakalandığı için savaşı terk etme fikrinin gerçekten de aklından geçmiş olduğu konusunda telepatik bir cevap vermekten alamadı kendisini. Şimdiye kadar çaresizliğe hiç yaklaşmadığı kadar yaklaşan Jarlaxle, omzunun üzerinden geriye doğru döndü ve zihnine giren illithidin ifadesiz yüzüne baktı.

'Eğer geri dönerse Baenre 'den sakın,' diye umursamazca mesaj yolladı Methil ve Baenre ile diğerlerine katılıp yola devam etti.

Grup görünürden kaybolduğunda Jarlaxle uzun bir süre duraksadı ve illithidin söylediği en son sözlerin önemini düşünüp tarttı. Methil'in onun bozulan sadakati konusunda Baenre'ye bilgi vermeyeceğini fark etti. Mesajın verildiği şekli değerlendiren Jarlaxle, her nasıl oluyorsa bunu anladı.

Paralı asker taş duvarlardan birisine sulun yasladı ve bir sonraki hareketinin ne olması gerektiğini derin derin düşündü. Eğer drow ordusu birlik içinde kalırsa, Baenre eninde sonunda kazanacaktı —bundan hiç şüphesi yoktu. Kayıplar beklenenin çok üstünde olacaktı (ki zaten şimdi dahi öyleydi), ama Mithril Salonu ve sunduğu bütün zenginlikler fethedildikten sonra bunun pek bir önemli olmayacaktı.

Peki, öyleyse Jarlasle'ın ne yapması gerekiyordu? Bu soru hâlâ paralı, askerin düşüncelerinde dolaşıyordu ki Bregan D'aerthe teğmenlerinden birkaçına rastlayıp aşağı kapının önündeki dar geçitte süren savaş hakkında, daha fazla kara elfın ve kölenin öldürüldüğü, cüceler ile müttefiklerine av oldukları hakkında bilgiler aldı.

Cüceler iyi savunuyor ve iyi savaşıyordu.

Jarlaxle kararını verdi ve onu detaylı el lisanında teğmenlerine iletti. Bregan D'aerthe savaşı terk etmeyecekti, henüz değil. Ama saldırıda başı çekmeye ve öncülerini riske atmaya da devam etmeyeceklerdi.

'Bütün savaşlardan kaçının,' diye hareket etti Jarlaxle'ın parmakları etrafında toplanmış askerler başlarıyla onayladılar. 'Yoldan çekilecek ve izleyeceğiz, başka da bir şey yapmayacağız.'

'Mithril Salonu 'na girilene kadar,' diye mantık yürüttü teğmenlerden birisi.

Jarlaxle başıyla onayladı. 'Ya da savay beyhude oluncaya kadar,' diye yanıtladı parmaklan ve yüz ifadesine bakılınca, paralı askerin bu son sözlerinin pek de saçma olduğunu düşünmediği besbelli görülüyordu.

Pwent ile takımı gümbürdeyerek bir tünelden diğerine koşturuyor ve ezip geçecek hiçbir drow, hatta kobold bile bulamadıkları için hüsrana

uğruyordu.

"Dokuz Ceennem'in hangi dibindeyiz?" diye sorguladı savaş öncüsü. Hiçbir cevap gelmedi ve bu konuyu bir kez daha düşünen Pwent gerçekten de bir cevap bekleyemeyeceğini anladı. Bu tünelleri kendi grubu içinde herkesten iyi biliyordu ve eğer nerede oldukları hakkında onun bir fikri yoksa, diğerleri kesinlikle kaybolmuş sayılırdı.

Bu durum Pwent'in canını pek fazla sıkmıyordu. O ve onun vahşi takımı, dövüşebilecekleri bir şeyler buldukları sürece nerede olduklarını hiç umursamıyorlardı. Esas problem düşmansızlıktı.

"Gürültü yapmağa başlayın!" diye kükredi Pwent. Bunun üzerine Karındeşenler dar koridorun duvarlarına koşturup taşlara çekiçlerle vurmaya başladılar ve iki yüz metre içindeki bütün yaratıkların, onların nerede olduğunu anlamasını sağlayacak kadar büyük bir gürültü patırtı koparttılar. İntihar niteliğinde savaşan en çılgın cüce grubunun arasında savrulup gitmekte olan zavallı Bidderdoo Harpel, tünelin ortasında duruyor, yanıp mahvolan büyü kitabından arta kalmış birkaç parşömeni tasnif etmek için parlak mücevherini kullanıyor ve bir büyü, herhangi bir büyü arıyordu (tabii tercihen onu buradan çıkartacak bir büyü bulsa iyi olurdu!).

Gürültü patırtı birkaç dakika daha sürdü, derken sinirieri kalkan Pwent cücelerine sıraya girmelerini emretti ve hep beraber fırtına gibi uzaklaştılar. Doğal bir kemerli geçidin altından geçtiler ve geçitteki birkaç dönemeci döndükten sonra daha geniş, daha dikdörtgen bir alana çıktılar. Duvarlarında işlenmiş taşlara ve düz bir zemine sahip bir tüneldi bu. Mithril Salonu'nun güneybatısına geldiklerini anlayan Pwent parmaklarını şıklattı. Bu mekanı tanıyor ve bir sonraki dönemecin ardında bir cüce savunma garnizonu bulacağını biliyordu. En öne geçip hoplaya sıcraya ilerledi ve dehşetengiz grubuna "dahil" edebileceği daha fazla müttefik bulma umuduyla, neredeyse tavana kadar yükselen bir barikatın üzerinden aştı. Duvarın tepesine çıktığında Pwent durdu ve yüzündeki gülümseme kayboldu.

Deşilip yarılmış goblin ve orklardan oluşan bir yığının yanında on tane ölü cüce yatmaktaydı.

Pwent duvardan aşağı düştü, yere sertçe indi ama hızla ayağa kalkü. Katliam sahnesi arasında dolaşırken kafasını salladı. Bu nokta, arkadaki yüksek sur ve önde, koridorun keskince sola döndüğü kösede bulunan daha alçak duvar ile sıkı bir şekilde güçlendirilmişti.

Soldaki duvarın tepesinde, yan tünelin hemen önünde ilginç bir zımbırtı vardı. Cücelere ait ölümcül bir yan fırlatma mancınığıydı bu. Kısa ve güçlü kolu, alışıldık mancınıklarda bulunduğu üzere üstte değil yandaydı. Kol atış yapmaya hazır bir şekilde geri çekilmişti, ama Pwent bütün cephanenin bitmiş olduğunu ve yiğit cücelerin en sonuna kadar dayanmış olduğunu derhal fark etti.

Pwent mancınığın attıklarından arta kalanların kokusunu duyabiliyor, küçük ateşler arasında Titreşen gölgeleri görebiliyordu. Ötedeki koridorda birçok, birçok ölü düşmanın sıra halinde yattığını köseyi dönüp bakmadan dahi tahmin edebiliyordu,

"İyi bi şekilde öldüler," dedi savaş öncüsü adamlarına, onlar ve Bidderdoo arkadaki duvarı aşıp cesetler arasında yürürken.

Köşe başından hızlı ve sessiz bir saldın geldi. Birkaç kara elf kılıçlarını çekmiş bir şekilde hücum ediyordu.

Eğer Bidderdoo Harpel tetikte olmasaydı (ve büyü kitabından ise yarar nitelikteki en son sayfayı bulmuş olmasaydı) bu saldın Karındeşen Taburu'nun hızlı ve kesin sonu olurdu. Ama sihirbaz büyüsünü yaptı ve gözleri (tabii drow gözlerini) kör eden parlak bir ışık küresi meydana getirdi.

Şaşıran kara elfler sadece bir saniyeliğine tereddüt ettiler, ama bu, Karındeşenler'in savaş durumuna geçmelerine yetecek bir süreydi. Bir anda durum beş kara elfe karşı yedi cüce halini almıştı ve drowlann pusu avantajı kaybolmuştu. Beş kara elfe karşı yedi savaş öncüsü ve drowiar için daha da beteri ise, bu savaş öncüleri dostlarının cesetleri arasında durmaktaydı.

Yumruk atıp tekmelediler, zıplayıp lıaykırdılar ve gözleri dönmüş bir şekilde kafa üstü saldırdılar. Aldıkları bütün darbeleri duymazdan geliyor ve en vahşi liderleri kendileriyle gurur duysun diye savaşıyorlardı. İki

drowu bir saban gibi çiğneyerek geçtiler ve bir cüce gruptan ayrılıp kükreyerek köşe başına hücum etti.

Pwent yan taraftaki drowlardan birisini yakaladı, kara elfin savrulan kılıcını metal kolçaklarından birisiyle durdurdu ve drow daha ikinci silahını kaldıramadan önce diğer kolçağıyla yumruk attı.

Vahşi Pwent yumruğunu sonu gelen yaratığın kafatasının içine gömerken drowun kafatası çivili kolçağın ağırlığı karşısında feci şekilde patlayıverdi.

Drowa bir kez ve bir kez daha vurdu, sonra parçalanmış cesedi diğer dört ölü kara elfin yanına firlattı. Pwent etrafındaki taze kana bulanmış adamlarına bakındı, içlerinden birisinin eksik olduğunu derhal fark etti ve Bidderdoo'nün zangır zangır titrediğini, dişlerinin yüksek sesle takırdadığını da fark etti. Savaş öncüsü bu konuda sihirbaza som soracaktı, ama koridorun ilerisinden gelen bir ıslirap feryadı sert Thibbledorf Pwent'in dahi kemiklerini sızlattı. Köşeye doğu sıçradı ve ötesine baktı.

On beş metrelik koridor boyunca uzanan katliam sahnesi Pwent'in beklediğinden de daha feciydi. Onlarca yaratık ölü yatıyor ve birkaç yerde hâlâ ateşler yanıyordu. Mancınık misillerinden çıkan ziftler ise duvarlarda ve zeminde ağır bir şekilde asılı durmaktaydı.

Pwent geçidin öteki ucundan içeri iri bir suretin girişini izledi. Bu gölgeli bir suretti, ama savaş öncüsü bunun bir kara elf olduğunu biliyordu, fakat şimdiye kadar gördüğü en iri drowdu. Drow elinde iri bir trident taşıyordu ve tridentin ucunda, hayatının en son anlarını çırpınmakla geçirmekte olan şişlenmiş bir Karındeşen üyesi asılı duruyordu. İri silah ustasının ardından başka bir drow geldi, ama Pwent ikinci surete pek aldırış etmedi ve peşinden yüz drow daha gelse de umursamazdı.

Savaş öncüsü itirazla kükredi ama saldırmadı. Aklın hiddete baskın geldiği o nadir anlardan birini yaşayan Pwent geri sıçrayıp köşe başını döndü.

"Nedir o, En Vahşi Savaş Öncüsü'?" diye hep bir ağızdan haykırdı üç Karındeşen.

Pwent cevap vermedi. Yan fırlatma mancınığının sepetine atladı ve çivili kolçağını tetikleyen ipe doğru savurarak ipi net bir şekilde kesti.

Uthegental Armgo baş belası kurbanını tridentinin ucundan henüz yeni silkelemeyi başarmıştı ki yan fırlatma mancınığı çalıştı ve Pwent'i koridordan aşağı doğru hızia fırlattı. Silah ustasının gözleri genişledi.

Pwent ile birlikle o da haykırdı. Uthegental aniden, cesedi bir kaİkan olarak kullanabilmesi için ölü cücenin hâlâ mızrağının ucunda olmasını diledi. Savaşçı drow sadece içgüdüsel olarak davranıp yapabileceği en iyi şeyi yaptı. Drow yanındaki elfin piwawisinin yakasına yapıştı ve onu kendi önüne çekti.

Pwent'in miğfer sivrisi ve kafasının yansı bahtsız kara elfı deşti, halta Uthegental'e de bir darbe indirebilecek kadar net bir şekilde öteki taraftan çıktı.

Pwent'i kendisini parçalanan drowdan ayırırken, kudretli silah ustası da kendisini yuvarlanan vücutlardan ayırdı. Bir şiddet kriziyle birbirilerine giriştiler. Dişe diş, kana kan, kıran kırana. Pwent birkaç darbe indirdi, ama güçlü ve becerikli Uthegental bütün bunlara karşılık verdi.

Tridentin dip kısmı Pwent'in yüzüne vurdu ve cücenin gözleri şaşı oldu. Geriye doğru tökezledi ve düşmanına kendisini şişlemesi için yeterli bir alan bırakmış olduğunu dehşet içinde fark etti.

Gümüş renkli bir hayvan, arka bacakları üzerinde koşturan kocaman bir kurt, Uthegental'e yandan bindirdi ve onu yere düşürdü.

Pwent kafasını sertçe sallayıp kendisine geldi ve ortaya çıkan en yeni canavara büyük bir korkuyla göz atü. Koridorun başına baktığında Karındeşenler'inin hızla yaklaşmakta olduğunu gördü, hepsi de kurdu işaret ediyor ve neşeyle uluyordu.

"Bidderdoo," diye mırıldandı Pwent, olan biteni anlayarak.

Uthegental, kurtadama dönüşmüş Harpel'i yana doğru savurdu ve sıçrayarak ayağa kalktı. Fakat daha dengesini tamamıyla sağlayamadan

önce Pwent üzerine atıldı.

İkinci bir cüce drowun üstüne atladı, derken üçüncü ve dördüncü de geldi. Yani bütün Karındeşen Taburu drowun tepesine binmişti.

Uthegental vahşice kiikredi ve aniden bir devin gücüne sahip oldu. Üzerine tutunmuş cücelerle birlikte doğrulup dimdik durdu, kollarını iki yana açarak cüceleri üzerinden ayıkladı ve sanki hepsi sadece kemirgen sıçanlannış gibi onları silkeledi.

Pwent drowun göğsüne sertçe vurdu, besili bir ineği öldürebilecek nitelikte bir darbeydi bu.

Uthegental hırladı ve Pwent'i bir buçuk metre uzağa Malan ters bir tokatla cevap verdi.

"İyisin," diye kabul etti afallayan Pwent, Uthegental üstüne yürürken bir dizinin üzerine doğrularak.

Thibbledorf Pwent, çılgın hayat boyunca ilk defa (tabii kazara Drizzt ile savaştığı zaman hariç tutulabilir) düşmanının kendisinden üstün olduğunu —bütün taburdan üstün olduğunu— anladı ve öleceğini düşündü. Cüceler yere yığılmış inliyordu ve hiçbiri inanılmaz derecede güçlü olan bu drowu durdurmayı başaramazdı.

Pwent ayağa kalkmaya çalışmak yerine haykırdı ve kendisini ileri doğru fırlatıp hücum etti. En son anda ayağa kalktı ve bütün gücüyle bir sağ kroşe savurdu.

Uthegental savrulan eli yakaladı ve Pwent'i durdurdu. Kudretli drowun serbest olan eli Pwent'in yüzünün üzerine kapandı ve Uthegenlal zavallı savaş öncüsünü geriye doğru bükmeye başladı.

Pwent genişçe açılmış parmaklar arasından drowun vahşi yüzünü görebiliyordu. Her nasılsa serbest olan sol eliyle yumruk savurmayı başardı ve drowun ön koluna sert bir darbe indirdi, Uthegental bana mısın dememişti. Pwent inledi.

Silah ustası başını aniden geriye doğru savurdu. Pwent, drowun bir zafer haykırışı koyvereceğini düşündü, ama UthegentaFin ağzından hiçbir söz, hiçbir ses çıkmadı. Sadece bir saniye sonra anlamsız bir guruldanma duyuldu.

Pwent drowun elinin gevşediğini hissetti ve hızla geri çekilerek kendisini kurtardı ve ayağa kalkarken neler olduğunu anladı. Gümüş renkli kurt-adam, Uthegental'e arkadan yanaşmış ve drowu ensesinden ısırmıştı. Bidderdoo sıkıca tünmüyordu, güçlü çenesindeki bütün basınç drowun omurunu ve sinirlerini parçalıyordu.

İkisi birçok saniye boyunca bu vahşet dolu pozda kaldı; bilinci yerinde olan bütün Karındeşenler etraflarına toplanmış, Bidderdoo'nun çenesinin gücüne ve bu muhteşem drow savaşçının hâlâ ayakta durmayı başarabilmesine hayran kalmış bir halde izliyorlardı.

Yüksek bir çatırtı sesi duyuldu ve Uthegental aniden, şiddetle sarsıldı. Sonra ensesine sıkıca yapışmış kurtla birlikte yere devrildi.

Pwent, Bidderdoo'yu işaret etti. "Bunu nassı yaptıını bana ööretnıesini saalamam gerek," diye belirtti hayretler içinde kalan savaş öncüsü. Avının ensesine sıkıca yapışmış olan Bidderdoo onu duymadı.

BÖLÜM 27

EN UZUN GECE

Belwar yankıları duydu. Kalın taşlar arasında yayılan, hiçbir yüzey sakinin fark etmeyeceği nitelikte hafif titreşimlerdi bunlar. Diğer üç yüz svirfhebli de bu titreşimleri işitti. İşte yer altı gnomlaıınm usulü buydu — Karanlıkaltı'nm daha derin tünellerinde, sık sık kayalar arasında sessiz titreşimler göndererek iletişini kurarlardı. Şimdi yankılan, sürekli yankılan duyuyorlardı. Bir iki saat önce duydukları büyük patlama sesi, koca bir tünel ağının tamamıyla çökmesiyle çıkan gümbürtü gibi değildi. Deneyimli svirfhebli savaşçılan duydukları en yeni sesi incelediler. Kendisine has bir ritmi vardı ve bunun ne olduğunu anladılar. Savaş başlamıştı, büyük bir savaştı ve pek uzakta değildi.

Tanımadıkları bölgelerde milim milim ilerleyip en güçlü titreşimleri takip etmeye çalışırlarken, Beiwar birçok kez kumandanlarıyla görüştü. Sık sık ordunun yan kanadındaki veya grubun en ucundaki bir svirhebli, çekicini hafifçe taşa vuruyor ve kayaların yoğunluğunu tartmaya çalışıyordu. Yankı takibi yanıltıcı bir işti, zira kayaların yoğunluğu asla aynı değildi ve titreşimler de sık sık bozuluyordu. Bu sebeple svirfnebüler, yani dünyadaki en iyi yankı takipçileri, kendilerini birkaç kez yanlış yola sapmış halde buldular.

Fakat kararlı ve sabırlı bir halk olan gnomlar olduklan yerde kaldılar ve birçok hüsran dolu dakikanın ardından Suntunavick adındaki bir rahip, Belwar ile Firble'ın yanına gelip kendinden emin bir şekilde, burasının bu tünellerin onları sesin geldiği yere en çok yaklaştırabilecek nokta olduğunu ilan etti.

İkisi tam o noktaya gitmek için rahibi takip ettiler ve sırayla kulaklarını kayalara dayadılar. Gerçekten de öteden gelen ses yüksekti, yani nispeten yüksek.

'Ve sürekli,' diye kafası kanşarak fark etti Belwar, çünkü bu yankılar kılıç kılıca dövüş sesleri, yani daha önce duyduklan yankılar değildi. Ya da en azından, bundan daha fazla ses vardı.

Suntunavick, burasının doğru mekan olduğu konusunda oyuk sorumlusunu temin etti. Daha sürekli olan bu sesle kanşık olarak savaşın tanıdık ve ritmik sesleri geliyordu.

Belwar önce Firble'a baktı ve ondan onay alınca Suntunavick'e geri döndü. Oyuk sorumlusu, elini duvardaki o noktaya doğru uzattıktan sonra geri çekildi, böylece Sunlunavick ile diğer rahipler oraya doluştular.

Büyü sözlerini mırıldanmaya başladılar. Gıcırtı, homurtu dolu bir sesti ve kulağa sözsüzmüş gibi geliyordu. Ayrıca rahiplerden herhangi birisi sık sık duvara bir avuç doJusu çamurumsu madde fırlatıyordu.

Mırıltılar bir kreşendo halinde yükseldi; Suntunavick ellerini dosdoğru ileri uzatmış, avuç İçlerini sıkıca birbirine basürmış bir halde duvara doğru koşturdu. Küçük gnom coşku dolu bir haykırışla parmaklarını de sdoğnı

tasın içine soktu. Sonra inledi, duvan ikiye yararken, sanki ağır kumaş bir perdeden daha sert değilmisçesine taşı açarken kolundaki ve omzundaki kaslar gerildi.

Yankılar bir kükremeye dönüştüğünde ve kesif bir serpinti, yani bir şelalenin buğusu üzerlerine kapandığında rahip ve diğer bütün gnomlar geriye sıçradı,

"Burası yüzey," diye mırıldandı Firble, nefes almayı zar zor başararak. Ve gerçekten de öyleydi, ama bu su baskını gnomlann hiçbirinin yüzey dünyasını hayallerinde canlandırdıkları gibi değildi, bu garip yer hakkında duyduklan tarif ve hikayelere hiç benzemiyordu. Gruptan bir çoğu hemen o anda geri dönmeyi düşündü, ama Drizzi ile kısa süre önce konuşmuş olan Belwar burada sıradışı bir şeyler olduğunu biliyordu.

Oyuk sorumlusu kazma seklindeki eliyle kemerinden bir ip çıkarttı ve onu Firble'a uzatıp, konsey üyesinin ipi beline bağlamasını işaret etli. Firble ipi Belwar'a bağladı ve öbür ucunu kendisi alıp ayaklarını yere serice bastı. Cesur Belwar sadece hafifçe tereddüt eniklen sonra duvarın arasından sıkışarak geçti ve duman örtüsünün içine daldı. Şelaleyi buldu, bir çıkıntı onu suyun öteki tarafına geçirdi ve Belıvar yıldızlara baktı. Binlerce yıldız!

Gnomun kalbi coşuverdi. Aynı anda hem hayran kalmış hem de korkuya kapılmıştı. Burası yüzey dünyasıydi; erişilemeyecek bir kubbenin altındaki en büyük mağara.

Hayret ve hayranlık anı kısa ömürlü oidu, savaşın açıkça duyulan sesleri tarafından bastınldı. Belwar Bekçi Vadisi'nde değildi, ama dövüşün ışıklarını, yani meşalelerden çıkan alevleri ve büyülü tıisımlan görebiliyordu. Aynı zamanda metalin metale çarpma sesini ve ahşılageldik ölüm feryatlarını işitebiliyordu.

Başlarında Belwar ile üç yüz svirfhebli mağaralardan dışarı çıktı ve doğuya doğru sessizce yürüyüşe geçli. Geçilmesi imkansız gibi görünen birçok bölgeye rastladılar, ama gnom rahipler tarafından çağrılmış dost bir elemental yollarını açtı. Sadece birkaç dakika içinde savaş alanı ve puslu vadinin içindeki koşturmaca görünür oldu; zırh kuşanmış atlılar ve

kertenkelelere binen drowlar, sefil goblinler, koboldlar ve en uzun svirfiıeblinİn iki katından daha uzun boylu iri insanlar.

Üç yüz kişilik birliğinin binlercesinin çarpıştığı bir çatışmaya dalacağını, kimin kazanmakta olduğunu kestirmelerinin hiçbir yolu bulunmayan bir savaşa karışacaklarını fark eden Belwar işte o anda tereddüt etti.

"Buraya bunun için geldik," diye oyuk sorumlusunun kulağına fısıldadı Firble.

Belwar alışılmadık derecede cesur olan yoldaşına uzun uzun baktı.

"Blingdenstone için," dedi Firble.

Belwar başı çekti.

Drizzt nefesini tuttu, hepsi tuttu. Hatta Guenhwyvar bile içgüdüsel olarak boğazına yükselen hırıltısını zaptedecek kadar akıllı davrandı.

Beş yoldaş yüksek ve geniş bir koridorda duran, uzayıp giden ve sanki bir sonu yokmuş gibi görünen dar bir çıkıntının üzerinde bir araya sokulmuştu.

'İki bin mi?' diye merak etti Drizzt. 'Beş bin mi?' Ne kadar olduklarını tahmin edemezdi. Sayılan çok fazlaydı ve kafasını dışan uzatıp da saymaya başlayamazdı. Drizzt'in anladığı şey, drow ordusunun büyük kısmının bir araya gelmiş ve tek bir amaçla yürüyüşe geçmiş olduğuydu. Bunun tek anlamı yolun açılmış, ya da en azından Mithril Salonu'nun en aşağı kapışımı yarılmış olmasıydı. Drizzt o kapıyı ve o bölgeye yerleştirilen birçok kurna savunma silahını düşünerek teselli buldu. Bu güçlü ordu dahi o kapıyı aşmakta zorlanacaktı; aşağı kapının yakınlarındaki tüneller drow ve cüce cesetlerinden yığınlarla dolacaktı.

Drizzt yavaşça kafasını çevirip, hemen yanında duvara yaslanm duran Guenhwyvar'ın arkasına bakmaya cesaret etti. Bruenor orada, panterin kıç kısmıyla duvar arasında rahatsız bir şekilde sıkışmıştı. Drizzt bu manzara karşısında ve drow sırası geçtiği anda hızlı davranması gerektiği düşüncesiyle birlikte neredeyse gülümseyecekti, Zira Bruenor muhtemelen

panteri çıkıntının kenarından aşağı fırlatacak ve Drizzt'i de beraberinde yuvarlayacaktı.

Ama o gülümseme Drizzt'in yüzünde belirmedi, şüpheleri varke bunu yapamazdı. 'Bruenor'u buraya getirmekle doğru bir iş mi yaptım acaba?' diye merak etti ilk defaya mahsus olmayarak. Saatler Önce karşılaştıkları cücelerle birlikte aşağı kapıya gidebilirlerdi; böylece Mithril Salonu'nun kralı kendi ordusunun yanında yerini almış olurdu. Drizzt, Bruenor'un varlığının, aşağı kapı ve Yeraltıkent'in savunmasına yapacağı katkıyı hiç hafife almıyordu. Mithril Salonu'nun her cücesi Kral Bruenor Battlehammer'ın yakınlarda bir yerde kudretli baltasıyla başı çekerek davası adına savaştığını bilseydi, biraz daha yüksek sesle şarkı söyler ve daha coşkulu savaşırdı.

Drizzt'in mantıklı sözleri Bruenor'u dışanda tutmuşlu ve şimdi drow davranışının bencilce olup olmadığını düşünüp duruyordu. Düşmanların liderlerini bulabilecekler miydi? Orduyu yönelen rahibeler muhtemelen gizlenmiş olacak, uzaktan büyü kullanacak ve orduları sanki devasa bir satranç tablasındaki piyonlardan başka bir şey değillermişçesine duygusuzca yöneteceklerdi.

Matron ana, ya da bu orduyu her kim yönetiyorsa, kendisini hiç riske atmayacaktı, çünkü drowlann usulü buydu.

Drizzt, o yüksek çıkıntının üzerine sinmişken kendisini aniden bir ahmak gibi hissetti. Bruenor'a açıkladığı gibi başı avlamaya çıkmışlardı, ama onu bulmak kolay olmayacaktı. Ve altlarından yürüyüp geçen, Mithril Salonu'na doğru ilerleyen ordunun büyüklüğüne bakılırsa, Drizzt, Bruenor ve diğer yoldaşları cüce tesisine belli bir süre boyunca yaklaşamayacaklardı. Kolcu başını öne eğdi ve derin, sessiz bir nefes vererek kendisini topladı. Günü kurtarmak için açık olan tek yolu seçtiğini, aşağı kapının kolayca yarılamayacak olmasına karşın, savunucuların arasında Bruenor Batllehammer bulunsun ya da bulunmasın kapının eninde sonunda düşeceğini kendisine hatırlattı. Arna şimdi burada, dışanda, bu kadar fazla drow ve tünel mevcutken, Drizzt kendisini bekleyen görevin büyüklüğünü kavramaya başladı. Drow ordusunun liderlerini bulmayı nasıl ümit edebilirdi?

Drizzt'in bilmediği şey, belli bir amaç için ava çıkan tek kişinin kendisi olmadığıydı.

"Bregan D 'aerthe 'den hiçbir haber yok."

Uçan diskinin üzerinde oturan Matron Baenre bu sözleri hazmediyor ve sözlerin ardındaki manayı düşünüyordu. Quenthel cümlesini tekrarlamaya başladı, ama annesinden gelen tehditkar bir bakış onu durdurdu.

Yine de bu cümle Matron Baenre'nin zihninde yankılandı. "Bregan D'aerthe'den hiçbir haber yok."

Baenre, Jarlaxle'ın şu anda sinip beklemekte olduğunu fark etti. Bütün o kabadayılığına rağmen, paralı asker lideri esasında muhafazakar bir kişiydi. Bir araya getirmek için asırlarını harcadığı çetesini riske atma konusunda oldukça ihtiyatlıydı. Jarlaxle en başından beri Mithril Saionu'na saldırmak için o kadar da hevesli olmamıştı ve işin asıı, buraya sadece kendisine bu konuda bir seçenek sunulmadığı için gelmişti.

Tıpkı Baenre'nin kızı ve en yakın danışmam olan Triel gibi, paralı asker de bu fethin hızla ve kolayca gerçekleştirileceğini, sonra da cevap bekleyen birçok sorunun kendisini beklediği Menzoberranzan'a çabucak dönüleceğini umut etmişti. Bregan D'aerthe ulaklarından şu aralar hiçbir haber gelmemiş olması gerçeği bir rastlantı olabilirdi, ama Baenre bunun aksinden şüpheliydi. Jarlaxle sinmiş bekliyordu. Bu da tek bir manaya gelebilirdi; kendi şebekesinin kurnaz ulaklarından sürekli olarak aldığı raporlara dayanarak ordunun hizanın kesildiğine inanıyordu ve tıpkı Baenre gibi, o da Mithril Salonu'nun kolayca fethedilemeyeceği sonucuna varmıştı.

Kırış buruş, yaşlı matron ana bu haberleri metanetle kabul etti, savaş tekrar kara elflerin lehine döndüğünde Jarlaxle'ın geri geleceğinden emindi. Elbette ki paralı asker lideri için yaratıcı bir cezalandırma yöntemi bulmalıydı, değerli müttefikinden olmadan Jarlaxle'ya onun hiddetini kavramasını sağlayacak cinsten bir cezalandırma yöntemi.

Kısa süre sonra, Baenre'nin taht odası olarak kullanmak üzere geldiği küçük dairenin havası git gide artan büyülü bir enerjiyle doldu. Odadaki

herkes tedirginlikle etrafına bakındı ve Methil hiç yoktan belirip drow rahibeleri arasına adımını attığında hepsi rahat bir nefes aldı.

Yüz ifadesi hiçbir şeyi açık etmiyordu, Methil'in dünya dışı ırkından olanların her zaman yüzlerinde bulunan aynı pasif, gözlemci ifade vardı. Baenre, okunamaz nitelikle bir ifadeye sahip olan bu yüzün, illithidlerle uğraşmaktaki en sinir bozucu yön olduğunu düşündü. Gerçek amaçlan hakkında asla en ufak bir ipucu dahi vermiyorlardı.

'Vthegental Armgo Öldü,' diye Baenre'nin zihninde bir düşünce yankılandı. Bu, Methil'den gelen açık bir rapordu.

Şimdi metin, hissiz bir yüz İfadesi takınma sırası Baenre'deydi. Methil bu rahatsız edici bilgiyi ona, yalnız ona vermişti ve Matron Baenre bunu biliyordu. Diğerlerinin, Özellikle de git gide daha da huzursuzlaşan Zeerith ile Auro'porun haberlerin kötü, çok kötü olduğunu bitmesi gerekmiyordu.

'Mithril Salonu'na hücum iyi gidiyor,' diye geldi Methil'in bir sonraki telepatik mesajı. Matron Baenre bir anda aydınlanan yüz ifadelerine bakarak, illithidin bu düşünceyi odadaki herkesle paylaştığını anladı. Tüneller aşağı kapıya kadar temizlendi, ki ordu orada toplanıp hazırlık yapmakta.'

İllithide doğru bir çoğu onayla basını salladı ve gülümsedi. Matron Baenre ise o yüz ifadelerinin ardındaki düşünceleri en az Methil kadar iyi okudu. İllithid moralleri yüksek tutmak için canla başla çalışıyordu —ki moral, kara elflerle iş yaparken her zaman için sallantıda olurdu. Fakat tıpkı Quienthel'in raporu gibi, daha doğrusu Bregan D'aerthe'den rapor gelmeyişi gibi, illithidin yolladığı ilk mesaj Baenre'nin düşüncelerinde huzur kaçıracak şekilde yankılandı. Uthegental Armgo ölmüştü! Dava için hayati önem taşıyan bir grup ulan Barrison del'Armgo askerleri liderlerinin öldüğünü öğrenince ne yapardı?

'Peki ya Jarlaxle?' diye düşündü Baenre. Eğer yabani silah ustasının öldüğünü öğrenmisse, işte bu Bregan D'aerthe'nin sessizliğini kesin şekilde açıklardı. Jarlaxle, Barrison Del'Armgo taburunun gideceğinden korkuyor olabilirdi, ki onlar savaşı terk ederse ordu temelinden sarsılırdı.

'Jarlaxle bilmiyor, ikinci evin askerleri de bilmiyor,' diye telepatik olarak ona cevap verdi Methil, bariz bir şekilde düşüncelerini okuyarak.

Baenre, hâlâ neşeli (tabii nispeten neşeli) yüz ifadesini korumayı, ordunun aşağı kapıya ilerlemekte olduğu haberi karşısında heyecanlanmış gibi görünmeyi basarda. Fakat kendi safları arasında yayılması muhtemel hastalıklı bir hücre olduğunu açıkça görüyordu. Ordusunun ve ittifaklarının zaten sallantıda olan bütünlüğünü yok edebilecek ve onun her şeyine mal olabilecek bir olaylar silsilesi aklında canlanabiliyordu. Savaştan önce Menzoberranzan'da yaşanan feci kaos zamanına, K'yori'un daha üstünmüş gibi göründüğü o zamanlara geri dönüyonnus gibi hissetti kendisini.

Oblodra Evi'nin yok edilmesi, o zaman her şeyi sağlamlaştırmıştı. Matron Baenre şu anda o hadiseye benzer bir şeye, asker ve kumandanların aklında hiçbir şüphe bırakmayacak dramatik bir zafere ihtiyacı olduğunu hissediyordu. Sadakati korkuyla güçlendirmek. Oblodra Evi'ni tekrar düşündü ve Mithril Salonu'nun aşağı kapısı karşısında aynı gösteriyi sergileme fikriyle neşelendi. Fakat Menzoberranzan'da olan o olayın tek bir kez yaşanacak bir hadise olduğunu fark ederek bu düşünceyi hemen aklından uzaklaştırdı. Lloth Madde Düzlem'e bu denli muhteşem ve büsbütün bir şekilde daha önce hiç gelmemişti (ve muhtemelen bir daha asia gelmeyecekti —ve gelirse de, bu kesinlikle kısa bir süre içinde olmayacaktı!). Aynca Oblodra Evi'nin yıkım hadisesinde Matron Baenre, Örümcek Kraliçe'nin ilahi gücünün katıksız bir yansıtıcısı olmuştu. Bu bir daha olmayacaktı.

Baenre'nin düşünceleri farklı bir yöne, takip edilmesi daha makul bir yöne doğru kaydı. 'Uthegental'i kim öldürdü 'diye düşündü, Methil'in kendisini "işiteceğini" bilerek.

İllithidden hiçbir cevap gelmedi, ama Baenre'nin ne ima ettiğini anladı. Baenre, Uthegental'in neyin peşine düştüğünü biliyordu, güçlü silah ustası için gerçekten önemli olan tek ödülün ne olduğunu biliyordu. Muhtemelen Drizzt Do'Urden'i bulmuştu.

Eğer öyleyse, Drizzt Do'Urden Mithril Salonu barikatlarının ardında değil aşağı tünellerde demek oluyordu.

'Tehlikeli bir yol seçiyorsunuz,' diye gizlice uyardı Methil, daha Baenre hainin yerini bulmasını sağlayacak olan büyüleri yapmaya başlayamadan önce.

Matron Baenre bu düşünceyi hiç umursamadan aklından uzaklaştırdı. O, Menzoberranzan'ın ilk matron anası ve Lloth'un aracısıydı. Şehirdeki bütün drowlarm, bütün matron anaların, bütün büyücülerin ve bütün silah ustalarının hayatlarını hiç zorlanmadan çekip alabilecek güçleri vardı. Baenre şu anda seçtiği yolun gerçekten de tehlikeli olduğu konusunda hemfikirdi —Drizzt Do'Urden için tehlikeli.

En büyük yıkım cüce birliği ve merkezi savunma saflarından geldi. Gümbürdeyip şarkı söyleyen, iri balta ve çekiçleriyle goblinler ve orklan hallaç pamuğu gibi dağıtan, kule gibi uzun minatorların üzerine sürüler halinde saldıran ve sayı üstünlükleriyle o yabani yaratıkları alaşağı eden kocaman bir güruh.

Ama Bekçi Vadisi'nin doğu kısmı boyunca dört bir yandan çok güçlü bir baskı geliyordu. Atlı şövalyeler, barbar safları boyunca ileri geri koşturuyor ve düşmanın kırıp geçecek gibi gözüktüğü yerlere destek veriyordu. Onların tam zamanında verdiği destekler sayesinde savunma ham dayanıyordu. Yine de Berkthgar'ın halkı kaçınılmaz bir şekilde geriye püskürtülüyordu.

Kobold ve goblin cesetleri Bekçi Vadisi'nde yüksek yığınlar oluşturdu; her bir savunucuya karşı yirmi tanesi ölüyordu. Ama drowlar bu kayıplan kaldırabilirdi ve bunun olmasını bekliyorlardı. Kertenkelesinin üzerinde oturan ve Baenre süvarilerinin geri kalanlarıyla birlikte savaşı uzak mesafeden sakince izleyen Berg'inyon katliam zamanının yaklaştığını biliyordu. Savunucuların git gide yorulduğunu fark etti. Dakikalar bir saate, iki saate dönüşmüş ve saldın hâlâ dinmemişti.

Savunma birliği geri gidiyordu ve Bekçi Vadisi'nin kule gibi yükselen doğu duvan pek uzakta değildi. O duvarlar, savunma hattının geri çekilişini durduğu zaman drow büyücüler sertçe saldıracaktı. Sonra Berg'inyon başa geçip hücumu başlatacak ve Bekçi Vadisi insan kanıyla daha da fazla sulanacaktı.

Besnell kaybettiklerini biliyordu, bir düzine ölü goblinin bir milimlik toprağa dahi bedel olmadığını biliyordu. EÌfin içinde bir boyun eğme hissi büyümeye başladı, bu his sadece şövalyelerini daha önce hiç bundan iyi bir formda görmemiş olması gerçeğiyle bastırılıyordu. Sıkı savaş grupları ileri geri koşturuyor, düşmanları ezip çiğniyordu. Her adam savaş şarkısını güç bela söyleyebilecek kadar hızlı soluk alsa ve her at terden sırılsıklam olmuş olsa da hiçbiri pes etmiyor ve duraksamıyordu.

Acı acı tatmin olan, ama yine de feci şekilde endişeye kapılan —sadece kendi adamları için değil, zira Alustriel savaş alanında bir daha boy göstermemişti— elf ilgisini Berkthgar'a çevirdi ve o zaman gerçekten de hayran kaldı. İri kılıç Bankenfiıere havada uçuşurken vızıldıyor ve ıer bir kesik darbesi, iri adama yaklaşacak kadar aptal olan bütün düşmanları yok ediyordu. Barbar tepeden tırnağa kana bulanmıştı ve çoğu kendi kanıydı. Ama Berkthgar acı hissediyorduysa bile bunu dışan yansıtmıyordu. Şarkısı ve savaş dansı, cenk tanrısı Tempus içindi. Bu sebeple şarkı söylüyor, bu sebeple dans ediyor ve bu sebeple düşmanları tek tek ölüyordu.

Besnell, drowlar burada savaşı kazanır ve Mithril Salonu'nü fethederse yaşanacak en trajik sonuçlardan birisinin. Cesur Berkthgar'ın savaştaki marifetlerinin Bekçi Vadisi'nden dışarıya çıkamayacağı olduğunu düşündü. Yan taraftan gelen muazzam bir ışık parlaması elfı düşüncelerinden ayırdı. Aşağı baktığında Regweld Harpel'in elrafının ölü, ya da ölmekte olan, alevler içindeki bir düzine gobhnfe kaplı olduğunu gördü. Regweld ile Hendekatlayan da aynı şekilde büyülü alevlerle, yeşil ve kırmızı renkli dans eden ateş dilleriyle çevrelenmişti. Ama sihirbaz ve sıradışı bineği bundan hiç ctkilenmiyormuş gibiydi ve ateşlere aldırış etmeden savaşmaya devam ediyorlardı. Aslında, sihirbaz Hendekatlayan'ı neredeyse on metre sıçratiığında ve iki uzun boylu minatomn ayaklan dibine konduğunda ikiliyi kuşatan o alevler, Regweld'in öfkesini yansılan bir silah halini aldı. Kırmızı ve yeşil alevler pariak beyaza dönüştü ve büyücünün göğsünden dışarı fışkınp kule gibi yükselen yabanileri kuşattı. Hendekatlayan dosdoğru yakan sıçradı ve Regweld'i çığlık atan minalorlann çirkin yüzleriyle aynı seviyeye getirdi. Dışan büyülü bir değnek çıktı ve yeşil enerji dalgalan canavarlara saplandı. Sonra Regweld, bir sonraki dövüşe doğru sıçrayarak oradan uzaklaştı ve minatorian yakıp kavuran alevler içinde debelenir bir halde bıraktı.

"Tüm iyi halkların iyiliği için!" diye haykırdı Besnell, kılıcını göğe doğru kaldırarak. Savaş grubu onun arkasında yerini aldı ve hücum gümbürtüsü yeniden başladı. Bu sefer bir kobold güruhunun içine dört nala daldılar. Yaratıkları etrafa dağıttılar ve daha iri düşmanlardan oluşan daha kalabalık bir güruhun karşısına çıktılar. İste hücum burada durduruldu. Hâlâ bineklerinin üzerinde duran Gümüş Şövalyeler düşmandan oluşan bataklığı deşip yardılar, parlak kılıçlarıyla düşmanlarını katlettiler.

Besnell mutluydu. Vücudunda bir memnuniyet hissinin dolaştığını hissetti, bu bir basan ve doğru olanı yapmış olma hissiydi. Elf tüm kalbiyle Gümüşay'a inanıyordu, bulduğu her fırsatta yüksek sesle haykırdığı temel prensiplere inanıyordu.

Bir goblin mızrağı, göps levhasının kenarındaki kat yerini bulduğunda, kaburgalarından içeri daldığında ve bir akciğerini deştiğinde BesneH hiç üzülmedi. Semerinin üzerinde sallandı ve bir şekilde mızrağı böğründen çıkartmayı başardı.

"Tüm iyi halkların iyiliği için!" dedi toplayabildiği bütün gücüyle. Bir goblin, onun bineğinin yanındaydı ve kılıcı hızla savruluyordu.

Besnell darbeyi Önlemek için kendi kılıcını savururken acıyla yüzünü buruşturdu. Kendisini aniden zayıf ve soğuk hissetti. Kılıcı elinden kayıp tangırdayarak yere düştüğünde silahını kaybettiğini dahi zar zor fark etti.

Goblinin bir sonraki darbesi şövalyenin bacağını sertçe kesti; drow yapımı kılıç Besnell’in zırhını yardı ve parlak bir kan çizgisi oluşturdu.

Goblin uludu, sonra uçmaya başladı. Bankenfuere'nin kudretli savruluşuyla paramparça olmuştu.

Besnell atından kayıp düşerken Berkthgar onu serbest olan eliyle yakaladı. O anda barbar savaştan kopup gitmiş gibi, sanki o ve soylu elf durdukları yerde yalnızlarmış gibi hissetti. Etraflarında, pek yakınlarında, şövalyeler katliama devam ediyordu ve hiçbir canavar onlara yaklaşmıyordu.

Berkthgar usulca Besnell'i yere indirdi. Elf başını kaldırıp baktı, altın renkli gözleri donuktu.

"Tüm iyi halkların iyiliği için," dedi Besnell. Sesi sadece bir fısıltı olarak çıkmıştı, ama Tempus'un, ya da Bekçi Vadisi savaşını izleyen herhangi bir tanrının takdisiyle Berkthgar eltin ağzından çıkan her heceyi duydu.

Barbar başıyla onayladı ve sessizce ölü elfin kafasını taş zemine yatırdı.

Sonra Berkthgar yeniden ayağa kalktı, hiddeti çoğalmıştı. Düşman saflan üzerine dosdoğru saldırdı ve iri kılıcını genişçe savurarak yanp deşti.

Regweld Harpel hayatında böyle heyecan duymamıştı. Hâlâ kendisine veya kurbağa-atına zarar vermeyen alevler içinde olan ama yakınlaşan herkese saldıran sihirbaz, savunma hattının güney ucunu tek başına güçlendiriyordu. Büyüleri hızla tükeniyordu, ama işe yaramanın ve Mithril Salonu'nu fethetmeye gelen bu sefil yaratıkları yok etmenin bir yolunu bulacağını bilen Regweld bunu umursamıyordu.

Bir minator grubu dört bir yandan üzenne saldırdı. Alevlerin üzerine sıçramasını engellemek için koca mızraklarını önlerinde ileri uzatmışlardı.

Regweld gülümsedi, Hendekatlayan'ı başka bir sıçrayış daha yapmaya ikna etti ve etrafını saran canavarların arasından, minatorlarla uzun mızraklarının dahi erişemeyeceği kadar yükseğe çıktı.

Harpel tam bir zafer nidası patlatmıştı ki bir yıldırım saldırısı onu susturdu.

Aniden Regweld bineğinden ayrılmış bir halde uçmakta ve havada dönmekteydi. Hendekatlayan da onun hemen altında diğer yöne doğru döne döne gitmekteydi.

Değişik bir açıdan başka bir cızırtı dolu yıldırım geldi ve bunu bir diğeri takip etti. Yıldırımlar çatallanıp hem büyücüye hem de garip bineğine çarptı.

Düşerken ikisi de art arda iki darbe daha aldı ve taş zemine çakılıp kıpırtısız bir halde kaldı.

Drow büyücüler savaşa katılmıştı.

İstilacılar kükreyerek baskıyı arttırdılar ve yiğit elfin ölümüyle hiddetten köpüren Berkthgar bile adamlarını sırayı korumaları için bir araya getiremedi. Drow kertenkele süvarileri kölelerin safları arasından süzüldüler ve binekli şövalyeleri uzun mızraklanyia kaçınılmaz bir şekilde geriye, yollarını kesen duvara doğru püskürttüler.

Savaşın gidişatının değiştiğini ilk görenlerden birisi de Berg'inyon oldu. Daha iyi bir izleme noktası elde edebilmek için süvarilerden birisine ulaşıp sütunun kenarından yukarı çıkmasını emretti, sonra ilgisini yakındaki bir gruba çevirip vadinin kuzey duvamu işaret etti.

"Yukarı çılan,' diye hızla sinyal verdi silah ustasının parmaklan. "Yakan çıkıp düşman saflarının etrafını saıın ve duvara sıkıştıklarında onlara yukarıdan ölüm yağdırın.'

Emri onaylayarak sallanan baslara şeytani gülümsemeler eslik etli, ama öteki taranan, yani Berg'inyoıı'un yukan yolladığı askerden gelen bir çığlık bütün neşelerini mahvetti.

Kaya sütun canlanarak devasa bir eiemenlal canavara dönüşmüştü. Berg'inyon ve diğerleri, taştan devin kocaman kaya kollarını bir araya getirip drowia kertenkelesini paramparça edişini çaresizce izlediler.

Drow sıralarının arkasından, bandan büyük bir gürültü geldi ve svirfhebli saldırısının gümbürtüsü arasından "Bivrip!" diye bir haykırış duyuldu. Bu söz, Belwar Dissengulp'ın ellerindeki büyüyü harekete geçiren şifreydi.

BÖLÜM 28

SEZGİ

Berkthgar'ın ve Bekçi Vadisi'nin doğu ucunda bulunan diğer savunucuların, yeni müttefiklerinin batıdan geldiğini anlaması uzun bir şiire

aldı. Fakat söylentiler azar azar savaşın karmaşası arasında yayıldı ve savunucuları yüreklendirirken istilacılara korku saldı. Doğu duvarının yakınlarında savaşa tutuşmuş olan goblinler ve kara elfler, felaketin yaklaşıp yaklaşmadığını merak ederek öbür tarafa bakındılar.

Berkthgar, cüce olmayan savunuculardan geri kalanları işte o anda bir araya topladı: barbarların üçte ikisi, yüzden az Gümüş Şövalye, yirmi Uzunailı ve Nesme'den sadece iki asker. Sayılan tükenmişti, ama cesaretleri geri gelmişti. Böylece savunma hattı yine yerini korudu, hatta cüce güruhunu Bekçi Vadisi'nin merkezine doğru takip ederek ilerleme dahi kaydetti.

Kısa süre sonra, vadi içindeki bütün düzenler bozuldu; artık hiçbir asker sırası düşmandan ayırt edilemiyordu. Batıda, svirfhebli rahipler drow büyücülerle savaşıyordu ve Belwar'ın savaşçıları sertçe drow saflarına saldırıyordu. Onlar birbirlerinin en acı en kadim düşmanlarıydı. Drowlar ve svirfhebliler. Vadinin doğu tarafı için de bundan azı söylenemezdi; orada ise cüceler ve goblinler gözleri dönmüş bir şekilde birbirilerine girişmişlerdi.

Gece boyunca devam etti, vahşi ve feci bir gece. Berg'inyon Baenre savaşa pek az katıldı ve seçkin kertenkele süvarilerinin büyük kısmını geride tuttu. Canavarlardan oluşan yem askerlerini savunmaları yormak için kullanıyordu. Küçük ama güçlü svirfhebli birliğinin beklenmedik bir şekilde çıkagelmesine rağmen drowlar loşa süre içinde savaşı tersine çevirdi.

"Kazanacağız," diye en yakınındaki askerlere söz verdi genç Baenre. "Peki ondan sonra cüce tesisinin batı kapısının ötesinde ne kadar savunma hattı kalmış olacak?"

Quenthel Baenre, küçük dairenin duvarındaki bir oyuğa doğru yüzünü dönmüş oturuyor ve durgun suyla dolu bir havuza bakıyordu. Dış dünyada. Dördüncü Zirve'nin doğusundan şafak sökerken görme havuzu aydınlandığında gözlerini kıstı..

Quenthel nefesini tuttu, fakal umutsuzluk içinde haykırmak istiyordu.

Küçük odanın öteki tarafında Matron Baenre de aynı şekilde sezgi büyüsü yapıyordu. Bölgenin kabaca bir haritasını çıkartmak ve sonra tek bir kus tüyünü tılsımlamak için büyüsünü kullanmıştı. Baenre yine sihirli sözler söyleyerek kuş tüyünü açık parşömenin üzerinde havaya bıraktı ve hafifçe üfledi.

"Drizzt Do'Urden," diye aynı nefesle fısıldadı ve kuş tüyü süzülüp uçarak haritanın üzerinde dolaşırken tekrar üfledi. Kuş tüyü, yani büyüİü gösterge, haritaya konduğunda ve uç kısmı pek yakınlardaki bir tünel grubunu işaret ettiğinde Baenre'nin yüzünde geniş ve şeytani bir gülümseme belirdi.

Baenre bunun doğru olduğunu ondan sonra anladı. Drizzt Do'Urden gerçeklen de Mithril Salonu'nım dışındaki tünellerdeydi.

"Ayrılıyoruz," dedi Matron Baenre aniden, sessiz dairedeki herkesi ürküterek.

Quenthel omzunun üzerinden tedirginlikle, annesinin onun görme havuzunun içindeki şeyi görmüş olmasından korkarak geriye doğru baktı. Fakat Baenre evladı odanın öteki tarafını göremediğini fark etti, zira kafasını eğmiş bir şekilde ona, onun arkasındaki görüntüye ve git gide yaklaşan manzaraya bakan Bladen'Kerst tarafından önü kapanmıştı.

Odanın ortasında bir yerlerde duran Zeerith, "Nereye gidiyoruz?" diye sordu ve ses tonuna bakılırsa, Matron Baenre'nin büyüsünün bu satranç düğümüne bir açıklık getirmiş olmasını umduğu barizdi.

Matron Baenre bu ses tonuna ve diğer matron ananın yüzündeki nahoş ifadeye dikkat etti. Aynı şekilde yüzlerini asan Zeerith ile Auro'pol'un,

Mithril Salonu'na giden yolun açıldığını mı, yoksa saldırının geri çekildiğini mi duymayı tercih ettiğini kestiremiyordu. İkisine, drow ordusunun en yüksek rütbeli kumandanlarından olan bu iki drowa bakan Baenre, onların zafer kazanmayı mı yoksa geri çekilmeyi mi tercih ettiğini bilemiyordu.

İttifakının ne kadar da sallantıda olduğunu ona açıkça hatırlatan bu durum Baenre'yi hiddetlendirdi. İkisini de huzurundan kovmayı, ya da daha

iyisi, onları hemen oracıkta infaz etmeyi isterdi. Ama Baenre bunu yapamayacağını fark etti. Eğer bu olursa ordunun morali sağlam kalamazdı. Aynca onun haşmetine tanık olmaları, Drizzt Do'Urden'in Lloth'a verildiğini görmeleri için onlan, ya da en azından birisini yanında istiyordu.

"Sen saldırıyı düzenlemek ve güçlendirmek için aşağı kapıya gideceksin," dedi Baenre keskince Zeerith'e. İkisinin bir arada durmasının çok tehlikeli bir hâl aldığına karar vermişti. "Ve Auro'pol benimle gelecek."

Auro'pol bariz soruyu sormaya cüret etmedi, ama Baenre yine de yüz ifadesinden bunu netçe gördü.

Baenre'nin tek sunduğu açıklama, "Başka tünellerde işlerimiz var," oldu.

'Berg'inyon kısa süre içinde şafağı görecek,' diye kız kardeşine işaret etti Ouenthel'in parmakları.

Her zaman sinirli olan, ama şimdi hiddetten köpüren Bladen'Kerst, kafasını Quenthel'den ve görme havuzundaki istenmeyen hadiseden çevirip annesine baktı.

Fakat daha o konuşamadan önce Bladen'Kerst'in ve Quentherin zihnine telepatik bir mesaj geldi. 'Diğer savaşlar hakkında kötü haber vermeyin,' diye ikisine de bilgi yolladı Methil. 'Zeerith ile Aruo'pol daha şimdiden ayrılmayı düşünüyor.'

Bladen'Kerst bu mesajı ve getireceği sonuçlan düşünüp taşındı ve akıllılık edip bu bilgiyi kendisine sakladı.

Ondan sonra kumanda grubu ikiye bölündü. Zeerith ve bir tabur seçt asker doğuya, Mithril Salonu'na doğru gitti. Mairon Baenre ise Quenthel, Bladen'Kerst, Methil, altı tane yetenekli dişi Baenre askeri ve zincirler içir deki Gandalug'un önüne geçti ve güneye, büyülü kuş tüyünün gösterdiği noktaya doğru yola koyuldu.

Başka bir düzlemde, Cehennem'in gri dumanlan, çamurları ve kokusu içinde Errtu, tahtının hemen karşısındaki mantarda Lloth'un yarat olduğu cam aynadan her şeyi izlemekteydi.

Büyük balor hiç memnun değildi. Matron Baenre, Drizzi Do'Urden için ava çıkmıştı ve Errtu bunu biliyordu. Aynca Baenre'nin muhtemelen haini bulacağını ve kolayca yok edeceğini de biliyordu.

Tanar'rinin köpek ağzından binlerce küfür fışkırdı. Bu küfürlerin hepsi de kendisine özgürlük sadece hayattaki Drizzt Do'Urden'in kendisine bahşedebileceği bir özgürlük vaat eden Lloth'aydı.

Daha da kötüsü, birkaç saniye sonra Matron Baenre başka bir büyü yapmaya, Cehennem'e açılan boyutsal bir kapı yaratmaya ve arayışında kendisine yardımcı olması için güçlü bir Glabrezu celp etmeye başladı. Her zaman şüphe duyan saplan zihninde Errtu, bu celp işleminin sadece kendisine işkence etmek için yapıldığına inanıyordu. Onun türünden birisini almak ve anlaşmayı bu şekilde iptal etmek onun işkencesi olacaktı. İste tanar'rilerin ve Lloth da dahil olmak üzere Cehennem'in tüm rezil yaratıklarının düşünce yapısı buydu. Bu yaratıklar başkalarına hiç güvenmezdi, zira kendilerine de budalalardan başka kimse güvenmezdi. Ve hepsi de son derece bencildi. Errtu'ya göre, her şey onun etrafında dönerdi, çünkü başka hiçbir şey önemli değildi. Bu sebeple, Matron Baenre'nin şimdi bir Glabrezu celp etmesi onun için bir rastlantı değil, kara kalbine Lloth tarafından saplanan bir hançerdi.

Açılan boyut kapısına ilk giden Errtu oldu. Kovulma hükmüyle Cehennem'de kalmak zorunda olmasa bile kapıdan geçemezdi. Çünkü bu tarz celp büyülerinde son derece yetenekli olan Baenre, büyü sözlerini sadece belirli bir tanar'ri için söylemeye dikkat etmişti. Ama Glabrezu dönen dumanlar arasında belirip ışıklar saçan açık kapıya doğru ilerlerken Errtu onu bekliyordu,

Balor ileri sıçradı ve kamçısını savurarak Glabrezunun kolunu yakaladı. Düşük seviyeli bir iblis olmayan Glabrezu karşı bir saldın yapmak için döndü, ama Errtu'nun saldırıyı devam ettirmeye niyetli olmadığını görünce durdu.

"Bu bir kandırmaca!" diye kükredi Errtu.

Üç buçuk metre boyuyla kamburunu çıkartan ve dev kıskaçlarını heyecanla açıp kapayan Glabrezu onu dinlemek için duraksadı.

"Madde Düzlem'e gidecek kişi bendim." diye devam elti Errtu.

"Sen sürüldün," dedi Glabrezu, doğruya doğru bir ses tonuyla.

"Lloth bunun sonunu vaat etti!" diye karşılık verdi Errtu. Glabrezu, celatı iblisin üzerine atlamasını bekletmiş gibi yere sindi.

Ama Errtu çabucak yatıştı. "Bir sonu olacak ki geri döneyim ve beraberimde bir ordu dolusu tanar'ri götüreyim." Errtu yine duraksadı. Şu anda doğaçlama yapıyordu, ama şeytani aklında bir plan oluşmaya başlamışu.

Baenre'nin çağrısı tekrar geldi ve Glabrezunun ışıklar saçan kapıdan içeri atlamamak için hatırı sayılır iradesini zorlaması gerekti.

"Senin sadece bir kişiyi öldürmene izin verecek," dedi Errtu çabucak, Glabrezunun tereddüt ettiğini görerek.

"Bir hiçten iyidir," diye yanıtladı Glabrezu.

"O biri, benim Madde Düzlem'deki özgürlüğümü engelliyor olsa bile mi?" diye sordu Errtu. "Oraya gitmemi, seni de generalim olarak yanıma almam! ve beraberce zayıf ırkları katletmemizi engelliyor olsa bile mi?"

Baenre yine çağırdı ve bu sefer Glabrezunun onu reddetmesi pek de zor olmadı. Errtu koca ellerini kaldırıp Glabrezuya biraz daha beklemesini işaret etti. Sonra balor hızla uzaklaşıp dumanların içine daldı ve kısa süre önce düşük seviyeli bir iblisin kendisine vermiş olduğu bir şeyi, Sıkıntılar Zamanı'ndan kalan bir nesneyi getirmeye gitti. Az sonra elinde metal bir kutuyla geri döndü. Kutuyu açü ve parlak kara bir safir taş çıkarttı. Errtu onu kaldırır kaldırmaz büyülü kapı soldu ve neredeyse tamamen yok oldu. Errtu nesneyi kutusunun içine koymakta çabuk davrandı.

"Zamanı geldiğinde bunu açığa çıkart," diye talimat verdi balor, "generalim."

Kutuyu Glabrezuya fırlattı, tıpkı diğer iblis gibi o da bunun sonucunun ne olacağını merak ediyordu. Errtu yapabileceği başka bir şey olmadığı için

koca omuzlarını silkti. Bu iblisin Baenre'nin yardımına koşmasını engelleyebilirdi, ama bu ne kazandırırdı ki? Drizzt Do'Urden'in, yani basit bir savaşçının hakkından germek için Baenre'nin bir Glabrezuya hiç de ihtiyacı yoktu.

Madde Düzlem'den yine çağrı geldi ve bu sefer Glabrezu, kapıdan adımını atıp Matron Baenre'nin avcı grubuna katılarak çağrıya cevap verdi.

Errtu, kapının kapanışını hüsran içinde izledi. Madde Düzlem'e açılan bir diğer kapı kaybolmuştu iste, geçemediği başka bir kapı daha. Şimdi balor elinden gelen her şeyi yapmıştı, fakat bunun yetip yetmeyeceğini bilemiyordu ve birçok şey olayın sonucuna bağlıydı. Bundan sonra bekleyip izlemek için mantar tahtına geri döndü.

Ve umut etmek için.

Bruenor bir şey hatırladı. Sessiz tünellerde, etrafla hiçbir düşman yokken, Mithrii Saionu'nun Sekizinci Kralı duraksadı ve düşüncelere daldı. Muhtemelen kısa süre sonra dışarıda şafak sökecek ve başka bir ayaz, soğuk gün başlayacaktı. Peki bu Battlehammer Klanı'nın son günü mü olacaktı?

Bruenor, hızlı bir yemek ve kısa bir dinlence molası vermiş olan dört dostuna bakn. İçlerinden birisi bile cüce değildi, birisi bile.

Ve yine de Bruenor Battlelıammer'a bu dördünden daha yakın olan birisi yoktu: Drizzt, Cattibrie, Regis ve hatta Guenhwyvar. Bu gerçek ilk defa cüce krala garip geldi. Cüceler, her ne kadar yabancı düşmanı olmasalar da, genelde kendi ırkları içinde kalırlardı. Mesela General Dagna; kendisine fırsat verilse Drizzt'i Mithril Salonu'ndan dışarı atar, Taulmaril'i Cattibrie'in elinden alır ve onu Dumathoin Salonu'na asardı. Dagna, cüce olmayan kimseye güvenmiyordu.

Ama Mithrii Salonu için yapılan mücadelelerin belki de en kritik ve tehlikelisinde Bruenor ve cüce olmayan dört dostu işte buradaydı.

Onların dostluğu kesinlikle yaşlı cüce kralın kalbini ısıtıyordu, ama bu konuyu düşünmesi bir şeye daha sebep oldu.

Bruenor'un Wulfgar'ı, kendi oğlu gibi sevdiği barban düşünmesine sebep oldu. Ve Cattibrie ile evlenip damadı olacak, Mithrii Saionu'nun iki metre boyundaki prensi olacaktı. Bruenor, WuJfgar'm ölümünden sonra güçlü omuzlarını çökerten o keder gibisini yaşamamıştı hiç. Daha bir asırdan uzun bir süre yaşayacak olmasına rağmen, Bruenor o keder dolu günlerde kendisini ölüme çok yakın hissetmişti, sanki ölüm onun için kutlu bir şey olacakmış gibi.

Artık değil. Wulfgar'ı hâlâ özlüyordu —o soylu savaşçıyı her ne zaman düşünse Bruenor'un gri gözleri ıslanacaktı— ama o sekizinci kraldı, mağrur ve güçlü klanının lideriydi. Bruenor'un kederi, boyun eğrne çerçevesinden çıkmış ve hiddet seviyesine yükselmişti. Kara elfler geri dönmüştü, Wulfgar'ı öldüren kara elfler. Onlar şeytani Lloth'un takipçileriydi ve görünüşe bakılırsa şimdi Drizzt'i de öldürüp bütün Mithri! Salomı'nu yok etmeye niyetliydiler.

Gece boyunca Bruenor baltasını birçok defa drow kanıyla ıslatmış, ama hiddeti hiç dinmemişti. Aslında daha da artıyor, yavaş ama kararlı bir şekilde fokurduyordu. Drizzt, düşmanlarının başını avlayacaklarına, liderlerini, yani saldırının ardındaki rahibeyi bulacaklarına dair söz vermişti. Bu, Bruenor'un drow kolcunun yerine getirmesine ihtiyaç duyduğu türden bir vaatti.

Dövüşün ve hatta savaş hazırlıklarının büyük bir bölümünde sessiz kalan Bruenor şimdi de sessizdi. Drizzt üe panterin başı çekmesine izin veriyor, her ne zaman savaş patlak verse dostları arasında yerini alıyordu.

O birkaç huzur ve dinlence dolu dakika İçinde Bruenor, kendisine birçok kez endişeli bakışlar atıldığını gördü ve dostlarının onun yine somurtup oturduğundan, yüreğini savaşa vermediğinden korktuklarını anladı. Hiçbir şey gerçeklikten bu kadar uzak olamazdı. O küçük arbedeler

Bruenor'un pek umurunda değildi. Yüz tane —bin tane!— drow askeri öldürse bile acısı ve hiddeti dinmezdi. Fakat bu işin ardındaki rahibeye bir ulaşabilse, onun kellesini uçurabilse ve drow ordusunu lidersiz bırakabilse...

İşte o zaman Bruenor huzur bulurdu.

Mithril Salonu'nun Sekizinci Kralı somurtup oturmuyordu. Zamanını bekliyor ve yavaş yavaş fokurdayan enerjisini koruyordu, intikamın tatlı bir şekilde kendisine geleceği o anı bekliyordu.

Baenre'nin grubu, yanlarında devasa Glabrezuyla birlikte daha henüz yola çıkmışlardı ve matron ana onları sezgi büyüsünün gösterdiği yöne doğru götürüyordu. İşte bu sırada Methil, Matron Auro'pol ve Zeerith'in sürekli olarak onun ölümünü düşündükleri konusunda Baenre'ye telepatik olarak bilgi verdi. Eğer Zeerith, Mithril Salonu'nun aşağı kapısını aşmanın bir yolunu bulamazsa orduyu geri çekecekti. Methil'e bakılırsa, Auro'pol şimdi dahi bütün orduyu geri döndürmenin ve Matron Baenre'yi öldürüp geride bırakmanın nasıl bir iş olacağını düşünmekteydi.

'Bana karşı komplo hazırlıyorlar mı?' diye cevap istedi Baenre.

'Hayır' diye dürüstçe yanıtladı Methil. 'Ama eğer öldürülürseniz, Menzoberranzan'a siz olmadan dönmeye çok hevesliler, ki yeni bir hiyerarşi olusturulabilsın.'

Aslında Methil'in verdiği bu bilgi beklenmedik bir şey değildi. Menzoberranzan'in dördüncü ve besinci evlerinin matron analarının yüz-lerindeki rahatsızlığı ve sessiz hiddeti görmek için birisinin zihin okuması gerekmiyordu. Aynca Baenre tüm uzun hayatı boyunca kendisinden aşağıda olanlardan, Mez'Barris Amigo gibi sözde müttefiklerden ve hatta kendi kızlarından dahi nefret görmüştü. Kaotik ve kıskançlıkla dolu Menzoberranzan'in, devamlı kendi içinde savaş halinde olan bir şehrin ilk matron anası olmanın doğal bedeliydi bu.

Auro'pol'un düşünceleri beklenmedik bir şey değildi, ama illithidden gelen tasdik, zaten huzursuz olan Baenre'yi küplere bindirdi. Ne de olsa, onun sapkın zihninde bu sıradan bir savaş değildi. Bu Lloth'un iradesiydi ve Baenre ise Örümcek Kralice'nin temsilcisiydi. Bu Matron Baenre'nin gücünün doruk noktasıydı, Lloth'un bahşettiği haşmetin en yüksek seviyesiydi. 'Auro'pol ile Zeerith böyle bir kafiriik düşünmeye nasıl cüret edebilir?' diye hiddetten köpürdü ilk maıron ana.

Auro'pol'a doğru hiddetli bir bakış attı ve o da basını çevirip başka yöne baktı ki yapabileceği en kötü şey de buydu.

Baenre, Methil'e telepatik emirler yolladı ve illithid de onları Glabrezuya iletti. Yan yana giden uçan diskler, Baenre kızlarını bir köşe hasına doğru takip etmekteydi ki devasa kıskaçlar Auro'pol'un ince belini kavradı ve onu ucan diskin üzerinden çekip aldı. Güçlü Glabrezu onu kolayca havada tuttu.

"Nedir bu?' diye sorguladı Auro'pol, beyhude yere çırpınarak,

"Ölmemi istiyorsun," diye cevapladı Baenre.

Quenthel ile Bladen'Kerst derhal annelerinin yanına geri koşturdu ve Baenre'nin Auro'pora karşı açıkça bir harekette bulunması karşısında ikisi de afallayıp kaldı.

"Ölmemi istiyor," diye kızlarına bilgi verdi Baenre. "O ve Zeerith, Menzoberranzan'in Matron Baenre olmadan çok daha iyi bir yer olacağına inanıyor."

Auro'pol kendisini ele verdiği besbelli olan iilithide baktı. Uzun ve zorlu yolculuk boyunca birçok kez aynı şekilde haince düşünceler beslemiş olan Baenre kızları da Methil'e baktı.

"Matron Auro'pol sizin haşmetinize tanık olacak," diye söze karıştı Quenthel. "Hainin ölümüne tanık olacak ve Lloth'un bizimle olduğunu bilecek."

Auro'pol'un yüz hattan bu sözler üzerine yumuşadı ve matron ana tanar'rinin mengene gibi kıskacını gevşetmeye çalışarak tekrar çırpındı,

Baenre hasmına tehditkar bir iradeyle baktı ve her zaman için ukala olan Auro'pol de onun şiddetli bakışına karşılık verdi. Auro'pol, Quenthel'in hakiı olduğuna inanıyordu. Tanık olması için Baenre'nin ona ihtiyacı vardı. Kendisini savaşta kalmasını sağlamak Zeerith'in de sadakatini sağlamlaştırır ve böylece drow ordusu çok daha güçlü olurdu. Baenre acımasız, yaşlı bir cadıydı, ama her zaman için kurnaz biri olmuştu. Duygusal tatmin uğruna gücünden birazcık dahi feda edecek birisi değildi. Mesela Gandalug Battlehammer hâlâ hayattaydı. Esaretinin uzun asırları zarlinda birçok kez Baenre düşmanının kalbini sökmekten haz duyacağı halde onu hayatla bırakmıştı.

"Matron Zeerith, Drizzt Do'Urden'in ölüm haberlerini duymaktan memnun olacaknr," dedi Auro'pol ve saygıyla gözlerini yere doğru indirdi. Bu itaatkar hareketin yeterli olacağını sanıyordu.

"Zeerith'in ihtiyaç duyduğu tek kanıt Drizzt Do'Urden'in keliesi," diye yanıtladı Baenre.

Auro'pol'un bakışları hızla yükseldi ve Baenre evlatları da hayrei verici analarına baktılar.

Bacnre hiçbirine aldırış etmedi. Methil'e bir mesaj yolladı, illithid tekrar mesajı Glabrezuya iletti ve iri kıskaçlar Auro'pol'un belini sıkmaya başladı.

"Bunu yapamazsın!" diye itiraz etti Auro'pol, söylediği sözle nefesi kesilerek. "Lloth benimle! Kendi ordunu zayıflatıyorsun!"

Quenthel tüm kalbiyle hemfikirdi, ama Glabrezunun hâlâ serbest bir kıskacı olduğunu fark etti ve sessizliğini korudu.

"Bunu yapamazsın!" diye feryat etti Auro'pol. "Zeerith..." Sözleri acıyla boğulup gitti.

"Ben Drizzt Do'Urden'i öldürmeden önce Drizzt Do'Urden seni öldürdü," diye Auro'pol'a açıkladı Matron Baenre. "Son derece inandırıcı ve hainin ölümünü daha da tatlı kılıyor." Baenre Glabrezuya başıyla işaret verdi ve kıskaçlar eti kemiği yararak kapandı.

Quenthel başını çevirdi; acımasız Bladen'Kerst ise bu hadiseyi kocaman bir gülümsemeyle izledi.

Auro'pol bir kez daha haykırmaya, ölmeden önce Baenre'ye bir lanet savurmaya çalışa, ama belkemiği çatırdayarak kırıldı ve bütün gücü çekildi. Kıskaçlar pat diye kapandı ve Auro'pol Dyrr'ın vücudu iki parça halinde yere devrildi.

Annesinin kontrol ve güç gösterisiyle heyecanlanan Bladen'Kerst neşeyle haykırdı. Fakat Ouenthel hiddetlenmişti. Baenre tehlikeli bir sının aşmıştı. Bir matron anayı öldürmüştü ve bunu kişisel kazanç için, Mithril Salonu

saldırısını sekteye uğratacak şekilde yapmıştı. Tüm kalbiyle Lloth'a sadık olan Quenthel böyle bu" ahmaklığa tahammül edemezdi. Ve onun da düşünceleri, ikiye bölünerek katledilen Auro'pol Dyrr'ınkilerle aynıydı.

Quenthel, illithidin düşüncelerini okuduğunu fark ederek Methil'e doğru tehlikeli bir bakış attı. Şimdi Methil onu da ele verecek miydi?

Düşüncelerini sıkıca odakladı. 'Bu Lloth'ıın iradesi değil!' diye zihninin içinde Methil'e haykırdı. 'Artık annemin hareketlerinin ardında Örümcek Kraliçe yok! "

Bu düşünce Methil'e, yani Matron Baenre'nin değil Menzoberranzan'ın illiihid elçisine, QuenÜıel'in tahmininden tazla şey ifade ediyordu ve Methil onu ele vermediğinde Quenthel hakikaten çok rahatladı,

Guenhwyvar'ın kulakları geriye yattı ve Drizzt de uzaktan gelen bir feryat sesi işittiğini sandı. Birçok saattir dost olsun düşman olsun kimseyi görmemişlerdi ve kolcu şimdi karşılaşacakları her türlü kara elf grubunun içinde muhtemelen orduyu yöneten rahibenin bulunacağına ulanıyordu.

Diğerlerine ihtiyatla hareket etmelerini işaret etti ve küçük grup, önlerinde Guenhwyvar ile birlikte sessizce ilerledi. Drizzt şimdi Karanlıkaltı içgüdülerine başvuruyordu. Tekrar avcı olmuş, Karanlıkaltı'nın vahşi diyarında on sene boyunca tek başına hayatta kalan o kişiye dönüşmüştü. Sık sık Bruenor, Regis ve Cattibrie'a bakıyordu, zira her ne kadar ellerinden gelen tüm sessizlikle hareket etseler bile, Drizzt'in keskin kulaklarına zırhlara bürünmüş bir ordu gibi geliyorlardı. Bu drowu endişelendiriyordu, çünkü düşmanlarının çok daha sessiz olacağını biliyordu. Arayı açıp Guenhwyvar ile öne çıkmayı ve avı !ek başına sürdürmeyi düşündü.

Bu geçici bir düşünceydi. Bunlar onun dostlarıydı ve hiç kimse kendisine onlardan daha iyi müttefikler bulamazdı.

Dar, kuytu bir tünele girdiler, sağa ve sola genişçe açılan bir mağaraya çıktılar. Fakat tünelin hemen karşısındaki düz duvar pek uzakta değildi. Buradaki tavan tüneldekinden daha yüksekti, ama birkaç bölgede aşağı doğru sarkıtlar iniyor, çoğu yerde neredeyse zemine değiyordu.

Guenhwyvar'ın kulaktan yeniden geriye yattı ve panter girişin önünde duraksadı. Drizzt onun yanına geldi ve aynı iç gıdıklayıcı hissi aldı.

Düşman yakındaydı, çok yakında. Normal duyuların ötesindeki savaşçı içgüdüleri drow kolcuya düşmanın aslında tan karşılarında olduğunu söylüyordu. Takip eden üç dostuna işaret verdi, panter ile birlikte yavaşça, ihtiyatla mağaraya girip sağ taraftaki duvar boyunca ilerledi.

Onlardan sonra Cattibrie giriş kısmına geldi, bir dizinin üzerine çöktü ve yayım gerdi. En karanlık tünelleri bile yıldız ışığıyla aydınlanmış gibi yapan Kedi Gözü tacı sayesinde mağarayı taradı ve sarkıt kümelerinin arasına bakındı.

Bruenor kısa süre sonra onun yanındaydı ve Regis de sol larafmdan geçti. Buçukluk duvarda bir metrelik bir oyuk tespit etti. Önce kendisini, sonra oyuğu işaret etti ve santim santim oraya doğru ilerledi.

Kapının tam karşısındaki duvarda yeşil bir ışık oluştu ve bütün karanlığı çalıverdi. Işık dışarı doğru açılarak duvarda bir delik meydana getirdi ve Matron Baenre, arkasında tozları, esiri ve ilithid ile birlikte içeri girdi.

Drizzt buruş kırış, yaşlı drowu tanıdı ve en feci korkusunun gerçek olduğunu gördü. Düşmanlarının kendisinden ve dostlarından feci şekilde üstün olduğunu derhal anladı. Dosdoğru Baenre'nin üzerine atılmayı düşündü, ama mağaranın yan kısmında yalnızca kendisinin ve Guenhwyvar'ın olmadığını anladı. Drizzt, keskin gözünün ucuyla sarkıtlar arasında bazı hareketler yakaladı.

Cattibrie, muhtemelen noktasal nişan alarak gümüş kuynıklu bir ok fırlattı. Ok, ilk matron ananın büyülü kalkanlarım delip geçemedi ve çok renkli, zararsız kıvılcımlar saçarak yok oldu.

Regis tam o anda oyuğun içine girdi ve bir büyü tuzağı patladığında ani bir acıyla baylardı. Buçukluğun üzerinde bir elektrik akımı parladı, bir o yana bir bu yana savrulmasına sebep oldu ve sonra kıvırcık, kahverengi saçlarını dimdik ederek onu yere devirdi.

Guenhwyvar sağa doğru zıpladı ve sarkıtlar arasından aşağı inmekte olan bir dişi drow askerini alaşağı eni. Drizzt tekrar dosdoğru Baenre'ye saldırmayı düşündü, ama üç seçkin Baenre muhafızı daha gizlendikleri yerden dışan fırlayıp etrafını sarınca kendisini savaşa tutuşmuş bir halde buldu. Drizzt itiraz içinde başını salladı. Pusu avantajı şimdi onların aleyhine çalışmıştı, düşmanlarının değil. Düşmanlarının onlan beklediğini, dostlar onlan ararken, onların da kendilerini aradığını biliyordu. Ve bu, Matron Baenre'nin ta kendisiydi!

"Koşun!" diye dostlarına haykırdı Drizzt "Buradan kaçın!"

BÖLÜM 29

KRAL KRALİÇEYE KARŞI

Kara elfler bir kez daha Bekçi Vadisi savaşında üstünlüğü ele geçirirken uzun gece sabaha bağlandı. Cüce ve svirfhebli takviye birliklerine rağmen, savunmaların beyhude oluşu konusunda Berg'inyon'un tahmini doğru çıkacak gibi görünüyordu. Zira drow sanan yavaş yavaş svrifheblilerin etrafını sarmış, sonra da savunma hattını bir kez daha doğudaki duvara doğru geri püskürtmüştü.

Ama derken olan oldu.

Bütün bir gece yapılan dövüşün, saatler boyunca hazırlanan savaş stratejisinin, büyücüleri geri tutup kertenkele süvarilerini tam zamanında kullanmanın ve onlan asla tanı anlamıyla dövüşe sokmamanın ardından, güçlü drowların iyi hazırlanmış bütün planlan suya düşüverdi.

Bekçi Vadisi'nin doğusundaki dağların üstleri aydınlandı. Yaklaşan şafağı haber veren gümüşi bir huzmeydi bu. Drowlar ve Karanlıkaitı'nın diğer canavarları için bu hiç de küçük bir hadise değildi.

En yakındaki düşmanlarını alt edecek bir yıldırım büyüsüne odaklanmış olan bir drow sihirbaz, büyüsünü yanda kesti ve bunun yerine bir karanlık küresi meydana getirdi. Işığını karartmayı düşünerek karanlık küresini ufuktan ucunu çıkanp bakan güneşin üzerine yerleştirdi. Büyü gerçekleşti ve havada yanlış bir yere kara bir benek koymaktan başka bir işe yaramadı.

Sihirbaz, parlak ışık karşısında gözlerini kısıp şimdi ne yapacağını kara kara düşünürken en yakındaki savunucular üzerine çullandı ve onu kesip biçti.

Cücenin biriyle savaşmakta olan başka bir drow düşmanını neredeyse yenmek üzereydi. Kurbanı üzerine o kadar yoğunlaşmıştı ki yaklaşan şafağı fark etmedi bile, tabii güneşin uç kısmı ufuk çizgisinden çıkıp bir ışık huzmesi, hassas drow gözleri için bir ıstırap huzmesi yollayana kadar. Kör olan ve dehşete kapılan kara elf silahlarını çılgınlar gibi savurdu ama hedefe yaklaşamadı bile.

Derken kaburgaları üzerinde sıcak bir patlama hissetti.

Bütün bu kara elfler daha evvel nonnal ışık taynnda nesneleri görmüşlerdi, ama bu kadar net bir şekilde, bu kadar yoğun bir ışık altında ve bu kadar canlı, güçlü renklerle değil. Feci güneş ışığı hakkında bazı şeyler duymuşlardı. Berg'inyon birçok yıl evvel bir şafağa tanık olmuş, drow akıncı grubu aşağı tünellerin giivenii karanlığına geri kaçarken omzunun üzerinden izlemişti. Şimdi silah ustası ve emrindeki adamlar ne umacaklarını dahi bilmiyorlardı . Cehennemi güneş onları kör ettiği gibi yakacak mıydı? Yaşlılar onlara güneşin bunu yapmayacağını, ama güneş ışığı altındayken çok daha savunmasız olacaklarını ve düşmanlarının parlak ışıkla güç bulacağını söylemişti.

Berg'inyon kendi birliklerini sıkı savaş sıralan halini aiınaya çağırdı ve yeniden gruplaşmaya çalıştı. Silah ustası hâlâ kazanabileceklerini biliyordu, ama bu en son gelişme birçok drow canına mal olacaktı. Kara elfler körlemesine savaşabilirlerdi, ama Berg'inyon'un korktuğu şey görüş yeteneğinin kaybından daha fazlasıydı. Onun korkusu cesaret kırıklığıydı. Dağlardan aşağı süzülen ışık huzmeleri, askerlerinin deneyimlerinin ötesindeydi. Ve yıldızlarla dolu bir kubbenin altoda yürümek her ne kadar korku verici olmuş olsa da, bu hadise, yani gündoğumu kesinlikle dehşet vericiydi.

Berg'inyon hızla büyücüleriyle fikir alışverişinde bulundu ve şafağı engellemenin bir yolu olup olmadığını sordu. Bunun yerine öğrendiği şey ise onu alevli ışıktan bile daha fazla rahatsız etti. Bekçi Vadisi'ndeki drow büyücülerin başka yerlerde de gözleri mevcuttu ve uzağı gören o büyücülerden bazı fısıltılar gelmeye başladı. Kara elflerin aşağı rimelleri

terk ettiği, doğu kapısının yakınında durdurulmuş olan drowlaraı Mithril Salonu'ndan çekildiği ve Dördüncü Zirve'nin doğu tarafındaki derin geçitlere kaçtığı hakkında bazı söylentilerdi bunlar. Berg'inyon bunun ne manaya geldiğini kolayca aniayabildi; o drowlar daha şimdiden Menzoberranzan'a geri giden yollara koyulmuşlardı.

Berg'inyon bu raporların içerdiği anlamlan görmezden gelemezdi. Kara elfler arasındaki her türlü ittifak sallantıda sayılırdı ve silah ustası savaşı terk etme işinin ne kadar yayıldığını sadece tahmin edebilirdi. Berg'inyon şafağa rağmen kendi ordusunun Bekçi Vadisi'ni alacağına ve batı kapısını yaracağına inanıyordu. Ama Mithril Saionu'na girdiklerinde içeride ne bulacaklarını düşünmeden edemedi.

Matron Baenre ve müttefiklerini mi? Kral Bruenor. hain Drizzt ve savaşa hazır bir cüce güruhu mu? Endişeye kapılan süah ustası bu düşünceden hiç hoşlanmadı.

Böylece, Bekçi Vadisi'nde günü kazanan şey sayıca üstünlük değildi. Berkthgar'ın ve Besnell’in cesareti, Belwar ile gnomlanmn şiddetli saldırısı, veya Slumpet Rakingclaw'm bilgeliği de değildi. Günü kazanan, şafak, düşmanlar arasındaki güvensizlik, birlik duygusundan yoksunluk ve destek kuvvetlerinin gelmeyeceği korkusuydu. Zira Berg'inyon'dan en aşağı seviyeli avam askere kadar bütün drowlar, kendi müttefiklerinin onlan burada ölüme terk etmeyi düşüneceğini biliyordu.

Askerlerine Bekçi Vadisi'ni terk etme emri verdiğinde Berg'inyon Baenre'yi kimse sorgulamadı. Hâlâ üç yüz kişiden fazla olan kertenkele süvarileri, kuzeydeki engebeli araziye yollandılar ve yapışkan ayaklı binekleri hem düşmanları hem de müttefikleri geride bıraktı.

Bekçi Vadisi'ndeki hava trajedi ve heyecanla titreşiyordu, ama savaş sesleri kesilmiş ve arada sırada bir ıstırap feryadıyla bölünen ürkütücü bir dinginliğe dönüşmüştü. Cesur Berktlıgar dimdik ve sert duruyordu, iki yanında Stumpet Rakingciaw ile Gümüş Şövalyeler'in yeni lideri olan Terrien Doucard vardı. Zafer kazanan askerleri ise gergince onlann ardında bekliyordu.

Beş metre ötede Belwar Dissengulp, svirfhebli saflarının en önünde durmaktaydı. En saygıdeğer oyuk sorumlusunun güçlü kollan ileri uzanmıştı ve soylu Firble'ın naaşını tutuyordu. Yurtlarından çok uzakta ama yurtlarını savunurken ölen birçok svirhebliden birisiydi o da.

Neredeyse iki buçuk metrelik barbar ve onun yansı kadar dahi olmayan gnonı, birbirilerine karşı rte yapacaklarını bilmiyorlardı. Konuşamıyorlardı ve birbirilerine gösterebilecekleri bir dostluk işareti de yoktu.

Aralarındaki tek ortak noktayı, Bekçi Vadisi'nde yüksek yığınlar oluşturmuş olan düşman ve dostlarının cesetlerinde buldular.

Drizzt'in kollarında ve bacaklarında peri ateşleri parladı, onu daha kolay bir hedef haline getirdi. Kendi üzerine bir karanlık küresi yerleştirerek buna karşılık verdi. Düşmanlarının üçe-bir avanlajını yok etmek için yaptığı bir girişimdi bu.

Kolcunun palaları dışan firladı ve silahların birisinden gelen bir dürtü hissetti. Bu his Parıltı'dan gelmiyordu, Drizzt'in Ejder Buz Olüm'ün ininde bulduğu, ateş yaratıklarının felaketi olarak dövülmüş olan diğer kılıçtan yayılıyordu.

Pala açtı; Drizzt'in böyle bir dürtüyü en son hissettiği zaman...

İlk saldırıyı savuşturdu ve palanın açlığını açığa vurduğu diğer zamanı, Errtu'yla dövüştüğü zamanı hatırlayarak inledi, Drizzt bunun ne anlama geldiğini biliyordu.

Baenre yanında dostlar getirmişti.

Cattibrie, yaşlı matron ananın kahkaha atan yüzüne bir ok daha attı. Büyülü ok yine yararsız ve hoş bir kıvılcım gösterisiyle patlayıp gitti. Genç kadın, Drizzt'in emrettiği gibi tabanları yağlamak için döndü. Çekip götürmek için babasına yapıştı.

Bruenor biraz olsun kıpırdamadı. Baenre'ye baktı ve tüm bunların kaynağının o olduğunu anladı. Baenre'ye baktı ve onun bizzat kendi elleriyle oğlunu öldürmüş olduğuna kendisini inandırdı. Sonra Bruenor.

Baenre'nin arkasında duran yaşlı cüceye baktı; her nasıl oluyorduysa bu cüceyi tanıyordu. Mithril Salonunun sekizinci kralı, her ne kadar mantıklı bir bağlantı kuramasa da klanının atasını kalbinde tanıyordu.

"Koş!" diye haykırdı Cattibrie, cüceyi geçici olarak düşüncelerinden ayırarak. Bruenor ona şöyle bir göz attıktan sonra arkasına dönüp tünele geri baktı.

Uzaktan, arkalarından bir yerden gelen dövüş seslerini işitti.

Derken Quenthel'in büyüsü geldi ve dar tünelde bir ateş duvarı belirip onların kaçış yollarını kapadı. Ama bu azimli Bruenor'u hiç rahatsız etmedi, şimdi edemezdi. Silkelenip Cattibrie'ın eiinden kurtuldu ve Baenre ile yüzleşmek için geri döndü —zihninde ise, oğlunu öldürmüş olan şeytani kara elfle yüzleşmek için dönüyordu.

İleri doğru bir adım attı.

Baenre ona güldü.

Drizzt savuşturma yapıp karşılık verdikten sonra karanlık küresinin örtüsünü kullanarak hızla yana doğru adım attı. Arkasından yaklaşan kara elfin değişimi lark edemeyeceği kadar süratli hareket etmişti. Dişi drow içeri dalıp sertçe darbe indirdi ve Drizzt'in az, önce yaraladığı drowıuı işini bitirdi.

Hareketi duyan Drizzt, iki kılıcını da döndürerek derhal geri geldi. Dişi drow karşı hareketi zamanında fark etti ve ilk saldırıyı, ikinciyi, üçüncüyü ve hatta dördüncüyü de savuşturdu.

Ama Drizzt pes etmedi. Hiddetinin tehlikeli bu şey olduğunu biliyordu. Karanlık küresinin içinde bir düşman daha olduğunu biliyordu ve Drizzt'in bir rakibine bu kadar güçlü bir şekilde baskı yapması, onu diğer düşmanı karşısında savunmasız bırakırdı. Ama kolcu, dostlarının feci şekilde kendisine ihtiyaç duyduğunu ve bu savaşçılarla kaybettiği her saniyenin güçlü rahibelere hepsini yok etmek için zaman verdiğini de biliyordu.

Kolcunun soldan genişçe yay çizen beşinci saldırısı net bir şekilde savuşturuldu, dosdoğru sağ palasıyla yaptığı dürtme hamlesi de öyle. Drizzt saldın avantajını bırakmamak için baskıyı arttırdı. Dişi drow tek umudunun geri kalan müttefiki olduğunu biliyordu, Drizzt de öyle.

Boğuk bir haykırış ve bir panter hırıltısı o umudu suya düşürdü.

Drizzt'in şiddeti arttı ve dişi drow geri çekilmeye devam elti. Şimdi karanlığın içinde tökezliyordu ve aniden korkuya kapılmıştı. Ve o korku anında, keskin drow sezileriyle hissetmiş olması gereken bir engele, yani alçak bir sarkıta kafasını sertçe çarptı. Silkelemek darbenin etkisinden kurtuldu, doğrulup durmayı başardı ve kolcunun bir diğer şiddetli darbesini önlemek için kılıcını kaldırdı.

Ve kaçırdı.

Ama Drizzt kaçırmadı ve Parıltı kaliteli drow zırhını delerek dişi drowun ciğerine gömüldü.

Drizzt kılıcı sertçe çekip kurtardı ve arkasını döndü.

Karanlık küresi aniden ve umulmadık bir şekilde dağıldı. Bekleyen tanar'rinin tılsımıyla birlikte büyüsü bozulmuştu.

Bruenor bir adım daha attıktan sonra koşmaya başladı. Cücenin üzerinde bir alev patlaması olduğunda Cattibrie babasının öldüğünü sanarak feryat etti.

Hiddetlenen, hüsrana uğrayan genç kadın tekrar bir ok fıriatü ve havaya daha fazla zararsız kıvılcun saçıldı. Mavi gözlerine dolan hiddetli yaşlar arasından, Bruenor'un acı veren darbeyi silkeleyip üzerinden attığını ve tekrar tüm hızıyla hücuma geçtiğini zar zor görebildi.

Bladen'Kerst, cüceyi sihirli, saydam ve küp şeklindeki bir balçıkla kaplayan bir büyü yaparak Bruenor'u durdurdu. Bruenor ilerlemeye devam etti, ama fark edilmeyecek kadar yavaşlı. Bu sırada üç drow rahibe ona gülmekteydi.

Cattibrie tekrar ateş etti ve bu seter oku balçık küpüne saplandı, bir metre içeri girdikten sonra durdu ve babasının kafasının üzerine faydasız bir şekilde asılı kaldı.

Cattibrie Bruenor'a, Drizzt'e, sağ tarafta beliriveren üç metrelik korkunç iblise ve sol tarafında inleyip yerde sürünmeye çalışan Regis'e baktı. Arkasındaki tünelde yanan ateşler güçlendiğinde ısıyı hissetti, ardından gelen ve devam eden savaş seslerini duydu, ki bunu hiç anlayamadı.

Ani bir değişime, durumu değiştirecek bir şeye ihtiyaçları vardı. İşte Cattibrie tam o anda beklediği şeyi gördüğünü düşündü ve bir anlığına umutla doldu. Avını öldüren Guenhwyvar hırladı, yere sindi ve tanar'rinin üzerine atılmaya hazırlandı.

Ama Cattibrie'm o umut dolu anı kısa ömürlü oldu, zira panter ileri sıçradığında, rahibelerden birisi Guenhwyvar'a doğru bir şeyler savurdu. Panter havadayken çözülüp gri bir duman bulutu halini aldı ve Astral Düzlem'e geri gönderildi.

"İşte şimdi öleceğiz," diye fisıldadı Cattibrie, çünkü bu düşman çok güçlüydü. Taulmaril'i yere bıraktı ve Khazid'hea'yı çekti. Derin bir nefesle kendisini topladı ve yetişkinlik çağının büyük bir bölümünde ölümün kapısının yakınlarında dolaşmış olduğunu kendisine hatırlattı. Babasına bakü ve saldırmaya, ölmeye hazırlandı.

Kara balçık küpünün önünde, Cattibrie ile Bruenor'un arasında bir suret belirdi. İğrenç, ahtapot kafalı bir yaratık büyülü küpün yanında şekillendiğinde ve ona doğru sakince yürümeye —hayır, süzülmeye— başladığında genç kadının yüzündeki kararlı bakış tiksinti dolu bir ifadeye dönüştü.

Cattibrie kılıcını kaldırdı. Sonra, şimdiye kadar hiç bilmediği türden bir zihin saldırısına yenik düşerek duruverdi.

Methil üzerine yürüdü.

Berg'inyon'un birliği Bekçi Vadisi'nden tamamen çıkıp savaşın gürültüsünü çok geride bıraktığında ve Karanlıkaltı'na açılan tünellere giden

son patikaya geldiğinde bir araya toplanıp yeniden grup oldu. Kertenkele süvarilerinin yarunda boyutsal kapılar açıldı ve drow sihirbazlar (ve büyüler yapıldığında sihirbazların yakınında bulunacak kadar şanslı olan diğer kara elfler) kapılardan içeri girdi. Arkadan gelenler, piyade drow askerleri ve elrafa dağılan müttefikler onlara yetişmek için debeleniyor, ama dağın aşılması imkansız olan bu yamacında ilerleyemiyordu. Ayrıca hiçbiri Baenre silah ustasının umurunda değildi.

Etraflarında gün aydınlanırken. Bekçi Vadisi 'nden kaçanların hepsi yol göstermesi için Berg'inyon'a bakıyordu.

"Annem yanıldı," dedi Berg'inyon dobra dobra, ki her ınatroıı ananın sözünün Lloth tarafından konulmuş bir kanun sayıldığı drow toplumunda bu sözler kafirlikti.

Fakat hiçbir drow bunu dile getirmedi, kılıcını çekmedi veya karşı çıkacak bir söz etmedi. Berg'inyon doğuyu gösterdi ve ordu, yükselen güneşe doğru sefil ve mağlup bir halde ağır ağır ilerlemeye devam etti.

"Yüzey, yüzey halkları içindir," diye belirtti Berg'inyon, bineğini onunkinin Yarıma ge:.iren dişi danışmanlardan birisine. "Bir daha asla buraya dönmeyeceğim."

"Peki ya Drizzt Do'Urden?" diye sordu dişi drow, zira Matron Baenre'nin o haini oğlunun öldürmesini istediği sır değildi.

Berg'inyon ona güldü. Akaderoi'de Drizzt'in marifetlerine tanık olduğundan beri bir kez olsun o hainle dövüşmeyi düşünmemişti.

Drizzt devasa Glabrezunın ötesini pek göremiyordu ve gördüğü şey de onun için yeterliydi. Zira kolcu, bu düşman için hazırlıklı olmadığını, güçlü yaratığın onu muhtemelen yok edeceğini biliyordu.

Glabrezu, Drizzt'i mağlup edemese bile, kesinlikle Matron Baenre'nin hepsini öldürmesine yetecek bir süreliğine onu oyalayacaktı!

Drizzt, böyle yaraüklan öldürmek için yapılmış olan palasının vahşi açlığını hissetti, ama hücum etme dürtüsüne karşı savaş verdi. Çünkü o

şeytani kıskaçların etrafından dolaşmanın bir yolunu bulması gerektiğini biliyordu. Guenhwyvar'ın sonuçsuz sıçrayışım ve ortadan kayboluşunu gördü. Drizzt, dövüşün daha başlamadan bitmiş olduğunu fark etti. Birkaç seçkin muhafız öldürmekten ötesine geçememişlerdi, Menzoberranzan'ın gücünün doruğuna, Örümcek Kraliçe'nin en yüce rahibelerinin arasına bodoslama dalmış ve kaybetmişlerdi. Drizzt dalga dalga suçluluk duygusu hissetti, ama bunu aklından uzaklaştırdı, kabul etmeyi reddetti. O dışarı çıkmıştı ve dostları da onunla gelmişti, çünkü bu Mithril Salonıı'nun tek şansıydı. Drizzt, bu saldırıyı Matron Baenre'nin yönettiğini bilseydi dahi buraya gelirdi. Bruenor'u, Regis'i ve Cattibrie'ı yanına yoldaş olarak alma fırsatını da reddetmezdi.

Kaybetmişlerdi, ama Drizzt düşmanının canını yakmaya niyetliydi. "Saldır bakalım, iblis tohumu," diyeGlabrezuya hırladı ve kılıçlarını sallayarak yere sindi. Palasına, şiddetle arzuladığı yemeği vermeye hevesliydi. Tanar'ri doğruldu ve garip bir metal kutu çıkarttı. Drizzt bir açıklama beklemedi ve neredeyse kasıtsız olarak kendisinin ve dostlarının elindeki tek kurtulma şansını yok edecekti. Zira tanar'ri kutuyu açmaya başladığında, Drizzt büyülü ayak bılekh'kleri sayesinde hızla koştu, haykırdı ve hücum etti Aşağı eğilmiş kıskaçların yanından geçti ve palasını iblisin göbeğine sapladı.

Pala avını kuruturken, Drizzt silahtan geçen güç dalgasını hissetti.

Methil dosdoğru karşısına geldiğinde ve iğrenç dokungaçları genç kadının yüzüne sürtündüğünde, Cattibrie hamle yapamayacak kadar şaşırmış ve hatta itirazla haykıramayacak kadar korkmuştu. Sonra, o karmaşanın arasından tek bir ses, kılıcı Khazid'hea'nın sesi kafasının içinde çınladı.

Vur!

Vurdu. Nişanlaması mükemmel olmasa bile Khazid'hea'nm acımasız ucu Methil'in omzunu kesti ve neredeyse illithidin kolunu kopartacaktı.

Şaşkınlığından kurtulan Cattibrie, serbest olan eliyle dokungaçları yüzünden uzaklaştırdı.

Başka bir zihinsel saldın üzerinde patiayarak onu bir kez daha engelledi, gücünü emdi ve dizlerini boşalttı. Yere devrilmeden önce illithidin garip bir şekilde sarsıldığını ve geri düştüğünü gördü. Ondan sonra, sendeleyerek yürüyen ve saçları hâlâ çılgınlar gibi savrulan Regis'i fark etti. Buçukluğun gürzü kana bulanmıştı. Regis yana doğru devrildi ve yerde yuvarlanan Methil'in üzerine düştü.

Bu, illithidin sonu olabilirdi, özellikle de Cattibrie dövüşe katılacak kadar kendisine geldiğinde. Fakat Methil böyle bir felaketin yaşanabileceğini önceden tahmin etmiş ve kendisini savaştan dışarı çıkartabileceği kadar zihinsel enerji depolamıştı. Regis bir darbe daha indirmek için gürzünü kaldırdı, ama altında duran illithid yok olmaya başladığında kendisini zemine doğru batıyormuş gibi hissetti. Buçukluk şaşkınlıkta, dehşetle haykırdı ve savrularak uzaklaştı. Ama gürzü altındaki taş zemine çarptığında yüksek sesle tangırdadı.

Her şey sadece bir saniye içinde, zavallı Bruenor'un kendisiyle alay eden düşmanlarına bir santim dahi yaklaşamadığı o zaman zarfinda olup bitti.

Şimdiye kadar hiç tatmadığı bir acı hisseden Glabrezu. İşte o zaman Drizzt'i öldürebilirdi. Acımasız yaratığın tüm içgüdüleri ona bu küstah drowu ikiye ayırmasını söylüyordu. Birisi hariç tüm içgüdüleri; yani Cehennem'e geri döndüğünde Errtu'nun gazabına uğrama korkusu ve tanar'ri göbeğini yiyip kurutan pala yüzünden kısa süre içinde o yolculuğu yapacağını biliyordu.

Drizzt'İ ikiye bölmeyi çok istiyordu, ama iblis buraya başka bir amaçla gönderilmişti ve Errtu başarısızlık konusunda hiçbir mazeret dinlemeyecekti. Hain Do'Urden'e hırlayan, sadece Errtu'nun kısa süre içinde bu drowu bizzat cezalandıracağını bilip memnun olan Glabrezu, ileri uzanıp kutuyu açtı ve parlak kara safiri ortaya çıkarttı.

Drizzt'in palasının açlığı yok oldu. Aniden kolcunun ayakları o kadar da hızlı hareket etmez oldu.

Diyarlar boyunca, Sıkıntılar Zaman'nın en belirgin kalıntısı ölü bölgeler diye bilinen bazı alanlardı. Bu alanlarda bütün büyüler varlığını kaybediyordu. Bu safir taşta öyle bir alanın negatif enerjisi mevcuttu, yani

sihirli enerjiyi çalıp götüren anti-büyüye sahipti. Ne Drizzt'in palalan ya da bileklikleri, ne Khazid'hea, ne de drow rahibelerin büyüleri bu negatif kuvvete üstün gelebilirdi.

Sadece bir anlığına oldu, o safir taşı ortaya çıkartmanın bir sonucu da büyüyle celp edilen tanar'rinin Madde Düzlem'den azat olmasıydı ve giden Glabrezu safiri de yanına alacaktı.

Sadece bir anlığına Cattibrie'ın arkasındaki tünelde yanan ateşler söndü. Sadece bir anlığına Gandalug'un ellerini sıkıca bağlayan kelepçeler tılsımını yitirdi. Sadece bir anlığına Bruenor'un etrafını sarmalayan balçık küpü ortadan kayboldu.

Sadece bir anlığma olmuştu. Ama bu süre, asırların hiddetiyle yanıp tutuşan Gandalug'un aniden zayıflayan kelepçeleri kopartıp atmasına ve Bruenor'un büyülü küp yeniden belirdiğinde etkisinden dışan çıkmış olacak kadar çabuk bir şekilde ileri atılmasına, hücum edip bütün gücüyle haykırmasına yetmişti.

Matron Baenre sertçe yere düştü ve büyü geri döndüğünde uçan diski kafasının üzerinde tekrar belirip havada asılı durmaya devam etti.

Gandalug sola doğru elinin tersiyle yumruk savurdu, Quenthel'in yüzüne vurdu ve onu duvara doğru geri devirdi. Sonra sağ tarafa sıçradı ve birkaç acı verici ısınk yiyerek Bladen'Kerst'in beş başlı yılan kamçısını kavradı.

Yaşlı cüce acıyı duymazdan geldi ve baskıya devanı etti. Şaşkına dönen Baenre kızının üzerine çullandı. Dişi drowun öbür omzunun etrafından uzandı ve serbest ofan eliyle kamçının sapını yakaladı. Sonra kamçıyı sıkıca boynuna dolayıp dişi drowu kendi acımasız silalıiyla boğmaya başladı. İkisi birbirilerine dolanmış bir halde devrildi.

Diyartar'da Matron Baenre kadar büyüyle konman başka bir yaratık daha mevcut değildi. Hiçbir yaratık, hatta kaim pullu, kadim bir ejderha bile, darbelere karşı onun kadar iyi korunamazdı. Ama o kalkanların çoğu şimdi gidivemiş, anti-büyü anında onun elinden alınmıştı. Ve Diyarlar'da, tanıdığı yaslı, işkence çeken cüceyi gördüğünde hiddetlenen Bruenor Battlehammer kadar çok küplere binmiş başka bir yaratık daha olamazdı. Dostlarının ve

sevgili kızının ölmesi, ya da kısa süre içinde ölecek olması karşısında hiddetten köpürmüştü. Ona göre oğlunu ondan alan şeytanlığın vücut bulmuş hali olan o drow rahibeyi gördüğünde hiddetten köpürmüştü.

Baltasını dosdoğru kafesinin üzerine kaldırdı, birçok çentiği olan balta aşağı doğru dalışa geçti ve uçan diskin mavi ışığını paramparça ederek tılsımını dağıttı. Baltası geri kalan birkaç büyülü kalkandan birisine çarptığında, enerji dalgalan silahın kafasından sapına ve hiddetli cücenin vücuduna yayılarak Bruenor'un canını yaktı.

Hiddet, tılsımlara üstün gelirken ve balta büyülü savunmaları art arda deşerek geçerken önce yeşil, sonra turuncu ve en sonunda mavi renge büründü. Bruenor acı duyuyor ama bana mısın demiyordu.

Balta, Baenre'nin korunmak için havaya kaldırdığı kolunu yardı, kafatasına girdi, boynunu ve çene kemiğini aşn ve en sonunda drowun narin göğsünün derinlerine kadar gömülüp kaldı.

Quenthel, Gandalug'un sert darbesinin etkisinden silkinerek kurtuldu ve içgüdüsel olarak kız kardeşine doğru yöneldi. Sonra aniden annesi öldü ve rahibe duvara, arkadaki koridorda bulunan yeşil kenarlı boyut kapışma doğru koşturdu. Kapıdan geçerken gümüşi bir toz serpiştirdi. Bu toz, kapıyı yok edecek ve duvan yeniden düz, sert bir kaya haline getirecekti.

Taş içeri doğru kapanmaya ve sert bir engele dönüşmeye başladı.

Kapı kapanmadan önce, sadece tılsımlı bilekliklerin hızıyla hareket eden Drizzt Do'Urden öteki tarafa geçmeyi başarabilmişti.

Jarlaxle ile teğmenleri uzakta değildi. Vahşi cücelerden ve bir kurt-adamdan oluşan bir grubun, önündeki tünellerde Baenre'nin diğer seçkin muhafızlarıyla karşılaştığını, cücelerle müttefiklerinin kara elfleri alaşağı ettiğini ve hızla mağaraya doğru çullanmakta olduğunu biliyordu.

O mağaranın arkasındaki tünelde bulunan bir oyukta, kendisine seçtiği yüksek yerde duran Jarlaxle, yaklaşan vahşi cücelerin oradaki savaşı çoktan kaçırmış olduğunu arıladı. Quentherin ortaya çıkışı ve Drizzt'in de hemen

onun ardından belirişi, onları izleyen paralı asker liderine Mithril Salonu macerasının ani bir şekilde son bulduğunu söyledi.

Jarlaxle'ın yanında duran teğmen bir arbalet tabancası kaldınp Drizzt'e nişan aldı ve görünüşe bakılırsa elinde mükemmel bir fırsat vardı. Zira Drizzt'in tüm ilgisi kaçan Baenre evladı üzerindeydi. Kolcu kendisine neyin çarptığım asla bilemeyecekti.

Jarlaxle teğmenin bileğini kavradı ve kolunu zorlayarak aşağı indirdi. Arkadaki tünelleri işaret etti ve akıllan oldukça kansan, ama liderlerine son derece sadık olan grubuyla birlikte sessizce uzaklaştı.

Jarlaxle oradan aynlırken, ölmekte olan Quenthel'in "Kafir!" diye haykırdığını işitti. Elbette ki Drizzt Do'Urden'in —katilinin— yüzüne doğru haykınyor ve itiraz ediyordu. Ama Jarlaxle onun bu sözlerle gayet kolay ve gayet uygun bir şekilde kendisini kast etmiş olabileceğini fark etti. Öyle olsundu.

Şafak aydınlık ama soğuktu ve Stumpet ile Gümüş Şövalyeler lideri Terrien Doucard Bekçi Vadisi'nin engebeiı yamacından yukarı, neredeyse dimdik olan duvan tırmanırken git gide daha da soğuklaşıyordu.

"Emin misin?" diye Terrien'e sordu Stumpet. Terrien, parlak kahverengi saçlan ve evvelki gecenin trajedisiyie bile donuklaşmayacak kadar güzel yüz hatlarına sahip bir yarı-elfti.

Şövalye, kafasını hızla sallamaktan gayri cevap verme zahmetine dahi girmedi. Çünkü Stumpet, son yirmi dakika içinde aynı soruyu on kereden fazla sormuştu.

"Bu doğru duvar mı?" dedi Stumpet, lüzumsuz sorularından birisini daha tekrarlayarak.

Terrien başını salladı ve "Yaklaştık," diye cüceyi temin etti.

Stumpet küçük bir çıkıntıya geldi ve sırtını duvara yaslayarak, ayaklan vadi zeminine inen beş yüz metrelik uçurumun üzerinde havada durarak aşağı kaydı. Şu anda aşağıda, vadide bulunması ve çok sayıdaki yaralıya

yardım ediyor olması gerekliğini hisselti. Ama eğer şövalyenin ona söylediği şey doğruysa, eğer Gümüşay Hanımı Alustriel oraya düştüyse, o zaman bu yolculuk Stumpet Rakingclaw'ın hayatı boyunca tamamladığı en önemli görev olacaktı.

Terrien'in debelendiğini gördü, eğilip aşağı uzandı ve onu koltuk altından bir kanca gibi yakaladı. Stumpet'in güçlü kasları gerildi ve narin şövai-yeyi kolayca çıkıntıya çekti. Sonra da onu duvarda yanına getirip duvara yasladı. Hem yan-elf hem de cüce nefes nefeseydi, ağızlarından çıkan buharlar önlerinde havaya yükseliyordu.

"Vadiyi koruduk," dedi Stumpet neşeyle, yan-elfin yüzündeki ıstırap dolu ifadeyi yumuşatmaya çalışarak.

"Eğer Bruenor Battlehammer'ın öldüğünü görseydin. kazandığın zafere değer miydi?" diye yanıtladı yan-elf, ayaz havadan dolayı çenesi biraz takırdayarak.

"Alustriel'in ölüp ölmediğini bilmiyorsun!" diye yapıştırdı cevabı Stumpet ve sırtındaki çantayı çıkartıp içini karıştırmaya başladı. Bunu yapmadan önce bir süre beklemek istemiş, Alustriei'in savaş arabasının düştüğü söylenen noktaya yaklaşmayı umut etmişti.

Mithril gümüşünden yapılmış küçük bir kase çıkarttı ve şişkin bir su tulumunu kafasının üzerinden çekerek omzundan aldı.

"Muhtemelen donmuştur," diye belirtti hüzünlü elf, tulumu İşaret ederek.

Stumpet burnundan soludu. Cücelerin kutsal suyu donmazdı, en azından karışımı tatlandırmak üzere yüzde doksan oranında koyduğu alkol sayesinde Stumpet'in hazırladığı içki donmazdı. Su tulumunun mantarını açtı ve altın renkli sıvıyı mithril kaseye boşaltırken ritmik sözler söylemeye başladı. Şanslıydı —bunu biliyordu— zira az mesafe ötedeki bir yeri gösteren büyüsünün görüntüleri her ne kadar bulanık ve kısa süreli olsa bile, Stumpet bu bölgeyi tanıyordu ve işaret edilen çıkıntıyı nerede bulacağını biliyordu.

Süratli ve pervasız bir tempoyla tekrar yola koyuldular, Stumpet ise kasesini ve su tulumunu yerden alma zahmetine dahi girmedi. Yan-elfin ayağı bir kereden fâzla kaydı ve her seferinde Stumpet'in güçlü eli onu bileğinden kavradı. Stumpet de bir kereden fazla aşağı düşer gibi oldu ve Terrien Doucard'ın hızlı eileri her seterinde ikisi arasındaki İpi sağlamlaştırmak için kayalara dağcı kazıklan çaktı ve onu kurtardı.

En sonunda çıkıntıya vardılar ve Aiustriel'i üşüyüp kaskatı kesilmiş bir halde yatarken buldular. Büyülü savaş arabasının orada bulunmuş olduğuna dair fek işaret, arabanın çarparak indiği yerde, yani çıkıntının zemininde ve dağ duvarının üzerinde bulunan yanık izleriydi. Arabadan geriye hiçbir parça kalmamıştı, zira savaş arabası tamamıyla büyüyle yaratılmış bir şeydi.

Yarı-elf yerde yatan liderine doğru koşturdu ve Alustriel'in başını nazikçe bir kolunun üzerine yatırdı. Stunpet kemer kesesinden küçük bir ayna çıkarttı ve onu hanımın ağzının önüne tuttu.

"Yaşıyor!" diye bildirdi cüce, çantasını Terrien'e doğru fırlatarak Bu sözler sanki yardımı ateşlemiş gibiydi. Alustriel'in başını hafitçe çıkıntıya yatırdıktan sonra sırt çantasına elini daldırıp yırtarcasma birkaç kaim battaniye çıkarttı ve hanımın etrafina sardı. Sonra da Alusfriel'in ç»plak, üşümüş ellennı hızlı hıdı ovalamaya başladı. Bu sırada Stumpet, iyileştirme ve isi büyülen için tannlanna seslendi ve içinde bulunan tüm enerjiyi Gümüsav'm muhteşem lideri için harcadı.

Beş dakika sonra Leydi Alustriei güzel gözlerini açtı. Derin bir nefes aldı ve tıtel,, sonra ne Stumpet'in ne de şövalyenin duyamadığı bir şeyler fisddadı. Bu sebeple yan-elf daha da öne eğildi ve kulağını faannnm ağzının önüne kadar getirdi.

"Dayandık mı?"

Temen Doucard yüzünde kocaman bir gülümsemeyle doğruldu Bekçi Vadisi bizimdir!" diye bildirdi ve Alustriel'in gözleri parladı Sonra huzur a uyudu. Bu çalışkan cüce rahibenin onu S.cak ve iyi tutacağından emindi, aynca kendi kaderi her ne olursa olsun, daha önemli olan iyiliğe hizmet ettiğini bildiği içki İçi rahattı.Tüm iyi halkların iyiliği için.

SON DEYİŞ

Berg'inyon Baenre, Jarlaxle ile Bregan D'aerthe askerlerini Mithril Salonu'ndan çok uzakta, yüzeyin çok altında kendisini beklerken bulduğuna hiç şaşırtnadı. Berg'inyon, savaşın terk edildiği haberlerini aldığı anda, faydacı paralı askerin de muhtemelen savaştan kaçan drowlann arasında olacağını fark etmişti.

Methil, Berg'inyon'un yaklaştığı konusunda Jarlaxle'ı haberdar etmişti ve paralı asker lideri, Matron Baenre'nin oğlu, ilk evin silah ustası olan Berg'inyon'un da savaşı terk edip kaçtığını öğrenince hakikaten şaşırmıştı. Paralı asker, Berg'inyon'un savaşarak Mithril Salonu'na gireceğini ve annesinin Öldüğü gibi Öleceğini sanmıştı.

Yani ahmakça.

"Savaş kaybedildi," diye belirtti Berg'inyon. Kendisinden emin olamayarak Methil'e baktı. Zira iilithidin burada, aile reisinden bu kadar uzakta olacağını hiç tahmin etmemişti. İilithidin bariz yaralan—gevşekçe duran bir kolu, ahtapot kafasının yanındaki geniş bir delik ve o delikten sızmış beyin parçacıkları— da Berg'inyon'u hazırlıksız yakalamıştı. Zira kimsenin Methil'i yakalayıp da ona böyle zarar verebileceğini sanmazdı.

"Annen öldü," diye cevap verdi Jarlaxle açık açık, genç Baenre'nin ilgisini yaralı illithidden ayırarak. "İki kız kardeşin ve Anro'pol Dyrr da öyle."

Berg'inyon hiç de şaşırmış gibi görinmeyerek başını salladı.

Jarlaxle, bu sonuncu ismi kalleden kişinin Matron Baenre olduğundan bahsedip bahsetmeıneyi düşündü. Bu kicük bilgiyi ileride Berg'inyon'a karşı kullanabileceğine karar verdi ve düşüncesini kendisine sakladı.

"Mithril Salonu'nun aşağı kapısı önünden geri çekilişi matron Zeerith Q'Xoriarrin yönetti," diye devam etti paralı asker.

"Ve benim birliğim ise doğu kapısnı aşmayı deneyip başarısız olan drowlan yakaladı," diye ekledi Berg'inyor.

"Ve sen de onlan cezalandırdın mı?' diye sorguladı Jarlaxle, zira hâlâ Berg'inyon'un bu konudaki hislerinden, orun buradaki tünellerde bir savaşa daha girip girmeyeceğinden emin değildi.

Berg'inyon cezalandırma fikriyle alay etti ve Jarlaxle biraz daha rahat nefes aldı.

Birlikte yola devam ettiler, Menzoberranzan'ın daha karanlık ve daha rahat olan yollarına doğru. Kısa süre sonra Zeerith ve emrindeki orduyla birleştiler ve günler geçtikçe saflara bir sürü kışka kara elf ve köle de katıldı. Tamı tamına iki binden fazla drow —ki dörtte biri Baenre askerleriydi— Mithril Salonu saldırısında can vermişti. Bu sayının iki katı kadar köle öldürülmüştü; çoğu dağlarda, Dördüncü Zirve'nin güney yamacında ve Bekçi Vadisi'nde katledilmişti. Ve bir o kadar da köle savaşların ardından kaçmış, ya yüzey dünyasına dağılmış ya da diğer koridorlara girmişti. Bunlar, drowlara kölelik edip işkence görmektense yukarıdaki yabancı dünyada, ya da Karanhkaltı'nın vahşi diyarında şanslarını denemeyi tercih edenlerdi.

İşler hiç de Matron Baenre'nin planlauğı gibi gitmemişti.

Sessiz ordu yoluna devam ederken Berg'inyon safların arasına katıldı ve birliğin başını çekmesi için Zeerith'e izin verdi.

O günün ilerleyen saatlerinde, ordu kırık mağaralar ve birbirine bağlanan kısa tünellerle dolu bir alanda mola verdiğinde, genç silah ustasının yanına gelen Jarlaxle, "Menzoberranzan'ın, Matron Baenre'nin hatasını atlatması birçok yıl alacak," diye belirtti.

Berg'inyon buna itiraz ermedi ve hiçbir hiddet emaresi göstermedi. Jariaxle'ın sözlerinin doğru olduğunu anlyor ve önlerindeki günlerde Baenre Evi'ni birçok sorunun bekleyeceğini biliyordu, Matron Zeerith hiddetten

köpürmüştü ve bu faciayı Öğrenince Mez'Barris Amigo ile diğer matron analar da öyle olacaktı.

"Teklifim hâlâ geçerli," dedi Jarlaxle ve mağaradan ayrılıp Berg'inyon'u kendi düşünceleriyle başbaşa braktı.

Berg'inyon, Baenre Evi'nin muhtemelen hayatta kalacağını düşünüyordu. Triel hükümdarlığı ele geçirecekti ve beş yüz tane yetenekli asker kaybetmiş olmalarına rağmen, daha yaklaşık iki bin askerleri vardı ve bu sayılara üç yüzden fazla meşhur kertenkele süvarisi de dahildi. Matron Baenre kendi evinin dışında da geniş bir ittifak ağı örmüştü. Bu facia ve Baenre'nin öiümü dahi muhtemelen ilk evin ayağını kaydıramayacaktı.

Fakat gerçekten de sorun yaşanacaktı. Matron Baenre her şeyi sağlamlaştıran kuvvetti. O öldüğüne göre Baenre Evi o baş belası Gromph'tan ne bekleyebilirdi?

'Peki ya Triel?' diye düşündü Berg'inyon. Ablasının tasarılarında o nereye geçecekti? Şimdi kendi çocuklarını yetiştirme ve onları güç mevkilerine yerleştirme konusunda serbestti. Ondan doğan ilk erkek evlat ya evin büyücüsü olarak yetiştirilecek ya da Berg'ınyon'un silah ustası mevkiine aday olacaktı.

Peki o zaman Berg'inyon'un ne kadar vakti vardı? Elli yıl mı? Yüz mü? Bir kara elf ömrü için uzun süreler değildi bunlar.

Berg'inyon kemerli yola doğru döndü, uzaklaşan paralı askere baktı ve Jarlaxle'ın kendisine sunduğu teklifi, Bregan D'aerthe'ye katılma teklifini dikkatle düşündü.

Mithril Salonu karışık duygularla, ölüler için dökülen yaşlar ve zafer için duyulan neseyie dolu bir yer halini almıştı. Herkes Besnell'in, Firble'ın, Regweld Harpel'in ve yiğitçe ölen diğer bir sürü kişinin yasını tutuyordu. Ve herkes Kral Bruenor ile kudretli müttefiklerine; Cesur Berklhgar'a, hâlâ feci yaralarını iyileştirmekte olan Leydi Alustriel’e ve hem Yeraltıkent'in hem de Bekçi Vadisi'nin kahramanı olan Stumpet Rakingclaw'a tezahürallar yapıyordu.

Ve herkes, hepsinden çok, mezardan geri dönmüş olan Battlehammer Klanı'nın atası Gandalug Battlehammer için tezahürat yapıyordu. Bruenor' un kendi atasıyla karşılaşması. Krallar Salonu'ndaki ilk büstün canlanması, cüce için ne kadar da garipti!

İki cüce, tesisin üst katlarındaki taht odasına yan yana oturuyordu. Onların sağ tarafında Alustriel (ki Stumpet, Gümüşay Hanımı'nın sandalyesinin yanında diz çökmüş duruyor ve biraz dinlenmesi için hanımın beyninin etini yiyordu!) ve sol tarafında ise Berkthgar duruyordu.

Cüce tesisinde, Yeraltıkenf ten taht odasına kadar her yerde kutlamalar hakimdi. Bir araya toplanma ve veda edip ayrılmayla geçen bir süreydi bu.

Belwar Dissengıılp ile Bruenor Battiehammer da en sonunda bu süre içinde tanıştılar. Alustriel'in dif sorunlarını ortadan kaldıran büyüsü sayesinde ikisi, Blingdenstone ve Mithril Salonu arasında asırlarca sürecek bir ittifak kurmayı başardılar ve drow dostları hakkında birbirilerine hikayeler anlatma olanağı buldular —özellikle de Drizzt, onların kendisinden bahsettiğini anlayabileceği kadar yakınlarda dolaşırken.

"Benim sinirimi bozan şey o lanel kedisi," diye söylendi Bruenor bir keresinde, Drizzt'in duyabileceği kadar yüksek bir sesle.

Drow aylak aylak yürüyerek yaklaştı, tahtların bulunduğu kaideye ayağını dayadı ve dizinin üzerine doğru eğilip Belwar'a yaklaştı. "Guenhwyvar Bruenor'la dalga geçip durur," dedi Drizzt Drow dilinde. Belwar'ın biraz biraz anladığı, ama Alustriel'in büyüsünün Bruenor'a tercüme etmediği bir lisandı bu. "Sık sık cücenin üzerinde uyur da."

Kendisi hakkında konuştuklarını bilen, ama tek bir kelime dahi anlamayan Bruenor itiraz içinde söylendi —ve drow lisanını biraz bilen Gandalug da neşeli sohbete katılınca daha da gürültülü bir şekilde protesto etti.

"Ama kedi kesinlikle oğlumun, oğlunun, oğlunun, oğlunun, oğlunun, oğlunun, oğlunun kafasını yastık olarak kullanmıyordur!" diye bağırdı yaşlı cüce. "Çok sert. Çok, çok sert!"

"Moradin adına, lanet kara elflerle gitmeliydim," diye homurdandı, pes eden Bruenor.

Bu sözler yaşlı Gandalug'u kendisine getirdi ve yüzündeki neşeyi göz açıp kapayıncaya kadar silip götürdü.

İşte Mithril Salonu'ndaki kutlamalar böyleydi; hem iyi, hem de kötü olan güçlü duygularla dolu bir zamandı.

Cattibrie bütün bunları kenardan izliyor, kendisini toplumdan kopmuş ve yabancılaşmış hissediyordu. Kesinlikle zafer onu heyecanlandırmış, daha önce tanıştığı svırfiıebliler ilgisini çekmişti. Ve babasının klanının atasının, kendi kurduğu cüce tesisine mucizevi bir şekilde geri dönüşü onun ilgisini daha da çok çekmişti. Fakat bu heyecan verici hislerle birlikte, aynı zamanda genç kadının içinde bir bitiş hissi de vardı. Mithril Salonu üzerindeki drow tehdidi bu seferlik sona ermişti ve Mithril Salonu ile bütün komşuları, hatta Nesme arasında yeni, güçlü ittifaklar kurulacaktı. Ayrıca Bruenor ile Berkihgar simdi eski dostlar gibiydi, hatta Bruenor birkaç muhabbette, Aegis-fang'i kullanması için barbara izin verebileceğini dahi söylemişti.

Cattibrie bunun olmamasını umuyor ve olacağını da pek sanmıyordu. Cattibrie'a göre, Bruenor bu cömert teklifi kendisine esasında hiçbir şeye mal olmayacağını düşündüğü için sunuyordu. Berkthgar'ın Bekçi Vadisi'ndekİ basanlarının ardından, kendi silahı Bankenfuere de Konaktaşı halkı savaşçıları arasında efsane olmaya adaydı.

Berkthgar'ın marifetleri her ne olursa olsun, Cattibrie'a göre Bankenfuere asla Aegis-fâng'e rakip olamazdı.

Sessiz ve düşünceli olmasına rağmen Cattibrie somurtkan ve duygusal değildi. Mithril Salonu'ndaki diğer herkes gibi o da savaşla yoğrulmuştu, dünyanın kurallarını kabul ediyordu ve savaş sonrasında ortaya çıkan iyilikleri görebiliyordu. Bir grup svirfhebli, bir diğer sarhoş cüce grubuna taşlardaki titreşimleri duymayı öğretmeye çalışırken ve tam anlamıyla kafalarındaki azıcık saçı da yolarken Cattibrie kahkahayı basmıştı. Regis, iki kolunun altında bir sürü yemekle ve yeleğinin düğmeleri patlayacak

kadar çok yiyip şişmiş bir halde aniden taht odasına dalınca Cattibrie'ın attığı kahkaha daha da yüksekti.

Ve en fazla güldüğü şey ise, Bidderdoo Haıpel'in yanından hızla koşup geçmesi, Thibbledorf Pwent'in ise sihirbazın ardından dizleri üzerine çökmüş bir şekİde sürünerek kendisini ısırtması için Bidderdoo'ya yalvarmasıydı!

Ama bu kahkahaların ardında düşünceli bir yalnızlık mevcuttu. Gözlerini geniş dünyaya yeni açmakta olan bir kadına hiç iyi gelmeyen ve beynini kemirip duran bir sona ermişlik hissiydi bu.

Cehennem'in dumanlı pisliği arasında oturan balor Errtu, biçimli drow, yani zarif felaket onun mantar tahtına yaklaşırken nefesini tuttu.

Errtu, Lloth'tan ne umması gerektiğini bilemiyordu; ikisi de faciaya tanık olmuştu.

Balon drowun dumanlar arasından çıkıp gelişini izledi. Vaat ettiği armağan olan esiri de yanında getirdiğini gördü. Gülümsüyordu, ama Leydi Kaos'un yüzündeki gülümsemenin ne manaya geldiğini kimse kestiremezdi.

Kendisine emredildiği gibi davrandığından emin olan Errtu, dimdik ve mağrur bir edayla oturdu. Eğer Lloth bu facia için onu suçlamaya kalkarsa Errtu itiraz etmeye kararlıydı, Fakat eğer Glabrezuyla birlikte yolladığı anti-büyü taşını bir şekilde öğrendiyse ...

"Ödülümü getirdin mi?" diye gürledi balor, heybetli bir hava yaratmaya çalışarak.

"Elbette. Errtu," diye yanıtladı Örümcek Kraliçe.

Errtu boynuzlu, iri kafasını yana yatırdı. Lloth, esiri tahtında oturan devasa balora doğru iterken ne ses tonunda ne de hareketlerinde hiçbir hile emaresi yoktu.

"Memnun gibi görünüyorsun," diye belirtmeye cüret etti Errtu.

Lloth'un gülümsemesi neredeyse kulaklarına kadar yayıldı ve Errtu işte o zaman anladı. Memnundu tabii! o yaşlı rezil, o acımasızların en acımasızı sonuçlan memnundu, Matron Baenre artık yoktu, Menzoberranzan'dald düzen de öyle. Drow şehri şimdi büyük bir kaos içinde olacaktı; hükümdar aileleri arasında çıkacak olan heyecan verici ev savaşları, entrikalardan örülmüş örümcek ağlan, kat kat yalan ve hainlik.

"Bunun olacağını ta başından beri biliyordun!" diye suçladı balor.

Lloth kahkahayı basn. "Bu sonucu tahmin etmiyordum," diye Errtu'yu temin etti. "Errtu'nun, kovulma hükmünü kaldırabilecek kişiyi koruma konusunda bu kadar hünerli olacağını hiç tahmin etmiyordum."

Balonun gözleri fal taşı gibi açıldı ve devasa kösele kanatlan sırtına doğru kıvrıldı; bu sembolik ve etkisiz bir savunma hareketiydi.

"Korkma, iblis müttefikim," diye kedi gibi mınldandı Lloth. "Kazanında kendini aklaman için sana bir şans vereceğim."

Errtu kısık sesle hırladı. Örümcek Kraliçe ondan şinıdi ne gibi bir iyilik istiyordu?

"Korkanrn ki önümüzdeki senelerde meşgul olacağım," diye devam etti Lloth, "Menzoberranzan'daki karmaşaya son vermekle uğraşacağım da."

Errtu burnundan soludu. "Bunun olmasını asla istemezsin," diye yanıtladı.

"Peki, öyleyse kaımaşayı izlemekle meşgul olacağım," diye İtiraf etti Lloth. Neredeyse aklına sonradan gelen bir düşünceyle birlikte ekledi, 'Ve tabii benim için yapman gereken şeyi de izleyeceğim."

İblis tekrar hırladı.

"Serbest kaldığında, Errtu," dedi Lloth açıkça, "Drizzi Do'Urden'i acımasız kamçının kayışianyla yakaladığında, onu yavaşça, acı çektire çektire öldür ki attığı her çığlığı duyayım!" Bundan sonra Örümcek Kraliçe

kollarını havaya kaldırdı ve çatırdayan kara bir enerji huzmesi içinde kaybolup gitti.

Errtu'nun dudakları şeytani bir gülümseme alarak kıvrıldı. Sefil esire, Drizzt Do'Urden'in iradesini ve cesaretini karacak olan anahtara baktı. Görünüşe bakılırsa, bazen Örümcek Kraliçe çok da fazla şey istemiyordu hani.

Zaferin üzerinden iki hafta geçmişti ve Mithnl Salonu'nda kutlamalar hâlâ sürüyordu. Birçoğu ayrılmıştı. İlk olarak Kesme birliğinden geri kalan iki insan, Uzunatlılar ve Harkle ile Bella don DelRoy gitmişti (fakat Pwent, en sonunda Bidderdoo'yu biraz daha kalmaya ikna etmişti). Ondan sonra Alustriel ile Gümüş Şövalyeleri'nin geri kalan kısmı, yani yetmiş beş savaşçı, Gümüşay'a doğru yolculuklarına başladılar. Hepsinin başları dimdikti, hanım siyasi rakiplerinin meydan okumalarını kabul etmeye hazırdı ve Kral Bruenor'un yardımına koşmakla doğru işi yaptığından emindi.

Fakat svirhebliler ayrılmak için acele etmiyor, Battlehammer Klanı'nm dostluğunun tadını çıkartıyorlardı. Konaktaşı halkı ise Mithril Salonu'nun son bal likörü damlası da tüketilene kadar içeride kalmaya ant içmişti.

Cüce tesisindeki dağın çok aşağısında, soğuk ve rüzgarlı bir çayırda, Cattibrie safkan bir kır atın üzerinde oturmaktaydı, savaş sırasında şehit edilen Gümüşay şövalyelerinden birisinin atıydı bu. Sessizce ve kendinden emin bir şekilde oturuyordu, ama kafasını kaldırıp Mithril Salonu'na baktığında kalbinde hissettiği sızı hiç de az değildi. Gözleri dağların kayalıklı patikalarını taradı ve bir atlının aşağı doğru indiğini gördüğünde Cattibrie hiç şaşırmadan gülümsedi.

"Beni takip edeceğini biliyordum," dedi Drizzt Do'Urden'e, kolcu kendisine yaklaştığında.

"Hepimizin yeri bellidir," diye yanıtladı Drizzt.

"Ve şu anda benim yerim Mithril Salonu değil," dedi Cattibrie sertçe. "Fikrimi değiştiremezsin!"

Drizzt uzun bir süre duraksayıp kararlı genç kadına baktı. "Bruenor iie konuştun mu?" diye sordu.

"Elbette," diye çıkıştı Cattibrie. "Desturunu atmadan babamın evini terk edeceğimi mı sanıyorsun yoksa?"

"Hiç şüphesiz ki, gönülsüzce verilen bir destur," diye belirtti Drizzt.

Cattibrie semerinin üzerinde doğruldu ve çenesini sıktı. "Bruenor'un yapacak çok işi var," dedi. "Ve yanında sen ve Regis varsınız..." Duraksadı ve Drizzt'in semerine bağlanmış olan ağır çantayı fark ederek sözünü yuttu. "Ve Gandalug ile Berkthgar da yanında," diye bitirdi. "Daha kimin yöneteceği ve kimin oturup izleyeceğini dahi kararlaştırmadılar, fakat tahminimce Gandalug, Bruenor'un kral kalmasına izin verecektir."

"Bu daha akıllıca bir iş olurdu," diye hemfikir oldu Drizzt.

Aralarında uzun bir sessizlik anı yaşandı.

"Berkthgar ayrılmak hakkında konuşuyor," dedi Drizzt aniden, "Buzyeli Vadisi'ne ve halkının kadim adetlerine geri dönmek hakkında."

Cattibrie başıyla onayladı. Bu söylentileri işitmişti.

O rahatsız edici sessizlik yine yasandı. Cattibrie en sonunda gözlerini drowdan ayırdı. Drizzt'in kendisini yargıladığını düşündü, şüphe içine düştüğü o anda Bruenor için berbat bir evlat olduğunu; hem berbat, hem de bencil olduğunu düşündü. "Babam beni durdurmaya çalışmadı," diye kesin bir tonlamayla konuştu, "ve sen de bunu yapamazsın!"

"Buraya seni durdurmaya çalışmak için geldiğimi söylemedim," diye sakince yanıtladı Drizzt.

Cattibrie duraksadı, aslında hiç şaşırmamıştı. Bruenor'a ayrılacağım, Mithrii Salonu'ndan bir süreliğine dışarı çıkmak ve dünyanın harikalarını gezip görmek istediğini ilk söylediğinde, huysuz cüce öyle bir böğürmüştü ki, Cattibrie taş duvarların kafalarına çökeceğini sanmıştı.

İki gün sonra yine karşılaşmışlardı, bu sefer Bruenor çok fazla kutsal cüce suyu içmişti ve Cattibrie'ı şaşırtıp rahatlatacak şekilde çok daha mantıklı davranmıştı. Kızının yüreğim biliyordu ve sert sesi bunları söylerken çatlasa bile, kızının kalbinin sesini takip etmesi gerektiğini, dünyaya açılıp kim olduğunu ve dünyada kendisini nereye koyacağını öğrenmesi gerektiğini anladığını söylemişti. Cattibrie onun bu sözlerinin Bruenor için alışılmadık derecede anlayışlı ve felsefi olduğunu düşünmüştü ve şimdi Drizzt ile karşı karşıyayken, sözlerin asıl kaynağının kim olduğunu anlayıverdi. Şimdi onların iki görüşmesinin arasında, Bruenor'un kiminle konuşmuş olduğunu biliyordu.

"Seni o yolladı," diye suçladı Drizzt'i.

"Sen ayrılıyorsun, ben de öyle," diye kayıtsızca yanıtladı Drizzt. "Geri kalan günlerimi tünellerde geçirmezdim," dedi Cattibrie, aniden içini dökmesi gerektiğini, yuvasını terk etme karan aldığından beri onu kemiren suçluluk duygusunu dışa vurması gerektiğini hissederek. Etrafına bakındı ve uzaktaki ufku taradı. "Daha göreceğim çok şey var. Bunu kalbimde biliyorum. Bunu Wuİfgar'uı..."

Duraksadı, iç geçirdi ve çaresizce Drizzt'e baktı. "Ve benim için de çok şey var," dedi drow, yüzünde muzip bir sırıtışla, "çok şey"

Cattibrie omzunun üzerinden geriye, batıya, güneşin daha şimdiden inişe geçtiği yöne doğru baktı.

"Günler kısa," diye belirtti, "ve yol uzun."

"Sadece senin uzattığın kadar uzun," dedi Drizzt ona, bakışlarını lekrar kendi üzerine çekerek. "Ve günler de sadece onlara izin verdiğin kadar kısa." Cattibrie, bu son sözleri anlamayarak ona merakla baktı, Drizzt açıklamaya başladığında sırıtmaktaydı ve en az Cattibrie kadar heyecanlıydı. "Bir dostum, yaşlı ve kör bir kolcu, bana bir keresinde, batıya doğru yeterince hızlı at sürebilirsen güneşin senin için asla batmayacağını söylemişti."

O bu sözleri bitirirken, Cattibrie kıt atını döndürmüş ve donmuş çayırlarda batıya doğru dört nala koşturmaya başlamıştı. Nesme'ye ve onun

ötesinde Uzunsemer'e doğru, Kalıç Sahili'ndeki güçlü şehir Derinsu'ya doğru. Semerinde öne doğru eğilmişti, alı hızla koşuyordu, pelerini rüzgarla arkasında savrulup duruyor ve gür kestane rengi saçları çılgınlar gibi uçuşuyordu. Drizzt kemerindeki keselerden birisini açü ve oniks panter heykelciğine baktı. 'Kimse kendisine daha iyi yol arkadaşlan isteyemez,' diye düşündü. Dağlara, dostunun kral olduğu Mithril Salomı'na son bir kez daha baktıktan sonra küheylanını mahmuzladı ve dört nala Cattibrie'ı takip etmeye başladı.Batıya ve engin dünyanın maceralarına doğru.

ÖNDEYİŞ

Güzel, biçimli ve açık tenli bir dilberdi. Gür ve parlak saçları çıplak sırtının yansına kadar dökülüyordu. Cazibesini açıkça, küstahça sergiliyor ve yumuşak bir dokunuşla onu etkiliyordu. O kadar yumuşaktı ki... Hafifçe sürtünüp geçen küçük parmaklan çenesine, yanağına ve boynuna değiyordu.

Kontrolü elinde tutmak için mücadele ederken, birçok yıldan sonra içinde kalan bütün irade kırıntılarıyla bu cazibeli dilbere karşı savaşırken vücudundaki bütün kaslar gerilmişti.

Artık neden direndiğini dahi bilmiyordu. Diğer dünyanın, yani gerçek dünyanın kendisine sunacağı hangi değerlerin onun inadını körüklediğini hatırla-yamıyordu. Bu melonda "doğru" ve "yanlış" neydi? Zevkin bedeli ne olabilirdi?

Daha verebilecek neyi kalmıştı?

Hafif dokunuş devam etti; titreyen kaslarını gevşetiyor, parmakların dokunduğu yerlerde derisinin üzerinde ürperti noktacıkları bırakıyordu.

Onu çağırıyordu. Teslim olmasını emrediyordu.

Teslim olmasını.

İrade gücünün çekilip gittiğini, inadına karşı çıktığını hissetti. Direnmenin hiçbir mantığı yoktu. Yumuşak çarşaflara ve rahat bir döşeğe sahip olabilirdi; kokudan -yıllar geçmiş olmasına rağmen bir türlü alışamadığı o leş gibi kokudan- kurtulabilirdi. O bunu büyüsüyle yapabilirdi. Buna söz vermişti.

Hızla aşağı doğru düşerken gözlerini yan yanya kapadı ve dokunuşun öncesinden daha güçlü bir şekilde devam ettiğini hissetti.

Bir hırıltı, yabani ve hayvansı bir ses işitti.

Şimdi dilberin ötesine bakıyordu. Bir çıkıntının kenanndaydılar; sanki canlıymış gibi sarsılan, kahkahalar atıp onunla o!alga geçen, kırık ve engebeli bir arazinin üzerindeki sayısız çıkıntıdan birisiydi bu. Yüksekteydiler, bunu biliyordu. Çıkıntının ötesindeki uçunun genişti, fakai kenarından bakınca birkaç metre ötesini göremiyordu. Tüm yer şekilleri, girdap gibi dönüp duran ebedi bir griliğin, dumanlı bir kasvet perdesinin içinde kaybolmuştu.

Cehennem.

Şimdi hırlama sırası ondaydı. Bu yabani, ilkel bir ses değildi. Aklın ve ahlakın, eskiden olduğu kişiden geriye kalan o küçücük kıvılcımın bir ürünüydü. Dilberin elini kavradı ve onu büküp çevirerek kendisinden uzaklaştırdı. Dilberin karşı koyarken gösterdiği güç adamın bütün hafızasını canlandırdı. Zira bu doğa üstü bir şeydi, kadının küçük vücuduyla başarabileceğinin çok ötesindeydi.

Yine de o daha güçlüydü. Böylece kadının elini zorla uzaklaştırıp öbür tarafa çevirmeyi başardı ve bakışlarını ona kenetledi.

Kadının gür saçlan biraz değişmiş, beyaz ve küçük boynuzlarından birisi saçların arasından dışarı çıkmıştı.

"Yapma bunu aşkım," diye işveyle mırıldandı. Kadının yalvarışının ağırlığı neredeyse ona üstün gelecekti. Tıpkı fiziksel gücü gibi sesi de doğaüstüydü.

Sesi cazibenin, hilekarlığın, bütün bu mekanın aslen kendisi olan o koca yalanın bir simgesiydi.

Adamın dudaklarından bir feryat sızı verdi ve kadını bütün gücüyle geri doğru çekip çıkıntının kenarından aşağı fırlattı

İri yarasamsı kanatlar açıldı ve succubus* ona gülerek havada süzüldü. Açılan ağzı, eğer yenilseydi boynunu ısırıp delecek olan feci dişlerini gözler ününe serdi. Dişi iblis ona gülüyordu ve adam, direnmiş olmasına rağmen galip gelmediğim, asla galip gelemeyeceğini biliyordu. Bu sefer neredeyse iradesini kırmayı başarmış, onu alt etmeye bir öncekinden daha çok yaklaşmıştı ve bir sonrakinde daha da yaklaşacaktı. İşte bu yüzden ona gülüyor, onunla alay ediyordu. Hep alay ediyordu!

**** Ç.N: succubus; kurbanına cazibesiyle işkence eden bir tanar'n türü***

Bunun bir sınav olduğunu fark etti, her zaman bir sınav olurdu. Bunu kimin tasarladığını biliyordu ve bir kamçı sırtını yarıp onu yere devirdiğinde hiç şaşırmadı. Büzüşüp kendisini korumaya çalıştı, etrafında yükselen yoğun ısıyı hissetti, ama hiçbir kaçış olmadığını biliyordu.

İkinci bir kırbaç darbesi, adamın uçurum kenarına doğru sürünmeye başlamasına sebep oldu. Sonra üçüncü darbe geldi ve adam çıkıntının kenarını kavradı, haykırdı ve kendisini çekerek aşağı fırlattı. Uçurumdan aşağı çakılmak ve vücudunu kayalara çarpıp parçalanmak istiyordu. Çaresizce ölümü arzuluyordu. Üzerinden dumanlar tüten koyu kurma pullan ve şişkin kaslarıyla, yedi metre boyundaki büyük balor Errtu, kayıtsızca uçurum kenanna yürüdü ve ona doğru uzandı.

Adamın düşüşü yavaşladı, sonra tamamen kesiliverdi. Efendisi tarafından yukan çekilen telekinetik ağa yakalanmış bir halde yükselmeye başladı. Kamçı onu bekliyordu ve bir sonraki darbe -şükür ki- adamın kendisinden geçip bayılmasına sebep oldu.

Errtu kamçının kayışlarını geri çekmedi. Balor, aynı telekinetik enerjiyi kullanarak kayışları kurbanının etrafına doladı ve onu şuaca sarmaladı. Errtu isterik bir şekilde gülen succubusa baktı ve başıyla takdir etti. Bugün iyi iş çıkartmıştı.

Bayılan adamın görüntüsü karşısında dişi iblisin alt dudağından salyalar süzülüyordu. Ziyafet çekmek istiyordu. Onun gözünden bakılırsa, yemek sofrası hazırlanmıştı ve kendisini bekliyordu. Kanatlarını tek bir çırpışı, dişi iblisi çıkınımın üzerine geri indirdi ve succubus ihtiyatla, balonın savunmasını aşmanın bir yolunu arayarak yaklaştı.

Errtu onun yaklaşmasına, daha da yaklaşmasına izin verdikten sonra kamçısına hafifçe asıldı. Kurbanı garip bir şekilde hopladı ve balorun ebedi alevlenilin dışına çıktı. Errtu yana doğru bu adım anı ve iri vücudunu kurban ile succubusun arasına yerleştirdi.

"Yapmalıyım," diye cıyakladı dişi iblis ve yarı yarıya yürüyüp uçarak biraz daha yaklaşmaya cüret etti. Aldatıcı bir şekilde zarif olan elleri ileri uzandı ve dumanlı havayı kavrayarak kapandı. Dişi iblis titriyor ve sık nefes alıyordu.

Errtu yana adım attı ve dişi iblis daha da yaklaştı.

Balorun kendisiyle alay ettiğini biliyordu, ama buna arkasını dönüp gidemezdi, karşısında çaresizce yatan bu adamın halini görmezden gelemezdi. Cezalandırılacağını bildiği için bir kez daha cıyakladı, ama duramazdı.

Hafifçe dolambaçlı bir yol takip eden dişi iblis, balorun yanından geçti. Tekrar cıyakladı ve hızla ileri koşup Errtu onu defetmeden önce en azından kurbanın şöyle bir tadına bakabilmek için ayaklarını sıkıca yere sabitledi.

Errtu'nun kolu ileri doğru savruldu, elinde şimşekten oluşmuş bir kılıç vardı. Kılıcı havaya kaldırıp bir emir sözü söyledi ve çarpan yıldırımın gücüyle birlikte zemin sarsıldı.

Succubus bekledi ve ileri sıçradı. Çıkıntıya doğru koşturdu ve cıyaklamaya devam ederek uçurumun kenarından aşağı atladı. Errtu'nun

şimşeği dişi iblisin sırtında patladı ve döne döne düşmesine neden oldu. Succubus kendisine gelemeden önce çıkıntının çok aşağısına düşmüştü bile.

Çıkıntının tepesindeki Errtu, dişi iblisi bir daha düşünmedi. Balor esirini düşünüyordu, her zaman esirini düşünürdü. Bu sefil şeye işkence etmeye bayılıyordu, ama sürekli olarak hayvani güdülerini dizginlemek durumundaydı. Bunu yok edemez, çok fazla hırpalayamazdı, aksi takdirde kurbanın balor için hiçbir değeri kalmazdı. Bu sadece tek bir canlıydı ve Ana Madde Düzlem'de tekrar serbesice yürüme vaadine kıyasla pek büyük bir şey gibi görünmüyordu.

O özgürlüğü, sadece Errtu'yu yüz yıllığına Cehennem'e kovmuş olan hain kara elf Drizzt DoTJrden bahsedebilirdi. Errtu, bu sefil yaratığın karşılığında dramın bunu yapacağına inanıyordu.

Errtu boynuzlu, gorilimsi kafasını çevirip iri omzunun üzerinden baktı. Balom kuşatan alevler şimdi azalmıştı ve Errtu'nun hiddeti gibi için için yanıyordu. 'Sabır,' diye kendisine hatırlattı balor. Bu sefil yaratık değerliydi ve korunması gerekiyordu.

Errtu zamanın yaklaştığının farkındaydı. Madde Düzlem'de bir yıl daha geçmeden önce Drizzt Do'Urden ile konuşacaktı. Errtu, cadıyla irtibat kurmuştu ve o da iblisin mesajım drowa İletecekti.

Aşağı düzlemlerin en büyük yaratıklarından, gerçek tanartiierden birisi olan balor serbest kalacakn. Errtu işte ondan sonra bu sefil şeyi, Drizzt Do'Urden'i ve hain drowu seven her canlıyı yok edebilirdi.

Sabır...